SUKHA-BODHA ABHIDHANA

A Concise Oriya Dictionary, by

RAI MADHUSUDAN RAO BAHADUR,

1912

Electronic version 2009

developed by

Srujanika

Jagamara, PO: Khandagiri, Bhubaneswar 751030,

email: srujanika@gmail.com

Copyright © 2009, Srujanika.

ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ

ସଙ୍କଳକ

ରାୟ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାହାଦୁର

୧୯୧୨

ଇଲେକ୍ଟ୍ରନିକ ସଂସ୍କରଣ (୨୦୦୯) ପ୍ରସ୍ତୁତି

ସୃଜନିକା

ଜାଗମରା, ଡାକ: ଖଣ୍ଡଗିରି, ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୩୦

(ସ୍ୱତ୍ୱ: ୨୦୦୯ ସୃଜନିକା – କ୍ରିଏଟିଭ କମନ୍ସ୍ ଜି.ପି.ଏଲ୍.
ମୁକ୍ତ ସଫ୍ଟୱେର ଲାଇସେନ୍ସ୍ ଜରିଆରେ ବିତରିତ)

This program is **free software**; you can redistribute it and/or modify it **with due acknowledgement to the developers** under the terms of the GNU General Public License as published by the Free Software Foundation (*http://www.gnu.org/*).

>>ସୂଚୀ ଓ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସୂଚନା ପର ପୃଷ୍ଠାରେ >>

ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା

ତଳେ ଥିବା ବିଷୟ ଓ ଅକ୍ଷର ସୂଚୀ ଉପରେ ଦର୍ଶିକା (କର୍ସର) ଚଳାଇଲେ କେତେ ଜାଗାରେ ତାହାର ହାତ ରୂପ ( ) ବଦଳି ଆଙ୍ଗୁଠି ରୂପ (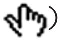) ନେବ । ସେହି ଜାଗାରେ ମାଉସ୍‌ର ବାମ ବୋତାମ ଦବାଇଲେ ସେହି ବିଷୟ ଥିବା ପୃଷ୍ଠା ଖୋଲିବ । କୌଣସି ଅକ୍ଷର ଉପରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦର୍ଶିକା ରଖି ମାଉସ ବାମ ବୋତାମ ଦବାଇଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦସୂଚୀ ପୃଷ୍ଠା ଖୋଲିବ । ସେଥିରେ ନିର୍ବାଚିତ ଅକ୍ଷରରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ରହିଥିବ । ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦଯୋଡ଼ି ହେଉଛି ଅଭିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୃଷ୍ଠାରେ ଥିବା ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ପୃଷ୍ଠାର ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଖୋଜୁଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ତା'ର ଆଗ ଓ ପରର ଶବ୍ଦଯୋଡ଼ି ଉପରେ ମାଉସ ଚିପିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ସୂଚୀ ପୃଷ୍ଠାଟି ଫାଇଲର ଆରମ୍ଭରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ଆକ୍ରୋବାଟ ରିଡରର ନେଭିଗେସନ ବା ପୃଷ୍ଠାଚିହ୍ନ (ବୁକ୍‌ମାର୍କ) ସାହାଯ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ସହଜରେ ଫେରିଆସିହେବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅକ୍ଷର ସୂଚୀ:

ଅ ଆ ଇ ଈ ଉ ଊ ଏ ଐ ଓ ଔ

କ କ୍ଷ ଖ ଗ ଘ ଙ ଚ ଛ ଜ ଝ ଞ

ଟ ଠ ଡ ଢ ଣ ତ ଥ ଦ ଧ ନ

ପ ଫ ବ ଭ ମ ଯ ର ଳ ଲ ଵ

ଶ ଷ ସ ହ (କ୍ଷ)

ଅ

ଅ – ଅକସ୍ମାତ୍
ଅକାଟ – ଅଖୁଣ
ଅଖ୍ୟାତି – ଅଙ୍ଗରଖା
ଅଙ୍ଗା – ଅଜ୍ଞେୟ
ଅଞ୍ଚଳ – ଅଣସର
ଅଣା – ଅତିଶୟ
ଅତିଶୟୋକ୍ତି – ଅଧଃପାତ
ଅଧମ – ଅଧୋକ୍ଷଜ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ – ଅନର୍ଥକ
ଅନର୍ଯ୍ୟାପ – ଅନିର୍ବଚନୀୟ
ଅନିଳ – ଅନୁପ୍ରସ୍ଥ
ଅନୁପ୍ରାସ – ଅନୁସ୍ୱାର
ଅନୂଢ଼ – ଅନ୍ଧ
ଅନ୍ଧକାର – ଅପନୟନ
ଅପନୀତ – ଅପାଲଟ
ଅପିଚ – ଅବତରଣିକା
ଅବତାର – ଅବସନ୍ନ
ଅବସର – ଅବ୍ୟର୍ଥ
ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ – ଅଭିଯାନ
ଅଭିଯୁକ୍ତ – ଅମଡା
ଅମତ – ଅମ୍ଭୋଦାନୀ
ଅମ୍ଳ – ଅର୍ଥ
ଅର୍ଥକରୀ – ଅଶିଷ୍ଟ
ଅଶୀତି – ଅସିତ
ଅସୀମ – ଅହୋରାତ୍ର

ଆ

ଆ – ଆଶିଂକ
ଆଁଶୁ – ଆଖ୍ୟାନ
ଆଖ୍ୟାୟିକା – ଆଜ୍ଞପ୍ତ
ଆଜ୍ଞା – ଆତ୍ମଜା
ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ – ଆନନ୍ଦ
ଆନନ୍ଦିତ – ଆମିଷ
ଆମୂଳଚୂଳ – ଆର୍ଦ୍ରା
ଆର୍ଯ୍ୟ – ଆବିଷ୍ଟ
ଆବୁ – ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା
ଆସ୍ଫାଳନ – ଆହ୍ୱାନ

ଇ

ଇଃ – ଇନାମ୍
ଇନ୍ଦିରା – ଇହଲୋକ

ଈ

ଈଃ – ଈଶ
ଈଶାନ – ଈହା

ଉ

ଉଃ – ଉଚ୍ଛେଦ

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ - ଉତ୍ତରଣ
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ - ଉଦ
ଉଦଗ୍ର - ଉଦ୍ଭୂତ
ଉଦ୍ୟତ - ଉପକ୍ରମଣିକା
ଉପଶତ - ଉପରୋଧ
ଉପର୍ଯ୍ୟୁପରି - ଉପ୍ତ
ଉଭ - ଉହ୍ଲାଡ

ଊ

ଊଢ - ଊନ
ଊରୁ - ଊହ୍ୟ

ଋ

ଋକ୍ - ଋଷ୍ୟଶୃଙ୍ଗ

ଏ

ଏଇ - ଏକତିରିଶ
ଏକତ୍ର - ଏରଣ୍ଡ
ଏରୁଣ୍ଡି - ଏସ୍‌ରାର

ଐ

ଐକମତ୍ୟ - ଐହିକ

ଓ

ଓ - ଓଲାଉଠା
ଓଲି - ଓହ୍ଲାଇବା

ଔ

ଔଚିତ୍ୟ - ଔଷ୍ଠ୍ୟ

କ

କଅଣ - କୁକୁଦ୍ମାନ୍
କୁକୁଭ - କଠିନ
କଠିନୀ - କଦାଚାର
କଦାପି - କମଳା
କମଳା - କରିଷ
କରୀ - କର୍ମାନ୍ତର
କର୍ମାର - କଲ୍କୀ
କଲ୍ପ - କାକୁତ୍‌ସ୍ଥ
କାକୋଦର - କାମରୂପ
କାମଳ - କାଳି
କାଳିକା - କିପାଇଁ
କିମିଆ - କୁଜ
କୁଜ - କୁନ୍ତୀ
କୁଛାଇବା - କୁଶଳ
କୁଶଳୀ - କୃପଣ
କୃପା - କେହି
କେହ୍ନେ - କୌପୀନ
କୌମାର - କ୍ୱାଥ

କ୍ଷ

କ୍ଷଣ – କ୍ଷଣଦା

କ୍ଷଣପ୍ରଭା – କ୍ଷୋଦିତ

କ୍ଷୌଭ – କ୍ଷ୍ୱୋଡ଼ିତ

ଖ

ଖଇ – ଖଣ୍ଡ

ଖଣ୍ଡନ – ଖାଇ

ଖାଇ – ଖେଳା

ଖେସାରି – ଖ୍ୟାପନ

ଗ

ଗ – ଗଡନ୍ତି

ଗଡବଡ – ଗଧିଆ

ଗନ୍ତବ୍ୟ – ଗରୁତ୍

ଗୁରୁତ୍ମାନ୍ – ଗାଡୀ

ଗାଢ – ଗୁଚ୍ଛ

ଗୁଞ୍ଜ – ଗୁଲ୍ମ

ଗୁବାକ – ଗୋଟି

ଗୋଠ – ଗୋଳିବା

ଗୋଲୋକ – ଗ୍ଲାନି

ଘ

ଘଇତା – ଘରଚଟିଆ

ଘରଣ – ଘୁଷୁରିବା

ଘୂର୍ଣ୍ଣନ – ଘ୍ରେୟ

ଙ

ଚ

ଚଅଁର – ଚଇତ

ଚଉ – ଚଞ୍ଚଳ

ଚଞ୍ଚଳା – ଚତୁଷ୍କ

ଚତୁଷ୍ଟୟ – ଚରମାଚଳ

ଚରସ୍ – ଚାଖି

ଚାଖିବା – ଚାଳକ

ଚାଳନା – ଚିନ୍ମୟ

ଚପିଟ – ଚୂଡାକରଣ

ଚୂଡାନ୍ତ – ଚୋଷିବା

ଚୋଷ୍ୟ – ଚ୍ୟୁତି

ଛ

ଛଅ – ଛଣି

ଛତା – ଛାନ୍ଦସ

ଛାପ – ଛେରିବା

ଛେଲା – ଛୋଟୀ

ଜ

ଜ – ଜଠର-ଜ୍ୱାଳା

ଜଡ – ଜମ୍ବୀର

ଜମ୍ବୁ – ଜହ୍ନୁକନ୍ୟା
ଜାଇ – ଜାଳ
ଜାଳ – ଜୀର୍ଣ୍ଣ
ଜୀର୍ଣ୍ଣସଂସ୍କାର – ଜେତା
ଜେନାମଣି – ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ

ଝ

ଝକମକ – ଝାଡାକଇ
ଝାଡିବା – ଝୁଲିବା
ଝୋଟ – ଝୋଲା ମାରିବା

ଞ

ଟ

ଟକ – ଟାଙ୍ଗିଆ
ଟାଙ୍ଗିବା – ଟୋପର
ଟୋପା – ଟୋଲା

ଠ

ଠଉର – ଠୌର

ଡ

ଡକା – ଡକାଇତ
ଡକାଇବା – ଡିଆଁ
ଡିଙ୍ଗୀ – ଡୌଲ

ଢ

ଢକ୍କା – ଢାଉଁଢାଉଁ
ଢାଉ – ଢୌକନ

ଣ

ଣ – ଣ

ତ

ତଅଁର – ତଞ୍ଚକତା
ତଟ – ତଦା
ତଦାନୀଂ – ତମ
ତମସୁକ – ତଳ
ତଲବ – ତାପସ
ତାପସ୍ୟ – ତାଲିମ
ତାଲୀ – ତୀକ୍ଷ୍ଣ
ତୀର – ତୁଳାଦଣ୍ଡ
ତୁଳାଦାନ – ତେଜସ୍ୱାନ୍
ତେଜିତ୍ – ତୋଳନ
ତୋଳା – ତ୍ରିକୋଣ
ତ୍ରିକୋଣମଣ୍ଡଳ ଭୂମି – ତ୍ରିବେଦୀ
ତ୍ରିଶତ – ତ୍ୱିଷାମ୍ପତି

ଥ

ଥକା – ଥନ୍ତରା
ଥନ୍ତଲ – ଥୋର

ଦ

ଦଅଣା – ଦଣ୍ଡବିଧି
ଦଣ୍ଡା – ଦମ୍ୟ
ଦୟା – ଦଶଭୂଜା
ଦଶମ – ଦାତବ୍ୟ
ଦାତା – ଦାର୍ଶନିକ
ଦାଳି – ଦିବସ
ଦିବା – ଦୁଇ
ଦୁଃଖ – ଦୁରାଶା
ଦୁରାସଦ – ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ
ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ – ଦୁହିଁବା
ଦୁହ୍ୟମାନ – ଦେଢ
ଦେଣା – ଦୈତ୍ୟାରି
ଦୈନନ୍ଦିନ – ଦୋହରା
ଦୋହଲିବା – ଦ୍ରାବିଡ
ଦ୍ରାବିତ – ଦ୍ୱିବଚନ
ଦ୍ୱିବିଧ – ଦ୍ୱୀର୍ଥ

ଧ

ଧଇଁ – ଅନୁର୍ବେଦ
ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର – ଧର୍ମଭୟ
ଧର୍ମରାଜ – ଧାନ୍ୟକ
ଧାମ – ଧୂଆଁ
ଧୂଆଁପତ୍ର – ଧ୍ରୁବରେଖା
ଧ୍ରୁବଲୋକ – ଧ୍ୱାନ୍ତାରି

ନ

ନଅର – ନଗ୍ନକ
ନଗ୍ନିକା – ନଭସ୍ତଳ
ନଭୋମଣି – ନଳ
ନଳା – ନଷ୍ଟ– ଚେତନ
ନଷ୍ଟା – ନାତୁଣୀ
ନାଥ – ନାବ୍ୟ
ନାଶ – ନିକର
ନିକଷ – ନିଠେଇବା
ନିତମ୍ବ – ନିବନ୍ଧ
ନିବନ୍ଧନ – ନିରଂଶ
ନିରକ୍ଷରେଖା – ନିରାଶ
ନିରାଶ୍ରୟ – ନିର୍ଣ୍ଣେୟ
ନିର୍ଦ୍ଦୟ – ନିର୍ବାପିତ
ନିର୍ବାସନ – ନିବୃତ୍ତ
ନିବେଦନ – ନିଷ୍କରୁଣ
ନିଷ୍କର୍ଷ – ନିସ୍ପୃହ
ନିସ୍ୟନ୍ଦ – ନୁଉଛୁଣା
ନୁଖୁରା – ନୈସର୍ଗିକ
ନୋ – ନ୍ୟୁନତା

ପ

ପ– ପକ୍ଷପାତ

ପକ୍ଷପାତିକା - ପଞ୍ଚତା
ପଞ୍ଚଦଶ - ପଟ
ପଟକା - ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି
ପଣିତ - ପଥ୍ୟ
ପଥ୍ୟାଶୀ - ପର
ପରକାଳ - ପରସ୍ପର
ପରିଚ୍ଛିତ୍ - ପରିଚର୍ଯ୍ୟା
ପରିଚାରକ - ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ - ପରିଷଦ୍
ପରିଷ୍କାର - ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା
ପର୍ଯ୍ୟୁଦସ୍ତ - ପଶୁପାଳ
ପଶୁରାଜ - ପାଗ
ପାଗଳ - ପାଣିଆ
ପାଣିଗ୍ରହଣ - ପାନିଆ
ପାନୀୟ - ପାରିପ୍ଲବ
ପାରିବା - ପାସୋରିବା
ପାହାଚ - ପିତୃ-ପତି
ପିତୃବ୍ୟ - ପୁଂସ୍କୋକିଳ
ପୁଂସ୍ତ୍ୱ - ପୁରତଃ
ପୁରନ୍ଦର - ପୁଳିନ
ପୁଳିନ୍ଦ - ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ - ପେଣ୍ଠ
ପେଣ୍ଠୀ - ପୋଷଣ
ପୋଷା - ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ - ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ
ପ୍ରଣତ - ପ୍ରତିପକ୍ଷ
ପ୍ରତିପତ୍ତି - ପ୍ରତୀକ୍ଷା
ପ୍ରତୀତୀ - ପ୍ରଦ
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ - ପ୍ରଭୁତା
ପ୍ରଭୁତ - ପ୍ରଲୋଭନ
ପ୍ରବଚନ - ପ୍ରଶ୍ୱାସ
ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ - ପ୍ରହତ
ପ୍ରହର - ପ୍ରାତଃକୃତ୍ୟ
ପ୍ରାତଃ - ପ୍ରିୟ
ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ - ପ୍ଲୁଷ୍ଟ

ଫ

ଫଂକା - ଫଳିତ
ଫଳୋପଧାୟକ - ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍
ଫୁସଲାଇବା - ଫୌଜଦାରୀ

ବ

ବଉଳ - ବନ୍ଦୀ
ବନ୍ଧ - ବହିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବହୁ - ବାହ୍ୟ
ବିଡାଳ - ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସ
ବ୍ରହ୍ମବାଦୀ - ବ୍ରାହ୍ମ- ବିବାହ

ଭ

ଭଅଁର - ଭଙ୍‌କ୍ତା

ଭୃଙ୍ଗ - ଭର
ଭରଣ - ଭବିଷ୍ୟତ
ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ - ଭଦ୍ର-ପଦ
ଭାନ - ଭିକ୍ଷୁକ
ଭିଜେଇବା - ଭୁବର୍ଲୋକ
ଭୁସିବା - ଭେଟ
ଭେଟିବା - ଭୌମ
ଭୌମିକ - ଭ୍ରୂଲତା

ମ

ମଇ - ମକର-କୁଣ୍ଡଳ
ମକରକେତନ - ମଞ୍ଜା
ମଞ୍ଜାରି - ମତ
ମତଙ୍ଗଜ - ମଧୁକର
ମଧୁକୋଷ - ମନୋଗତ
ମନୋଜ - ମମ
ମମତା - ମଳମ୍ବା
ମଳୟ - ମହାକାବ୍ୟ
ମହାଗ୍ରୀବ - ମହାସେନ
ମହିତ - ମାଖରା
ମାଖୁନା - ମାତୁଳାନୀ
ମାତୁଳୁଙ୍ଗ - ମାପୁଣି
ମାଫ୍ - ମାଲିକାନା
ମାଲିନ୍ୟ - ମିଶିବା
ମିଶ୍ର - ମୁଠା
ମୁଠି - ମୁଷଳୀ
ମୂଷିତ - ମୃଗୟା
ମୃଗ-ରାଜ - ମେଦ
ମେଦିନୀ - ମୋଚନ
ମୋଚି - ମ୍ଳେଚ୍ଛ

ଯ

ଯକୃତ - ଯକ୍ଷ
ଯକ୍ଷ୍ମା - ଯମ
ଯମକ - ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ଯାଜ୍ଞସେନୀ - ଯୁକ୍ତି
ଯୁଗ - ଯେହ୍ନୁ
ଯେହ୍ନେ - ଯୌବରାଜ୍ୟ

ର

ରଂହଃ - ରଜ
ରଜକ - ରଭସ
ରମ - ରାକ୍ଷାସ-ବିବାହ
ରାକ୍ଷସୀ - ରାଧେୟ
ରାନ୍ଧିବା - ରୁଦିତ
ରୁଦ୍ଧ - ରୋଚନା
ରୋଚିଷ୍ଣୁ - ରୌରବ

ଲ, ଳ

ଲଉଡି - ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଲଗାଇବା – ଲମ୍ପଟ
ଲମ୍ଫ – ଲାଞ୍ଛିତ
ଲାଞ୍ଜ – ଲୁଳିତ
ଲୁବ୍ଧ – ଲୋମଶ
ଲୋମ-ହର୍ଷଣ – ଲୌହିତ୍ୟ

ବ

ବ – ବଗଡ
ବଗଡା – ବଣି
ବଣୁଆ – ବନ୍ଦନ
ବନ୍ଦନୀୟ – ବରଦା
ବରଫ – ବର୍ଦ୍ଧନ
ବର୍ଦ୍ଧମାନ – ବଲ୍ଲରୀ
ବଲ୍ଲବ – ବହ୍ନି
ବହିବା – ବାଚିକ
ବାଚ୍ୟ – ବାଦରାୟଣ
ବାଦସା – ବାରିଧି
ବାର-ବାହ୍ନ – ବାହାଡା
ବାହାନା – ବିକ୍ରାନ୍ତ
ବିକ୍ରିୟା – ବିଛୁଆତି
ବିଜନ – ବିଦ୍
ବିଦ – ବିଧି ପୂର୍ବକ
ବିଧି ବତ୍ – ବିପରୀତ
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ – ବିଭ୍ରମ
ବିଭ୍ରାଟ – ବିରୂପ
ବିରୂପାକ୍ଷ – ବିବାଦୀ
ବିବାସନ – ବିଶ୍ରାନ୍ତ
ବିଶ୍ରାମ – ବିସୂଚିକା
ବିସୃଷ୍ଟ – ବୁଟା
ବୁଡ – ବେଗୁନିଆ
ବେଗେ – ବେଶ
ବେଶ୍ – ବୈର ନିର୍ଯ୍ୟାତନ
ବୈରାଗୀ – ବ୍ୟତିରିକ୍ତ
ବ୍ୟତିରେକ – ବ୍ୟାପାର
ବ୍ୟାପୀ – ବ୍ରୀହି

ଶ

ଶଂସିତ – ଶକ୍ୟ
ଶକ୍ର – ଶଯ୍ୟା
ଶର – ଶାଠ୍ୟ
ଶାଣ – ଶିକାର
ଶିକୁଳି – ଶିଶ୍ନ
ଶିକ୍ଷା – ଶୂଳ
ଶୂଳପାଣି – ଶ୍ମଶାନ
ଶ୍ମଶ୍ରୁ – ଶ୍ଳାଘ୍ୟ
ଶ୍ଲିଷ୍ଟ – ଶ୍ୱେତସାର

ଷ

ଷଟ୍ – ଷୋଡଶୀ

ସ

ସଇସ - ସଂଜ୍ଞା

ସଂଯତ - ସକଳ

ସକାମ - ସତୀ

ସ-ତୀର୍ଥ - ସନ୍ଦିଗ୍ଧ

ସନ୍ଦିହାନ - ସଭା-ସଦ୍

ସଭ୍ୟ - ସମାସ

ସମାହାର - ସମ୍ଭାବ୍ୟ

ସମ୍ଭାଷଣ - ସର୍ବ

ସର୍ବତୋଭାବେ -ସାକାର-ପୂଜା

ସାକେତ - ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାୟଂକାଳ - ସିଞ୍ଜନ

ସିଠା - ସୁଧା

ସୁଧାଂଶୁ - ସୁହୃତ୍

ସୂକ୍ତି - ସୈନିକ

ସୈନ୍ଧବ - ସ୍ତୁତି

ସ୍ତୁତ୍ୟ - ସ୍ୱର୍ଣ-ମଣି

ସ୍ୱର୍ଣୀ - ସ୍ୱ-ତନ୍ତ୍ର

ସ୍ୱ-ତ୍ୱ - ସ୍ୱୈରିଣୀ

ହ

ହଂସ - ହଳାହଳ

ହଳିଆ - ହିମାନୀ

ହିୟା - ହ୍ଲାଦିନୀ

A CONCISE

ORIYA DICTIONARY

BY

RAI MADHUSUDAN RAO, BAHADUR,

Retired Inspector of Schools

ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲସମୂହର ଭୂତପୂର୍ବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର

ରାୟ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାହାଦୁର-ସଙ୍କଳିତ

ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ

CUTTACK:

PRINTED AND PUBLISHED AT THE ORISSA MISSION PRESS,

BY S. F. ROBINSON,

1929

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଛାତ୍ର, ଛାତ୍ରୀ ଓ ଅପର ପାଠକ-ପାଠିକାମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଲଭ ଗ୍ରନ୍ଥେ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନର ଅଭାବ-ପୂରଣାର୍ଥ ଏହି "ସୁଗମ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବା ପ୍ରଚଳନ-ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମୁଦାୟ ଶବ୍ଦ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଅଛି । ବିଶେଷ୍ୟ-କ୍ରିୟା-ପ୍ରଭୃତି ରୂପରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀକରଣ, ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଧାତୁ-ପ୍ରତ୍ୟୟାଦି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତଦ୍ଭବ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମୂଳ-ନିରୂପଣ, ଏସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରାବୟବ ଅଭିଧାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଗମ-ବୋଧ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି, କେତେଦୂର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସାହିତ୍ୟ-ସେବୀ ସୁଧୀବର୍ଗଙ୍କର ବିବେଚ୍ୟ ।

ଉପସଂହାରରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପୁରୀ-ଜିଲ୍ଲା-ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନ-ନିବାସୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଅର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦାସ ମହାଶୟ ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂକଳନ ବିଷୟରେ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତନ୍ନିମିତ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଚିର-କୃତଜ୍ଞ ରହିଲି ।

କଟକ,
୮–୮–୧୯୧୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ।

ସାଙ୍କେତିକ ଚିହ୍ନ ।

ବି.	...	...	...	ବିଶେଷ୍ୟ ।
ବିଂ.	...	...	...	ବିଶେଷଣ ।
ସଂ.	...	...	...	ସର୍ବନାମ ।
କ୍ରି.	...	...	...	କ୍ରିୟା ।
ଅଂ.	...	...	...	ଅବ୍ୟୟ ।
କ୍ରି. ବିଂ.	...	...	...	କ୍ରିୟାବିଶେଷଣ ।

ସୁଖବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଅ ଅଦ୍ୟସ୍ୱର, ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ, ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଅଅଁଳା / ଅଏଁଳା } ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଅଁଇଠା / ଅଇଣ୍ଠା } ବି. ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ।

ଅଁସାର-ବି. ଘାଅରେ କିବା ପଚ୍ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ପୋକ ।

ଅଇନା-ବି. ଦର୍ପଣ ।

ଅଇଣ୍ଡ୍ରିଆ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଶୁର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅଇଭ-ବି. ଅରି, ଶତ୍ରୁ ।

ଅଂଘ୍ରି-ବି. ଚରଣ ।

ଅଂଶ-ବି. ଭାଗ ।

ଅଂଶତଃ-କ୍ରି. ବି. କିୟଦଂଶରେ ।

ଅଂଶୀ-ବି. (ଅଂଶ-ଇନ୍) ଭାଗୀ ।

ଅଂଶୁ-ବି. କିରଣ, ସୂତ୍ର ।

ଅଂଶୁକ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଂଶୁମାନ୍-ବି. (ଅଂଶୁ-ମତୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂଶୁମାଳୀ-ବି. (ଅଂଶୁ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂସ-ବି. ସ୍କନ୍ଧ ।

ଅକଣ୍ଟକ-ବିଂ. କଣ୍ଟକଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ଅକଣ୍ଡ୍ରା-ବିଂ. ଯାହା କଣ୍ଡ୍ରା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅକଥନୀୟ-ବିଂ. (ଅ-କଥ୍ + ଅନୀୟ) ଅକଥ୍ୟ ।

ଅକପଟ-ବିଂ. ସରଳ ।

ଅକର୍ମକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାକରଣରେ) ଯାହାର କର୍ମ ନାହିଁ ।

ଅକର୍ମଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-କର୍ମନ୍-ଯ) ଅକର୍ମା, ନିକମା ।

ଅକରକରା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକରାନ୍ତ୍ର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକଲ୍-ବି. ବୁଦ୍ଧି ।

ଅକାଲି-ବି. କଠିନ ଅବସ୍ଥା ।

ଅକଳଙ୍କ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅକଳନୀୟ / ଅକଳିତ } ବିଂ. ଯାହା କଳନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକସ-ବି. ଅପ୍ରୀତି, ବାଦ ।

ଅକସ୍ମାତ୍-ଅ. (ଅ-କସ୍ମାତ୍) ହଠାତ୍ ।

ଅକାଠ / ଅକାଠୁ } ବି. ଯେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇଲେ ବା ଧାରଣ କଲେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କାଟେ ନାହିଁ ।

ଅକାଣ୍ଡେ-କ୍ରି.ବି.(ଅ-କାଣ୍ଡ=ସମୟ)ଅକସ୍ମାତ୍ ।

ଅକାଠ୍ୟ-ବି. ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ।

ଅକାନବିନ୍ଦି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଅକାତ / ଅକାତକାତ } ଯାହା କାତଦ୍ୱାରା ମପାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକାଲ ବି. ଦୁଃସମୟ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଅକାଲକୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ଅକର୍ମଣ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଅକିଞ୍ଚନ-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚନ) ଦରିଦ୍ର, ନିର୍ଧନ ।

ଅକିଞ୍ଚିତ୍କର-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚିତ୍-କର) ସାମାନ୍ୟ, ତୁଚ୍ଛ ।

ଅକୀର୍ତ୍ତି-ବି. ନିନ୍ଦା, ଦୁର୍ନାମ ।

ଅକୁତୋଭୟ-ବି.(ଅ-କୁତଃ-ଭୟ) ନିର୍ଭୟ ।

ଅକୁଣ୍ଠିତ-ବି. (ଅ-କୁଣ୍ଠ-ତ) ଅବ୍ୟାହତ, ଅସଂକୁଚିତ ।

ଅକୂଳ-ବି. ଅପାର ।

ଅକୂପାର-ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅକୃତଜ୍ଞ-ବି. (ଅ-କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେ ଉପକାର ମାନେ ନାହିଁ; ନିମକହାରାମ୍ ।

ଅକୃତ୍ରିମ-ବି. (ଅ+କୃ+ତ୍ରିମ) ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଅକ୍ତ-ବି. (ଅଞ୍ଜ୍+ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଅକ୍ଲେଶ-ବି. ଅନାୟାସ ।

ଅକ୍ଷ-ବି. ପଶା; ଗ୍ରହଭ୍ରମଣପଥ ।

ଅକ୍ଷତ-ବି. (ଅ-କ୍ଷତ) ଆଘାତଶୂନ୍ୟ; ଅଖଣ୍ଡିତ; ବି. ଅଭଗ୍ନ ଉଅଚାଉଳ ।

ଅକ୍ଷଦଣ୍ଡ-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡ ।

ଅକ୍ଷମ-ବି. (ଅ-କ୍ଷମ) ଶକ୍ତିହୀନ ।

ଅକ୍ଷମାଳା-ବି. ଜପମାଳା ।

ଅକ୍ଷୟ-ବି. (ଅ-କ୍ଷୟ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ଅକ୍ଷର-ବି. ଅ, ଆ ପ୍ରଭୃତି ବର୍ଣ୍ଣ ; ବି. ଅଚ୍ୟୁତ ।

ଅକ୍ଷରେଖା-ବି. ଭୂଗୋଲକ ଉପରେ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖାବିଶେଷ ।

ଅକ୍ଷାଂଶ-ବି. ବିଷୁବରେଖାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ ୯୦ ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରଯାଏ; ସେହି ଏକ ଏକ ଅଂଶର ନାମ ଅକ୍ଷାଂଶ ।

ଅକ୍ଷି-ବି. ଚକ୍ଷୁ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଖଣ୍ଡିତ ।

ଅଖ-ବି. (ଅକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଗାଡ଼ିର ଦୁଇ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କାଷ୍ଠଦଣ୍ଡ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଖଞ୍ଜ-ଅସୁବିଧା ।

ଅଖଣ୍ଡ-ବି. (ଅ-ଖଣ୍ଡ) ସମଗ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅଖା-ବି. ଝୋଟନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଖାଡୁଆ-ବି. ବିବେଚନାଶୂନ୍ୟ (ଲୋକ) ।

ଅଖାତ-ବି. (ଅ+ଖନ୍-ତ) (ଭୂଗୋଳରେ) ଉପସାଗର ।

ଅଖିଆ-ବି. ଯେ ଖାଇ ନ ଥାଏ

ଅଖିଳ-ବି. ସମସ୍ତ ।

ଅଖୁଣ-ବି. ଯାହାର ଖୁଣ ନାହିଁ ।

ଅଖ୍ୟାତି-ବି. ନିନ୍ଦା ।

ଅଁଗ-ବି. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅଗଭାଗ ।

ଅଗଣନ-ବିଂ. (ଅ-ଗଣ୍‌+ଅନ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗଣା-ବି. (ଅଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମେଲଭୂମି ।

ଅଗଣା-ବିଂ. (ଗଣ୍‌ଧାତୁରୁ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗଣ୍ୟ-ବିଂ (ଅ-ଗଣ୍‌-ଯ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗନା|ଅଗନି-ବିଂ. ଅଗମ୍ୟ ।

ଅଗତି-ବିଂ. ନିରୁପାୟ ।

ଅଗତ୍ୟା-ଅ. ଅନ୍ୟ ଗତି ନ ଥିବାରୁ ।

ଅଗମ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଗମ୍‌-ଯ) ଯାହା ଗମନର ଅଶକ୍ୟ ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଗର-ବି. (ଅଗୁରୁ ଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।

ଅଗବଥୁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଅଗାଡ଼ି-ବି. ଯେଉଁ ଧାନରେ ଚାଉଳ ନ ଥାଏ, ଅସାର ।

ଅଗାଧ-ବିଂ. ଅତଳସ୍ପର୍ଶ ; ଅତି ଗଭୀର ।

ଅଗାଧୁଆ-ବିଂ. ଯେ ଗାଧୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଗାର-ବି. ଗୃହ ।

ଅଗୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।

ଅଗୋଚର-ବିଂ. ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅଗ୍ନି-ବି. ନିଆଁ, ଅନଳ ।

ଅଗ୍ନିଶର୍ମା-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଶର୍ମନ୍‌) ମହାକ୍ରୋଧୀ ।

ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ-ବି. (ଅଗ୍ନି+ସ୍ତୁ+ମ) ଯାଗ-ବିଶେଷ ।

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର-ବି. (ଅଗ୍ନି+ହୁ+ତ୍ର) ଦୈନିକ ହୋମ ।

ଅଗ୍ର-ବି. ଶିଖର ।

ଅଗ୍ରଜ-ବି. (ଅଗ୍ର-ଜନ୍‌-ଅ) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ।

ଅଗ୍ରଣୀ-ବି. (ଅଗ୍ର+ନୀ) ନେତା, ସେନାପତି ।

ଅଗ୍ରତେ-ଅ. ସମ୍ମୁଖରେ ।

ଅଗ୍ରହାୟଣ-ବି. ମାର୍ଗଶୀର୍ଷମାସ ।

ଅଗ୍ରିମ-ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ଇମ) ଅଗ୍ରଭୂତ ।

ଅଘ-ବି. ପାପ ।

ଅଘଟନ-ବିଂ. (ଅ+ଘଟ୍‌+ଅନ) ଅସୁନ୍ଦର, ଅସମ୍ଭବ ।

ଅଙ୍କ-ବି. (ଅନ୍‌କ୍‌+ଅ) ଚିହ୍ନ, ସଂଖ୍ୟା, କଳଙ୍କ, କୋଡ଼ ।

ଅଙ୍କନ-ବି. (ଅନ୍‌କ୍‌+ଅନ) ଚିହ୍ନକରଣ, ରେଖା ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ର କରିବା ।

ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ପାଟୀଗଣିତ ।

ଅଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଅନ୍‌କ୍‌+ତ) ଚିହ୍ନିତ ।

ଅଙ୍କୁର-ବି. ଗଜା ।

ଅଙ୍କୁଶ-ବି. ହସ୍ତିତାଡ଼ନ ଦଣ୍ଡ ।

ଅଙ୍ଗ-ବି. ହସ୍ତ ପଦାଦି; ଦେହର ଅଂଶ ।

ଅଙ୍ଗଦ-ବି. ବାଜୁ ।

ଅଙ୍ଗନ-ବି. ଅଗଣା ।

ଅଙ୍ଗନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଅଙ୍ଗରାଗ-ବି. ଚନ୍ଦନପ୍ରଭୃତି ଗାତ୍ରଲେପନ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅଙ୍ଗରଖା-ବି. (ଅଙ୍ଗ-ରକ୍ଷା) ଏକପ୍ରକାର କୁର୍ତ୍ତା ।

ଅଙ୍ଗା-ବି. ଘରର ଏକପଟ ।

ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ-ବି. ଦୂଷିତ ବାଷ୍ପବଶେଷ ।

ଅଙ୍ଗୀକାର-ବି.(ଅଙ୍ଗ-ଈ+କୃ+ଅ) ସ୍ୱୀକାର, ସମ୍ମତ ।

ଅଙ୍ଗୀକୃତ-ବିଂ. ସ୍ୱୀକୃତ ।

ଅଙ୍ଗୁଛ-ବି. ଗାମୁଛ ।

ଅଙ୍ଗୁର-ବି. ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ।

ଅଙ୍ଗୁରୀୟ-ବି. ମୁଦ ।

ଅଙ୍ଗୁଳି-ବି. ଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବି. ବୁଢ଼ାଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଅଚର-ବିଂ. (ଅ-ଚର୍-ଅ) ସ୍ଥାବର ।

ଅଚଳ ବିଂ. (ଅ-ଚଳ୍-ଅ) ଗତିବିହୀନ, ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଚାନକ-ବି. ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ମାସ୍ତଭସ୍ ।

ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-ବିଂ. ଯାହା ଚିନ୍ତାର ଅଗତ ।

ଅଚିହ୍ନା-ବିଂ. ଅପରିଚିତ ।

ଅଚିର-ବିଂ. କ୍ଷଣିକ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଚିରାତ୍-ଅ. ଅବିଲମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।

ଅଚେତନ-ବିଂ. ଚେତନାଶୂନ୍ୟ; ଜଡ଼ ।

ଅଛୁବ } ବିଂ. ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ (ନୀଚଜାତି) ।
ଅଛୁଆଁ }

ଅଛି-କ୍ରି. (ଅସ୍ତିଶବ୍ଦରୁ) ହେବା ବା ରହିବା ଅର୍ଥରେ ।

ଅଚ୍ଛ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଛିଦ୍+ଯ) ଯାହା ଛେଦନ କରିବାର ନୁହେଁ ।

ଅଜ-ବିଂ. ଜନ୍ମରହିତ; ବି. ଛେଳି ।

ଅଜଗର-ବି. ବୃହତ୍ ସର୍ପ ।

ଅଜଡ଼ା-ବିଂ. ଚଲା ।

ଅଜଣା-ବିଂ. ଅଜ୍ଞ; ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅଜପା-ବିଂ. ଯାହା ମୁଖରେ ଜପାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜମ୍ବର-ବିଂ. (ଅଜସ୍ରମର ଶବ୍ଦରୁ) ଯେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ବା ମରେ ନାହିଁ ।

ଅଜର-ବିଂ. (ଅ+ଜୃ+ଅ) ଜରାରହିତ । ବି. ଦେବତା ।

ଅଜସ୍ର-ବିଂ. ଅବିରତ ।

ଅଜା-ବି. (ଅଜ-ଆ) ମାଈଛେଳି ।

ଅଜା-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ମାତାମହ ବା ପିତାମହ ।

ଅଜାଡ଼ିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ଜମାହୋଇ ପଡ଼ିବା ।

ଅଜାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଢାଳିବା ।

ଅଜାଶୁର-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶ୍ୱଶୁର) ସ୍ୱାମୀର ବା ପତ୍ନୀର ପିତାମହ ବା ମାତାମହ ।

ଅଜିନ-ବି. ମୃଗଚର୍ମ ।

ଅଜିର-ବି. ଅଗଣା ।

ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଅ-ଜୃ+ତ) ଉଦରାମୟ ରୋଗ ।

ଅଜେୟ-ବିଂ. (ଅ+ଜି+ଯ) ଯାହାକୁ ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।

ଅଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞାନ, ମୂର୍ଖ ।

ଅଜ୍ଞତା-ବି. ମୂର୍ଖତା ।

ଅଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା+ଯ) ଜ୍ଞାନାତୀତ ।

ଅଞ୍ଚଳ-ବ. ଶାଢୀର ପଣତ ; ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଞ୍ଜନ-ବ. (ଅଞ୍ଜ୍+ଅନ) କଜ୍ଜଳ ।

ଅଟକ-ବ. ବାଧା, ବନ୍ଦ ।

ଅଟକଳ-ବ. ଅନୁମାନ ; ଅନ୍ଦାଜ ।

ଅଟକାଳି-ବ. ଯାଉ ।

ଅଟନ-ବ. (ଅଟ୍+ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ଅଟଳ ବି. ସ୍ଥିର ।

ଅଟବୀ-ବ. ବନ ।

ଅଟା-ବ. ଗହମ ଓ ଚାଉଳାଦିର ଚୂନା ।

ଅଟ୍ଟହାସ-ବ. ଉଚ୍ଚହାସ ।

ଅଟ୍ଟାଳୀ / ଅଟ୍ଟାଳିକା } ବ. କୋଠାଘର ।

ଅଟେରି-ବ. ଗୋରୁଖୁଅଡ଼ ।

ଅଠଚାଳିଶ-ବି. ୪୮ ।

ଅଠତିରିଶ-ବି. ୩୮ ।

ଅଠର-ବି. (ଅଷ୍ଟାଦଶଶବ୍ଦଜ) ୧୮ ସଂଖ୍ୟା ।

ଅଠଷଠି-ବି. ୬୮ ।

ଅଠସ୍ତରି-ବି. ୭୮ ।

ଅଠା-ବ. ଯୋଡିବାପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବା ଲେହ ।

ଅଠାଇଶ-ବି. ୨୮ ।

ଅଠାକାଠି / ଅଠାକାଣ୍ଡିଆ } ବ. ପକ୍ଷୀ ଧରିବାର ଏକପ୍ରକାର କଲ ।

ଅଠାନବେ-ବି. ୯୮ ।

ଅଠାବନ-ବି. ୫୮ ।

ଅଠାଳିଆ-ବି. ଅଠାଯୋଗୁଁ ଲାଗିରହିଥିବା ।

ଅଠାଶୀ-ବି. ୮୮ ।

ଅଡଙ୍ଗ-ବ. ଗଦାଗଦା ଦ୍ରବ୍ୟ ବା କୁଣ୍ଡର ଉପରର ସ୍ଥାନ ।

ଅଡା-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ମାଣ ; ପୋଷା ଶୁଆ ରଖିବାର ଲୌହନିର୍ମିତ ଆଧାର ।

ଅଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଚଲାଇବା । (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ।

ଅଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ହେବା ; ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ।

ଅଡୁଆ-ବି. କଠିନ ; ଗୋଳମାଳିଆ ; ଅସଙ୍ଗ ।

ଅଢ଼ଙ୍ଗ-ବ. (ଦେଶଜ) ସାନପିଣ୍ଡା ।

ଅଢ଼ପା-ବି. (ଅ-ଢପ୍+ଆ) ଅସୁନ୍ଦର ।

ଅଢ଼େଇ-ବି. ଦୁଇ ଓ ଏକର ଅର୍ଦ୍ଧେ ।

ଅଢ଼େଇଆ-ବ. ଅଢ଼େଇସେରିଆ ମାଣ, ଅଢ଼େଇଗୁଣ ।

ଅଢ଼େଇଦିନିଆ-ବି. ଅଳ୍ପକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

ଅଣି-ବ. ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଅଣକ-ବ. ଢଙ୍କା ।

ଅଣଖିଲା-ବ. ଗାଡିଚକ ଅଟକାଇବାର ଖିଲ ।

ଅଣଖୁଆ-ବ. (ଅନକ୍ଷୁଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତୃଣବିଶେଷ ।

ଅଣଞ୍ଚାଶ-ବି. ୪୯ ।

ଅଣନବେ-ବି. ୮୯ ।

ଅଣନାଡି-ବ. କାଡିର ସୁଅ ।

ଅଣପୁରୁଷା-ବି. ନପୁଂସକ ।

ଅଣବାପୁଆ-ବି. ଜାରଜ ।

ଅଣସର-(ଅନବସରଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ନାନ ରଥଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବ ଏକପକ୍ଷକାଳ ।

ଅଣା-ବି. ଟଙ୍କାର ଷୋଳସ୍ୱଶର ଭାଗେ ।

ଅଣାଅଣି-ବି°. ୭୧ ।

ଅଣି-ବି. ଏକପଣାମୂଲର ମୁଦ୍ରା ।

ଅଣୁ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମକଣିକା ।

ଅଣୁବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଣୁ-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର କ୍ଷୁଦ୍ର ପଦାର୍ଥ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅଣେଇବା-କ୍ରି. ଏକଅଙ୍ଗକୁ ଟଳେଇବା ।

ଅଣ୍ଟା-ବି. କଟିଦେଶ ।

ଅଣ୍ଟାଖୋସା-ବି. ଗଞ୍ଜ ।

ଅଣ୍ଟି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ରର ପାକୀକୃତ ସମ୍ମୁଖାଂଶ ।

ଅଣ୍ଟିଧନ-ବି. ଅଣ୍ଟିରେ ରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଅଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ।

ଅଣ୍ଟେଇବା-କ୍ରି. ଅଣ୍ଟାରେ ଝେଦବା ।

ଅଣ୍ଡ / ଅଣ୍ଡା } ବି. (ଅମ୍+ଡ) ଡିମ୍ବ ।

ଅଣ୍ଡଜ-ବି°. (ଅଣ୍ଡ-ଜନ୍-ଅ) ଡିମ୍ବରୁ ଜାତ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡାଳିବା-ବି. ଦରଣ୍ଡିବା ।

ଅଣ୍ଡିର-ବି°. (ଅଣ୍ଡ+ଇର) ପୁଂସ ବା ପୁରୁଷ-ଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡିରାଚଣ୍ଡୀ-ବି. ଲଙ୍କାଖିନା ଜାଗ ।

ଅତଏବ-ଅ°. (ଅତଃ-ଏବ) ଏହିହେତୁରୁ ।

ଅତଡା-ବି. (ଅତଟଶବ୍ଦଜ) କଡାତଟ ।

ଅତଣ୍ଡି-ବି. (ଦେଶଜ) ଶେଭପଦ ଲତାବିଶେଷ ।

ଅତର-ବି. ଗୋଲାପାଦି ଫୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତରଳ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅତୁଗ୍ରା-ବି. କର୍ଣ୍ଣବାଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଅତର୍କିତ-ବି°. (ଅ-ତର୍କିତ) ଅଲକ୍ଷିତ, ହଠାତ୍ ।

ଅତର୍ଷ୍ଟି-(ଅତି+ତର୍ଷ) ମହାଭୟ ।

ଅତଳ-ବି°. ଅଗାଧ ।

ଅତଳସ୍ପର୍ଶ-ବି°. (ଅତଳ-ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ଅଗାଧ; ଅତିଗଭୀର ।

ଅତସୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ।

ଅତି-ଆଧିକ୍ୟ-ବାଚକ ଉପସର୍ଗ । ଅ°. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତିକ୍ରମ-ବି. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଲଙ୍ଘନ ।

ଅତିକ୍ରାନ୍ତ-ବି°. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ତ) ଅତୀତ, ଲଙ୍ଘିତ ।

ଅତିଥି-ବି. ଅଭ୍ୟାଗତ ।

ଅତିପାତ-ବି. (ଅତି-ପତ୍-ଅ) ଯାପନ ।

ଅତିବଡ଼ୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଅତିବାଦ-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ।

ଅତିମାନୁଷ-ବି° ଅଲୌକିକ ।

ଅତିରିକ୍ତ-ବି° ଅଧିକ ।

ଅତିରେକ-ବି. (ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଆଧିକ୍ୟ ।

ଅତିବାହିତ-ବି°. ଯାପିତ ।

ଅତିଶୟ-ବି. (ଅତି-ଶୀ-ଅ) ଅତିରେକ; ବି°. ଅତିରିକ୍ତ ।

ଅତିଶୟୋକ୍ତି-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ଅତିସାର-ବି. ଉଦରାମୟ ।

ଅତୀତ-ବିଂ. ଭୂତ, ବିଗତ ।

ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ-ବିଂ. ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଗୋଚର, ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅତୀବ-ବିଂ. (ଅତି-ଇବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତୁଲ, ଅତୁଲ୍ୟ-ବିଂ. ଅନୁପମ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ-ବିଂ. (ଅତି-ଅନ୍ତ) ଅଧିକ ।

ଅତ୍ୟୟ-ବି. (ଅତି-ଇ-ଅ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଅତ୍ୟାଚାର-ବି. (ଅତି-ଆ-ଚର୍-ଅ) ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଅତ୍ୟାହିତ-ବି. (ଅତି-ଆ-ଧା-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ।

ଅତ୍ୟୁକ୍ତି-ବି. (ଅତି-ବଚ୍-ତି) ଅଧିକ ଉକ୍ତି ; ବଢ଼ାଇ କହିବା ।

ଅତ୍ର-ଅଂ. (ଇଦମ୍-ତ୍ର) ଏଠାରେ ।

ଅତ୍ରତ୍ୟ-ବିଂ. ଏତତ୍ସ୍ଥାନୀୟ ।

ଅତ୍ରି-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।

ଅଥ-ଅଂ. ଅନନ୍ତର ।

ଅଥଚ-ଅଂ. ତଥାପି ।

ଅଥର୍ବ-ବି. ଚତୁର୍ଥ ବେଦ ।

ଅଥବା-ଅଂ. କିମ୍ବା ; ଅବା ।

ଅଥୟ-ବିଂ. ଅସ୍ଥିର ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଥର୍ପା-ବିଂ. (ଅସ୍ଥିରପାଦ ଶବ୍ଦରୁ) ଅଶାନ୍ତୁଆ ।

ଅଥଳ-ବିଂ. (ଅ-ସ୍ଥଳ) ଗଭୀର ।

ଅଥାଗ-ପିଠାସିଝାଇବା ପାତ୍ର ।

ଅଦା-ବି. (ଆର୍ଦ୍ରକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର କନ୍ଦା ।

ଅଦାଉତି-ବି. ଅକସ ।

ଅଦାଲତ-ବି. ବିଚାରାଳୟ ।

ଅଦିତି-ବି. ଦେବମାତା ।

ଅଦୂର-ବିଂ. ନିକଟ ।

ଅଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଦୃଶ୍+ତ) ଭାଗ୍ୟ ; ବିଂ. ଅଦେଖା ।

ଅଦ୍ୟ-ଅଂ. ଆଜି ।

ଅଦ୍ୟତନ-ବିଂ. (ଅଦ୍ୟ-ତନ) ଆଜିର ।

ଅଦ୍ୟାବଧି-ଅଂ. (ଅଦ୍ୟ-ଅବଧି) ଆଜି-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅଦ୍ୱିତୀୟ-ବିଂ. (ଅ-ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ଯାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତ-ବି. (ଅ-ଦ୍ୱୈତ) ଯହିଁରେ ଦ୍ୱୈତ ବା ଭେଦ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତବାଦୀ-ବିଂ. (ଅଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ଭୁତ-ବିଂ. ବିସ୍ମୟଜନକ ।

ଅଦ୍ରି-ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଧ, ଅଧା, ଅଧେ-ବି. (ଅର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଃ-ଅଂ. ନିମ୍ନ ; ତଳ ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଧଃପାତ-ବି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା ; ଉଚ୍ଛନ୍ନ ହେବା ।

ଅଧମ–ବି. ନୀଚ, ଅପକୃଷ୍ଟ ।

ଅଧମର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ଅଧମ-ଋଣ) ଧାରୁଆ ।

ଅଧମାଙ୍ଗ–ବି. (ଅଧମ-ଅଙ୍ଗ) ପାଦ ; ଚରଣ ।

ଅଧର–ବି. ନିମ୍ନ ଓଷ୍ଠ ।

ଅଧର୍ମ–ବି. ପାପ ; ଦୁଷ୍କୃତ ।

ଅଧଲି–ବି. ପଇସାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଲିକିଆ–ବି. (ଅଧଲିଶବ୍ଦରୁ) ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧଲିଏ ।

ଅଧସ୍ତନ–ବି. (ଅଧଃ-ତନ) ନିମ୍ନସ୍ଥ; ଅଧୀନସ୍ଥ ।

ଅଧି–ଅ. ଆଧିକ୍ୟ ବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅଧିକ–ବି. (ଅଧି-କ) ବେଶୀ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ–ଅ. (ଅଧିକଂ-ତୁ) ଅହୁରମଧ୍ୟ ।

ଅଧିକରଣ–ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅନ) ଆଧାର, ବ୍ୟାକରଣ-କାରକବିଶେଷ ।

ଅଧିକାର–ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱତ୍ୱ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।

ଅଧିକାରୀ–ବି. (ଅଧି-କୃ-ଇନ୍) ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିକୃତ–ବି. ଅଧୀନ ।

ଅଧିଗତ–ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ, ଜ୍ଞାତ ।

ଅଧିଗମ୍ୟ–ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ଯ) ସୁଗମ୍ୟ ।

ଅଧିତ୍ୟକା–ବି. (ଅଧି-ତ୍ୟକ-ଅ) ପର୍ବତର ଉପରସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଅଧିନାୟକ–ବି.(ଅଧି-ନୀ-ଅକ) ପ୍ରଧାନ ନେତା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅଧିପ–ବି. (ଅଧି-ପା-ଅ) ରଜା, ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିମାସ–ବି.(ଅଧି=ଅଧିକ-ମାସ) ମଳମାସ ।

ଅଧିରୂଢ଼–(ଅଧି-ରୁହ୍-ତ) ଉଚ୍ଚରେସ୍ଥିତ, ଆରୂଢ଼ ।

ଅଧିରୋହଣ–ବି. (ଅଧି-ରୁହ୍-ଅନ) ଆରୋହଣ ।

ଅଧିବାସ–ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଅ) ନିବାସ ; ଯଜ୍ଞାରମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିନର କର୍ମ ।

ଅଧିବାସୀ–ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଇନ୍) ନିବାସୀ ।

ଅଧିବେଶନ–ବି. (ଅଧି-ବିଶ୍-ଅନ) ବୈଠକ ।

ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ–ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ତୃ+ଈ) ସର୍ବୋପରି ସ୍ଥିତିକାରିଣୀ ।

ଅଧିଷ୍ଠାନ–ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।

ଅଧୀତ–ବି. (ଅଧି-ଇ-ତ) ପଠିତ ।

ଅଧୀନ–ବି. (ଅଧି-ଇନ) ବଶୀଭୂତ ; ଆଶ୍ରିତ ।

ଅଧୀର–ବି. (ଅ-ଧୀର) ଅଥୟ ; ଅସହିଷ୍ଣୁ ।

ଅଧୀଶ୍ୱର–ବି. (ଅଧି-ଈଶ୍-ବର) ସମ୍ରାଟ୍ ।

ଅଧୁନା–ଅ. ଏବେ ; ସମ୍ପ୍ରତି ।

ଅଧୁନାତନ–ବି. (ଅଧୁନା-ତନ) ଆଧୁନିକ ।

ଅଧୁଲି–ବି. ଏକଟଙ୍କାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ଅ-ଧୀର-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ବି. କାତର ।

ଅଧୋଗତି–ବି. (ଅଧଃ-ଗତି) ଅବନତି ।

ଅଧୋଢ଼ା–ବି. ଅଧବୁଢ଼ା ।

ଅଧୋବାୟୁ–ବି. ଅପାନବାୟୁ ।

ଅଧୋଭୁବନ–ବି. (ଅଧଃ-ଭୁବନ) ପାତାଳ ।

ଅଧୋମୁଖ–ବି. (ଅଧଃ-ମୁଖ) ନତମୁଖ ।

ଅଧୋକ୍ଷଜ–ବି.(ଅଧଃ-ଅକ୍ଷ-ଜନ୍-ଅ) ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଅଧି-ଅକ୍ଷ) ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ ।

ଅଧ୍ୟୟନ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅନ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ଅଧ୍ୟବସାୟ-ବି. (ଅଧି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ।

ଅଧ୍ୟା-ବି. ଦେବତା ନିକଟରେ ଅଭୀଷ୍ଟଲାଭାର୍ଥ ଉପବାସାଦି କରି ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ।

ଅଧ୍ୟାପକ-ବି. (ଅଧି-ଇ- (ଣିଜନ୍ତ)-ଅକ) ଶିକ୍ଷକ । [ଶିକ୍ଷାଦାନ ।

ଅଧ୍ୟାପନା-ବି. (ଅଧି-ଇ-(ଣିଜନ୍ତ)-ଅନ-ଆ)

ଅଧ୍ୟାୟ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ।

ଅଧ୍ୟାସ-ବି. (ଅଧି-ଅସ୍-ଅ) ଆରୋପ, ଏକ ବସ୍ତୁରେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁର ବୋଧ ।

ଅଧ୍ୟାହାର-ବି. (ଅଧି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟର ପୂରଣ ।

ଅଧ୍ୟେତା-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତୃ) ଛାତ୍ର ।

ଅଧ୍ରୁବ-ବିଂ. ଅନିଶ୍ଚିତ ।

ଅଧ୍ୱ-ବି. ମାର୍ଗ ; ଉପାୟ ।

ଅଧ୍ୱଗ-ବିଂ. (ଅଧ୍ୱ-ଗମ୍-ଅ) ପଥିକ ।

ଅଧ୍ୱର-ବି. ଯଜ୍ଞ ।

ଅଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁ-ବି. ଯଜୁର୍ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ । [ମୂର୍ଖ ।

ଅନକ୍ଷର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅକ୍ଷର) ବର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନହୀନ ;

ଅନଘ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଘ) ନିଷ୍ପାପ ।

ଅନଙ୍ଗ-ବି. (ଅନ୍-ଅଙ୍ଗ) କାମଦେବ ।

ଅନଟନ-ବି. ଅଭାବ ।

ଅନଡ୍ୱାନ୍-ବି. ବୃଷ ; ବଳଦ ।

ଅନତିଦୂର-ବି. (ଅନ୍-ଅତି-ଦୂର) ଅଧିକ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଧିକ) ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକାରଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. ଅଧିକାର ବହିର୍ଭୂତ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅନନ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତ) ଅସୀମ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର, ବାସୁକି ।

ଅନନ୍ତର-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତର) ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ ।

ଅନନ୍ତବିଜୟ-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଶଙ୍ଖ ।

ଅନନ୍ତବ୍ରତ-ଭାଦ୍ର ଶୁକ୍ଳଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ଆଚରିତ ବ୍ରତ ।

ଅନନ୍ୟଗତି-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ଗତି) ଯାହାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । [ଚିତ୍ତ ।

ଅନନ୍ୟମନା-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ମନଃ) ଏକାଗ୍ର-

ଅନନ୍ୟସାଧାରଣ-ବିଂ. ଅଲୋକସାମାନ୍ୟ ।

ଅନପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପତ୍ୟ) ସନ୍ତାନହୀନ ।

ଅନପେତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞ ।

ଅନଭିମତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ମନ୍-ତ) ଅନଭିପ୍ରେତ ; ମତବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅନମ୍ବର-ବି. (ଅନ୍-ଅମ୍ବର) ଅନ୍ତଶ୍ରିଷ୍ଟ ।

ଅନର୍ଗଳ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଗଳ) ଅବାଧ ।

ଅନର୍ଥ-ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ) ଅନିଷ୍ଟ, କଳହ ।

ଅନର୍ଥକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ-କ) ନିରର୍ଥକ, ଅକାରଣ ।

ଅନର୍ଯୀପ—ବିଂ. ଅପରିମିତ ।
ଅନର୍ହ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ହ) ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନଳ—ବି. ଅଗ୍ନି ।
ଅନଳ୍ପ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଳ୍ପ) ଅଧିକ ; ମହତ୍ ।
ଅନବଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବଦ୍ୟ) ଅନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅନବଧାନତା—ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ଧା-ଅନ-ତା) ଅମନୋଯୋଗ ।
ଅନବରତ—କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବ-ରମ୍-ତ) ସର୍ବଦା, ନିରନ୍ତର ।
ଅନବସର—ବି. (ଅନ୍-ଅବସର) ଅନବକାଶ ।
ଅନବସ୍ଥିତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।
ଅନଶନ—ବି. (ଅନ୍-ଅଶ୍-ଅନ) ଉପବାସ ।
ଅନଶ୍ୱର—ବିଂ. (ଅ-ନଶ୍-ବର) ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅନସୂୟା—ବିଂ. (ଅନ୍-ଅସୂୟା) ଦ୍ୱେଷରହିତା ; ବି. ଅତ୍ରିଋଷିଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଅନାଇବା—କ୍ରି. ଚାହିଁବା ।
ଅନାଉଣି—ବି. ଚାହାଣି ; କଟାକ୍ଷ ।
ଅନାଗତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଯାହା ଆସି ନାହିଁ ; ଭବିଷ୍ୟତ୍ । [ଆଚାର ।
ଅନାଚାର—ବି. (ଅନ୍ ଆ-ଚର୍-ଅ) ଗର୍ହିତ
ଅନାଜ—ବି. ପରିବା ।
ଅନାଡ଼ି—ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ଅନାତପ—ବି. (ଅନ୍-ଆତପ) ଛାୟା ।
ଅନାଥ—ବିଂ. (ଅ-ନାଥ) ନିରାଶ୍ରୟ ।
ଅନାଦର—ବି.(ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ଅ) ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।
ଅନାଦି—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆଦି) ଆଦିରହିତ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନାଦୃତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ତ) ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅନାମୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆମୟ) ରୋଗଶୂନ୍ୟ ; ବି. ଆରୋଗ୍ୟ ।
ଅନାମିକା—ବି. (ଅ-ନାମନ୍-ଇକ୍-ଆ) କନିଷ୍ଠାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ ଅଙ୍ଗୁଳି । [ନୁହେ ।
ଅନାୟତ୍ତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆୟତ୍ତ) ଯାହା ଆୟତ୍ତ
ଅନାୟାସ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆୟାସ) ଅକ୍ଳେଶ ।
ଅନାରସ—ବି. ସପୁରିପଣସ ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଋ-ଯ) ଅସଭ୍ୟ ; ନୀଚ ।
ଅନାବିଳ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆବିଲ) ନିର୍ମଳ ।
ଅନାବୃତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ବୃ-ତ) ଖୋଲା ; ଆବରଣଶୂନ୍ୟ । [ଅଭାବ ।
ଅନାବୃଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃଷ୍-ତି) ବୃଷ୍ଟିର
ଅନାସ୍ଥା—ବି. ଅଯତ୍ନ ; ଅନାଦର । [ବାସ ।
ଅନାହାର—ବି. (ଅନ୍-ଆହାର) ଅନଶନ, ଉପ-
ଅନାହୂତ—ବିଂ. (ଅନ୍-ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଅନିଚ୍ଛା—ବି. (ଅନ୍-ଇଚ୍ଛା) ଇଚ୍ଛାର ଅଭାବ ; ଅନଭିଲାଷ ।
ଅନିତ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ନିତ୍ୟ) ନଶ୍ୱର ।
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିମିଷ, ଅନିମେଷ—ବିଂ. ପଲକଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିୟତ—ବିଂ. (ଅ-ନି-ଯମ୍-ତ) ଅସ୍ଥିର ; ଅନିଶ୍ଚିତ । [ବର୍ଣନାତୀତ ।
ଅନିର୍ବଚନୀୟ—ବିଂ (ଅ-ନିର୍ ବଚ୍-ଅନୀୟ)

ଅନଳ-ବି. (ଅନ୍-ଇଲ) ପବନ ।

ଅନବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ନି-ବୃ-ଯ) ଯାହାର ନିବାରଣ ଅଶକ୍ୟ ।

ଅନିଷ୍ଟ-ବି. (ଅନ୍-ଇଷ୍-ତ) ଅପକାର ; ହାନି ।

ଅନୀକିନୀ-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ଅନୀତି-ବି. (ଅ-ନୀ-ତି) ଦୁର୍ନୀତି ; ଅନାଚାର ।

ଅନୁ-ଅ. ପଶ୍ଚାଦ୍‌ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅନୁକମ୍ପା-ବି. (ଅନୁ-କମ୍ପ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକରଣ-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ଅନ) ଅନ୍ୟପରି କରିବା ।

ଅନୁକଳ୍ପ-ବି. ଗୌଣବିଧି ।

ଅନୁକୂଳ-ବିଂ. ସପକ୍ଷ ; ସଦୟ ।

ଅନୁକ୍ରମ-ବି. (ଅନୁ-କ୍ରମ୍-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

ଅନୁକ୍ରମଣିକା-ବି. ଭୂମିକା ।

ଅନୁକ୍ରୋଶ-ବି, (ଅନୁ-କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅନୁ-କ୍ଷଣ) ସର୍ବଦା ।

ଅନୁଗତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଗମ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ ।

ଅନୁଗାମୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଗମ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-ଗାମୀ ।

ଅନୁଗ୍ରହ-ବି. (ଅନୁ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଦୟା ; ପ୍ରସାଦ ।

ଅନୁଗୃହୀତ-ବିଂ. ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅନୁଚର-ବିଂ. (ଅନୁ-ଚର୍-ଅ) ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ, ସଙ୍ଗୀ ।

ଅନୁଚିକୀର୍ଷା-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଅନ୍ୟପରି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଅନୁଚିତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉଚିତ) ଅବହିତ ।

ଅନୁଜ-ବି. (ଅନୁ-ଜନ୍-ଅ) ସାନଭାଇ ।

ଅନୁଜା-ବି. ସାନଭଉଣୀ ।

ଅନୁଜୀବୀ-ବିଂ. ସେବାକାରୀ ।

ଅନୁଜ୍ଞା-ବି. (ଅନୁ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଜ୍ଞା ।

ଅନୁଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଆଦିଷ୍ଟ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଅନୁତପ୍ତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ତପ୍-ତ) ଅପରାଧଜନିତ

ଅନୁତାପ-ବି. ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।

ଅନୁତ୍ତମ-ବିଂ. ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାହିଁ ।

ଅନୁଦାର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉଦାର) ନୀଚାଶୟ ।

ଅନୁଦିନ-କ୍ରି.ବିଂ. ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅନୁଦ୍ୱେଗ-ବିଂ. ଯାହାର ଉଦ୍ୱେଗ ନାହିଁ ।

ଅନୁଧାବନ-ବି. (ଅନୁ-ଧାବ୍-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍-ଗମନ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନୁନୟ-ବି. (ଅନୁ-ନୀ-ଅ) ବିନୟ ।

ଅନୁନାସିକ-ବିଂ. (ଅନୁ-ନାସିକା-ଅ) ନାସିକା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ । [ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁପମ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉପମା) ଉପମାରହିତ ;

ଅନୁପଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ), ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନୁପାତ-ବି. (ଅନୁ-ପତ୍-ଅ) ଗଣିତରେ ଏକ ରାଶିସହ ଅନ୍ୟ ରାଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନୁପାନ-ବି. (ଅନୁ-ପା-ଅନ) ଔଷଧ ସେବନ ସଙ୍ଗରେ ପାନୀୟ ବା ସେବ୍ୟ ରସାଦ ।

ଅନୁପ୍ରସ୍ଥ-ବିଂ. ପ୍ରସ୍ଥାନୁସାରୀ ।

ଅନୁପ୍ରାସ-ବ. (ଅନୁ-ପ୍ର-ଅସ୍-ଅ) ଅକ୍ଷର-ସାମ୍ୟଘଟିତ କାବ୍ୟାଲଙ୍କାର । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବି॰ (ଅନୁ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-

ଅନୁବାଦ-ବ. (ଅନୁ-ବଦ୍-ଅ) ତର୍ଜମା ।

ଅନୁଭବ-ବ.(ଅନୁ-ଭୂ-ଅ) ବୋଧ, ଉପଲବ୍ଧି ।

ଅନୁଭବୀ-ବି॰ (ଅନୁଭବ-ଇନ୍) ଯେ ଅନୁଭବ କରେ ।

ଅନୁଭାବ-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ଘଞ୍) ପ୍ରଭାବ ; ଅଳଙ୍କାରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭାବବ୍ୟଞ୍ଜକ ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗାଦି ।

ଅନୁଭୂତ-ବି॰ (ଅନୁ-ଭୂ-ତ) ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନୁଭୂତି-ବ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନୁଭବ ।

ଅନୁମତ-ବି॰ (ଅନୁ-ମନ୍-ତ) ଅନୁମୋଦିତ ।

ଅନୁମତି-ବ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତି) ଅନୁଜ୍ଞା ; ମଞ୍ଜୁର ।

ଅନୁମାନ-ବ. (ଅନୁ-ମା-ଅନ) ହେତୁଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

ଅନୁମିତ-ବି॰ (ଅନୁ-ମା-ତ) ହେତୁ ବା ତର୍କଦ୍ୱାରା କଳ୍ପିତ ।

ଅନୁମିତି-ବ. (ଅନୁ-ମା-ତି) ଅନୁମାନ ।

ଅନୁମେୟ-ବି॰ (ଅନୁ-ମା-ଯ) ଅନୁମାନଯୋଗ୍ୟ । [ଦାନ ।

ଅନୁମୋଦନ-ବ. (ଅନୁ-ମୁଦ୍-ଅନ) ସମ୍ମତି-

ଅନୁଯାୟୀ-ବି॰ (ଅନୁ-ଯା-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ; ସଦୃଶ ।

ଅନୁଯୋଗ-ବ. (ଅନୁ-ଯୁଜ୍-ଅ) ଅଭିଯୋଗ ।

ଅନୁରକ୍ତ-ବି॰ (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ନେହୀ, ଆସକ୍ତ ।

ଅନୁରକ୍ତି-ବ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତି) ସ୍ନେହ, ଆସକ୍ତି ।

ଅନୁରାଗ-ବ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ।

ଅନୁରାଗୀ-ବି॰ (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଇନ୍) ସ୍ନେହୀ ।

ଅନୁରାଧା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ଅଛି ।

ଅନୁରୁଦ୍ଧ-ବି॰ ଯାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ-

ଅନୁରୂପ-ବି॰ ସଦୃଶ ; ତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁରୋଧ-ବ. (ଅନୁ-ରୁଧ୍-ଅ) ଉପରୋଧ, ସୁପାରସ୍ ।

ଅନୁଲୋମ-ବି॰ ଲୋମବତ୍ କ୍ରମାନୁସାରୀ ।

ଅନୁଶୟ-ବ. (ଅନୁ-ଶୀ-ଅ) ଅନୁତାପ ।

ଅନୁଶାସନ-ବ. (ଅନୁ-ଶାସ୍-ଅନ) ଆଜ୍ଞା ; ଉପଦେଶ ।

ଅନୁଶିଷ୍ୟ-ବ. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ । [ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅନୁଶୀଳନ-ବ,(ଅନୁ-ଶୀଲ୍-ଅନ)ଆଲୋଚନା;

ଅନୁଶୋଚନା-ବ. (ଅନୁ-ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗତ ବିଷୟ ପାଇଁ ଖେଦ ।

ଅନୁଷଙ୍ଗ-ବ. ସମ୍ପର୍କ ; ପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱୟ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଧର୍ମକର୍ମ ।

ଅନୁଷ୍ଠିତ-ବି॰ (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ତ) ଆରବ୍ଧ, ସମ୍ପାଦିତ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ବ. (ଅନୁ-ସମ୍-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଅନୁସରଣ-ବ. (ଅନୁ-ସୃ-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ ।

ଅନୁସାରୀ-ବି॰ (ଅନୁ-ସୃ-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ।

ଅନୁସାରେ-କ୍ରି॰ ବି॰ ଅନୁକ୍ରମେ

ଅନୁସ୍ୱାର-ବ. ଅନୁନାସିକ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୂଢ଼—ବି. (ଅନ୍-ବହ୍-ତ) ଅବିବାହିତ ।
ଅନୂନ—ବି. (ଅନ୍-ଊନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଅନୂପ—ବି. (ଅନ୍-ଅପ୍) ଜଳପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ ।
ଅନୂରୁ—ବି. (ଅନ୍-ଊରୁ) ଅରୁଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାରଥି ।
ଅନୃଣୀ—ବି. (ଅନ୍-ଋଣ-ଇନ୍) ଯାହାର ଋଣ ନାହିଁ ।
ଅନୃତ—ବି. ମିଥ୍ୟା ; ଅସତ୍ୟ ।
ଅନେକ—ସ. (ଅନ୍-ଏକ) ଏକରୁ ଅଧିକ ।
ଅନୈକ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଏକ-ଯ) ଐକ୍ୟର ଅଭାବ ।
ଅନୋକହ—ବି. ବୃକ୍ଷ । [ଭାବ ।
ଅନୌଚିତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଉଚିତ-ଯ) ଅନୁଚିତ
ଅନ୍ତ—ବି. ଶେଷ ; ସୀମା ।
ଅନ୍ତକ—ବି. (ଅନ୍ତ-କ) ଯମ ।
ଅନ୍ତ୍ରବୁଜୁଲା—ବି. ଅନ୍ତ୍ରସମୂହ ।
ଅନ୍ତର୍, ଅନ୍ତଃ—ଅ. ଭିତରେ । [ମନ ।
ଅନ୍ତଃକରଣ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-କରଣ) ହୃଦୟ,
ଅନ୍ତତଃ—ଅ. (ଅନ୍ତ-ତସ୍) ନିତାନ୍ତପକ୍ଷେ ।
ଅନ୍ତଃପାତୀ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପତ୍-ଇନ୍) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତଃପୁର—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପୁର) ଅନ୍ଦରମହଲ ।
ଅନ୍ତର—ବି. (ଅନ୍ତ-ରା-ଅ) ପ୍ରଭେଦ ; ବ୍ୟବଧାନ ।
ଅନ୍ତରଙ୍ଗ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଗମ୍-ଅ) ଆତ୍ମୀୟ ।
ଅନ୍ତରାୟ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇ-ଅ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ବିଘ୍ନ । [ଉହାଡ଼ ।
ଅନ୍ତରାଳ—ବି. (ଅନ୍ତର-ଲା-ଅ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର,
ଅନ୍ତରିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇତ) ଲୁପ୍ତଭୂତ ; ଅପହୃତ ।
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ।
ଅନ୍ତରୀପ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଅପ୍-ଅ) ଯେଉଁ ସ୍ଥଳଭାଗ କ୍ରମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଜଳମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଥାଏ ।
ଅନ୍ତର୍ଗତ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ଗମ୍-ତ) ମଧ୍ୟଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ଅନ) ତିରୋଧାନ ।
ଅନ୍ତର୍ବତ୍ନୀ—ବି. ଗର୍ଭବତୀ ।
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଯେ ମନକଥା ଜାଣେ, ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନ୍ତର୍ହିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ତ) ତିରୋହିତ ।
ଅନ୍ତିକ—ବି. ସନ୍ନିଧାନ ।
ଅନ୍ତିମ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଇମ) ଶେଷ, ଚରମ ।
ଅନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ—ବି. ସୂତିକାଗୃହ ।
ଅନ୍ତେବାସୀ—ବି. (ଅନ୍ତେ-ବସ୍-ଇନ୍) ଶିଷ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଯ) ଶେଷ ; ନୀଚ ।
ଅନ୍ତ୍ୟଜ—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଜନ୍-ଅ) ନୀଚଜାତୀୟ ଲୋକ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଯଜ୍-ତି) ଶବଦାହାଦି
ଅନ୍ତ୍ର—ବି. ଉଦରସ୍ଥ ନାଡ଼ୀ ।
ଅନ୍ଦାଜ—ବି. ଅନୁମାନ ।
ଅନ୍ଦେଶା—ବି. ଅପେକ୍ଷା ।
ଅନ୍ଧ—ବି. ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ; ଅନ୍ଧକାରମୟ ।

ଅନ୍ଧକାର-ବ. (ଅନ୍ଧ-କୃ-ଅ) ଅନ୍ଧାର ।

ଅନ୍ଧପୁତ୍ତୁଳି-ଅକ୍ଷି ଉପରେ ବନ୍ଧା ପଟି ।

ଅନ୍ଧାରକଣା-ବି. ସନ୍ଧିରେ ଯାହାକୁ ଦିଶେ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ଧାରପକ୍ଷ-ବ. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ଅନ୍ଧୁଣୀ-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ଧ ।

ଅନ୍ନ-ବ. (ଅଦ୍-ତ) ଭାତ ; ଖାଦ୍ୟ ।

ଅନ୍ନଦା-ବ. (ଅନ୍ନ-ଦା-ଅ) ଅନ୍ନଦାୟିନୀ, ଦୁର୍ଗା ।

ଅନ୍ନପ୍ରାଶନ-ବ. ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ନଭକ୍ଷଣ ।

ଅନ୍ନମୟକୋଷ-ବ. ସ୍ଥୂଳଶରୀର ।

ଅନ୍ୟ-ସ. ଭିନ୍ନ, ଅପର ।

ଅନ୍ୟତମ-ବି. ଅନେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।

ଅନ୍ୟତର-ବି. ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।

ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ତ୍ର) ଅନ୍ୟଠାରେ ।

ଅନ୍ୟଥା-ଅ. (ଅନ୍ୟ-ଥା) ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ।

ଅନ୍ୟଦା-ଅ. ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ।

ଅନ୍ୟମନସ୍କ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟମନା ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ) ଅଉ ଅଉ ।

ଅନ୍ୟାୟ-ବ. ଅବିଚାର ।

ଅନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି. ଅନୁଚିତ ; ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନ୍ୟୂନ-ବି. ନ୍ୟୂନ ନୁହେ ; ସମସ୍ତ ।

ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ-ବି. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ), ପରସ୍ପର ।

ଅନ୍ୱୟ-ବ. (ଅନୁ-ଇ-ଅ) ବଂଶ ; ବାକ୍ୟରେ ପଦମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନ୍ୱିତ-ବି. (ଅନୁ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନ୍ୱେଷଣ-ବ. (ଅନୁ-ଇଷ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନ୍ୱେଷ୍ଟବ୍ୟ-ବି. ଅନୁସନ୍ଧେୟ ।

ଅପ-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ଅପକୃଷ୍ଟ ।

ଅପକର୍ମ-ବ. ନୀଚ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ ।

ଅପକର୍ଷ-ବ. (ଅପ-କୃଷ୍-ଅ) ନିକୃଷ୍ଟତା ।

ଅପକାର-ବ. (ଅପ-କୃ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ ।

ଅପକାରୀ-ବି. (ଅପ-କୃ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ।

ଅପକୀର୍ତ୍ତି-ବ. (ଅପ-କୀର୍ତ୍ତି) ଅପଯଶ ।

ଅପକୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅପ-କୃଷ୍-ତ) ନିକୃଷ୍ଟ ; ହୀନ ।

ଅପକ୍ୱ-ବି. କଞ୍ଚା, ଅପରିଣତ ।

ଅପଘନ-ବ. ଶରୀର, ଅଙ୍ଗ ।

ଅପଘାତ-ବ. (ଅପ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗ ବ୍ୟତୀତ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ୟ କାରଣ ।

ଅପଚୟ-ବ. (ଅପ-ଚି-ଅ) କ୍ଷତି ।

ଅପଚାର-ବ. (ଅପ-ଚର୍-ଅ) ଅପଥ୍ୟଗ୍ରହଣ ।

ଅପଚିତ-ବି. ନଷ୍ଟ ।

ଅପଟୁ-ବି. ଅକ୍ଷମ ।

ଅପତ୍ର-ବ. ବଟସେଧ ।

ଅପତ୍ୟ-ବ. ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ସନ୍ତାନ ।

ଅପଥ୍ୟ-ବି. (ଅ-ପଥ୍ୟ) ରୋଗୀର ଅଭୋଜ୍ୟ ।

ଅପଦସ୍ଥ-ବି. (ଅ-ପଦ-ସ୍ଥା-ଅ) କର୍ମଚ୍ୟୁତ ; ଅପମାନିତ ।

ଅପଦାର୍ଥ-ବି. ଅସାର ।

ଅପଦେଶ-ବ. ଛଳ ।

ଅପନୟନ-ବ. (ଅପ-ନୀ-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନୀତ—ବି॰. ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପନୋଦନ—ବି.(ଅପ-ନୁଦ୍-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନ୍ତୃରୀ—ବି. ଜଳ-ସଞ୍ଚାର-ଶୂନ୍ୟ ବସ୍ତୃତ ସ୍ଥାନ ।

ଅପଭ୍ରଂଶ—ବି. ମୂଳ ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ।

ଅପମାନ—ବି. (ଅପ-ମା-ଅନ) ଅବଜ୍ଞା, ଅନାଦର ।

ଅପମୃତ୍ୟୁ—ବି. (ଅପ-ମୃତ୍ୟୁ) ବିନାରୋଗରେ [ମୃତ୍ୟୁ ।

ଅପଯଶଃ—ବି. ନିନ୍ଦା ।

ଅପର—ବି॰. ଅନ୍ୟ, ଭିନ୍ନ ।

ଅପରାଜିତ—ବି॰. (ଅ-ପରା-ଜି-ତ) ଅଜେୟ, ଅପ୍ରତିହତ ।

ଅପରାଧ—ବି. (ଅପ-ରାଧ୍-ଅ) ଦୋଷ ।

ଅପରାଦ୍ଧ—ବି॰. (ଅପ-ରାଧ୍-ତ) ଅପରାଧୀ ।

ଅପରାହ୍ନ—ବି. (ଅପର-ଅହନ୍-ଅ) ଦିନର ଶେଷଭାଗ ।

ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ—ବି॰. (ଅ-ପରି-ଛଦ୍-ତ) ମଳିନ ।

ଅପରିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବି॰. (ଅ-ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ଅସୀମ ।

ଅପରିଣତ—ବି॰. (ଅ-ପରି-ନମ୍-ତ) ଅପକ୍ୱ ।

ଅପରିମିତ—ବି॰. (ଅ-ପରି-ମା-ତ) ପରିମାଣରହିତ ।

ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ—ବି॰. (ଅ-ପରି-ହୃ-ଯ) ଯାହାକୁ [ଏଡ଼ିବା ଅସାଧ୍ୟ ।

ଅପରୂପ—ବି॰. ଅଦ୍ଭୁତ ।

ଅପରୋକ୍ଷ—ବି॰. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅପର୍ତ୍ତିଆଣି—ବି. ବହୁ ସନ୍ତାନ ମଲାପରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ତାନ ।

ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ—ବି. (ଅ-ପରି-ଆପ୍-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅପଳାପ—ବି. (ଅପ-ଲପ୍-ଅ) ଅସ୍ୱୀକାର ।

ଅପବର୍ଗ—ବି. ମୋକ୍ଷ ।

ଅପବାଦ—ବି. (ଅପ-ବଦ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା ।

ଅପବ୍ୟୟ—ବି. (ଅପ-ବି-ଇ-ଅ) ବୃଥା ଖରଚ ।

ଅପସରିବା—କ୍ରି. ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ଅପସାରିତ—ବି॰. (ଅପ-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପସୃତ—ବି॰. (ଅପ-ସୃ-ତ) ଅପଗତ ।

ଅପସ୍ମାର—ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗ ।

ଅପହତ—ବି॰. (ଅପ-ହନ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଅପହରଣ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅନ) ଚୋର ।

ଅପହାରକ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅକ) ଚୋର ।

ଅପହ୍ନବ } ଅପହ୍ନୁତି } (ଅପ-ହ୍ନୁ-ଅ, ତି) ଅପଲାପ ।

ଅପା—ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଭଗିନୀ ।

ଅପାଙ୍ଗ—ବି. (ଅପ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ଷୁର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; କଟାକ୍ଷ ।

ଅପାତ୍ର—ବି॰. ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅପାଦାନ—ବି. (ଅପ-ଆ-ଦା-ଅନ) କାରକବିଶେଷ ।

ଅପାମାର୍ଗ—ବି. ଅପାମାରଙ୍ଗ ଗୁଳ୍ମ ।

ଅପାୟ—ବି. (ଅପ-ଇ-ଅ) ବିନାଶ ; କ୍ଷତି ।

ଅପାର—ବି॰. ଅସୀମ ।

ଅପାଳିକ—ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ଅପାଲଟେ—ବି॰. ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ସାରି ବାହୁଡ଼େ [ନାହିଁ ।

ଅପିଚ }
ଅପିତୁ } ଅ°. (ଅପି-ଚ,ତୁ) ଅଧିକ; କିନ୍ତୁ ।

ଅପିଧାନ—ବି. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅପିହିତ—ବି°. (ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅପୁତ୍ରିକ—ବି°. ପୁତ୍ରହୀନ ।

ଅପୂର୍ଣ୍ଣ—ବି°. ଅସମାପ୍ତ, ଆଂଶିକ ।

ଅପୂର୍ବ—ବି°. ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ।

ଅପେକ୍ଷା—ବି. (ଅପ-ଈକ୍ଷ୍-ଆ) ଅଧୀନ ରହିବା; ତୁଳନା; ଆକାଂକ୍ଷା ।

ଅପେକ୍ଷିତ—ବି°. (ଅପ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଆକାଂକ୍ଷିତ ।

ଅପେୟ—ବି°. (ଅ-ପା-ଯ) ପାନର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅପୋଗଣ୍ଡ—ବି. ଶିଶୁ । [ନୁହେ ।

ଅପୌରୁଷେୟ—ବି°. ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ-ରଚିତ

ଅପ୍ରକଟ—ବି°. ଅପ୍ରକାଶ ।

ଅପ୍ରକୃତ—ବି°. କଳ୍ପିତ ; ଅଯଥାର୍ଥ ।

ଅପ୍ରତିଭ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ହତବୁଦ୍ଧି, ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରତିମ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତିମା) ନିରୁପମ, ଅତୁଳ୍ୟ ।

ଅପ୍ରତିହତ—ବି°. (ଅ-ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ରହିତ ।

ଅପ୍ରତୁଳ—ବି°. ଅଭାବ । [ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅପ୍ରମେୟ—ବି°. (ଅ-ପ୍ର-ମା-ଯ) ପ୍ରମାଣର

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ—ବି°. ଅନବସ୍ଥିତ ; ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରାକୃତ—ବି°. ଅସାଧାରଣ ।

ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ }
ଅପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟବହାର } ବି°. ନାବାଳକ ।

ଅପ୍ସରା—ବି. (ଅପ୍-ସୃ-ଅସ୍)ସ୍ୱର୍ଗବେଶ୍ୟା ।

ଅଫିମ—ବି. ଅହିଫେନ ।

ଅବ—ଅ°. (ଉପସର୍ଗ) ବିସ୍ତାର, ଅବଲମ୍ବନ ।

ଅବକାଶ—ବି. (ଅବ-କାଶ୍-ଅ) ଅବସର, ଛୁଟି ।

ଅବଖୁରା- ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଅବଗତ—ବି°. (ଅବ-ଗମ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ ।

ଅବଗତି—ବି. (ଅବ-ଗମ୍-ତି) ଜାଣିବା ।

ଅବଗାହ—ବି. (ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବେଶ ।

ଅବଗାହନ—ବି. ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ସ୍ନାନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠନ—ବି. (ଅବ-ଗୁଣ୍ଠ-ଅନ) ଓଢ଼ଣା, ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠିତ—ବି°. ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ—ବି°. (ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ।

ଅବଚ୍ଛେଦ—ବି. (ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ସୀମା ; ବିଚ୍ଛେଦ ।

ଅବଜ୍ଞା—ବି. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅନାଦର, ଅବମାନ ।

ଅବଜ୍ଞାତ—ବି°. ଅନାଦୃତ ।

ଅବଜ୍ଞେୟ—ବି°. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଯ) ଅନାଦରଣୀୟ ।

ଅବଢ଼ା—ପୁରୀ ବଡ଼ଦେଉଳର ଅନ୍ନ ।

ଅବତଂସ—ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଅବତରଣ—ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅନ) ଅବରୋହଣ ।

ଅବତରଣିକା—ବି. ଭୂମିକା ।

ଅବତାର-ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅ) ଦେବତାର ଦେହଧାରଣ।

ଅବତାରଣା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି॰. (ଅବ-ତୃ-ତ) ନିମ୍ନକୁ ଆଗତ ।

ଅବଦାତ-ବି॰. ନିର୍ମଳ ; ପବିତ୍ର ।

ଅବଦାନ-ବି. ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ଅବଦ୍ୟ-ବି॰ ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଅବଧାନ-ବି. (ଅବ-ଧା-ଅନ) ମନୋଯୋଗ ; ଚଟଶାଳୀର ଶିକ୍ଷକ ।

ଅବଧାରଣା-ବି. (ଅବ-ଧୃ-ଇ-ଅ) ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

ଅବଧାରିତ-ବି॰. ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ଅବଧି-ବି. (ଅବ-ଧା-ଇ) ସୀମା, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅବଧୀରଣା-ବି. ଅବଜ୍ଞା ।

ଅବଧୀରିତ-ବି॰. ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଅବଧୂତ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ଅବଧ୍ୟ-ବି॰. (ଅବ-ବଧ୍-ଯ) ବଧର ଅଯୋଗ୍ୟ, ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।

ଅବନତ-ବି॰. (ଅବ-ନମ୍-ତ) ନଇଁଥିବା ; ପ୍ରଣତ, ଅଧୋଗତ । [ଗତ ।

ଅବନତ-ବି. (ଅବ-ନମ୍-ତ) ପ୍ରଣତ, ଅଧୋ-

ଅବନୀ-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ଅବନ୍ତୀ-ବି. ମାଳବଦେଶ ।

ଅବବୋଧ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।

ଅବଭାସ-ବି. ପ୍ରକାଶ ; ଭ୍ରାନ୍ତ ।

ଅବଭୃଥ-ବି. ଯଜ୍ଞାନ୍ତେ ସ୍ନାନ । [ସ୍ନାନ ।

ଅବମାନନା-ବି. (ଅବ-ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ଅପ-

ଅବମାନିତ-ବି॰. ଅପମାନିତ ।

ଅବମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ଅବ-ମୂ-ଅ) ଅଙ୍ଗ ; ଶରୀର ।

ଅବର-ବି॰. (ଅ-ବର) ନିକୃଷ୍ଟ, କନିଷ୍ଠ ।

ଅବରୁଦ୍ଧ-ବି॰. (ଅବ-ରୁଧ୍-ତ) ବନ୍ଦ ।

ଅବରୋଧ-ବି. (ଅବ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପୁର, ବେଷ୍ଟନଦ୍ୱାରା ରୋଧ ।

ଅବରୋହ-ବି. (ଅବ-ରୁହ୍-ଅ) ଅବତରଣ ; ଓହ୍ଲା ।

ଅବରୋହଣ-ବି. ଓହ୍ଲାଇବା ।

ଅବର୍ଯ୍ୟା-ବି॰. କୁତ୍ସିତ । [ଗ୍ରହଣ ।

ଅବଲମ୍ବନ-ବି. (ଅବ-ଲମ୍ବ-ଅନ). ଆଶ୍ରୟ ;

ଅବଲା-ବି. (ଅ-ବଲ-ଆ) ସ୍ତ୍ରୀ ; ନାରୀ ।

ଅବଲୀଳା-ବି. (ଅବ-ଲୀଳା) ଅନାୟାସ ।

ଅବଲେହ-ବି.(ଅବ-ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିଖାଇବାର ଔଷଧ ।

ଅବଲୋକନ-ବି. (ଅବ-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଅବଲୋକିତ-ବି॰. ଦୃଷ୍ଟ ।

ଅବଶ-ବି॰. ଅନାୟତ୍ତ ।

ଅବଶିଷ୍ଟ-ବି॰. (ଅବ-ଶିଷ୍-ତ) ବାକି ।

ଅବଶେଷ-ବି. (ଅବ-ଶିଷ୍-ଅ) ପରିଶେଷ ; ଶେଷ ।

ଅବଶ୍ୟ-ଅ॰. ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ।

ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ-ବି॰. (ଅବଶ୍ୟ-ଭୂ-ଣିନ୍-ଇନ୍) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅବଷ୍ଟମ୍ଭ-(ଅବ-ସ୍ତନ୍ଭ୍-ଅ) ସ୍ତମ୍ଭଭାବ ।

ଅବସନ୍ନ-ବି॰. (ଅବ-ସଦ୍-ତ) ଶାନ୍ତ ; କ୍ଲାନ୍ତ ।

ଅବସର-ବି. (ଅବ-ସୃ-ଅ) ଅବକାଶ ।
ଅବସାଦ-ବି. (ଅବ-ସଦ୍-ଅ) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଅବସାନ-ବି. (ଅବ-ସୋ-ଅନ) ଶେଷ ।
ଅବସିତ-ବିଂ. (ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ ।
ଅବସ୍ଥା-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ) ଦଶା ।
ଅବସ୍ଥାନ-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।
ଅବସ୍ଥିତ-ବିଂ. (ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥିତ ।
ଅବହିତ-ବିଂ. (ଅବ-ଧା-ତ) ମନୋଯୋଗୀ ।
ଅବହେଳା-ବି. ଅଧିକ ହେଳା ।
ଅବା-ଅଂ. ଅବା ।
ଅବାକ୍-ବିଂ. ବାକ୍ୟହୀନ ।
ଅବାଙ୍ମୁଖ-ବିଂ. ଅଧୋମୁଖ ।
ଅବାଚୀ-ବି. ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।
ଅବାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବଚ୍-ଯ) ଅକଥ୍ୟ ।
ଅବାଟ-ବି. ଅମଡ଼ା ପଥ ।
ଅବାଧ-ବିଂ. ବାଧାରହିତ ।
ଅବାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ବାଧ୍-ଯ) ଅବଶୀଭୂତ ।
ଅବାନ୍ତର-ବିଂ. (ଅବ-ଅନ୍ତର) ପ୍ରଧାନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅବାରିତ-ବିଂ. (ଅ-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଅରୁଦ୍ଧ ।
ଅବିକଳ-ବିଂ. ଠିକ୍, ଅବିକୃତ ।
ଅବିଗୁଣ-ବି. ଦୋଷ ।
ଅବିଚଳିତ-ବିଂ. ସ୍ଥିର, ଦୃଢ଼ ।
ଅବିଚାର-ବି. ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ।
ଅବିତଥ-ବିଂ. ଯଥାର୍ଥ, ସତ୍ୟ ।
ଅବିଦିତ-ବିଂ. ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅବିଦ୍ୟା-ଅଜ୍ଞାନ, ମାୟା ।
ଅବିଧି-ବି. ଅନିୟମ ।
ଅବିନୟ-ବି. ଧୃଷ୍ଟତା, ଅଶିଷ୍ଟତା ।
ଅବିନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ଅ-ବିନଶ୍ୱର) ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ।
ଅବିନୀତ-ବିଂ. (ଅ-ବିନୀତ) ଉଦ୍ଧତ ; ଗର୍ବୀ ।
ଅବିମୃଷ୍ୟକାରୀ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ମୃଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ୍) ଯେ ବିଚାର ନ କରି କର୍ମ କରେ ।
ଅବିର-ବି. ଫଗୁ ।
ଅବିରତ-ବିଂ.(ଅ-ବି-ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିରଳ-ବିଂ. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ଅବିରାମ-ବିଂ. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ । [ଶୂନ୍ୟ ।
ଅବିବେକୀ-ବିଂ. (ଅ-ବିବେକ-ଇନ୍) ବିବେକ-
ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିହିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଧା-ତ) ଅନୁଚିତ ।
ଅବୀରା-ବିଂ. ପତିପୁତ୍ରହୀନା ।
ଅବୁଝ-ବିଂ. ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ।
ଅବେକ୍ଷଣ-ବି. (ଅବ-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦେଖିବା ।
ଅବୈତନିକ-ବିଂ. (ଅ-ବେତନ-ଇକ) ଯେ ବେତନଭୋଗୀ ନୁହେ । [କ୍ରିକ ।
ଅବୈଧ-ବିଂ. (ଅ-ବିଧି-ଅ) ଅସଙ୍ଗତ ; ଅଯୌ-
ଅବୋଧ-ବିଂ. (ଅ-ବୋଧ) ଅଜ୍ଞାନ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. ଅପ୍ରକାଶିତ ।
ଅବ୍ୟୟ-ବି. (ଅ-ବି-ଇ-ଅ) ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ବିଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ବିଂ. ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅବ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ଅ-ବ୍ୟର୍ଥ) ସଫଳ ।

ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।
ଅବ୍ୟବହିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଅବ-ଧା-ତ) ବ୍ୟବଧାନଶୂନ୍ୟ, ସନ୍ନିହିତ । [ରହିତ ।
ଅବ୍ୟାହତ-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାଘାତ-
ଅବ୍ୟାହୃତ-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହୃ-ତ) ନିସ୍ତାର, ପରିତ୍ରାଣ ।
ଅବ୍ଜ-ବି. (ଅପ୍-ଜନ୍-ଅ) ଶଙ୍ଖ ; ପଦ୍ମ ।
ଅବ୍ଦ-ବି. ବର୍ଷ ।
ଅବ୍ଧି-ବି. (ଅପ୍-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଅଭକ୍ତି-ବି. (ଅ-ଭକ୍ତି) ଘୃଣା ; ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।
ଅଭୟ-ବି. (ଅ-ଭୀ-ଅ) ଭୟଶୂନ୍ୟ, ବି. ଅଶ୍ୱାସ ।
ଅଭଗା-ବି. ହତଭାଗ୍ୟ ।
ଅଭାଗ୍ୟ-ବି. ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।
ଅଭାଜନ-ବି. ଅପାତ୍ର, ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅଭାବ-ବି. ହୀନତା, ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଅଭାବନୀୟ-ବି. (ଅ-ଭୂ-ଅନୀୟ) ଅଚିନ୍ତନୀୟ ।
ଅଭି-ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ନୈକଟ୍ୟ, ସର୍ବତୋଭାବ ।
ଅଭିଖ୍ୟା-ବି. ନାମ ; ଶୋଭା ।
ଅଭିଗମନ-ବି. ଅଭିମୁଖେ ଗମନ ।
ଅଭିଘାତ-ବି.(ଅଭି-ହନ୍-ତ) ଆଘାତ, ହତ୍ୟା ।
ଅଭିଜାତ-ବି. (ଅଭି-ଜନ୍-ତ) କୁଳୀନ, ଉଚ୍ଚବଂଶୀୟ ।
ଅଭିଜ୍ଞ-ବି. (ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।
ଅଭିଜ୍ଞତା-ବି. (ଅଭିଜ୍ଞ-ତା) ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।
ଅଭିଜ୍ଞାନ-(ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ଚିହ୍ନ, ସ୍ମାରକବସ୍ତୁ ।

ଅଭିଧା-ବି. ନାମ, ଅର୍ଥ । [କୋଷ ।
ଅଭିଧାନ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଅନ) ନାମ ; ଶବ୍ଦ-
ଅଭିଧେୟ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଯ) ବାଚ୍ୟ ।
ଅଭିନନ୍ଦନ-ବି. (ଅଭି-ନନ୍ଦ୍-ଅନ) ପ୍ରଶଂସା, ସାଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।
ଅଭିନୟ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ଅ) ନାଟକପ୍ରଦର୍ଶନ ।
ଅଭିନବ-ବି. (ଅଭି-ନୁ-ଅ) ନୂତନ ।
ଅଭିନିବିଷ୍ଟ-ବି. (ଅଭି-ନି-ବିଶ୍-ତ) ମନୋଯୋଗୀ ।
ଅଭିନିବେଶ-ବି. (ଅଭି+ନି+ବିଶ୍-ଅ) ଏକାନ୍ତ ମନୋଯୋଗ । [ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।
ଅଭିନୀତ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତ) ରଙ୍ଗଭୂମିରେ
ଅଭିନେତା-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତୃ) ଅଭିନୟକାରୀ ।
ଅଭିନ୍ନ-ବି. (ଅ-ଭିଦ୍-ତ) ଭେଦରହିତ ।
ଅଭିପ୍ରାୟ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଆଶୟ, ଭାବ । [ସମ୍ମତ ।
ଅଭିପ୍ରେତ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।
ଅଭିଭାବକ-ବି. (ଅଭି-ଭୂ-ଅକ) ରକ୍ଷକ ।
ଅଭିଭୂତ-ବି. ଅଚ୍ଛନ୍ନ, ଅବସନ୍ନ ।
ଅଭିମତ-ବି. (ଅଭି-ମନ୍-ତ) ମତ ; ବି. ଅଭୀଷ୍ଟ ।
ଅଭିମନ୍ୟୁ-ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର । [କାର ।
ଅଭିମାନ-ବି. (ଅଭି-ମା-ଅନ) ଗର୍ବ ; ଅହଂ-
ଅଭିମୁଖ-ବି. (ଅଭି-ମୁଖ) ସମ୍ମୁଖ ।
ଅଭିଯାନ-ବି. (ଅଭି-ଯା-ଅନ) ଆକ୍ରମଣ, ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତ) ଆକ୍ରାନ୍ତ ;
ପ୍ରତିବାଦୀ । [ଦୋଷୀ ; ବାଦୀ ।
ଅଭିଯୋକ୍ତା-ବି. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ଅଭିଯୋଗ-
ଅଭିଯୋଗ-ବି. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ଅ) ନାଲିଶ ।
ଅଭିରାମ-ବିଂ. (ଅଭି-ରମ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର ; ପ୍ରିୟ ।
ଅଭିରୁଚି-ବି. (ଅଭି-ରୁଚ୍-ଇ) ସ୍ପୃହା, ଇଚ୍ଛା ।
ଅଭିଲଷିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଲଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ, ଇଷ୍ଟ ।
ଅଭିଲାଷ-ବି. (ଅଭି-ଲଷ୍-ଅ) ସ୍ପୃହା, ବାଞ୍ଛା ।
ଅଭିବାଦନ-ବି. (ଅଭି-ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବନ୍ଦନ, ପ୍ରଣାମ ।
ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ବି-ଅଞ୍ଜ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।
ଅଭିଶପ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
ଅଭିଶାପ-ବି. (ଅଭି-ଶପ୍-ଅ) ଶାପ, ଅଭିସମ୍ପାତ ।
ଅଭିଷବ-ବି. ଯଜ୍ଞସ୍ନାନ ।
ଅଭିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ସିଚ୍-ତ) ସ୍ନାତ, ଉଚ୍ଚପଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।
ଅଭିଷେକ-ବି. (ଅଭି-ସିଚ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଜଳ ସେଚନପୂର୍ବକ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପନ ।
ଅଭିସନ୍ଧି-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ଧା-ଇ) ଗୁପ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ । [ଶାପ ।
ଅଭିସମ୍ପାତ-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ଅଭି-
ଅଭିସାର-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅ) ସଙ୍କେତସ୍ଥାନକୁ ଗମନ । [ସଙ୍କେତସ୍ଥାନଗାମିନୀ ।
ଅଭିସାରିକା-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଣକ-ସ୍ତ୍ରୀ-ଆ)

ଅଭିହିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଧା-ତ) କଥିତ ।
ଅଭୀଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅଭି-ଇଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।
ଅଭୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭୁଜ୍-ତ) ଯେ ଭୋଜନ କରିନାହିଁ ।
ଅଭୂତପୂର୍ବ-ବିଂ. ଅଘଟିତପୂର୍ବ । [ହୀନ ।
ଅଭେକା-ବିଂ. (ଅ-ଦେଶଶବ୍ଦରୁ ଭେକ) ବସ୍ତ୍ର-
ଅଭେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭିଦ୍-ଯ) ଭେଦର ଅଶକ୍ୟ ।
ଅଭ୍ୟଙ୍ଗ-ବି. (ଅଭି-ଅନଜ୍-ଅ) ତୈଳମର୍ଦ୍ଦନ ।
ଅଭ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଅଭି-ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟ ।
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-ବି. (ଅଭି-ଅର୍ଥ-ଅନ-ଆ) ଭଦ୍ର ଅତିଥି ପ୍ରତି ସମାଦର । [ଶିକ୍ଷିତ ।
ଅଭ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଅସ୍-ତ) ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା
ଅଭ୍ୟାଗତ-ବି. (ଅଭି-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଅତିଥି ।
ଅଭ୍ୟାସ-ବି. (ଅଭି-ଅସ୍-ଅ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁଶୀଳନ । [ସେଚନ ।
ଅଭ୍ୟୁକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଭି-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜଳ-
ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅଭ୍ୟୁଦୟ ।
ଅଭ୍ୟୁଦୟ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ଇ-ଅ) ଉନ୍ନତି ।
ଅଭ୍ର-ବି. ଆକାଶ ; ମେଘ ; ମେଘନାମକଧାତୁ ।
ଅଭ୍ରଂକଷ-ବିଂ. ଆକାଶସ୍ପର୍ଶୀ, ମେଘସ୍ପର୍ଶୀ ।
ଅଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭ୍ରମ୍-ତ) ଭ୍ରମଶୂନ୍ୟ ।
ଅମଙ୍ଗ-ବିଂ. ଅସମ୍ମତ । [ଅଶୁଭ ।
ଅମଙ୍ଗଳ-ବି. (ଅ-ମଙ୍ଗଳ) ମଙ୍ଗଳଶୂନ୍ୟ,
ଅମର୍ଦ୍ଦା-ବିଂ. (ଅ-ମର୍ଦ୍ଦଧାତୁରୁ) ଯାହା କେହି ମାଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅମତ-ବି. (ଅ-ମନ୍-ତ) ଅସମ୍ମତ ।

ଅମପା-ବି. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଯାହା ମପା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମର-ବି. (ଅ-ମୃ-ଅ) ଦେବତା, ବି. ମରଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅମରପୋର୍-ବି. ଉଦ୍ଭିଦବିଶେଷ ।

ଅମରାବତୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନଗରୀ ।

ଅମଳ-ବି. (ଅ-ମଳ) ନିର୍ମଳ ।

ଅମଲ-ବି. ମାଦକର ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅମଲ-ବି. ଅଧିକାର ।

ଅମା-ଅ. (ଅ-ମା) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଅମାତ୍ୟ-ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଅମାନତି-ଫା. ବି. ଅର୍ପିତ ।

ଅମାନିଆ-ବି. ଯେ ମାନେ ନାହିଁ ।

ଅମାପ-ବି. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଅପରିମିତ ।

ଅମାବସ୍ୟା, ଅମାବାସ୍ୟା, ଅମାସ୍ୟା } ବି. (ଅମା-ବସ୍-ଯ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ଶେଷତିଥି ।

ଅମାୟିକ-ବି. (ଅ-ମାୟା-ଇକ) ଅକପଟ ।

ଅମାର-ବି. ଶସ୍ୟାଗାର, କୋଠି ।

ଅମାରି-ହି. ହାତୀଉପରସ୍ଥ ହାଉଦା ।

ଅମାଲୁ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଅମିତ-ବି. (ଅ-ମା-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅମିନ-ଫା. ବି. ଭୂମିପରିମାପକ କର୍ମଚାରୀ ।

ଅମିୟ-ବି. (ଅମୃତଶବ୍ଦରୁ) ଅମୃତ ।

ଅମିଶ୍ର-ବି. (ଅ-ମିଶ୍ର) ନିଭେଳା ।

ଅମୀର୍-ବି. ଧନୀ ।

ଅମୁକ, ଅମୁକେଇ } (ଅମୁକଶବ୍ଦରୁ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅମୂଳକ-ବି. (ଅ-ମୂଳ-କ) ମୂଳଶୂନ୍ୟ; ମିଥ୍ୟା ।

ଅମୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅ-ମୂଲ୍ୟ) ଯାହାକୁ କେହି ମୂଲ୍ୟଦ୍ୱାରା କିଣି ନ ପାରେ । [ଅବିନାଶୀ ।

ଅମୃତ-ବି. (ଅ-ମୃ-ତ) ସୁଧା, ସୁସ୍ୱାଦୁ ବସ୍ତୁ, ବି.

ଅମୃତମଣୋହି-ଜଗନ୍ନାଥଠାକୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅର୍ପିତ ।

ଅମେଧ୍ୟ-ବି. (ଅ-ମେଧ୍ୟ) ଅପବିତ୍ର ।

ଅମେୟ-ବି. (ଅ-ମା-ଯ) ଅପରିମେୟ ।

ଅମେଳ-ବି. ପ୍ରଭେଦ ।

ଅମୋଘ-ବି. (ଅ-ମୋଘ) ଅବ୍ୟର୍ଥ ।

ଅମ୍ବକ-ବି. ଚକ୍ଷୁ, ନେତ୍ର ।

ଅମ୍ବର-ବି. ଆକାଶ; ବସ୍ତ୍ର ।

ଅମ୍ବା-ବି. ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବିକା-ବି. ଜଗନ୍ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବୁ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ବୁଜ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ବୁଦ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ଅମ୍ବୁଧି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ବୁରାଶି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ରାଶି) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ଭଃ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ଭୋଜ-ବି. (ଅମ୍ଭଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ଭୋଦାନୀ-ବି. ଜଳପରି ଧନକୁ ଯେ ଢାଳି ଦିଏ, ବଡ଼ ଦାତା ।

ଅମ୍ଳ—ବି. ଖଟା ।

ଅମୁଣିଆ—ବିଂ. ଠାକୁରଙ୍କନିମିତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ।

ଅଯତ୍ନ—ବି. ଅନାଦର, ଅନାସ୍ଥା ।

ଅଯଥାର୍ଥ—ବିଂ. (ଅ-ଯଥା-ଅର୍ଥ) ଅପ୍ରକୃତ ।

ଅୟନ—ବି. ପଥ, ଗତି ।

ଅଯଶଃ—ବି. (ଅ-ଯଶଃ) ଅଖ୍ୟାତି ।

ଅୟସ୍—ବି. ଲୌହ ।

ଅୟସ୍କାନ୍ତ—ବି. ଚୁମ୍ବକ ।

ଅଯାଚିତ—ବିଂ. (ଅ-ଯାଚ୍-ତ) ଅପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଅଯୁକ୍ତ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁଜ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।

ଅଯୁଗ୍ମ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁଗ୍ମ) ବିଷମ ।

ଅଯୁତ—ବିଂ. ଦଶସହସ୍ର ।

ଅୟି / ଅୟେ } କୋମଳ ସମ୍ବୋଧନପଦ ।

ଅଯୌକ୍ତିକ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁକ୍ତି-କ) ଯୁକ୍ତିବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅର—ବି. ଚକ୍ରର ନାଭି ଓ ନେମିରେ ସଂଯୋଜିତ କାଷ୍ଠ ।

ଅରକ୍ଷିତ—ବିଂ. (ଅ-ରକ୍ଷ୍-ତ) ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅରଖ୍—ବି. ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

ଅରଗଳି—ବି. ଖିଲିଣୀ ।

ଅରଘଟ୍ଟ—ବି. ଅରଯୁକ୍ତ ଜଳ କାଢ଼ିବା ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଜ—ବି. ନିବେଦନ ; ଦରଖାସ୍ତ ।

ଅରଟ—ବି. (ଅରଘଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର [ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଣା—ବିଂ. (ଅରଣ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ୟ ।

ଅରଣି—ବି. ଘର୍ଷଣଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ବାହାର କରିବାର କାଷ୍ଠ ।

ଅରଣ୍ୟ—ବି. ବନ ।

ଅରଣ୍ୟାନୀ—ବି. ମହାରଣ୍ୟ ।

ଅରବିନ୍ଦ—ବି. ପଦ୍ମ ।

ଅରମା—ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ ।

ଅରାଜକ—ବିଂ. (ଅ-ରାଜନ୍-କ) ରାଜଶୂନ୍ୟ ।

ଅରାତି—ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରି—ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରିନ୍ଦମ—ବିଂ. (ଅରିଂ-ଦମ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନକାରୀ ।

ଅରିଷ୍ଟ—ବି. ମଙ୍ଗଳ ; ରିଷ୍ଟ ।

ଅରୁଆ—ତ. (ବୈଦିକ ଅରୁତ=ଅଭଗ୍ନ) [ଆତପତଣ୍ଡୁଳ ।

ଅରୁଚି—ବି. ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅରୁଣ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟସାରଥି ; ବିଂ. ଲୋହିତ ।

ଅରୁଣିମା—ବି. (ଅରୁଣ-ଇମନ୍) ରକ୍ତିମା ।

ଅରୁନ୍ଧତୀ—ବି. ବଶିଷ୍ଠପତ୍ନୀ, ତାରାବିଶେଷ ।

ଅର୍କ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଅର୍ଗଳ—ବି. କବାଟର ଖିଲିଣୀ ।

ଅର୍ଘ—ବି. ମୂଲ୍ୟ ।

ଅର୍ଘ୍ୟ—ବିଂ. (ଅର୍ଘ-ଯ) ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ ।

ଅର୍ଚ୍ଚନା—ବି. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ।

ଅର୍ଚ୍ଚିତ—ବିଂ. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ପୂଜିତ ।

ଅର୍ଚ୍ଚିଃ—ବି. ଦୀପ୍ତି ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଅର୍ଜ୍ଜନ—ବି. (ଅର୍ଜ୍-ଅନ) ଉପାର୍ଜ୍ଜନ ।

ଅର୍ଣ୍ଣବ—ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅର୍ଥ—ବି. ଧନ ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅର୍ଥକରୀ-ବି. (ଅର୍ଥ-କୃ-ଅ-ଈ) ଯଦ୍ୱାରା ଧନ-ଲାଭ ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାନ୍ତର-ବି. (ଅର୍ଥ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଅର୍ଥ ।

ଅର୍ଥୀ-ବି. (ଅର୍ଥ୍-ଇନ୍) ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଦିତ-ବି. (ଅର୍ଦ୍ଦ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଦୁଇ ସମାଂଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର-ବି. ଖଣ୍ଡଚନ୍ଦ୍ର ; ଧକ୍କା ।

ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ-ବି. ଶରୀରର ଅର୍ଦ୍ଧ, ପତ୍ନୀ ।

ଅର୍ପଣ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସମର୍ପଣ ।

ଅର୍ପିତ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ତ) ଦତ୍ତ ।

ଅର୍ଭକ-ବି. (ଅର୍ଭ-କ) ବାଳକ, ଶିଶୁ ।

ଅର୍ଯ୍ୟମା-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅର୍ବାଚୀନ-ବି. ନୂତନ ; ଅଧମ ।

ଅର୍ବୁଦ-ବି. ଦଶକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ଅର୍ଶ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅର୍ହ-ବି. (ଅର୍ହ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଳକ-ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁନ୍ତଳ ।

ଅଳକା-ବି. କୁବେରପୁରୀ ।

ଅଳକ୍ତ-ବି. ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଲକ୍ଷଣ ।

ଅଲକ୍ଷିତ-କ୍ରି. ବି. ଅଦୃଷ୍ଟଭାବରେ ।

ଅଲକ୍ଷ୍ୟ, ଅଲଖ } ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅଦୃଶ୍ୟ ।

ଅଳଙ୍କାର-ବି. (ଅଲମ୍-କୃ-ଅ) ଭୂଷଣ ।

ଅଳଙ୍କୃତ-ବି. (ଅଲମ୍-କୃ-ତ) ଭୂଷିତ ।

ଅଲଗା-ବି. (ଅଲଗ୍ନଶବ୍ଦରୁ) ପୃଥକ୍ ।

ଅଲଗୁଣି-ବି. ବସ୍ତ୍ର ରଖିବାନିମିତ୍ତ ରଜ୍ଜୁ ବା ଦଣ୍ଡ ।

ଅଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅନତିକ୍ରମଣୀୟ ।

ଅଲଣା-ବି. (ଅଲବଣଶବ୍ଦଜ) ଲବଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅଳତା-ବି. (ଅଲକ୍ତଶବ୍ଦରୁ) ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଳନ୍ଧୁ-ବି. (ଅଲଂ-ଧୂମଶବ୍ଦରୁ) ଧୂଆଁଘଟିତ ଝୁଲ ।

ଅଳସ-ବି. (ଅ-ଲସ୍-ଅ) ଅଳସୁଆ ।

ଅଳି-ବି. ଭ୍ରମର ।

ଅଳିୟା-ବି. ଝାଟୁଆ ।

ଅଲଭ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଲଭ୍-ଯ) ଅପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଅଳାବୁ-ବି. ଲାଉ ।

ଅଳିନ୍ଦ-ବି. ବାରନ୍ଦା ।

ଅଳୀକ-ବି. ମିଥ୍ୟା ।

ଅଲୌକିକ-ବି. (ଅ-ଲୋକ-ଇକ) ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଅଳ୍ପ-ବି. ଈଷତ୍ ; କମ୍ ।

ଅଲ୍ୟଳି-ବି. ଟେକ୍ଲା ।

ଅଶକ୍ତ-ବି. (ଅ-ଶକ୍-ତ) ଅସମର୍ଥ ।

ଅଶନ-ବି. (ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଅଶନି-ବି. ବଜ୍ର ।

ଅଶରଣ-ବି. ନିସହାୟ ।

ଅଶରୀରୀ-ବି. ଶରୀରହୀନ ।

ଅଶାନ୍ତି-ବି. (ଅ-ଶମ୍-ତି) ସନ୍ତାପ ।

ଅଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବି. ଶାସ୍ତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅଶିଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଶିଷ୍ଟ) ଅଭଦ୍ର ।

ଅଶୀତ-ବି. ଅଶୀ ।
ଅଶୁଚ-ବି. ଅପବିତ୍ର ।
ଅଶେଷ-ବି. ଅନନ୍ତ ।
ଅଶୋକ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ବି. ଶୋକଶୂନ୍ୟ ।
ଅଶୌଚ-ବ. (ଅ-ଶୌଚ) ଅଶୁଚି ।
ଅଶ୍ମ-ବ. ପ୍ରସ୍ତର ।
ଅଶ୍ରଦ୍ଧା-ବ. ଅଭକ୍ତି ।
ଅଶ୍ରୁ-ବ. ଲୋତକ, ଲୁହ ।
ଅଶ୍ଳୀଳ-ବି. (ଅ-ଶ୍ରୀ-ଲ) ଜଘନ୍ୟ, ଅଭଦ୍ର ।
ଅଶ୍ଳେଷା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଶ୍ୱ-ବ. ଘୋଟକ ।
ଅଶ୍ୱତର-ବ. ଖଚର ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥ-ବ. ଓସ୍ତଗଛ ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା-ବ. ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର । [ଯଜ୍ଞ ।
ଅଶ୍ୱମେଧ-ବ. (ଅଶ୍ୱ-ମେଧ) ଅଶ୍ୱବଳିଘଟିତ
ଅଶ୍ୱିନୀ-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟ-ବି. ଆଠ । [ଶ୍ଳୋକ ।
ଅଷ୍ଟକ-ବ. ଅଷ୍ଟଶ୍ଳୋକବିଶିଷ୍ଟ ରଚନା । ଆଠ
ଅଷ୍ଟଦିକ୍-ବ. ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍
ଓ ଅଗ୍ନି, ନୈଋତ, ବାୟୁ, ଈଶାନକୋଣ ।
ଅଷ୍ଟଧା-ଅ. ଆଠପ୍ରକାର ।
ଅଷ୍ଟମ-ବି. ଆଠର ପୂରଣ ।
ଅଷ୍ଟମୀ ବ. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାଦଶ-ବି. ଅଠର ।
ଅଷ୍ଟାବକ୍ର-ବ. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାବିଂଶତି-ବି. ଅଠାଇଶ ।

ଅଷ୍ଠି, ଅଷ୍ଟି-ବ. ଟାକୁଆ ।
ଅଷ୍ଠୀବତ୍-ବ. ଆଣ୍ଠୁ ।
ଅସଂଖ୍ୟ-ବି. (ଅ-ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ) ଅଗଣ୍ୟ ।
ଅସଙ୍ଗତ-ବି. (ଅ-ସମ-ଗମ୍-ତ) ଅଯୁକ୍ତ ।
ଅସଜ-ବି. ଅସୁବିଧା ।
ଅସତ୍-ବି. (ଅ-ସତ୍) ଅସାଧୁ, ଅବିଦ୍ୟମାନ ।
ଅସତୀ-ବ. କୁଲଟା ।
ଅସତ୍ୟ-ବି. (ଅ-ସତ୍ୟ) ମିଥ୍ୟା ।
ଅସନା-ବି. ଅପରିଷ୍କୃତ ।
ଅସଭ୍ୟ-ବି. ଅଭଦ୍ର ।
ଅସମସାହସିକ-ବି. ଦୁଃସାହସୀ ।
ଅସମ୍ବଦ୍ଧ-ବି. (ଅ-ସଂ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।
ଅସମ୍ଭବ-ବି. (ଅ-ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଯାହା ହୋଇ
ନ ପାରେ ।
ଅସମ୍ଭାଳ-ବି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ।
ଅସରପା-ବ. (ଅସ୍ରପଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।
ଅସରନ୍ତି-ବି. ଅଶେଷ ।
ଅସର୍ଫି-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଅସରା-ବ. (ଆସାରଶବ୍ଦଜ) ଧାରବୃଷ୍ଟି ।
ଅସଲ-ବି. ମୂଳ, ମୂଳଧନ ।
ଅସବର୍ଣ୍ଣ-ବି. ଭିନ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଘଟିତ ।
ଅସାଧାରଣ-ବି. ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଅସାଧ୍ୟ-ବି. (ଅ-ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନର ଅଶକ୍ୟ ।
ଅସାର-ବି. ସାରଶୂନ୍ୟ ।
ଅସି-ବ. କରବାଳ, ଖଡ୍ଗ ।
ଅସିତ-ବି. (ଅ-ସିତ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅସୀମ-ବି. (ଅ-ସୀମନ୍-ଅ) ସୀମାରହିତ ।

ଅସୁର-ବି. ରାକ୍ଷସ, ଦୈତ୍ୟ ।

ଅସୁରୁଣୀ-ବି. ଅସୁରୀ ।

ଅସୁଲ-ବି. ଅଦାୟ ।

ଅସୁସାର-ବି. (ଅ-ସୁ-ସୃ-ଅ) ଅସୁବିଧା ।

ଅସୂର୍ଯ୍ୟଂପଶ୍ୟା-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି ନାହିଁ ।

ଅସୂୟା-ବି. (ଅ-ସୁ-ଅ) ଦ୍ୱେଷ ; କ୍ରୋଧ ।

ଅସୃକ୍-ବି. ରକ୍ତ ।

ଅସ୍ତ-ବି. (ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ବି. ଅସ୍ତଗମନ ।

ଅସ୍ତାବଲ-ବି. (ଇଂ-ଷ୍ଟେବଲ୍) ଘୋଡ଼ାଶାଳ ।

ଅସ୍ତମିତ-ବି. (ଅସ୍ତଂ-ଇ-ତ) ଅସ୍ତଗତ; ନଷ୍ଟ ।

ଅସ୍ତାଚଳ-ବି. (ଅସ୍ତ-ଅଚଳ) କଳ୍ପିତ ପଶ୍ଚିମ ପର୍ବତ ।

ଅସ୍ତିତ୍ୱ-ବି. (ଅସ୍ତି-ତ୍ୱ) ବର୍ତ୍ତମାନତା ।

ଅସ୍ତୁ-କ୍ରି. ହେଉ ।

ଅସ୍ମଦୀୟ-ବି. ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଅସ୍ତ୍ର-ବି. ଶସ୍ତ୍ର ।

ଅ-ସ୍ଥାନ-ବି. (ଅ-ସ୍ଥାନ) ମନ୍ଦସ୍ଥାନ, ଅଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ ।

ଅ-ସ୍ଥାବର-ବି. ଜଙ୍ଗମ ।

ଅସ୍ଥି-ବି. ହାଡ଼ ।

ଅ-ସ୍ଥିର-ବି. ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅ-ସ୍ପୃଶ୍ୟ-ବି. ସ୍ପର୍ଶର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅସ୍ଫୁଟ-ବି. ଅପ୍ରକାଶିତ, କ୍ଷୀଣ ।

ଅସ୍ମିତା-ବି. (ଅସ୍ମି-ତା) ମୁଁ ଅଛି ଏହି ଜ୍ଞାନ ।

ଅସ୍ର-ବି. ଅଶ୍ରୁ ; କୋଣ ।

ଅହଙ୍କାର-ବି. (ଅହଂ-କୃ-ଅ) ଗର୍ବ; ଦମ୍ଭ ।

ଅହଃ-ବି. ଦିନ ; ଦିବସ ।

ଅହନ୍ତା-ବି. (ଅହଂ-ତା) ଅହଙ୍କାର; ଗର୍ବ ।

ଅହର୍ନିଶ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ନିଶା-ଅ) ସର୍ବଦା ; ନିରନ୍ତର ।

ଅହରହ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ଅହଃ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅହ୍ୟ-ବି. ସଧବା ।

ଅହି-ବି. ସର୍ପ ।

ଅହି-ଗୁଣ୍ଡିକ-ବି. ସାପୁଆକେଳା ।

ଅ-ହିଂସା-ବି. ପରପୀଡ଼ାବର୍ଜନ; ଦୟା ।

ଅ-ହିତ-ବି. ଅମଙ୍ଗଳ, ଅପକାର ।

ଅହି ନକୁଳତା-ବି. ସ୍ୱାଭାବିକ ଶତ୍ରୁତା ।

ଅହି-ଫେନ-ବି. ଅଫିମ ।

ଅହୀର-ବି. ଗଉଡ଼ ।

ଅ-ହେତୁକ, ଅ-ହୈତୁକ } ବି. ହେତୁଶୂନ୍ୟ ।

ଅହୋ-ଅ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ; ସମ୍ବୋଧନ ।

ଅହୋରାତ୍ର-ବି. (ଅହଃ-ରାତ୍ରି) ଦିବାରାତ୍ର ।

ଆ

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆ-ଅ. ଈଷତ୍-ସୀମା-ବ୍ୟାପ୍ତି-ବୈପରୀତ୍ୟ-ବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଆଃ-ଅ. ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖସୂଚକ ସ୍ୱର ।

ଆଂଶିକ-ବି. (ଅଂଶ-ଇକ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଁଶୁ–ବ. (ଅଂଶୁ ଶବ୍ଦଜ) ସୂକ୍ଷ୍ମସୂତ୍ର ।

ଆଇନ–ବ. ରାଜନିୟମ; ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆଇଁଷ–ବ. (ଆମିଷ ଶବ୍ଦଜ) ମାଛ ମାଂସାଦି ।

ଆଉଁସିବା–କ୍ରି. (ଆମର୍ଷଣ ଶବ୍ଦଜ) ଦେହରେ ହାତ ବୁଲାଇବା ।

ଆଈ–ବ.(ଆର୍ଯ୍ୟା ଶବ୍ଦଜ) ମାତାମହୀ; ପିତାମହୀ ।

ଆଉଜିବା–କ୍ରି. ଏକଆଡ଼କୁ ଢଳିବା ।

ଆଉ–ଅ. ପୁଣି; ଅପର; ଅନ୍ୟ ।

ଆଉଟିବା–କ୍ରି.(ଆ-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ତରଳକରିବା, ତାପଦ୍ୱାରା ଘନ କରିବା ।

ଆଙ୍କୁଡ଼ି, ଆଙ୍କୁଶୀ – ବ. (ଅଙ୍କୁଶ ବା ଆକର୍ଷଣୀଶବ୍ଦରୁ) ଫଳାଦି ତୋଳିବାର ଲଗୀ ।

ଆକଟ–ବ. ଶାସନ; ତାଡ଼ନା ।

ଆକର–ବ. (ଆକୃ-ଅ) ଖଣି ।

ଆ-କର୍ଣ୍ଣ–ଅ. କର୍ଣ୍ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆକର୍ଣ୍ଣନ–ବ. ଶ୍ରବଣ ।

ଆକର୍ଷଣ–ବ. (ଆ-କୃଷ୍‌-ଅନ) ଟାଣିବା ।

ଆକସ୍ମିକ–ବି. (ଅକସ୍ମାତ୍‌-ଇକ) ହଠାତ୍‌ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଆକାଂକ୍ଷା–ବ. (ଆ-କାଙ୍କ୍ଷ୍‌-ଅ) ଅଭିଳାଷ ।

ଆକାର–ବ. (ଆ-କୃ-ଅ) ଆକୃତି; ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଆକାଶ–ବ. (ଆ-କାଶ୍‌-ଅ) ଗଗନ; ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ଆକାଶ-କୁସୁମ–ବ ଅଲୀକ ବା ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ।

ଆକାଶବାଣୀ–ବ. ଶୂନ୍ୟୋଚ୍ଚାରିତ ଦୈବବାଣୀ ।

ଆକୀର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ଆ-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ଆକୁଞ୍ଚନ–ବ. (ଆ-କୁଞ୍ଚ୍‌-ଅନ) ସଙ୍କୋଚ ।

ଆକୁଞ୍ଚିତ–ବି. ସଂକୁଚିତ, ଈଷତ୍‌ ବକ୍ରୀଭୂତ ।

ଆ-କୁଳ–ବି. ବ୍ୟଗ୍ର; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଆ-କୃତି–ବ. ଆକାର ।

ଆ-କୃଷ୍ଟ ବି. (ଆ-କୃଷ୍‌-ତ) ଆକର୍ଷିତ; ମୁଗ୍ଧ ।

ଆକ୍ରନ୍ଦନ–ବ. (ଆ-କ୍ରନ୍ଦ୍‌-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।

ଆ-କ୍ରମଣ–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ଅନ) ଚଢ଼ାଉ; ଆରୋହଣ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତ–ବି. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତ) ଅଧିକୃତ; ଅଭିଭୂତ ।

ଆକ୍ରାନ୍ତି–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ।

ଆକ୍ରୋଶ ବ. (ଆ-କ୍ରୁଶ୍‌-ଅ) କ୍ରୋଧ; ଭର୍ତ୍ସନା ।

ଆକ୍ଷେପ–ବ. (ଆ-କ୍ଷିପ୍‌-ଅ) ଖେଦ; ଆକର୍ଷଣ ।

ଆଖଣ୍ଡଳ–ବ. (ଆ-ଖଣ୍ଡ୍‌-ଅଳ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଆଖର–ବି. ଶେଷ ।

ଆଖଡ଼ା–ବ. (ଅକ୍ଷୀଡ଼ ଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟାୟାମ ବା ନୃତ୍ୟ ଗୀତାଦି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଖି–ବ. (ଅକ୍ଷିଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ର ।

ଆଖିପତା–ବ. (ଅକ୍ଷିପତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ରାବରଣ ।

ଆଖିପିଛୁଡ଼ା–ବ. ପଲକ ।

ଆଖିଫୁଟା–ବ. ଅନ୍ଧ ।

ଆଖୁ–ବ. ମୂଷିକ ।

ଆଖୁ–ବ. (ଇକ୍ଷୁ ଶବ୍ଦଜ) ଇକ୍ଷୁବୃକ୍ଷ ।

ଆଖେଟ–ବ. ମୃଗୟା ।

ଆଖ୍ୟା–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ) ନାମ ।

ଆଖ୍ୟାତ–ବି. (ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) କଥିତ ।

ଆଖ୍ୟାନ–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) କଥା; ବିବରଣ ।

ଆଖ୍ୟାୟିକା-ବି.(ଆ-ଖ୍ୟା-ଅକ-ଆ) ଇତିହାସ ।
ଆଗ-ବି. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦରୁ)ସମ୍ମୁଖ ; ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ।
ଆଗତ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆଗନ୍ତୁକ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ତୁ-କ) ଅଭ୍ୟାଗତ ; ଅତିଥି ।
ଆଗକୁହା-ବିଂ. ଯେ ସମୟ-ପୂର୍ବରୁ କହେ ।
ଆଗତୁରା-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ତ୍ୱରା) ଅଗ୍ରୀମ ।
ଆଗଭର / ଆଗବଢ଼ି } କ୍ରିଂ. ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ।
ଆଗମ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ଅ) ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆଗହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ପୂର୍ବରୁ ।   ସ୍ଥିତ ।
ଆଗମନ-ବି. (ଆ-ଗମ୍-ଅନ) ଆସିବା ; ଉପ-
ଆଗାମୀ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ ; ଭାବୀ ।   [ପଟ୍ଟାଏ ।
ଆଗୁଳା-ବି. (ଅର୍ଗଳ ଶବ୍ଦଜ) ଯେ ଅଗୁଳେ ବା
ଆଗୁସାର-ବିଂ. (ଅଗ୍ରସର ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସର ।
ଆଗେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ ଅଗ୍ରେ ; ପୂର୍ବେ ।
ଆଗୋ-ଅଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନେ ।
ଆଗ୍ନେୟ-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଏୟ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଆଗ୍ରହ-ବି. (ଆ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ବ୍ୟଗ୍ରଯତ୍ନ ।
ଆଘାତ-ବି. (ଆ-ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର ; ବଧ ।
ଆଘ୍ରାଣ-ବି. (ଆ-ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ ; ସୁଙ୍ଘିବା ।
ଆଘ୍ରାତ-ବିଂ. ସୁଙ୍ଘା ହୋଇଥିବା ।
ଆଙ୍କିବା-(ଅଙ୍କ୍ ଧାତୁରୁ) ଅଙ୍କନ କରିବା ।
ଆଙ୍ଗୁଠି-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।

ଆଙ୍ଗୁଳ-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳିପ୍ରସ୍ଥ ପରି-ମାଣ ।
ଆଙ୍ଗୁଳି-ବି. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଆଚମନ-ବି. (ଆ-ଚମ୍-ଅନ) ମୁଖପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
ଆଚମ୍ବିତ-ବିଂ. ଚକିତ ।
ଆଚମ୍ବିତେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ହଠାତ୍, ଚକିତଭାବରେ ।
ଆଚରଣ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଅନ-ଅ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ; ବ୍ୟବହାର ।
ଆଚରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଚର୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ, କୃତ ।
ଆଚାର-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅମ୍ଳଦ୍ରବ୍ୟ ।   [ହିତ ।
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ; ପୁରୋ-
ଆଚ୍ଛନ୍ନ-ବି. (ଆ-ଛଦ୍-ତ) ଆବୃତ; ଅଭିଭୂତ ।
ଆଚ୍ଛା / ଅଚ୍ଛା } ବିଂ. (ଅଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଭଲ ; ଅଂ. ହଉ ।
ଆଚ୍ଛାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆବୃତ ।
ଆଚ୍ଛୁ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଆଜ, ଅଜି-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅଦ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅଦ୍ୟ ।
ଆଜକାଲି-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଧୁନା ।
ଆଜହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଜଠାରୁ ।   [ଜୀବନ ।
ଆଜନ୍ମ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜନ୍ମ) ଜନ୍ମାବଧି ; ଯାବ-
ଆଜାନୁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜାନୁ) ଜାନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆ-ଜୀବ-ବି. ଜୀବିକା ।
ଆଞ୍ଚ-(ଅଞ୍ଚ୍ ଧାତୁରୁ) କଲନା ।
ଆଞ୍ଚିବା-କ୍ରିଂ. ନୁଅଁରିବା ; କଲନା କରିବା ।
ଆଜ୍ଞପ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ତ) ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଆଜ୍ଞା—ବ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଦେଶ ।

ଆଟିକା—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାଣ୍ଡ ।

ଆଟୁଘର—ବ. (ଅଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମାଟିକୋଠା ।

ଆଟୋପ—ବ. ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ଆଠ—ବି. (ଅଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ୮ ସଂଖ୍ୟା ।

ଆଠକାଳବାରମାସି— (ଅଷ୍ଟକାଲ, ଦ୍ୱାଦଶ-ମାସ) ବର୍ଷଯାକ ।

ଆଠମଙ୍ଗଳା—ବ. ବିବାହର ଅଷ୍ଟମଦିନ ।

ଆଡ଼—ସଂ. (ଅର=କୋଣ, ଜାତ) ଦିଗ ; ଓହାର ; ବି. ବଙ୍କ ।

ଆଡ଼କେ—କ୍ରି ବି. ଏକଅଡ଼େ ।

ଆଡ଼ମ୍ବର—ବ. ଜାକଜମକ ।

ଆଡ଼ଣୀ—ବ. ସକାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚଳୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର-ନିର୍ମିତ ପଙ୍ଖା ।

ଆଡ଼ରୁଷା—ବ. ଅଳ୍ପ ରୁଷିବା ।

ଆଡ଼ୀ—ବ. ମୃଗୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନ ।

ଆଡ଼େଇବା—କ୍ରି. ଏକଅଡ଼କୁ କରିଦେବା ।

ଆଢ୍ୟ—ବି. ଧନୀ ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ଆଣ୍ଡୁଆଳ—ବ. ଅନ୍ତସଳ ।

ଆଣି—ବ. ଶଙ୍କ ; ଟେକ ।

ଆଣିବା—କ୍ରି. (ଆ-ନୀ ଧାତୁରୁ) ଆନୟନ କରିବା ।

ଆଣ୍ଠା—ବି. ଦୃଢ଼ । ବ. ଗର୍ବ ।

ଆଣ୍ଠେ—କ୍ରି. ବି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ।

ଆଣ୍ଠୁ—ବ. (ଅଷ୍ଠିବତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜାନୁସନ୍ଧି ।

ଆଣ୍ଠୁଆ—ବ. ଆଣ୍ଠୁର ମାଡ଼ ।

ଆଣ୍ଠିଏ
ଆଣ୍ଠୁଆଣି } ବ. ଆଣ୍ଠୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ।

ଆଣ୍ଠୁକୁଡ଼ା—ବି. ଅପୁତ୍ରକ, ନିଃସନ୍ତାନ ।

ଆଣ୍ଠୋଇବା—କ୍ରି. ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିବା ।

ଆଣ୍ଡ୍ରିଆ—ବି. ଏକବାଗିଆ । [ଳିବା ।

ଆଣ୍ଡ୍ରୋଳିବା—କ୍ରି. (ଆନ୍ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଅଣ୍ଡ୍ରା-

ଆତଙ୍କ—ବ. (ଆ-ତନ୍କ୍-ଅ) ଭୟ ; ଶଙ୍କା ।

ଆତଙ୍ଗ—ବ. (ଆତଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।

ଆତ—ବ. ସ୍ୱନାମଖ୍ୟାତ ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।

ଆତତାୟୀ—ବି. ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।

ଆତପ—ବ. (ଆ-ତପ୍-ଅ) ରୌଦ୍ର ; ବି. ଅରୁଆ ।

ଆତପତ୍ର—ବ. (ଆତପ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଛତ୍ର ।

ଆତଯାତ—ବ. ଯାତାୟାତ ।

ଆତସବାଜି—ବ. ଅଗ୍ନିକ୍ରୀଡ଼ା । [ପରାୟଣ ।

ଆତିଥେୟ—ବି. (ଅତିଥି-ଏୟ) ଅତିଥିସେବା-

ଆତିଥ୍ୟ—ବ. (ଅତିଥି-ଯ) ଅତିଥିସେବା ।

ଆତିଶଯ୍ୟ—ବ.(ଅତିଶୟ-ଯ)ଆଧିକ୍ୟ; ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।

ଆତୁର—ବି. କାତର; ଅଧୀର । [ବାଦ୍ୟ ।

ଆତୋଦ୍ୟ—ବ. (ଆ-ତୁଦ୍-ଯ) ବୀଣା ପ୍ରଭୃତି

ଆତ୍ମଗତ—କ୍ରି. ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଗମ୍-ତ) ସ୍ୱଗତ ; ମନେମନେ । [ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟ ।

ଆତ୍ମଗ୍ଳାନି—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଗ୍ଳୈ-ତି) ନିଜ ଅପରାଧ-

ଆତ୍ମଘାତୀ—ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଘାତ-ଇନ୍) ଆତ୍ମ-ହତ୍ୟାକାରୀ ।

ଆତ୍ମଜ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜନ୍-ଅ) ପୁତ୍ର ।

ଆତ୍ମଜା—ବ. ଦୁହିତା ।

ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜ୍ଞା-ଅନ) ନିଜ ବା ଆତ୍ମ-ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ । [ପ୍ରସନ୍ନତା ।
ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ପ୍ରସାଦ) ଆତ୍ମାର
ଆତ୍ମବଧ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ବଧ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆତ୍ମଘାତୀ ।
ଆତ୍ମମ୍ଭରି—ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଭୃ-ଇନ୍) ସ୍ୱାର୍ଥପର ; ପେଟୁ । [ଅସୃତ୍ତ ।
ଆତ୍ମସାତ୍—ଅ. (ଆତ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଆପଣାର
ଆତ୍ମା—ବ. ଜୀବାତ୍ମା ; ଆପେ ।
ଆତ୍ମୀୟ—ବି. (ଆତ୍ମନ୍-ଈୟ) ଆତ୍ମସମ୍ପର୍କୀୟ ; କୁଟୁମ୍ବ ; ବନ୍ଧୁ ।
ଆତ୍ମୀୟତା—ବ. ବନ୍ଧୁତା ।
ଆଦର—ବ. (ଆ-ଦୃ-ଅ) ସମ୍ମାନ ।
ଆଦରିବା—କି. ଆଦରସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।
ଆଦର୍ଶ—ବ. (ଆ-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦର୍ପଣ ; ଅନୁକରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।
ଆଦାନ—ବ. (ଆ-ଦା-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ।
ଆଦାୟ—ବ. (ଆ-ଦା-ଯ) ଗ୍ରହଣ ।
ଆଦି—ବ. ପ୍ରଥମ ; ମୂଳ ।
ଆଦିକବି—ବ. ବାଲ୍ମୀକି ; ସ୍ରଷ୍ଟା ।
ଆଦିତ୍ୟ—ବ. (ଅଦିତି-ଯ) ରବି ; ଦେବତା ।
ଆଦିପୁରୁଷ—ବ. ବଂଶର ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ।
ଆଦିମ—ବି. (ଆଦି-ମ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦ୍ୟ ।
ଆଦିଷ୍ଟ—ବି. (ଆ-ଦିଶ୍-ତ) ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆଦୃତ—ବି. (ଆ-ଦୃ-ତ) ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ ; ସମ୍ମାନିତ ।
ଆଦେଶ—ବ. (ଆ-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା ; ହୁକୁମ ।
ଆଦୌ—କି. ବି. (ଆଦିଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଥମରେ ।

ଆଦ୍ୟ—ବି. (ଆଦି-ଯ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦିମ ।
ଆଦ୍ୟନ୍ତ—ବି. (ଆଦି-ଅନ୍ତ) ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ
ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ—ବି. (ଆଦି-ଉପ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷଯାଏ ।
ଆଧାନ—ବ. (ଆ-ଧା-ଅନ) ସମ୍ପାଦନ ; କରଣ ।
ଆଧାର—ବ. (ଆ-ଧୃ-ଅ) ପାତ୍ର ; ଆଶ୍ରୟ ।
ଆଧି—ବ. (ଆ-ଧା-ଇ) ମନଃପୀଡ଼ା ; ଗଚ୍ଛିତସମ୍ପତ୍ତି ।
ଆଧିକ୍ୟ—ବ. (ଅଧିକ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।
ଆଧିଦୈବିକ—ବି. (ଅଧିଦେବ-ଇକ) ଦୈବ-ଜାତ ।
ଆଧିପତ୍ୟ—ବ. (ଅଧିପତି-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ; ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।
ଆଧିଭୌତିକ—ବି. (ଅଧିଭୂତ-ଇକ) ଭୂତ-ମାନଙ୍କରୁ ଜାତ । [ଆଜକାଲର ।
ଆଧୁନିକ—ବି. (ଅଧୁନା-ଇକ) ଇଦାନୀନ୍ତନ ;
ଆଧେୟ—ବି. (ଆ-ଧା-ଯ) ଆଧାରରେ ରକ୍ଷଣୀୟ ।
ଆଧୋରଣ—ବ. ହାତୀର ମ ହୁନ୍ତ ।
ଆଧ୍ମାତ—ବି. (ଆ-ଧ୍ମା-ତ) ସ୍ଫୀତ, ଗର୍ବିତ ।
ଆଧ୍ମାନ—ବ. (ଆ-ଧ୍ମା-ଅନ) ବାୟୁଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ; ଫୁଲିବା ।
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ—ବି. (ଅଧି-ଆତ୍ମନ୍-ଇକ) ଆତ୍ମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଆନ—ବି. (ଅନ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ଅନ୍ୟ ।
ଆନତ—ବି. (ଆ-ନମ୍-ତ) ଅବନତ ।
ଆନଦ୍ଧ—ବି. (ଆ-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।
ଆନନ—ବ. (ଆ-ଅନ୍-ଅନ) ବଦନ ; ମୁଖ ।
ଆନନ୍ଦ—ବ. (ଆ-ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ ; ହର୍ଷ ।

ଆନନ୍ଦିତ-ବି. ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ଆନୟନ-ବି. (ଆ-ନୀ-ଅନ) ଆଣିବାର ।

ଆନୀତ-ବି. (ଆ-ନୀ-ତ-) ଆଣାଯାଇଥିବା ।

ଆନୁକୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅନୁ-କୂଲ-ଯ) ସାହାଯ୍ୟ ।

ଆନୁଗତ୍ୟ-ବି. (ଅନୁଗତ-ଯ) ଅନୁଗତଭାବ ।

ଆନୁପୂର୍ବିକ-ବି. (ଅନୁ-ପୂର୍ବ-ଇକ) କ୍ରମାନୁସାରେ ।

ଆନୁମାନିକ-ବି. (ଅନୁମାନ-ଇକ) ସମ୍ଭାବ୍ୟ ।

ଆନୁଷଙ୍ଗିକ-ବି. (ଅନୁଷଙ୍ଗ-ଇକ) ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ସଂଲଗ୍ନ ।

ଆନ୍ତରିକ-ବି. (ଅନ୍ତର-ଇକ) ମନୋଗତ ।

ଆନ୍ଦୋଳନ-ବି. (ଆ-ଦୋଲ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ; ଅଲୋଚନା ।

ଆନ୍ୱୀକ୍ଷିକୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ତର୍କଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆପଟ-ବି. ଆବରଣ ।

ଆପଟ୍ଟ-ବି. (ଆପ୍ତଶବ୍ଦରୁ) ବିଶ୍ୱସ୍ତ ।

ଆ-ପଣ-ବି. ବିକ୍ରୟସ୍ଥାନ ; ହାଟ ।

-ଆପଣ-ସର୍ବ. (ଆତ୍ମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ଭବାନ୍ ବା ତୁମ୍ଭେ ।

ଆପତ୍ତି-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତି) ବିରୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତି ; ବାଧା ।

ଆପଦ୍-ବି. (ଆ-ପଦ୍) ବିପଦ ; ଦୁଃଖ ।

ଆପନ୍ନ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତ) ବିପଦ୍ଗ୍ରସ୍ତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆପାତତଃ-ଅ. (ଆପାତ-ତସ୍) ସମ୍ପ୍ରତି : ଇଦାନୀଂ ।

ଆ-ପାମର-ବି. ମୂର୍ଖଲୋକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆପିଲ, ଅପିଲ-ବି. (ଇଂ) ପୁନର୍ବିଚାର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆପୀନ-ବି. ଗାଭୀର ସ୍ତନ, ପହା ।

ଆପୁ-ବି. ଅଫିମ ।

ଆପେ-ସର୍ବ. (ଆତ୍ମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱୟଂ ; ନିଜେ ।

ଆପେକ୍ଷିକ-ବି. (ଅପେକ୍ଷା-ଇକ) ଅପେକ୍ଷାଘଟିତ ।

ଆପ୍ତ-ବି. (ଆପ୍-ତ) ଅଭ୍ରାନ୍ତ ; ଆତ୍ମୀୟ ; ହିତ ।

ଆପ୍ୟାୟିତ-ବି. (ଆ-ପ୍ୟାୟ୍-ତ) ତୃପ୍ତ ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ଆପ୍ଲୁତ-ବି. (ଆ-ପ୍ଲୁ-ତ) ସ୍ନାତ ; ମଗ୍ନ ।

ଆବଦ୍ଧ-ବି. (ଆ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ବ୍ୟାପୃତ ।

ଆଭରଣ-ବି. (ଆ-ଭୃ ଅନ) ଅଳଙ୍କାର ।

ଆଭା-ବି. (ଆ-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି । [ଦୀପ୍ତି ।

ଆଭାସ-ବି. (ଆ-ଭାସ୍-ଅ) ସୂଚନା ; ସାଦୃଶ୍ୟ ;

ଆଭିଜାତ୍ୟ-ବି. (ଅଭିଜାତ-ଯ) କୌଳିନ୍ୟ. ବଂଶମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ଆଭିମୁଖ୍ୟ-ବି. (ଅଭିମୁଖ-ଯ) ସମ୍ମୁଖୀନତ୍ୱ ।

ଆଭୀର-ବି. ଗଉଡ଼ ; ଗୋପାଳ ।

ଆଭୋଗ-ବି. (ଆ-ଭୁଜ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର ।

ଆମ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଅପକ୍ୱ ; ବି. ପେଟରୁ ପଡିବା ଝାଳ । [ଆନୟନ ।

ଆମଦାନି-ବି. ଆୟ ; ଦେଶାନ୍ତରରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର

ଆମନ୍ତ୍ରଣ-(ଆ-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ)ସମ୍ବୋଧନ ; ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।

ଆମୟ-ବି. ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି ।

ଆମଳକ-ବି. ଅଁଳା ।

ଆମଲା-ବି. ବେତନଭୋଗୀ କର୍ମଚାରୀ ।

ଆମାଶୟ-ବି. (ଆମ-ଆଶୟ) ପାକାଶୟ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆମିଷ-ବି. ମାଂସ ଓ ମତ୍ସ୍ୟାଦି ।

ଆମୂଳଚୂଳ- କ୍ରି. ବି. ମୂଳରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆମୋଦ-ବି. (ଆ-ମୁଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ ; ସୁଗନ୍ଧ ।

ଆମ୍ର-ସଂ. ବି. ଅମ୍ବ ।

ଆମ୍ବ-ବି. (ଆମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ର ।

ଆମ୍ବଡ଼ା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଆମ୍ବିଳ-ବିଂ. (ଅମ୍ଳଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଳ । ବି. ଅମ୍ଳରସଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଆୟ-ବି. (ଆ-ଯା-ଅ) ଲାଭ ; ଧନାଗମ ।

ଆୟତ-ବି. (ଆ-ଯମ୍-ତ) ସମକୋଣୀ ସମାନ୍ତରାଳ କ୍ଷେତ୍ର ; ବିଂ. ବିସ୍ତୃତ ।

ଆୟତନ-ବି.(ଆ-ଯତ୍-ଅନ) ପରିସର; ମନ୍ଦିର ।

ଆୟତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଯତ-ତ) ଅଧୀନ ।

ଆୟସୀ-ବି. (ଅୟସ୍-ଅ-ଈ) ଲୌହମୟୀ ।

ଆୟା-ବି. ଧାଈ ; ଦାସୀ ।

ଆୟାତ-ବି.(ଆ-ଯା-ତ) ଆଗମନ; ବିଂ. ଆଗତ ।

ଆୟାସ-ବି. (ଆ-ଯସ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ, କ୍ଲାନ୍ତି ।

ଆୟୁଃ-ବି. ଜୀବନ ; ପରମାୟୁ ।

ଆୟୁଧ-ବି. (ଆ-ଯୁଧ୍-ଅ) ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁର୍ବେଦ-ବି. (ଆୟୁଃ-ବିଦ୍-ଅ) ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. (ଆୟୁଷ୍-ମତ୍) ଦୀର୍ଘାୟୁ ।

ଆୟୋଜନ-ବି. (ଆ-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ଆହରଣ ।

ଆରକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ରନ୍ଜ୍-ତ) ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆରଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅରଣ୍ୟ-ଅ) ଅରଣ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆରଣ୍ୟକ-ବି. (ଅରଣ୍ୟ-କ) ବନବାସୀ ।

ଆରତ-ବି. (ଆ-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ ; ଅଳସ ।

ଆରବ୍ଧ-ବିଂ. (ଆ-ରଭ୍-ତ) ଯାହା ଆରମ୍ଭ କରାହୋଇଅଛି ।

ଆରମ୍ଭ-ବି. (ଆ-ରଭ୍-ଅ) ଉପକ୍ରମ ।

ଆରବ, ଆରାବ-ବି. (ଆ-ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଆରସି-(ଆଦର୍ଶ ଶବ୍ଦରୁ) ଦର୍ପଣ ; ଆଦର୍ଶ ।

ଆରାଧନା-ବି. (ଆ-ରାଧ୍-ଅନ-ଆ) ଉପାସନା ।

ଆରାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଆ-ରାଧ୍-ଯ) ଉପାସ୍ୟ ।

ଆରାମ-ବି. (ଆ-ରମ୍-ଅ) ଉପବନ ।

ଆରାମ-ବି. ସୁସ୍ଥତା ।

ଆରୁଷା-ବି. ବୈଷ୍ଣବବିଶେଷ ।

ଆରୂଢ଼-ବିଂ. (ଆ-ରୁହ୍-ତ) ଅଧିରୂଢ଼ ।

ଆରେ-ଅବଜ୍ଞାସୂଚକ ସମ୍ବୋଧନ ଶବ୍ଦ ।

ଆରେକ-ବିଂ. ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ଆରୋଗ୍ୟ-ବି. (ଅରୋଗ-ଯ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ । [ଇବା ।

ଆରୋପ-ବି. (ଆ-ରୋପି-ଅ) କଳ୍ପନା ; ଲଗା-

ଆରୋହ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆରୋହଣ ।

ଆରୋହଣ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ) ଚଢ଼ିବା ।

ଆରୋହଣୀ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଇନ୍-ଈ) ସୋପାନ ।

ଆରୋହୀ-ବିଂ.(ଆ-ରୁହ୍-ଇନ୍) ଆରୋହଣକାରୀ ।

ଆର୍ଜ୍ଜବ, ଆର୍ଜବ-ବି. (ଋଜୁ-ଅ) ସରଳତା ।

ଆର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଋ-ତ) ପୀଡ଼ିତ ; ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଆର୍ତ୍ତି-ବି. (ଆ-ଋ-ତି) ପୀଡ଼ା ।

ଆର୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ଅର୍ଦ୍-ର) ଓଦା ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।

ଆର୍ଦ୍ରକ-ବି. (ଆର୍ଦ୍ର-କ) ଅଦା ।

ଆର୍ଦ୍ରା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଆର୍ଯ୍ୟ–ବିଂ. (ଆ-ଋ-ଯ) ସଭ୍ୟ; ପୂଜ୍ୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବି. ଆର୍ଯ୍ୟଜାତି ।

ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ–ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟ-ଆବର୍ତ୍ତ) ହିମାଳୟ ଓ ବିନ୍ଧ୍ୟପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ।

ଆଲଟ–ବି. (ଦେଶଜ) ଚାମରବ୍ୟଜନ ବା ପଙ୍ଖା ।

ଆଲତ–ବି. (ଆରବି ଶବ୍ଦ) ମାଂସଜନ୍ମା ।

ଆଲମ୍ବ–ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅ) ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଲମ୍ବନ–ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଅବଲମ୍ବନ ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଳୟ–ବି. (ଆ-ଲୀ-ଅ) ଗୃହ ।

ଆଲବାଲ–ବି. ଗଛର ମଳା ।

ଆଲସ୍ୟ–ବି. (ଅଲସ-ଯ) ଅଲସୁଆପଣ ; ମାନ୍ଦ୍ୟ ।

ଆଲାପ–ବି. (ଆ-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ ; କଥାବାର୍ତ୍ତା ।

ଆଳି, ଆଳୀ–ବି. ସଖୀ ; ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆଲିଙ୍ଗନ–ବି. (ଆ-ଲିଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଆଶ୍ଲେଷ, ପରସ୍ପର ବକ୍ଷମିଳନ ।

ଆଲୀଢ଼–ବିଂ. (ଆ-ଲିହ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ ; ଆସ୍ୱାଦିତ ।

ଆଳୁ–ବି. ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ ଓ ତାହାର ମୂଳ ।

ଆଲୁଅ–ବି. (ଆଲୋକ ଶବ୍ଦଜ) ଆଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।

ଆଲେଖ୍ୟ–ବି. (ଆ-ଲିଖ୍-ଯ) ଚିତ୍ର ; ଛବି ।

ଆଲୋ–ଅଂ. ନାରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନ ।

ଆଲୋକ–ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅ) ଦର୍ଶନ; ଆଲୁଅ ।

ଆଲୋକନ–ବି. (ଆ-ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଆଲୋଚନା–ବି. (ଆ-ଲୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆନ୍ଦୋଳନ ; ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଆଲୋଡ଼ନ–ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ଆନ୍ଦୋଳନ ।

ଆଲୋଡ଼ିତ–ବିଂ (ଆ-ଲୁଡ୍-ତ) ଆନ୍ଦୋଳିତ ।

ଆବର–ଅଂ. ଆହୁରି, ପୁଣି ।

ଆବରିବା–(ଆ-ବୃ ଧାତୁରୁ) ମୋର ବୋଲି ଆଦରିବା ।

ଆବରଣ–ବି. (ଆ-ବୃ-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଆବର୍ଜନା–ବି. (ଆ-ବୃଜ୍-ଅନ-ଆ) ଝାଡ଼ୁଆ ।

ଆବର୍ତ୍ତ–ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅ) ଜଳଭଉଁରି; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ଆବର୍ତ୍ତନ–ବି. (ଆ-ବୃତ୍-ଅନ) ଫେରଲାଇବା ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ଆବଳି, ଆବଳୀ–ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ପଂକ୍ତି ।

ଆବଶ୍ୟକ–ବିଂ. (ଅବଶ୍ୟ-କ) ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।

ଆବସଥ–ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅଥ) ଆବାସ ।

ଆବହ–ବିଂ.(ଆ-ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ । ବି. ବାୟୁ-ବିଶେଷ ।

ଆବହମାନ–ବିଂ. ଚିର ପ୍ରଚଳିତ ; କ୍ରମାଗତ ।

ଆବାସ–ବି. (ଆ-ବସ୍-ଅ) ଗୃହ ।

ଆବାହନ–ବି. (ଆ-ବହ୍-ଇ-ଅନ) ନିମନ୍ତ୍ରଣ ; ଅଧିଷ୍ଠାନ ।

ଆବିର୍ଭାବ–ବି. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଦୟ ।

ଆବିର୍ଭୂତ–ବିଂ. (ଆବିସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ; ଉଦିତ ।

ଆବିଷ୍କାର–ବି. (ଆବିସ୍-କୃ-ଅ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ।

ଆବିଷ୍କୃତ–ବିଂ.(ଆବିସ୍-କୃ-ତ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଆବିଷ୍କ୍ରିୟା–ବି. (ଆବିସ୍-କ୍ରିୟା) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ।

ଆବିଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଆ-ବିଶ୍-ତ) ନିବିଷ୍ଟ ।

ଆର୍ଶ-ବି. ଅର୍ଶମାଂସ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆବୃତ-ବି. (ଆ-ବୃ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଆବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ-ତ) ଅଭ୍ୟସ୍ତ; ପୁନରାଗତ ।

ଆବୃତ୍ତି-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ-ତି) ପଠନ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଆବେଗ-ବି. (ଆ-ବିଜ୍-ଅ) ମନର ବେଗ ; ଭାବର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।

ଆବେଦନ-ବି. (ଆ-ବିଦ୍-ଇ-ଅନ) ନିବେଦନ ।

ଆବେଶ-ବି. (ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଅଧିଷ୍ଠାନ ; ମନୋଯୋଗ ।

ଆଶ-ବି. (ଆଶା ଶବ୍ଦଜ) ଆଶା ।

ଆଶଙ୍କା-ବି. (ଆ-ଶଙ୍କ୍-ଅ) ସନ୍ଦେହ ; ଭୟ ।

ଆଶୟ-ବି. (ଆ-ଶୀ-ଅ) ଅଭିପ୍ରାୟ ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶା-ବି. ଆକାଙ୍କ୍ଷା ; ଦିଗ ।

ଆଶିସ୍-(ଆଶୀଃ) ଶୁଭକାମନା । [ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆଶୀର୍ବାଦ-ବି. (ଆଶିସ୍-ବଦ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ-

ଆଶୀବିଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ଆଶୁ-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଆଶୁଗ-ବି. (ଆଶୁ-ଗମ୍-ଅ) ଶର ।

ଆଶୁ-ତୋଷ-ବି. ମହାଦେବ । [ଜନକ ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ବିସ୍ମୟ ; ବିଂ. ବିସ୍ମୟ-

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ-ବିଂ. (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଅନୁ-ଇ-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ; ବିସ୍ମିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରମ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ମୁନିମାନଙ୍କର ବାସ-

ଆଶ୍ରୟ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରି-ଅ) ରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରା-ବି. (ଆଶ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶ୍ରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ରି-ତ) ଶରଣାଗତ ।

ଆଶ୍ଲିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ଲିଷ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ଆଶ୍ଲେଷ-ବି. (ଆ-ଶ୍ଲିଷ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ଆଶ୍ୱାସ-ବି.(ଆ-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଆଶାଦାନ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ଆଶ୍ୱିନ-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆଷାଢ଼-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆସକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ସନ୍ଜ୍-ତ) ଅନୁରକ୍ତ ।

ଆସକ୍ତି-ବି. ପ୍ରବଳ ଅନୁରାଗ ।

ଆସନ-ବି. (ଆସ୍-ଅନ) ବସିବାସ୍ଥାନ ।

ଆସନ୍ତା-ବିଂ. ଆଗାମୀ । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଆସନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ନିକଟ-

ଆସବ-ବି. ମଦ୍ୟ ।

ଆସାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆସାମୀ-ବି. ପ୍ରତିବାଦୀ ।

ଆସାର-ବି. (ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃଷ୍ଟିପତନ ।

ଆସିବା-କ୍ରି. ଆଗମନ କରିବା ।

ଆସୀନ-ବିଂ. (ଆସ୍-ଈନ) ଉପବିଷ୍ଟ ; ସ୍ଥିତ ।

ଆସୁରିକ-ବିଂ. (ଅସୁର-ଇକ) ଅସୁରଯୋଗ୍ୟ ।

ଆସ୍କନ୍ଦିତ-ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ।

ଆସ୍ତରଣ-ବି. (ଆ-ସ୍ତୃ-ଅ-ଅନ) ଶଯ୍ୟା ।

ଆସ୍ତିକ-ବିଂ. (ଅସ୍ତି-ଇକ) ଈଶ୍ୱରବାଦୀ ।

ଆସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଆ-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ଆସ୍ଥା-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅ) ଯତ୍ନ, ଆଦର ।

ଆସ୍ଥାନ-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସଭା ; ବିଶ୍ରାମସ୍ଥାନ ।

ଆସ୍ପଦ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ ; ପାତ୍ର ।

ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. ଗର୍ବ ; ଆସ୍ଫାଳନ ।

ଆସ୍ଫାଳନ—ବ. ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶ ।
ଆସ୍ୟ—ବ. (ଅସ୍-ଯ) ମୁଖ ; ଆନନ ।
ଆସ୍ୱାଦ—ବ. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ମଧୁରାଦି ରସ ।
ଆସ୍ୱାଦନ—ବ. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଇ-ଅନ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରହଣ ।
ଆହତ—ବି. (ଆ-ହନ୍-ତ) ଅଘାତପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆହରଣ—ବ. (ଆ-ହୃ-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ ।
ଆହବ—ବ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ ; ଯଜ୍ଞ ।
ଆହା—ଅ. ଖେଦସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଆହାର—ବ. (ଆ-ହୃ-ଅ) ଭୋଜନ ; ଖାଦ୍ୟ ।
ଆହାର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଆ-ହୃ-ଯ) ଆହରଣୀୟ ; ଭକ୍ଷ୍ୟ ।
ଆହୁତି—ବ. (ଆ-ହୁ-ତି) ଯଜ୍ଞାଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।
ଆହୁରି—ଅ. ପୁଣି, ଅଉ ।
ଆହୁଲା—ବ. କ୍ଷେପଣୀ, ନୌକାଚାଳକ ଦଣ୍ଡ ।
ଆହୂତ—ବି. (ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଆମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଆହ୍ନିକ—ବି. (ଅହନ୍-ଇକ) ଦୈନିକ । ବ. ସନ୍ଧ୍ୟାବନ୍ଦନାଦି ।
ଆହ୍ଲାଦ—ବ. (ଆ-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ । [ହ୍ୱାନ ।
ଆହ୍ୱାନ—ବ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅନ) ସମ୍ବୋଧନ; ଅବ୍ୟା-

ଇ

ବ. ତୃତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇଃ—ଅ. ଖେଦ ଓ ଘୃଣା ବା ବିରକ୍ତିସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଇକ୍ଷୁ—ସଂ. ବ. ଆଖୁଗଛ । [ଫୁଲ୍‌ବିଶେଷ ।
ଇକ୍କଡ଼—ବ. (ସଂ. ଇକ୍ଷ୍ୱଟ ଶବ୍ଦରୁ) ଇକ୍ଷୁକାଣ୍ଡୀୟ
ଇଙ୍ଗିତ—ବ. (ଇନ୍‌ଗ୍-ତ) ସଙ୍କେତ ; ଠାର ; ଥଟା ।
ଇଙ୍ଗୁଦୀ—ସଂ. ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଇଚଡ଼—ବ. କଣ୍ଟିପଣସ ।
ଇଚ୍ଛା—ବ. (ଇଷ୍-ଅ) ବାଞ୍ଛା ; ସ୍ପୃହା ।
ଇଚ୍ଛୁ, ଇଚ୍ଛୁକ—ବି. (ଇଷ୍-ଉ) ଇଚ୍ଛାଯୁକ୍ତ ।
ଇଜ୍ଜତ—ବ. ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
ଇଜରା—ବ. କରଦ ଆଦାୟକରିବା କ୍ଷମତା ।
ଇଜାହାର—ବ. ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣନ ।
ଇଜ୍ୟା—ବ. (ଯଜ୍-ଯ-ଆ) ଯଜ୍ଞ ; ପୂଜା ।
ଇଟା—ବ. (ଇଷ୍ଟକ ଶବ୍ଦରୁ) ପୋଡ଼ା ମାଟିଖଣ୍ଡ ।
ଇଡ଼ା—ସଂ. ବ. ଶରୀରର ନାଡ଼ୀବିଶେଷ ।
ଇଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଇଡ୍‌ଧାତୁରୁ) ଡାଳିବା ।
ଇତ—ବି. (ଇ-ତ) ଗତ, ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଇତର—ସଂ. ବି. ଅନ୍ୟ, ନୀଚ ।
ଇତରେତର—ବି. (ଇତର-ଇତର) ପରସ୍ପର ।
ଇତସ୍ତତଃ—ଅ. (ଇତଃ-ତତଃ) ଏଣେତେଣେ ।
ଇତି—ଅ. (ଇ-ତି) ସମାପ୍ତି ।
ଇତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟତା—ବ. ଏହାର ଔଚିତ୍ୟ ।
ଇତିମଧ୍ୟେ—କ୍ରି. ବି. ଏଥିମଧ୍ୟେ ।
ଇତିବୃତ୍ତ—ବ. (ଇତି-ବୃତ୍-ତ) ଇତିହାସ ।
ଇତିହାସ—ବ. (ଇତିହ-ଅସ୍-ଅ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ଇତ୍ୟାଦି—ଅ. (ଇତି-ଆଦି) ପ୍ରଭୃତି ।
ଇଦାନୀଂ—ଅ. (ଇଦମ୍-ଦାନୀଂ) ଅଧୁନା ।
ଇଦାନୀନ୍ତନ—ବି. ଆଧୁନିକ ।
ଇନାମ୍—ବ. ପୁରସ୍କାର ।

ଇନ୍ଦିରା-ବି. (ଇନ୍ଦ୍-ଧାତୁ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ଇନ୍ଦୀବର-ବି. ନୀଳକଇଁ, ନୀଳପଦ୍ମ ।
ଇନ୍ଦୁ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଇନ୍ଦୁମତୀ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ମତ୍-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ; ଅଜ-ରାଜାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଇନ୍ଦୁର-ବି. ମୂଷିକ ।
ଇନ୍ଦୁଲେଖା-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଇନ୍ଦ୍-ର) ଦେବରାଜ । ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ-ବି. ଭେଳକବାଜୀ ; କୁହୁକ ।
ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. ବାଜିକର ।
ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜି-କ୍ୱିପ୍) ରାବଣପୁତ୍ର ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଧନୁ-ବି. ମେଘଦେହରେ ପତିତ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଧନୁ ।
ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ପ୍ରସ୍ଥ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଦିଲ୍ଲୀ । [ବିଶେଷ ।
ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ) ଯବାକୃତି ତିକ୍ତ ବୀଜ-
ଇନ୍ଦ୍ରଲୁପ୍ତ-ବି. ଚନ୍ଦାପଡ଼ିବା ରୋଗ ।
ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ, ଶଚୀ ।
ଇନ୍ଦ୍ରାୟୁଧ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁଧ) ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ।
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଇୟ) ଦର୍ଶନ ଶ୍ରବଣାଦି ପଞ୍ଚ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ହସ୍ତ ପଦାଦି ପଞ୍ଚ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଇନ୍ଧନ-ବି. (ଇନ୍ଧ୍-ଅନ) ଜଳିବାର କାଷ୍ଠାଦି ।
ଇଭ-ବି. ହସ୍ତୀ ।
ଇୟତ୍ତା-ବି. (ଇୟତ୍-ତା) ସୀମା ।
ଇରମ୍ମଦ-ବି. ବଜ୍ରାଗ୍ନି ।
ଇରାବତୀ-ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଇଳା-ବି. ପୃଥିବୀ ; ମନୁଙ୍କ କନ୍ୟା ।
ଇଲାକା-ବି. ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ।
ଇଶାଦୀ-ବିଂ. ସାକ୍ଷୀ ।
ଇଶାରା-ବି. ସଙ୍କେତ ।
ଇଷୁ-ବି. ବାଣ, ଶର । [ବାଞ୍ଛା ।
ଇଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଇଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ; ପ୍ରିୟ । ବି.
ଇଷ୍ଟକ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଇଟା ।
ଇଷ୍ଟି-ବି. (ଯଜ୍-ତି) ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମ୍ମ ।
ଇସ୍-ଅଂ. ଘୃଣାବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଇସ୍ତିହାର-ବି. ଘୋଷଣା ।
ଇସ୍ପାତ-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଲୌହ ।
ଇହକାଳ-ବି. ଜନ୍ମଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ।
ଇହଲୋକ-ବି. ଏହି ସଂସାର ।

ଈ

ବି. ଚତୁର୍ଥ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଈଃ-ଅଂ. ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଘୃଣା-ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।
ଈକ୍ଷଣ-ବି. (ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ ; ଦର୍ଶନ ।
ଈକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଦୃଷ୍ଟ । [ବିପଦ ।
ଈତି-ବି. (ଈ-ତି) ଅତିବୃଷ୍ଟି, ଅନାବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୃତି
ଈଦୃଶ-(ଇଦମ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଏପ୍ରକାର ।
ଈପ୍ସା-ବି. (ଆପ୍-ସନ୍-ଅ) ବାଞ୍ଛା ।
ଈର୍ଷା, ଈର୍ଷ୍ୟା-ବି. ପରଶ୍ରୀକାତରତା ; ହିଂସା ।
ଈଶ-ବି. (ଈଶ୍-ଅ) ଈଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଶାନ-ବି. (ଈଶ୍-ଅନ) ମହେଶ୍ୱର ; ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣ ।

ଈଶାନୀ-ବି. (ଈଶ୍-ଅନ) ଦୁର୍ଗା ।

ଈଶ୍ୱର-ବି. (ଈଶ୍-ବର) ମହାଦେବ ; ପରମେଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଷତ୍-ସଂ. ବି. ଅଳ୍ପ, କିଞ୍ଚିତ୍ । [ଈଷ ।

ଈଷା-ସଂ. ବି. ଲାଙ୍ଗଳ ଦଣ୍ଡ ; ଲଙ୍ଗଳର

ଈହା-ବି. (ଈହ୍-ଅ) ଚେଷ୍ଟା ; ଯତ୍ନ ; ଇଚ୍ଛା ।

ଉ ବି. ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱର, ସମ୍ବୋଧନ-ଭୟ ବିସ୍ମୟସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଃ-ଅ. କ୍ରୋଧ ବା କ୍ଲେଶବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଅ-ଅରୁଅ ।

ଉଅସ-ବି. (ଅବାସଶବ୍ଦଜ) ରାଜବାଟୀ; ଘର ।

ଉଁଅସ-(ଅମାବାସ୍ୟା ଶବ୍ଦରୁ) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଉଇ-ବି. ପିପୀଲିକାବିଶେଷ ।

ଉଇଁବା-କ୍ରି (ଉଦୟଶବ୍ଦରୁ) ଉଦିତ ହେବା ।

ଉକୁଣୀ-ବି. (ଉତ୍କୁଣଶବ୍ଦରୁ) କେଶକୀଟ ।

ଉକୁଟେଇବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଉକ୍ତ-ବି. (ବଚ୍-ତ) କଥିତ ।

ଉକ୍ତି-ବି. (ବଚ୍-ତି) କଥା ; ବଚନ ।

ଉକ୍ଷା-ବି. ବଳଦ ବା ଷଣ୍ଢ ।

ଉଖୁଡ଼ା-ବି. ଗୁଡ଼ମିଶ୍ରିତ ଖଇ ।

ଉଗ୍ର-ବି. ତୀବ୍ର ; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ଉଗ୍ରଚଣ୍ଡା-ବି. ଚଣ୍ଡିକା ଦେବୀ ।

ଉଗ୍ରତା-ବି. ପ୍ରଚଣ୍ଡଭାବ ।

ଉଗ୍ରସେନ-ବି. କଂସର ପିତା । [ଦେବା ।

ଉଘେଇବା-କ୍ରି. ଦୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗାଳି-

ଉଚିତ-ବି. (ଉଚ୍-ଇତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ଉଚ୍ଚ-ବି. ଉନ୍ନତ ।

ଉଚ୍ଚରିତ-ବି. (ଉତ୍-ଚର୍-ତ) ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ; କଥିତ ।

ଉଚ୍ଛଳିତ-ବି. (ଉତ୍-ଛଳ୍-ତ) ନିର୍ଗତ ; ପ୍ଲାବିତ ।

ଉଚ୍ଚାଟ-ବି. ଚଞ୍ଚଳତା ; ଉଦବେଗ ।

ଉଚ୍ଚାଟନ-ବି. ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟକରଣ ; ଉଦ୍‌ବେଗ ।

ଉଚ୍ଚାବଚ-ବି. ଉଚ୍ଚନୀଚ ।

ଉଚ୍ଚାରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ ; ଶବ୍ଦକରଣ ।

ଉଚ୍ଚୈଃ-ଅ. ଉଚ୍ଚ, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ।

ଉଚ୍ଚୈଃଶ୍ରବା-ବି. (ଉଚ୍ଚୈଃ-ଶ୍ରବସ୍) ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଘୋଟକ ; ବି. ବଧିର । (ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଉଚ୍ଛୁଣି-ଅ. ଏକ୍ଷଣି ; ବର୍ତ୍ତମାନ (ଗ୍ରାମ୍ୟ

ଉଚ୍ଛୁର-ବି. ବିଳମ୍ବ, ଡେରି । [ଉଠିବା ।

ଉଚ୍ଛୁଳିବା-କ୍ରି. ତରଳପଦାର୍ଥ ଉପରକୁ

ଉଚ୍ଛନ୍ନ-(ଉତ୍-ଛଦ୍-ତ) ବ୍ୟଗ୍ର ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଉଚ୍ଛଳିତ-ବି. (ଉତ୍-ଶଲ୍-ତ) ସବେଗେ ଉତ୍ଥିତ ।

ଉଚ୍ଛିନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ; ଉନ୍ମୂଳିତ ।

ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ-ବି. (ଉତ୍-ଶିଷ୍-ତ) ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ; ଅଇଣ୍ଠା ।

ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ-ବି. (ଉତ୍-ଶୃଙ୍ଖଳ) ଉଦ୍ଦାମ ; ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ । [ଳନ ।

ଉଚ୍ଛେଦ-ବି. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ଅ) ବିନାଶ ; ଉନ୍ମୂ-

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ—ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଶ୍ୱସିତ ; ବହିର୍ବ୍ୟକ୍ତ ।

ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ—ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଃଶ୍ୱାସ; ଅଶ୍ୱାସ; ଭାବପ୍ରକାଶ ; ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଜ୍ଜୟିନୀ—ବି. ଅବନ୍ତୀପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ।

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ—ବି. (ଉତ୍-ଜ୍ୱଳ) ତେଜୋମୟ ; ନିର୍ମଳ ।

ଉଜାଣି—କ୍ରି. ବି. (ଉଦ୍ୟାନ ଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ।

ଉଜିର—ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଉଜୁଡିବା—କ୍ରି. ନଷ୍ଟ ହେବା ।

ଉଜ୍ଜୃମ୍ଭଣ—ବି. (ଉତ୍-ଜୃମ୍ଭ୍-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।

ଉଝାଳିବା—କ୍ରି. (ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ଉଟେଇଁର୍—ବି. ଅକାରଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଉଞ୍ଁ—ବି. ଉଚ୍ଚ ।

ଉଟେଇଁରିବା—କ୍ରି. ଅଘାତାର୍ଥ ଟେକିବା ।

ଉଞ୍ଛ—ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଖୁଣ୍ଟିନେବା ।

ଉଟଜ—ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ଉଠିଆ—ବି. (ଉତ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଅବାଧ୍ୟ ।

ଉଠିବା—କ୍ରି. ଉତ୍ଥିତ ହେବା ; ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ।

ଉଡୁ—ବି. ତାରା ।

ଉଡୁପ—ବି. ତାରାନାଥ ; ଚନ୍ଦ୍ର ; ଭେଳା ।

ଉଡ୍ଡୟନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଅନ) ଉଡିବା ।

ଉଡ୍ଡୀନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ତ) ଉତ୍ପତିତ ; ଯେ ଉଡେ ।

ଉଡ୍ଡୀୟମାନ—ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଯ-ଅନ) ଉଡନ୍ତା ।

ଉଣ୍ଡିବା—କ୍ରି. ଖୋଜିବା ; ଠଉରାଇବା ।

ଉତ୍—ଅ. ଉଚ୍ଚତା ଓ ଅତିରେକ ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଉତ୍କଟ—ବି. ଅତିଶୟିତ ; ଗର୍ବିତ । [ବେଗ ।

ଉତ୍କଣ୍ଠା—ବି. (ଉତ୍-କଣ୍ଠ-ଅ) ଭାବନା ; ଉଦ୍-

ଉତ୍କଣ୍ଠିତ—ବି. ଉଦ୍ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଉତ୍କର୍ଷ—ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଉତ୍କଳ—ବି. ଓଡିଶା ପ୍ରଦେଶ ।

ଉତ୍କଳିକା—ବି. ଉତ୍କଣ୍ଠା ।

ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ—ବି. (ଉତ୍-କୃ-ତ) ଖୋଦିତ ।

ଉତ୍କୃଷ୍ଟ—ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ପ୍ରଧାନ ।

ଉତ୍କୋଚ—ସଂ.ବି. ଲାଞ୍ଚ ; ରସବନ୍ତ । [କ୍ରାନ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ରାନ୍ତ—ବି. (ଉତ୍-କ୍ରମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗତ, ଅତି-

ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ବି. (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ଷେପ—ବି. (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷେପ ।

ଉତ୍ଖାତ—ବି. (ଉତ୍-ଖନ୍-ତ) ଉନ୍ମୂଳିତ ।

ଉତ୍ତପ୍ତ—ବି. (ଉତ୍-ତପ୍-ତ) ଉଷ୍ଣ; ସଂତପ୍ତ ।

ଉତ୍ତମ—ବି. (ଉତ୍-ତମ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ—ବି. (ଉତ୍ତମ-ଋଣ) ଋଣଦାତା ।

ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ—ବି. (ଉତ୍ତମ-ଅଙ୍ଗ) ମସ୍ତକ; ଶିର ।

ଉତ୍ତର—ବି. (ଉତ୍-ତର) ଉତ୍ତରଦିଗ ; ପ୍ରତି-ବଚନ ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ; ଅଧିକ ।

ଉତ୍ତରକାଳ—ବି. ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟ ।

ଉତ୍ତରଣ—ବି. (ଉତ୍-ତରଣ) ନଦ୍ୟାଦି ପାର ହେବା ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ-ବି. (ଉତ୍ତର ଅଧିକାର-ଇନ୍) ଦାୟାଦ; ପରେ ଅଧିକାରୀ ।
ଉତ୍ତରାୟଣ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଅୟନ) ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରଅଡ଼କୁ ଗତି ।
ଉତ୍ତରାଷାଢା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଉତ୍ତରୀୟ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଈୟ) ଚଦର; ଆଚ୍ଛାଦନବସ୍ତ୍ର ।
ଉତ୍ତରୋତ୍ତର-କ୍ରି. ବି. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର) ପରେ ପରେ; କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।
ଉତ୍ତାନ-ବି. (ଉତ୍-ତନ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ ; ଚିତ୍ ।
ଉତ୍ତାପ-ବି. (ଉତ୍-ତପ୍-ଅ) ତାପ; ଉଷ୍ଣତା ।
ଉତ୍ତରେ-ଅ. (ଉତ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପରେ ।
ଉତ୍ତାଳ-ବି. (ଉତ୍-ତଲ-ଅ) ଉନ୍ନତ ; ଅତିଉଚ୍ଚ ; ଭୀଷଣ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଉତ୍-ତୃ-ତ) ପାରଗତ;କୃତ-
ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଙ୍ଗ) ଅତିଉଚ୍ଚ ।
ଉତ୍ତେଜକ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପକ ; ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ।
ଉତ୍ତେଜନା-ବି. (ଉତ୍-ତିଜ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଦୀପନା ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ।
ଉତ୍ତେଜିତ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପିତ । [ଟେକିବା ।
ଉତ୍ତୋଳନ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଲ-ଅନ) ଉତ୍ଥାପନ ;
ଉତ୍ଥାନ-ବି.(ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ)ଉଠିବା; ଉଦ୍ୟମ ।
ଉତ୍ଥାପନ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଇ-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଉଠାଇବା ।
ଉତ୍ଥାପିତ-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।
ଉତ୍ଥିତ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉନ୍ନତ ।
ଉତ୍ପତ୍ତି-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଉଦ୍ଭବ ; ଜନ୍ମ ।

ଉତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଉଦ୍ଭୂତ ; ଜାତ ।
ଉତ୍ପଳ-ବି. ପଦ୍ମ । [ଉତ୍ତୋଳନ ।
ଉତ୍ପାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୂଳନ ;
ଉତ୍ପାତ-ବି. (ଉତ୍-ପତ୍-ଅ) ଉପଦ୍ରବ ; ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ।
ଉତ୍ପାଦନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଦ-ଅନ) ଜନ୍ମାଇବା ।
ଉତ୍ପାଦକ-ବି. ଉତ୍ପତ୍ତିକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଜନ୍ମାଏ ।
ଉତ୍ପୀଡ଼ନ-ବି. (ଉତ୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ାଦେବା; ଅତ୍ୟାଚାର ।
ଉତ୍ପ୍ରେକ୍ଷା-ବି. (ଉତ୍-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଆ) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାରବିଶେଷ; ତର୍କ । [ସିଦ୍ଧ ।
ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଉତ୍-ଫୁଲ୍ଲ୍-ଅ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ; ବିକ-
ଉତ୍ସ-ବି. (ଉଦ୍-ସ) ପ୍ରସ୍ରବଣ ; ଝର ।
ଉତ୍ସଙ୍ଗ ବି. (ଉତ୍-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) କୋଡ଼ ।
ଉତ୍ସନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ସଦ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।
ଉତ୍ସର୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।
ଉତ୍ସବ-ବି. (ଉତ୍-ସୁ-ଅ) ଆନନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାନ ।
ଉତ୍ସାରିତ-ବି. (ଉତ୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଳିତ ।
ଉତ୍ସାହ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଅ) ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଗ୍ରତା ।
ଉତ୍ସାହିତ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଇ-ତ) ଉତ୍ତେଜିତ ।
ଉତ୍ସୁକ-ବି. (ଉତ୍-ସୁ-କ) ବ୍ୟଗ୍ର । [ଦତ୍ତ ।
ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ବିସୃଷ୍ଟ ;
ଉତ୍ସେଧ-ବି. (ଉତ୍-ସିଧ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚତା ।
ଉଦ, ଉଦକ-ବି. ଜଳ ।

ଉଦଗ୍ର-ବି. (ଉତ୍-ଅଗ୍ର) ଉନ୍ନତ, ଉଦ୍ଧତ ।

ଉଦଧି-ବି. (ଉଦ-ଧି) ସମୁଦ୍ର ।

ଉଦନ୍ତ-ବି. (ଉତ୍-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା ; ସମ୍ବାଦ ।

ଉଦୟ-ବି. (ଉତ୍-ଇ-ଅ-) ଉତ୍ଥାନ; ପ୍ରକାଶ; ବୃଦ୍ଧି ।

ଉଦର-ବି. ପେଟ ।

ଉଦାତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ଦା-ତ) ଉଚ୍ଚ; ମହତ୍; ବଦାନ୍ୟ ।

ଉଦାନ-ବି. ଶରୀରର ବାୟୁବିଶେଷ ।

ଉଦାର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ର୍-ଅ) ମହତ୍, ବଦାନ୍ୟ ।

ଉଦାସୀନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅସ୍-ଈନ) ସଂସାର- [ତ୍ୟାଗୀ; ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ।

ଉଦାହରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଆ-ହୃ-ଅନ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ; ନିଦର୍ଶନ ।

ଉଦାହୃତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଉଦିତ-ବିଂ. ଉତ୍ଥିତ ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ଉଦୀଚୀ-ବି. ଉତ୍ତରଦିଗ ।

ଉଦୀରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଈର୍-ଅନ) ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ଉଦୀରିତ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଉଦୁମ୍ବର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଉଦୂଖଳ-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି କାଣ୍ଡିବାର ପାତ୍ର ।

ଉଦ୍ଗତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗମ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉତ୍ଥିତ ।

ଉଦ୍ଗମ-ବି. (ଉତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଉଦ୍ଗାତା-ବିଂ.(ଉତ୍-ଗୈ-ତୃ) ସାମବେଦଗାୟକ ।

ଉଦ୍ଗାର } ବି. (ଉତ୍-ଗୃ-ଅ, ଅନ) ବମନ ;
ଉଦ୍ଗିରଣ } ନିଃସରଣ ।

ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ବିଂ. (ଉତ୍-ଗୃ-ତ) ବମିତ ।

ଉଦ୍ଗ୍ରୀବ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗ୍ରୀବା-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗ୍ରୀବ ; ଉତ୍ସୁକ । [ଚନ ।

ଉଦ୍ଘାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ଘାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୋ-

ଉଦ୍ଦାମ-ବିଂ. (ଉ-ଦାମ୍-ଅ) ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ ।

ଉଦ୍ଦୀପନ-ବି. (ଉତ୍-ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ ।

ଉଦ୍ଦେଶ-ବି. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ-ଯ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଉଦ୍ଧତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ହନ-ତ) ଧୃଷ୍ଟ ; ଅବନୀତ ।

ଉଦ୍ଧବ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସଖା ।

ଉଦ୍ଧାର-ବି.(ଉତ୍-ହୃ-ଅ)ମୋଚନ; ପରିତ୍ରାଣ ।

ଉଦ୍ଧାରକ-ବି. ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରେ ।

ଉଦ୍ଧୃତ-ବିଂ.(ଉତ୍-ହୃ-ତ)ମୋଚିତ; ଉତ୍ତୋଳିତ ।

ଉଦ୍ବନ୍ଧନ-ବି. (ଉଦ୍-ବନ୍ଧନ) ଗଳାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ମରିବା ।

ଉଦ୍ବୋଧନ-ବି. (ଉତ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଜାଗରିତକରଣ ; ଜ୍ଞାନୋତ୍ପାଦନ ।

ଉଦ୍ଭବ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ, ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଉଦ୍ଭାବନ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନୂତନ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ; ନୂତନ କଳ୍ପନା ।

ଉଦ୍ଭାସିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପ୍ତ ; ଶୋଭିତ ।

ଉଦ୍ଭିଜ୍ଜ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-ଜନ୍-ଅ)ତରୁଲତାଦି ।

ଉଦ୍ଭିଦ-ବି. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ମାଟି ଭେଦି ଯେ ଉଠେ ; ବୃକ୍ଷାଦି ।

ଉଦ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭୂ-ତ) ଜାତ, ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଉଦ୍ୟତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଯମ୍-ତ) ପ୍ରବୃତ୍ତ; ଉଦ୍ଯୁକ୍ତ ।
ଉଦ୍ୟମ-ବି.(ଉତ୍-ଯମ୍-ଅ) ଉଦ୍ଯୋଗ; ଚେଷ୍ଟା ।
ଉଦ୍ୟାନ-ବି. (ଉତ୍-ଯା-ଅନ) ଉପବନ ।
ଉଦ୍ଯାପନ-ବି. (ଉତ୍-ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବ୍ରତାଦି ସମାପନ ।
ଉଦ୍ଯାପିତ-ବିଂ. ସମାପିତ । [ଯତ୍ନ ।
ଉଦ୍ଯୋଗ-ବି. (ଉତ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ଉଦ୍ୟମ;
ଉଦ୍ଯୋଗୀ-ବିଂ ଯତ୍ନଶୀଳ, ଉଦ୍ୟମୀ ।
ଉଦ୍ରିକ୍ତ-ବିଂ. ଉଦ୍ରେକିତ । [ଜନ୍ମ ।
ଉଦ୍ରେକ-ବି. (ଉତ୍-ରିଚ୍-ଅ) ବୃଦ୍ଧି; ଉଦ୍ରେ-
ଉଦ୍ବାହ-ବି. (ଉତ୍-ବହ୍-ଅ) ବିବାହ ।
ଉଦ୍ବିଗ୍ନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ତ) ଚଞ୍ଚଳ, ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ।
ଉଦ୍ବାହୁ-ବିଂ. ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହୁ ।
ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଉତ୍ ବୁଧ୍-ତ) ଜାଗରିତ ।
ଉଦ୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍ ବୃତ୍-ତ) ଅତିରିକ୍ତ; ବଳକା । [ଉଦ୍ ।
ଉଦ୍ବେଗ-ବି. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ଅ) ଉତ୍କଣ୍ଠା ;
ଉଦ୍ବେଳ, ଉଦ୍ବେଳିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ବେଲା) ଉଚ୍ଛଳିତ, ସୀମାତିକ୍ରାନ୍ତ ।
ଉଧଃ-ବି. ଗୋସ୍ତନ ।
ଉଧାର-ବି. ଋଣ । [ଉତ୍ଥିତ ।
ଉନ୍ନତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ନମ୍-ତ) ଉଚ୍ଚ ; ଉପରକୁ
ଉନ୍ନତି-ବି. (ଉତ୍-ନମ୍-ତି) ଉପରକୁ ଉଠିବା; ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି । [ହୀନ ।
ଉନ୍ନିଦ୍ର-ବିଂ.(ଉତ୍-ନିଦ୍ରା-ଅ) ଜାଗରିତ; ନିଦ୍ରା-

ଉନ୍ନୀତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ନୀ-ତ) ଉନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉନ୍ମଜ୍ଜନ-ବି. (ଉତ୍-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଜଳରୁ ଉତ୍ଥାନ । [ପାଗଳ ।
ଉନ୍ମତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ତ) ଉନ୍ମାଦଗ୍ରସ୍ତ ;
ଉନ୍ମନା-ବିଂ. ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ; ଅନ୍ୟମନସ୍କ ।
ଉନ୍ମାଦ-ବି. (ଉତ୍-ମଦ୍-ଅ) ଚିତ୍ତବିଭ୍ରମ ।
ଉନ୍ମାର୍ଗ-ବି. କୁପଥ । [ଉନ୍ମେଷ ।
ଉନ୍ମୀଳନ-ବି. (ଉତ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ବିକାଶ ;
ଉନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ତ) ମୁକ୍ତ ।
ଉନ୍ମୁଖ-ବିଂ. (ଉତ୍-ମୁଖ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ; ଉତ୍ସୁକ ।
ଉନ୍ମୂଳନ-ବି. (ଉତ୍-ମୂଳି-ଅନ) ଉତ୍ପାଟନ ।
ଉନ୍ମୂଳିତ-ବିଂ. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ଉନ୍ମେଷ-ବି (ଉତ୍-ମିଷ୍-ଅ) ଉନ୍ମୀଳନ ।
ଉନ୍ମୋଚନ-ବି. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ଅନ) ଫିଟାଇ-ଦେବା । [ଉପସର୍ଗ ।
ଉପ-ଅ. ସାମୀପ୍ୟ-ହୀନତା-ସାଦୃଶ୍ୟ-ବୋଧକ
ଉପକଣ୍ଠ-ବିଂ. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।
ଉପକଥା-ବି. (ଉପ-କଥା) କାହାଣି ।
ଉପକରଣ-ବି. (ଉପ-କୃ-ଅନ) ଉପାଦାନ ; ସାମଗ୍ରୀ ।
ଉପକାର-ବି. (ଉପ-କୃ-ଅ) ହିତ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଉପକାରୀ-ବିଂ. ହିତକାରକ ।
ଉପକୂଳ-ବି. ସମୁଦ୍ରତୀର ।
ଉପକୃତ-ବିଂ. (ଉପ-କୃ-ତ) ଉପକାରପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପକ୍ରମ-ବି. (ଉପ-କ୍ରମ୍-ଅ) ଆରମ୍ଭ ।
ଉପକ୍ରମଣିକା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା ; ଆରମ୍ଭଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

ଉପଗତ—ବିଂ. (ଉପ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।

ଉପଗନ୍ଧ—ବି. (ଉପ-ଗନ୍ଧ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗନ୍ଧ ।

ଉପଚୟ—ବି. (ଉପ-ଚି-ଅ) ବୃଦ୍ଧି ; ପୁଷ୍ଟି ।

ଉପଚାର—ବି.(ଉପ-ଚର୍-ଅ) ଶୁଶ୍ରୂଷା; ସେବା; ଚାଟୁବାକ୍ୟ ।

ଉପଚିକୀର୍ଷା—ବି. (ଉପ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଉପକାର କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଉପଚିତ—ବିଂ. ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉପଜୀବିକା—ବି. ଜୀବନୋପାୟ ; ବୃତ୍ତି ।

ଉପଜୀବୀ—ବିଂ. (ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଆଶ୍ରୟକାଙ୍କ୍ଷୀ ।

ଉପଜୀବ୍ୟ—ବିଂ. ଜୀବିକାପ୍ରଦ ।

ଉପଢୌକନ—ବି. (ଉପ-ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପହାର ।

ଉପ-ତ୍ୟକା—ବି. ପର୍ବତର ନିକଟ ନିମ୍ନଭୂମି ।

ଉପଦଂଶ—ବି.(ଉପ-ଦନ୍‌ଶ୍-ଅ) କୁତ୍ସିତ ରୋଗବିଶେଷ ।

ଉପଦିଷ୍ଟ—ବିଂ. (ଉପ-ଦିଶ୍-ତ) ଶିକ୍ଷିତ, ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଉପଦେଶ—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅ) ଶିକ୍ଷାଦାନ ।

ଉପଦେଶକ, ଉପଦେଷ୍ଟା—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅକ, ତୃ) ଶିକ୍ଷାଦାତା ।

ଉପଦ୍ରବ—ବି. (ଉପ-ଦ୍ରୁ-ଅ) ଉତ୍ପାତ ।

ଉପଦ୍ରୁତ—ବିଂ. ଉତ୍ପୀଡ଼ିତ ।

ଉପଦ୍ୱୀପ—ବି. ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱୀପ ।

ଉପଧର୍ମ—ବି. (ଉପ-ଧୃ-ମ) କାଳ୍ପନିକଧର୍ମ ।

ଉପଧା—ବି. (ଉପ-ଧା-ଅ) ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣର ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣ ।

ଉପଧାନ—ବି. ତକିଆ ।

ଉପନୟନ—ବି. (ଉପ-ନୀ-ଅନ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ରଧାରଣ ସଂସ୍କାର ।

ଉପନିବେଶ—ବି. (ଉପ-ନି-ବିଶ୍-ଅ) ଦେଶାନ୍ତରନିବାସ ।

ଉପନିଷତ୍—ବି. ବେଦର ଅନ୍ତଭାଗ ।

ଉପନୀତ—ବିଂ. (ଉପ-ନୀ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।

ଉପନ୍ୟାସ—ବି. (ଉପ-ନି-ଅସ୍-ଅ) ଉପକଥା ; କଥାବିନ୍ୟାସ ।

ଉପପତି—ବି. ଗୁପ୍ତପତି ; ଜାର ।

ଉପପତ୍ତି—ବି. (ଉପ-ପଦ୍-ତି) ଯୁକ୍ତି; ମୀମାଂସା ।

ଉପ-ପତ୍ନୀ—ବି. (ଉପ-ପତ୍ନୀ) ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଉପପାଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଉପ-ପଦ୍-ଯ) ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମୀମାଂସ୍ୟ ।

ଉପଭୋଗ—ବି.(ଉପ-ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖାଦ ଭୋଗ ।

ଉପମା—ବି.(ଉପ-ମା) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର; ତୁଳନା ।

ଉପମାନ—ବି. (ଉପ-ମା-ଅନ) ଯ ହାସହିତ ଉପମା ଦିଆଯାଏ ।

ଉପମିତ—ବିଂ. (ଉପ-ମା-ତ) ତୁଳିତ ।

ଉପମେୟ—ବିଂ. (ଉପ-ମା-ଯ) ତୁଳନୀୟ ।

ଉପଯୁକ୍ତ—ବିଂ. ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ)ଯୋଗ୍ୟ; ସମର୍ଥ; ଉଚିତ ।

ଉପଯୋଗ—ବି. (ଉପ-ଯୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର, ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଉପଯୋଗୀ—ବିଂ.(ଉପ-ଯୁଜ୍-ଇନ୍)ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଉପରତି—ବି. (ଉପ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।

ଉପରାଗ—ବି. (ଉପ-ରନ୍‌ଜ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ।

ଉପରୋଧ—ବି. (ଉପ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନୁରୋଧ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟୁପରି–ଅ°. (ଉପରି-ଉପରି) ପୁନଃ ୨ ; ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ।

ଉପଲ–ବି. ପ୍ରସ୍ତର; ପାଷାଣ ।

ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ–ବି. (ଉପ-ଲକ୍ଷ-ଅ-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଉପଲକ୍ଷିତ–ବି°. ସୂଚିତ ।

ଉପଲବ୍ଧ–ବି°.(ଉପ-ଲଭ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଅନୁଭୂତ; [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉପବନ–ବି. ଉଦ୍ୟାନ ।

ଉପବାସ–ବି. (ଉପ-ବସ୍-ଅ) ଅନାହାର; [ଉପାସ ।

ଉପବିଷ୍ଟ–ବି°. (ଉପ-ବିଶ୍-ତ) ଆସୀନ ।

ଉପବୀତ–ବି. (ଉପ-ବ୍ୟେ-ତ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର ।

ଉପବେଶନ–ବି. (ଉପ-ବିଶ୍-ଅନ) ଆସନ-ଗ୍ରହଣ ।

ଉପଶମ–ବି. (ଉପ-ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ନିବୃତ୍ତି ।

ଉପସଂହାର–ବି. (ଉପ-ସମ୍-ହୃ-ଅ) ନାଶ ; ସମାପ୍ତି ।

ଉପସର୍ଗ–ବି. (ଉପ-ସର୍ଗ) ଉପଦ୍ରବ; ରୋଗ-ବିକାର ; ଅବ୍ୟୟ ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଉପସ୍ଥ–ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅ) ପୁଂଚିହ୍ନ ।

ଉପସ୍ଥାନ–ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଉପସ୍ଥିତି ।

ଉପସ୍ଥିତ–ବି°. (ଉପ-ସ୍ଥା-ତ) ସମୀପେ ସ୍ଥିତ ; ଆଗତ ।

ଉପସ୍ୱତ୍ୱ–ବି. (ଉପ-ସ୍ୱତ୍ୱ) ଆୟ ; ଲାଭ ।

ଉପହାର–ବି. (ଉପ-ହୃ-ଅ) ଉପଢୌକନ ।

ଉପହାସ–ବି. (ଉପ-ହସ୍-ଅ) ଅବଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ପରିହାସ ।

ଉପାଖ୍ୟାନ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ଆଖ୍ୟା- [ୟିକା ।

ଉପାଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ଉତ୍ପାଟନଶବ୍ଦଜ) ଉଖାଡ଼ିବା ।

ଉପାତ୍ତ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ତ) ଗୃହୀତ; ଲବ୍ଧ ।

ଉପାଦାନ–ବି.(ଉପ-ଆ-ଦା-ଅନ)ଉପକରଣ ।

ଉପାଦେୟ–ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ଯ) ଉତ୍ତମ ; ଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ଉପାଧାନ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଅନ) ତକିଆ ।

ଉପାଧି–ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଇ) ଉପନାମ ; ପଦବୀ ।

ଉପାଧ୍ୟାୟ–ବି.(ଉପ-ଅଧି-ଇ-ଅ)ଅଧ୍ୟାପକ ।

ଉପାନହ–ବି. (ଉପ-ଆ-ନହ୍) ଜୋତା ।

ଉପାନ୍ତ–ବି. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।

ଉପାୟ–ବି. (ଉପ-ଇ-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ପନ୍ଥା ।

ଉପାୟନ–ବି. ଉପହାର ।

ଉପାର୍ଜ୍ଜନ–ବି. (ଉପ-ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅର୍ଜ୍ଜନ ।

ଉପାଲମ୍ଭ–ବି. (ଉପ-ଆ-ଲଭ୍-ଅ) ତିରସ୍କାର ।

ଉପାସକ–ବି°. (ଉପ-ଅସ୍-ଅକ) ପୂଜକ ।

ଉପାସନା–ବି. (ଉପ-ଅସ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ; ସେବା ।

ଉପାସ୍ୟ–ବି. (ଉପ-ଅସ୍-ଯ) ପୂଜ୍ୟ ; ସେବ୍ୟ ।

ଉପୁଜିବା–କ୍ରି°. (ଉତ୍ପନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମିବା ।

ଉପୁଡ଼ିବା–କ୍ରି°. ଉତ୍ପାଟିତହେବା ।

ଉପେକ୍ଷା–ବି. (ଉପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଦର ; [ତ୍ୟାଗ ।

ଉପେତ–ବି°. (ଉପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର–ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଉପୋଷିତ–ବି°. (ଉପ-ବସ୍-ତ) ଉପବାସୀ ।

ଉପୋଦ୍ଘାତ–ବି. ଉପକ୍ରମ ।

ଉପ୍ତ–ବି°. (ବପ୍-ତ) ବୁଣା (ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଉଭ, ଉଭୟ—ବ°. ଦୁଇ, ଦ୍ୱୟ ।
ଉଭା—ବ°. ଠିଆ ।
ଉଭେଇଯିବା—କ୍ରି°. ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ।
ଉମର—ବ. ବୟସ ।
ଉମା—ବ. (ଉ-ମା) ପାର୍ବତୀ ।
ଉରଃ—ବ. ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ; ହୃଦୟ ।
ଉରଗ—ବ. (ଉରସ୍-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।
ଉରଜ, ଉରସିଜ—ବ.(ଉରସ୍-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତନ ।
ଉରୁ—ବ. ଜଂଘ ।
ଉରୁ—ବ°. ବିଶାଳ ।
ଉର୍ଣ୍ଣ-ନାଭି-ସଂ. ମାକଡ଼ସା ।
ଉର୍ଣ୍ଣା—ବ. ମେଷଲୋମ ।
ଉର୍ବର—ବ°. ଫଳୋତ୍ପାଦକ ।
ଉର୍ବଶୀ—ବ. ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।
ଉର୍ବୀ—ବ. ପୃଥିବୀ ।
ଉଲଟେ—ବ°. ବିପରୀତ ।
ଉଲାଖ—ବ. (ଉଲ୍ଲେଖଶବ୍ଦଜ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।
ଉଲୁଗୁଣା—ବ. ଦୃଷ୍ଟି ନ୍ୟସ୍ତ ଉପସ୍କାର ।
ଉଲୂକ—ବ. ପେଚା ।
ଉଲ୍କା—ବ. ଆକାଶରୁ ପତିତ ଅଗ୍ନିମୟ ପିଣ୍ଡ ।
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ—ବ. (ଉତ୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମ ।
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ—ବ°. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।
ଉଲ୍ଲମ୍ଫନ—ବ. (ଉତ୍-ଲମ୍ଫ୍-ଅନ) କୁଦିବା ।
ଉଲ୍ଲସିତ—ବ°. (ଉତ୍-ଲସ୍-ତ) ଆନନ୍ଦିତ ।
ଉଲ୍ଲାସ—ବ. (ଉତ୍-ଲସ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ ; ଗ୍ରନ୍ଥର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।
ଉଲ୍ଲିଖିତ—ବ°.(ଉତ୍-ଲିଖ୍-ତ)ଉପରେ ଲିଖିତ; ପୂର୍ବ କଥିତ ।
ଉଲ୍ଲେଖ—ବ. (ଉତ୍-ଲିଖ୍-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ।
ଉଲ୍ଲୋଳ—ବ°. (ଉତ୍-ଲୋଳ) ଅତି ଅଲୋଡନ-ମୟ ।
ଉଶନା—ବ. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ଉଶୀର—ବ. ବେଣା ମୂଳ ।
ଉଷତ—ବ°. ଅନନ୍ଦିତ, ।
ଉଷା—ବ. ପ୍ରଭାତକାଳ ।
ଉଷିତ—ବ°. ବାସି ।
ଉଷୁମା—ବ°. (ଉଷ୍ମନ୍ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱେଦ ।
ଉଷ୍ଟ୍ର—ବ. ଓଟ ।
ଉଷ୍ଣ—ବ°. ତପ୍ତ ।
ଉଷ୍ଣୀଷ—ବ. ପଗଡ଼ି ; ପାଗ ।
ଉସ୍ୱାସ—ବ°. ଲଘୁ ; ହାଲୁକା ।
ଉସ୍କେଇବା—କ୍ରି°. ତେଜିବା ; ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ; ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ।
ଉହା—ବ. କୁମ୍ଭାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।
ଉହାଡ଼—ବ. ଅନ୍ତରାଳ ; ଆବରଣ ।

ଊ

ବ. ଷଷ୍ଠ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ।

ଊଢ଼ି—ବ°. (ବହ୍-ତ) ବିବାହିତ ।
ଊଣା—ବ°. (ଊନଶବ୍ଦଜ) ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।
ଊଧଃ—ସଂ. ବ. ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ଊନ—ବ°. ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊରୁ-ବ. (ଊର୍ଣ୍ଣ+ଉ) ଜାନୁର ଉପରଭାଗ ।

ଊର୍ଜସ୍ୱଳ-ବିଂ. (ଊର୍ଜସ୍-ବଳ) ଅତିତେଜସ୍ୱୀ ।

ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ବିଂ. ଉତ୍ତୋଳିତ; ବ. ଉପରଅଡ଼ ।

ଊର୍ଣ୍ଣନାଭି-ବିଂ. (ଊର୍ଣ୍ଣା-ନାଭି) ମାକଡ଼ସା ।

ଊର୍ମ୍ମି-ବ. ତରଙ୍ଗ; ଲହଡ଼ି ।

ଊର୍ମ୍ମିଳା-ବିଂ. (ଊର୍ମ୍ମି-ଲ-ଆ) ଊର୍ମ୍ମିଯୁକ୍ତ; ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ।

ଊଷର-ବିଂ. ଲବଣାକ୍ତ; ବ. ଲବଣାକ୍ତ ଭୂମି ।

ଊହ-ବ. (ଊହ୍-ଅ) ବିତର୍କ ।

ଊହ୍ୟ-ବିଂ. (ଊହ୍-ଯ) ତର୍କଣୀୟ; ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଋ

ବ. ସପ୍ତମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଋକ୍-ବ. ଋଗ୍ବେଦ; ବେଦମନ୍ତ୍ର ।

ଋକ୍ଷ-ବ. ଭଲ୍ଲୁକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଋଜୁ-ବିଂ. ସରଳ; ସଳଖ ।

ଋଣ-ବ. (ଋ-ନ) କରଜ; ଉଧାର ।

ଋଣୀ-ବ. (ଋଣ-ଇନ୍) ଖାତକ ।

ଋତ-ବିଂ. ସତ୍ୟ; ପୂଜିତ ।

ଋତୁ-ବ. ମାସଦ୍ୱୟବ୍ୟାପୀ କାଳ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ବର୍ଷା, ଶରତ୍, ହେମନ୍ତ, ଶିଶିର ଓ ବସନ୍ତ; ସ୍ତ୍ରୀରଜ ।

ଋତୁମତୀ-ବିଂ. (ଋତୁ-ମତ୍-ଈ) ରଜସ୍ୱଳା ।

ଋତୁରାଜ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।

ଋତ୍ୱିକ୍-ବ. (ଋତୁ-ଯଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ଯଜ୍ଞସେବକ ।

ଋଦ୍ଧି-ବ. (ଋଧ୍-ତି) ସମ୍ପଦ୍; ଭବ ।

ଋଷଭ-ବ. ବୃଷଭ; ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାର ସପ୍ତସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ।

ଋଷି-ବ. (ଋଷ୍-ଇ) ମୁନି ।

ଋଷିକୁଲ୍ୟା-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଋଷ୍ୟ-ବ. ମୃଗବିଶେଷ ।

ଋଷ୍ୟମୂକ-ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ଋଷ୍ୟଶୃଙ୍ଗ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

ଏ

ବ. ଅଷ୍ଟମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ; ସର୍ବ.-ଏହି, ଏହା ।

ଏଇ-ସର୍ବ. (ଏତତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ।

ଏକ-ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା; ବିଂ. ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।

ଏକକ-ବିଂ. (ଏକ-କ) ଏକାକୀ; ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା ।

ଏକକାଳୀନ-ବିଂ. ଏକ କାଳରେ ଯେ ଘଟେ ।

ଏକଘରିଆ-ବିଂ. ସମାଜଚ୍ୟୁତ ।

ଏକଚିଟିଆ-ବିଂ. ଏକାୟତ୍ତ ।

ଏକଚାଳିଶ-ବିଂ. ୪୧ ।

ଏକତଃ-ଅଂ. (ଏକ-ତସ୍) ଏକଦିଗରେ; ଏକ-ପକ୍ଷରେ ।

ଏକତନ୍ତ୍ରୀ, ଏକତାରା-ବ. ଏକତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।

ଏକତମ-ବିଂ. ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।

ଏକତର-ବିଂ. ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।

ଏକତା-ବ. ଐକ୍ୟ; ସାମ୍ୟ ।

ଏକତାନ-ବ. ଏକତ୍ର ମିଳିତ ସ୍ୱର; ବିଂ. ଏକାଗ୍ର ।

ଏକତିରିଶ-ବିଂ. ୩୧ ।

ଏକତ୍ର–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏକତ୍ୱ–ବି. ଐକ୍ୟ ; ଅଭେଦ ।

ଏକଦା–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସମୟରେ ।

ଏକଦେଶ–ବି. କୌଣସି ଅଂଶ ।

ଏକଧା–ଅ. ଏକପ୍ରକାରେ ।

ଏକବାଗିଆ–ବି. ଅବାଧ୍ୟ ।

ଏକଲା–ବି. (ଏକଲ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକାକୀ ।

ଏକଷଠି–ବି. ୬୧ ।

ଏକସ୍ତରି–ବି. ୭୧ ।

ଏକା–ବି. (ଏକ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକଲା ।

ଏକାକୀ–ବି. ଏକକ ; ଅସହାୟ ।

ଏକାଗ୍ର–ବି. (ଏକ-ଅଗ୍ର) ଏକ ବିଷୟରେ ନିବିଷ୍ଟ ।

ଏକାଗ୍ରତା–ବି. ଏକ ବିଷୟରେ ଅଭିନିବେଶ ।

ଏକାତ୍ମା–ବି. (ଏକ-ଆତ୍ମା) ଏକପ୍ରାଣ ।

ଏକାଦଶୀ–ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଏକାନବେ–ବି. ୯୧ ।

ଏକାନ୍ତ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ; ନିର୍ଜନ ।

ଏକାନ୍ନ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ) ଏକତ୍ର ପାକ ।

ଏକାନ୍ନବର୍ତ୍ତୀ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପାକରେ ଖାଆନ୍ତି ।

ଏକାବନ–ବି. ୫୧ ।

ଏକାମ୍ରକାନନ–ବି. (ଏକ-ଆମ୍ର-କାନନ) ଭୁବନେଶ୍ୱରତୀର୍ଥ ।

ଏକାଶୀ–ବି. ୮୧ । [ସ୍ଥାପନ ।

ଏକୀକରଣ–ବି. (ଏକ-ଈ-କୃ-ଅନ) ଏକତ୍ର

ଏକୁଟିଆ–ବି. ଏକାକୀ ।

ଏକୁନ–ବି. ମୋଟ ।

ଏକୁଆ }
ଏକୋଇ } ବି. ଦିନଛଡ଼ା ଜ୍ୱର ।

ଏକୋଇଶ–ବି. ୨୧ ।

ଏକୋଦର–ବି. (ଏକ-ଉଦର) ସହୋଦର ।

ଏକୋଦ୍ଦିଷ୍ଟ–ବି. ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।

ଏକ୍ଷଣି–କ୍ରି. ବି. (ଏତଦ୍-କ୍ଷଣ) ଏହିକ୍ଷଣରେ ।

ଏଠାରେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଲଙ୍ଘିବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଏଡେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ପରିମାଣରେ ।

ଏଣ–ବି. ମୃଗ ।

ଏଣିକି–କ୍ରି. ବି. ଏ ଅଡ଼କୁ ।

ଏଣୀ–ବି. (ଏଣ-ଈ) ମୃଗୀ ।

ଏଣୁ–ଅ. ଏହି ହେତୁରୁ ।

ଏଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ।

ଏଣେତେଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ସେଆଡ଼େ ।

ଏଣ୍ଡୁଅ–ବି. ସରୀସୃପବିଶେଷ, କୃକଳାସ ।

ଏଣ୍ଡୁରି–ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଏତାଦୃଶ–ବି. (ଏତଦ୍-ଦୃଶ୍) ଏପ୍ରକାର ।

ଏତାବତ୍–ବି. (ଏତଦ୍-ବତ୍) ଏତେ ପରିମାଣ ; ଏତେ ।

ଏତେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ।

ଏମନ୍ତ–ବି. ଏପ୍ରକାର ।

ଏରଣ୍ଡ–ବି. ଜଡ଼ାଗଛ ।

ଏରୁଣ୍ଡି-ବ. ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।

ଏଲା-ବ. ଅଳେଇଚ ।

ଏବଂ-ଅ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ; ଅଧିକ ।

ଏବମ୍ବିଧ-ବି. ଏହିପ୍ରକାରେ ।

ଏବେ-ଅ. ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂପ୍ରତି ।

ଏଷଣା-ବ. (ଇଷ୍-ଅନ୍-ଆ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।

ଏସ୍ରାଜ-ବ. ସେତାର ସଦୃଶ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଐ

ନବମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

[ସ୍ୱବ ।

ଐକମତ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ମତ-ଯ) ଏକମତ ହେବାର

ଐକାନ୍ତିକ-ବି. (ଏକାନ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରଗାଢ଼; ଦୃଢ଼ ।

ଐକାହିକ-ବି. (ଏକ-ଅହନ୍-ଇକ) ଏକଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐକ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ଯ) ଏକତା ।

ଐଚ୍ଛିକ-ବି. (ଇଚ୍ଛା-ଇକ) ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐତିହାସିକ-ବି. (ଇତିହାସ-ଇକ) ଇତିହାସ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ଐତିହ୍ୟ-ବ. (ଇତି-ହ-ଯ) ପ୍ରବାଦ ।

ଐନ୍ଦବ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ୍-ଇକ) କୁହୁକୀ, ବାଜୀକର ।

ଐରାବତ-ବ. (ଇରା-ବତ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରହସ୍ତୀ ।

ଐଶ-ବି. (ଈଶ-ଅ) ଈଶ୍ୱରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଈଶ୍ୱର-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ; ବିଭବ ।

ଐହିକ-ବି. (ଇହ-ଇକ) ଇହକାଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଓ

ଦଶମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ବ. ବ୍ରହ୍ମା ; ଅ. ସମ୍ବୋଧନ ।

ଓଁ-ଅ. ପ୍ରଣବ; ଓଙ୍କାର ।

ଓଉ-ବ. ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ଓକର-ବ. ଗୋଇ ; ଗୃହଛିଦ୍ର ।

ଓଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଅର୍ଗଳଶବ୍ଦରୁ) ଅଟକାଇବା ।

ଓଘ-ବ. ପ୍ରବାହ ; ତରଙ୍ଗ ।

ଓଜଃ-ବ. ତେଜ; ବଳ ।

ଓଜନ-ବ. ତୌଲ ।

ଓଜର-ବ. ହେତୁ ; ଛଳ ।

ଓଜସ୍ୱୀ-ବି. (ଓଜସ୍-ବିନ୍) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ଓଝ-ବ. ବର୍ଗମୂଳ ବାହାର କରିବା । [ଡଙ୍କ ।

ଓଝା-ବ. (ଉପାଧ୍ୟାୟ ଶବ୍ଦରୁ) ଶିକ୍ଷକ ; ଗଣି-

ଓଟାରିବା-କ୍ରି. ଆକର୍ଷଣ କରିବା; ଟାଣିବା ।

ଓଡ଼ାଙ୍କ-ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମିଶାଣ ।

ଓଡ଼ିଆ-ବି. (ଓଡ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ଉତ୍କଳୀୟ ।

ଓଡ୍ର, ଓଡ୍ର-ବ. ଉତ୍କଳଦେଶ ।

ଓଢ଼ଣା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।

ଓତପ୍ରୋତ-ବି. ସବୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପ୍ତ । [ବିସ୍ତ ।

ଓଦା-ବ. (ଉଦଶ୍ୱିତ୍ଶବ୍ଦଜ) ତଦର; ଉଦଶ୍ୱିତ୍-

ଓଦନ-ବ, ଭାତ ।

ଓଲଟା-ବି. ବିପରୀତ ।

ଓଲଣ-ବ. ମିସ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ମାପିବା ଦଉଡି ।

ଓଲା-ବି. ବୁଦ୍ଧିହୀନ ।

ଓଲାଉଠା-ବ. ବିସୂଚିରୋଗ ।

ଓଳି-ବି. ଛପରର ଶେଷଭାଗ; ଦଳାର୍ଦ୍ଧ; ମୃତ୍ତିକା-
ପାତ୍ରବିଶେଷ । [ନିର୍ମିତ ଚୁକୁଲା ।
ଓଳିଆ-ବି. ଶସ୍ୟାଦି ବାନ୍ଧି ରଖିବାପାଇଁ ପାଲ-
ଓଷଧି-ବି. ଜ୍ୟୋତିର୍ଲତା; ଔଷଧ ।
ଓଷଧୀଶ-ବି. (ଓଷଧି-ଈଶ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଓଷ୍ଠ-ବି. ଓଠ ।
ଓଷ୍ଠ୍ୟ-ବିଂ. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ଓଷା-ବି. (ଉପବାସଶବ୍ଦଜ) ଉପବାସ; ବ୍ରତ ।
ଓସାର-ବି. ପ୍ରସ୍ଥ ; ଚୌଡ଼ା ।
ଓହଳ-ବି. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦଜ) ବରଗଛରୁ ତଳକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାହାରେ ।
ଓହଳିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ଖସିବା; ଝୁଲିବା ।
ଓହ୍ଲାଇବା-କ୍ରିଂ. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦରୁ) ଅବତରଣ କରିବା ।

ଔ

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଔଚିତ୍ୟ-ବି. (ଉଚିତ-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ।
ଔତ୍ସୁକ୍ୟ-ବି. (ଉତ୍ସୁକ-ଯ) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଆଗ୍ରହ ।
ଔଦରିକ-ବିଂ. (ଉଦର-ଇକ) ଉଦରମ୍ଭରି; ପେଟୁ । [ବଦାନ୍ୟତା ।
ଔଦାର୍ଯ୍ୟ-ବି (ଉଦାର-ଯ) ଉଦାରତା;
ଔଦାସ୍ୟ, ଔଦାସୀନ୍ୟ } ବି. (ଉଦାସ-ଉଦାସୀନ-ଯ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଅନାସ୍ଥା ।
ଔପନିବେଶିକ-ବିଂ. (ଉପନିବେଶ-ଇକ) ଉପନିବେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ନିର୍ମିତ ଆସନ ।
ଔରଭ୍ର-ବି. (ଉରଭ୍ର=ମେଷ+ଅ) ଲୋମ-
ଔରସ-ବିଂ. (ଉରସ୍-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ଉତ୍ପାଦିତ; ଧର୍ମପତ୍ନୀଜାତ ।
ଔର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୈହିକ-ବିଂ.(ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ଦେହ-ଇକ) ମୃତର ସତ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଔଷଧ-ବି. ଭେଷଜ; ରୋଗନାଶକ ବସ୍ତୁ ।
ଔଷ୍ଠ୍ୟ-ବି. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

କ

ପ୍ରଥମ ହଲ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ; ବି. ଜଳ; ବ୍ରହ୍ମା ।

କଅଣ, କଣ-ସର୍ବ. (କିଂ.ଶବ୍ଦଜ) କସ ।
କଅଁଳ-ବିଂ. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦୁ; ନରମ ।
କଇଁ-ବି. (କୁମୁଦଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
କଇଁଆ-ବି. ଚନ୍ଦୁଲୀ ।
କଇଁଥା-ବିଂ. ଦରସିଝା; ଅପକ୍ୱ ।
କଇଁଛ, କଇଞ୍ଛ-ବି. କଚ୍ଛପ ।
କଇଚ-ବି. ବେତ୍ରନିର୍ମିତ ଧାନ୍ୟାଧାର ।
କଉ-ବି. (କବୟୀଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
କଉଡ଼ି-ବି (କପର୍ଦ୍ଦଶବ୍ଦଜ) ବରାଟକ ।
କଏଦ-ବି. ଅବରୋଧ; ବନ୍ଦ ।
କଏଦୀ-ବି. ବନ୍ଦୀ ।
କଂସ-ବି. କଂସ ନାମକ ଅସୁର ।
କକୁଦ୍-ବି. ବୃଷଭର ଚୂଳ ।
କକୁଦ୍ମାନ୍-ବି. ମତ୍ତବୃଷ ।

କକୁଭ୍-ବ. ଦଶ । [ପଥ ।
କକ୍ଷ-ବ. କାଖ ; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ; ଗ୍ରହର ଭ୍ରମଣ
କଙ୍କ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ।
କଙ୍କୀ-ବ. ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କଣ-ବ. କରଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କତିକା-ବ. ପାନିଆଁ ।
କଙ୍କାଳ-ବ. ଅସ୍ଥି-ପଞ୍ଜର । [ବିଶେଷ ।
କଖାରୁ-ବ. (କର୍କାରୁଶବ୍ଦଜ) ଲତା ଓ ଫଳ-
କଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳ-ବ. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କଚ-ବ କେଶ ; ବୃହସ୍ପତି ପୁତ୍ର ।
କଚଟି-ବ. ମଣିବନ୍ଧ ।
କଚଡା-ବ. ମୂଳରୁ କଟା ଧାନଗଛର ବିଡା
କଡା; ସବଳରେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପ କରା ପତନ ।
କଚରା-ବ. ଅଳିଆ ।
କଚାଡିବା-କ୍ରି. ସବଳେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପକରିବା ।
କଚୁ-ବ. ସାରୁଗଛ ।
କଚୁରୀ-ବ. ପେଷ୍ଟକ ବିଶେଷ ।
କଚେରୀ-ବ. ବିଚାରାଳୟ ; କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।
କଛା-ବ. ଅପକ୍ୱ ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
କଚ୍ଛ-ବ. (କଷଶବ୍ଦଜ) ମାପ ।
କଚ୍ଛା-ବ. (କକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭ
ଅଂଶ ।
କଚ୍ଛ-ବ. ଜଳମୟ ଦେଶ ; କଚ୍ଛ ।
କଚ୍ଛପ-ବ. (କଚ୍ଛ-ପା-ଅ) କୂର୍ମ୍ମ, କଇଞ୍ଛ ।
କଚ୍ଛୁ-ବ. କାଛୁ ।
କଜ୍ଜଳ-ବ. ଅଞ୍ଜନ ; ବି. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଞ୍ଚା-ବି. ଅପକ୍ୱ ; ଅସିଦ୍ଧ ।
କଞ୍ଚି-ବ. (କୁଞ୍ଚୀଶବ୍ଦଜ) କୋଲପକାଠି ।
କଞ୍ଚୁକ-ବ. ସାପର କାତି ; ବସ୍ତ୍ର ।
କଞ୍ଚୁକୀ-ବ. (କଞ୍ଚୁକ-ଇନ୍) ଅନ୍ତଃପୁରର କ୍ଲୀବ-
ରକ୍ଷକ ; ସର୍ପ ।
କଞ୍ଜ-ବ. (କଂ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।
କଟ-ବ. ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡଦେଶ ।
କଟକ-ବ. (କଟ୍-ଅକ) ପର୍ବତର ସାନୁବଳୟ ;
ରାଜଧାନୀ ; ପାଦଭୂଷଣ ; ଶିବିର ।
କଟକଣା-ବ. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ; ଅଟକ ।
କଟରା-ବ. ଭାଟିଆ; ଡିଙ୍ଗା ।
କଟା-ବି. (କର୍ତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଛେଦିତ ।
କଟାକଟି-ବ. ହଣାହଣି । [ଗ୍ରହାଣି ।
କଟାକ୍ଷ-ବ. (କଟ-ଅକ୍ଷି) ଅପାଙ୍ଗଦୃଷ୍ଟି; ଅଡ଼-
କଟାର, କଟାରି-ବ. ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଟାଳି-ବ. ଓଜନ ପରିମାଣ; ତଦ୍ ।
କଟାଶ-ବ. ବନ୍ୟ ବିଡାଲ ।
କଟାହ-ବ. ଲୌହକଡେଇ ।
କଟି-ବ. ଅଣ୍ଟା ।
କଟିବନ୍ଧ-ବ. (କଟି-ବନ୍ଧ) କମରବନ୍ଧ ।
କଟୁ-ବି. କଡୁଆ; କର୍କଶ । [ରକ୍ଷକ ।
କଟୁଆଳ-ବ. (କୋଷ୍ଠପାଳଶବ୍ଦରୁ) ନଗର-
କଟୁକୀ-ବ. ଔଷଧବିଶେଷ ।
କଟୁରି-ବ. (କଟାରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଠ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ; ଉପନିଷଦ୍‌ବିଶେଷ ।
କଠାଉ-ବ. କାଷ୍ଠପାଦୁକା; ଖଡମ ।
କଠିନ-ବି. ଦୃଢ; ଶକ୍ତ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଦୁଃସହ ।

କଠିମୀ-ବ. ଖଡ଼ି ।
କଠୋର-ବିଂ. (କଠ-ଓର) କଠିନ; ଦୁଷ୍କର ।
କଡ଼ମଡ଼-କ୍ରି. ବିଂ. କଠିନଦ୍ରବ୍ୟର ଚର୍ବଣଶବ୍ଦ ।
କଡ଼ା-ବ. କଉଡ଼ି; ଧାତୁନିର୍ମିତ ବଳୟ; ବିଂ. କଠୋର ।
କଡ଼ି-ବ. କଡ଼ିକାଠ ।
କଡୁଆ-ବିଂ. (କଟୁଶବ୍ଦଜ) କଟୁ ।
କଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବାହାରକରିବା ।
କଢ଼ି, କଢ଼-ବ. (କଳିଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପକଳି ।
କଣ, କଣା-ବ. ଅଣୁ; ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
କଣା-ବ. (କାଣଶବ୍ଦଜ) ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ; ଛିଦ୍ର ।
କଣାଦ-ବ. (କଣ-ଅଦ) ଅଣୁବିଷୟକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଣେତା ମୁନି । [କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ।
କଣି-ବ. ବାଂଶର ଶାଖା; ବରି ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର
କଣିକା-ବ. (କଣ-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ରଅଂଶ; ଏକକଣା ।
କଣ୍ଟା-ବ. ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ମାପ ।
କଣ୍ଟକ-ବ. କଣ୍ଟା; ଶତ୍ରୁ । [କିଯୁକ୍ତ ।
କଣ୍ଟକିତ-ବ. (କଣ୍ଟକ-ଇତ) ରୋମାଞ୍ଚିତ; କଣ୍ଟ-
କଣ୍ଟି-ବ. ଲଙ୍ଗଳସ୍ଥ କାଷ୍ଠଖଣ୍ଡବିଶେଷ ।
କଣ୍ଠ-ବ. ଗଳଦେଶ; ଗଳା
କଣ୍ଠନାଳୀ-ବ. ଗଳାର ନାଳୀ ।
କଣ୍ଠସ୍ଥ-ବିଂ. (କଣ୍ଠସ୍ଥା-ଅ) ମୁଖସ୍ଥ ।
କଣ୍ଠୀ-ବ. କଣ୍ଠର ମାଳା ।
କଣ୍ଠ୍ୟ-ବିଂ (କଣ୍ଠ-ଯ) କଣ୍ଠୋଚ୍ଚାରିତ ।
କଣ୍ଡ୍ରା-ବ. (କନସିରଶବ୍ଦଜ) ନାଡ଼ିବିଶେଷ ।

କଣ୍ଡୁ-ବ. କୁଣ୍ଡିଆ; କୁଣ୍ଡେଇହେବା ।
କଣ୍ୱ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।
କତରା-ବ. ଛିଣ୍ଡା ମଇଳା ।
କତି-ବ. (କିମ୍-ଅତି) କେତେକ ।
କତ୍ତି-ବିଂ. ନିକଟ; ବ. ପାଶ ।
କତିପୟ-ବିଂ. କେତେକ ।
କଥଞ୍ଚିତ-ଅ. କୌଣସିପ୍ରକାରେ ।
କଥନ-ବ. (କଥ୍-ଅନ) ଉକ୍ତି; କହିବା ।
କଥନୀୟ-ବିଂ. (କଥ୍-ଅନୀୟ) ବକ୍ତବ୍ୟ; କହି-ବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
କଥା-ବ. (କଥ୍-ଅ) ଉକ୍ତି; ଗଳ୍ପ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।
କଥିତ-ବିଂ. (କଥ୍-ତ) ବ୍ୟକ୍ତ; ବର୍ଣ୍ଣିତ ।
କଥୋପକଥନ-ବ. (କଥା-ଉପକଥନ) କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ।
କଥ୍ୟ-ବିଂ. (କଥ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ ।
କଦକ୍ଷର-ବ. (କୁ-ଅକ୍ଷର) କୁତ୍ସିତ ଅକ୍ଷର ।
କଦନ-ବ. (କଦ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ନ; ବିନାଶ; ପାପ ।
କଦନ୍ନ-ବ. (କୁ-ଅନ୍ନ) ଦୂଷିତ ଅନ୍ନ ।
କଦମ୍ବ-ବ. ନୀପବୃକ୍ଷ ।
କଦର-ବ. ସୁବିଧା; ଉପାୟ ।
କଦର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. କୁତ୍ସିତ; ନୀଚ ।
କଦଳୀ-ବ. ରମ୍ଭାବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।
କଦା-ଅ. (କିମ୍-ଦା) କେବେ ।
କଦାକାର-ବିଂ. (କୁ-ଆକାର) କୁଶ୍ରୀ ।
କଦାଚ, କଦାଚନ, କଦାଚିତ୍-ଅ. କୌଣସି ସମୟରେ, ଅତି ବିରଳଭାବରେ ।
କଦାଚାର-ବ. କୁତ୍ସିତ ଆଚାର ।

କଦାପି-ଅ°, (କଦା-ଅପି) କେବେହେଁ ।

କଦୁଷ୍ଣ-ବି°. ଅଳ୍ପଉଷ୍ଣ ।

କଦ୍ରୁ-ବି. କଶ୍ୟପଋଷିଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

କନକ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

କନିଷ୍ଠ-ବି°.(କନ୍=କ୍ଷୁଦ୍ର-ଇଷ୍ଠ) ବୟସରେ ସାନ ।

କନିଷ୍ଠା-ବି°. ବୟସରେ କ୍ଷୁଦ୍ରା । ବି. କାଣି-ଅଙ୍ଗୁଳି ।

କନୀନିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।

କନୀୟସୀ-ବି°. କନିଷ୍ଠା ।

କନୀୟାନ୍-ବି°. (କନ୍-ଇୟସ୍) କନିଷ୍ଠ; କ୍ଷୁଦ୍ର ।

କନ୍ଥା-ବି. ଜୀର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରରଚିତ ଅସ୍ତରଣ ବା ଆଚ୍ଛାଦନ ।

କନ୍ଦ-ବି. ଅଙ୍କୁରିତ ଭକ୍ଷଣୀୟ ମୂଳ ।

କନ୍ଦର, କନ୍ଦରା-ବି. ପର୍ବତଗୁହା ।

କନ୍ଦର୍ପ-ବି. (କଂ-ଦୃପ୍-ଅ) କାମ; ମଦନ ।

କନ୍ଦଳି-ବି. ନୂତନଅଙ୍କୁର; କଳହ ।

କନ୍ଦୁକ-ବି. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ଖେଳନା ।

କନ୍ଧର-ବି. (କଂ-ଧୃ-ଅ) ଗ୍ରୀବା; କାନ୍ଧ ।

କନ୍ୟା-ବି. ପୁତ୍ରୀ; ଅବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବା ରାଶି ।

କପଟ-ବି. ଛଳ; ଶଠତା ।

କପଟୀ-ବି°. (କପଟ-ଇନ୍) କପଟଯୁକ୍ତ ।

କପର୍ଦ୍ଦ, କପର୍ଦ୍ଦକ-ବି. କଉଡ଼ି; ଶିବଙ୍କ ଜଟା ।

କପାଟ, କବାଟ-ବି. ଦ୍ୱାରର ଆବରଣ ।

କପାଳ-ବି. ଲଲାଟ; ଭାଗ୍ୟ; ଖପର ।

କପାଳିଆ-ବି°. ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ।

କପି-ବି. ବାନର; ମାଙ୍କଡ଼ ।

କପିକଳ-ବି. ଭାରିଦ୍ରବ୍ୟ ଉଠାଇବାର କଳ ।

କପିତ୍ଥ-ବି. କଇଥଗଛ ଓ ଫଳ ।

କପିଳ-ବି°. ପିଙ୍ଗଳ । ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କପିଶ-ବି°. ମାଟିଆରଙ୍ଗ ।

କପୋତ-ବି. ପାରାପକ୍ଷୀ ।

କପୋଳ-ବି. ଗଣ୍ଡଦେଶ ।

କପୋଳ-କଳ୍ପିତ-ବି°. ମନଗଢ଼ା ଅଳୀକ କଥା ।

କଫ-ବି, ଶ୍ଳେଷ୍ମା ।

କଫୋଣି-ବି. କହୁଣି ।

କବନ୍ଧ-ବି. ମସ୍ତକଶୂନ୍ୟ ଦେହ ।

କବାବଚିନି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।

କବାଲା-ବି. ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିବାର ପତ୍ର ।

କବୁଲ-ବି. ସ୍ୱୀକାର ।

କବୁଲିୟତି-ବି. ସ୍ୱୀକାରପତ୍ର ।

କବ୍ଜା-ବି. କବାଟ ସଂଯୋଜକ ଲୌହାଦି ନିର୍ମିତ କଳ ।

କମ-ବି°. ସୁନ୍ଦର ବି. ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପକର୍ମ ।

କମ୍ ବି°. ଅଳ୍ପ ।

କମଠ-ବି. କୂର୍ମ; କଚ୍ଛପ ।

କମଣ୍ଡଳୁ-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।

କମନୀୟ-ବି°. (କମ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

କମର-ବି. କଟି; ଅଣ୍ଟା ।

କମଳ-ବି. ପଦ୍ମ; ଜଳ ।

କମଳା-ବି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

କମଳା—ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।
କମଳାକର—ବ. (କମଳ-ଆକର) ଯେଉଁ ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଅନେକ ପଦ୍ମ ଥାଏ ।
କମଳାସନ—ବ. ପଦ୍ମାସନ; ବ୍ରହ୍ମା ।   [ଲତା ।
କମଳିନୀ—ବ. (କମଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-
କମ୍ପ / କମ୍ପନ } ବ. (କମ୍ପ-ଅ, ଅନ) କମ୍ପିବା; ଥରିବା ।
କମ୍ପମାନ—ବି. କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।
କମ୍ପିତ—ବି. (କମ୍ପ୍-ତ) କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।
କମ୍ବଳ—ବ. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।
କମ୍ବୁ—ବ. ଶଙ୍ଖ ।   [ଗଳଦେଶ ।
କମ୍ବୁ-ଗ୍ରୀବା—ବ. ଶଙ୍ଖପରି ରେଖାତ୍ରୟଯୁକ୍ତ
କର—ବ. (କୃ-ଅ) ହସ୍ତ; କିରଣ; ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ; ଖଜଣା ।
କରକଚ—ବ. ଅତପ ତାପଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲବଣ ।
କରକଟ୍ଟ—ବ. ଇଟା ବା ପଥରଗୁଣ୍ଡି ।
କରକା—ବ. କୁଆପଥର ।
କର-କୋଷ୍ଠୀ—ବ. ଭାଗ୍ୟସୂଚକ ହସ୍ତଚିହ୍ନ ।
କରଙ୍କ—ବ. ଡବା ।
କରଚୁଲି—ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଡଙ୍କା ।
କରଜ—ବ. (କର-ଜନ୍-ଅ) ନଖ ।
କରଞ୍ଜ—ବ. କରଞ୍ଜଗଛ ।
କରଟକ—ବ କାକ ।
କରଡ଼ା—ବି. ଦୃଢ଼; ଶକ୍ତ; ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
କରଡ଼ି—ବ. (କରୀରଶବ୍ଦଜ) ବାଉଁଶ ଗଜା ।

କରଣ—ବ. (କୃ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ; କାରକବିଶେଷ; ଜାତିବିଶେଷ ।
କରଣୀ—ବ. (କୃଧାତୁରୁ) ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ରାଜମିସ୍ତ୍ରି-ମାନଙ୍କର ଲୌହନିର୍ମିତ ଶସ୍ତ୍ର ।   [ଉଚିତ ।
କରଣୀୟ—ବି. (କୃ-ଅନୀୟ) ଯାହା କରିବା
କରଣ୍ଡ—ବ. ପେଟରା ।   [କରପତ୍ର ।
କରତ—ବ. (କରପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ) କାଠଚିରିବା ଶସ୍ତ୍ର;
କରତଳ—ବ. (କର-ତଳ) ହସ୍ତର ତଳ ।
କରତାଳ—ବ. ଝାଞ୍ଜ ।
କରତାଳି—ବ. ହାତତାଳି ।
କରଦ—ବି. (କର-ଦା-ଅ) କରପ୍ରଦ ।
କର-ପତ୍ର—ବ. ହସ୍ତତଳ; କରତ ।
କର-ପୁଟ—ବ. ଯୋଡ଼ହାତ, ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।
କରବାଳ—ବ. ଖଡ୍ଗ, ତରବାରି ।
କରବୀର—ବ. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
କରଭ / କଲଭ } ବ. ହସ୍ତି-ଶାବକ; ଉଷ୍ଟ୍ର-ଶାବକ ।
କରମାଳା—ବ. ଜପମାଳା ।
କର-ରୁହ—ବ. ନଖ; ଅଙ୍ଗୁଳି ।   [ବିଶେଷ ।
କରଲା—ବ. (କାରବେଲ୍ଲଶବ୍ଦରୁ) ତିକ୍ତଫଳ-
କରାଟ—ବ. ପିତ୍ତଳ ବା କଂସାନିର୍ମିତ ଗୋଲାକାର ଫରୁଆ ।
କରାର—ବ. ସ୍ୱୀକାର ।
କରାଳ—ବି. ଭୟାନକ; ବୃହତ ।
କରିଣୀ—ବ. ହସ୍ତିନୀ ।   [ର୍ଥାଂଶ ।
କରିଷ—ବ. (କର୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଲର ଚତୁ-

କରୀ-ବି. (କର-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ ।

କରୀର-ବି. ବଂଶାଙ୍କୁର, ବାଉଁଶଗଜା ।

କରୁଣ-ବିଂ. (କୃ-ଉନ) ଶୋକୋଦ୍ଦୀପକ ; ଦୟାର୍ଦ୍ର ।

କରୁଣା-ବି. ଦୟା ।

କରେଣୁ-ବି. ହସ୍ତିନୀ ।

କରୋଟି-ବି. ମସ୍ତକର ଅସ୍ଥି; ମୁଣ୍ଡର ଖପୁରି ।

କର୍କଟ-ବି. କଙ୍କଡ଼ା; କର୍କଟରାଶି ।

କର୍କଟକ୍ରାନ୍ତି-ବି. ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଷୁବବୃତ୍ତଠାରୁ ୨୩½ ଅଂଶ ଉତ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷରେଖା ଅଛି ।

କର୍କଟୀ
କର୍କଟିକା } ବି. କାକୁଡ଼ୀ; କଙ୍କଡ଼ା ।

କର୍କନ୍ଧୁ-ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ଓ ଫଳ ।

କର୍କର-ବି. ଗୋଡ଼ି ।

କର୍କଶ-ବିଂ. କଠିନ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ରୁକ୍ଷକଣ୍ଠ; ଖରସ୍ପର୍ଶ ।

କର୍କାରୁ-ବି. କଖାରୁ ।

କର୍ଜ-ବି. ଋଣ ।

କର୍ଣ୍ଣ-ବି. (କର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ; ଜଣେ ବୀରର ନାମ; ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କୋଣସଂଯୋଜକ ରେଖା ।

କର୍ଣ୍ଣ-କୁହର-ବି. କର୍ଣ୍ଣର ଛିଦ୍ର ।

କର୍ଣ୍ଣ-ଗୂଥ-ବି. କାନର ମଇଳା ।

କର୍ଣ୍ଣ-ଧାର-ବି. ନାବିକ; ମାଝି ।

କର୍ଣ୍ଣ-ପୂର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।

କର୍ଣ୍ଣବେଧ-ବି. କାନଫୋଡ଼ା ; କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟରେ ଛିଦ୍ର କରିବାର ସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।

କର୍ଣ୍ଣାଟ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଗିଣୀବିଶେଷ ।

କର୍ଣ୍ଣିକା-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।

କର୍ଣ୍ଣିକାର-ବି. କନିଅରଗଛ ।

କର୍ଣ୍ଣୀରଥ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରରଥ ।

କର୍ଣ୍ଣେ-ଜପ-ବିଂ. କାନକୁହା; ଗୋଇନ୍ଦା ।

କର୍ତ୍ତନ-ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

କର୍ତ୍ତରୀ-ବି. (କୃତ୍-ଅର-ଈ) କଟୁରୀ ; କାତୁରୀ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (କୃ-ତବ୍ୟ) କରଣୀୟ ।

କର୍ତ୍ତା-ବି. (କୃ-ତୃ) କାର୍ଯ୍ୟକାରକ; ବିଧାତା ।

କର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (କୃତ୍-ତ) ଛେଦିତ ।

କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ-ବି. (କର୍ତ୍ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧିକାର; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।

କର୍ଦ୍ଦମ-ବି. କାଦୁଅ; ପଙ୍କ ।

କର୍ପଟ-ବି. ଛିଣ୍ଡା ଲୁଗା ।

କର୍ପୂର-ବି. ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।

କର୍ପୂର-ରସ-ବି. ପାରଦ ।

କର୍ବୁର-ବିଂ. ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ; ବି. ରାକ୍ଷସ ।

କର୍ବୁରିତ-ବିଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣରେ ରଞ୍ଜିତ ।

କର୍ମ୍ମ-ବି. (କୃ-ମନ୍) କାର୍ଯ୍ୟ ; ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦି କର୍ମ୍ମ ; ବ୍ୟାକରଣରେ କାରକବିଶେଷ ।

କର୍ମ୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବି. କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାନ ।

କର୍ମ୍ମଚାରୀ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଯେ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟର କର୍ମ୍ମ କରେ ।

କର୍ମ୍ମଠ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଠ) କର୍ମ୍ମଦକ୍ଷ; ପାରଗ ।

କର୍ମ୍ମଣ୍ୟ-ବିଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଯ) କର୍ମ୍ମଯୋଗ୍ୟ ।

କର୍ମ୍ମଧାରୟ-ବି. ସମାସବିଶେଷ ।

କର୍ମାନ୍ତର-ବି. (କର୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟକର୍ମ ।

କର୍ମାର–ବ. (କର୍ମନ୍-ଋ-ଅ) କମାର ।

କର୍ମିଷ୍ଠ–ବି. (କର୍ମନ୍-ଇଷ୍ଠ) କର୍ମକୁଶଳ ।

କର୍ମୀ–ବ. (କର୍ମନ୍-ଇନ୍) କର୍ମକାରୀ ।

କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ–ବ. (କର୍ମ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ହସ୍ତପଦ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମନିର୍ବାହକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ।

କର୍ଷ–ବ. (କୃଷ୍-ଅ) କର୍ଷଣ; କରଷନାମକ ପରି- [ମାଣ ।

କର୍ଷକ–ବ. (କୃଷ୍-ଅକ) କୃଷିଜୀବୀ; ଚଷା ।

କର୍ଷଣ–ବ. (କୃଷ୍-ଅନ) ଚଷକାମ; ଆକର୍ଷଣ ।

କର୍ଷିତ–ବି. (କୃଷ୍-ଇର୍-ତ) ଚଷ କରାଯାଇଥିବା ।

କଳ–ବ. (କଲ୍-ଅ) ମଧୁର ଅସ୍ଫୁଟ ଧ୍ୱନି ।

କଳ–ବ. ଯନ୍ତ୍ର ।

କଳକଣ୍ଠ–ବି. ସୁସ୍ୱରବାନ୍ । ବ. କୋକିଳ ।

କଳକଳ–ବ. (କଳ-କଳ) କୋଳାହଳ ।

କଳଙ୍କ–ବ. ମଇଳାଦାଗ; ଅପଯଶ ।

କଳଙ୍କିତ–ବି. (କଳଙ୍କ-ଇତ) କଳଙ୍କଯୁକ୍ତ ।

କଳଙ୍କୀ, କଳଙ୍କିନୀ–ବି. (କଳଙ୍କ-ଇନ୍, ଈ. ସ୍ତ୍ରୀ) ଦୁର୍ନାମ ଅଛି ଯାହାର ।

କଳତ୍ର–ବ. ଭାର୍ଯ୍ୟା; ସ୍ତ୍ରୀ ।

କଳଧୌତ–ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

କଳନା–ବ. (କଲ୍-ଅନ-ଆ) ଧାରଣା; ଗଣନା ।

କଳମ–ବ. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ; ଲେଖନୀ; ବୃକ୍ଷଶାଖାରୁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ।

କଳମ୍ବ–ବ. ଶର ।

କଳବଳ–ବି. ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅସ୍ଥିର ।

କଳଶ, କଳସ–ବ. (କ-ଲସ୍-ଅ) ଘଟ, ଗରା ।

କଳହ–ବ. କଜିଆ; ବିବାଦ ।

କଳହଂସ–ବ. ରାଜହଂସ ।

କଳା–ବ. (କଲ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରର ଷୋଡ଼ଶଭାଗ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଚିତ୍ରାଦି ବିଦ୍ୟା; କାଳର ଅଂଶବିଶେଷ ।

କଳା–ବି. (କାଳଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଳାନିଧି–ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।

କଳାପ–ବ. ସମୂହ; ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।

କଳାପୀ–ବ. (କଳାପ-ଇନ୍) ମୟୂର; କୋକିଳ ।

କଳାବାନ୍–ବି. (କଳା-ବତ୍) ଗୀତାଦି କଳାବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ।

କଳି–ବ. ୪ର୍ଥ ଯୁଗ; କଳହ; ପୁଷ୍ପକଳି ।

କଳିଆଠ–ବ. ହାତଗଣ୍ଠି ।

କଳିକା–ବ. କୋରକ; କଢ଼ ।

କଳିଙ୍ଗ–ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।

କଳିଜା–ବ. ହୃତପିଣ୍ଡ ।

କଳିତ–ବି. (କଲ୍-ତ) ଧୃତ; ଗଣିତ ।

କଳିନ୍ଦ–ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।

କଳିନ୍ଦନନ୍ଦିନୀ–ବ. ଯମୁନାନଦୀ; କାଳିନ୍ଦୀ ।

କଳୁଷ–ବ. ଦୋଷ; ପାପ ।

କଳୁଷିତ–ବି. ଦୂଷିତ; ପାପଯୁକ୍ତ ।

କଳେବର–ବ. ଶରୀର; ଗାତ୍ର ।

କଳ୍କ–ବ. ତୈଳାଦି ପାକରେ ଦେୟ ଔଷଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

କଳ୍କୀ–ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦଶମ ଅବତାର ।

କଳ୍ପ-ବି. (କୢପ୍-ଅ) ବେଦାଙ୍ଗ ଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ; ଏକସହସ୍ର ଯୁଗ; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ତୁଲ୍ୟ-ବାଚକ ।

କଳ୍ପତରୁ-ବି. ଅଭୀଷ୍ଟ ଫଳପ୍ରଦ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବୃକ୍ଷ ।

କଳ୍ପନା-ବି. (କୢପ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଭାବନା; ଉଦ୍ଭାବନାଶକ୍ତି । [କାଳ ।

କଳ୍ପାନ୍ତ-ବି. (କଳ୍ପ-ଅନ୍ତ) ଯୁଗାନ୍ତ; ପ୍ରଳୟ-

କଳ୍ପିତ-ବିଂ. (କୢପ୍-ତ) ଉଦ୍ଭାବିତ; ରଚିତ; ମନଗଢ଼ା ।

କଳୁଷ-ବି. ପାପ । [ବିଂ. ଉତ୍ତମ ।

କଲ୍ୟ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ; ଗତଦିନ; ଆଗାମୀଦିନ;

କଲ୍ୟାଣ-ବି. (କଲ୍ୟ-ଅଣ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ।

କଲ୍ଲୋଳ-ବି. ମହାତରଙ୍ଗ; ଆନନ୍ଦ ।

କଲ୍ଲୋଳିନୀ-ବି. ତରଙ୍ଗିଣୀ; ନଦୀ ।

କବଚ-ବି. ସାଞ୍ଜୁ, ବର୍ମ୍ମ; ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

କବର-ବି. ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତଦେହର ନିଧାନ ।

କବରୀ-ବି. କେଶପାଶ, ଜୁଡ଼ା ।

କବଳ-ବି. ଗ୍ରାସ ।

କବଳିତ-ବିଂ. ଗ୍ରସ୍ତ; ଭକ୍ଷିତ ।

କବି-ବି. (କବ୍-ଇ) କାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

କବି-ତା-ବି. କବିତ୍ୱ ।

କବୋଷ୍ଣ-ବିଂ. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷତ୍ ଉଷ୍ଣ ।

କବ୍ୟ-ବି. ପିତୃଲୋକୋଦ୍ଦେଶେ ଦେୟ ଖାଦ୍ୟ ।

କଶା-ବି. ଚାବୁକ ।

କଶେରୁ-ବି. ପୃଷ୍ଠର ଅସ୍ଥି ।

କଶ୍ୟପ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କଷ-ବି. (କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର; ଦାଗ ।

କଷଣ-ବି. (କଷ୍-ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ଦୁଃଖ ।

କଷା-ବି. (କଷାୟ ଶବ୍ଦରୁ) କଷାରସ ।

କଷାୟ-ବି. ରସବିଶେଷ; ସୁଗନ୍ଧ ନିର୍ଯ୍ୟାସ । ବିଂ. ଅନୁଜ୍ଜ୍ୱଳ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ; ସଗନ୍ଧ ।

କଷାୟିତ-ବିଂ. (କଷାୟ-ତ) ଲୋହିତୀକୃତ ।

କଷିତ-ବିଂ. ପରୀକ୍ଷିତ । [ଟାଣିବା ।

କଷିବା-କ୍ରିଂ. ପରୀକ୍ଷା କରିବା; ଦୃଢ଼ରୂପେ

କଷ୍ଟ-ବି. (କଷ୍-ତ) କ୍ଳେଶ; ବିଂ. ଦୁଃଖଜନକ ।

କଷ୍ଟି-ବି. (କଷ୍-ତି) କଷ୍ଟିପଥର ।

କସ୍ତୁରୀ-ବି. ମୃଗନାଭି । [ଯୋଗସ୍ଥଳ ।

କହୁଣି-ବି. (କଫୋଣିଶବ୍ଦଜ) ବାହୁ ଓ ହସ୍ତର

କହ୍ଲାର-ବି. ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।

କାଂସ୍ୟ-ବି. କଂସା (ତମ୍ବା ଓ ରଙ୍ଗମିଶ୍ରିତ ଧାତୁ) ।

କାକ, କୁଆ-ବି. କାଉ, ବାୟସ ।

କାକତାଳୀୟ-ବିଂ. ଅକସ୍ମାତ୍ ଘଟିତ ।

କାକପକ୍ଷ-ବି. କ୍ଷତ୍ରିୟ ବାଳକର ମୁଣ୍ଡର ଦୁଇ-ପାଖରେ ଥିବା କେଶ ।

କାକବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. (କାକ-ବନ୍ଧ୍ୟା) ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ କାକ-ପରି ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ।

କାକର-ବି. ଶିଶିର । [ମଧୁରଧ୍ୱନି ।

କାକଳି-ବି. (କୁ-କଲ୍-ଇ) ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର

କାକତୁଆ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

କାକୁ-ବି. ବିକୃତ କଣ୍ଠଧ୍ୱନି; ବକ୍ରୋକ୍ତି ।

କାକୁତ୍ସ୍ଥ-ବି. (କକୁତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ରାଜା ।

କାକୋଦର–ବ. ସର୍ପ ।
କାଙ୍କି–ବ. ମାଟି ଖୋଳିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
କାଙ୍କ୍ଷା–ବ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍‌–ଅ) ଅଭିଳାଷ; ବାଞ୍ଛା ।
କାଙ୍କ୍ଷିତ–ବିଂ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍‌–ତ) ଅଭିଳଷିତ ।
କାଗଜ–ବ. ତୃଣାଦି ନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥ ଯାହା ଉପରେ କାଳିରେ ଲେଖାଯାଏ ।
କାଗଜି–ବ. ଏକଜାତୀୟ ଲେମ୍ବୁ ।
କାଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳି–ବ. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କାଚ–ବ. ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ ପଦାର୍ଥ ।
କାଚିବା–କ୍ରିଂ ଧୋଇବା ।
କାଞ୍ଚନ–ବ. (କନ୍‌–ଅନ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ ; ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
କାଞ୍ଚୀ–ବ. ମେଖଳା, କଟିଭୂଷଣ ।
କାଜୀ–ବ. ମୁସଲମାନ ବିଚାରକ ।
କାଞ୍ଜୀ–ବ ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ ଅନ୍ନର ଅମ୍ଳଜଳ ।
କାଟିବା–କ୍ରିଂ. କର୍ତ୍ତନ କରିବା ।
କାଠ–ବ. (କାଷ୍ଠଶବ୍ଦରୁ) ଦାରୁ; ଇନ୍ଧନ ।
କାଣ–ବିଂ. ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ ।
କାଣ୍ଡ–ବ. ଗଛର ଗଣ୍ଡି ; ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟାୟ ; ବ୍ୟାପାର ; ଶର ।
କାଣ୍ଡଜ୍ଞାନ–ବ. ସ୍ଥୂଳଜ୍ଞାନ ; ପ୍ରକରଣବୋଧ ।
କାତର–ବିଂ. ବ୍ୟାକୁଳ; ଦୁଃଖିତ; ଭୀତ ।
କାତର୍ଯ୍ୟ–ବ. କାତରତା ।
କାତି–ବ. ମତ୍ସ୍ୟର ବା ସର୍ପର ଶଲ୍କ ; ଛୁରା ।
କାତ୍ୟାୟନୀ–ବ. ଦୁର୍ଗା ।
କାଦମ୍ବ–ବ. ଏକପ୍ରକାର ହଂସ ; କାଅମ ପକ୍ଷୀ ।
କାଦମ୍ବିନୀ–ବ. ମେଘମାଳା ।

କାଦୁଅ–ବ. (କର୍ଦ୍ଦମଶବ୍ଦଜ) ପଙ୍କ ।
କାନ–ବ (କର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
କାନନ–ବ. ବନ । [ଜାତ ।
କାନୀନ–ବିଂ. (କନ୍ୟା-ଈନ) କୁମାରୀଗର୍ଭରୁ
କାନ୍ତ–ବିଂ. (କମ୍‌–ତ) ମନୋରମ; ପ୍ରିୟ ; ବ. ସ୍ୱାମୀ ।
କାନ୍ତା–ବ. ପ୍ରିୟା, ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
କାନ୍ତାର–ବ. ଗହନବନ ।
କାନ୍ତି–ବ. (କମ୍‌–ତି) ଦୀପ୍ତି; ଶୋଭା ।
କାନ୍ୟକୁବ୍ଜ–ବ. କନୋଜ ପ୍ରଦେଶ ।
କାନ୍ଦିବା–କ୍ରିଂ. (କନ୍ଦ୍‌ଧାତୁରୁ) କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ।
କାପ–ବ. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।
କାପଟ୍ୟ–ବ. (କପଟ-ଯ) କପଟତା ।
କାପଡ଼–ବ. (କର୍ପଟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ର; ଲୁଗା ।
କାପୁରୁଷ–ବ. (କୁ-ପୁରୁଷ) ନିନ୍ଦନୀୟ ଲୋକ ; ଭୀରୁ ଲୋକ ।
କାପଡ଼ୀ–ବ. ଲୁଗାବ୍ୟବସାୟୀ ।
କାମ–ବ. କନ୍ଦର୍ପ ; କାମନା ।
କାମଚାରୀ–ବିଂ. (କାମ-ଚର୍‌-ଇନ୍‌) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
କାମଦୁଧା–ବ. (କାମ-ଦୁହ୍‌-ଅ) କାମଧେନୁ ।
କାମଧେନୁ–ବ. ଅଭୀଷ୍ଟଦାୟିନୀ ଧେନୁ ।
କାମପାଳ–ବ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।
କାମ-ରୂପ–ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାମ-ରୂପ, କାମ-ରୂପୀ–ବିଂ. ଯଥେଚ୍ଛାରୂପ ଧାରଣକାରୀ ।

କାମଳ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।
କାମିନୀ-ବି. (କମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
କାମୀ-ବିଂ. (କାମ-ଇନ୍) କାମୁକ ।
କାମୁକ-ବିଂ. (କମ୍-ଉକ) କାମାତୁର ।
କାମ୍ପି-ବିଂ. କୃପଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।
କାମ୍ବୋଜ-ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ ।
କାମ୍ୟ-ବିଂ. (କମ୍-ଯ) ଅଭିଲଷଣୀୟ ।
କାୟ-ବି. ଦେହ ।
କାୟା-ବି. (କାୟଶବ୍ଦଜ) ଦେହ ।
କାୟସ୍ଥ-ବି. (କାୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କାୟିକ-ବିଂ. (କାୟ-ଇକ) ଦୈହିକ ।
କାରକ-ବିଂ. (କୃ-ଅକ) କର୍ମ-କର୍ତ୍ତା ; ବ୍ୟାକରଣର କର୍ତ୍ତାଦି କାରକ ।
କାରଣ-ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହେତୁ; ନିମିତ୍ତ ।
କାରଣ୍ଡବ-ବି. ହଂସବିଶେଷ । [ବିସ୍ୱ ।
କାରୟିତା-ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା
କାରବାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।
କାରା-ବି. ବନ୍ଦୀଶାଳା ।
କାରାଗାର-ବି. (କାରା-ଅଗାର) ବନ୍ଦୀଗୃହ ।
କାର } କାରୀ } ବିଂ. ଯେ କରେ ।
କାରିଗର-ବି. (କାରିକରଶବ୍ଦଜ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁ-ବି. (କୃ-ଉ) ଶିଳ୍ପୀ ।
କାରୁଣିକ-ବିଂ. (କରୁଣା-ଇକ) ଦୟାଳୁ ।
କାରୁଣ୍ୟ-ବି. (କରୁଣା-ଯ) ଦୟା; କରୁଣା ।

କାର୍କଶ୍ୟ-ବି. (କର୍କଶ-ଯ) କଠିନତା ।
କାର୍ତ୍ତିକ-ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଯ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ; ମାସବିଶେଷ । [ପଦ୍ମ ।
କାର୍ତ୍ତିକେୟ-ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଏୟ) ଦେବ ସେନା-
କାର୍ପଣ୍ୟ-ବି.(କୃପଣ-ଯ)କୃପଣତା; ଦରିଦ୍ରତା ।
କାର୍ପାସ-ବି. କପା; ତୁଳା ।
କାର୍ମୁକ-ବି. (କର୍ମନ୍-ଉକ) ଧନୁ ।
କାର୍ଯ୍ୟୀ-ବି. (କାର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦରୁ) କର୍ମଗ୍ରସ୍ତ ।
କାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (କୃ-ଯ) କର୍ମ; ପ୍ରୟୋଜନ । ବିଂ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ-ବି. କର୍ମସ୍ଥାନ ।
କାର୍ଶ୍ୟ-ବି. (କୃଶ-ଯ) କୃଶତା; କ୍ଷୀଣତା ।
କାର୍ଷାପଣ-ବି. କାହାଣ । [ବିଶ୍ୱ ।
କାଳ-ବି. (କଲ-ଅ) ସମୟ; ମୃତ୍ୟୁ । ବିଂ. କୃଷ୍ଣ-
କାଳ-କୂଟ-ବି. ଗରଳ ; ବିଷ ।
କାଳ-କ୍ଷେପ-ବି. ସମୟ ଯାପନ ।
କାଳ-ଗ୍ରାସ-ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।
କାଳ-ଚକ୍ର-ବି. ବାରମାସଜ୍ଞାପକ ବର୍ଷଚକ୍ର ।
କାଳ-ପୁରୁଷ-ବି. ଯମଦୂତ; ପୁରୁଷାକୃତି ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ।
କାଳ-ବେଳା-ବି. ଦିନର ଅଶୁଭଅଂଶ ।
କାଲ୍ } କାଲି } ବି. (କଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ଥର, ବିଂ. ଅତି ଶୀତଳ ।
କାଳାନ୍ତର-ବି. (କାଳ-ଅନ୍ତର) ସମୟାନ୍ତର ; ଅନ୍ୟସମୟ ।
କାଳି-ବି. (କାଳଶବ୍ଦଜ) ମସୀ; କଜ୍ଜଳ ।

କାଳିକା-ବି. ଚଣ୍ଡୀଦେବୀ; ମେଘାବଳୀ ।
କାଳିନ୍ଦୀ-ବି. (କଳିନ୍ଦ-ଅ-ଈ) ଯମୁନାନଦୀ ।
କାଳିମା-ବି.(କାଳ-ଇମନ୍) କୃଷ୍ଣତା; ମଳିନତା ।
କାଳୀ-ବି. କାଳିକା ଦେବୀ ।
କାଳୀୟ-ବି. (କାଳ-ଈୟ) ସର୍ପବିଶେଷ ।
କାଳୁଣୀ-ବି. (କାଳ-ଉଣୀ) ବନ୍ଧ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
କାଲେ-ଅ. ଯଦି; କୌଣସି ସମୟରେ ।
କାଳ୍ପନିକ-ବି., (କଳ୍ପନା-ଇକ) କଳ୍ପନାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଅବାସ୍ତବ ।
କାବା-ବି. ହତବୁଦ୍ଧି ।
କାବେରୀ-ବି. ନଦୀବିଶେଷ । [ଶୁକ୍ରତାରା ।
କାବ୍ୟ-ବି. (କବି-ଯ) କବିତା ; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ;
କାଶ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ; ତୃଣବିଶେଷ ।
କାଶୀ-ବି. (କାଶ-ଈ) ବାରଣସୀ ।
କାଶ୍ମୀର-ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାଶ୍ମୀରଜ-ବି. କୁଙ୍କୁମ ।
କାଶ୍ୟପ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।
କାଷାୟ-ବି. (କଷାୟ-ଅ) କଷାୟରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ।
କାଷ୍ଠ-ବି. କାଠ ।
କାଷ୍ଠା-ବି. ସୀମା; ସମୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
କାସାର-ବି. (କ-ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃହତ ସରୋବର ।
କାହା-ସର୍ବ.(କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ)କେଉଁ; କସ; କାହାର ।
କାହାଣ-ବି. (କାର୍ଷାପଣଶବ୍ଦଜ) ଷୋଡ଼ଶପଣ ।
କାହାଣି-ବି. (କଥନଶବ୍ଦଜ) ଗଳ୍ପ ।
କାହାର } ସର୍ବ. (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ।
କାହାର }

କାହାରକି-ସର୍ବ. (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କାହାକୁ ।
କାହାଳି-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କାହିଁ-ଅ. (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଠାରେ ।
କାହିଁକି-ଅ. କହେତୁରୁ ।
କାହୁଁ-ଅ. କେଉଁଠାରୁ ।
କାହ୍ନୁ-ବି. (କୃଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
କି-ସର୍ବ. (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ; ଅ. କିମ୍ବା ।
କିଆଁ-ସର୍ବ. (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କାହିଁକି ।
କିଆ-ବି. (କେତକଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କିଆରି-ବି. (କେଦାରଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।
କିଏ-ସର୍ବ (କିମ୍ ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ।
କିଛି-ସର୍ବ. (କିଞ୍ଚିତ ଶବ୍ଦରୁ) କିଞ୍ଚିତ ।
କିତା-ବି. ଜମିର ଏକଖଣ୍ଡ ।
କିତାପ-ବି. ପୁସ୍ତକ ।
କିନାରା-ବି. ତୀର; ପାର୍ଶ୍ୱ; ବସ୍ତ୍ରର ଧଡି ।
କିଙ୍କର-ବି. (କିଂ-କୃ-ଅ) ଭୃତ୍ୟ ।
କିଙ୍କିଣୀ-ବି. ଘୁଙ୍ଗୁର; କଟିଭୂଷଣ ।
କିଞ୍ଚିତ-ସର୍ବ. (କିଂ-ଚିତ) କିଛି ।
କିନ୍ତୁ-ଅ. (କିଂ-ତୁ) ପରନ୍ତୁ ।
କିନ୍ନର-ବି. (କିଂ-ନର) କିଂପୁରୁଷ ; ସ୍ୱର୍ଗର ଗାୟକ ।
କିପରି-ଅ. କେମନ୍ତେ ।
କିପାଇଁ } ଅ. କହେତୁରୁ ।
କିପାଁ }

କିମିଆଁ–ବି. ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତ୍ର ।
କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-ବି. (କିମ୍-ବଦ୍-ଶତୃ-ଈ) ଜନରବ ।
କିମ୍ବା–ଅ. (କିମ୍-ବା) ଅଥବା ।
କିମ୍ଭୂତ–ବି. (କିମ୍-ଭୂ-ତ) କୀଦୃଶ; କିପ୍ରକାର ।
କିମ୍ହିର–ବି. (କୁମ୍ଭୀରଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭୀର ।
କିଂଶୁକ–ବି. ପଳାଶବୃକ୍ଷ ।   [କେତେକ ।
କିଞ୍ଚିତ୍–ବି., ଅ. (କିମ୍-ଚିତ୍) କିଛି;
କିରଣ–ବି. (କୃ-ଅନ) ଅଂଶୁ ।
କିରଣମାଳୀ–ବି. (କିରଣ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
କିରାତ–ବି. ବ୍ୟାଧ; ଚିରେଇଡା ।
କିରାନି–ବି. ଯେ ଇଂରାଜୀ ପତ୍ରାଦି ନକଲ କରେ ।
କିରୀଟ–ବି. ମୁକୁଟ ।
କିଲା–ବି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ଖୁଣ୍ଟି; କାଠି ।
କିଳିବା–କ୍ରି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦ କରିବା ।
କିଳଣି–ବି. କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାର ହୁଡୁକା ।
କିଲ୍ବିଷ–ବି. ପାପ ।
କିଲ୍ଲା–ବି. ଗଡ଼ ।
କିଶଳୟ–ବି. ନବପଲ୍ଲବ ।
କିଶୋର–ବି. ବାଲ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ବି. ବାଳକ ।
କିସ–ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ ।
କିସ୍ତି–ବି. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ; ନୌକା ।
କୀଚକ–ବି. ବାଉଁଶ; ଦ୍ରୁପଦରାଜାଙ୍କର ଶଳା ।
କୀଟ–ବି. (କୀଟ୍-ଅ) କୃମି; ପୋକ ।
କୀଟାଣୁ–ବି (କୀଟ-ଅଣୁ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟ ।

କୀଦୃକ୍, କୀଦୃଶ–ବି. (କିମ୍-ଦୃଶ୍-କ୍ୱିପ୍, ଅ) କିପ୍ରକାର ।
କୀର–ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।
କୀର୍ଣ୍ଣ–ବି. (କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
କୀର୍ତ୍ତନ–ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; କଥନ ।
କୀର୍ତ୍ତି–ବି. (କୃତ୍-ତି) ଯଶଃ; ସୁଖ୍ୟାତି ।
କୀର୍ତ୍ତିତ–ବି. (କୃତ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।
କୀଲନ–ବି. (କୀଲ୍-ଅନ) ଦୃଢୀକରଣ; ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
କୁ–ଅ. ମନ୍ଦ; ବି. ପୃଥିବୀ ।
କୁଆଁ–କ୍ରି.ବି. ସଦ୍ୟୋଜାତ ଶିଶୁର କ୍ରନ୍ଦନଧ୍ୱନି ।
କୁଆ–ବି. (କାକଶବ୍ଦଜ) କାକ ।
କୁଆ-ତାରା–ବି. (କାକ-ତାରା) ଶୁକ୍ରତାରା ।
କୁଆପଥର–ବି. (ଗ୍ରା) କରକା ।
କୁଆବୁଆ–ବି. ଅସ୍ଥିର; ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ।
କୁକୁଡ଼ା–ବି. (କୁକ୍କୁଟଶବ୍ଦଜ) କୁକ୍କୁଟ ।
କୁକୁର–ବି. (କୁକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱାନ; କୁତ୍ତା ।
କୁକ୍କୁଟ–ବି. କୁକୁଡ଼ା ।
କୁକ୍ଷି–ବି. ଗର୍ଭ; ଉଦରଗହ୍ୱର ।
କୁଙ୍କୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. (କୁଞ୍ଚ୍ ବା କୁଣ୍ଡ୍ଧାତୁ) ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ।
କୁଙ୍କୁମ–ବି. ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
କୁଚ–ବି.(କୁଚ୍-ଅ) ଯୁବତୀର ସ୍ତନ; ପୟୋଧର
କୁଚକ୍ର–ବି. (କୁ-ଚକ୍ର) ଚକ୍ରାନ୍ତ, କୁମନ୍ତ୍ରଣା ।
କୁଜ–ବି. (କୁ-ଜନ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ।

କୁଜ୍ଜ—ବି. (କୁବ୍ଜ ଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ । [ବକ୍ର ।

କୁଜ୍ଜା—ବିଂ. (କୁବ୍ଜଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ର; ଯାହାର ପୃଷ୍ଠ

କୁଜ୍ଜି—ବିଂ. ସ୍ଥାନ (ଯଥା କୁଜଡ଼ହଂସ) ।

କୁଜ୍ଝଟି, କୁଜ୍ଝଟିକା } ବି.(କୁ-ଝଟ୍-ଇ-ଇକ୍-ଆ)କୁହୁଡ଼ି ।

କୁଞ୍ଚ—ବି. (କୁଞ୍ଚ୍ ଧାତୁର) ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ।

କୁଞ୍ଚକୁଞ୍ଚିଆ—ବିଂ. କୁଞ୍ଚିତ ।

କୁଞ୍ଚା—ବି. ମାପିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

କୁଞ୍ଚାଇବା—କ୍ରି. କୁଞ୍ଚିତ କରିବା ।

କୁଞ୍ଚିତ—ବିଂ. (କୁଞ୍ଚ୍-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମ୍ରୀକୃତ ।

କୁଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ସଜାଡ଼ିବା ।

କୁଞ୍ଚୀ—ବି. ଗୁଚ୍ଛ ; କୋଲପକାଠି ।

କୁଞ୍ଜ—ବି. ଲତାଗୃହ ।

କୁଞ୍ଜର—ବି. ହସ୍ତୀ ।

କୁଟ—ବି. ଦୁର୍ଗ; ପର୍ବତ ।

କୁଟଜ—ବି. ଗିରିମଲ୍ଲିକା, ପିତାକୋରୁଆ ।

କୁଟା—ବି. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ା । ବିଂ. ଛେଚା ।

କୁଟିବା—କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା; ଛେଚିବା ।

କୁଟିଳ—ବିଂ. ବକ୍ର; କପଟଯୁକ୍ତ ।

କୁଟୀର—ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା; ସାନଗଲଘର ।

କୁଟୁଣା—ବି. (କୁଟ୍ଟନ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର ସହାୟ ପୁରୁଷ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

କୁଟୁଣୀ—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର ସହାୟ

କୁଟୁଉଣୀ—ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧାନ କୁଟେ ।

କୁଟୁମ୍ବ—ବି. ପରିବାରବର୍ଗ ।

କୁଟ୍ମଲ—ବି. ମୁକୁଳ; ଫୁଲକଢ଼ି ।

କୁଠାର—ବି. କୁରାଢ଼ୀ; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁଡ଼ିଆ—ବି. (କୁଟୀର ଶବ୍ଦଜ) ସାନଗଲଘର ।

କୁଢ଼—ବିଂ. (କୂଟଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧବିଶେଷ; ରାଶି ବା ଗଦା ।

କୁଢ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଗଦା କରିବା ।

କୁଣିଆ—ବି. ଅତିଥି, ବନ୍ଧୁ ।

କୁଣ୍ଠ, କୁଣ୍ଠିତ—ବିଂ. ସଙ୍କୁଚିତ; ଜଡ଼ ।

କୁଣ୍ଡ—ବି. ଜଳପାତ୍ର ।

କୁଣ୍ଡଳ—ବି. ଗୋଲାକାର ବେଷ୍ଟନ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।

କୁଣ୍ଡିଆ—ବି. କଣ୍ଡୁରୋଗ ।

କୁଣ୍ଡେଇବା—କ୍ରି. (କଣ୍ଡୂୟନ ଶବ୍ଦଜ) ନଖରେ ଆଁଚୁଡ଼ିବା; ପାନିଆରେ କେଶ ପ୍ରସାଧନ କରିବା ।

କୁଣ୍ଢ—ବି. ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ବାହୁଦ୍ୱୟର ପରିମାଣ ।

କୁଣ୍ଢାଇବା—କ୍ରି. ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା ।

କୁତ—ବି. ଅନୁମାନକ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ।

କୁତ୍ରାପି—ଅ. (କୁତ୍ର-ଅପି) କୌଣସିଠାରେ ।

କୁତ୍ସା—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଗ୍ଲାନି; ଭର୍ତ୍ସନା ।

କୁତ୍ସିତ—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ତ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ ।

କୁଦ—ବି. (କୁର୍ଦ୍ଦ ଧାତୁଜ) ଡପ; ଡିଆଁ ।

କୁଦିବା—କ୍ରି. ଡେଇଁବା ।

କୁଦ୍ଦାଳ—ବି. କୋଦାଳ; କୋଡ଼ି ।

କୁନ୍ତ—ବି. ଭଲ୍ଲ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

କୁନ୍ତଳ—ବି. କେଶ ।

କୁନ୍ତୀ—ବି. ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଜନନୀ ।

କୁନ୍ଥାଇବା-କ୍ରି. (କୁନ୍ଥନ ଶବ୍ଦଜ) କୁନ୍ଥନ କରିବା ।

କୁନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପ ବିଶେଷ ।

କୁନ୍ଦନ, କୁନ୍ଦ } ବି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାରରେ ହୀରକାଦି ବସାଇବା କାମ ।

କୁନ୍ଦିବା-କ୍ରି. ଯନ୍ତ୍ରରେ ଚିକ୍କଣ କରିବା ।

କୁପିତ-ବିଂ. (କୁପ୍-ତ) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ।

କୁବଳୟ-ବି. ନୀଳପଦ୍ମ ।

କୁବେର-ବି. ଯକ୍ଷପତି ।

କୁବ୍ଜ-ବିଂ. ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ; କୁଜା ।

କୁମର-ବି. (କୁମାରଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ।

କୁମାର-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ; ବାଳକ ।

କୁମୁଦ-ବି. କଇଁଫୁଲ ।

କୁମୁଦିନୀ-ବି. (କୁମୁଦ-ଇନ୍-ଈ) କୁମୁଦପୁଷ୍କରିଣୀ; କୁମୁଦଲତା ।

କୁମେରୁ-ବି. ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣ କେନ୍ଦ୍ର ।

କୁମ୍ପା-ବି. ତେଲ ରଖିବାର ପାତ୍ର ।

କୁମ୍ଭ-ବି. (କ-ଉମ୍ଭ୍-ଅ) ଗଜକୁମ୍ଭ; ଘଟ ।

କୁମ୍ଭକ-ବି. ଯୋଗସାଧନ ବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ବି. ରାବଣାନୁଜ ରାକ୍ଷସ ।

କୁମ୍ଭକାର-ବି. (କୁମ୍ଭ-କୃ-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ; କୁମ୍ଭାର ।

କୁମ୍ଭାଟୁଆ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭାର, କୁମ୍ହାର } ବି. (କୁମ୍ଭକାର ଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭକାରଜାତି ।

କୁମ୍ଭୀପାକ-ବି. ନରକବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭୀର-ବି. କମ୍ଭିର ।

କୁରଙ୍ଗ-ବି. (କୁ-ରଙ୍ଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ମୃଗ ।

କୁରାଢି-ବି.(କୁଠାରଶବ୍ଦଜ)କୁଠାର; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁରୁ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଜବଂଶବିଶେଷ ।

କୁରୁଡିବା, କୁରୁଳିବା } କ୍ରି. ହର୍ଷରେ ଧ୍ୱନି କରିବା ।

କୁରୁବକ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କୁରୁବିନ୍ଦ-ବି. (କୁରୁ-ବିନ୍ଦ୍-ଅ) ପଦ୍ମରାଗମଣି ।

କୁର୍ଣ୍ଣି-ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ।

କୁଳ-ବି. ବଂଶ; ସମୂହ ।

କୁଳ-ବୁଡା-ବିଂ. କୁଳଗୌରବ ଲୋପକାରୀ ।

କୁଳଟା-ବି.(କୁଳ-ଅଟ୍-ଅ)ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ଭ୍ରଷ୍ଟା ।

କୁଲ୍ଲ-ବି. (କୁଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ପାଛୁଡିବାର ପାତ୍ର ।

କୁଳାଙ୍ଗାର-ବିଂ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) ବଂଶର ଅଙ୍ଗାର ବା ଅଧମ ।

କୁଳାଚାର-ବି. (କୁଳ-ଆଚାର) କୁଳଧର୍ମ ।

କୁଳାୟ-ବି. ନୀଡ଼; ପକ୍ଷୀର ବସା ।

କୁଲାଲ-ବି. କୁମ୍ଭକାର ।

କୁଳୁ, କୁଳୁକୁଞ୍ଚା } ବି. କୁଣ୍ଡରେ ପାଣି ଫେଣି କଲକଲ କରି ନିକ୍ଷେପ ।

କୁଳି-ବି. ମୂଲିଆ ।

କୁଳିଶ-ବି. (କୁଳି-ଶ) ଇନ୍ଦ୍ରର ବଜ୍ର ।

କୁଳୀନ-ବିଂ. (କୁଳ-ଇନ୍) ଉତ୍ତମ କୁଳୋଦ୍ଭବ ।

କୁଳୀର-ବି. କଙ୍କଡ଼ା ।

କୁଶ-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

କୁଶଳ-ବି. ମଙ୍ଗଳ; କଲ୍ୟାଣ; ନିପୁଣ ।

କୁଶଳୀ-ବିଂ. (କୁଶଳ-ଇନ୍) କୁଶଳଯୁକ୍ତ; କଲ୍ୟାଣବିଶିଷ୍ଟ ।

କୁଶୀଲବ-ବି. ନଟ; ନର୍ତ୍ତକ ।

କୁଷ୍ଠ-ବି. ମହାବ୍ୟାଧି ।

କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ପାଣିକଖାରୁ ।

କୁଷୀଦ, କୁସୀଦ } ବି. (କୁ-ସଦ୍-ଅ) ସୁଧ ।

କୁସୁମ-ବି. ପୁଷ୍ପ ।

କୁସୁମିତ-ବିଂ. (କୁସୁମ-ଇତ) ପୁଷ୍ପିତ ।

କୁସୁମେଷୁ-ବି. (କୁସୁମ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

କୁହକ, କୁହୁକ } ବି. ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ଭେଲ୍କି ।

କୁହର-ବି. (କୁ-ହୃ-ଅ) ଗହ୍ୱର; କୁହୁଧ୍ୱନି ।

କୁହରିବା-କ୍ରିଂ. କୁହୁକୁହୁଧ୍ୱନି କରିବା ।

କୁହାଟ-ବି. ଉଚ୍ଚଡାକ ।

କୁହାଟିବା-କ୍ରିଂ. ଉଚ୍ଚଡାକ ଦେବା ।

କୁହୁ-ବି. ଅମାବାସ୍ୟା; କୋକିଳଧ୍ୱନି ।

କୁହୁଳିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିଯୋଗେ ପ୍ରଧୂମିତ ହେବା ।

କୁହେଳି-ବି. କୁଜ୍ଝଟି ।

କୂଅ-ବି. (କୂପଶବ୍ଦଜ) କୂପ ।

କୂଜନ-ବି. (କୂଜ୍-ଅନ) ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧ୍ୱନି ।

କୂଜିତ-ବି. (କୂଜ୍-ତ) ପକ୍ଷୀର ଧ୍ୱନି ।

କୂଟ-ବି. (କୂଟ୍-ଅ) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ମାୟା; [କପଟ ।

କୂଟସ୍ଥ-ବିଂ. ଉଦାସୀନ ।

କୂପ-ବି. କୂଅ; ଗର୍ତ୍ତ ।

କୂପ-ମଣ୍ଡୂକ-ବି. ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ।

କୂର୍ଚ୍ଚିକା-ବି. ତୁଳି ।

କୂର୍ପର-ବି. କହୁଣି; ଅଣ୍ଟୁ ।

କୂର୍ମ୍ମ-ବି. କଚ୍ଛପ ।

କୂଳ-ବି. ତୀର ।

କୃକଲାସ-ବି ଏଣ୍ଟୁଅ ।

କୃଚ୍ଛ୍ର-ବି. କଷ୍ଟ ।

କୃତ-ବିଂ. (କୃ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

କୃତକ-ବିଂ. କୃତ୍ରିମ ।

କୃତ-କୃତ୍ୟ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ ।

କୃତଘ୍ନ-ବିଂ. (କୃତ-ହନ୍-ଅ) ଉପକାରୀର ଅପ- [କାରୀ ।

କୃତଜ୍ଞ-ବିଂ. (କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଉପକାର ସ୍ମରଣକାରୀ ।

କୃତ-ଦାର-ବିଂ. ବିବାହିତ (ପୁରୁଷ) ।

କୃତାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (କୃତ-ଅଞ୍ଜଳି) ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କୃତାନ୍ତ-ବି. (କୃତ-ଅନ୍ତ) ଯମ ।

କୃତାର୍ଥ-ବିଂ. (କୃତ-ଅର୍ଥ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ।

କୃତି-ବି. (କୃ-ତି) କାର୍ଯ୍ୟ; ରଚନା ।

କୃତିତ୍ୱ-ବି. କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା ।

କୃତୀ-ବିଂ. (କୃତ-ଇନ୍) କର୍ମକୁଶଳ ।

କୃତ୍ତି-ବି. (କୃତ୍-ତି) ଚର୍ମ ।

କୃତ୍ତିକା-ବି. ତୃତୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

କୃତ୍ତି-ବାସ-ବି. ଚର୍ମଧାରୀ; ମହାଦେବ ।

କୃତ୍ରିମ-ବିଂ. (କୃ-ତ୍ରିମ) ମନୁଷ୍ୟକୃତ; କଳ୍ପିତ ।

କୃତ୍ସ୍ନ-ବିଂ. ସକଳ ।

କୃନ୍ତନ-ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

କୃପଣ-ବିଂ. (କୃପ୍-ଅନ୍) ବ୍ୟୟକୁଣ୍ଠ; ନୀଚ ।

କୃପା-ବ. (କୃପ୍-ଅ) ଦୟା ।
କୃପାଣ-ବ. ଖଡ୍ଗ ।
କୃପାଳୁ-ବି. (କୃପା-ଅଳୁ) ଦୟାଳୁ ।
କୃମି-ବ. କୀଟ ।
କୃଶ-ବି. କ୍ଷୀଣ ।
କୃଶାନୁ-ବ. ଅଗ୍ନି ।
କୃଷକ-ବ. ଚଷା ।
କୃଷି-ବ. (କୃଷ୍-ଇ) ଚଷବାସ ।
କୃଷୀବଳ-ବ. (କୃଷି-ବଳ) କୃଷକ ।
କୃଷ୍ଟ-ବି. (କୃଷ୍-ତ) ଚଷା ଯାଇଥିବା
କୃଷ୍ଣ-ବ. (କୃଷ୍-ନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବି. କଳା; ନୀଳ- [ବର୍ଣ୍ଣ ।
କୃଷ୍ଣ-ସାର-ବ. ମୃଗ ବିଶେଷ ।
କୃଷ୍ୟ-ବି. (କୃଷ୍-ଯ) କର୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ।
କେଉଟ-ବ. (କୈବର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଉଁ / କେଉଁଣସି / କେବଣ } (କିମ୍-ଶବ୍ଦଜ) କଏ; କଣ ।
କେକା-ବ. ମୟୂରଧ୍ୱନି ।
କେକୀ-ବ. (କେକା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
କେଖିବା-କ୍ରି. ଭୂଷିଦେବା ।
କେଣେ-ଅ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଆଡ଼େ ।
କେଣ୍ଡା-ବ. ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ।
କେତକୀ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେତନ-ବ. ଧ୍ୱଜ; ପତାକା; ଚିହ୍ନ; ସ୍ଥାନ ।
କେତୁ-ବ. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ପତାକା ।
କେତେ-ଅ. (କତଶବ୍ଦଜ) କେପରିମାଣ ।

କେଦାର-ବ. କିଆର ।
କେନ୍ଦରା-ବ. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁ-ବ. ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁଆ-ବ. ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ।
କେନ୍ଦୁଳି-ବ. (କନ୍ଦଳୀ ଶବ୍ଦଜ) କହାଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେନ୍ଦ୍ର-ବ. ଗୋଲକ୍ଷେତ୍ରର ବା ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ।
କେମନ୍ତ-ଅ. (କିଂ ଓ ମତଶବ୍ଦରୁ) କିପ୍ରକାର ।
କେମ୍ପା-ବି. ହସ୍ତ ଯାହାର ବଙ୍କ ।
କେୟୂର-ବ. ବାହୁଭୂଷଣ; ବାଜୁ; ତାଡ ।
କେରା-ବ. ତୃଣାଦିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଚ୍ଛ ।
କେଳା-ବ. ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଳି-ବ. କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।
କେଳିଗୃହ-ବ. (କେଳି-ଗୃହ) କ୍ରୀଡ଼ାଗାର ।
କେବଳ-ବି. ଏକମାତ୍ର; ଖାଲି ।
କେଶ-ବ. ବାଳ ।
କେଶ-ପାଶ-ବ. କେଶଗୁଚ୍ଛ ।
କେଶର / କେସର } ବ. ପୁଷ୍ପକିଞ୍ଜଳ୍କ; ସିଂହାଦିର ଗ୍ରୀବା-ଦେଶର ବାଳ ।
କେଶରୀ-ବ. (କେଶର-ଇନ୍) ସିଂହ ।
କେଶବ-ବ. ବିଷ୍ଣୁ । [କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
କେଶବ-ବ. (କ-ଈଶ-ବ) ବା (କେଶ-ବ)
କେସନ-ଅ. କିପରି ।
କେହି / କେହୁ } ସର୍ବ. କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ।

କେମନ୍ତେ—କ୍ରି. ବିଂ. କିପ୍ରକାରେ ।
କୈଟଭାରି—ବି.(କୈଟଭ-ଅରି)ନାରାୟଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
କୈତବ—ବି. (କିତବ-ଅ) ଛଳ; କପଟ ।
କୈରବ—ବି. କଇଁଫୁଲ ।
କୈଳାସ—ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
କୈବର୍ତ୍ତ—ବି. କେଉଟ ।
କୈବଲ୍ୟ—ବି. (କେବଳ-ଯ) ମୋକ୍ଷ ।
କୈଶୋର—ବି. (କିଶୋର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୋଇ—ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣାଦି ଅଉଟିବା ପାତ୍ର ।
କୋଇଲା—ବି.(ଇଂରାଜୀ କୋଲ୍ ଶବ୍ଦଜ)ଅଙ୍ଗାର ।
କୋଇଲି—ବି. (କୋକିଳଶବ୍ଦଜ) କୋକିଳ ।
କୋକ—ବି. ଚକ୍ରବାକ ।
କୋକନଦ—ବି. ରକ୍ତପଦ୍ମ; ଲାଲକଇଁ ।
କୋକିଳ—ବି. କୋଇଲି; ପିକ ।
କୋଚିଲା—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
କୋଟରି—ବି. ବୃକ୍ଷସ୍ଥ ଗହ୍ୱର ।
କୋଟି—ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶତଲକ୍ଷ ।
କୋଠ-ଭଣ୍ଡାର—ବି. (କୋଷ୍ଠ-ଭାଣ୍ଡାଗାର) ଭିତରର ଭଣ୍ଡାର ।
କୋଠରି—ବି. ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
କୋଠା—ବି. ଅଟ୍ଟାଳିକା ।   [ଗାର ।
କୋଠି—ବି. (କୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଅମାର; ଶସ୍ୟା-
କୋଡ଼ି—ବି. ମାଟି ଖୋଳିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
କୋଡ଼ିବା—କ୍ରି. ମାଟି ଖୋଳିବା ।
କୋଢ଼ୀ—ବି. (କୁଷ୍ଠୀଶବ୍ଦଜ) କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ।
କୋଣ—ବି. ଗୃହାଦିର ବନ୍ଦକ; ଦୁଇରେଖାର ସନ୍ଧିସ୍ଥଳ ।

କୋତରା—ବିଂ. ମଳିନ ।
କୋଥଳି—ବି. ମୁଣି ।
କୋଦଣ୍ଡ—ବି. ଧନୁ ।
କୋଦା—ବିଂ. ମୋଟା ।
କୋପ—ବି. (କୁପ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।
କୋପନ—ବିଂ. (କୁପ୍-ଅନ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
କୋମଳ—ବିଂ. କଅଁଳ; ସୁକୁମାର ।
କୋୟୂର—ବି. ସେବକ ।
କୋରକ—ବି. କଢ଼ି; ମୁକୁଳ ।   [କୋଟର ।
କୋରଡ଼—ବି. (କୋଟରଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷର
କୋରଡା—ବି. ଚାବୁକ ।
କୋଳ—ବି. କ୍ରୋଡ଼ ।   [ଧ୍ୱନି; ଗୋଳମାଳ ।
କୋଳାହଳ—ବି.(କୋଳ-ଅ-ହଳ୍-ଅ)କଳକଳ
କୋବିଦ—ବିଂ. ପଣ୍ଡିତ; ଜ୍ଞାନୀ ।
କୋଶ—ବି. ଖଡ୍ଗର ଖାପ; ପଣସପ୍ରଭୃତିର ପୁଟ ।
କୋଶ—ବି. (କ୍ରୋଶଶବ୍ଦଜ)୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।
କୋଷ—ବି. ଭଣ୍ଡାର; ଅଭିଧାନ ।
କୋଷ୍ଠ—ବି. ଉଦର; ଅନ୍ତଃପୁର ।
କୋଷ୍ଠୀ—ବି. ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।
କୋଷ୍ଣ—ବିଂ. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷଦୁଷ୍ଣ ।
କୋହ—ବି. (କୋପଶବ୍ଦଜ) ମନର ବିକଳଭାବ ।
କୋହଳ—ବିଂ. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ନରମ ।
କୌତୁକ—ବି.(କୁତୁକ-ଅ) କୁତୂହଳ; ହର୍ଷ ।
କୌତୂହଳ—ବି. (କୁତୂହଳ-ଅ) ଔତ୍ସୁକ୍ୟ ।
କୌପୀନ—ବି. କୌପୁନି, ଲେଙ୍ଗୁଟି ।

କୌମାର-ବି. (କୁମାର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଲ ।

କୌମୁଦୀ-ବି. (କୁମୁଦ-ଅ-ଈ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।

କୌମୋଦକୀ-ବି. ବିଷ୍ଣୁଗଦା ।

କୌରବ-ବିଂ. (କୁରୁ-ଅ) କୁରୁବଂଶୀୟ ।

କୌଳିକ-ବିଂ. (କୁଳ-ଇକ) କୁଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କୌଶଲ-ବି. (କୁଶଲ-ଅ) ନୈପୁଣ୍ୟ ।

କୌଶଲ୍ୟା-ବି. ଦଶରଥପତ୍ନୀ, ରାମମାତା ।

କୌଷେୟ-ବି. (କୋଷ-ଏୟ) ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ।

କୌସ୍ତୁଭ-ବି. ବିଷ୍ଣୁବକ୍ଷମଣି ।

କ୍ରକଚ-ବି. କରତ ।

କ୍ରତୁ-ବି. ଯଜ୍ଞ ।

କ୍ରନ୍ଦନ-ବି. (କ୍ରନ୍ଦ୍-ଅନ) ରୋଦନ ।

କ୍ରମ-ବି. ପର୍ଯ୍ୟାୟ; ନିୟମ; ପାଦକ୍ଷେପ ।

କ୍ରମଶଃ-କ୍ରି. ବି. (କ୍ରମ-ଶସ୍) କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।

କ୍ରମିକ-ବିଂ. (କ୍ରମ-ଇକ) କ୍ରମାଗତ ।

କ୍ରମେଲକ-ବି. ଉଷ୍ଟ୍ର ।

କ୍ରୟ-ବି. (କ୍ରୀ-ଅ) କିଣିବା ।

କ୍ରବ୍ୟ-ବି. ମାଂସ ।

କ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ରମ୍-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।

କ୍ରାନ୍ତି-ବି. (କ୍ରମ୍-ତି) ଅତିକ୍ରମଣ; କଳ୍ପିତ ରେଖା;
ବଡ଼ାକର ବୃତ୍ତାଂଶ । [ଷ୍ଠାନ ।

କ୍ରିୟା-ବି. (କୃ-ଯ-ଆ) କର୍ମ ; ଶାସ୍ତ୍ରାଦିର ଅନୁ-

କ୍ରୀଡ଼ନକ-ବି. ଖେଳନା ।

କ୍ରୀଡ଼ା-ବି. (କ୍ରୀଡ଼୍-ଅ) ଖେଳ ।

କ୍ରୀତ-ବିଂ. (କ୍ରୀ-ତ) କିଣାଯାଇଥିବା ।

କ୍ରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (କ୍ରୁଧ୍-ତ) କୁପିତ ।

କ୍ରୂର-ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

କ୍ରେତବ୍ୟ-ବିଂ. (କ୍ରୀ-ତବ୍ୟ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ରେତା-ବି. (କ୍ରୀ-ତୃ) କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ।

କ୍ରେୟ-ବିଂ. (କ୍ରୀ-ଯ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ରୋଡ଼-ବି. କୋଳ ।

କ୍ରୋଡ଼ପତ୍ର-ବି. ପୁସ୍ତକର ଅତିରିକ୍ତ ପତ୍ର ।

କ୍ରୋଧ-ବି. (କ୍ରୁଧ୍-ଅ) କୋପ । [କୋପନ ।

କ୍ରୋଧୀ-ବିଂ. (କ୍ରୋଧ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧଯୁକ୍ତ ;

କ୍ରୋଶ-ବି. (କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।

କ୍ରୌଞ୍ଚ-ବି. ବକଜାତୀୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

କ୍ଲମ-ବି ଶ୍ରମ ।

କ୍ଲାନ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ଲମ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ।

କ୍ଲାନ୍ତି-ବି. (କ୍ଲମ୍-ତି) ଶ୍ରାନ୍ତି; ଶ୍ରମର କଷ୍ଟ ।

କ୍ଲିନ୍ନ-ବିଂ. (କ୍ଲିଦ୍-ତ) କ୍ଲେଦଯୁକ୍ତ ।

କ୍ଲିଷ୍ଟ-ବିଂ. (କ୍ଲିଶ୍-ତ) କ୍ଲେଶପ୍ରାପ୍ତ ।

କ୍ଲୀବ-ବିଂ. (କ୍ଲୀବ୍-ଅ) ନପୁଂସକ; ଅକ୍ଷମ ।

କ୍ଲେଦ-ବି. (କ୍ଲିଦ୍-ଅ) ପୂଯ ଆଦି ମଳଯୁକ୍ତ ଜଳ ।

କ୍ଲେଶ-ବି. (କ୍ଲିଶ୍-ଅ) କଷ୍ଟ ।

କ୍ୱଚିତ୍-ଅ. କେଉଁଠାରେ; କୌଣସିଠାରେ ।

କ୍ୱଣନ, କ୍ୱଣିତ } ବି. (କ୍ୱଣ୍-ଅନ,ତ) ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।

କ୍ୱାଥ-ବି. (କ୍ୱଥ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧବସ୍ତୁର ରସ ।

କ୍ଷଣ-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ଅ) ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ କାଳ; ଶୁଭକ୍ଷଣ ।

କ୍ଷଣଦା-ବି. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷଣ-ପ୍ରଭା-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

କ୍ଷଣିକ-ବି॰. (କ୍ଷଣ-ଇକ) କ୍ଷଣମାତ୍ରସ୍ଥାୟୀ ।

କ୍ଷତ-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତ) ବ୍ରଣ; ଘା । ବି॰. ବିଦ୍ଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷତି-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତି) ହାନି, କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷତ୍ର, କ୍ଷତ୍ରିୟ } ବି. (କ୍ଷତ-ତ୍ରୈ-ଅ-ଇୟ) ରାଜନ୍ୟ-ଜାତି ।

କ୍ଷନ୍ତବ୍ୟ-ବି॰. (କ୍ଷମ୍-ତବ୍ୟ) କ୍ଷମାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ଷପଣକ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

କ୍ଷପା-ବି. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷପିତ-ବି॰. (କ୍ଷପ-ଣିଚ୍-ତ) ଯାପିତ; ନାଶିତ ।

କ୍ଷମ-ବି॰. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସମର୍ଥ ।

କ୍ଷମତା-ବି. ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

କ୍ଷମା-ବି. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ଦୋଷମାର୍ଜନା ।

କ୍ଷୟ-ବି. (କ୍ଷି-ଅ) ହ୍ରାସ; ନାଶ; ରୋଗବିଶେଷ ।

କ୍ଷୟିତ-ବି. (କ୍ଷି-ଣିଚ୍-ତ) ହ୍ରାସିତ ।

କ୍ଷର-ବି॰. ନଶ୍ୱର ।

କ୍ଷରଣ-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅନ) ସ୍ରବିବା ।

କ୍ଷରିତ-ବି॰. ନିଃସୃତ ।

କ୍ଷବଥୁ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷାତ୍ର-ବି॰. (କ୍ଷତ୍ର-ଅ) କ୍ଷତ୍ରିୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କ୍ଷାନ୍ତ-ବି॰. (କ୍ଷମ୍-ତ) କ୍ଷମାଶୀଳ; ନିବୃତ୍ତ ।

କ୍ଷାନ୍ତି-ବି. (କ୍ଷମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି; କ୍ଷମା ।

କ୍ଷାମ-ବି. (କ୍ଷୈ-ତ) କ୍ଷୀଣ ।

କ୍ଷାର-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅ) ଲବଣରସ; ଖାର ।

କ୍ଷାଳନ-ବି. (କ୍ଷାଲ୍-ଅନ) ଧୋଇସଫାକରିବା ।

କ୍ଷାଳିତ-ବି॰. ଧୌତ; ପରିଷ୍କୃତ ।

କ୍ଷିତି-ବି. (କ୍ଷି-ତି) ପୃଥିବୀ ।

କ୍ଷିତିଜ-ବି. (କ୍ଷିତି-ଜନ୍-ଅ) ଚକ୍ରବାଳ; ମଙ୍ଗଳ-ଗ୍ରହ ।

କ୍ଷିପ୍ତ-ବି॰. (କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିକୀର୍ଣ୍ଣ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

କ୍ଷିପ୍ର-ବି॰. ଶୀଘ୍ର; ଦ୍ରୁତ ।

କ୍ଷୀଣ-ବି॰. (କ୍ଷୀ-ଣ) କୃଶ ।

କ୍ଷୀର-ବି. ଜଳ; ଦୁଗ୍ଧ; ଅଠା ।

କ୍ଷୀରି-ବି. (କ୍ଷୀରଶବ୍ଦଜ) ପାୟସ ।

କ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବି॰. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; ଅବହତ; ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷୁତ୍-ବି. କ୍ଷୁଧା ।

କ୍ଷୁତ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବି॰. (କ୍ଷୁଦ୍-ର) ଛୋଟ; କ୍ଷୁଦ୍ରାଶୟ ।

କ୍ଷୁଧା-ବି. (କ୍ଷୁଧ୍-ଅ) ଭୋକ ।

କ୍ଷୁବ୍ଧ-ବି॰. (କ୍ଷୁଭ୍-ତ) କ୍ଷୋଭପ୍ରାପ୍ତ; ବିଚଳିତ ।

କ୍ଷୁର-ବି. (କ୍ଷୁର୍-ଅ) ନାପିତର ଖୁର ।

କ୍ଷେତ୍ର-ବି. କ୍ଷେତ; ତୀର୍ଥ; ଅଗ୍ନି; ତ୍ରିକୋଣାଦି ।

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ-ବି॰.(କ୍ଷେତ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; କୃଷକ ।

କ୍ଷେପ, କ୍ଷେପଣ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅ, ଅନ) ନିକ୍ଷେପ; ଯାପନ ।

କ୍ଷେପଣୀ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅନ-ଈ) ଅହୁଲା ।

କ୍ଷେମ-ବି. (କ୍ଷି-ମ) କଲ୍ୟାଣ, ଶୁଭ ।

କ୍ଷୋଦ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ଅ) ଖୁଦ; ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷୋଦିତ-ବି॰. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଅଙ୍କିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

କ୍ଷୋଭ—ବ. (କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଉଦ୍‌ବେଗ; [ଆନ୍ଦୋଳନ ।
କ୍ଷୋମ—ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।
କ୍ଷୋଣୀ—ବ. ପୃଥିବୀ; ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ।
କ୍ଷୌଦ୍ର—ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ରା-ଅ) ମଧୁ ।
କ୍ଷୌମ—ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।
କ୍ଷୌର—ବ. (କ୍ଷୁର-ଅ) ମୁଣ୍ଡନ; କ୍ଷୌରକର୍ମ୍ମ ।
କ୍ଷ୍ମା—ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସର୍ବଂସହା; ପୃଥିବୀ ।
କ୍ଷ୍ୱେଡ଼ିତ—ବ. ବୀରମାନଙ୍କର ସିଂହନାଦ ।

ଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ବ. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଖଇ—ବ. (ପ୍ରାଂ: ଖଦିକାଶବ୍ଦଜ) ଲିଆ ।
ଖଇଚ୍—ବିଂ. ଦରପକ୍ୱରଅ ।
ଖଇଞ୍ଚ—ବ. (ଦେଶଜ) ଖଇବା ନିମିତ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ ଧରିବାର ଯନ୍ତ୍ର । [ବୃକ୍ଷର ଆଠା ।
ଖଇର—ବ. (ପ୍ରା. ଖଦିରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ
ଖଗ—ବ. (ଖ-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ଖଗପତି—ବ. ବିଷ୍ଣୁବାହନ; ଗରୁଡ଼ ।
ଖଗୋଲ—ବ. ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ।
ଖଙ୍କାର—ବ. କଫ ମିଶ୍ରିତ ଛେପ ।
ଖଚ—ବ. ମିଛ; ଚୁଗୁଲି; ପରନିନ୍ଦା ।
ଖଚିତ—ବିଂ. (ଖଚ୍-ତ) ଅନୁବଦ୍ଧ; ଭୂଷିତ ।
ଖଚୁଆ—ବ. ଚୁଗୁଲିଆ ।
ଖଜଣା—ବ. କର ।
ଖଜା—ବ. ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବିଶେଷ ।
ଖଜାଞ୍ଚି—ବ. କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।
ଖଞ୍ଜ—ବିଂ. (ଖଞ୍ଜ୍-ଅ) ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଖଞ୍ଜନ } କ୍ଷୁଦ୍ର ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଖଞ୍ଜରୀଟ
ଖଞ୍ଜଣୀ—ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖଞ୍ଜା—ବ. ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଗୃହ । ବିଂ. ସଜଡ଼ା; ଗଚ୍ଛିତ ।
ଖଞ୍ଜିବା—କ୍ରି. ସଜାଡ଼ି ଥୋଇବା ।
ଖଟା—ବ. ଅମ୍ଳ ।
ଖଟିଆ—ବ. ଦୋଳା; ଯାନବିଶେଷ ।
ଖଟିବା—କ୍ରି. ପରିଶ୍ରମ କରିବା; ସେବାକରିବା ।
ଖଟେଇ—ବ. ଅମ୍ଳପଦାର୍ଥ ।
ଖଟ୍ୱା—ବ. ଖଟ ।
ଖଡଖଡ଼ି—ବ. ଶିବିକା; ପାଲିଙ୍କି ।
ଖଡ଼ମ—ବ. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ।
ଖଡ଼ା—ବ. ଶାଗବିଶେଷ ।
ଖଡ଼ିକା—ବ. ସରୁ କାଠି । [ବ୍ୟବହୃତ) ।
ଖଡ଼ୀ—ବ. ଧଳା-ମୃତ୍ତିକାବିଶେଷ (ଲେଖିବାରେ
ଖଡ଼ୁ—ବ. ହାତର ବଳା ।
ଖଡ୍ଗ—ବ. ଗଣ୍ଡାର ଶୃଙ୍ଗ; ଖଣ୍ଡା, ତରବାରି ।
ଖଡ୍ଗୀ—ବିଂ. (ଖଡ୍ଗ-ଇନ୍) ଖଡ୍ଗଧାରୀ; ବ. ଗଣ୍ଡାର ।
ଖଣତି—ବ. (ଖନିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମାଟି ଖୋଳିବାର
ଖଣି—ବ. (ଖନ୍-ଧାତୁରୁ) ଆକର । [ଅସ୍ତ୍ର ।
ଖଣ୍ଟ—ବ. ଦସ୍ୟୁ ।
ଖଣ୍ଡ—ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅ) ଅଂଶ; ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ ।

ଖଣ୍ଡନ-ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।
ଖଣ୍ଡା-ବ. ତରବାରି ।
ଖଣ୍ଡିଆ-ବି°. (ଖଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତଯୁକ୍ତ ।
ଖଣ୍ଡିତ-ବି°. (ଖଣ୍ଡ୍-ତ) ଛିନ୍ନ ।
ଖଣ୍ଡୁଆ-ବ. ରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
ଖତ-ବ. ପଶୁ ଗୋବର ପ୍ରଭୃତି; ସାର ।
ଖତମାଳ-ବ. (ଖ-ତମାଳ) ମେଘ ।
ଖତିୟାନ୍-ବ. ଜମି ଜମାର ହିସାବ କାଗଜ ।
ଖଟେଇ ହେବା-କ୍ରି. ବିକୃତ ମୁଖଭଙ୍ଗୀସହ ଚିଡ଼େଇବା ।
ଖଦଡ଼ା-ବି°. ଅତିରୁକ୍ଷ ।
ଖଦି-ବ. ଶ୍ୱେତ ଧୋତି ।
ଖଦିର-ବ. ଖଇର ।
ଖଦ୍ୟୋତ-ବ. ଜଳକୁଳିଆ ପୋକ ।
ଖନନ-ବ. (ଖନ୍-ଅନ) ଖୋଳିବା ।
ଖନା-ବି°. ଯେ ନାସିକାଯୋଗେ କଥା କହେ ।
ଖନିତ୍ର-ବ. (ଖନ୍-ଇତ୍ର) ଖଣତି ।
ଖପରା-ବ. (ଖର୍ପରଶବ୍ଦଜ) ଭଙ୍ଗାହାଣ୍ଡିର ଖଣ୍ଡ ।
ଖ-ପୁଷ୍ପ-ବ. ଅବାସ୍ତବ ବିଷୟ ।
ଖପୁରି-ବ. (ଖର୍ପରିଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ଖୋଳପା ।
ଖ-ମଣି-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଖମା, ଖଣା } ବ. ଖାଲ ।
ଖମାର-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ରଖିବାର ଘର ।
ଖମ୍ବ, ଖୁମ୍ବ } ବ. ଖୁଣ୍ଟ; ଖମ୍ବ ।

ଖୟୁରାତ୍-ବ. ଦାନ, ବିତରଣ ।
ଖର-ବ. ଗର୍ଦ୍ଦଭ; ଅଶ୍ୱତର; ବି°. ଉଗ୍ର; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ଖରକିବା-କ୍ରି. ଓଲେଇବା ।
ଖରଚ-ବ. ବ୍ୟୟ ।
ଖରଡ଼-ବ. ଖାଲ୍ଡ଼ ।
ଖରଡ଼ାପଣି-ବ. ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ବାକେ-ଅୟ ।
ଖରଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭାଙ୍ଗିବା ।
ଖରା-ବ. (ଖରର ଅପଭ୍ରଂଶ) ସୂର୍ଯ୍ୟୋତ୍ତାପ ।
ଖରାପ-ବି°. ମନ୍ଦ; ଦୁଷ୍ଟ; ନଷ୍ଟ ।
ଖରିଦ୍-(ଫାର୍ସି) ବ. କ୍ରୟ ।
ଖର୍ଜ୍ଜୁର-ବ. ଖଜୁରି ।
ଖର୍ପର-ବ. ଖପରା; ମୁଣ୍ଡର ଖୋଳପା ।
ଖର୍ବ-ବ. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ବି°. ବାମନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଖଳ-ବି°. ଶଠ ।
ଖଲ୍-ବ. (ଖଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧ ମର୍ଦ୍ଦନପାତ୍ର ।
ଖଳା-ବ. ଧାନ୍ୟ ଅମଳ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ଖଲାସ-ବ. ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଖଲିଆ-ବି°. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଖଲିନ-ବ. ଲଗାମ ।
ଖବର-ବ. ସମ୍ବାଦ; ବାର୍ତ୍ତା ।
ଖସଡ଼ା-ବି°. ପିଚ୍ଛିଳ ।
ଖସା-ବ. ଛଲ ।
ଖସିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା; ଅଲକ୍ଷିତେ ପଳା-ଯିବା ।
ଖାଇ-ବ. (ଖନ୍‌ଧାତୁଜ) ଗଡ଼ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଜଳାଶୟ ।

ଖାଇ—ବି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) କପାପିଞ୍ଜିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଖାଇବା—କ୍ରି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) ଭୋଜନ କରିବା ।
ଖାଉନ୍ଦ—ବି. (ଫାର୍ସି ଖାମିନ୍ଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଭୁ ।
ଖାଣ୍ଡବ—ବି. ବନବିଶେଷ ।
ଖାତ—ବି. (ଖନ୍-ତ) ଗର୍ତ୍ତ ।
ଖାତକ—ବି. ଋଣୀ ।
ଖାତିର୍—ବି. ସମ୍ମାନ ।
ଖାତା—ବି. ଲେଖିବା ବହି ।
ଖାଦ—ବି. ଅସାର ଅଂଶ ।
ଖାଦକ—ବିଂ. (ଖାଦ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷକ ।
ଖାଦ୍ୟ—ବିଂ. (ଖାଦ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ । ବି. ଭୋଜନ
ଖାପ—ବି. ଅସିକୋଷ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଖାର—ବି. କ୍ଷାର ।
ଖାଣ୍ଟି—ବିଂ. ଠିକ୍; ଅମିଶ୍ର; ସତ୍ୟ ।
ଖାରିଆ—ବିଂ. କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ; ଲବଣାକ୍ତ ।
ଖାଲ—ବି. ଗହ୍ୱର ଜମି ।
ଖାଲି—ବିଂ. ଶୂନ୍ୟ; କେବଳ ।
ଖାସା—ବିଂ. ଉତ୍ତମ । [ଅଛି ।
ଖାସୁ—ବିଂ. ଯାହାର କୋଷ କର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ-
ଖିଆଲ—ବି. ଝୁଙ୍କ ।
ଖିଡ଼କି—ବି. ଜଳାକବାଟି; ଝରକା ।
ଖିଦ୍ୟମାନ—ବିଂ. (ଖିଦ୍ + ଅନ) ଖେଦଯୁକ୍ତ ।
ଖିନ୍ନ—ବିଂ. (ଖିଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ; ଦୁଃଖିତ ।
ଖିଲି—ବି. ଲଗ୍ନକାଠି; ପାନବିଡ଼ିଆ ।
ଖିଲାନ—ବି. ତୋରଣାକାର ନିର୍ମାଣ ।

ଖୁଆ—ବି. ଦୁଗ୍ଧରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ; ଦଧି-
ମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ; ବାହୁମୂଳ ।
ଖୁଜୁଲି—ବି. କାଛୁ; କୁଣ୍ଡିଆ ।
ଖୁଡ଼ିଆ—ବି. କଳିହୁଡ଼ା ।
ଖୁଣୀ—ବିଂ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଖୁଣ୍ଟ—ବି. ସ୍ତମ୍ଭ ।
ଖୁଣ୍ଟା—ବି. ମେଖ; ଉଲୁଗୁଣା । [ବିଶେଷ ।
ଖୁଣ୍ଟିଆ—ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ; ଉପାଧି-
ଖୁଣ୍ଟିବା—କ୍ରି. ଠୋକିବା ।
ଖୁଡ଼ୁତା—ବି (ଖୁଲ୍ଲତାତ ଶବ୍ଦଜ) ପିତୃବ୍ୟ; ଦାଦ ।
ଖୁଡ଼ୀ—ବି. ପିତୃବ୍ୟ ପତ୍ନୀ ।
ଖୁଦ—ବି. (କ୍ଷୋଦ ଶବ୍ଦଜ) ତଣ୍ଡୁଳ କଣା ।
ଖୁନ୍ଦା—ବି. ମୁଖରେ ମୁଷ୍ଟ୍ୟାଘାତ । [ଖୁରା ।
ଖୁର—ବି. କ୍ଷୌର କରିବା ଶସ୍ତ୍ର; ଅଶ୍ୱାଦିଜନ୍ତୁର
ଖୁରାଣ୍ଟି—ବି. ମୃଗବିଶେଷ; ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖୁରୁଡ଼ି—ବି. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ।
ଖୁଲ୍ଲ—ବିଂ. କ୍ଷୁଦ୍ର ।
ଖୁଲ୍ଲତାତ—ବି. ପିତୃବ୍ୟ ।
ଖୁସି—ବି. ଇଚ୍ଛା । ବିଂ. ଆନନ୍ଦିତ ।
ଖେଚର—ବି. (ଖେ-ଚର) ଆକାଶଗାମୀ ପକ୍ଷୀ ।
ଖେଚଡ଼ି—ବି. ଡାଲିଚାଉଳ ମିଶା ପକ୍ୱାନ୍ନ ।
ଖେଟ—ବି. ଗ୍ରହ; ମୃଗୟା ।
ଖେଦ—ବି. (ଖିଦ୍-ଅ) ଶୋକ; ଦୁଃଖ; ଶ୍ରମ ।
ଖେପ—ବି. (କ୍ଷେପଶବ୍ଦଜ) ନିକ୍ଷେପ; ଥର ।
ଖେପା—ବି. (କ୍ଷିପ୍ଧାତୁଜ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
ଖେଳା—ବି. କ୍ରୀଡ଼ା ।

ଖେସାରି-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଖୋଇ-ବି. ଅଭ୍ୟାସ ; ସ୍ୱଭାବ ।

ଖୋଜ-ବି. ଅଶ୍ୱାଦିର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଖୋଜିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ।

ଖୋଦ୍-ବି. ଆପେ ; ନିଜେ ।

ଖୋଦିତ-ବିଂ. କ୍ଷୋଦିତ ; ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଖୋପ-ବି. ବୃକ୍ଷାଦିର କୋଟର; ପାରାଘର ।

ଖୋଲ୍-ବି. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଖୋଲା-ବିଂ. ମେଲା ; ଅନାବୃତ ।

ଖୋସଣୀ-ବି. କଟିସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ରବନ୍ଧନୀ ।

ଖୋସା / ଖୋଷା } ବି. (କୋଶ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥୂଲ; ପଣସର ପୁଟି ; ଜୁଡ଼ା ।

ଖୋସିବା-କ୍ରି. ଗୁଞ୍ଜିବା ।

ଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ଖ୍ୟାତି-ବି. (ଖ୍ୟା-ତି) ପ୍ରସିଦ୍ଧି ; ଯଶ ।

ଖ୍ୟାପନ-ବି. ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଗ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ତୃତୀୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଗ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ) ଗାମୀ ।

ଗଁଗଁ-ବି. କଣ୍ଠସ୍ୱରକ ଶବ୍ଦ ।

ଗଉଡ଼-ବି. ଜାତିବିଶେଷ; ଗୋପାଳ ।

ଗଉଡୁଣୀ-ବି. ଗୋପାଳୁଣୀ ।

ଗଉଣୀ-ବି.(ଗୋଣୀଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ପରିମାଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଗଗନ-ବି. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଗଙ୍ଗଶିଉଳି-ବି. (ଗଙ୍ଗାଶେଫାଳୀ) ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ-[ବିଶେଷ ।

ଗଙ୍ଗା-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଦୀ; ଜାହ୍ନବୀ ।

ଗଙ୍ଗାଧର-ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଧୃ-ଅ) ଶିବ ।

ଗଙ୍ଗାପ୍ରାପ୍ତି-ବି. ଗଙ୍ଗାତୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ।

ଗଛ-ବି. (ଗଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷ ।

ଗଛିବା-କ୍ରି. ତୁଲନା କରିବା ।

ଗଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ନ୍ୟସ୍ତ; ଜମାହୋଇଥିବା ।

ଗଜ-ବି. ହସ୍ତୀ; ଦ୍ୱିହସ୍ତ ପରିମାଣ ।

ଗଜରିବା-କ୍ରି. ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ।

ଗଜା-ବି. ଅଙ୍କୁର; ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ଗଜାନନ-ବି. (ଗଜ-ଆନନ) ଗଣେଶ ।

ଗଞ୍ଜି-ବି. ଶସ୍ୟର କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।

ଗଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ଗଂଜ୍-ଅନ) ତୁଚ୍ଛକାରୀ ।

ଗଞ୍ଜନା-ବି. (ଗଞ୍ଜ୍-ଅନ-ଆ) ଲାଞ୍ଛନା; ଯାତନା ।

ଗଞ୍ଜା-ବି. ପୁଂକୁକ୍କୁଟ; ପତ୍ରଗଛ ଓ ତାହାର ମାଦକ ଜଟା ।

ଗଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଲାଞ୍ଛନା କରିବା ।

ଗଠନ-ବି. ଆକୃତି; ନିର୍ମ୍ମାଣ ।

ଗଠିତ-ବି. ନିର୍ମିତ; ରଚିତ ।

ଗଡ଼-ବି. (ଗଡ୍-ଅ) ପରିଖା ; ଦୁର୍ଗ ।

ଗଡ଼ଧାଇ-ଅସମାପିକା-କ୍ରି. ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଭଳି ପଡ଼ିଯାଇ ।

ଗଡନ୍ତ / ଗଡନ୍ତିଆ } ବି. (ଗଡ୍ ଧାତୁଜ) ନମନମ ସ୍ଥାନ ।

ଗଡ଼ବଡ଼-ବି. ଗୋଳମାଳ ।

ଗଡ଼ିଆ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଷ୍କରଣୀ ।

ଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗ୍ରା) ଘେଟିବା; ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବା ।

ଗଡ଼ୁ-ବି. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।

ଗଡ୍ଡଳିକା-ବି. (ଗଡ୍ଡରଶବ୍ଦଜ) ମେଷଶ୍ରେଣୀ ।

ଗଡ୍ଡଳିକା ପ୍ରବାହ-ବି. ଏକମେଷାନୁଗାମିନୀ ମେଷଶ୍ରେଣୀର ଗମନ; ମୂର୍ଖଦ୍ୱାରା ଅନୁକରଣ ।

ଗଢ଼ଣି-ବି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ ।

ଗଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ଗଣ-ବି. (ଗଣ୍-ଅ) ଦଳ; ସମୂହ ।

ଗଣକ-ବି. (ଗଣ୍-ଅକ) ଗଣନାକାରୀ; ଦୈବଜ୍ଞ ।

ଗଣତି-ବି. ଗଣନା ।

ଗଣନ, ଗଣନା-ବି. (ଗଣ୍-ଅନ-ଆ) ଗଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଗଣନୀୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଅନୀୟ) ଗଣ୍ୟ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗଣିକା-ବି. (ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।

ଗଣିତ-ବି. (ଗଣ୍-ତ) ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର । ବିଂ. ଗଣା ।

ଗଣିବା-କ୍ରି. (ଗଣ୍ ଧାତୁରୁ) ସଂଖ୍ୟା କରିବା ।

ଗଣେଶ-ବି. (ଗଣ-ଈଶ) ଶିବପୁତ୍ର, ଗଜାନନ ।

ଗଣ୍ଠି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥିଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗସନ୍ଧି; ବାଉଁଶର ସନ୍ଧି; ବସ୍ତ୍ର କର ବନ୍ଧନ; ପଣ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଗଣ୍ଠିଆ-ବିଂ. ଗଣ୍ଠିଯୁକ୍ତ; କୁଟିଳ ।

ଗଣ୍ଠିଧନ-ବି. ଯତ୍ନରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଗଣ୍ଠିର-ବି. ବୋକସ୍ ।

ଗଣ୍ଡ-ବି. (ଗଣ୍ଡ୍-ଅ) କପୋଳ; ଗଳଗ୍ରନ୍ଥି; ସ୍ଫୋଟକ ।

ଗଣ୍ଡଗୋଳ-ବି. ଅଧିକ କୋଳାହଳ; ବିବାଦ ।

ଗଣ୍ଡମୂର୍ଖ-ବିଂ. ଘୋରମୂର୍ଖ ।

ଗଣ୍ଡଗ୍ରାମ-ବି. ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ।

ଗଣ୍ଡମାଳା-ବି. ଗଳାର ଅବୁ ସମୂହ ।

ଗଣ୍ଡଶୈଳ-ବି. (ଗଣ୍ଡ-ଶୈଳ) କ୍ଷୁଦ୍ରପର୍ବତ ।

ଗଣ୍ଡା-ବି. ଚଉକଡ଼ା; ଗଣ୍ଡାରନାମକ ଜନ୍ତୁ ।

ଗଣ୍ଡି-ବି. ଗଳାଠାରୁ କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ; ଗଛର କାଣ୍ଡ ।

ଗଣ୍ଡିରି-ବି. ଗଣ୍ଠିର; ବୋକସ୍ ।

ଗଣ୍ଡୂଷ-ବି. ଗଲେ ପାଣି ।

ଗଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଗଣ୍-ଯ) ଗଣନୀୟ ।

ଗତ-ବିଂ. (ଗମ୍-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ମୃତ; ପ୍ରାପ୍ତ; ଅତୀତ ।

ଗତି-ବି. (ଗମ୍-ତି) ଗମନ; ଉପାୟ; ଅବସ୍ଥା; ଆଶ୍ରୟ ।

ଗତ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଗତି-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଗତି; ଉପାୟାନ୍ତର ।

ଗଦ-ବି. (ଗଦ୍-ଅ) ରୋଗ ।

ଗଦ-ବି. ସର୍ପ ବିଷର ଔଷଧ ।

ଗଦା-ବି. (ଗଦ୍-ଆ) ମୁଦ୍ଗର; ସ୍ତୂପ ।

ଗଦାଇବା-କ୍ରି. ଜମାକରିବା ।

ଗଦି-ବି. ସିଂହାସନ; ମୋଟଶେଜ ।

ଗଦିତ-ବିଂ. (ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ବି. ବାକ୍ୟ ।

ଗଦ୍ଗଦ-ବି. ଜଳପତନ ଶବ୍ଦ; ହର୍ଷାଦିଜନିତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଗଦ୍ୟ-ବି. (ଗଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧହୀନ ବାକ୍ୟ; କଥା । ବାର୍ତ୍ତର ବାଗ୍ଭଙ୍ଗୀ ।

ଗଧ-ବି. (ଗର୍ଦ୍ଦଭଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ଦ୍ଦଭ ।

ଗଧିଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ; ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ—ବିଂ. (ଗମ୍-ତବ୍ୟ) ଗମ୍ୟ, ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଗନ୍ତା—ବି. ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା ।
ଗନ୍ତାଇତ—ବି. ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକ ।
ଗନ୍ତାଘର—ବି. ଭଣ୍ଡାରଘର ।
ଗନ୍ଧ—ବି. (ଗନ୍ଧ୍-ଅ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟର ଗ୍ରାହ୍ୟ-ପଦାର୍ଥ; ବାସନା ।
ଗନ୍ଧକ—ବି. (ଗନ୍ଧ୍-କ) ଉପଧାତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧକାଷ୍ଠ—ବି. (ଗନ୍ଧ-କାଷ୍ଠ) ଅଗୁରୁକାଠ; ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଗନ୍ଧମାଦନ—ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମାର୍ଜାର—ବି. ମୃଗଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।
ଗନ୍ଧମୃଗ—ବି. କସ୍ତୁରିକାମୃଗ ।
ଗନ୍ଧର୍ବ—ବି. ସ୍ୱର୍ଗଗାୟକ ।
ଗନ୍ଧବହ—ବି. (ଗନ୍ଧ-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁ ।
ଗପ—ବି. (ଗଳ୍ପଶବ୍ଦଜ) କଥା; କାହାଣି ।
ଗପିବା—କ୍ରି. ବେଶି କହିବା ।
ଗବ—ବି. ଏରଣ୍ଡଗଛ, ଜଡ଼ାଗଛ ।
ଗବୀ—ବି. (ଗୋ-ଈ) ଗାଭି, ଗାଈ ।
ଗବ୍ୟ—ବିଂ. (ଗୋ-ଯ) ଗୋସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗଭସ୍ତି—ବି. କିରଣ । [ତେଜସ୍ୱାନ୍ ।
ଗଭସ୍ତିମାନ୍—ବି. (ଗଭସ୍ତି-ମତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବିଂ.
ଗଭା—ବି. ଜୁଡ଼ାରେ ଖୋସା ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ।
ଗଭୀର, ଗମ୍ଭୀର—ବିଂ. ଅଗାଧ; ପ୍ରଗାଢ଼; ଉଦାର ।
ଗମନ—ବି. (ଗମ୍-ଅନ) ଗତି ।

ଗମିବା—କ୍ରି. (ଗମ୍‌ଧାତୁଜ) ଗମନକରିବା; ପ୍ରବେଶକରିବା ।
ଗମ୍ଭୀରସାମନ୍ତ, ଗମ୍ଭୀରସାଆନ୍ତ—ବି. ଯୁବରାଜ; ରାଜପୁତ୍ର ।
ଗମ୍ଭୀର—ବି. ଭିତରର କୋଠରି ।
ଗମ୍ୟ—ବିଂ. (ଗମ୍-ଯ) ଭୋଗ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ୟ; ଗମନ-
ଗୟାଳ—ବି. ଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗୟା—ବି. (ଗୟ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୀର୍ଥ ।
ଗର—ବି. (ଗୃ-ଅ) ବିଷ ।
ଗର—ବି. ମୁଣ୍ଡିକାଠ; କଣ୍ଠାଂଶ । [ବିଶେଷ ।
ଗରଗଡ଼—ବି. ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରଜାତ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଘାସ-
ଗରଜ୍—ବି. ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଗରଗର—ବିଂ. ସଗାନନ୍ଦ; ଜଡ଼ିତ ।
ଗରଦ—ବିଂ. (ଗର-ଦା-ଅ) ବିଷପ୍ରୟୋକ୍ତା ।
ଗରମ—ବିଂ. (ଘର୍ମଶବ୍ଦଜ) ତପ୍ତ ।
ଗରଳ—ବି. (ଗୃ-ଅଳ) ବିଷ ।
ଗରା, ଗଗରା—ବି. (ଗର୍ଗରୀଶବ୍ଦଜ) ପିତ୍ତଳ କଳସ ।
ଗରିମା—ବି. (ଗୁରୁ-ଇମନ୍) ଗୁରୁତ୍ୱ ।
ଗରିବ—ବିଂ. ଦରିଦ୍ର ।
ଗରିଷ୍ଠ, ଗରୀୟାନ୍—ବିଂ. (ଗୁରୁ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଗୁରୁତର ।
ଗରୁ—ବିଂ. (ଗୁରୁଶବ୍ଦଜ) ଭାରି । [ବାହନ ।
ଗରୁଡ଼—ବି. (ଗରୁତ୍-ଡୀ-ଅ) ପକ୍ଷିରାଜ; ବିଷ୍ଣୁ-
ଗରୁତ୍—ବି. ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ଗରୁତ୍ମନ୍-ବ. (ଗରୁତ୍-ମତ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ଗର୍ଗରୀ-ବ. ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଘଟ ।

ଗର୍ଜ୍ଜନ-ବ. (ଗର୍ଜ୍-ଅନ) ସିଂହାଦିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ, କ୍ରୋଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଗର୍ତ୍ତ-ବ. (ଗୃ-ତ) ଗହ୍ୱର ।

ଗର୍ଦ୍ଦଭ-ବ. (ଗର୍ଦ୍-ଅଭ) ଗଧ ; ମଠୁଆ ।

ଗର୍ଭ-ବ. (ଗୃ-ଭ) ଜରାୟୁ ; ଭ୍ରୂଣ ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ଗର୍ଭକ-ବ. (ଗର୍ଭ-କ) ଚୂଡ଼ା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁଷ୍ପମାଳା ।

ଗର୍ଭକେଶର-ବ. ପୁଷ୍ପର ମଧ୍ୟ କେଶର ।

ଗର୍ଭଣୀ-ବ. (ପ୍ରା) କନ୍ୟାସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ଗର୍ଭପାତ-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭସ୍ରାବ ।

ଗର୍ଭବତୀ-ବଂ. (ଗର୍ଭ ବତ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଗର୍ଭାଗାର-ବ. (ଗର୍ଭ-ଅଗାର) ଗମ୍ଭୀର ଘର ।

ଗର୍ଭାଙ୍କ-ବ. (ଗର୍ଭ-ଅଙ୍କ) ନାଟକର ଅଙ୍କମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରଅଙ୍କ ।

ଗର୍ଭାଧାନ-ବ. ଗର୍ଭଧାରଣର ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଗର୍ଭିଣୀ-ବଂ. (ଗର୍ଭ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭବତୀ, ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ।

ଗର୍ଭିତ-ବଂ. (ଗର୍ଭ-ଇତ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଗର୍ବ-ବ. (ଗର୍ବ୍-ଅ) ଦର୍ପ ; ଅହଂକାର ।

ଗର୍ବୀ
ଗର୍ବିତ } ବଂ. ଗର୍ବକାରୀ ; ଅହଂକୃତ ।

ଗର୍ହଣ-ବ. (ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା ।

ଗର୍ହିତ-ବଂ. (ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ; ମନ୍ଦ ।

ଗଳ
ଗଳା } ବ. କଣ୍ଠ, ଗ୍ରୀବା ।

ଗଲ୍‌ଗଲ୍-କ୍ରି. ବଂ. କୁଣ୍ଡେଇହେବା ; ସଲ୍‌ସଲ

ଗଲଗାଣ୍ଡି-କ୍ରି. ଘଲଗର୍ଜ୍ଜ କରିବା ।

ଗଲି-ବ. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।

ଗଳିତ-ବଂ. (ଗଳ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ ; ପଚ ।

ଗଳିବା-କ୍ରି. (ଗଳ୍‌ଧାତୁଜ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ; ତରଳିତ ହେବା ।

ଗଲୁ-ବ. କଣ୍ଡୁ ।

ଗଳ୍ପ-ବ. କଥା ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

ଗବୟ-ବ. (ଗୋ-ଅୟ) ଗୋସଦୃଶ ପଶୁ ।

ଗବାକ୍ଷ-ବ. (ଗୋ-ଅକ୍ଷ) ଗୋନେତ୍ରାକାର ଝିଲିକ ।

ଗହଣି-ବ. ରଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ।

ଗହଣା-ବ. ଅଳଙ୍କାର ।

ଗହନ-ବ. ବନ ; ବଂ. ଦୁର୍ଗମ ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଗହମ-ବ. (ଗୋଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗହଳ-ବ. ଭେକଭିଡ଼ ; ଗୋଲମାଲ ।

ଗହିର-ବଂ. (ଗମ୍ଭୀରଶବ୍ଦଜ) ଗଭୀର ।

ଗହ୍ମାପୂର୍ଣ୍ଣିମା-ସଂ. ଶ୍ରାବଣ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ।

ଗହ୍ୱର-ବ. ଗର୍ତ୍ତ ; ଗୁହା ।

ଗାଁ-ବ. (ଗ୍ରାମଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମ ।

ଗାଈ-(ଗବୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈଗୋରୁ ।

ଗାଇବା-କ୍ରି. (ଗୈଧାତୁଜ) ଗାନକରିବା ।

ଗାଙ୍ଗ-ବ. (ଗଙ୍ଗାଶବ୍ଦଜ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।

ଗାଙ୍ଗେୟ-ବ. (ଗଙ୍ଗା-ଏୟ) ଭୀଷ୍ମ ; କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗାଞ୍ଜିଅ-ବ. ଟଙ୍କା ଗୁଞ୍ଜିରଖିବାର ଥଳୀ ।

ଗାଡ଼-ବ. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗାଡ଼ି-ବ. ଶକଟ ।

ଗାଢ଼-ବିଂ. (ଗାହ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ଘନ ।
ଗାଡ଼-ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧ୍ର; ଛିଦ୍ର ।
ଗାତ୍ର-ବି. ଦେହ; ଅଙ୍ଗ ।
ଗାତ୍ରମାର୍ଜ୍ଜନୀ-ବି. ଗାମୁଛା ।
ଗାଥା-ବି. (ଗୈ-ଥ-ଆ) ଶ୍ଳୋକ; ଗୀତ ।
ଗାଦ-ବି. କାଣ୍ଟି, ମଇଳା ।
ଗାଦି-ବି. ସିଂହାସନ; ସମାଧି ।
ଗାଧ-ବି. (ଗାଧ୍-ଅ) ଜଳସ୍ପର୍ଶ । [କରିବା ।
ଗାଧୋଇବା-କ୍ରି. ଗାତ୍ର ଧୌତ କରିବା; ସ୍ନାନ-
ଗାନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ସଂଗୀତ ।
ଗାନ୍ଥଣୀ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥନଶବ୍ଦଜ) ମମଳଦ୍ୱାର ଉଷ୍ଟ-କାଦ ବସାଇବା ।
ଗାନ୍ଧର୍ବ-ବିଂ. (ଗନ୍ଧର୍ବ-ଅ) ଗନ୍ଧର୍ବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାନ୍ଧାର-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ଗାନ୍ଧାରୀ-ବି. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ପତ୍ନୀ ।
ଗାଭୀ-ବି. ଗାଇ ।
ଗାମୁଛା-ବି. ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ । [ଅଙ୍ଗୋଞ୍ଛଲ ।
ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଗମ୍ଭୀର-ଯ) ଗମ୍ଭୀରତା,
ଗାୟକ-ବି. (ଗୈ-ଅକ) ଗାନକର୍ତ୍ତା ।
ଗାୟନ-ବି. (ଗୈ-ଅନ) ଗାଇବା ।
ଗାୟତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଗାୟତ୍ର-ତ୍ରୈ-ଅ-ଈ) ଗାୟକର ତ୍ରାଣକାରୀ; ବି. ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଗାର-ବି. ରେଖା ।
ଗାରଡ଼-ବି. ଅଣ୍ଡିସ ମେଣ୍ଢା ।
ଗାରୁଡ଼ିଆ-ବିଂ. (ଗରୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଷ-ନାଶକ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ-ବିଂ. (ଗୃହସ୍ଥ-ଯ) ଗୃହସ୍ଥସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଗାଲ-ବି. (ଗଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ।
ଗାଳି-ବି. କଟୂକ୍ତି ।
ଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଗଲ୍ଧାତୁଜ) ନିଗାଡ଼ିବା ।
ଗାଲିଚା-ବି. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ଆସନ ।
ଗାଲୁ-ବି. ମିଛ ।
ଗାଲୁଆ-ବିଂ. ମିଛୁଆ; ଭଣ୍ଡ ।
ଗିର-ବି. (ଗୃ-ଅ) ବଚନ ।
ଗିରା-ବି. ଗାର; ଗଜର ୧୬ ଭାଗର ଭାଗେ ।
ଗିରି-ବି. (ଗୃ-ଇ) ପର୍ବତ; କେତେକ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଉପାଧି ।
ଗିରିଜା-ବି. (ଗିରି-ଜନ୍-ଅ) ପାର୍ବତୀ ।
ଗିରିଶ-ବି. (ଗିରି-ଶୀ-ଅ) ଶିବ ।
ଗିଲ-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ଗିଳିବା-କ୍ରି. ବି. ଗ୍ରାସକରିବା; ଗଲାଧଃକରଣ ।
ଗୀତ-ବି. (ଗୈ-ତ) ଗାନ; ବିଂ. ଗୀତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । [ବିଶେଷ ।
ଗୀତା-ବି. (ଗୈ-ତ-ଆ) ଉପଦେଶ-ଶାସ୍ତ୍ର-
ଗୀତି-ବି. (ଗୈ-ତି) ଗାନ ।
ଗୀର୍ବାଣ-ବି. (ଗୀଃ-ବାଣ) ଦେବତା ।
ଗୀଷ୍ପତି-ବି.(ଗୀଃ-ପତି) ବାଚସ୍ପତି; ମହାପଣ୍ଡିତ ।
ଗୁଆ-ବି. (ଗୁବାକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁବାକ ।
ଗୁଆଁର-ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।
ଗୁଆଲୀ-ବି. ଗୋପରୁଣୀ ।
ଗୁଗ୍ଗୁଳ-ବି. ଗନ୍ଧନିର୍ଯ୍ୟାସବିଶେଷ ।
ଗୁଚ୍ଛ-ବି. ଗୋଛା; ଫୁଲତୋଡ଼ା; ପେଣ୍ଡା ।

ଗୁଞ୍ଜି } ବ. କାଇଁଚ ।
ଗୁଞ୍ଜା }

ଗୁଞ୍ଜନ-ବ. (ଗୁଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଗୁଣ୍‌ଗୁଣ୍ ଧ୍ୱନି ।

ଗୁଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଖୋସିବା ।

ଗୁଡ଼-ବ. ଇକ୍ଷୁ ରସାଦିରୁ ଜାତ ଶର୍କରା ।

ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ୍-ବ. ଦାରୁଚିନି ।

ଗୁଡ଼ା, ଗୁଡ଼ାକ, ଗୁଡ଼ାଏ, ଗୁଡ, ଗୁଡକ, ଗୁଡଏ-(ଗୁଚ୍ଛ ଶବ୍ଦଜ) ସମୂହ ।

ଗୁଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବ. ବେଢାଇବା ।

ଗୁଡ଼ାଖୁ-ବ. ଗୁଡ଼ତମାଖୁ ।

ଗୁଡ଼ିଆ-ବ. ଗୁଡ଼ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ।

ଗୁଡୁଚ } ଲତାବିଶେଷ ।
ଗୁଳୁଚ }

ଗୁଣ-ବ. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ ; ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜଃ-ତମ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ତିନି ଗୁଣ; ଧନୁର ଜ୍ୟା; ସୂତ ।

ଗୁଣକ-ବ. (ଗୁଣ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ।

ଗୁଣା-ବ. ନାକର ଅଳଂକାରବିଶେଷ ।

ଗୁଣିଆ-ବି. (ଗୁଣୀଶବ୍ଦଜ) ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।

ଗୁଣିତ-ବି. (ଗୁଣ୍-ତ) ପୂରିତ ।

ଗୁଣିବା-କ୍ରି. ବ. ସ୍ମରଣକରିବା ; ଅଙ୍କ ଗୁଣନ କରିବା ।

ଗୁଣୀ-ବି. (ଗୁଣ-ଇନ୍) ଗୁଣବାନ୍ ; ଯେ ମନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ର ଜାଣେ ।

ଗୁଣ୍ଠ-ବ. ଏକମାଣ ଭୂମିର ୨୫ଅଂଶ ।

ଗୁଣ୍ଡ } ବ. (ଗୁଣ୍ଡ ଧାତୁରୁ) ଚୂନା; ତମାଖୁଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଗୁଣ୍ଡି }

ଗୁଣ୍ଡା-ବ. ଖଡ଼ର ଘାସ; ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚ-ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗୁଣ୍ଡୁଚମୂଷା-ବ. ମୂଷିକବିଶେଷ ।

ଗୁପ୍ତ-ବି. (ଗୁପ୍-ତ) ରକ୍ଷିତ; ଗୂଢ଼ ।

ଗୁପ୍ତି-ବ. (ଗୁପ୍-ତି) ଗୋପନ; ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଗୁମର-ବ. ଟେକ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାନ-ବ. ଦମ୍ଭ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାସ୍ତା-ବ. ହିସାବରକ୍ଷକ; ମୋହରିର ।

ଗୁମ୍ଫ-ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅ) ମୁଚ୍ଛ ।

ଗୁମ୍ଫନ-ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା ।

ଗୁମ୍ଫା-ବ. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗୁମ୍ଫିତ-ବି. (ଗୁମ୍ଫ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।

ଗୁରୁ-ବ. (ଗୃ-ଉ) ଅଧ୍ୟାପକ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା ; ବୃହସ୍ପତି ।

ଗୁରୁଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ବ. ଶିଶୁର ଅଣ୍ଡରେ ଚାଲିବା ।

ଗୁରୁତ୍ୱ } ବ. ମହତ୍ତ୍ୱ; ଓଜନ ।
ଗୁରୁତା }

ଗୁରୁ-ପାକ-ବି. ଯାହା ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜର-ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜରୀ-ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ରାଗିଣୀ-ବିଶେଷ ।

ଗୁର୍ବୀ-ବି. (ଗୁରୁ-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ; ଗୌରବବତୀ ।

ଗୁଳା-ବ ଶଗଡ ଯିବା ବାଟ ; ଗୋଲାକାର ; ମେଣ୍ଢାଏ ।

ଗୁଳୀ-ବ. ଗୁଳିକା ଶବ୍ଦଜ, ସୀସାର ବର୍ତ୍ତୁଳ ଗୋଟି ।

ଗୁଳ୍ମ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ; ଉଦରର ରୋଗ ବିଶେଷ ।

ଗୁଡ଼ାକୁ-ବି. ଗୁଆଗଣ୍ଡ ; ଗୁଣ୍ଡ ।

ଗୁହ-ବି. (ଗୂଥଶବ୍ଦଜ) ବିଷ୍ଠା ।

ଗୁହ-ବି. (ଗୁହ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗୁହା-ବି. (ଗୁହ୍-ଅ) ଗହ୍ୱର ।

ଗୁହା-ବି. ସାକ୍ଷୀ ।

ଗୁହାରି-ବି. ଦୁଃଖ ଜଣାଣ ; ଅଭିଯୋଗ ।

ଗୁହାଳ-ବି. (ଗୋ-ଆଳୟ) ଗୋରୁ ରହିବାର ଗୃହ ।

ଗୁହ୍ୟ-ବିଂ. (ଗୁହ୍-ଯ) ଗୋପନୀୟ ; ବି. ମଳ-ଦ୍ୱାର ।

ଗୁହ୍ୟକ-ବି. (ଗୁହ୍ୟ-କ) କୁବେରଙ୍କ ଅନୁଚର ।

ଗୂଢ଼-ବିଂ. (ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ ; ଗହନ ।

ଗୃଧ୍ନୁ-ବିଂ. (ଗୃଧ୍-ନୁ) ଲୁବ୍ଧ ; ଲୋଭୀ ।

ଗୃଧ୍ର-ବି. (ଗୃଧ୍-ର) ଶାଗୁଣା ।

ଗୃହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଘର ; ନିକେତନ ।

ଗୃହସ୍ଥ-ବିଂ. (ଗୃହ-ସ୍ଥା-ଅ) ଗୃହୀ ।

ଗୃହିଣୀ-ବି. (ଗୃହ-ଇନ୍-ଈ) ପତ୍ନୀ ; ଘରଣୀ ।

ଗୃହୀତ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ତ) ନୀତ ; ଧୃତ ; ସ୍ୱୀକୃତ ।

ଗୃହ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଅଧୀନ ; ଗୃହୋତ୍ପନ୍ନ ।

ଗେଙ୍ଗୁଟି-ବି. ଚୂନ; ପଥରବିଶେଷ ।

ଗେଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଠେସିବା ।

ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି-କ୍ରି. ବିଂ. ଜବାଜବ ।

ଗେଣ୍ଡା-ବି. ଶାମୁକାଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗେଣ୍ଡାଳିଆ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଗେଣ୍ଡୁ-ବି ଶତବର୍ଗଫଳ ।

ଗେୟ-ବିଂ. (ଗୈ-ଯ) ଗାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗେରସ୍ତ-ବି. (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ପତ୍ନୀର ପତି ।

ଗେରୁ-ବି. (ଗୈରିକଶବ୍ଦଜ) ଗୈରିକ ।

ଗେଲ-ବି. ସୁଆଗ; ସ୍ନେହ ପରିହାସ ।

ଗେହ-ବି. ଗୃହ ।

ଗେହ୍ଲା-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ; ସ୍ୱେରନ୍ତା ।

ଗୈରିକ-ବି.(ଗିରି-ଇକ) ଗିରିମାଟି; ବିଂ. ଗେରୁ-ମାଟିରେ ରଞ୍ଜିତ ।

ଗୋ-ବି. ଗୋରୁ ; ବୃଷ; ପୃଥିବୀ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଗୋଇ-ବି. (ଗୋପ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ; ମର୍ମକଥା ।

ଗୋଈ-ବି. (ଗୋପୀଶବ୍ଦଜ) ଗଉଡ଼ୁଣୀ ।

ଗୋଇଠା-ବି. ଗୋଇଠିଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।

ଗୋଇଠି-ବି. ପାଦମୂଳ ।

ଗୋଇନ୍ଦା-ବି. ସନ୍ଧାନକାରୀ ।

ଗୋକୁଳ-ବି.(ଗୋ କୁଳ)ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋସମୂହ ।

ଗୋଖର-ବି. ସର୍ପବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣବିଶେଷ ।

ଗୋଖରା-ବି. ଔଷଧି ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଗୋଖା-ବି. ଜାତିବିଶେଷ ।

ଗୋଚର-ବିଂ. (ଗୋ-ଚର) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ; ବି. ଗୋଚାରଣସ୍ଥାନ ।

ଗୋଛ-ବି. (ଗୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବିଡ଼ା ।

ଗୋଜ-ବିଂ. ମୁନିଆଁ ।

ଗୋଜଣା-ବି. ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା ।

ଗୋଟା-ବିଂ. ଅଖଣ୍ଡ ।

ଗୋଟାଏ, ଗୋଟିଏ-ବି. ଏକଗୋଟା; ଏକଗୋଟି ।

ଗୋଟି-ବି. (ଗୁଟିକଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗୋଲକ ; ରେଶମପୋକର ଗୋଟି ।

ଗୋଠ–ବ. (ଗୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଗୁହାଳ ; ଦଳ; କଟିଭୂଷଣ ।

ଗୋଠିଆ–ବି. ଗୋଠରେ ଥିବା ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ।

ଗୋଡ଼–ବ. ପାଦ ; ମୂଳ ।

ଗୋଡ଼ାଇବା–କ୍ରି. ଅନୁଧାବନ କରିବା ।

ଗୋଡ଼ି–ବ. ସାନ ପଥର ।

ଗୋତମ–ବ. ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଗୋତ୍ର–ବ. କୁଳର ଆଦ୍ୟପୁରୁଷ; ପର୍ବତ ।

ଗୋଦର–ବ. ଶ୍ଲୀପଦରୋଗ ।

ଗୋଦାବରୀ–ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋଦାମ–ବ. ଗଞ୍ଜ; ନାନାଦ୍ରବ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ।

ଗୋଧନ–ବ. ଗୋରୁସମୂହ ।

ଗୋଧା / ଗୋଧିକା }–ବ. ଗୋଧିସାପ ।

ଗୋଧୂମ–ବ. ଗହମ ।

ଗୋଧୂଳି–ବ. (ଗୋ-ଧୂଳି) ସାୟଂକାଳ ।

ଗୋପ–ବ. (ଗୋ-ପା-ଅ) ଗଉଡ଼ ।

ଗୋପନ–ବ. (ଗୁପ୍-ଅନ) ଲୁଚାଇବା; ରକ୍ଷଣ ।

ଗୋପନୀୟ–ବି. (ଗୁପ୍-ଅନୀୟ) ଗୁହ୍ୟ; ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ।

ଗୋପାଳ–ବ. (ଗୋ-ପାଳ) ଗଉଡ଼; କୃଷ୍ଣ ।

ଗୋପିକା / ଗୋପୀ }–ବ. (ଗୋପ-ଈ) ଗଉଡୁଣୀ; ଗୋପପୁରର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଗୋପୀଚନ୍ଦନ–ବ. ଧଳାମାଟି ।

ଗୋପୀନାଥ–ବ. କୃଷ୍ଣ, ନନ୍ଦସୁତ ।

ଗୋପୁର–ବ. ପୁରଦ୍ୱାର ।

ଗୋପ୍ତା–ବି. (ଗୁପ୍-ତୃ) ରକ୍ଷକ ।

ଗୋପ୍ୟ–ବି. (ଗୁପ୍-ଯ) ରକ୍ଷଣୀୟ; ଗୋପନୀୟ ।

ଗୋବର–ବ. ଗୋମୟ ।

ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ–ବ. ବ୍ରଜଧାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତ ।

ଗୋମତୀ–ବ. (ଗୋ-ମତ୍-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋମୟ–ବ. (ଗୋ-ମୟ) ଗୋବର ।

ଗୋମାୟୁ–ବ. (ଗୋ-ମା-ଉ) ଶୃଗାଳ ।

ଗୋମୁଖୀ–ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଆଦ୍ୟଗୁହା ।

ଗୋରଡ଼ା–ବ. ଗୋରୁଖୁଆଡ଼; ଅଠେଇ ।

ଗୋରସ–ବ. (ଗୋ-ରସ) ଗବ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧ; ଦଧି ।

ଗୋରା–ବି. (ଗୌରଶବ୍ଦଜ) ଶୁଭ୍ର ।

ଗୋରୀ–ବି. ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ।

ଗୋରୁ–ବ. (ଗୋଶବ୍ଦଜ) ବୃଷ; ଗାଈ ।

ଗୋରୋଚନା–ବ. (ଗୋ-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗୋମସ୍ତକର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗୋଳ–ବ. ପଣ୍ଡଗୋଳ; ଚହଲ ।

ଗୋଲ / ଗୋଲକ }–ବ. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଦାର୍ଥ; ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରତିକୃତି ।

ଗୋଳମାଳ–ବ. ଚହଲ; ଗୋଳ ।

ଗୋଲା–ବ. ଧାନ୍ୟାଦିର ଅଗାର; ଗୋଲାକାର ଲୌହପିଣ୍ଡ ।

ଗୋଲାପ୍–ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଗୋଲାମ୍–ବ. ଦାସ ।

ଗୋଳିଆ–ବି. ପଙ୍କିଳ ।

ଗୋଳିବା–କ୍ରି. ତରଳ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମିଶାଇବା ।

ଗୋଲୋକ-ବି. (ଗୋ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗ; ବୈକୁଣ୍ଠ ।
ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ଗୋ-ବର୍ଦ୍ଧ-ଅ) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ଗୋଷ୍ଠ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ଥା) ଗୋଠ ।
ଗୋଷ୍ଠୀ-ବି. ସଭା; ପରିବାର; କୁଟୁମ୍ବ ।
ଗୋଷ୍ପଦ-ବି. (ଗୋ-ପଦ) ଗୋକ୍ଷୁରଖନିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ଗୋସ୍ୱାମୀ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ୱାମିନ୍) ଗୋସାଇଁ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ଗୋସମୂହର ଅଧିକାରୀ ।
ଗୋହିର-ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।
ଗୌଡ଼-ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ; ଗୋପାଳଜାତି ।
ଗୌଡ଼ୀ-ବି. କାବ୍ୟର ରୀତିବିଶେଷ; ଗୁଡ଼ଜାତ ସୁରା ।
ଗୌଣ-ବିଂ. (ଗୁଣ-ଅ) ଅପ୍ରଧାନ ।
ଗୌତମ-ବି. (ଗୌତମ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ; ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ଗୌର-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ; ଗୋରା ।
ଗୌରବ-ବି. (ଗୁରୁ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ; ସମ୍ମାନ ।
ଗୌରାଙ୍ଗ-ବି. (ଗୌର-ଅଙ୍ଗ) ଚୈତନ୍ୟଦେବ; ସୁନ୍ଦରକାୟ ।
ଗୌରୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ; ଅଷ୍ଟବର୍ଷୀୟା କନ୍ୟା; ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଗ୍ରଥିତ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ତ) ଗୁନ୍ଥା; ଗୁମ୍ଫିତ ।
ଗ୍ରନ୍ଥ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଅ) ପୁସ୍ତକ ।
ଗ୍ରନ୍ଥନ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା; ରଚନା ।
ଗ୍ରନ୍ଥି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ଇ) ବଂଶାଦିର ସନ୍ଧି; ଶରୀରର ସନ୍ଧି; ଗଣ୍ଠି ।
ଗ୍ରନ୍ଥିଳ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥି-ଲ) ଗ୍ରନ୍ଥିଯୁକ୍ତ ।

ଗ୍ରସନ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅନ) ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ଗ୍ରସ୍-ତ) ଗଳିତ; ଆକ୍ରାନ୍ତ ।
ଗ୍ରହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହ; ଗ୍ରହଣ ।
ଗ୍ରହଣ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅନ) ନେବା; ସ୍ୱୀକାର; ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରାସ ।
ଗ୍ରହଣୀ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।
ଗ୍ରହଣୀୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅନୀୟ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ଗ୍ରହରାଜ-ବି. (ଗ୍ରହ-ରାଜା) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଗ୍ରହୀତା-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ତୃ) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାମ-ବି. ବଡ଼ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଲ୍ଲୀ; ଗାଁ ।
ଗ୍ରାମଣୀ-ବି. (ଗ୍ରାମ-ନୀ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି ।
ଗ୍ରାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରାମ-ଯ) ଗ୍ରାମଜାତ; ନୀଚ; ଇତର ।
ଗ୍ରାସ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅ) କବଳ; ଭୋଜନ ।
ଗ୍ରାହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣ; କୁମ୍ଭୀର ।
ଗ୍ରାହକ } ଗ୍ରାହୀ } ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅକ, ଇନ୍) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।
ଗ୍ରାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଉପାଦେୟ ।
ଗ୍ରୀବା-ବି. କଣ୍ଠ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମ-ବି. ନିଦାଘ; ଉତ୍ତାପ ।
ଗ୍ରୈବେୟକ-ବି. (ଗ୍ରୀବା-ଏୟ-କ) ଗ୍ରୀବାର ଅଲଙ୍କାର ।
ଗ୍ଳପିତ-ବିଂ. (ଗ୍ଳୈ-ଣିଚ୍-ତ) ମ୍ଳାନୀକୃତ; ଅବସାଦିତ ।
ଗ୍ଳାନି-ବି. (ଗ୍ଳୈ-ତି) ମ୍ଳାନଭାବ; ଅସୁସ୍ଥତା; ଅବସାଦ ।

ଘ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ।

ଘଇତା—ବି (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ପତି (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତଡ଼ିଦେବା ।

ଘଞ୍ଚ—ବିଂ. (ଘନ ଶବ୍ଦଜ) ଗହଳିଆ; ଲଗାଲଗି ।

ଘଟ—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) କଳସ; ଶରୀର ।

ଘଟକ—ବିଂ. (ଘଟ୍-ଅକ) ଯେ ଘଟାଏ ।

ଘଟଣ—ବି. (ଘଟନଶବ୍ଦଜ) ସୁଗଠନ; ସୁନ୍ଦର ।

ଘଟନା—ବି. (ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ; ବ୍ୟାପାର । ଯୋଜନା ।

ଘଟା—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର; ସମୂହ ।

ଘଟାଇବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ସାଧିବା ।

ଘଟାଟୋପ—ବି. (ଘଟ-ଆଟୋପ) ପାଲିଙ୍କି ପ୍ରଭୃତିର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘଟୀ / ଘଟିକା — ବି. (ଘଟଶବ୍ଦଜ) କାଳପରିମାଣାର୍ଥ ଜଳରେ ସ୍ଥାପିତ ସଚ୍ଛିଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଟ; ଦ୍ୱିଦଣ୍ଡ କାଳ; ଘଡ଼ିଏ ସମୟ ।

ଘଟିତ—ବିଂ. (ଘଟ୍-ତ) ଗଠିତ; ଉପକରଣଯୁକ୍ତ ।

ଘଟିବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ଉପାଗତ ହେବା; (ଘଟନାସମ୍ଭବେ) ।

ଘଟ୍ଟ—ବି. ନଦୀପ୍ରଭୃତିର ଘାଟ ।

ଘଡ଼ଘଡ଼ି—ବି. ବଜ୍ରଶବ୍ଦ ।

ଘଡ଼ି—ବି. (ଘଟୀଶବ୍ଦଜ) ସମୟବୋଧକ ଯନ୍ତ୍ର; ଦୁଇଦଣ୍ଡ ପରିମିତ କାଳ; କ୍ଷୁଦ୍ରଭାଣ୍ଡ ।

ଘଣା—ବି. ସୋରିଷ ପ୍ରଭୃତି ତେଲ ବାହାର କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟ / ଘଣ୍ଟା — ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟା—ବି. ୨½ଦଣ୍ଡ କାଳ (ଇଂରାଜୀ ୬୦ ମିନିଟ) ।

ଘଣ୍ଟାପଥ—ବି. ରାଜମାର୍ଗ ।

ଘଣ୍ଟି—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟି; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘଣ୍ଟିକା—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟା; ଉପଜିହ୍ୱା ।

ଘତ—ବି. କୌଶଳ; ସୂତ୍ର ।

ଘନ—ବିଂ. ବହୁଳ; ଲଗାଲଗି; ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବି. ମେଘ; ଲୌହମୁଦ୍ଗର; ଗଣିତରେ ରାଶିର ତ୍ରିଘାତ, ଯଥା:—୪ର ଘନ = ୪ × ୪ × ୪ ।

ଘନ-କାଳ—ବି. ବର୍ଷାସମୟ ।

ଘନକ୍ଷେତ୍ର—ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ବେଧବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଘନ-ଘନ—କ୍ରି. ବିଂ. ଅନବରତ; ଶୀଘ୍ରଶୀଘ୍ର ।

ଘନଫଳ—ବି. ଗଣିତରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଉଚ୍ଚତାର ଗୁଣଫଳ । [୬୪ର ଘନମୂଳ ୪ ।

ଘନମୂଳ—ବି. ଘନୀକୃତ ରାଶିର ମୂଳରାଶି; ଯଥା-

ଘନ-ରସ—ବି. ଜଳ; କର୍ପୂର ।

ଘନ-ସାର—ବି. କର୍ପୂର । [ର୍ଷଣ ।

ଘନାଘନ—ବି. ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ; ମତ୍ତହସ୍ତୀ; ସଂଘ-

ଘନିଷ୍ଠ—ବିଂ. (ଘନ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଘନ; ନିକଟସ୍ଥ ।

ଘମାଘୋଟ—ବି. ପ୍ରମତ୍ତଭାବ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘର—ବି. ଗୃହ ।

ଘରକରଣା—ବି. ଗୃହବ୍ୟାପାର ।

ଘରଚଟିଆ—ବି. ଚଟକପକ୍ଷୀ ।

ଘରଣୀ -ବ. ଗୃହିଣୀ ।

ଘରା-ବ. ଖାଞ୍ଚ; ଛିଦ୍ର ।

ଘର୍ଘର-ବ. ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦ; ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଘର୍ଘରକା-ବ. ଘାଗଡ଼ି ।

ଘର୍ମ୍ମ-ବ. (ଘୃ-ମ) ଗ୍ରୀଷ୍ମ; ଝାଳ । ବ°. ଗରମ ।

ଘର୍ଷଣ-ବ. (ଘୃଷ୍-ଅନ) ମାର୍ଜନ; ଘଷିବା ।

ଘଷି-ବ. ଶୁଷ୍କଗୋମୟ ।

ଘଷା-ବ. ଅଙ୍ଗ ସଂବାହନ । ବ°. ଘର୍ଷିତ ।

ଘଷିବା-କ୍ରି. (ଘର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ଷଣ କରିବା ।

ଘସ୍ର-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦିବସ ।

ଘା-ବ. (ଘାତଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ; ବ୍ରଣ ।

ଘାଇ-ବ. ବନ୍ୟାଯୋଗୁଁ ନଦୀବନ୍ଧ ଭଙ୍ଗଜନିତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳପଥ ।

ଘାଉଜ-ବ. ସର୍ପାଦି ଦଂଶନ ।

ଘାଗରା-ବ. ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଘାଗୁଡ଼ି-ବ.(ଘର୍ଘରଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟିକା; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘାଟ-ବ. ତୁଠ; ନଦୀ ପାରହେବା ସ୍ଥାନ, ମାସୁଲ ଅଦାୟ କରିବା ସ୍ଥାନ ।

ଘାଟି-ବ. ଗିରିସଙ୍କଟ; ତୁଙ୍ଗ ପାବର୍ତ୍ୟ ପଥ ।

ଘାଟିଆ-ବ°. ଘାଟଜଗୁଆଳି ।

ଘାଣ୍ଟିଆ-ବ. ତରକାରିବିଶେଷ ।

ଘାଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଗୋଳାଇବା ।

ଘାତ-ବ. (ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର; ବଧ; ଗଣିତରେ କୌଣସି ରାଶିର ସେହି ରାଶିଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ ।

ଘାତକୀ } ବ°. ବା ବ. (ହନ୍-ଅକ-ଇନ୍) ହନନ-
ଘାତୀ } କର୍ତ୍ତା । ବଧକାରୀ ।

ଘାତୁକ-ବ°. ବା ବ. (ଘାତ-ଉକ) ବଧକାରୀ; ନିଷ୍ଠୁର ।

ଘାର-ବ°. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଅଭିଭୂତ ।

ଘାରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବା ।

ଘାଲି-ବ. କପଟ ନିଦ୍ରା ।

ଘାସ-ବ. (ଘସ୍-ଅ) ତୃଣ ।

ଘିଅ-ବ. (ଘୃତଶବ୍ଦଜ) ଘୃତ ।

ଘିକୁଆଁରି-ବ. ଘୃତକୁମାରୀ ଗୁଳ୍ମ ।

ଘିନ୍-ବ. (ଘୃଣାଶବ୍ଦଜ) ଘୃଣା ।

ଘିମିରି-ବ. (ଘର୍ମ୍ମଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ମ୍ମବଚିଛିକା ।

ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ହାସ୍ୟାଧ୍ୱନି ।

ଘୁଙ୍ଗୁର-ବ. ଘଣ୍ଟି; କଟିଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଘୁଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଅପସରିଯିବା ।

ଘୁଞ୍ଚାଇବା-କ୍ରି. ଚଳାଇବା ।

ଘୁଡ଼ି-ବ. ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଇବାପାଇଁ କାଗଜ-ନିର୍ମିତ ଚକ୍ର ।

ଘୁଣ-ବ. କାଷ୍ଠକୀଟ ।

ଘୁମ-ବ. ମାଟିର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଘୁମିବା-କ୍ରି. ବୁଲିବା; ଘୂରିବା ।

ଘୁମାଇବା-କ୍ରି. ଭୁଲାଇବା ।

ଘୁମୁରିବା-କ୍ରି. ଏକପ୍ରକାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିବା ।

ଘୁରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ବୁଲିବା ।

ଘୁସ୍-ବ. ଲାଞ୍ଚ ।

ଘୁସୁରି-ବ. (ଘୃଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ଶୂକର; ବରାହ ।

ଘୁସୁରିଆ-ବ°. ଶୂକରରକ୍ଷକ ।

ଘୁଷୁରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣନ-ବି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ଅନ) ମଣ୍ଡଳାକାରେ ଭ୍ରମଣ; ଘୂରିବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ତ) ପରିଭ୍ରମିତ ।

ଘୃଣା-ବି. (ଘୃଣ୍-ଅ) ଅଶ୍ରଦ୍ଧା; ଅବଜ୍ଞା; ଦୟା ।

ଘୃଣିତ-ବିଂ. (ଘୃଣ୍-ତ) ଘୃଣୀକୃତ; ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଘୃଣୀ-ବିଂ. ଘୃଣାଯୁକ୍ତ ।

ଘୃତ-ବି. (ଘୃ-ତ) ଘିଅ ।

ଘୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଘୃଷ୍-ତ) ଘଷାହୋଇଥିବା ।

ଘେନା-ବିଂ. ଗୃହୀତ ।

ଘେନିବା-କ୍ରି. ନେବା; ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଘେନାଇବା-କ୍ରି. ମନାଇବା ; ବୁଝାଇବା ।

ଘେର-ବି. ବେଢ଼; ବେଢ଼ଣ; ପ୍ରାଚୀର ।

ଘେରି-ବିଂ. ଅବୃତ; ବି. ବେଢା ।

ଘେରିବା-କ୍ରି. ବେଢିବା ।

ଘୋଘା-ବି. ଗୋଳମାଳ ଶବ୍ଦ ।

ଘୋଟକ-ବି. ଘୋଡା ।

ଘୋଟିବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଅଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ-ବି. ଅଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡଣୀ-ବି. (ଦେଶଜ) ଅଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଅଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡହେବା-କ୍ରି. ଅଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ।

ଘୋଣ୍ଟ-ବି. (ଘୋଟୀଶବ୍ଦଜ) ମାଇ ଘୋଡା ।

ଘୋଣା-ବି. ଘଣ୍ଟ ବା ଶୂକରର ନାକ ।

ଘୋର-ବିଂ. (ଘୁର୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର; ଭୟଙ୍କର; ଦାରୁଣ ।

ଘୋରିବା-କ୍ରି. ଘଷି ଘଷି ଗୁଣ୍ଡାଇବା ।

ଘୋଲଦଧି-ବି. ତକ୍ର, ନବନୀତ ବର୍ଜିତ ଦଧି ।

ଘୋଲାବିନ୍ଧା-ବି. ବେଦନାବିଶେଷ ।

ଘୋଷ-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ; ଗଉଡସାହି ।

ଘୋଷଣା-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅନ-ଆ) ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା; ପ୍ରଚାର ।

ଘୋଷିତ-ବିଂ. (ଘୁଷ୍-ତ) ପ୍ରଚାରିତ ।

ଘୋଷିବା-କ୍ରି. (ଘୁଷ୍ ଧାତୁଜ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା; ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଘୋସାରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ପକାଇ ଟାଣିବା ।

ଘ୍ନ-ବିଂ. (ହନ୍ ଧାତୁରୁ) ନାଶକ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘ୍ରାଣ-ବି. (ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ; ନାସିକା ।

ଘ୍ରାତ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ତ) ଯାହା ଘ୍ରାଣ କରାଯାଇ-ଅଛି ।

ଘ୍ରେୟ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ଯ) ଘ୍ରାତବ୍ୟ, ଘ୍ରାଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଙ

ବ୍ୟଞ୍ଜନର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଚ

ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣ; ସଂ. ସୂଚ୍ୟା ଅର୍ଥରେ ତଥା ଓ କଦା ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ଚଅଁର-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) ଚମରୀ-ପୁଚ୍ଛନିର୍ମିତ ବ୍ୟଜନବିଶେଷ ।

ଚଇତ-ବି. ଚୈତ୍ରମାସ ।

ଚଉ, ଚୌ-ବି. (ଚତୁଃଶବ୍ଦଜ) ଚାରି (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ) ।

ଚଉକ-ବି.(ଚତୁଷ୍କଶବ୍ଦରୁ) ଚତୁଷ୍କୋଣ; ବଜାର ।

ଚଉଦୋଳ-ବି. (ଚତୁର୍ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଜଣ ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ବହନୀୟ ଶିବିକାବିଶେଷ ।

ଚଉଦ-ବି. ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ।

ଚଉରା-ବି. (ଚତୁରସ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ବେଦି; ତୁଳସୀବୃକ୍ଷର ବେଦି ।

ଚଉରାଳିଶ-ବି. ଚତୁଶ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ, ୪୪ ।

ଚଉଁରୀ-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) କେଶ ନିର୍ମିତ ଚାମର ।

ଚକ୍ ଚକ୍-ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଚକ-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରର ଏକ ଆବର୍ତ୍ତନ ପରିମିତ ସ୍ଥାନ ।

ଚକଟା-ବି. ଦୁଗ୍ଧ ପାଚିଲାକଦଳୀ ଓ ଶର୍କରା ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ।

ଚକଟିବା-କ୍ରି. ମିଶାଇବା; ମର୍ଦ୍ଦିବା ।

ଚକଡ଼ା-ବି. ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ବଡ଼ଚଟାଣ; ସ୍ଥାନ; [ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକମକି-ବି. ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ।

ଚକା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲ ।

ଚକି-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକିତ-ବି. (ଚକ୍-ତ) ଭୟରେ କମ୍ପିତ; ବିସ୍ମିତ ।

ଚକିତେ-କ୍ରି. ବି. ବିସ୍ମିତ ଭାବରେ; ସହସା ।

ଚକୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚକୁଳିଆପଣ୍ଡା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍କଳୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଚକୋର-ବି. (ଚକ୍-ଓର) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାପ୍ରିୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଚକ୍କର-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ରାକାର ଭ୍ରମଣ ।

ଚକ୍ରି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଲାକାର ଖଣ୍ଡ ।

ଚକ୍ର-ବି. (ଚକ୍-ର) ଚକ; ଚକ୍ରାକାର ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରଦେଶ; କୁମ୍ଭକାରଯନ୍ତ୍ର; ସମୂହ; ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରଧର-ବି. (ଚକ୍ର-ଧୃ-ଅ) ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବିଷ୍ଣୁ; ସର୍ପ ।

ଚକ୍ରପାଣି-ବି. (ଚକ୍ର-ପାଣି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ-ବି.(ଚକ୍ର-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମ୍ରାଟ୍; ସାର୍ବଭୌମ ରାଜା ।

ଚକ୍ରବାକ, ଚକ୍ରବାକୀ } ବି. ଚକୁଆ ଚକୁଇ ପକ୍ଷୀ ।

ଚକ୍ରବାଳ-ବି.(ଚକ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି-ବି. ସୁଧର ସୁଧ ।

ଚକ୍ରାଙ୍ଗ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅଙ୍ଗ) ରଥ; ହଂସ ।

ଚକ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅନ୍ତ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକ୍ରୀ-ବି. (ଚକ୍ର-ଇନ୍) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ଷୁଃ, ଚକ୍ଷୁ } ବି. (ଚକ୍ଷ୍-ଉସ୍) ଆଖି; ଦୃଷ୍ଟି ।

ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବା-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବସ୍) ସର୍ପ; (ସର୍ପ ଆଖିରେ ଶୁଣେ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ) ।

ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃମତ୍) ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ।

ଚଗଲା-ବି. (ଚପଲଶବ୍ଦ) ଅସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚଦାବା, ଚଞାବା } କ୍ରି. (ଭର୍ତ୍ସଧାତୁରୁ) ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଚଙ୍କ୍ରମଣ-ବି. (କ୍ରମ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଭ୍ରମଣ । [କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର ।

ଚଞ୍ଚଳ-ବି. (ଚଲ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅସ୍ଥିର; ଚପଳ;

ଚଞ୍ଚଳା—ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ ।

ଚଞ୍ଚୁ—ବ. ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।

ଚଟକ—ବ. (ଚଟ୍‌-ଅକ) ଘରଚଟିଆ ।

ଚଟକଣା—ବ. ଚାପୁଡ଼ା ।

ଚଟକା—ବି. ଚେଷ୍ଟା ।

ଚଟାଣ—ବ. ଗୃହତଳ; ବହିସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଚଟି—ବ. ପଥିକମାନଙ୍କର ନିବାସ ।

ଚଟୁ—ବ. କାଠର ହତା ।

ଚଟୁଆ—ବ. ଫଡ଼ିଆ ।

ଚଟୁଣି—ବ. ଅମ୍ଳମିଶ୍ର ମୁଖରୋଚକ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଚଟୁଳ—ବି. (ଚଟ୍‌-ଉଳ) ଚଞ୍ଚଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ଚଟାଇ, ଚଟେଇ—ବ. ମସିଣା ।

ଚଡ଼କ—ବ. ବଜ୍ର ।

ଚଡ଼କିବା—କ୍ରି. ଅଳ୍ପ ଫାଟିବା ।

ଚଡ଼ା—ବ. କବାମଧ୍ୟରେ ପଟୁମାଟିର ଟିପ ।

ଚଡ଼େଇ, ଚଢ଼େଇ—ବ. ପକ୍ଷୀ ।

ଚଢ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଆରୂଢ଼ କରାଇବା ।

ଚଢ଼ାଉ—ବ. ଆକ୍ରମଣ ।

ଚଢ଼ିବା—କ୍ରି. ଆରୋହଣ କରିବା ।

ଚଣକ—ବ. ଚଣା; ବୁଟ ।

ଚଣ୍ଡ—ବି. ଭୟଙ୍କର; ପ୍ରଖର; ଅସ୍ଥିରମତି ।

ଚଣ୍ଡାଳ, ଚାଣ୍ଡାଳ—ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଅଳ-ଅ) କ୍ରୂରକର୍ମାଲୋକ; ଘୃଣିତ ପତିତଜାତିର ଲୋକ ।

ଚଣ୍ଡିକା, ଚଣ୍ଡୀ—ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଇକ-ଅ, ଈ) ଦୁର୍ଗା; ଅତି କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଚଉତରା—ବ. (ଚତୁରସ୍ରଶଳକ) ଚତୁଷ୍କୋଣାକୃତି ବେଦି ।

ଚତୁର—ବି. କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍‌; ନିପୁଣ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚତୁରଙ୍ଗ—ବି. (ଚତୁଃ-ଅଙ୍ଗ) ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ପଦାତି ଏହି ଚାରିଅଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ (ସେନା) ।

ଚତୁରଶୀତି—ବି. (ଚତୁର୍‌-ଅଶୀତି) ୮୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁରସ୍ର—ବ. (ଚତୁର-ଅସ୍ର) ଚତୁଷ୍କୋଣ ।

ଚତୁରାନନ—ବ. (ଚତୁଃ-ଆନନ) ବ୍ରହ୍ମା ।

ଚତୁର୍ଥ—ବି. (ଚତୁଃ-ଥ) ଚାରି ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଚତୁର୍ଥୀ—ବ. (ଚତୁର୍ଥ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ; ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଭକ୍ତିବିଶେଷ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ—ବି. (ଚତୁର୍‌-ଦଶନ୍‌) ୧୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ—ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ଅମାବାସ୍ୟାର ପୂର୍ବ ତିଥି ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା—ଅ. (ଚତୁଃ-ଧା) ଚାରିପ୍ରକାରେ ।

ଚତୁର୍ଯ୍ୟୁଗ—ବ. (ଚତୁଃ-ଯୁଗ) ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର ଓ କଳି ।

ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ—ବ. (ଚତୁଃ-ବର୍ଣ୍ଣ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ଓ ଶୂଦ୍ର ।

ଚତୁର୍ବିଂଶତି—ବ. (ଚତୁଃ-ବିଂଶତି) ଚବିଶ ୨୪ ।

ଚତୁର୍ବିଧ—ବି. (ଚତୁଃ-ବିଧ) ଚାରିପ୍ରକାର ।

ଚତୁର୍ବେଦ—ବ. (ଚତୁଃ-ବେଦ) ଋକ୍‌, ଯଜୁ, ସାମ ଓ ଅଥର୍ବ ।

ଚତୁଷ୍କ—ବ. (ଚତୁଃକ) ଚତୁଃସ୍ତମ୍ଭଯୁକ୍ତ ମଣ୍ଡପ ।

ଚତୁଷ୍ପଦ୍—ବି. (ଚତୁଃ-ପଦ୍) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍‌ଯୋଗ ।
ଚତ୍ୱର—ବି. ଅଗଣ; ଅଗଣା ।
ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍—ବି.(ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଚନ୍ଦନ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ଅନ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ;
ଚନ୍ଦା—ବି. ଟାଙ୍ଗସ । [ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଚନ୍ଦ୍ର—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ର) ଚନ୍ଦ୍ରମା, ବିଧୁ, ଇନ୍ଦୁ, ଶଶୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକ—ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରାକାର ଚିହ୍ନ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-କଳା—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର କଳା; ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳର ଷୋଡଶ ଭାଗ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-କାନ୍ତ) ମଣିବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଚୂଡା) ମହାଦେବ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା—ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶାଳା—ବି. ରଥ କିମ୍ବା ପ୍ରାସାଦର ଶିରୋ-
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶେଖର—ବି. ଶିବ । [ଗୃହ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ହାର—ବି. କଟିର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରହାସ—ବି. ଖଡ୍ଗ; ରୌପ୍ୟ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାତପ—ବି.(ଚନ୍ଦ୍ର-ଆତପ)ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ଚାନ୍ଦୁଆ ।
ଚନ୍ଦ୍ରିକା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଇକ-ଆ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରକ ।
ଚପ୍‌କନ୍—ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ବିଶେଷ ।
ଚପଟ—ବି. ପୀଡା; ଅଘାତ । [କାଣ୍ଡ ।
ଚପ୍ରାସୀ—ବି. ପିଅଦା; ହାକିମମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞା-
ଚପଳ—ବିଂ. (ଚପ୍-ଅଳ) ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଚପଳା—ବି. (ଚପଳ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ବିଂ. ଅସ୍ଥିରା ।

ଚପେଟ, ଚପେଟିକା—ବି. ଚାପୁଡା ।
ଚମ, ଚମଡ଼ା—ବି.(ଚର୍ମଶବ୍ଦଜ) ଦେହର ଛାଲ ।
ଚମକ—ବି. ଭୟରେ ଚିହୁଁକିବା ।
ଚମତ୍କାର—ବି. (ଚମତ୍-କୃ-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ;
ଚମତ୍କୃତ—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ । [ବିସ୍ମୟ ।
ଚମର } ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମରୀ }
ଚମାର—ବି. (ଚର୍ମକାରଶବ୍ଦଜ) ନୀଚଜାତି-
ଚମୂ—ବି. ସେନା; ସୈନ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।
ଚମୂପତି—ବି. ସେନାପତି ।
ଚମୂରୁ—ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମ୍ପକ—ବି. (ଚମ୍ପ୍-ଅକ) ଚମ୍ପାଗଛ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପଟ—ବି. ପ୍ରସ୍ଥାନ; ପଳାୟନ ।
ଚମ୍ପା—ବି. ଚମ୍ପକବୃକ୍ଷ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପୂ—ବି. ଗଦ୍ୟ ପଦ୍ୟମୟ କାବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଚମ୍ପେଇନେଉଳ—ବି. ଘୋଡ଼ାକାବିଶେଷ ।
ଚୟ—ବି. ସମୂହ, ରାଶି ।
ଚୟନ—ବି. (ଚି-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ତୋଳିବା ।
ଚର—ବି. (ଚର୍-ଅ) ଗୁପ୍ତ ଦୂତ । ବିଂ. ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରକ—ବି. ବୈଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।
ଚରଖା—ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସୂତାକାଟିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଚରଣ—ବି. (ଚର୍-ଅନ) ପାଦ; ଶ୍ଳୋକର ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ପଦ୍ୟର ଏକଅଂଶ ।
ଚରଣାୟୁଧ—ବି. (ଚରଣ-ଆୟୁଧ) କୁକ୍କୁଟ ।
ଚରମ—ବିଂ. (ଚର୍-ଅମ) ଅନ୍ତିମ । ବି. ପିଠି ।
ଚରମାଚଳ—ବି. (ଚରମ-ଅଚଳ) ଅସ୍ତ ପର୍ବତ ।

ଚରସ୍—ବି. ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।

ଚରାଇବା—କ୍ରି. (ଚର୍ଧାତୁଜ) ପଶୁଙ୍କୁ ବୁଲାଇ ଖୁଆଇବା ।

ଚରାଚର—ବିଂ. (ଚର-ଅଚର) ଜଙ୍ଗମ ଓ ସ୍ଥାବର ।

ଚରିତ—ବି. (ଚର୍-ତ) ଆଚରଣ; ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।

ଚରିତାର୍ଥ—ବିଂ. କୃତାର୍ଥ ।

ଚରିତ୍ର—ବି. (ଚର-ଇତ୍ର) ଆଚରଣ; ସ୍ୱଭାବ ।

ଚରିବା—କ୍ରି. (ଚର୍ଧାତୁଜ) ପଶୁମାନଙ୍କର ବୁଲି ଖାଇବା ।

ଚରିଷ୍ଣୁ—ବିଂ. (ଚର୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।

ଚରୁ—ବି. (ଚର୍-ଉ) ଯଜ୍ଞୀୟ ପାୟସାନ୍ନ ।

ଚର୍ଖା—ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚରଖା ।

ଚର୍ଚ୍ଚରୀ—ବି. ଗୀତ ବାଦ୍ୟଯୁକ୍ତ ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।

ଚର୍ଚ୍ଚା—ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ଅ) ଅନୁଶୀଳନ; ବିଚାର; ଲେପନ ।

ଚର୍ଚ୍ଚିତ—ବିଂ. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ଚନ୍ଦନଦ୍ୱାରା ଲେପିତ ।

ଚର୍ଯ୍ୟା—ବି. (ଚର୍-ଯ-ଆ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଚର୍ବଣ—ବି. (ଚର୍ବ୍-ଅନ) ଚୋବାଇବା ।

ଚର୍ବ୍ୟ—ବିଂ. (ଚର୍ବ୍-ଯ) ଚର୍ବଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଚର୍ବି—ବି. ଦେହସ୍ଥ ବସା ।

ଚର୍ମ୍ମ—ବି. ଚମଡ଼ା; ଛାଲ ।

ଚଳ, ଚଳନ୍ତ—ବିଂ. (ଚଳ୍-ଅତ, ଅ) ଚଞ୍ଚଳ; ଗମନଶୀଳ ।

ଚଳନ—ବି. (ଚଳ୍-ଅନ) ଗମନ; ଭ୍ରମଣ; କମ୍ପନ ।

ଚଳାକ—ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରକାରୀ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

ଚଳାଣ—ବି. ପ୍ରତଚିଠି; ପ୍ରେରଣ ।

ଚଳିତ—ବିଂ. (ଚଳ୍-ତ) ପ୍ରଚଳିତ; ଚଳିଥିବା ।

ଚଳିବା—କ୍ରି.ବି. (ଚଳ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା; ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ଚଳିଷ୍ଣୁ—ବିଂ. (ଚଳ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।

ଚଳୁ—ବି. (ଚଳ୍-ଉ) ଗଣ୍ଡୁଷ ।

ଚଳେ—ବି. (ଚଳୁଶବ୍ଦଜ) ଏକଗଣ୍ଡୁଷ ।

ଚଶମା—ବି. ପ୍ରଚକ୍ଷୁ ।

ଚଷକ—ବି. ମଦ୍ୟପାନ ପାତ୍ର ।

ଚଷା—ବି. (କର୍ଷକଶବ୍ଦଜ) କୃଷକ ।

ଚଷାପୁଅ—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ଚଷିବା—କ୍ରି. ହଳ ବୁଲାଇବା ।

ଚହଟିବା—କ୍ରି. ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଚହଳ—ବି. କୋଳାହଳ ।

ଚହଲିବା—କ୍ରି. ହଲିବାଦ୍ୱାରା ପାତ୍ରରୁ ତରଳପଦାର୍ଥ ବାହାରି ପଡ଼ିବା ।

ଚା—ବି. ପତ୍ରବିଶେଷ (ଫାଣ୍ଟରୂପେ ପାନୀୟ) ।

ଚାଉଳ—ବି. ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଚାକଚକ୍ୟ—ବି. ଦୀପ୍ତି; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ।

ଚାକର—ବି. ଭୃତ୍ୟ; କର୍ମ୍ମଚାରୀ ।

ଚାକରାଣୀ—ବି. ଦାସୀ ।

ଚାକିରି—ବି. ଭୃତ୍ୟର କର୍ମ୍ମ ।

ଚାକୁ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଛୁରୀ ।

ଚାକୁଣ୍ଡା—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଚାକ୍ଷୁଷ—ବିଂ. ଚକ୍ଷୁଗୋଚର; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଚାଖଣ୍ଡ—ବି. ଦ୍ୱାଦଶଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।

ଚାଖି—ବି. ବାରଙ୍ଗି; ଗନ୍ଧ ।

ଚାଖିବା—କ୍ରି. (ଚକ୍ଷ୍‌ଧାତୁଜ) ଆସ୍ୱାଦନ କରିବା ।

ଚାଙ୍ଗୁ—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି—ବି. ଡାଲା; ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚାଞ୍ଚେରୀ—ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚରୀଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବ ।

ଚାଞ୍ଚ—ବି. ନାରିକେଳପତ୍ରନିର୍ମିତ ଆସନ, ତଡ଼ିଆ- [ପତ୍ରର ଛପା ।

ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ—ବି. (ଚଞ୍ଚଳ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା ।

ଚାଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଛେଲିବା ।

ଚାଟ—ବି. (ଚଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଛାତ୍ର ।

ଚାଟଶାଳୀ—ବି. ଗୁରୁଶାଳା, ପାଠଶାଳା ।

ଚାଟିବା—କ୍ରି. ଲେହନ କରିବା ।

ଚାଟୁ—ବି. (ଚଟ୍-ଉ) ସ୍ତୁତିବାକ୍ୟ; ଖୋସାମୋଦ ।

ଚାଟୁକାର—ବିଂ. (ଚାଟୁ-କୃ-ଅ) ସ୍ତାବକ, ଖୋସାମୋଦିୟା ।

ଚାଣକ୍ୟ—ବି. ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରକାରବିଶେଷ ।

ଚାଣ୍ଡାଳ—ବି. ଦୂଷିତ ପତିତ ଜାତିର ଲୋକ ।

ଚାଣ୍ଡେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।

ଚାତକ—ବି. ମେଘଜଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପକ୍ଷୀ ।

ଚାତର—ବି. ଗଦା ।

ଚାତୁରୀ—ବି. (ଚତୁର-ଅ-ଈ) ଚତୁରତା; [କୌଶଳ; ଛଳ ।

ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର-ଯ) ଚତୁରତା ।

ଚାତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ-ଯ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ଏହି ଜାତି ଚତୁଷ୍ଟୟ ।

ଚାଦର—ବି. ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ଓଢ଼ଣା ।

ଚାନ୍ଦନୀ—ବି. ଛାତ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ପକ୍କା ଅଗଣା ବା ଚଉତରା ।

ଚାନ୍ଦା—ବି. ଚେଡ଼ା ।

ଚାନ୍ଦୁଆ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ।

ଚାନ୍ଦ୍ର—ବିଂ. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅୟନ) ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି ଓ କ୍ଷୟ ଅନୁସାରେ ପାଳିତ କଠିନ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ଚାପ—ବି. (ଚପ୍-ଅ) ଧନୁ; ଚପିବାର ଜୋର ।

ଚାପଡ଼ା
ଚାପୁଡ଼ା } ବି. (ଚପେଟଶବ୍ଦଜ) ଚପେଟାଘାତ ।

ଚାପଲ୍ୟ—ବି. (ଚପଳ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ।

ଚାପିବା—କ୍ରି. ଭାରଦ୍ୱାରା ମାଡିବା ।

ଚାମଚ—ବି. (ଚମସଶବ୍ଦଜ) ଡଙ୍କି ।

ଚାମର—ବି. (ଚମର-ଅ) ବାଳବ୍ୟଜନ, ଚାମର ।

ଚାମୀକର—ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଚାମୁଣ୍ଡା—ବି. (ଚଣ୍ଡ-ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଦୁର୍ଗା ।

ଚାର—ବି. (ଚରଶବ୍ଦଜ) ଗୁପ୍ତଚର; ଦେଉଳ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯିବାପାଇଁ ବନ୍ଧା ସୋପାନ ।

ଚାରଣ—ବି. (ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭାଟ; ପଶୁ-ଚରାଇବା ।

ଚାରା—ବି. ଉପାୟ ।

ଚାରାଗଛ—ବି. ଏକୋତ୍ପନ୍ନ ନୂଆଗଛ, ଡାଳି ।

ଚାରି—ବିଂ. (ଚତୁରଶବ୍ଦଜ) ୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାରିତ୍ର—ବି. (ଚରିତ୍ର-ଅ) ଚରିତ୍ର; ସାଧୁତ୍ୱ ।

ଚାରୁ—ବିଂ. (ଚର୍-ଉ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ଚାଳ—ବି. (ଚଲ-ଅ) ଗୃହର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଚାଳକ—ବିଂ. (ଚଲ-ଣିଚ୍-ଅକ) ପ୍ରଚାଳକ ।

ଚାଳନା-ବି. ଚଳାଇବା; ପ୍ରେରଣା ।

ଚାଲି-ବି. ଚାଲିବାଢଙ୍ଗ; ବ୍ୟବହାର ।

ଚାଲିବା-କ୍ରି. (ଚଲ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା ।

ଚାଳିଶ-ବିଂ. (ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାଳିଶା-ବି. ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସମୟରେ ନେତ୍ରର ବିକାର ।

ଚାଲୁଣୀ-ବି. (ଚାଳନୀଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟାଦି ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଛିଦ୍ରଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ।

ଚାବୁକ-ବି. କୋରଡା ।

ଚାଷ-ବି. (ଚଷ୍-ଅ) କୃଷିକର୍ମ; ଭୂମିକର୍ଷଣ ।

ଚାହାଣି-ବି. ଅନାଇବା ।

ଚାହିଁବା-କ୍ରି. ଅନାଇବା ।

ଚିଅଁ-ବି. ତପ୍ତ ଲୌହଦ୍ୱାରା ଦାଗିବା ।

ଚିକ୍ ଚିକ୍-ବିଂ. ଦୀପ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଚିକ୍କା-ବିଂ. (ଚିଶଲଶବ୍ଦଜ) କର୍ଦ୍ଦମିତ; ଅଠାଳିଆ ।

ଚିକଣ-ବିଂ. (ଚିକ୍କଣଶବ୍ଦଜ) ମସୃଣ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ଚିକିତ୍ସକ-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅକ) ବୈଦ୍ୟ ।

ଚିକିତ୍ସା-ବି. (କିତ୍-ସନ୍-ଅ) ରୋଗର ପ୍ରତୀକାର ।

ଚିକିତ୍ସିତ-ବିଂ. ଯାହାକୁ ଚିକିତ୍ସା କରା ହୋଇଅଛି ।

ଚିକୀର୍ଷା-ବି. (କୃ-ସନ୍-ଅ) କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଚିକୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (କୃ-ସନ୍-ଉ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଚିକୁର-ବି. କେଶ ।

ଚିକ୍କଣ-ବିଂ. ସ୍ନିଗ୍ଧ; ମସୃଣ ।

ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି, ଚୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବି ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିଞ୍ଚା-ବି. ତେନ୍ତୁଳି ।

ଚିଟାଉ-ବି. ଚିଠି, ପତ୍ର ।

ଚିଠା-ବି. ଖସଡ଼ା ।

ଚିଠି-ବି. ପତ୍ର; ଲିପି ।

ଚିଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧ କରିବା; ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଚିତି-ବି. (ଚିତ୍-କ୍ତି) ଚୈତନ୍ୟ; ଜ୍ଞାନ ।

ଚିତ-ବିଂ. ଉତ୍ତାନ ।

ଚିତ୍କାର, ଚୀତ୍କାର-ବି. ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଚିତୋଉ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚିତା-ବି. (ଚି-ତ-ଆ) ଶବଦାହ ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଚିତା-ବି. (ଚିହ୍ନଶବ୍ଦଜ) ତିଳକ ।

ଚିତ୍ତ-ବି. (ଚିତ୍-ତ) ଅନ୍ତଃକରଣ ।

ଚିତ୍ର-ବିଂ. (ଚି-ତ୍ରି-ଅ) ରଞ୍ଜିତ; ଲିଖିତ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ବି. ଆଲେଖ୍ୟ; ଛବି; ନକ୍ସା ।

ଚିତ୍ରକ-ବି. (ଚିତ୍ର-କ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ, ବ୍ୟାଘ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରଭାନୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।

ଚିତ୍ରରଥ-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବବିଶେଷ ।

ଚିତ୍ରା-ବି. (ଚିତ୍ର-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର ବିଶେଷ ।

ଚିନି-ବି. ଶୋଧିତ ଗୁଡ଼ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଚିନା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟାଦିର ଓଜନ ବିଶେଷ; ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚିନ୍ତନୀୟ, ଚିନ୍ତ୍ୟ-ବିଂ. ଚିନ୍ତାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚିନ୍ତା-ବି. (ଚିନ୍ତ୍-ଅ) ଭାବନା, ସ୍ମରଣ; ଆଲୋଚନା ।

ଚିନ୍ତିତ-ବିଂ. (ଚିନ୍ତ୍-ତ) ଭାବିତ; ଆଲୋଚିତ ।

ଚିନ୍ମୟ-ବିଂ. (ଚିତ୍-ମୟ) ଜ୍ଞାନମୟ ।

ଚିପିଟ } ବି. ଚୂଡ଼ାନାମକ ଖାଦ୍ୟ ।
ଚିପିଟକ }

ଚିପା—ବିଂ. କୃପଣ ।

ଚିପୁଡ଼ିବା } କ୍ରି. ହସ୍ତପୀଡ଼ନଦ୍ୱାରା ଜଳ ବା ରସ
ଚୁପୁଡ଼ିବା } ବାହାର କରିବା ।

ଚିମୁଟା—ବି. ଅଗ୍ନି ଧରିବାର ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଚିମୁଟିବା } କ୍ରି. ଦୁଇନଖଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିବା ।
ଚୁମୁଟିବା }

ଚିର—କ୍ରି.ବିଂ. ଦୀର୍ଘକାଳ; ବହୁକାଳ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଚିରଞ୍ଜୀବି—ବିଂ. (ଚିରଂ-ଜୀବ୍-ଅ) ଦୀର୍ଘାୟୁ-

ଚିରନ୍ତନ—ବିଂ. (ଚିରଂ-ତନ) ଚିରକାଳୀନ ।

ଚିରା—ବିଂ. (ଚୀରଶବ୍ଦଜ) ଛିଣ୍ଡା ।

ଚିରାୟୁଃ—ବି.(ଚିର-ଆୟୁଃ)ଚିରଜୀବୀ; ଦେବତା ।

ଚିରାଳ—ବି. ପତାକା ।

ଚିରିବା—କ୍ରି. ଛିଣ୍ଡାଇବା, ଫାଡ଼ିବା ।

ଚିରେଇତା—ବି. ଚିରତିକ୍ତ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଡାଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।

ଚିଲ—ବି. (ଚିଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ-

ଚିଲମ—ବି. ଧୂମପାନର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିବୁକ—ବି. ଓଷ୍ଠ, ଓଠ ।

ଚିହିଁକିବା—କ୍ରି. ଚମକିବା ।

ଚିହ୍ନ—ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ଅ) ଦାଗ; ଲକ୍ଷଣ ।

ଚିହ୍ନା—ବିଂ. (ଚିହ୍ନିତଶବ୍ଦଜ) ପରିଚିତ ।

ଚିହ୍ନିତ—ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ତ) ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ; ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା [ଅଙ୍କିତ ।

ଚୀନ୍—ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।

ଚୀନା—ବି. (ଦେଶଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୀର—ବି. ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ; ଛିରବକଳା ।

ଚୀବର—ବି. (ଚି-ବର) ଖର; କୌପୀନ ।

ଚୁଆ—ବି. ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳବିଶେଷ ।

ଚୁଆଇବା—କ୍ରି. (ଚ୍ୟୁଧାତୁରୁ) କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।

ଚୁକ୍ତି—ବି. ନିୟମ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରା—ବି. (ଛୁଛୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦଜ) ଗନ୍ଧମୂଷିକ ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରୀ—ବି. ବାଣବିଶେଷ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଚୁଙ୍ଗା, ଚୁଙ୍ଗୀ—ବି. ନଳ ।

ଚୁଟି—ବି. (ଚୂଡାଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ବଡ଼ବାଳ ।

ଚୁଡ଼ା—ବି. (ଚିପିଟଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୁନ—ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶମ୍ବୁକାଦି ଭସ୍ମ ।

ଚୁନା—ବି. ଗୁଣ୍ଡା; ବିଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଚୁଡ଼ି—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ଚୁପ୍—ବିଂ. ନିଃଶବ୍ଦ ।

ଚୁମା—ବି. (ଚୁମ୍ବଧାତୁରୁ) ଚୁମ୍ବନ ।

ଚୁମ୍ବ } ବି. (ଚୁମ୍ବ-ଅ, ଅନ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସସ୍ନେହ
ଚୁମ୍ବନ } ସ୍ପର୍ଶ ।

ଚୁମ୍ବିତ—ବିଂ. ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସ୍ପୃଷ୍ଟ; ସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ଚୁମ୍ବକ—ବି. ଅୟସ୍କାନ୍ତ ମଣି; ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର ।

ଚୁରିବା—କ୍ରି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣ ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଚୁଲ୍ଲୀ—ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ।

ଚୂଡ଼ା—ବି. ଶିଖା; ଶିଖର; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଚୂଡ଼ାକରଣ—ବି. ବାଳକର କେଶ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଚୂଡାନ୍ତ-ବି. (ଚୂଡା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ।

ଚୂଡା-ମଣି-ବି. ଶିରୋରତ୍ନ; ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଚୂତ-ବି. (ଚୁତ୍-ଅ) ଆମ୍ରଗଛ; ଆମ୍ବ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣି
ଚୂର୍ଣ୍ଣିକ } ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣି-ଅ, ଅକ) ଗୁଣ୍ଡା; ଚୂନା ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣିକୁନ୍ତଳ-ବି. ଅଳକ ।

ଚୂଳ-ବି. କେଶ; ଚୂଡା ।

ଚେଇଁବା-କ୍ରି. (ଚେତବା ଶବ୍ଦରୁ) ଜାଗିବା ।

ଚେକା-ବି. ଘାସ ସଂଲଗ୍ନ ଚକ୍ରାକାର ମୃତ୍ତିକା-[ଖଣ୍ଡ ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ଦଗା ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚେଟ-ବି. ଦାସ ।

ଚେଟୀ-ବି. ଚେଡ଼ି; ଦାସୀ ।

ଚେତଃ-ବି. (ଚିତ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ତଃ; ଚିତ୍ତ ।

ଚେତନ-ବି. (ଚିତ୍-ଅନ) ଚେତନାଯୁକ୍ତ; ସଜ୍ଞାନ; ଚେତନା ।

ଚେତନା-ବି.(ଚିତ୍-ଅନ-ଆ) ସଂଜ୍ଞା; ଚୈତନ୍ୟ ।

ଚେତିବା-କ୍ରି. (ଚେତନ ଶବ୍ଦଜ) ହେଜିବା ।

ଚେତାଇବା-କ୍ରି. ହେଜାଇବା; ସତର୍କ କରା-[ଇବା ।

ଚେପ୍ଟା-ବି. ଚେପା; ଚୋଲ ।

ଚେମଡ଼ା-ବି. ଯାହା ସହଜରେ ଛିଣ୍ଡେ ନାହିଁ ।

ଚେର-ବି. ମୂଳ ।

ଚେଲ-ବି. ବସ୍ତ୍ର; ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

ଚେଲା-ବି. ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ।

ଚେଷ୍ଟା-ବି. (ଚେଷ୍ଟ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି; କ୍ରିୟା; ଯତ୍ନ । [ବି. ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କ୍ରିୟା ।

ଚେଷ୍ଟିତ-ବି. (ଚେଷ୍ଟ୍-ତ) ଚେଷ୍ଟାଯୁକ୍ତ;

ଚେହେରା-ବି. ମୁଖର ଆକୃତି ।

ଚୈତନ୍ୟ-ବି. (ଚେତନ-ଯ) ଚେତନା; ଗୌରାଙ୍ଗନାମକ ଧର୍ମପ୍ରଚାରକ ।

ଚୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରସ୍ତରସ୍ତୂପ; ସମାଧିସ୍ଥାନ; ବୌଦ୍ଧ-ମାନଙ୍କର ପୂଜାସ୍ଥାନ; ପୂତବୃକ୍ଷ ।

ଚୈତ୍ର-ବି. (ଚିତ୍ରା-ଅ) ଚୈତ୍ରମାସ; ମଧୁମାସ ।

ଚୈତ୍ରରଥ-ବି. କୁବେରର ଉଦ୍ୟାନ ।

ଚୋଖା-ବି. (ଚୋକ୍ଷ ଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ [ପ୍ରମାଣିତ ।

ଚୋଚମିବା-କ୍ରି. ଚୁଷିବା ।

ଚୋଟ-ବି. ଅସ୍ତ୍ରର ଆଘାତ ।

ଚୋଠା-ବି. ପାତ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଚୋଦୟିତା-ବି. (ଚୁଦ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରେରକ; [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ଚୋଦିତ-ବି.(ଚୁଦ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନିଯୋଜିତ ।

ଚୋପ-ବି. ସଗ; ଅକ୍ତିଆରନାମା ।

ଚୋପା-ବି. ପରବା ପ୍ରଭୃତିର ଛାଲ ।

ଚୋବାଇବା-କ୍ରି.(ଚର୍ବ୍ ଧାତୁରୁ) ଚର୍ବଣକରିବା ।

ଚୋର-ବି. ପରଦ୍ରବ୍ୟାପହାରୀ ।

ଚୋରା-ବି. ଅପହୃତ; ଗୁପ୍ତ ।

ଚୋରାବାଲି-ବି. ଧସାବାଲି ।

ଚୋରି-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ; ଅପହରଣ ।

ଚୋଲି-ବି. କାଞ୍ଚୁଲା; (ସ୍ତ୍ରୀ ପରିଧେୟ) ।

ଚୋଷିବା-କ୍ରି. (ଚୁଷ୍ ଧାତୁରୁ) ଚୁଷଣ; ଯେପରି ରସ ପିଇବା ।

ଚୌଷ୍ୟ—ବି°. (ଚୁଷ୍-ଯ) ଚୁଷଣର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚୌକସ—ବି°. ଚାରିଅଡ଼କୁ ନଘା ଯାହାର ।

ଚୌକା—ବି. ରନ୍ଧନସ୍ଥାନର ମାର୍ଜନ ।

ଚୌକାଠ—ବି. (ଚତୁଃ-କାଷ୍ଠ) ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।

ଚୌକି—ବି. (ଚତୁଷ୍କୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ପହରା ।

ଚୌକିଆ, ଚୌକିଦାର—ବି. ପ୍ରହରୀ; ଜଗୁଆଳୀ ।

ଚୌଠ, ଚୌଥ—ବି. (ଚତୁର୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଭାଗର ଏକଭାଗ ।

ଚୌଠୀ—ବି. (ଚତୁର୍ଥୀଶବ୍ଦଜ) ତିଥିବିଶେଷ; ବିବାହର ଚତୁର୍ଥଦିନ ।

ଚୌଡ଼ା—ବି. ପ୍ରସ୍ଥପରିମାଣ; ପରିସର; ଓସାର ।

ଚୌଧୁରୀ—ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଧୁରୀଣଶବ୍ଦଜ) ଉପାଧିବିଶେଷ; ଯେ ସବୁ କର୍ମରେ ଧୁରନ୍ଧର ।

ଚୌପଟ—ବି°. ଚାରିଗୁଣ ।

ଚୌପଦୀ—ବି. ଚାରିପଦରେ ସମାପ୍ତ ଗୀତ ।

ଚୌପାଢୀ—ବି. (ଚତୁଷ୍ପାଠୀଶବ୍ଦଜ) ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା; ବୈଠକଖାନା ।

ଚୌର—ବି. (ଚୋର-ଅ) ଚୋର । [ସମାନ ।

ଚୌରସ—ବି°. (ଚତୁରସ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଅଡ଼େ

ଚୌରାନବେ—ବି°. ଚତୁର୍ଣ୍ଣବତି; ୯୪ ।

ଚୌରାଶୀ—ବି°. ଚତୁରଶୀତି; ୮୪ ।

ଚୌର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚୋର-ଯ) ଚୋରକର୍ମ ।

ଚୌସାର—ବି. (ଚତୁଃସାରଶବ୍ଦଜ) ଖେଳାବିଶେଷ ।

ଚୌସ୍ତରି—ବି°. ଚତୁଃସପ୍ତତି; ୭୪ ।

ଚ୍ୟବନ—ବି. (ଚ୍ୟୁ-ଅନ) କ୍ଷରଣ ।

ଚ୍ୟୁତ—ବି°. (ଚ୍ୟୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପତିତ ।

ଚ୍ୟୁତି—ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତି) ପତନ; ନାଶ ।

ଛ

ବ୍ୟଞ୍ଜନର ସପ୍ତମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଛଅ—ବି°. (ଷଟ୍ଶବ୍ଦରୁ) ୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛଅର—ବି. (କ୍ଷୌରଶବ୍ଦଜ) କେଶମୁଣ୍ଡନ ।

ଛଇ—ବି. (ଛବିଶବ୍ଦଜ) ଲୋକର ବହିର୍ଦୃଶ୍ୟ; ବେଶବିନ୍ୟାସ ।

ଛଇଲ—ବି°. (ଛବିଲଶବ୍ଦଜ) ବେଶବିନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା

ଛଉ—ବି. ନୃତ୍ୟବିଶେଷ । [ସୁନ୍ଦର ।

ଛକ—ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ-ମିଳନ-ସ୍ଥାନ ।

ଛକିବା—କ୍ରି. ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଜଗିବା ।

ଛଞ୍ଚାଣ—ବି. ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ, ବାଜ ।

ଛଟକ—ବି. ଚଞ୍ଚଳ; ଦୁଷ୍ଟଭାବ ।

ଛଟପଟ—ବି°. ଯନ୍ତ୍ରଣାପ୍ରାପ୍ତ, କଲବଲ ।

ଛଟା—ବି. କିରଣଗୁଚ୍ଛ; କାନ୍ତି; ଭଙ୍ଗୀ; କପଟ ।

ଛଟାଙ୍କି—ବି. ସେରର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।

ଛଡ଼ା—ବି. ମାରିବା ଛଡ଼ିର । [କେବା ।

ଛଡ଼ାଇବା—କ୍ରି. ତ୍ୟାଗକରାଇବା; ବଳପୂର୍ବକ

ଛଡ଼ି—ବି. ହାତବାଡ଼ି ।

ଛଣ—ବି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଘରଛାଇବା ଶୁଷ୍କତୃଣ ।

ଛଣା—ବି°. ଛାଣିବା ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କୃତ ।

ଛଣି—ବି. (ଶାଣଶବ୍ଦଜ) ଛଣପଟନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛତା—ବି. (ଛତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଛତା ।

ଛତାଉଣ୍ଡି—ବି. (ଶତାବରୀଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଛତିଆ—ବି. ଦାନ୍ତ ଓ ଜିଭର ମଳି ।

ଛତିଶ—ବିଂ. ଷଟ୍‌ତ୍ରିଂଶତ୍; ୩୬ ।

ଛତୁ—ବି. (ଶକ୍ତୁଶବ୍ଦଜ) ଯବାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଛତୁ—ବି. (ଛତ୍ରାକଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଭିଦ ବିଶେଷ ।

ଛତ୍ର—ବି. (ଛଦ୍-ତ୍ର) ଛତା; ରାଜଚିହ୍ନବିଶେଷ; ଅନ୍ନାଦି ବିତରଣର ସ୍ଥାନ ।

ଛତ୍ର-ପତି—ବି. ରାଜା । [କତା ।

ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ—ବି. (ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ) ନୃପନାଶ; ଅରାଜ-

ଛତ୍ରୀ—ବିଂ. (କ୍ଷତ୍ରିୟଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ।

ଛଦ, ଛଦନ—ବି. (ଛଦ୍-ଅ,ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛଦ୍ମ—ବି. (ଛଦ୍-ମନ୍) କପଟ; ଛଳ ।

ଛନକା—ବି. ଧକା, ଭୟ ।

ଛନଛନ—ବିଂ. ଅତି ଚଞ୍ଚଳ; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଛନ୍ଦ—ବି. ଅଭିଳାଷ; କପଟ; ସନ୍ନିପାତବିଶେଷ; ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛନ୍ଦଃ—ବିଂ. (ଛନ୍ଦ୍-ଅସ୍) ପଦର ବୃତ୍ତ; ବେଦ ।

ଛନ୍ନ—ବିଂ. (ଛଦ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଛପର—ବି. ଘରର ଚାଳ ।

ଛପନ—ବିଂ. ଷଟ୍‌ପଞ୍ଚାଶତ୍; ୫୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛପିବା—କ୍ରି. ଲୁଚିବା ।

ଛବିଶ—ବିଂ. ଷଡ୍‌ବିଂଶ; ୨୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଅଶୀ—ବିଂ. ଷଡ୍‌ଅଶୀତି; ୮୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାନବେ—ବିଂ. ଷଟ୍‌ନବତି; ୯୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଳିଶ—ବିଂ. ଷଟ୍‌ଚତ୍ୱାରିଂଶ; ୪୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛଳ—ବି. କପଟ; ଘୁଗୁଣ୍ଡ; ଅଭିମାନ ।

ଛଳନା—ବି. (ଛଳ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।

ଛଳିବା—କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।

ଛବି—ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।

ଛଷଠୀ—ବିଂ. ଷଟ୍‌ଷଷ୍ଟି; ୬୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛସ୍ତରି—ବିଂ. ଷଟ୍-ସପ୍ତତି; ୭୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛାଇ—ବି. (ଛାୟାଶବ୍ଦଜ) ଛାୟା ।

ଛାଇବା—କ୍ରି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବା ।

ଛାଉଣୀ—ବି. ଛପରବନ୍ଦ; ସୈନ୍ୟଶିବିର ।

ଛାଗ, ଛାଗଲ—ବି. ଛେଳି ।

ଛାଚ—ବି. ଢଙ୍ଗ, ନବାତ ।

ଛାଟ, ଛାଟଣି—ବି. ଚାବୁକ ।

ଛାଞ୍ଚ—ବି. ଠସା; ଅକୃତ ।

ଛାଞ୍ଚୁଣୀ—ବି. ଝାଡୁ ।

ଛାଡ଼ି—ବି. ତ୍ୟାଗ; ଅନୁମତି ।

ଛାଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତ୍ୟାଗ କରିବା । [କରିବା ।

ଛାଣିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ସାରାଂଶ ବାହାର

ଛାତ—ବି. (ଛଦଶବ୍ଦଜ) କୋଠାଘରର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛାତ୍ର—ବି. (ଛତ୍ର-ଅ) ଶିଷ୍ୟ; ପଢୁଆ ।

ଛାଦନ—ବି. (ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ; ଢାଙ୍କିବା ।

ଛାଦିତ—ବିଂ. (ଛଦ୍-ଇ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ଆବୃତ ।

ଛାଦନ୍ୟା—ବିଂ. ଅବସ୍ତ୍ରିକ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ।

ଛାନ୍ଦ—ବି. (ଛନ୍ଦଃଶବ୍ଦଜ) ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ପରିଚ୍ଛେଦ ବିଶେଷ ।

ଛାନ୍ଦସ—ବିଂ. (ଛନ୍ଦସ୍-ଅ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଛପ—ବି. (ଚପ୍‌ଧାତୁଜ) ମୁଦ୍ରାଚିହ୍ନ ।

ଛପା—ବି. ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ।

ଛପାଖାନା—ବି. ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ।

ଛାମୁ—ବି. (ସମ୍ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ସମ୍ମୁଖ; ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ-ସୂଚକ ପଦ । [ପେଷ୍କାର ।

ଛାମୁକରଣ—ବି. ରଜା ବା ଜମିଦାରଙ୍କର

ଛାମୁଣ୍ଡିଆ—ବି. ଛାୟାମଣ୍ଡପ । [ଝୁଙ୍କିପିଢ଼ୀ ।

ଛାୟା—ବି. (ଛୋ-ଯ-ଅ) ଛାଇ; କାନ୍ତି; ପ୍ରତିବିମ୍ବ;

ଛାୟାପଥ—ବି. ଆକାଶର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଥ: ଦେବଯାନ ।

ଛାର—ବିଂ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ଦ; ଅଗ୍ରାହ୍ୟ; ନୀଚ ।

ଛାରଖାର—ବିଂ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଛାରପୋକ—ବି. ଓଡ଼ଶପୋକ ।

ଛାଲ—ବି. ବକଲ; ପଶୁଚର୍ମ ।

ଛି—ଅଂ. ଘୃଣାସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।

ଛିଙ୍କ—ବି. ନାକଦ୍ୱାର ସଶବ୍ଦ ଶ୍ଳେଷ୍ମନିର୍ଗମନ ।

ଛିଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. (ସିଞ୍ଚନଶବ୍ଦଜ) ସେଚନ କରିବା ।

ଛିଟ—ବି. (ଚିହ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଚିହ୍ନବସ୍ତ୍ର ।

ଛିଟା—ବି. ବିନ୍ଦୁ; କଣା ।

ଛିଡ଼ା—ବି. ଠିଆ ।

ଛିଡ଼ିକିବା—କ୍ରି. ଚିକିର ପଡ଼ିବା ।

ଛିଡ଼ିବା }
ଛିଣ୍ଡିବା } କ୍ରି. (ଛିଦ୍‌ଧାତୁରୁ) ଛିନ୍ନ ହେବା ।

ଛିଣ୍ଡା—ବିଂ. (ଛିନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଛିନ୍ନ ।

ଛିଣ୍ଡାଇବା—କ୍ରି. ଛିନ୍ନ କରିବା; ନଷ୍ଟ କରିବା ।

ଛିଣ୍ଡାଳ—ବି. କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଛିଦ୍ର—ବି. (ଛିଦ୍-ର) କ୍ଷୁଦ୍ରଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର; ଦୋଷ ।

ଛିନ୍ନ—ବିଂ. (ଛିଦ୍-ତ) ଖଣ୍ଡିତ; ଛିଣ୍ଡା ।

ଛୁଆ—ବି. ପଶୁଶାବକ; ପିଲା ।

ଛୁଇଁ—ବି. ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଫଳବିଶେଷ ।

ଛୁଇଁବା—କ୍ରି. ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ।

ଛୁ[illegible]ବି. (ସୂଚୀଶବ୍ଦଜ) ସୂଚୀ ।

ଛୁରିଅନା—ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଛୁରିକା }
ଛୁରୀ } ବି. (ଛୁର୍-ଇକ-ଅ, ଇ) ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଛୁରିତ—ବିଂ. (ଛୁର୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଛେଉଣ୍ଡ—ବିଂ. (ଛେମଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପିତୃମାତୃହୀନ ପିଲା । [ବିହୀନ ।

ଛେକ—ବି. ବାର; ଠାକୁର ନିମିତ୍ତ ଭୋଗ-ଭାର-

ଛେଙ୍କା—ବି. ତପ୍ତ ଲୌହର ଦାଗ ।

ଛେଚିବା—କ୍ରି. କୁଟିବା ।

ଛେତ୍ତବ୍ୟ—ବିଂ. (ଛିଦ୍-ତବ୍ୟ) ଛେଦନଯୋଗ୍ୟ ।

ଛେଦ—ବି. (ଛିଦ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡ; ଭାଗ; ଛେଦନ ।

ଛେଦକ—ବିଂ. (ଛିଦ୍-ଅକ) ଛେଦନକାରୀ ।

ଛେଦନ—ବି. (ଛିଦ୍-ଅନ) କର୍ତ୍ତନ ।

ଛେଦା—ବି. ଧଡ଼ିରହିତ ବସ୍ତ୍ର; ଏକପ୍ରକାର ଦହି ।

ଛେଦିତ—ବିଂ. (ଛିଦ୍-ଇ (ଣିଚ୍)-ତ) କର୍ତ୍ତିତ ।

ଛେନା—ବି. ଦୁଗ୍ଧଜାତ ଏକପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ।

ଛେପ—ବି. (ଷ୍ଠିବ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଷ୍ଠୀବନ; ଥୁତ୍କାର ।

ଛେରିବା—କ୍ରି ତରଳ ମଳ ନିଃସାରଣ କରିବା ।

ଚ୍ଛେଟଙ୍କ-ବ. ପରିମାଣବିଶେଷ ।

ଚ୍ଛେଲିବା-କ୍ରି. ଘଷିବା ।

ଚ୍ଛେଲି-ବି. ଘସଲ ।

ଚ୍ଛେଲି-ବ. ଛଲ; ବଳଲ ।

ଚ୍ଛୋକାର-ବ.(ଶବ୍ଦାରଶବ୍ଦଜ)ଉପପତ୍ନୀର ଘର; ବେଶ୍ୟାର ଘର; ଭଡୁଆ ।

ଚ୍ଛୋଟ-ବଂ. (କ୍ଷୁଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସାନ; କନିଷ୍ଠ; ଅଧମ ।

ଚ୍ଛୋଟା-ବଂ. ଲେଙ୍ଗଡା ।

ଚ୍ଛୋଟୀ-ବଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ି ।

ଜ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟମ ଅକ୍ଷର ।

ଜ-ଜାତ (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ)

ଜଉ-ବ. (ଜତୁଶବ୍ଦଜ) ଲାଖ ।

ଜକଜକ-ବଂ. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଜକାଜକି-କ୍ରି. ଲଗାଲଗି ।

ଜଖ-ବ. (ଯକ୍ଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ସୁନା ଅନେକ ଦିନ-ଯାଏ ପୋତା ରହିଲେ ତାହା ଜଖ ପାଲଟି-ଯାଇ ଭ୍ରମଣଶୀଳ ହୁଏ; ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସର୍ପଙ୍କୁ ଜଖ କହନ୍ତି ।

ଜଗଝମ୍ପ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜଗତ୍-ବ. (ଗମ୍-ଅତ୍) ସଂସାର ।

ଜଗତୀ-ବ. (ଜଗତ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଜଗଚ୍ଚକ୍ଷୁଃ-ବ. (ଜଗତ୍-ଚକ୍ଷୁଃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଜଗତ୍ପିତା-ବ. ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରକ୍ଷକ ।

ଜଗତ୍-ପ୍ରାଣ-ବ. ବାୟୁ; ପବନ ।

ଜଗଦମ୍ବା-ବ.(ଜଗତ୍-ଅମ୍ବା)ଜଗନ୍ମାତା; ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗଦୀଶ-ବ. (ଜଗତ୍-ଈଶ) ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ-ବ. (ଜଗତ୍-ଧାତ୍ରୀ) ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗନ୍ନାଥ-ବ. (ଜଗତ୍-ନାଥ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରଭୁ; ପୁରୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଠାକୁର ।

ଜଘନ-ବ. (ହନ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କଟି ।

ଜଘନ୍ୟ-ବଂ. (ଜଘନ-ଯ) ନୀଚ; ହେୟ ।

ଜଙ୍ଗମ-ବଂ. (ଗମ୍-ଅ) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାବର ।

ଜଙ୍ଗଲ-ବ. ଅରଣ୍ୟ; ପଡ଼ିଆଜମି ।

ଜଙ୍ଗଲୀ-ବଂ. ଅସଭ୍ୟ ।

ଜଂଘ-ବ. (ଜଙ୍ଘାଶବ୍ଦଜ) ଊରୁ । [ଜାନୁ ।

ଜଂଘା-ବ. (ଜଙ୍ଘ-ଅ) କଟିଠାରୁ ଅଣ୍ଟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ;

ଜଂଘିହରଡ଼ା-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ହରଡ଼ଗଛ ।

ଜଂଘିଆ-ବ. ଜାନୁ-ଆଚ୍ଛାଦକ ବସ୍ତ୍ର ।

ଜଜ୍ଝିର-ବ. ଘର ବୁଝିବା ।

ଜଞ୍ଜାଳ-ବ. ଆବର୍ଜନା; ଉତ୍ପାତ ।

ଜଟ- ବ. (ଜଟାଶବ୍ଦଜ) ଜଟା; ଜଡ଼ିତ କେଶ ।

ଜଟାଜୂଟ-ବ. ଏକତ୍ରିତ ଜଟାସମୂହ ।

ଜଟାମାଂସୀ-ବ.(ଜଟା-ମାଂସୀ)ଔଷଧିବିଶେଷ ।

ଜଟିଆ-ବଂ. ଜଟାଯୁକ୍ତ । [ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଜଟିଳ-ବଂ. (ଜଟା-ଇଲ) ଜଟାଧାରୀ;

ଜଟୁଳି-ବ. ଦେହରେ ଥିବା କଳାଦାଗ ବା

ଜଠର-ବ. ଉଦର; ଗର୍ଭ । [ଚିହ୍ନ ।

ଜଠର-ଜ୍ୱାଳା-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଧା ।

ଜଡ଼-ବିଂ. (ଜଲ୍-ଅ) ଅଚେତନ; ବୁଦ୍ଧିହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ଜଡ଼ତା-ବି. ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟତା; ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।

ଜଡ଼ା-ବି. ଗବଗଛ । ବିଂ. କାଲ ।

ଜଡ଼ି-ବି. ଔଷଧବୃକ୍ଷର ମୂଳ ।

ଜଡ଼ିତ-ବିଂ. ଲିପ୍ତ; ଅବେଷ୍ଟିତ ।

ଜଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମିଶିବା; ଯୁକ୍ତ ହେବା ।

ଜଡ଼ିମା-ବି. (ଜଡ୍-ଇମନ୍) ଜଡ଼ଭାବ; ଜାଡ୍ୟ ।

ଜଡ଼ୋଈ-ବିଂ. ମଣିଖଚିତ ।

ଜଣ-ବି. (ଜନଶବ୍ଦଜ) ଲୋକ; ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜଣା-ବିଂ. (ଜ୍ଞାଧାତୁଜ) ଜ୍ଞାତ ।

ଜଣାଣ-ବି. (ଜ୍ଞାଧାତୁଜ) ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜତୁ-ବି. ଜଉ; ଲାକ୍ଷା ।

ଜତ୍ରୁ-ବି. ଗ୍ରୀବାସ୍ଥି ।

ଜନ-ବି. (ଜନ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜନକ-ବି. (ଜନ୍-ଅକ) ପିତା; ରାଜର୍ଷିବିଶେଷ ।

ଜନତା-ବି. (ଜନ-ତା) ଜନସମୂହ; ଭିଡ଼ ।

ଜନନ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନନୀ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ-ଈ) ମାତା ।

ଜନପଦ-ବି. ଦେଶ; ଲୋକାଳୟ ।

ଜନୟିତା-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ) ପିତା ।

ଜନୟିତ୍ରୀ-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ-ଈ) ମାତା । ବିଂ. ଉତ୍ପାଦିକା ।

ଜନରବ, ଜନ-ଶ୍ରୁତି } ବି. କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ଶୁଣାକଥା ।

ଜନସ୍ଥାନ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ଥାନବିଶେଷ ।

ଜନାନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମହଲ ।

ଜନାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ଜନ-ଅନ୍ତିକ) ଗୋପନ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ଜନ-ଅର୍ଦ୍-ଅନ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଜନି-ବି. (ଜନ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜନିତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପାଦିତ ।

ଜନୀନ-ବିଂ (ଜନ୍-ଈନ) ଜନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜନ୍ତା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ପାଣି କୁଢ଼ାଇବା କୋଥା ।

ଜନ୍ତୁ-ବି. (ଜନ୍-ତୁ) ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବ ।

ଜନ୍ଦା-ବି. ପିପୀଲିକା ବିଶେଷ ।

ଜନ୍ମ-ବି. (ଜନ୍-ମନ୍) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନ୍ମାନ୍ତର-ବି. (ଜନ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ।

ଜନ୍ମପତ୍ରିକା-ବି. କୋଷ୍ଠୀ; ଜାତକପତ୍ର ।

ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର କୃଷ୍ଣାଷ୍ଟମୀ ।

ଜପ-ବି.(ଜପ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରର ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ଜପମାଳା-ବି. ଅକ୍ଷମାଳା ।

ଜବା-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜବାବ-ବି. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ଜମା-ବି. ଆୟ; ସଞ୍ଚୟ ।

ଜମାଇବା-କ୍ରି. ସଞ୍ଚୟ କରିବା ।

ଜମାଉତ-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ଜମି-ବି. ଭୂମି; କ୍ଷେତ୍ର ।

ଜମିଦାର-ବି. ଭୂମ୍ୟଧିକାରୀ ।

ଜମ୍ବାଲ-ବି. ଶୈବାଳ ।

ଜମ୍ବାଲିନୀ-ବି. ନଦୀ ।

ଜମ୍ବୀର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ଲେମ୍ବୁ ।

ଜମ୍ବୁ—ବ. ଜାମୁଗଛ; ଜମ୍ବୁଦ୍ୱୀପ ।

ଜମ୍ବୁନଦ—ବ. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଜମ୍ବୁକ—ବ. ଶୃଗାଳ; ଧୂର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।

ଜମ୍ଭାରି—ବ. (ଜମ୍ଭ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଜୟ—ବ. (ଜି-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନ ।

ଜୟନ୍ତ—ବ. (ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ର-ପୁତ୍ର ।

ଜୟନ୍ତୀ—ବ. (ଜି-ଅନ୍ତୀ) ଦୁର୍ଗା; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଜୟପାଳ—ବ. ସାରକ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ଜୟୀ—ବି. (ଜୟ-ଇନ୍) ଜୟଶୀଳ; ଜୟଯୁକ୍ତ ।

ଜରଠ—ବି. (ଜୃ-ଅଠ) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଜରନ୍ତ—ବି. (ଜୃ-ଅନ୍ତ) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଜରତୀ—ବି. ବୃଦ୍ଧା ।

ଜରଦ୍ଗବ—ବ. (ଜରତ୍-ଗୋ) ବୃଦ୍ଧ ବୃଷ ।

ଜରା—ବ. (ଜୃ-ଅ) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ; ଜୀର୍ଣ୍ଣତା ।

ଜରାୟୁ—ବ. ଗର୍ଭାଶୟ । [ଜାତ ।

ଜରାୟୁଜ—ବି. (ଜରାୟୁ-ଜନ୍-ଅ) ଜରାୟୁରୁ

ଜର୍ଜ୍ଜର } ବି. (ଜୃ-ଯଙ୍-ଅ,ତ) ଜୀର୍ଣ୍ଣ; ଅଭି-
ଜର୍ଜ୍ଜରିତ } ଭୂତ ।

ଜଳ—ବ. (ଜଳ୍-ଅ) ପାଣି; ବାରି ।

ଜଳକା—ବି. ଯେ ଚକ୍ଷୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି-ପାରେ ନାହିଁ ।

ଜଳ-କର—ବ. ଜଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ରାଜସ୍ୱ ।

ଜଳ-ଚର—ବ. ଜଳଜନ୍ତୁ । ବି. ଜଳସ୍ଥ ।

ଜଳଜ—ବ. (ଜଳ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ । ବି. ଜଳ-

ଜଳଦ—ବ. (ଜଳ-ଦା-ଅ) ମେଘ । [ଜାତ ।

ଜଳଧର—ବ. (ଜଳ-ଧୃ-ଅ) ମେଘ ।

ଜଳଧି—ବ. (ଜଳ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଜଳନିଧି—ବ. (ଜଳ-ନି-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଜଳପାନ—ବ. ଜଳପାନ କରିବା; ଜଳଖିଆ; ଭୁଜା ବା ପିଷ୍ଟକାଦି ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଜଳ-ପ୍ରପାତ—ବ. ନିର୍ଝର, ଝରଣା । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ଜଳଯନ୍ତ୍ର—ବ. ଧାରାଯନ୍ତ୍ର; ଜଳ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାର

ଜଳା—ବ. ରନ୍ଧ୍ର; ଝଣା ।

ଜଳାକବାଟୀ—ବ. ଝରକା; ବାତାୟନ ।

ଜଳାଞ୍ଜଳି—ବ. (ଜଳ-ଅଞ୍ଜଳି) ଜଳର ଅଞ୍ଜଳି; ବିସର୍ଜନ ।

ଜଳାଶୟ—ବ. (ଜଳ-ଆଶୟ) ଜଳର ଆଧାର ।

ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ—ବ. (ଜଳ-ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ଜଳର ସ୍ଫୀତତା; ଜୁଆର ।

ଜଳୌକା—ବ. (ଜଳ-ଓକସ୍) ଜୋକ ।

ଜଳ୍ପ } ବ. (ଜଳ୍ପ-ଅ,-ଅନ-ଆ) କଥନ; ଗଳ୍ପ ।
ଜଳ୍ପନା }

ଜଳ୍ପିତ—ବି. କଥିତ ।

ଜଲ୍‌ଦି—କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର । [ଜଳବୃଷ୍ଟି ।

ଜଳସ୍ତମ୍ଭ—ବ. ମେଘରୁ ସ୍ତମ୍ଭାକାରରେ ପତିତ

ଜହର—ବ. ବିଷ; ଗରଳ । [ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଜହ୍ନ—ବ. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା;

ଜହ୍ନୀ—ବ. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ଫଳବିଶେଷ ।

ଜହ୍ନୁ—ବ. ଋଷିବିଶେଷ ।

ଜହ୍ନୁ-କନ୍ୟା—ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।

ଜାଈ-ବି. (ଜାତିଶବ୍ଦଜ) ଜାତିଫୁଲ; କଣ୍ଟାମୁଗୁ-ଗଛ; ଦେହର ଚିହ୍ନବିଶେଷ ।

ଜାଉ-ବି. (ଯବାଗୁଶବ୍ଦଜ) ଅନ୍ନମଣ୍ଡ ।

ଜାକି-ବିଂ. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାକିବା-କ୍ରି. ଭିଡିବା ।

ଜାଗର-ବି. (ଜାଗୃ-ଅ) ଅନିଦ୍ରା; ଶିବସନ୍ଧି ।

ଜାଗରଣ-ବି.(ଜାଗୃ-ଅନ) ନିଦ୍ରାରୁ ଉତ୍ଥାନ ।

ଜାଗରିତ-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ।

ଜାଗରୂକ-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ଊକ) ଜାଗରଣଶୀଳ;

ଜାଗା-ବି. ସ୍ଥାନ । [ଜାଗ୍ରତ ।

ଜାଗିର-ବି. ସ୍ୱଳ୍ପଦତ୍ତ ଭୂଖଣ୍ଡ ।

ଜାଗ୍ରତ୍-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ଅତ୍) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ; ସଚେତନ ।

ଜାଙ୍ଗଲିକ-ବି. (ଜାଙ୍ଗଲ-ଇକ) ବିଷବୈଦ୍ୟ ।

ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଜ୍ୱଲ୍-ଯଙ୍-ଆନ) ଦେଦୀପ୍ୟମାନ ।

ଜାଡ଼-ବି. (ଜଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ହିମ; ଶୀତ ।

ଜାଡ଼୍ୟ-ବି. (ଜଡ଼-ଯ) ଜଡ଼ତା; ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟଭାବ ।

ଜାତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଜାତକ-ବି. (ଜାତ-କ) ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।

ଜାତକର୍ମ-ବି. (ଜାତ-କର୍ମ) ଜନ୍ମସଂସ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ଜାତବେଦାଃ-ବି. (ଜାତ-ବିଦ୍-ଅସ୍) ଅଗ୍ନି ।

ଜାତି-ବି. (ଜନ୍-ତି) ଜନ୍ମଗତଶ୍ରେଣୀ; ବଂଶ; ପ୍ରକାର; ଜାଈଫୁଲ ।

ଜାତିପାଠକ-ବି. ଜାତିବର୍ଗ ।

ଜାତିଫଳ-ବି. (ଜାତି-ଫଳ) ଜାଈଫଳ ।

ଜାତୀୟ-ବିଂ. (ଜାତି-ଈୟ) ଜାତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜାତୁଧାନ-ବି. ରାକ୍ଷସ ।

ଜାତ୍ୟ-ବିଂ. (ଜାତି-ଯ) କୁଳୀନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜାଦୁ-ବି. (ଯାଦୁ ଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମସେଗବିଶେଷ ; କୁହୁକ ; ମାୟା ।

ଜାନକୀ-ବି. (ଜନକ-ଈ) ଜନକକନ୍ୟା; ସୀତା ।

ଜାନପଦ-ବି (ଜନପଦ-ଅ) ଜନପଦବାସୀ ।

ଜାନୁ-ବି. (ଜନ୍-ଉ) ଊରୁସନ୍ଧି; ଆଣ୍ଠୁ ।

ଜାଫ୍ରାନ୍-ବି. କୁଙ୍କୁମ । [ପରଶୁରାମ ।

ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟ-ବି. (ଜମଦଗ୍ନି-ଯ) ଜମଦଗ୍ନିପୁତ୍ର,

ଜାମା-ବି. କୁର୍ତ୍ତି; ଅଙ୍ଗରଖା । [ଜୁଆଁଇ ।

ଜାମାତା-ବି. (ଜା-ମା-ତୃ) କନ୍ୟାର ପତି;

ଜାମି-ବି. (ଜମ୍-ମି) କନ୍ୟା; ଭଗିନୀ ।

ଜାମିନ୍-ବି. ବନ୍ଧକ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ଜାମ୍ବବାନ୍-ବି. (ଜାମ୍ବ-ବତ୍) ଭଲ୍ଲୁକରାଜ ।

ଜାମ୍ବୂନଦ-ବି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାୟୁ-ବି. ଔଷଧ ।

ଜାୟା-ବି. (ଜନ୍-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ । [ଦମ୍ପତି ।

ଜାୟାପତି-ବି. (ଜାୟା ଓ ପତି) ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ;

ଜାର-ବି. (ଜୃ-ଅ) ଉପପତି ।

ଜାରକ-ବିଂ. ଯାହା ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରାଏ; ପାଚକ ।

ଜାରଜ-ବି. (ଜାର-ଜନ-ଅ) ଉପପତିଜାତ ସନ୍ତାନ ।

ଜାରଣ-ବି. (ଜୃ-ଅନ) ଭସ୍ମୀକରଣ ।

ଜାଲ-ବି. (ଜଲ-ଅ) ସମୂହ ।

ଜାଳି-ବ. (ଜ୍ୱଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜାଳିବା କାଠ ।

ଜାଲ-ବ.(ଜଲ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ବା ପଶୁପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଜାଲ୍-ବଂ. ମିଥ୍ୟା; କପଟ; କୃତ୍ରିମ ।

ଜାଲ-ପାଦ-ବ. ହଂସ ।

ଜାଲଜାଲୁଆ-ବଂ. ଅସ୍ପଷ୍ଟ ।

ଜାଲିକ-ବଂ. (ଜାଲ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ ; ଧୀବର ; [ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଜାଲିଚଟୁ-ବ. ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ଲୌହଯନ୍ତ୍ର; ତପ୍ତ-ଘୃତରୁ ପିଠା ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜାଲି-ବ. ଜାଲପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ଶିଳ୍ପ ।

ଜାଗୁଡ଼ା-ବ. ଝୁପୁଡ଼ା ।

ଜାହାଜ-ବ. ଅର୍ଣ୍ଣବଯାନ; ବୋଇତ ।

ଜାହାଲା-ବ. ପାଣି ରଖିବାର ବୃହତ୍‌ପାତ୍ର ।

ଜାହ୍ନବୀ-ବ. (ଜହ୍ନୁ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା ।

ଜାଅଁ-ବ. କାଷ୍ଠବିଶେଷ; ଜଅନାଳ ।

ଜିଗମିଷା-ବ. (ଗମ୍-ସନ୍-ଅ)) ଗମନେଚ୍ଛା ।

ଜିଗର-ବ. ଛାତି ।

ଜିଗୀଷା-ବ. (ଜି-ସନ୍-ଅ) ଜୟ କରିବାର [ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଗୀଷୁ-ବଂ. ଜୟେଚ୍ଛୁ ।

ଜିଘାଂସା-ବ. (ହନ୍-ସନ୍-ଅ) ହନନେଚ୍ଛା ।

ଜିଘାଂସୁ-ବଂ. (ହନ୍-ସନ୍-ଉ) ହନନେଚ୍ଛୁ; ଶତ୍ରୁ ।

ଜିଘୃକ୍ଷା-ବଂ (ଗ୍ରହ୍-ସନ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣେଚ୍ଛା ।

ଜିଜୀବିଷା-ବ. (ଜୀବ୍-ସନ୍-ଅ) ବଞ୍ଚିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଜ୍ଞାସା-ବ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଅ) ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛା । ; ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଜିଜ୍ଞାସିତ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ତ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବା ଯାହାକୁ ଜିଜ୍ଞାସା କରାଯାଏ ।

ଜିଜ୍ଞାସୁ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଉ) ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ-ବଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଯ) ଜିଜ୍ଞାସାଯୋଗ୍ୟ ।

ଜିଣିବା-କ୍ରି. (ଜିଧାତୁରୁ) ଜୟ କରିବା ।

ଜିତ୍-ବଂ. (ଜି-କ୍ୱିପ୍) ଜୟକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜିତ-ବଂ. (ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବଂ. ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୟକାରୀ; ତପସ୍ୱୀ ।

ଜିତ୍ୱର-ବଂ. (ଜି-ବର) ଜୟଶୀଳ ।

ଜିନ-ବ. (ଜି-ନ) ତପସ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଜୟକାରୀ; ମୁନିବିଶେଷ ।

ଜିନସ-ବ. ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଜିଭ-ବ. (ଜିହ୍ୱାଶବ୍ଦଜ) ଜିହ୍ୱା ।

ଜିଲ୍ଲା-ବ. ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ଜିଷ୍ଣୁ-ବ. (ଜି-ଷ୍ଣୁ) ଇନ୍ଦ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ; ଜୟକାରୀ ।

ଜିହୀର୍ଷା-ବ. (ହୃ-ସନ୍-ଅ) ହରଣେଚ୍ଛା ।

ଜିହ୍ମ-ବଂ. ବକ୍ର ।

ଜିହ୍ୱା-ବ. ଜିଭ, ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଜୀଇବା-କ୍ରି. (ଜୀବଧାତୁରୁ) ବଞ୍ଚିବା ।

ଜୀମୂତ-ବ. (ଜି-ମୂ-ତ) ମେଘ ।

ଜୀମୂତ-ବାହନ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଜୀୟନ୍ତା-ବଂ. ଜୀବନ୍ତ ।

ଜୀର, ଜୀରକ } ବ. (ଜୃ-ଅ,-କ) ଜୀରା ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ଜୃ-ତ) ପୁରାତନ; ବୃଦ୍ଧ; ପରିପକ୍ୱ ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ସଂସ୍କାର-ବି. ମରାମତି ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣୋଦ୍ଧାର-ବି. (ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ଉଦ୍ଧାର) ମରାମତି; ସଂସ୍କରଣ ।

ଜୀବ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବନ ।

ଜୀବଦ୍ଦଶା-ବି. (ଜୀବତ୍-ଦଶା) ଜୀବନକାଳ ।

ଜୀବନ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅନ) ପ୍ରାଣ; ଜୀବିକା; ଜଳ; ମଜ୍ଜା; ବାୟୁ ।

ଜୀବନ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଅନ୍ତ) ଜୀଅନ୍ତା; ଜୀବିତ ।

ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୁକ୍ତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ସଂସାରବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ । [ପ୍ରାୟ ।

ଜୀବନ୍ମୃତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୃତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ମୃତ-

ଜୀବଲୋକ-ବି. ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।

ଜୀବାତୁ-ବି. ଜୀବିକା ।

ଜୀବାତ୍ମା-ବି. (ଜୀବ-ଆତ୍ମା) ଶରୀର-ବଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ।

ଜୀବିକା-ବି. (ଜୀବ୍-ଅକ-ଆ) ଜୀବନୋପାୟ; ବୃତ୍ତି । [ପ୍ରାଣ ।

ଜୀବିତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ତ) ଜୀବନଯୁକ୍ତ; ବି. ଜୀବନ;

ଜୀବିତେଶ-ବି. (ଜୀବିତ-ଈଶ) ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।

ଜୀବୀ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଜୀବନବିଶିଷ୍ଟ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦପରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜୁଆ-ବି. (ଦ୍ୟୂତଶବ୍ଦଜ) ଏକପ୍ରକାର ପଶାଖେଳ ।

ଜୁଆଁଇ-ବି. (ଜାମାତୃଶବ୍ଦଜ) ଜାମାତା ।

ଜୁଆଣି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।

ଜୁଆର-ବି. ସମୁଦ୍ରରୁ ଆଗତ ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ ।

ଜୁଆଳି-ବି. (ଯୁଗଲଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ି ଗୋରୁ କାନ୍ଧର କାଠ ।

ଜୁଈ-ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜୁଗୁପ୍ସା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଘୃଣା ।

ଜୁଗୁପ୍ସିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦିତ; ଘୃଣିତ ।

ଜୁଗୋପିଷା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ଗୋପନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜୁଡ଼ା-ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) କେଶବିନ୍ୟାସ ବିଶେଷ ।

ଜୁଣି-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

ଜୁତା-ବି. ଜୋତା; ପାଣ୍ଡୋଇ; ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଜୁଲାବ-ବି. ସାରକ ଔଷଧ ।

ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ-ବି. ଖଦ୍ୟୋତ ।

ଜୁହାର-ବି. ବିନୀତଭାବରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି ଦଣ୍ଡବତ କରିବା ।

ଜୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଜୁଷ୍-ତ) ସେବିତ ।

ଜୂଟ-ବି. (ଜୁଟ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ଜୂର-ବିଂ. (ଜ୍ୱ ଧାତୁରୁ) ନଷ୍ଟ; ଉଜାଡ଼ ।

ଜୂଷ-ବି. (ଜୂଷ୍-ଅ) କ୍ୱାଥ; ଝୋଳ ।

ଜୃମ୍ଭକ-ବିଂ. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅକ) ଜୃମ୍ଭଣକାରୀ; ନିଦ୍ରାକାରକ ।

ଜୃମ୍ଭା, ଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅ-ଆ, ଅନ) ହାଇ-ପକାଣ ।

ଜେଉଟି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଜେଠା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ପିତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଜେଠାଇ-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜେଜୁତା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ଜେଠାବା ।

ଜେତା-ବିଂ. (ଜି-ତୃ) ଜୟକର୍ତ୍ତା ।

ଜେନାମଣି ବି. ରାଜପୁତ୍ର ।
ଜେମନ-ବି. (ଜିମ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।
ଜେମା-ବି. (ଜାମିଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା ।
ଜେୟ-ବିଂ. (ଜି-ଯ) ଜେତବ୍ୟ; ଜୟ କରିବାର
ଜୈତ୍ର-ବିଂ. (ଜି-ତ୍ର) ଜୟଶୀଳ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଜୈନ-ବି. (ଜିନ-ଅ) ଧର୍ମମତବିଶେଷ; ଜିନମତାବଲମ୍ବୀ ।
ଜୈମିନି-ବି. ମୀମାଂସାଦର୍ଶନ-ପ୍ରଣେତା ମୁନି ।
ଜୋକ-ବି. ଜଳୌକା ।
ଜୋଗାଡ଼-ବି. ଉଦ୍‌ଯୋଗ ।
ଜୋଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଉଦ୍ୟମ କରି ଆବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥ ଆୟୋଜନ କରିବା ।
ଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଜ୍ଞାତ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ତ) ବିଦିତ; ଜଣା ।
ଜ୍ଞାତବ୍ୟ-ବିଂ. ଜାଣିବାର ଯୋଗ୍ୟ; ଜ୍ଞେୟ ।
ଜ୍ଞାତା-ବି. (ଜ୍ଞା-ତୃ) ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।
ଜ୍ଞାତି-ବି. (ଜ୍ଞା-ତି) ସଗୋତ୍ର; ସପିଣ୍ଡ; କୁଟୁମ୍ବ ।
ଜ୍ଞାନ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଅନ) ବୋଧ; ତତ୍ତ୍ୱବୋଧ ।
ଜ୍ଞାନୀ-ବିଂ. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ଜ୍ଞାନବାନ୍; ବିଜ୍ଞ; ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ । [ନାସିକା, ଜିହ୍ୱା, ତ୍ୱକ୍ ଏବଂ ମନଃ ।
ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ,
ଜ୍ଞାପନ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଜ୍ଞାପନ, ଜଣାଇବା ।
ଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ଯ) ବୋଧଗମ୍ୟ; ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ।
ଜ୍ୟା-ବି. (ଜ୍ୟା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ; ଧନୁର୍ଗୁଣ; ବୃତ୍ତମଧ୍ୟସ୍ଥ ରେଖା । [ଜ୍ୟେଷ୍ଠ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଜ୍ୟାୟାନ୍-ବିଂ. (ବୃଦ୍ଧସ୍ଥାନେ ଜ୍ୟା-ଈୟସ୍)
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ-ବିଂ. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ) ଅଗ୍ରଜ; ବଡ଼ ।
ଜ୍ୟେଷ୍ଠା-ବିଂ. ଅଗ୍ରଜା । ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଜ୍ୟୋତିଃ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଇସ୍) ତେଜଃ; ଦୀପ୍ତି; ଆଲୋକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିରିଙ୍ଗଣ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇଙ୍ଗ୍-ଅଣ) ଖଦ୍ୟୋତ; ଜୁଳୁଜୁଳିଆ ପୋକ ।
ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ } ବିଂ. (ଜ୍ୟୋତିଃ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍,
ଜ୍ୟୋତିର୍ବେତ୍ତା } ତୃ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।
ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ଆକାଶସ୍ଥ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦିଙ୍କର ଆକାର ଓ ଗତି ପ୍ରଭୃତି ନିରୂପକଶାସ୍ତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିଷ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଅ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ।
ଜ୍ୟୋତିଷିକ-ବିଂ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇକ) ଜ୍ୟୋତିଷସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-କ) ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଦାର୍ଥ । [ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀ) ।
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. ଦୀପ୍ତିମାନ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ
ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ନ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା; ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ।
ଜ୍ୱର-ବି. (ଜ୍ୱର୍-ଅ) ଗାତ୍ରତାପରୋଗ; ପୀଡ଼ା ।
ଜ୍ୱରଘ୍ନ ବିଂ. (ଜ୍ୱର-ହନ୍-ଅ) ଜ୍ୱରନାଶକ ।
ଜ୍ୱରିତ-ବିଂ. ଜ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।
ଜ୍ୱଳନ-ବି. (ଜ୍ୱଳ୍-ଅନ) ଦୀପନ; ଜ୍ୱାଳା; ଅଗ୍ନି ।
ଜ୍ୱଳନ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ।
ଜ୍ୱାଳା-ବି. (ଜ୍ୱଳ୍-ଅ) ଅଗ୍ନିଶିଖା; ଦାହ ।
ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ-ବି. ମୃତ୍ତିକା ଗର୍ଭରୁ ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ବା ଧୂମମୟ ସ୍ଥଳୀ ।

ଝ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ନବମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଝଜ୍ଝମକ-ବ. ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶେଷ ।
ଝକ୍ମାଞ୍ଜି-ବ. ଅପସ୍ୱଧ; ବଳି ।
ଝଙ୍କାର-ବ. (ଝମ୍-କୃ-ଅ) ଗମ୍ଭୀରଧ୍ୱନି ।
ଝଗଡ଼ା-ବ. ବିବାଦ ।
ଝଗଡ଼ିହେବାର-କ୍ରି. ବ. ବିବାଦହେବାର ।
ଝଂଝଟ-ବ. (ଝନ୍-ଝଟ୍-ଅ) ବ୍ୟସ୍ତତା; ଜଞ୍ଜାଳ ।
ଝଞ୍ଜା-ବ. ଝଡ଼ପବନ; ଝଡ଼ ।
ଝଟ୍-କ୍ରି. ବ°. (ଝଟିତିଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଶୀଘ୍ର, ଅବିଳମ୍ବେ ।
ଝଟକ-ବ. କାନ୍ତି; ଶୋଭା ।
ଝଟକିବା-କ୍ରି. ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହେବା ।
ଝଟା / ଝାଟି } ବ. ବୃକ୍ଷ ଗୁଳ୍ମାଦିର ସରୁ ସରୁ ଶାଖା ।
ଝଟିକା-ବ. ତୋଫାନ; ବାତ୍ୟା ।
ଝଟିତି-କ୍ରି. ବ°. ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।
ଝଡ଼ି-ବ. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ବୃଷ୍ଟିପାତ ।
ଝଡ଼ିପୋକ-ବ. ବୃଷ୍ଟିସୂଚକ ପୋକବିଶେଷ; ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ଉଇପିମ୍ପୁଡ଼ି ।
ଝଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃକ୍ଷରୁ ପତ୍ରାଦିର ଖସିପଡ଼ିବା ।
ଝଣଝଣ / ଝଣତ୍କାର } ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଝନ୍‌ଝନ୍ ଶବ୍ଦ ।
ଝପଟ-ବ. ଦୌଡ଼ ।
ଝପଟିବା-କ୍ରି. ଦୌଡ଼ିବା ।
ଝମ୍ପ-ବ. କୁଦା ।

[illegible] (ଝୃ-ଅ.-ଅନ-ଅ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।
ଝରଣା [illegible]
ଝରକା-ବ. ବାତାୟନ [illegible]
ଝରଝର-ବ. ଜଳାଦିର ପତନଶବ୍ଦ ।
ଝରା-ବ. ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ; ନବାଙ୍କୁର ନିର୍ଗତ ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଝରାଇବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।
ଝରି-ବ. ଗଡ଼ୁ ।
ଝରିବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିବା ।
ଝଲକିବା-କ୍ରି. ଝଲ୍‌ମଲ୍ କରିବା; ଚମକିବା ।
ଝଲ୍‌ମଲ୍-କ୍ରି. ବ°. ଚକ୍‌ଚକ୍ ।
ଝଲ-ବ. ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।
ଝଲିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଉଥିବା; (ଧାତୁସମ୍ବନ୍ଧେ) ମିଶିବା ।
ଝଲିକ-ବ. କାଂସ୍ୟ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
ଝଷ-ବ. (ଝଷ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ।
ଝଷକେତନ-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଝାଉଁ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଝାଉଁଳିବା-କ୍ରି. ମଉଳିଯିବା ।
ଝାଙ୍କ-ବ. ଦମ୍ଭ; ମତ୍ତତା ।
ଝାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଲୁଚି ଅନାଇବା ।
ଝାଞ୍ଜ-ବ. କରତାଳ ।
ଝାଞ୍ଜି-ବ. ଝଡ଼ପବନ ।
ଝାଟୁଆ-ବ. ଅବର୍ଜନା; ଅଳିଆ ।
ଝାଡ଼-ବ. ଜଙ୍ଗଲ; କାଚନିର୍ମିତ ଅଲୋକପାତ୍ର ।
ଝାଡ଼ା-ବ. ମଳନିଃସରଣ ।
ଝାଡ଼ାକରି-ବ. ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି; ଓଲଉଠା ।

ଝାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ପୁରଶ୍ଚାର କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଫୁଙ୍କିବା ।

ଝାଡ଼ୁ-ବି. ପଅଁସ; ଝାଡ଼ୁଣୀ ।

ଝାମ୍ପି-ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ମସ୍ତକାବରଣ ।

ଝାମ୍ପିବା-କ୍ରି. (ଝାମ୍ପଶବ୍ଦଜ) ଉପରୁ ହଠାତ ଆକ୍ରମଣ ।

ଝାମ-ବି. (ଝମ୍‌ଧାତୁଜ) ଅଗ୍ନିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ତ୍ତ; ମୂର୍ଚ୍ଛା ।

ଝାଳ-ବି. ଘର୍ମ୍ମ; ସ୍ୱେଦ ।

ଝାଲର-ବି. ମଶାରି ପ୍ରଭୃତିରେ ଝୁଲୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର ।

ଝାଳିବା-କ୍ରି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ଓ ଅଲଙ୍କାରାଦି ମସମତ କରିବା; ନିର୍ମଳ କରିବା ।

ଝାସ-ବି. ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳରେ ବା ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଝିଅ-ବି. ଦୁହିତା ।

ଝିଆରି-ବି. ଘରର ଝିଅ ।

ଝିଙ୍କି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପଶୁବିଶେଷ ।

ଝିଙ୍କର-ବି. ବଡ ଘୋଡ; ଖପର ।

ଝିଙ୍କା-ବି. ଚୁଲ୍ଲୀ ଉପରେ ହାଣ୍ଡି ରଖିବାର ମୃତ୍ତିକାସ୍ତୂପ ।

ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି-କ୍ରି. ବି. ଓଟରାଓଟରି ।

ଝିଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଝିଙ୍କାରି-ବି. ଝିଲ୍ଲୀପୋକ ।

ଝିଞ୍ଜାରିଦେବା-କ୍ରି. ଘୁଣ ଲାଗି ଅସାର କରିବା ।

ଝିଟିପିଟି-ବି. ଏକପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସରୀସୃପ ।

ଝିଣ୍ଟିକା-ବି. ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ଝିନ-ବିଂ. ସରୁ (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଝିପ୍‌ଝିପ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣଅବ୍ୟୟ) ମନ୍ଦମନ୍ଦ ବୃଷ୍ଟି ।

ଝିମିଟ-ବି. ମୁହୂର୍ତ୍ତ; ଅଳ୍ପ ସମୟ ।

ଝିମିଟିଖେଳ }
ଝିମାଣିଖେଳ } ବି. ଡୁଡୁଖେଳ; ବାଗୁଡ଼ିଖେଳ ।

ଝିଲ-ବି. ଜୋର; କାଳୀ ।

ଝିଲ୍ଲିକା }
ଝିଲ୍ଲୀ } ବି. ଝିଙ୍କାରି ।

ଝୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଏକ ଅଡ଼କୁ ବାଙ୍କିବା ।

ଝୁଣା-ବି. (ଧୂନାଶବ୍ଦରୁ) ଶାଳଗଛର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

ଝୁଣିବା-କ୍ରି. ରକ୍ତଶୋଷଣପୂର୍ବକ କାମୁଡ଼ିବା ।

ଝୁଣ୍ଟା-ବି. ଭୂମି ବିବାଦରେ ଅଟକସ୍ଥାପକ ।

ଝୁଣ୍ଟିଆ-ବି. ପଦାଙ୍ଗୁଳିର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଚାଲିଲାବେଳେ ପଦାଙ୍ଗୁଳିରେ ଆଘାତ ପାଇବା ।

ଝୁମୁକା-ବି. ଖେଳଣାବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣାଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁମ୍‌ଝୁମ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣ) ଅଳଙ୍କାରାଦିର ଶବ୍ଦ ।

ଝୁମ୍ପା-ବି. ଫୁଲ୍ଲି; ଗୁଚ୍ଛ ।

ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଶାକ ।

ଝୁରିବା-କ୍ରି. ଶୋକ କରିବା ।

ଝୁଲ-ବି. ଅଳନ୍ଧୁ; ଅଗ୍ନିକଣା ।

ଝୁଲଣ-ବି. (ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଝୁଲିବାର ଉତ୍ସବ ।

ଝୁଲଣା-ବି. (ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳୀ ।

ଝୁଲି-ବି. (ଝୁଲଧାତୁରୁ) ମୁଣି; କୋଥଳୀ ।

ଝୁଲିବା-କ୍ରି. (ଝୁଲ୍‌ଧାତୁଜ) ଦୋଳି ଖେଳିବା ।

ଢୋଁଠି—ବ. ନଳିତା ପ୍ରଭୃତି ଗଛର ଫଳରୁ ବାହାରିବା ସୂତା ।

ଢୋଲ—ବ. ଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଢୋଲ୍ଲ—ବ. ମୂର୍ଚ୍ଛା । [ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ।

ଢୋଲ୍ଲ ମାରିବା—କ୍ରି. ଅଚେତନ ହେବା;

ଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠକ—ବ. ଖାଇବା ଇଚ୍ଛା ।

ଠକୁର—ବ. ପ୍ରବଞ୍ଚକତା; ପ୍ରତାରଣା ।

ଠଗର—ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ଠଙ୍କ—ବ. ପଥରର ଜନ୍ମଭୂମି; ଟାଙ୍ଗି; ଟାଙ୍ଗିଆ; ମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କଧର—ବ. (ଟଙ୍କ-ଧୃ-ଅ) ମହାଦେବ ।

ଠଙ୍କଶାଳା—ବ. ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଟଙ୍କା ମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଠଙ୍କା—ବ. (ଟଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ।

ଠଙ୍କାର—ବ. (ଟଂ-କୃ-ଅ) ଧନୁର ଜ୍ୟାଶବ୍ଦ ।

ଠଙ୍କି—ବ. ସ୍ୱଜନର ବିଶେଷ ।

ଠଙ୍କିତ—ବଂ. (ଟଙ୍କ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ଠଙ୍କିଳ—ବଂ. (ଟଙ୍କ-ଇଲ) ପ୍ରସ୍ତରମୟ ।

ଠଙ୍ଗାଇବା—କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଠଣକା—ବ. ଟାଣିଧରିବା ରଜ୍ଜୁ ।

ଠଣାଠଣି—କ୍ରି. ବ. ଓଟସ୍ୱଓଟରି ।

ଠପଠପ—କ୍ରି. ବଂ. ବୃଷ୍ଟିଜଳର ପତନଶବ୍ଦ ।

ଠପିବା—କ୍ରି. ବଳିବା; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଠଭ୍ରା—ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

ଠମକ—ବ. ଭେଙ୍ଗୁସ; ଘୋଷଣା ।

ଠଲଠଲ—ବଂ. ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଠଳିବା—କ୍ରି. (ଟଲ୍ଧାତୁଜ) ବିଚଳିତ ହେବା; [ଦୋହଲିବା ।

ଠହଠହ—ବଂ. ଅତି ଉଚ୍ଚ ।

ଠହଲ—ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ।

ଠହଲିଆ—ବ. ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଭୃତ୍ୟ ।

ଠହଲିବା—କ୍ରି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ।

ଠା—ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମମାନଙ୍କେ ଅବଜ୍ଞାଭାବରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ । [ଅଘାତ ।

ଠାକର—ବ. ଅଙ୍ଗୁଳି ଗଣ୍ଠିଦ୍ୱାରା ମସ୍ତକରେ

ଠାକଣ—ବ. ତାଳୁ ।

ଠାକିବା—କ୍ରି. ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବା ।

ଠାକୁଆ—ବ. ଅମ୍ବଫଳର ଅଣ୍ଠି; ତାକୁଡ଼ି ।

ଠାକିବା—କ୍ରି. ସିଙ୍ଘାଇ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ିବା ।

ଠାକୁରିବା—କ୍ରି. ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେବା; ଗଜରିବା ।

ଠାଙ୍ଗଣା—ବ. (ଟଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ସୋହାଗା ।

ଠାଙ୍ଗର—ବ. ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ଠାଙ୍ଗୀ—ବଂ. କେଶହୀନ ।

ଠାଙ୍ଗିଆ / ଠାଙ୍ଗୀ } ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଠାର ।

ଟାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଟାଣ-ବିଂ. ଶକ୍ତ; କଠିନ ।

ଟାଣିବା-କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଟାପରା-ବି. ଥଟ୍ଟା ।

ଟାପୁ-ବି. ଦ୍ୱୀପ; ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଟାଲଟୁଲ-ବି. ଠକାଠକି ।

ଟାଳିବା-କ୍ରି. ଭଜିବା; ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ବକ କାଳ କାଟିବା; ଅମାନ୍ୟ କରିବା ।

ଟାଁସା-ବିଂ. କର୍କଶ ।

ଟାହି-ବି. ଉପହାସମିଶ୍ରିତ ଥଟ୍ଟା ।

ଟାହୁଲି-ବି. ଥଟ୍ଟା; ପରିହାସ ।

ଟି-ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଦୟାଭାବରେ ବା କ୍ଷୁଦ୍ରତା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଟିଅ ବି. ଶୁଆ ।

ଟିକର-ବି. କୁଦ; ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ।

ଟିକା-ବି. ତିଳକ; ବସନ୍ତରୋଗ ନିବାରଣାର୍ଥ ହସ୍ତରେ କ୍ଷତ କରି ବସନ୍ତବୀଜ ଗ୍ରହଣ ।

ଟିକାଇତ }
ଟିକାଏତ } ବି. ଯୁବରାଜ ।

ଟିକାଏ-କ୍ରି. ବିଂ. କ୍ଷଣେ ।

ଟିକିଟିକି-ବିଂ. (ଅନୁକରଣ) ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ; କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର; ଛୋଟ ଛୋଟ ।

ଟିକିଏ-ବିଂ. ଅଳ୍ପ । [ଅଳଂକାର ।

ଟିକିଲି-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରୂଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥ

ଟିକ୍ରା-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଟିଙ୍କ-ବି. ଗୋରୁମାନଙ୍କ ଦେହର କୀଟ ବିଶେଷ ।

ଟିଟ୍ଟିଭ-ବି. ଟେଁଟେଁୟାଁ ପକ୍ଷୀ ।

ଟିନ-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ । [ପରିମାଣ ।

ଟିପ-ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱୟର ଅଗ୍ରଗୃହୀତ

ଟିପଣା-ବି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ ଲେଖା; ଜାତକ । [ଟେକି ଧରିବା କାଠ ।

ଟିପାଇ-ବି. (ତ୍ରିପାଦଶବ୍ଦଜ) ଗଗଡ଼ ଝୁମ୍ପୁଣ୍ଡି

ଟିପିଦେବା-କ୍ରି. (ଟିପ୍‌ଧାତୁଜ) ଠାରିଦେବା ।

ଟିପିବା-କ୍ରି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ କୌଣସି ବିଷୟ ଲେଖିବା ।

ଟିମା-ବିଂ. ଗେଡା; ବାଙ୍ଗର; ଖଞ୍ଜ ।

ଟୀକା-ବି. ବିବୃତି; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଟୀକାକାର-ବି. (ଟୀକା-କୃ-ଅ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ।

ଟେକ-ବି. ଉଚ୍ଚତା; ଗୌରବ; ମାନ ।

ଟେକା-ବି. ଲୋଷ୍ଟ୍ର; ଖପର ।

ଟେକାଟେକି-କ୍ରି. ବି. ଘେନାଘେନି; ଧରାଧରି ।

ଟେକିବା-କ୍ରି. ଉଠାଇବା ।

ଟେରା-ବିଂ. ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ।

ଟେଲା-ବି. ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ।

ଟେହିବା-କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା; ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ

ଟୋକା-ବି. (ତୋକଶବ୍ଦଜ) ପିଲା ।

ଟୋକିବା-କ୍ରି. ଶସ୍ୟକୁ ଖୁଣ୍ଟୁଣ୍ଟେଇ ଖାଇବା ।

ଟୋକୀ }
ଟୋକନୀ } ବି. ବାଳିକା ।

ଟୋକେଇ-ବି. ବେତା; ବେଲୁଣ ।

ଟୋପ-ବି. ଖାଲ ।

ଟୋପର-ବି. ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।

ଟୋପା-ବ. ବିନ୍ଦୁ ।
ଟୋପି-ବ. ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।
ଟୋଲ-ବ. ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା ।
ଟୋଳି-ବଂ. ଚେପା ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠଉର-ବ. ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ହେତ ।
ଠଉରାଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ହେତ ସ୍ଥିର କରିବା ।
ଠଉରିବା-କ୍ରି. ସ୍ଥିର ରହିବା ।
ଠକ-ବଂ. ପ୍ରତାରକ ।
ଠକାଠକି-କ୍ରି. ବ. (ଠକଶବ୍ଦଜ) ଭଣ୍ଡାଭଣ୍ଡି ।
ଠକିବା-କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।
ଠଣ-ବଂ. ସୁନ୍ଦର । ବ. ଶୋଭା ।
ଠଣ୍ଠଣ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠଣା-ବ. ଥାକ; କାନ୍ଥଖୋଲା ।
ଠଣ୍ଠର-କ୍ରି. ବ. ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଠାରିବା ।
ଠସା-ବ. ଗୁଚ୍ଛ ।
ଠା-ବ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ଜାଗା ।
ଠାକୁର-ବ. (ଠକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଦେବପ୍ରତିମା; ପ୍ରଭୁ ।
ଠାକୁରାଣୀ-ବ. (ଠାକୁର-ଆନୀ) ଦେବୀ; ରାଣୀ ।
ଠାଣି-ବ. ଛନ୍ଦ; ଭଙ୍ଗୀ ।
ଠାପୁଆ-ବଂ. ମଠୁଆ ।
ଠାବ-ବ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିରୂପଣ ।
ଠାର-ବ. ସଂକେତ ।
ଠିଆ-ବଂ. (ସ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଛିଡ଼ା; ଉଭା ।
ଠିକ୍-ବଂ. ଯଥାର୍ଥ ।
ଠିକଣା-ବ. ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ।
ଠିକା-ବଂ. ଅଳ୍ପ ସମୟଲାଗି ନିଯୁକ୍ତ; ଗୋଟାଏ କର୍ମ କରିଦେବା ଲାଗି ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ଠିକେ-କ୍ରି. ବି. ସଂକ୍ଷେପରେ; ସ୍ଥୂଳରେ ।
ଠୁକ୍ଠୁକ୍-ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଠୁଣ୍ଠା-ବଂ. ବାଙ୍ଗର; ଶାଖାଲୁପ୍ତ ।
ଠୁଳ-ବଂ. (ସ୍ଥୂଳଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ର; ପୁଞ୍ଜ ।
ଠେକ-ବ. ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ ।
ଠେକା-ବ. ପାଗପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧ ଲୁଗା ।
ଠେକି-ବ. ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଠେକୁଆ-ବ. ଶଶକ ।
ଠେଙ୍ଗ-ବ. ନଳିଗୋଡ଼; ଉଚ୍ଚଭୂମି ।
ଠେଙ୍ଗା-ବ. ବଡ଼ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଟି ।
ଠେଲାଠେଲି-କ୍ରି. ବ. ପେଲାପେଲି ।
ଠେଲିବା-କ୍ରି. ପେଲିଦେବା ।
ଠୋକର-ବ. ଅଘାତ ।
ଠୋଠୋ-ଅଂ. ହାସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଠୋଳି-ବ. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।
ଠୌର-ବ. ଠିକଣା ।

ଡ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଡକା-ବ. ଚିତ୍କାର; କନ୍ଦନ; ଗହଳ ।
ଡକାଇତ-ବ. ଦସ୍ୟୁ; ହତ୍ୟାକାରୀ ଚୋର ।

ଡକାଇବା—କ୍ରି. ଲୋକଦ୍ୱାରା ଡାକିବା ।

ଡକାଡକି—କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ଆହ୍ୱାନ ।

ଡଗଡଗ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ।

ଡଗର—ବି. ଦୂତ; ଚର । [ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ ।

ଡଗରା—ବି. ରାଜାଜ୍ଞା ଘୋଷଣା କରିବାପାଇଁ

ଡଙ୍କ—ବି. ଲତାର ଅଗ ।

ଡଙ୍କା—ବି. ପଣସ ।

ଡଙ୍କାରି—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଡଙ୍କି—ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ସ୍ନାନପାତ୍ର ।

ଡଙ୍କୁଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାଆଣୀ ।

ଡଙ୍ଗୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।

ଡଜନ—ବିଂ. (ଇଂରାଜୀ) ବାରଗୋଟା ପରିମିତ ।

ଡମ / ଡୋମ } ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ । [ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଡମଣି—ବି. ଗୋଡ଼ାଠାରେ କବାଟ ଝୁଲାଇବାର

ଡମର—ବି. ଦଙ୍ଗା; ଆକ୍ରମଣ ।

ଡମରୁ—ବି. (ଡମ୍-ଋ-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମାଚ୍ଛାଦନଯୁକ୍ତ

ଡମ୍ଫା—ବିଂ. ଧୂର୍ତ୍ତ; ଉଦ୍ଧତ । [ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଡମ୍ବୁର—ବି. ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ଡର—ବି. (ଦରଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।

ଡରକୁଳା / ଡରୁଆ } ବିଂ. ଭୟାଳୁ ।

ଡହକ—ବି. (ଦାହଶବ୍ଦଜ) ତୃପ୍ତି ।

ଡହଡ଼—ବିଂ. (ଦହ୍ଧାତୁଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ ।

ଡହର—ବି. ଜନ୍ମଭୂମି ।

ଡାଆଣା—ବିଂ. ରଙ୍କ; ଅନ୍ଧାରଖେଞ୍ଚି

ଡାଆଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାକୁଣୀ; ପିଶାଚୀ ।

ଡାଂଶ—ବି. (ଦଂଶଶବ୍ଦଜ) ପଶୁଦଂଶକ ମକ୍ଷିକା ।

ଡାକ—ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବି. ଆହ୍ୱାନଶବ୍ଦ; ସାଧାରଣଙ୍କର ଚିଠିପତ୍ର ବହନ ।

ଡାକରା—ବି. ଆହ୍ୱାନ ।

ଡାକିବା—କ୍ରି. ଆହ୍ୱାନ କରିବା ।

ଡାକୁ—ବି. ଡକାୟତ ।

ଡାକୁଆ—ବିଂ. ଆହ୍ୱାନକାରୀ ।

ଡାଗରା—ବି. ବଡ଼ ଉଙ୍କୁଣୀ ।

ଡାଙ୍ଗ—ବି. ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଟି । [ଭୟଙ୍କର ।

ଡାମର—ବି. (ଡମ୍-ଅର) କୋଲାହଳ । ବିଂ.

ଡାମରକୁଆ—ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ କାଉ ।

ଡାମ୍ପଣ—ବି. ବଡ଼ଝୁମ୍ପ ।

ଡାଳ—ବି. ଶାଖା ।

ଡାଲଚିନି—ବି. (ଦାରୁଚିନି) ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ ।

ଡାଲି—ବି. ବେତ ବା ବାଉଁଶରେ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଡାଳିମ / ଡାଳିମ୍ବ } ବି. ଦାଡ଼ିମ୍ବଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।

ଡାଲି—ବି. ଉଡ଼ିଦ ମୁଗ ହରଡ଼ ପ୍ରଭୃତିର ସୂପ ।

ଡାଲୁଅ—ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।

ଡାବ—ବି. ଔଷଧଭାଜନ ।

ଡାହାଣ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣଶବ୍ଦଜ) ଦକ୍ଷିଣ ।

ଡାହୁକ—ବି. (ଦାତ୍ୟୂହଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଡିଆଁ—କ୍ରି. ବି. (ଡୀଧାତୁଜ) କୁଦା ।

ଡଙ୍ଗୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।

ଡିଣ୍ଡିମ—ବି. ଢୋଲବାଦ୍ୟ ।

ଡବା
ଡବିଆ } ବି. କରଣ୍ଡ, ବଟା ।

ଡବଡବ—ବି. ଡିଣ୍ଡିମଧ୍ୱନି ।

ଡିମିରି—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଡିମ୍ବ—ବି. ଅଣ୍ଡା ।

ଡିମ୍ବଜ—ବି. (ଡିମ୍ବ-ଜନ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ଡିମ୍ଭ—ବି. ଶିଶୁ ।

ଡିହ—ବି. ବାସ୍ତୁଭୂମି ।

ଡୁଣ୍ଡୁଭ—ବି. ଢଣ୍ଡସର୍ପ ।

ଡୁବିବା—କ୍ରି. ବୁଡ଼ିବା ।

ଡେଇଁବା—କ୍ରି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) କୁଦିବା ।

ଡେଉଁରିଆ—ବି. ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ; ଶରୀରରେ ଧାରଣାର୍ଥ ଧାତୁନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଔଷଧାଧାର ।

ଡେଙ୍ଗା—ବି॰. ଲମ୍ବା ।

ଡେଙ୍ଗୀ—ବି॰. ଦୀର୍ଘାକୃତି (ସ୍ତ୍ରୀ) ।

ଡେଙ୍ଗୁର୍—ବି. ନାଗରା; ନାଗରାଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।

ଡେଣା—ବି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ ।

ଡେଣୁଆ—ବି. (ଦେଶଜ) ପଥରଢେଲା; ଟେକା ।

ଡେମ୍ଫ—ବି. ଫଳ ଓ ଫୁଲର ନାଡ଼ ।

ଡେରା—ବି. ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ, ତମ୍ବୁ ।

ଡେରିବା—କ୍ରି. ଲଗାଇ ଥୋଇବା; ପାତିବା (କର୍ଣ୍ଣସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଡେବିରି—ବି॰. ବାମ, ବାଁ ।

ଡୋର
ଡୋରି } ବି. ରଜ୍ଜୁ; ଦଉଡ଼ି ।

ଡୋରିଆ—ବି. ଗାରଗାରକିଆ ରେଖାରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଡୋଳା—ବି. ଅକ୍ଷିର ଧଗୁଲି ।

ଡୋଲା—ବି. (ଡୁଲ୍ ଧାତୁଜ) ଖଟିଆ ।

ଡୋଲି—ବି. ଖଟିଆ; ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଡୌଲ—ବି. ଢଙ୍ଗ; ଗଢ଼ଣ; ଆକୃତି । ବି॰. ସୁନ୍ଦର ।

ଢ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଢକ୍କା—ବି. ବଡ଼ ଢୋଲ ।

ଢକ୍କାରି—ବି. ଢାକୁଟି ।

ଢଗ—ବି. ପ୍ରବାଦ; ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ ।

ଢଙ୍ଗ—ବି. ଗଢ଼ଣ; ଆଚରଣ ।

ଢପ—ବି. ଚାଲ୍‌ଚଳଣ ।

ଢମ—ବି. ଆଡ଼ମ୍ବର; ଗର୍ବ ।

ଢମା—ବି. ଗୋରୁ ଖୁଆଇବାର ବାଉଁଶନିର୍ମିତ [ପାତ୍ର ।

ଢମାଳି—ବି. ଉପମର୍ଶ । ଜାଣା କଥା ।

ଢଳଢଳ—କ୍ରି. ବି॰. (ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଟଳ୍‌ଟଳ୍; ଛଳଛଳ୍; ଅସ୍ଥିର ।

ଢଳା—ବି॰. ତରଳ ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଢଳିବା—କ୍ରି. ଏକ ଆଡ଼କୁ ଟଳିବା ।

ଢାଇ—ବି. ମୁଣ୍ଡ ଲଟେଇ ।

ଢାଉଁଢାଉଁ—ବି. ବାଦ୍ୟଧ୍ୱନିବିଶେଷ ।

ଢାଉ—ବ. ଗେରୁପର ଲୌହର ଶଲା ।

ଢାଙ୍କିବା—କ୍ରି. ଅଚ୍ଛାଦନ କରିବା; ଘୋଡେଇ ରଖିବା ।

ଢାଙ୍କୁଣୀ—ବ. ଅଚ୍ଛାଦନ ।

ଢାଲ—ବ. ଚର୍ମନିର୍ମିତ ଫଳକ ।

ଢାଳି—ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଢାଳିବା—କ୍ରି. ଗଡ଼ାଇବା; ଅଜାଡ଼ିବା ।

ଢାଲୁ—ବିଂ. ଗଡ଼ାଣିଆ ।

ଢାଲେ—କ୍ରି. ବିଂ. ବାରେ; ଥରେ ।

ଢିଙ୍କି } ବ. ଧାନ କୁଟିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ଢେଙ୍କି }

ଢିପ—ବ. ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ; କୂଦ ।

ଢିମା—ବ. ଠେକା ।

ଢିଲା—ବିଂ. ଢୁଗୁଲା; ଶିଥିଳ ।

ଢୁଲ—ବ. ନିଦ୍ରାର ଆବେଶ ।   [ପଡ଼ିବା ।

ଢୁଲାଇବା—କ୍ରି. ଢୁଁଲେଇବା; ନିଦରେ ଢଳି-

ଢେଉ—ବ. ଲହରୀ ।

ଢେଙ୍କା—ବ. ଢିସ ।

ଢେମଣା—ବ. ଜାର; ଉପପତି; ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଢେର—ବିଂ. ବହୁତ ।

ଢେଲା—ବ. ଟେକା; ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ ।   [ବସ୍ତୁ ।

ଢୋକ—ବ. ଏକାଥରକେ ଗିଳିବାର ଜଳୀୟ

ଢୋକିବା—କ୍ରି. ଢୋକେ ପିଇବା ।

ଢୋଲ } ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଢୋଲକ }

ଢୋଲା—ବିଂ. (ଢୋଲଶବ୍ଦଜ) ଫମ୍ପା ।

ଢୋଲିଆ—ବ. ଢୋଲବାଦ୍ୟକାରୀ ।   [ଘୁଷ ।

ଢୌକନ—ବ. (ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପହାର; ଭେଟି;

ଣ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷୋଡ଼ଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତଅଁର—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରବିଶେଷ ।

ତଅଁରି—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ଲୁଗା ବୁଣିବା ଜାତି ।

ତଉଁରୀ—ବ. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ବୁଣା ଲୁଗା ।

ତକରାର—ବ. କଳହ; କଜିଆ ।

ତକିଆ—ବ. ମାଣ୍ଡି ।

ତକ୍ତା—ବ. କାଠପଟା ।

ତକ୍ତପୋଷ—ବ. କାଠପଟାର ଖଟ ।

ତକ୍ର—ବ. ଘୋଳଦହି ।   [କର୍ମ୍ମୀ; ବଢେଇ ।

ତକ୍ଷକ—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅକ) ନାଗବିଶେଷ; ବର୍ଦ୍ଧ-

ତକ୍ଷଣ—ବ. (ତକ୍ଷ୍-ଅନ) ବଢେଇର କାମ ।

ତଗର—ବ. ଟଗର ଫୁଲ ବା ଗଛ ।

ତଙ୍କ—ବ. (ତଙ୍କ୍-ଅ) ପଥର କାଟିବାର ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ତଜବୀଜ—ବ. (ଆରବୀ) ବିଚାର ।

ତଞ୍ଚକ—ବ. (ବଞ୍ଚକଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଞ୍ଚକ; ପ୍ରତାରକ ।

ତଞ୍ଚକତା—ବ. ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଶଠତା ।

ତଟ—ବ. (ତଟ୍-ଅ) କୂଳ; ତୀର ।
ତଟ୍କା—ବିଂ. ସ୍ୱଚ୍ଛ । [କ୍ଷୁବ୍ଧ ।
ତଟସ୍ଥ—ବିଂ. (ତଟ-ସ୍ଥା-ଅ) ତୀରସ୍ଥ; ସ୍ତବ୍ଧ; ଚମ-
ତଟିନୀ—ବ. (ତଟ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତଡ଼ାଗ—ବ. (ତଟ୍-ଅକ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରଣୀ ।
ତଡ଼ିତ୍—ବ. (ତଡ୍-ଇତ) ବିଦ୍ୟୁତ୍; ବିଜୁଳି ।
ତଡ଼ିତ୍ୱାନ୍—ବିଂ. (ତଡ଼ିତ୍-ବତ୍) ବିଦ୍ୟୁଦ୍ୟୁକ୍ତ ।
ବ. ମେଘ । [ଦୂର କରିଦେବା ।
ତଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଦେଶଜ) ବାହାର କରିଦେବା ;
ତଣ୍ଟା—ବ. ଅଡୁଆ; ଆପଦ୍ ।
ତଣ୍ଟି, ଘୁଣ୍ଟି } ବ. (ଯୋଗିଶବ୍ଦଜ) ଗଳଦେଶ; ବେକ ।
ତଣ୍ଟିଆ—ବ. ଗଳାରେ ଧରା ।
ତଣ୍ଡ—ବ. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ବୃଥା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ।
ତଣ୍ଡି—ବ. ତୃଣବିଶେଷ ।
ତଣ୍ଡୁଳ—ବ. ଚାଉଳ ।
ତତ—ବିଂ. (ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।
ତତଲା—ବିଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉଷ୍ଣ ।
ତତେଇବା—କ୍ରି. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ।
ତତ୍—ସଂ. ସେ; ସେହି ।
ତତ୍କାଳ—ବ. ସେହି ସମୟ; କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।
ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍—ଅଂ. ସେହିକ୍ଷଣି; ଅବିଲମ୍ବେ ।
ତତ୍ତ୍ୱ—ବ. (ତଦ୍-ତ୍ୱ) ମୂଳସତ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥଭାବ ;
ତଥ୍ୟ ।
ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ—ବିଂ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ।

ତତ୍ତ୍ୱତଃ—କ୍ରି. ବିଂ. ବସ୍ତୁତଃ । [ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧା-ଅନ) କାର୍ଯ୍ୟ-
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧେ-ଅକ) ତତ୍ତ୍ୱ-
ନିରୂପଣକାରୀ; ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ—ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ)
ତତ୍ତ୍ୱନିରୂପଣ । [ବ୍ୟଗ୍ର ।
ତତ୍ପର—ବିଂ. (ତତ୍-ପର) ନିବିଷ୍ଟ; ସଚେଷ୍ଟ ;
ତତ୍ପୁରୁଷ—ବ. ସମାସବିଶେଷ ।
ତତ୍ର—ଅଂ. (ତଦ୍-ତ୍ର) ସେଠାରେ ।
ତତ୍ରତ୍ୟ—ବିଂ. (ତତ୍ର-ତ୍ୟ) ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତ ।
ତତ୍ରାପି—ଅଂ.(ତତ୍ର-ଅପି) ତଥାଚ; ତେବେହେଁ ।
ତଥା—ଅଂ. (ତଦ୍-ଥା) ସେହି ପ୍ରକାର ।
ତଥାଚ, ତଥାପି } ଅଂ. (ତଥା-ଚ, ଅପି) ତେବେହେଁ ।
ତଥାସ୍ତୁ—ଅଂ. (ତଥା-ଅସ୍ତୁ) ତାହା ହେଉ ।
ତଥି—ସ. (ତହିଁଶବ୍ଦଜ) ତହିଁରେ; ସେଠାରେ ।
ତଥ୍ୟ—ବ. (ତଥା-ଯ) ପ୍ରକୃତ କଥା; ସତ୍ୟ ।
ତଦ୍—ସ. (ତନ୍-ଅଦ୍) ସେହି । [ଉତ୍ତାରୁ ।
ତଦନନ୍ତର—କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅନନ୍ତର) ତହିଁ-
ତଦର୍ଥ—କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅର୍ଥ) ସେଥିପାଇଁ ।
ତଦନ୍ତ—ବ. (ତଦ୍-ଅନ୍ତ) ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ; ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ ।
ତଦବଧି—କ୍ରି.ବିଂ.(ତଦ୍-ଅବଧି) ସେହି ସମୟରୁ ।
ତଦବସ୍ଥ—ବିଂ. (ତଦ୍-ଅବସ୍ଥା) ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ
ସ୍ଥିତ ।
ତଦା—କ୍ରି ବିଂ. (ତଦ୍-ଦା) ସେହି ସମୟରେ ।

ତଦାନୀଂ-ଅ°. (ତଦ୍-ଦାନୀଂ) ସେତେବେଳେ ।

ତଦାନୀନ୍ତନ-ବି°. (ତଦାନୀଂ-ତନ) ତତ୍କାଳୀନ ।

ତଦୀୟ-ବି°. (ତଦ୍-ଈୟ) ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତଦ୍ଗତ-ବି°. (ତଦ୍-ଗତ) ତଲ୍ଲିପ୍ତ; ସେଥିରେ ନିବଦ୍ଧ ।

ତଦ୍ଦଣ୍ଡ-କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ଦଣ୍ଡ) ସେହିକ୍ଷଣି ।

ତଦ୍ଧିତ-ବି. (ତତ୍-ହିତ) ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ତଦ୍‌ବତ୍-ବି°. (ତଦ୍-ବତ୍) ତତ୍ତୁଲ୍ୟ; ସେହିପରି ।

ତଦ୍‌ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବି°. (ତଦ୍-ବ୍ୟତିରିକ୍ତ) ତାହା- [ଛଡ଼ା ।

ତନ୍‌ଖା-ବି. ବେତନ ।

ତନୟ-ବି. (ତନ୍-ଅୟ) ପୁତ୍ର ।

ତନୟା-ବି. (ତନୟ-ଆ) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।

ତନିମା-ବି. (ତନୁ-ଇମନ୍) କୃଶତା; ସୂକ୍ଷ୍ମତା ।

ତନୁ-ବି. (ତନ୍-ଉ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ବି°. ଅଳ୍ପ; [କୃଶ; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ତନୁ-ଛଦ-ବି. ବର୍ମ; କବଚ ।

ତନୁଜ-ବି. (ତନୁ-ଜ) ପୁତ୍ର ।

ତନୁଜା-ବି. (ତନୁ-ଜା) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।

ତନୁ-ତ୍ୟାଗ-ବି. ଦେହତ୍ୟାଗ; ମରଣ ।

ତନ୍ତ-ବି. (ତନ୍‌ଧାତୁଜ) ଲୁଗାବୁଣିବାର କଳ ।

ତନ୍ତୀ-ବି. ତନ୍ତୁବାୟ ।

ତନ୍ତୁ-ବି. (ତନ୍-ତୁ) ସୂତ୍ର; ତାର; ସନ୍ତାନ ।

ତନ୍ତୁବାୟ-ବି. (ତନ୍ତୁ-ବେ-ଅ) ତନ୍ତୀ ।

ତନ୍ତ୍ର-ବି°. (ତନ୍-ତ୍ର) ଅଧୀନ; ବି. ରାଜ୍ୟଶାସନ;

ତନ୍ତ୍ରୀ-ବି°. (ତନ୍ତ୍ର-ଈ) ବୀଣା; ରଜ୍ଜୁ । [ସୂତ୍ର ।

ତନ୍ଦ୍ରା-ବି. (ତନ୍ଦ୍ର-ଆ) ଅଳ୍ପନିଦ୍ରା; ନିଦ୍ରାବେଶ ।

ତନ୍ଦ୍ରାଳୁ, ତନ୍ଦ୍ରିତ } ବି°. (ତନ୍ଦ୍ରା-ଆଳୁ, ଇତ) ନିଦ୍ରାଳୁ; ଅଳସ ।

ତନ୍ନତନ୍ନ-କ୍ରି. ବି°. (ତଦ୍-ନ, ତଦ୍-ନ) ତାହା ନୁହେଁ ତାହା ନୁହେଁ, ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖରୂପେ; ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ । [ତଦାତ୍ମକ ।

ତନ୍ମୟ-ବି°. (ତଦ୍-ମୟ) ସେଥିରେ ନିମଗ୍ନ;

ତନ୍ୱୀ-ବି°. (ତନୁ-ଈ) କୃଶାଙ୍ଗୀ ।

ତପଃ-ବି. (ତପ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା ।

ତପ-ବି. (ତପସ୍‌ଶବ୍ଦରୁ) ତପସ୍ୟା ।

ତପଶ୍ଚରଣ-ବି. (ତପଃ-ଚରଣ) ତପଃସାଧନ ।

ତପନ-ବି. (ତପ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ତପନତନୟ-ବି. (ତପନ-ତନୟ) ଯମ ।

ତପନତନୟା-ବି. ଯମୁନାନଦୀ ।

ତପସ୍ୟା-ବି. (ତପସ୍-ଯ-ଆ) ତପଃ; ବ୍ରତଚର୍ଯ୍ୟା; ଧର୍ମସାଧନ । [ଲୋକ; ମୁନି; ତାପସ ।

ତପସ୍ୱୀ-ବି. (ତପସ୍-ବିନ୍) ତପସ୍ୟାରେ ନିରତ

ତପୋଧନ-(ତପଃ ଧନ ଯାହାର) ତପସ୍ୱୀ ।

ତପୋବନ-ବି. (ତପଃ-ବନ) ମୁନିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।

ତପ୍ତ-ବି°. (ତପ୍-ତ) ତାପଯୁକ୍ତ; ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା

ତବ-ଷ. (ତ୍ୱଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୁମ୍ଭର ।

ତମଃ-ବି. (ତମ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ଧକାର; କାମକ୍ରୋଧାଦି ଉତ୍ତେଜକ ଗୁଣ ।

ତମ-ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ; ଅନ୍ଧକାର; ସନ୍ଧ୍ୟା ।

ତମସୁକ୍ତ-ବି. ଋଣଗ୍ରହଣର ପତ୍ରାଦିକ ।
ତମସ୍ୱିନୀ-ବି. (ତମସ୍-ବିନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ତମା-ବି. (ତମ-ଆ) ରାତି; ତମାଳ ବୃକ୍ଷ ।
ତମାଖୁ-ବି. (ତାମ୍ରକୂଟଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ।
ତମାଦି-ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାତୀତ ।
ତମାଳ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ତମିସ୍ର-ବି. (ତମସ୍-ର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତମୋମୟ-ବିଂ. (ତମଃ-ମୟ) ଅନ୍ଧକାରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ତମ୍ପ-ବି. ବିଷଧର ସର୍ପ ବିଶେଷ ।
ତମ୍ବା-ବି. (ତାମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁବିଶେଷ ।
ତମ୍ବି-ବି. ଧମକ-ଚମକ ।
ତମ୍ବୁ-ବି. ସଉଟି; ଶିବିର ।
ତର-ବି. ଦୁଇମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷ-ବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତର-ବି. ଅବସର ।
ତରକାରି-ବି. ତିଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ତରକିବା-କ୍ରି. ସାବଧାନ ହେବା ।
ତରକ୍ଷୁ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ତରଙ୍ଗ-ବି (ତୃ-ଅଙ୍ଗ) ଲହରୀ ।
ତରଙ୍ଗିଣୀ-ବି. (ତରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତରଣ-ବି. (ତୃ-ଅଣ) ପାରଗମନ ।
ତରଣି-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଇ) ନୌକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତରଣୀ-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଈ) ନୌକା ।
ତରତର-କ୍ରି. ବିଂ. (ତରସ୍=ବେଗ) ଚଞ୍ଚଳ; ଶୀଘ୍ର । [ମାସୁଲ ।
ତରପଣ୍ୟ-ବି. (ତର-ପଣ୍ୟ) ନଦୀପାର ହେବାର

ତରଭୁଜ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ତର୍ଜମା-ବି. ଭାଷାନ୍ତର ।
ତରଳ-ବିଂ. (ତୃ-ଅଳ) ଦ୍ରବ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ତରଳିବା-କ୍ରି. ଦ୍ରବହେବା ।
ତରବାରି-ବି. (ତର-ବୃ-ଅ-ଇ) ଖଣ୍ଡା ।
ତରସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ତରସ୍-ବିନ୍) ବେଗବାନ୍; ଦ୍ରୁତଗାମୀ ।
ତରାଜୁ-ବି. ଓଜନ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ତରାଟି-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରି ଚାହିଁବା ।
ତରାଟିଚାହିଁବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତୃତ
ତରି-ବି. (ତୃ-ଇ-ଈ) ନୌକା; ଭେଳା ।
ତରୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ବୃକ୍ଷ ।
ତରୁଣ-ବିଂ. (ତୃ-ଉନ) ଯୁବା; ନୂତନ ।
ତରୁଣୀ-ବି. (ତରୁଣ-ଈ) ଯୁବତୀ ।
ତରୁରୁହ-ବି. (ତରୁ-ରୁହ) ବୃକ୍ଷଉପରେ ଜାତ ବୃକ୍ଷ; ମଲଙ୍ଗ । [ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।
ତର୍କ-ବି (ତର୍କ୍-ଅ) ଯୁକ୍ତି; ବାଦାନୁବାଦ; ବିଚାର;
ତର୍କିତ-ବିଂ. (ତର୍କ୍-ତ) ସମ୍ଭାବିତ; ଅନୁମିତ ।
ତର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ତର୍ଜ୍ଜ୍-ଅନ) ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ; କ୍ରୋଧ; ଭର୍ତ୍ସନା । [ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ତର୍ଜ୍ଜନୀ-ବି.(ତର୍ଜ୍ଜ୍-ଅନ-ଈ) ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ
ତର୍ଜ୍ଜିତ-ବିଂ. (ତର୍ଜ୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ; ତାଡ଼ିତ ।
ତର୍ପଣ-ବି. (ତୃପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକ ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଥେ ଜଳଦାନ; ପ୍ରୀଣନ ।
ତଳ-ବି. (ତଲ୍-ଅ) ଅଧୋଭାଗ; ପାତାଳ; ମୂଳର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ମହଲ ।

ତଲ୍ବ—ବ. ତଳସ୍ଥ ।   ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ।
ତଲାତଲ—ବ. (ତଲ-ଅତଲ) ସପ୍ତପାତାଳ
ତଲାସ—ବ. (ଆରବୀ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ତଲ୍ପ—ବ. ଶଯ୍ୟା ।
ତଲି—ବ. ଧାନ ପ୍ରଭୃତିର ଗଜାଗଛ ।
ତଳପା—ବ. ପାଦତଳ ।
ତବଗ—ବଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତତଙ୍କ ।
ତସା—ବ. ଚଷା ।
ତସୁ—ବ. (ତୁଷଶବ୍ଦଜ) ଧାନର ଚୋପା ।
ତସ୍କର—ବ. ଚୋର; ଅପହାରକ ।
ତହ—ବ. ଲୁଗାର ଭାଙ୍ଗ ।
ତହବିଲ୍—ବ. ଟେକଡ଼; ପାଣ୍ଠି ।
ତହିଁ—ସ. ସେଠାରେ ।
ତହୁଁ—ସ. ସେଥିରୁ ।
ତାକି—ବ. ଠଣା ।   [ଯନ୍ତ୍ର ।
ତାକୁଡ଼ି—ବ. (ତର୍କୁଟୀଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର
ତାଚ୍ଛୀଲ୍ୟ—ବ. (ତଚ୍ଛ-ଶୀଲ-ଯ) ତୁଚ୍ଛସ୍ୱଭାବତା; ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।
ତାଠ—ବ. ଡାଲ; ଭାଟି ।
ତାଟଙ୍କ—ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
ତାଟଙ୍କା—ବଂ. ବସ୍ତ୍ର; ଖଣ୍ଡ ।
ତାଟି—ବ. ବାଁଶ ବା ତାଳପତ୍ର ନିର୍ମିତ ପର୍ଦ୍ଦା ।
ତାଟିଆ—ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ତାଡ଼—ବ. ବାହୁଭୂଷଣ; ମାଟିପାତ୍ର; ମାଟିପାତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରଲଗାଇବା ।
ତାଡ଼କା—ବ. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ତାଡ଼ନ, ତାଡ଼ନା—ବ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଅ) କଠୋର-ଶାସନ; ଭର୍ତ୍ସନା; ପ୍ରହାର ।
ତାଡ଼ିତ—ବଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହତ; ତିରସ୍କୃତ ।
ତାଡ଼ିତ—ବଂ. (ତଡିତ୍-ଅ) ତଡିତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତାଡ଼ିବା—କ୍ରି. ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଖୋଳି ଉପାଡିବା ।
ତାଡ଼ି—ବ. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ତାଳ ବା ଖର୍ଜୁର ରସ ।
ତାଡ୍ୟ—ବଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।
ତାଣ୍ଡବ—ବ. (ତଣ୍ଡୁ-ଅ) ନୃତ୍ୟ; ଉଦ୍ଧତନୃତ୍ୟ ।
ତାତ—ବ. ପିତା; ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି; ସ୍ନେହର ପାତ୍ର; ବତ୍ସ ।
ତାତ—ବ. ତପ୍ତ; ଉଷ୍ଣତା ।   [ଜାତ ।
ତାତ୍କାଳିକ—ବଂ. (ତତ୍କାଳ-ଇକ) ସେହିକାଳ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ—ବ. (ତତ୍ପର-ଯ) ଅଭିପ୍ରାୟ; ମର୍ମ ।
ତାଦାତ୍ମ୍ୟ—ବ. (ତଦାତ୍ମ-ଯ) ତତ୍ସ୍ୱରୂପତା; ଅଭେଦ ।
ତାଦୃକ୍, ତାଦୃଶ—(ତଦ୍-ଦୃଶ) ସେହିପ୍ରକାର ।
ତାନ—ବ. (ତନ୍-ଅ) ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରବିସ୍ତାର ।
ତାନପୁରା—ବ. (ତାନ-ପୁର) ବୀଣାକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।
ତାନ୍ତବ—ବଂ. (ତନ୍ତୁ-ଅ) ତନ୍ତୁନିର୍ମିତ ।
ତାନ୍ତବତା—ବ. ଯେଉଁ ଗୁଣଯୋଗୁଁ ଟାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତନ୍ତୁ ବା ତାର ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।
ତାପ—ବ. (ତପ୍-ଅ) ଉଷ୍ଣତା; ଜ୍ୱର; ସନ୍ତାପ ।
ତାପସ—ବଂ. (ତପସ୍-ଅ) ତପସ୍ୱୀ; ମୁନି ।

ତାପସ୍ୟ-ବ. (ତାପସ-ଯ) ତାପସର ଧର୍ମ ; ତପସ୍ୱୀର ଆଚରଣ ।

ତାପିଚ୍ଛ-ବ. ତମାଲବୃକ୍ଷ ।

ତାପିତ-ବଂ.(ତପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦୁଃଖିତ; ଖେଦାନ୍ୱିତ; ତାପଯୁକ୍ତ ।

ତାମରସ-ବ. ପଦ୍ମ ।

ତାମସ-ବଂ.(ତମସ୍-ଅ)ଅନ୍ଧକାରଚ୍ଛନ୍ନ; ତମୋ- [ଗୁଣାନ୍ୱିତ ।

ତାମ୍ସା-ବ. କୌତୁକ ।

ତାମସିକ-ବଂ. (ତାମସ-ଇକ) ତମୋଗୁଣାନ୍ୱିତ; କଲୁଷମୟ ।

ତାମସୀ-ବ. (ତାମସ-ଈ) ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି ।

ତାମିସ୍ର-ବ. (ତମିସ୍ର-ଅ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ତାମ୍ର-ବ. (ତମ୍-ର) ତମ୍ବା; ଧାତୁବିଶେଷ ।

ତାମ୍ରକୁଟ-ବ. (ତାମ୍ର-କୁଟ) ଧୂଅଁପତ୍ର; ତମାଖୁ ।

ତାମ୍ରଚୂଡ଼-ବ.(ତାମ୍ର-ଚୂଡ଼ା) କୁକ୍କୁଟ ।

ତାମ୍ବୁ-ବ. ବସ୍ତ୍ରଗୃହ ।

ତାମ୍ବୁଲ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ପତ୍ର (ଅହାସଙ୍ଗେ ଚୂନ ଗୁଆ ଖଇର ଓ ମସଲା ସଂଯୋଗ ଚର୍ବିତ) ।

ତାମ୍ବୁଲ-କରଙ୍କ-ବ. ପାନବଟା ; ପାନଡବା ।

ତାମ୍ବୁଲୀ-ବ. (ତାମ୍ବୁଲ-ଈନ୍) ତାମ୍ବୁଲବ୍ୟବସାୟୀ; ତାମୁଲି ଜାତି ।

ତାର-ବଂ. (ତୃ-ଅ) ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ(ଶବ୍ଦସମ୍ବନ୍ଧରେ); ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ତନ୍ତୁ; ମୁକ୍ତା ।

ତାରକ } ବ. (ତୃ-ଅ-କ,ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର ।
ତାରକା }

ତାରକି-ବଂ. ଉଦ୍ଧାରକ ।

ତାରକିତ-ବଂ. (ତାରକା-ଇତ) ତାରକାଯୁକ୍ତ ।

ତାରଣ-ବ. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର । ବଂ. ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ।

ତାରତମ୍ୟ-ବ. (ତରତମ-ଯ) ନ୍ୟୂନତା ବା ଆଧିକ୍ୟ; ଇତରବିଶେଷ । [ଲତା ।

ତାରଲ୍ୟ-ବ. (ତରଲ-ଯ) ତରଳତା; ଚଞ୍ଚ-

ତାର୍ଚ୍ଚି-ବ. (ତୃ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର; ସଂସାର ଦୁଃଖନିସ୍ତାରକାରିଣୀ ଦେବୀ ।

ତାରାପତି-ବ. (ତାରା-ପତି) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ତାରିଖ-ବ. (ଆରବୀ) ଦିବସ; ଦିନ ।

ତାରିଣୀ-ବଂ. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍-ଈ) ନିସ୍ତାର- [କାରିଣୀ ।

ତାରିଫ୍-ବ. ପ୍ରଶଂସା ।

ତାରୁଣ୍ୟ-ବ. (ତରୁଣ-ଯ) ଯୌବନାବସ୍ଥା ।

ତାର୍କିକ-ବଂ. (ତର୍କ-ଇକ) ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ତାର୍କ୍ଷ୍ୟ-ବ. ଗରୁଡ ପକ୍ଷୀ ।

ତାଲ-ବ. (ତଲ୍-ଅ) ତାଳଗଛ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ କାଲ ଓ କ୍ରିୟାର ପରିମାଣ ।

ତାଲ-ବୃନ୍ତ-ବ. ତାଳପତ୍ରର ବିଞ୍ଚଣା ।

ତାଲବେତାଲ-ବ. ଉପଦେବତା ବିଶେଷ ।

ତାଲବ୍ୟ-ବଂ. (ତାଲୁ-ଯ) ତାଲୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ତାଲୁଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ତାଲସଜ-ବ. ତାଳଫଳର କୋମଳ ଶସ୍ୟ ।

ତାଲୁ-ବ. କୋଲପ ।

ତାଲି-ବ. (ତାଲଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ କରତଳ ଦ୍ୱାରା [ଅପାଟ ।

ତାଲିମ-ବଂ. (ଆରବୀ) ଶିକ୍ଷିତ ।

ତାଳୀ-ବି. (ତାଳ-ଈ) ତାଳଜାତୀୟ ବୃକ୍ଷ ।
ତାଳୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ଜିହ୍ୱାର ଉପରସ୍ଥ ଛଦ ।
ତାଲୁକ-ବି. (ଆରବୀଶବ୍ଦ) ଜମିଦାରୀ ।
ତାଲେବର-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।
ତାବତ୍-ଅ. (ତଦ୍-ପରିମାଣାର୍ଥେ-ବତୁ) ସେହି ପରିମାଣର, ସେତକ । [ବିଶେଷ ।
ତାବିଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମନ୍ତ୍ରକବଚ; କଣ୍ଠଭୂଷଣ-
ତାସ୍-ବି. କ୍ରୀଡ଼ାର୍ଥ ଚିହ୍ନିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପଟ ।
ତାହା-ସ. (ତଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ସେହି ।
ତାହୁବା } କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ।
ତା'ରିବା }
ତିଅଣି-ବି. (ତେମନଶବ୍ଦଜ) ତରକାରି ।
ତିକ୍ତ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ତ) କଟୁ; ପିତା ।
ତିଗ୍ମ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ମ) ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ତିଗ୍ମରଶ୍ମି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତିତିକ୍ଷା-ବି. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଅ) ସହିଷ୍ଣୁତା ।
ତିତିକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଉ) ସହିଷ୍ଣୁ ।
ତିତୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (ତୃ-ସନ୍-ଉ) ତରଣେଚ୍ଛୁ ।
ତିତିର-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ତିଥି-ବି. (ଅତ୍-ଇଥ) ଚନ୍ଦ୍ରକଳାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି-ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିପଦ୍ ଦ୍ୱିତୀୟାଦି ଦିନ-ପରିମିତ-କାଳ ।
ତିନି-ବିଂ. (ତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତିନ୍ତିଡ଼ୀ-ବି. ତେନ୍ତୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ତିନ୍ତିବା-କ୍ରି. (ତିମ୍ଧାତୁଜ) ଆର୍ଦ୍ର ହେବା ।
ତିନ୍ଦୁ } ବି. କେନ୍ଦୁ ।
ତିନ୍ଦୁକ }

ତିମି-ବି. ପ୍ରକାଣ୍ଡ ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ତିମିଙ୍ଗିଳ-ବି. (ତିମିଂ-ଗିଳ) ତିମିକୁ ଗିଳେ ଯେ ସ୍ୱଘବମସ୍ୟ ।
ତିମିର-ବି. (ତିମ୍-ଇର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତିରଶ୍ଚୀନ-ବିଂ. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ଈନ) ଟେଢ଼ା; ବଙ୍କା ।
ତିରସ୍କରଣୀ-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅନ୍-ଈ) ପର୍ଦ୍ଦା;
ତିରସ୍କାର-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅ) ଭର୍ତ୍ସନା ।
ତିରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-କୃ-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ ।
ତିରୋଧାନ-ବି. (ତିରସ୍-ଧା-ଅନ) ଅଦର୍ଶନ; ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ; ଆଚ୍ଛାଦନ; ବ୍ୟବଧାନ ।
ତିରୋଭାବ-ବି. (ତିରସ୍-ଭୂ-ଅ) ଅଦର୍ଶନ ।
ତିରୋଭୂତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ତିରୋହିତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଧା-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବଙ୍କା; ଟେଢ଼ା ।
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌ଯୋନି-ବି. ପଶୁପକ୍ଷୀ ।
ତିଳ-ବି. (ତିଳ-ଅ) ଶସ୍ୟ; ତିଳବତ୍ ଦେହସ୍ଥ ଚିହ୍ନ; ସୂକ୍ଷ୍ମକଳା; ଅତ୍ୟଳ୍ପ ।
ତିଳକ-ବି. (ତିଳ-ଅକ) ଲଲାଟରେ ଚନ୍ଦନାଦି-ଫୋଟା; ଗଛ ତିଳକ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ।
ତିଳୋତ୍ତମା-ବି. (ତିଳ-ଉତ୍ତମା) ଅପ୍ସରା ବିଶେଷ ।
ତିଷ୍ୟ-ବି. ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର; ପୌଷମାସ ।
ତୀଖ-ବିଂ. (ତୀକ୍ଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଉଚ୍ଚ ।
ତୀକ୍ଷ୍ଣ-ବିଂ. ମୁନିଆ; ଶାଣିତ; ଉଗ୍ର ।

ତୀର-ବି. (ତୀର୍-ଅ) ନଦୀକୂଳ; ବାଣ ।

ତୀରନ୍ଦାଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀଶବ୍ଦ) ତୀରକ୍ଷେପକ ।

ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ତୃ-ତ) ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ତୀର୍ଥ-ବି. (ତୃ-ଥ) ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ତୀର୍ଥଙ୍କର-ବି. ଜୈନଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ୨୪ ଜଣ ମୁନି ତୀର୍ଥଙ୍କର ବା ସର୍ବଜ୍ଞ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ତୀବ୍ର-ବିଂ. (ତୀବ୍-ର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; କଟୁ; ଦୁଃସହ ।

ତୁ, ତୁହି-ସଂ. ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ନୀଚ ପ୍ରୟୋଗ ।

ତୁଙ୍ଗ-ବିଂ. ଉନ୍ନତ; ଉଚ୍ଚ ।

ତୁଚ୍ଛ-ବିଂ. ଅସାର; ହେୟ; ଶୂନ୍ୟ ।

ତୁଚ୍ଛି-ବିଂ. (ତୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଶୂନ୍ୟ; ଖାଲି; କେବଳ ।

ତୁଟା-ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭଙ୍ଗା ।

ତୁଟି-ବି. (ତ୍ରୁଟିଶବ୍ଦଜ) ହାନି; ଦୋଷ ।

ତୁଟିବା-କ୍ରି. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭାଙ୍ଗିବା ।

ତୁଠ-ବି. ନଦୀ ବା ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ତୁଣ୍ଡ-ବି. ମୁଖଗହ୍ବର; ଓଷ୍ଠାଧର ।

ତୁଣ୍ଡପୋଡା-ବି. କଣ୍ଟକବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ତୁଣ୍ଡି-ବି. ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ଜନ୍ତୁର ତୁଣ୍ଡବନ୍ଧନ ।

ତୁତ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; (ଏଥିରେ କୋଷକୀଟ ପାଳିତ ହୁଅନ୍ତି) ।

ତୁତ୍ୟା-ବି. (ତୁତ୍ଥକଶବ୍ଦଜ) ମୟୂରଗ୍ରୀବା ।

ତୁନି-ବିଂ. (ତୁଷ୍ଣୀମ୍ଶବ୍ଦଜ) ନୀରବ; ଚୁପ୍ ।

ତୁନ୍ଦ-ବି. ପେଟ ।

ତୁନ୍ଦିଲ-ବିଂ. (ତୁନ୍ଦ-ଇଲ) ସ୍ଥୂଳୋଦର ।

ତୁନ୍ନ-ବିଂ. (ତୁଦ୍-ତ) ବ୍ୟଥିତ ।

ତୁମୂଳ, ତୁମୁଳ-ବିଂ. ଘୋର; ଉତ୍କଟ; ଭୟଙ୍କର ।

ତୁମ୍ବ, ତୁମ୍ବୀ-ବି. ଲାଉଖୋଳ; ବୀଣାଦି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ହାଣ୍ଡି ବା ଆଧାର ।

ତୁମେ, ତୁମ୍ଭେ-ସଂ. (ଯୁଷ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦରୁ) ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ତୁରଗ, ତୁରଙ୍ଗ, ତୁରଙ୍ଗମ-ବି. (ତୁର-ଗମ୍-ଅ) ଅଶ୍ୱ ।

ତୁରିତ-କ୍ରି. ବିଂ. (ତ୍ୱରିତଶବ୍ଦଜ) ଶୀଘ୍ର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ତୁରୀ-ବି. ତୂରୀ; ମୃଗବାଦ୍ୟ ବିଶେଷ ।

ତୁରୀୟ-ବିଂ. (ଚତୁର୍-ଈୟ) ଚତୁର୍ଥ । ବି. ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ତୁର୍ଯ୍ୟ, ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଚତୁର୍-ଯ) ଚତୁର୍ଥ ।

ତୁଲ, ତୁଲ୍-ବି. (ତୁଲ-ଧାତୁରୁ) ତସର୍; ବସା । ବିଂ. ସମତଲ ।

ତୁଳନା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ-ଆ) ସାମ୍ୟବୈଷମ୍ୟ-ନିରୂପଣ ।

ତୁଳସୀ-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ ।

ତୁଳା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅ) ତୌଲିବାର ନିକ୍ତି; ସପ୍ତମ ରାଶି ।

ତୁଳା-ବି. (ତୂଲଶବ୍ଦଜ) ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା କପା; ଶିମିଳି ଗଛର ତୁଳା ।

ତୁଳାଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ; ନିକ୍ତି ।

ତୁଳା-ଦାନ-ବି. ତୁଳାପୁରୁଷ; ନିଜ ଦେହର ଓଜନ ପରିମାଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିଦାନ ।

ତୁଳାମାନ-ବି. ତୁଳାଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପରିମାଣ ।

ତୁଳାଭଣା-ବି. ତୁଳା ପିଞ୍ଜିବା ଲୋକ ।

ତୁଳି, ତୁଳିକା } ବି. (ତୁଳଧାତୁରୁ) ଚିତ୍ରକରର ବହୁଁକା ।

ତୁଳିତ-ବିଂ. (ତୁଳ୍-ତ) ପରିମିତ; ଉପମିତ; ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ।

ତୁଳିବା-କ୍ରି. ତୁଳନା କରିବା; ତୌଲ କରିବା ।

ତୁଳୀ-ବି. (ତୁଳାଶବ୍ଦରୁ) ତୁଳାନିର୍ମିତ ଶେଯ ।

ତୁଲ୍ୟ-ବିଂ. (ତୁଲ୍-ଯ) ସଦୃଶ; ସମାନ ।

ତୁଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ଧାନ୍ୟାଦିର ଚୋପା ।

ତୁଷାନଳ-ବି. (ତୁଷ-ଅନଳ) ତୁଷାଗ୍ନିରେ ଦେହଦାହରୂପ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ।

ତୁଷାର-ବି. (ତୁଷ୍-ଆର) ନୀହାର; ବରଫ ।

ତୁଷାର-ଗିରି-ବି. ହିମାଳୟ ।

ତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ତୁଷ୍-ତ) ତୃପ୍ତ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବି. (ତୁଷ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି ।

ତୁହିନ-ବି. ହିମ । ବିଂ. ଶୀତଳ ।

ତୁହିନାଂଶୁ-ବି. (ତୁହିନ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ତୂଣ, ତୂଣୀ, ତୂଣୀର } ବି. ଶର ରଖିବାର ତୁଙ୍ଗା; ବାଣାଧାର ।

ତୂର, ତୂରୀ } ବି. (ତୂର-ଅ-ଇ) କ୍ଷୁଦ୍ରଭେରୀ ।

ତୂର୍ଣ୍ଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ତ୍ୱର-ତ) ଶୀଘ୍ର ।

ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର-ଯ) ବିବିଧ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତୂଲି, ତୂଲିକା } ବି. ଚିତ୍ରକରର ବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନୀ ।

ତୂଷ୍ଣୀଂଭବ-ବି. (ତୂଷ୍ଣୀଂ=ମୌନ+ଭବ) ମୌନାବଲମ୍ବନ ।

ତୃଣ-ବି. (ତୃହ୍-ଣ) ଘାସ; କୁଶ ପ୍ରଭୃତି ।

ତୃଣଜୀବୀ-ବିଂ. ତୃଣଭକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣଧାରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀ ।

ତୃଣଧାନ୍ୟ-ବି. ବାଲୁଙ୍ଗା ଧାନ ।

ତୃତୀୟ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ତୀୟ) ତିନିର ପୂରକ ।

ତୃତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ । [ଶ୍ରମ ।

ତୃତୀୟାଶ୍ରମ-ବି. (ତୃତୀୟ-ଆଶ୍ରମ) ବାନପ୍ରସ୍ଥା-

ତୃପ୍ତ-ବିଂ. (ତୃପ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୃପ୍ତି-ବି. (ତୃପ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୃଷା, ତୃଷ୍ଣା } ବି. (ତୃଷ୍-ଆ) ପିପାସା; ଆକାଙ୍କ୍ଷା; ଲୋଭ ।

ତୃଷ୍ଣାଳୁ-ବିଂ. (ତୃଷ୍ଣା-ଆଳୁ) ପିପାସୁ ।

ତୃଷିତ-ବିଂ. (ତୃଷ୍-ତ) ତୃଷାଯୁକ୍ତ ।

ତେଇଶ-ବିଂ. ତ୍ରୟୋବିଂଶ, ୨୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଜଃ-ବି. (ତିଜ୍-ଅସ୍) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରତାପ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି

ତେଜପତ୍ର-ବି. ଦାରୁଚିନି ପତ୍ର । [ଧାତୁ ।

ତେଜସ୍କର-ବିଂ. (ତେଜସ୍-କୃ-ଅ) ତେଜୋବୃଦ୍ଧିକାରକ; ଶକ୍ତିକାରକ ।

ତେଜସ୍ୱାନ୍, ତେଜସ୍ୱୀ } ବିଂ. (ତେଜସ୍-ବତୁ-ବିନ୍) ପ୍ରଭାବଶାଳୀ; ବଳବାନ୍; ତେଜୋବିଶିଷ୍ଟ ।

ତେଜିତ-ବି. (ତିଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶାଣିତ; ଉତ୍ତେଜିତ । [ତେଜସ୍ୱୀ ।

ତେଜୀୟାନ୍-ବି. (ତେଜସ୍-ଇୟସ୍) ଅତି

ତେଜୋମୟ-ବି. (ତେଜସ୍-ମୟ) ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ; ତେଜଃପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ତେଢା-ବି. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ବଙ୍କା ।

ତେଣିକି-କ୍ରି. ବି. ସେହି ଦିଗକୁ ।

ତେଣେ-କ୍ରି. ବି. ସେ ଦିଗରେ ।

ତେଣ୍ଟା-ବି. ମତ୍ସ୍ୟାଦି ଭେଦନ କରିବାର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଜଞ୍ଜଲ ।

ତେଣ୍ଟାଇ-ବି. (ଟିଟ୍ଟିଭଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ତେଣ୍ଡା-ବି. ଜଳ ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ତେତାଲି-ବି. (ତ୍ରିତାଳଶବ୍ଦଜ) ଉନ୍ମତ୍ତା ।

ତେତିଶ-ବି. (ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍‌ଶବ୍ଦଜ)୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେତିକି-ବି. ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତେତେ-ବି. ସେତେ; ତତ୍‌ପରିମିତ ।

ତେତେବେଳେ-ସ୍ତ. ସେହିସମୟରେ ।

ତେନ୍ତୁଳି-ବି. (ତିନ୍ତିଡ଼ୀଶବ୍ଦଜ) ଚିଞ୍ଚାବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଅମ୍ଳଫଳ ।

ତେପନ-ବି. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେମନ୍ତ-ବି. ସେହିପରି ।

ତେର-ବି. ୧୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଲ-ବି. (ତୈଲଶବ୍ଦଜ)ମାଲିସ; ମଥାଦହ ।

ତେଲଙ୍ଗା-ବି. ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତେଲଲୁଣି-ବି. ପଲମ ।

ତେଲି-ବି. (ତୈଳିକଶବ୍ଦଜ) ତୈଳବ୍ୟବସାୟୀ ।

ତେଲୁଣୀ-ବି. ତେଲିଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ତେସନ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ ।

ତେସନେ-କ୍ରି ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ । [(ପାତ୍ର) ।

ତୈଜସ-ବି. (ତେଜସ୍-ଅ) ଧାତୁନିର୍ମିତ

ତୈଳ-ବି. (ତିଲ୍-ଅ) ତିଳାଦିର ତେଲ ।

ତୈଲଙ୍ଗ-ବି ଦେଶବିଶେଷ; ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତୈଳପା } ବି. (ତୈଳ-ପା-ଅ, ଅକ-ଆ) ତେଲପୋକ; ଅସରପା ।
ତୈଳପାୟିକା }

ତୋ-ସ୍ତ. (ତ୍ୱଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ତୋର ।

ତୋଟକ-ବି. ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ତୋଟା-ବି. ବଡ଼ ବଗିଚା ।

ତୋଡ଼-ବି. ବେଗ; ସ୍ରୋତର ବେଗ ।

ତୋଡ଼ା-ବି. ଟଙ୍କାର ଥଳୀ ।

ତୋଡ଼ି-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ତୋତା-ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।

ତୋପ-ବି. କମାଣ ।

ତୋୟ-ବି. (ତୁ-ୟ) ଜଳ ।

ତୋୟଧି } ବି. (ତୋୟ-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।
ତୋୟନିଧି }

ତୋରଣ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର; ଫାଟକ ।

ତୋଷ୍ଟ-ବି. ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ତୋରାଣି-ବି. ପଖାଳ ଭାତର ଜଳ ।

ତୋଳକ-ବି.(ତୁଲ୍-ଅ-କ)ତୋଲା; ଏକଭରି ।

ତୋଳନ-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଓଜନ ।

ତୋଲା—ବି. (ତୋଲକଶବ୍ଦଜ) ଭାର, ୧୦ ମଶା ଓଜନ ।

ତୋଳିବା—କ୍ରି. (ତୁଲ୍ଧାତୁଜ) ଉଠେଇବା; ଚୟନ କରିବା; ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ତୋଶକ—ବି. ବିଛଣା; ଗଦି ।

ତୋଷ—ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ହର୍ଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୋଷଣ—ବି. (ତୁଷ୍-ଅନ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣ ।

ତୋଷାମୋଦ—ବି. (ଯାବନିକ) ଚାଟୁବଚନ; ଖୋସାମୋଦ ।

ତୋଷାଖାନା—ବି. (ଫାର୍ସିଶବ୍ଦ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଣ୍ଡାର ।

ତୋଷିତ—ବିଂ. (ତୁଷ୍-ଇତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ ।

ତୋଷିବା—କ୍ରି. (ତୁଷ୍ଧାତୁଜ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

ତୌଜି—ବି. ଜମି ଜମାଦିର ହିସାବପତ୍ର ।

ତୌର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ତୂର୍ଯ୍ୟ-ଅ) ବାଦ୍ୟ ।

ତୌର୍ଯ୍ୟତ୍ରିକ—ବି. (ତୌର୍ଯ୍ୟ-ତ୍ରିକ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ ଓ ବାଦ୍ୟ ଏହି ତ୍ରିତୟ ।

ତୌଲ—ବି. ତୁଲାଯନ୍ତ୍ର ।

ତୌଲିବା—କ୍ରି. ଓଜନ କରିବା ।

ତ୍ୟକ୍ତ—ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ; ବିସୃଷ୍ଟ ।

ତ୍ୟଜନ—ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ତ୍ୟାଗ—ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ; ବିସର୍ଜନ; ଦାନ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତ୍ୟାଗୀ—ବିଂ. (ତ୍ୟାଗ-ଇନ୍) ବୈରାଗୀ ।

ତ୍ୟାଜ୍ୟ—ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ଯ) ତ୍ୟାଗର ଯୋଗ୍ୟ; ବର୍ଜନୀୟ ।

ତ୍ରପା—ବି. (ତ୍ରପ୍-ଅ) ଲଜ୍ଜା ।

ତ୍ରପିତ—ବିଂ. (ତ୍ରପ୍-ତ) ଲଜ୍ଜିତ ।

ତ୍ରୟ—ବି. (ତ୍ରି-ଅୟ) ୩ ସଂଖ୍ୟା; (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ତ୍ରୟୀ) ।

ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍—ବିଂ. ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୟୋଦଶ—ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ) ତେର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣବାଚକ । [ବିଶେଷ ।

ତ୍ରୟୋଦଶୀ—ବି. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ-ଈ) ତିଥି-

ତ୍ରସ୍ତ—ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ତ) ତ୍ରାସଯୁକ୍ତ; ଭୀତ; ଚକିତ ।

ତ୍ରାଣ—ବି. (ତ୍ରୈ-ଅନ) ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର; ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରାତା—ବିଂ. (ତ୍ରୈ-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ତ୍ରାସ—ବି. (ତ୍ରସ୍-ଅ) ଭୟ ।

ତ୍ରାସିତ—ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଭୀଷିତ ।

ତ୍ରାହି—କ୍ରି. (ତ୍ରୈ-ହି) ରକ୍ଷାକର; ବି. ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରି—ବିଂ. ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିଂଶ, ତ୍ରିଂଶତ୍ —ବିଂ. ୩୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିକ—ବି. (ତ୍ରି-କ) ମେରୁଦଣ୍ଡର ନିମ୍ନଭାଗ; କଟି; ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-କଟୁ—ବି. ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳି ଓ ଗୋଲମରିଚ ।

ତ୍ରି-କାଳ—ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା; ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ତ୍ରି-କାଳଜ୍ଞ—ବିଂ. (ତ୍ରିକାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) କାଳତ୍ରୟ-ବୃତ୍ତାନ୍ତଜ୍ଞାତା ।

ତ୍ରି-କୂଟ—ବି. ତିନିଶୃଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ବତ ।

ତ୍ରିକୋଣ—ବି. ତିନିକୋଣ; ତ୍ରିଭୁଜକ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରିକୋଣମଣ୍ଡଳ ଭୂମି-ବି. କନ୍ୟାମୁହାଣ ନିକଟରେ ଥିବା ତ୍ରିକୋଣ ଭୂଖଣ୍ଡ । [ଭମଃ ।
ତ୍ରିଗୁଣ-ବି. (ତ୍ରି-ଗୁଣ) ତିନିଗୁଣ; ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ
ତ୍ରିଜାତକ-ବି. ଜାଇଫଳ, ଅଳାଇଚ ଓ ତେଜପତ୍ର ।
ତ୍ରି-ତନ୍ତ୍ରି-ବି. ସେତାର ନାମକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।
ତ୍ରି-ତୟ-ବିଂ. ତିନିଗୋଟି; ତ୍ରୟ ।
ତ୍ରି-ତାପ-ବି. (ତ୍ରି-ତାପ) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଆଧିଦୈବିକ ଓ ଆଧିଭୌତିକ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ସନ୍ତାପ ।
ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ବି. ବାକ୍‌ଦଣ୍ଡ, ମନୋଦଣ୍ଡ, ଓ କାୟଦଣ୍ଡ ।
ତ୍ରିଦଣ୍ଡୀ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ତ୍ରିଦଶ-ବି. ଦେବତା । ବିଂ. ତ୍ରିଂଶ ସଂଖ୍ୟକ ।
ତ୍ରିଦଶାରି-ବି. (ତ୍ରିଦଶ-ଅରି) ଦେବଶତ୍ରୁ; ଅସୁର ।
ତ୍ରିଦିବ-ବି. (ତ୍ରି-ଦିବ୍-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।
ତ୍ରିଦିବେଶ-ବି. (ତ୍ରିଦିବ-ଈଶ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ତ୍ରିଦୋଷ-ବି. (ତ୍ରି-ଦୋଷ) ବାତ, ପିତ୍ତ ଓ କଫର ଦୋଷ ।
ତ୍ରିଧା }
ତ୍ରିବିଧ } ଅଂ. (ତ୍ରି-ଧା-ବିଧ) ତିନିପ୍ରକାର ।
ତ୍ରି-ନବତି-ବିଂ. ୯୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରି-ନୟନ-ବି. ଶିବ; ମହାଦେବ ।
ତ୍ରିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରି-ପତ୍ର-ବି. ବେଲଗଛ ।
ତ୍ରିପଥଗା-ବି. (ତ୍ରିପଥ-ଗମ୍-ଅ-ଆ) ତ୍ରିପଥଗାମିନୀ; ଗଙ୍ଗା । [ଭେଷାସ୍ୱା ।
ତ୍ରିପଦୀ-ବି. (ତ୍ରି-ପଦ୍-ଈ) ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ;

ତ୍ରିପାଦ-ବି. ତ୍ରିବିକ୍ରମ; ବିଷ୍ଣୁ; ବିଂ. ତ୍ରିପାଦବିଶିଷ୍ଟ ।
ତ୍ରିପିଷ୍ଟପ }
ତ୍ରିବିଷ୍ଟପ } ବି. (ତ୍ରି-ପିଷ୍ଟପ,-ବିଷ୍ଟପ) ତ୍ରିଭୁବନ; ସ୍ୱର୍ଗ ।
ତ୍ରିପୁଣ୍ଡ୍ର-ବି. ଲଲାଟରେ ଭସ୍ମାଦିରଚିତ ତିନିଗୋଟି ରେଖା । [ତ୍ରିଶୂଳ; ମହାଦେବ ।
ତ୍ରିପୁରାରି-ବି. (ତ୍ରି-ପୁର-ଅରି) ତ୍ରିପୁର ରାକ୍ଷସର-
ତ୍ରିଫଳା-ବି. ହରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା ଓ ଅଁଳା ।
ତ୍ରି-ବଳି-ବି. ଉଦରରେ ମାଂସର ସଂକୋଚଜନିତ ରେଖାତ୍ରୟ ।
ତ୍ରିଭୁଜ-ବି. ତ୍ରିକୋଣ କ୍ଷେତ୍ର ।
ତ୍ରି-ଭୁବନ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।
ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ତ୍ରି-ମୂର୍ତ୍ତି) ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ।
ତ୍ରିଯମ୍ବକ-ବି. (ତ୍ରି-ଅମ୍ବକ=ନେତ୍ର) ଶିବ; ମହାଦେବ ।
ତ୍ରିଯାମା-ବି. (ତ୍ରି-ଯାମା) ରଜନୀ ।
ତ୍ରିଲୋକୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଲୋକ-ଈ) ତ୍ରିଲୋକ; ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।
ତ୍ରି-ବର୍ଗ-ବି. ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମ ।
ତ୍ରିବିକ୍ରମ-ବି. (ତ୍ରି-ବିକ୍ରମ) ତ୍ରିପଦଦ୍ୱାରା ତ୍ରିଲୋକବ୍ୟାପୀ ବାମନରୂପୀ ବିଷ୍ଣୁ ।
ତ୍ରିବୃତ୍-ବି ତେଉଡ଼ି ଲତା ।
ତ୍ରି-ବୃତ୍-ବିଂ. ତ୍ରିଗୁଣିତ ।
ତ୍ରିବେଣୀ-ବି. (ତ୍ରି-ବେଣୀ) ଯେଉଁଠାରେ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀର ଯୋଗ ।
ତ୍ରିବେଦୀ ବିଂ. (ତ୍ରି-ବେଦ-ଇନ୍) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ ଏହି ତିନିବେଦର ଜ୍ଞାତା (ବ୍ରାହ୍ମଣ) ।

ତ୍ରିଶତ—ବିଂ. ତିନିଶ, ୩୦୦ ।
ତ୍ରି-ଶୂଳ—ବି. ତ୍ରିଫଳକଯୁକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର, ଶିବାସ୍ତ୍ର ।
ତ୍ରିଶୂଳୀ—ବି. (ତ୍ରିଶୂଳ-ଇନ୍) ଶିବ ।
ତ୍ରି-ସନ୍ଧ୍ୟା—ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟାହ୍ନ ।
ତ୍ରି-ସପ୍ତ—ବିଂ. ସାତର ତିନିଗୁଣ, ୨୧ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରିସପ୍ତତି—ବିଂ. ୭୩ ସଂଖ୍ୟା ।
ତ୍ରୁଟି—ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଇ) ନ୍ୟୂନତା; କ୍ଷତ; ଦୋଷ ।
ତ୍ରୁଟିତ—ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍-ତ) ଛିନ୍ନ; ଭଗ୍ନ ।
ତ୍ରେତା—ବି. (ତ୍ରି-ଇତ-ଆ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଗ ।
ତ୍ରେଧା—କ୍ରି. ବିଂ. ତିନିପ୍ରକାରେ ।
ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ—ବି. ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ ତମଃ ଏହି ଗୁଣତ୍ରୟର ସମଷ୍ଟି ।
ତ୍ରୈମାସିକ—ବିଂ. (ତ୍ରିମାସ-ଇକ) ମାସତ୍ରୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତ୍ରୈରାଶିକ—ବି. (ତ୍ରିରାଶି-ଇକ) ତିନିରାଶି ଜଣାଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ରାଶି ବାହାର କରିବାର ଗଣିତର ନିୟମବିଶେଷ ।
ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ—ବି. (ତ୍ରିଲୋକ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।
ତ୍ରୋଟକ—ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଛେଦନ କରାଯାଏ । ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ ।
ତ୍ରୋଟି—ବି. ଚଞ୍ଚୁ; ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।
ତ୍ର୍ୟଂଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅଂଶ) ତୃତୀୟ ଅଂଶ ।
ତ୍ର୍ୟହସ୍ପର୍ଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅହନ୍-ସ୍ପର୍ଶ) ଏକଦିନରେ ତିନି ତିଥିର ମିଳନ ।
ତ୍ୱକ୍—ବି. (ତ୍ୱଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବଲ୍କଲ; ଚର୍ମ; ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ତ୍ୱଦ୍—ସର୍ବ. ତୁମ୍ଭେ ।
ତ୍ୱଦୀୟ—ବିଂ. (ତ୍ୱଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ତ୍ୱରା—ବି. (ତ୍ୱର୍-ଅ) ବେଗ; ଶୀଘ୍ରତା ।
ତ୍ୱରିତ—ବିଂ. (ତ୍ୱର-ଇତ) ସତ୍ୱର ।
ତ୍ୱଷ୍ଟା—ବି. (ତ୍ୱକ୍ଷ୍-ତୃ) ବିଶ୍ୱକର୍ମା; ବଢ଼େଇ ।
ତ୍ୱାଦୃଶ—ବିଂ. (ତ୍ୱଦ୍-ଦୃଶ) ତୁମ୍ଭସଦୃଶ ।
ତ୍ୱିଷାମ୍ପତି—ବି. (ତ୍ୱିଷାଂ=ତେଜମାନଙ୍କର + ପତି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଥ

ଥ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଥକା—ବି. (ସ୍ଥଗ୍ ଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତ; ଶ୍ରାନ୍ତ ।
ଥକାମରା—ବିଂ. (ସ୍ଥଗ୍ ଓ ମୃ ଧାତୁରୁ) କ୍ଳାନ୍ତିରେ ମ୍ରିୟମାଣ ।
ଥକିବା—କ୍ରି. (ସ୍ଥଗ୍ ଧାତୁରୁ) ଅବସନ୍ନ ହେବା ।
ଥଙ୍ଗ୍‌ଥଙ୍ଗ୍—ବିଂ. ଅସ୍ଥିର; ଅନିଶ୍ଚିତ ।
ଥଟ୍ଟା } ବି. ପରିହାସ ।
ଥଟ୍ଟା }
ଥଟାରି—ବି. କଂସା ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ର-ନିର୍ମାତା ।
ଥଣ୍ଟ—ବି. ଚଞ୍ଚୁ ।
ଥଣ୍ଡା—ବିଂ. ଶୀତଳ; ଉତ୍ସାହହୀନ ।
ଥନ—ବି. (ସ୍ତନଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ତନ ।
ଥନଥନ—ବିଂ. ଅସ୍ଫୁଟୋକ୍ତି ।
ଥନହରା—ବି. ସ୍ତନରୋଗବିଶେଷ ।
ଥନ୍ତରା—ବିଂ. ଯାହାର ମୂଳ ବା ଦୃଢ଼ ନାହିଁ ।

ଥନ୍ତଲ୍-ବିଂ. ଫଁସା; ମୋଟା । [ପରକଶବ୍ଦ ।
ଥପଥପ୍-ଅଂ. ତଳୀସ୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟର ଝୋପା ଝୋପା
ଥବିର-ବିଂ. (ସ୍ଥବିରଶବ୍ଦଜ) ବୃଦ୍ଧ ।
ଥମ୍ଭିବା-କ୍ରି.(ସ୍ତମ୍ଭଶବ୍ଦଜ)ଅଟକିଯିବା; ରହିଯିବା ।
ଥୟ୍-ବିଂ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥିର ।
ଥର-ବି. (ସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ବାର ।
ଥରକୁଥର-କ୍ରି. ବିଂ. ବାରମ୍ବାର ।
ଥର୍ଥର-ବିଂ. କମ୍ପିତ ।
ଥରିବା-କ୍ରି. କମ୍ପିବା; କମ୍ପିତ ହେବା ।
ଥଳ-ବି. (ସ୍ଥଳଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି; ଜଳରେ ପଶିଯିବା ଭଳି ସ୍ଥାନ ।
ଥଳୀ-ବି. (ସ୍ଥଳୀଶବ୍ଦଜ) ମୃଣୀ; ସ୍ଥଳୀ ।
ଥାକିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥାକୁଲ୍-ବିଂ. ଅତି ମୋଟ ।
ଥାଟ-ବି. ସୈନ୍ୟ ।
ଥାତି-ବି. ଗଚ୍ଛିତ ଧନ ।
ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଭୂମି ।
ଥାନମୁଦ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରଭାଗ ।
ଥାନା-ବି (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଜଗିବା ସ୍ଥାନ ।
ଥାମୀ-ବିଂ. (ସ୍ଥାମୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥାୟୀ ।
ଥାପିବା-କ୍ରି.(ଣିଜନ୍ତ ସ୍ଥାଧାତୁରୁ)ସ୍ଥାପନ କରିବା ।
ଥାଳ-ବି. ଘଉଗୋଲରେ ନିର୍ମିତ ଭକ୍ଷାପାତ୍ର ।
ଥାଳିଆ-ବି. (ସ୍ଥାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଛୋଟଥାଳୀ; ରେକାବି । [ବିଶେଷ ।
ଥାଳୀ-ବି. (ସ୍ଥାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର-

ଥିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।
ଥୁଆ-ବିଂ. ସ୍ଥିତ; ରକ୍ଷିତ ।
ଥୁଆଥୋଇ-ବି. ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁନର୍ବିବାହ; ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥମାନ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।
ଥୁକ-ବି. ଛେପ ।
ଥୁଣ୍ଟା-ବିଂ. ଶାଖାହୀନ; ମୁଣ୍ଡା ।
ଥୂତ୍କାର-ବି. ଛେପ ପକାଇବା ।
ଥେଣ୍ଟା-ବିଂ. ଅମାନିଆ; ଅବାଧ୍ୟ ।
ଥୋଇଲୀ-ବି. ଦାସୀ; ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଥୋଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ରଖିବା ।
ଥୋକେ, ଥୋକାଏ } ବିଂ. କେତେକ; କେତେଗୁଡ଼ିଏ ।
ଥୋଡ଼-ବି. ଧାନର ଶିଂସା; କଦଳୀଗଛରେ ନବୋଦ୍ଗତ କାନ୍ଦି ।
ଥୋଡ଼ା-ବିଂ. ଅଳ୍ପ ।
ଥୋଡ଼ିଆ, ଥୋରିଆ } ବି. ଯେ ବଳଦଦ୍ୱାରା ଭାର ବହନ କରେ ।
ଥୋପ-ବି. ବନଶିରେ ମାଛ ଧରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଅହାର ଦିଆଯାଏ ।
ଥୋପା-ବି. ଗୁଚ୍ଛ ।
ଥୋପିପଡ଼ିବା-କ୍ରି ବୋଝପଡ଼ିବା ।
ଥୋମଣି-ବି. ପଶୁମାନଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ।
ଥୋବର୍-ବିଂ. ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଥକାଯିବା ।
ଥୋର, ଥୋରପାହାର } ବି. ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ ।

ଦ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ଦାତା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଦଅଣା–ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରିବା ।

ଦଇମା କରିବା–କ୍ରି. (ଦେଶିଶବ୍ଦଜ) କଚିତ

ଦଉଡ଼ି–ବି. (ଦୋରଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ ।

ଦଉଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ) ଧାଇଁବା ।

ଦଂଶ–ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅ) ଦଂଶନ; ଡାଂଶ ।

ଦଂଶକ–ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦଂଶନ କରେ ।

ଦଂଶନ–ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅନ) ଦନ୍ତ ବା ନାହୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।

ଦଂଶିତ–ବିଂ. ଦନ୍ତାଦି ଦ୍ୱାରା ଆହତ ।

ଦଂଷ୍ଟ୍ରା–ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଷ୍ଟ୍ର-ଅ) ବନ୍ୟପଶୁର ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ।

ଦକ }
ଦକା } ବି. ଭୟ; ଚିନ୍ତା ।

ଦକ୍ଷ–ବିଂ. (ଦକ୍ଷ୍-ଅ) ସମର୍ଥ; ନିପୁଣ । ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ପ୍ରଜାପତି ବିଶେଷ ।

ଦକ୍ଷତା–ବି. (ଦକ୍ଷ-ତା) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ପଟୁତା ।

ଦକ୍ଷିଣ–ବିଂ. (ଦକ୍ଷ-ଇନ) ଡାହାଣ, ବାମେତର; ଉତ୍ତରର ବିପରୀତ (ଦିକ୍) । ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ ।

ଦକ୍ଷିଣା–ବି. ଗୁରୁ ବା ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଦତ୍ତଧନ; ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଦକ୍ଷିଣାନିଲ–ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅନିଲ) ମଲୟପବନ ।

ଦକ୍ଷିଣା-ପଥ–ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ; ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ।

ଦକ୍ଷିଣାୟନ–ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅୟନ) ବିଷୁବରେଖାର ଦକ୍ଷିଣବର୍ତ୍ତୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗ ।

ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ–ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଆବର୍ତ୍ତ) ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼କୁ ଆବର୍ତ୍ତନ ।

ଦଖଲ୍–ବି. ଅଧିକାର ।

ଦଖଲ–ବିଂ. କର୍ଦ୍ଦମମୟ ।

ଦଗା–ବି. ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଚୋରି ।

ଦଗାଦିଆ }
ଦଗାଦାର } ବିଂ. ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦଙ୍ଗା–ବି. କଲହ ।

ଦଗ୍ଧ–ବିଂ. (ଦହ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଭସ୍ମୀକୃତ ।

ଦଡ଼–ବିଂ. (ଦୃଢ଼ଶବ୍ଦଜ) ଶକ୍ତ; ମଜବୁତ ।

ଦଣ୍ଡ–ବି. (ଦଣ୍ଡ୍-ଅ) ଯଷ୍ଟି; ଶାସନ; ଶିକ୍ଷା; ୬୦ ପଲ ପରିମିତ ସମୟ ।

ଦଣ୍ଡକାକ–ବି. ଡାମରାକୁଆ । [ବିଶେଷ ।

ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ–ବି. ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହାରଣ୍ୟ–

ଦଣ୍ଡ-ଗ୍ରହଣ–ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ଅବଲମ୍ବନ (ଦଣ୍ଡୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହସ୍ତରେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରନ୍ତି) ।

ଦଣ୍ଡଧର–ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଧୃ-ଅ) ଯେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରେ; ରାଜା; ଯମ; ଦଣ୍ଡଧାରୀ ।

ଦଣ୍ଡନ–ବି. ଶାସନ ।

ଦଣ୍ଡନୀତି–ବି. ରାଜନୀତି ।

ଦଣ୍ଡନୀୟ–ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅନୀୟ) ଦଣ୍ଡାର୍ହ, ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦଣ୍ଡବତ–ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ । [ବିଧାନ ।

ଦଣ୍ଡବିଧି–ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବିଧି) ଅପରାଧୀର ଦଣ୍ଡ-

ଦଣ୍ଡା—ବ. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟକୁ ଧଣ୍ଡା; ଗୋରୁ ଝିବାର ବାଡ଼ି ।

ଦଣ୍ଡାୟମାନ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅୟ୍-ଶାନଚ୍) ଦଣ୍ଡ-ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିରଭାବରେ ଠିଆ ।

ଦଣ୍ଡାର—ବ. (ଦଣ୍ଡ-ଋ-ଅ) କୁମ୍ଭକାରଚକ୍ର ।

ଦଣ୍ଡେ—ବ. ବାନ୍ଧିବାର ଅଭରଣବିଶେଷ; ନଳି ।

ଦଣ୍ଡିତ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିଦାର—ବ. ଯେ ଘଉଲ ଇତ୍ୟାଦ ଓଜନ କରେ ।

ଦଣ୍ଡୀ—ବ. (ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭୁଲାଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡୁଆସି—ବ. (ଦଣ୍ଡପାଣିଶବ୍ଦଜ) ଚୌକିଦାର; ଚୁମ୍ବୁଣ୍ଡା ।

ଦଣ୍ଡ୍ୟ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଯ) ଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ।

ଦତ୍ତ—ବିଂ. (ଦା-ତ) ଦାନକୃତ; ଋଜୁସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ଦତ୍ତକପୁତ୍ର—ବ. ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ।

ଦତ୍ତାପହାରୀ—ବିଂ. (ଦତ୍ତ-ଅପ-ହୃ-ଇନ୍) ଦତ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଯେ ଫେରାଇନିଏ ।

ଦଦରି—ବିଂ. ଦରଭଙ୍ଗା; ଫଟା ।

ଦଦ୍ରୁ—ବ. ଦାଉ; ଚର୍ମରୋଗ ।

ଦଧି—ବ. (ଧା-ଇ) ଦହି । [ଗୁଆ ।

ଦଧିଚର—ବ. (ଦଧି-ଚର) ଦଧିମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ;

ଦଧିବାମନ—ବ. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଦନା—ବ. ଠୋଲ ।

ଦନୁ—ବ. (ଦନ୍-ଉ) କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ; ରାକ୍ଷସମାତା ।

ଦନୁଜ—ବ. (ଦନୁ-ଜନ୍-ଅ) ରାକ୍ଷସ; ଦାନବ ।

ଦନ୍ତ—ବ. (ଦମ୍-ତ) ଦଶନ; ଦାନ୍ତ ।

ଦନ୍ତ-ଚ୍ଛଦ—ବ. ଓଷ୍ଠ । [ଘଷିବା ।

ଦନ୍ତଧାବନ—ବ. (ଦନ୍ତ-ଧାବ୍-ଅନ) ଦାନ୍ତ

ଦନ୍ତାବଳ—ବ. (ଦନ୍ତ-ବଳ) ବୃହଦନ୍ତ ହସ୍ତୀ ।

ଦନ୍ତୀ—ବ. (ଦନ୍ତ-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ; ପର୍ବତ । ବିଂ. ଦନ୍ତଯୁକ୍ତ ।

ଦନ୍ତୁର—ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଉର) ବହିର୍ଗତ ଦନ୍ତବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦନ୍ତୁରିତ—ବିଂ. ଉଚ୍ଚନୀଚଦାନ୍ତପରି ଉଦ୍ଗତ ।

ଦନ୍ତ୍ୟ—ବିଂ. (ଦନ୍ତ-ଯ) ଦନ୍ତଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଦଂଦଶୂକ—ବିଂ. (ଦନଶ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ଦଂଶନ-ଶୀଳ । ବ. ସର୍ପ; ରାକ୍ଷସ ।

ଦପ୍ତର—ବ. (ଆରବୀଭାଷା) ହିସାବ ବହି ।

ଦପ୍ତରୀ—ବ. ଯେ ଖାତାବହିମାନ ସଜାଡ଼ି ରଖେ; ଯେ ବହି ବାନ୍ଧେ ।

ଦଫା—ବ. (ଆରବୀଭାଷା) ପରିଚ୍ଛେଦ; ନିୟମ ।

ଦମ—ବ. (ଦମ୍-ଅ) ଦମନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ ।

ଦମ୍—ବ. ନିଶ୍ୱାସ; ବଞ୍ଚନା; ଜୀବନ ।

ଦମନ—ବ. (ଦମ୍-ଅନ) ଶାସନ; ବଶୀକରଣ; ନିବାରଣ ।

ଦମନୀୟ—ବିଂ. (ଦମ୍-ଅନୀୟ) ଦମନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦମୟନ୍ତୀ—ବ. (ଦମ୍-ଇ-ଅନ୍-ଈ) ନଳରାଜାଙ୍କ ମହିଷୀ ।

ଦମ୍ପତି—ବ. ଜାୟା ଓ ପତି; ପତି-ପତ୍ନୀ ।

ଦମ୍ଭ—ବ. (ଦନ୍ଭ୍-ଅ) ଗର୍ବ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ଦମ୍ଭୀ—ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇନ୍) ଗର୍ବୀ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦମ୍ଭୋଳି—ବ. (ଦମ୍ଭ-ଲୀ-କ୍ୱିପ୍) ବଜ୍ର ।

ଦମ୍ୟ—ବିଂ. (ଦମ୍-ଯ) ଦମନ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦୟା—ବ. (ଦୟ୍-ଅ) କୃପା; ପରଦୁଃଖ-ହର-ଣେଚ୍ଛା । [ଦାନ କରେ ।

ଦୟାକାର—ବ. ପରଦୁଃଖ-ହରଣାର୍ଥ ଯେ ପ୍ରାଣ

ଦୟାଳୁ—ବଂ. (ଦୟା-ଅଲୁ) ଦୟାବାନ୍ ।

ଦୟିତ—ବଂ. ପ୍ରିୟ । ବ. ପ୍ରଣୟୀ ।

ଦୟିତା—ବଂ. ପ୍ରିୟା । ବ. ପ୍ରଣୟିନୀ ।

ଦର—ବଂ. ଅଳ୍ପ । ବ. ଭୟ; ଭାବ; ମୂଲ୍ୟ ।

ଦରଜୀ—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବସ୍ତ୍ରସୀବନକାରୀ ।

ଦରଦ୍—ବ. ବ୍ୟଥା; ଦୁଃଖ; ବେଦନା ।

ଦରକାର୍—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ସଭା ।

ଦରମାହା—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବେତନ ।

ଦରଶ୍ରିବା—କ୍ରି. ପଣ୍ଡାଳିବା; ଖୋଜିବା ।

ଦରୀ—ବ. (ଦୃ-ଇ) ଗିରିକନ୍ଦର; ପର୍ବତଗୁହା ।

ଦରିଦ୍ର—ବଂ. (ଦରିଦ୍ରା-ଅ) ନିର୍ଧନ ।

ଦରିଦ୍ରିତ—ବଂ. ନିର୍ଧନୀକୃତ ।

ଦରୋଟି—ବଂ. ଅର୍ଦ୍ଧପକ୍ୱ; ଅର୍ଦ୍ଧସିଦ୍ଧ ।

ଦରଓ୍ୱାନ୍—ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଦ୍ୱାରବାନ୍ ।

ଦର୍ଦ୍ଦୁର—ବ. (ଦୃ-ଉର) ଭେକ; ମେଘ ।

ଦର୍ପ—ବ. (ଦୃପ୍-ଅ) ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ।

ଦର୍ପକ—ବ. (ଦୃପ୍-ଅକ) କନ୍ଦର୍ପ; ସିନ୍ଦୂର । ବଂ. ଉତ୍ତେଜକ ।

ଦର୍ପଣ—ବ (ଦୃପ୍-ଅନ) ମୁକୁର, ଅର୍ଶି ।

ଦର୍ପହା—ବ. (ଦର୍ପ-ହନ୍-ଠ) ବିଷ୍ଣୁ । ବଂ. ଦର୍ପ-ହାରୀ ।

ଦର୍ପୀ—ବଂ. (ଦର୍ପ-ଇନ୍) ଦାମ୍ଭିକ; ଅହଙ୍କାରୀ ।

ଦର୍ବୀ—ବ. କରଚ୍ଛୁଲ ।

ଦର୍ଭ—ବ ତୃଣ ।

ଦର୍ଶ—ବ. (ଦୃଶ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟା; ଦର୍ଶନ ।

ଦର୍ଶକ—ବଂ. (ଦୃଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦେଖେ ।

ଦର୍ଶନ—ବ.(ଦୃଶ୍-ଅନ) ଅବଲୋକନ; ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୟା ।

ଦର୍ଶନୀୟ—ବଂ. (ଦୃଶ୍-ଅନୀୟ) ଦର୍ଶନଯୋଗ୍ୟ; ସୁନ୍ଦର । [ଦେଖାଇ ଦିଏ ।

ଦର୍ଶୟିତା—ବ. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯେ

ଦର୍ଶିତ—ବଂ. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଦର୍ଶୀ—ବଂ. ଯେ ଦେଖେ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) । [ଜଳଜାତ ସ୍ୱାସ ।

ଦଳ—ବ. (ଦଲ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପାଖୁଡ଼ା; ସମୂହ;

ଦଳନ—ବ. (ଦଲ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; ନିଷ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦଳ-ପତି—ବ. ସେନାପତି; ଗୋଷ୍ଠୀପତି ।

ଦଲମ—ବ. ଗୃହ ନିର୍ମାଣର ଉପକରଣ ।

ଦଳବେହେରା—ବ. ଦଳପତି; ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାର ।

ଦଲାଲ—ବ. କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ।

ଦଳିତ—ବଂ. (ଦଲ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ପିଷ୍ଟ ।

ଦଳିବା—କ୍ରି. ଦଳନ କରିବା ।

ଦବ
ଦାବ } ବ. ବନାଗ୍ନି ; ବନ ।

ଦବିଷ୍ଠ—ବଂ. (ଦୂ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦଶ—ବଂ. ୧୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦଶକ—ବଂ.(ଦଶନ୍-କ) ଗଣିତରେ ଦଶସ୍ଥାନୀୟ ।

ଦଶ-କର୍ମ—ବ. ଗର୍ଭାଧାନାଦି ଦଶବିଧ ସଂସ୍କାର ।

ଦଶଦିକ୍—ବ. ଅଠଦିଗ ଓ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ।

ଦଶଭୁଜା—ବ. (ଦଶ ଭୁଜ) ଦୁର୍ଗା ।

ଦଶମ–ବିଂ. (ଦଶନ୍-ମ) ୧୦ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଦଶମିକ–ବିଂ. (ଦଶମ-ଇକ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟାର ଦଶାଂଶର ଏକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଦଶମୀ–ବି. (ଦଶମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦଶମୂଳ–ବି. ପାଚନବିଶେଷ ।

ଦଶରଥ–ବି. ଯାହାଙ୍କର ରଥ ଦଶଦିଗକୁ ଯାଏ; ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପିତା ।

ଦଶହରା–ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ; ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ।

ଦଶା–ବି. (ଦନ୍‌ଶ୍-ଆ) ଅବସ୍ଥା; ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଦୀପର ବତି; ଗ୍ରହାବସ୍ଥାନଘଟିତ ଲୋକର ଭାଗ୍ୟ ।

ଦଶାବତାର–ବି. (ଦଶ-ଅବତାର) ମତ୍ସ୍ୟ, କୂର୍ମ, ବରାହ, ନୃସିଂହ, ବାମନ, ପରଶୁରାମ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, କୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧ ଓ କଳ୍କୀ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ଏହି ଦଶ ଅବତାର ।

ଦଶା-ବିପର୍ଯ୍ୟୟ–ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦଶି–ବି. ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତସୂତ୍ର ।

ଦଶିଆ–ବି. ମୋଟା ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦଶେରକ–ବି. ମରୁଭୂମି ।

ଦସ୍ତଖତ–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସ୍ୱାକ୍ଷର ।

ଦସ୍ତା–ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତାବିଜ–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଦଲିଲ । [ବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତି–ବି. (ଦେଶଜ) ଭୂମି ମାପିବାର ପରିମାଣ-

ଦସ୍ତୁର–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ।

ଦସ୍ୟୁ–ବି.(ଦସ୍-ଯୁ)ଡକାଇତ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନକାରୀ ।

ଦହ–ବି. ହ୍ରଦ; ଜଳଗାତ ।

ଦହନ–ବି. (ଦହ୍-ଅନ) ଜ୍ୱଳନ; ଅଗ୍ନି ।

ଦହଲ–ବି. କାହୁଆ ।

ଦହମାନ–ବିଂ. (ଦହ୍-ଅମାନ) ଜ୍ୱଳମାନ ।

ଦହି–ବି. (ଦଧିଶବ୍ଦଜ) ଦଧି; ଦୁଗ୍ଧର ଅମ୍ଳ-ଘଟିତ ବିକାର । [ହେଉଅଛି ।

ଦହ୍ୟମାନ–ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦଗ୍ଧ

ଦା–ବି (ଦାବଶବ୍ଦଜ) ଧାନ କାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଦାଉ–ବି. ବୈରଭାବ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦାଉଦାଉ–ବିଂ. ଜଳଜଳ ।

ଦାଉଣୀ–ବି.(ଦାମନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅନେକ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ–ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ତ୍ୟ) ବିନ୍ଧ୍ୟଗିରିର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଦେଶ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ–ବି (ଦକ୍ଷିଣ-ଯ) ଅନୁକୂଲ୍ୟ; ସୌଜନ୍ୟ ।

ଦାଖଲ–ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରବେଶ କରିବା; ଅର୍ପଣ କରିବା; ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ।

ଦାଗ–ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍କ; କଳଙ୍କ ।

ଦାଗୀ–ବିଂ. ଚିହ୍ନିତ; ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ।

ଦାଡ଼ିମ–ବି. ଡାଳିମ୍ବ ।

ଦାଢ଼–ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ଧାର ।

ଦାଢ଼ି–ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁ ।

ଦାଣ୍ଡିବା–କ୍ରି. ଦମନ କରିବା; ଅଟକ କରିବା ।

ଦାଣ୍ଡ–ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ବାଟ ।

ଦାତବ୍ୟ–ବିଂ. (ଦା-ତବ୍ୟ) ଦାନଯୋଗ୍ୟ; ଦେୟ ।

ଦାତା—ବି°. (ଦା-ତୃ) ଦାନକର୍ତ୍ତା ।
ଦାତ୍ୟୂହ—ବି. ଡାହୁକି ପକ୍ଷୀ ।
ଦାତ୍ର—ବି. (ଦୋ-ତ୍ର) ତୃଣାଦି ଛେଦନ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଦାଦନ—ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ବଇନା ।
ଦାଦା—ବି. ବଡଭାଇ; ପିତୃବ୍ୟ; ପିତାମହ ।
ଦାଦି—ବି. ପିତୃବ୍ୟ । [ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ—ବି. (ଦା-ଅନ); (ଦୋ-ଅନ) ବିତରଣ;
ଦାନପତ୍ର—ବି. ଦାନର ଦଲିଲ ବା ଲିପି ।
ଦାନବ—ବି. (ଦନୁ-ଅ) ଦୈତ୍ୟ; ଅସୁର ।
ଦାନବାରି—ବି. (ଦାନବ-ଅରି) ଦେବତା ।
ଦାନ-ବାରି—ବି. ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ-ବୀର—ବି. ଦାନ ବିଷୟରେ ସର୍ବତ୍ୟାଗୀ ।
ଦାନ-ଶୀଳ—ବି°. ବଦାନ୍ୟସ୍ୱଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦାନା—ବି. ଶସ୍ୟାଦିର ବୀଜ ।
ଦାନୀ—ବି°. (ଦାନ-ଇନ୍) ଦାତା ।
ଦାନ୍ତ—ବି°. (ଦମ୍-ତ) ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନକରେ; ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଦାନ୍ତ—ବି. (ଦନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଦନ୍ତ । [କାଠି ।
ଦାନ୍ତକାଠି—ବି. ଦାନ୍ତ ପରିଷ୍କାର କରିବାର
ଦାନ୍ତଖୁଣ୍ଟା—ବି. ଦାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିବାର କାଠି ।
ଦାନ୍ତୁରା / ଦାନ୍ତୁରି } ବି°. (ଦନ୍ତୁରଶବ୍ଦଜ) ଯାହାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ଅଛି ।
ଦାନ୍ତୁଣି—ବି. ଦନ୍ତୁରା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଦାମ—ବି. ମୂଲ୍ୟ ।
ଦାମ—ବି. (ଦାମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ; ମାଳା ।

ଦାମୁଡ଼ି—ବି. ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ବଳଦ ।
ଦାମୋଦର—ବି. (ଦାମନ୍-ଉଦର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ଦାମ୍ପତ୍ୟ—ବି°. (ଦମ୍ପତି-ଯ) ଦମ୍ପତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଦାମ୍ଭିକ—ବି°. (ଦମ୍ଭ-ଇକ) ଅହଙ୍କାରୀ; ଦର୍ପୀ ।
ଦାୟ—ବି. (ଦା-ଅ) ପୈତୃକ ଧନ; ସ୍ୱତ୍ୱ ।
ଦାୟକ—ବି. ଦାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଦାୟାଦ—ବି.(ଦାୟ-ଆ-ଦା-ଅ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।
ଦାୟୀ—ବି°. (ଦା-ଇନ୍) ଦାତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ);
ଦାରା—ବି. (ଦୃ-ଅ) ପତ୍ନୀ । [ଦାୟିତ୍ୱଗ୍ରସ୍ତ ।
ଦାରକ—ବି. (ଦୃ-ଅକ) ପୁତ୍ର ।
ଦାରକର୍ମ—ବି. (ଦାର-କର୍ମନ୍) ବିବାହ ।
ଦାରଗ୍ରହଣ—ବି. (ଦାର-ଗ୍ରହଣ) ପତ୍ନୀଗ୍ରହଣ; ବିବାହ । [ରକ ।
ଦାରଣ—ବି. (ଦୃ-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବି°. ବିଦା-
ଦାରିକା—ବି. କନ୍ୟା; ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରିତ—ବି.(ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ; ଭେଦିତ ।
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ—ବି. (ଦରିଦ୍ର-ଯ) ନିର୍ଧନତା ।
ଦାରୀ—ବି. (ଦାରିକାଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରୁ—ବି. (ଦୃ-ଉ) କାଷ୍ଠ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଦାରୁଣ—ବି°. (ଦୃ-ଉନ) କଠୋର; ଭୟଙ୍କର;
ଦାରୁହରିଦ୍ରା—ବି. ଦାରୁହଳଦୀ । [ଦୁଃସହ ।
ଦାର୍ଢ୍ୟ—ବି. (ଦୃଢ-ଯ) ଦୃଢତା ।
ଦାର୍ବଟ—ବି. (ଦାରୁ-ଅଟ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣାଗୃହ ।
ଦାର୍ଶନିକ—ବି°. (ଦର୍ଶନ-ଇକ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ବେତ୍ତା ।

ଦାଲି-ବ. (ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର ଡାଲି ।

ଦାବ-ବି. ବନ; ବନାଗ୍ନି ।

ଦାବାଗ୍ନି } ବି. (ଦାବ-ଅଗ୍ନି, ଅନଳ)
ଦାବାନଳ } ବନୋଦ୍ଭବ ଅଗ୍ନି ।

ଦାବି-ବି. ଅଧିକାର; ସ୍ୱତ୍ୱ ।

ଦାବିବା-କ୍ରି. ଚିପିବା. [ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଦାଶରଥି-ବି. (ଦଶରଥ-ଇ) ଦଶରଥର ପୁତ୍ର;

ଦାଶେରକ-ବିଂ. (ଦଶେରକ-ଅ) ମରୁଭୂମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଉଷ୍ଟ୍ର ।

ଦାସ-ବି. (ଦାସ୍-ଅ) ସେବକ; ଭୃତ୍ୟ ।

ଦାସକେରଣ୍ଡା-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଦାସତ୍ୱ-ବି. ଭୃତ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ।

ଦାସୀ-ବି. (ଦାସ୍-ଈ) ଚାକରାଣୀ ।

ଦାସ୍ୟ-ବି. (ଦାସ-ଯ) ଦାସତ୍ୱ; ସେବାଜୀବିକା ।

ଦାହ-ବି. (ଦହ୍-ଅ) ଦହନ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଦାହକ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଅକ) ଦାହକାରୀ ।

ଦାହନ-ବି. (ଦହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପୋଡ଼ିବା ।

ଦାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ) ଦହନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦିଅଁ-ବି. (ଦେବଶବ୍ଦଜ) ଦେବତା ।

ଦିଅର-ବି. (ଦେବର ଶବ୍ଦଜ) ପତିର କନିଷ୍ଠ- ଭ୍ରାତା । [ଶୂନ୍ୟ ।

ଦିକ୍-ବି. (ଦିଶ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବାଦିଦିଗ; ଦେଶ;

ଦିକ୍ପାଳ-ବି. (ଦିକ୍-ପାଳ) ପୂର୍ବାଦିଦିଗର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠାତା; ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ଯମପ୍ରଭୃତି ।

ଦିଗନ୍ତ-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତ) ଦିକ୍ସମୂହର ଶେଷ ଭାଗ ।

ଦିଗନ୍ତର-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତର) ବିଦିକ୍; ଅନ୍ୟଦିଗ ।

ଦିଗମ୍ବର-ବିଂ. (ଦିକ୍-ଅମ୍ବର) ବିବସ୍ତ୍ର; ବି. ଶିବ ।

ଦିଗ୍ଗଜ-ବି. (ଦିକ୍-ଗଜ) ପୂର୍ବାଦି ଅଠଦିଗର ଐରାବତାଦି ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଠ ହସ୍ତୀ ।

ଦିଗ୍ଦର୍ଶନଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଦିକ୍ ନିରୂପଣକରିବାର ଯନ୍ତ୍ର

ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ଦିହ୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଦିଗ୍ବିଜୟ-ବି. (ଦିକ୍-ବି-ଜି-ଅ) ବିଦ୍ୟା ବା ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ନାନାଦିଗରେ ଜୟ ।

ଦିଗ୍ବିଦିକ୍-ବି. (ଦିକ୍-ବିଦିକ୍) ପ୍ରଧାନ ଦିକ୍ ୪ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦିକ୍ ୪, ଏପରି ୮ ।

ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ଦିକ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଚକ୍ରବାଳ ।

ଦିଢ଼-ବି. (ଦା-ଢ) ଦୈର୍ଘ୍ୟମାତା ।

ଦିତ୍ସା-ବି. (ଦା-ସନ୍-ଅ) ଦାନେଚ୍ଛା ।

ଦିଦି-ବି. ବଡ ଭଉଣୀ ।

ଦିଦୃକ୍ଷା-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ସନ୍-ଅ) ଦର୍ଶନେଚ୍ଛା ।

ଦିନ-ବି. (ଦୋ-ଇନ) ଦିବସ ।

ଦିନକର }
ଦିନମଣି } ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦିନକିଆ-ବିଂ. ଦୈନିକ; ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।

ଦିନପାତ-ବି. (ଦିନ-ପାତ) ଦିନଯାପନ ।

ଦିନମାନ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପରିମାଣ ।

ଦିନ-ଯୌବନ-ବି. ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।

ଦିନାନ୍ତ-ବି. (ଦିନ-ଅନ୍ତ) ସାୟଂକାଳ ।

ଦିବ୍-ବି. (ଦିବ୍ଧାତୁରୁ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ଦିବସ-ବି. (ଦିବ୍-ଅସ) ଦିନ ।

ଦିବା-ବି. ଦିନ ।
ଦିବାକର-ବି. (ଦିବା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଦିବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦିବ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ; ପବିତ୍ର; ସୁନ୍ଦର ।
ଦିବ୍ୟଚକ୍ଷୁ-ବି. ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ଶକ୍ତି ।
ଦିଶ-ବି. ଯୁକ୍ତି; ବୃତ୍ତି ।
ଦିଶିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦେଖାଯିବା ।
ଦିଶିଦିଶି-ବି. ଦିଗେ ଦିଗେ ।
ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଦିଶ୍-ତ) ଅଦୃଷ୍ଟ; ଉପଦିଷ୍ଟ; ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।
ଦିସ୍ତା-ବିଂ. ସୂତା ସଳସର ଯିବା (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ); ବି. ୨୪ ଫର୍ଦ୍ଦ କାଗଜ ।
ଦିହୁଡ଼ି-ବି. ମଶାଲ ।
ଦୀକ୍ଷା-ବି. (ଦୀକ୍ଷ୍-ଅ) ଉପଦେଶ; ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ; ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ।
ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଦାତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।
ଦୀକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଦୀକ୍ଷ୍-ତ) ଉପଦିଷ୍ଟ; ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ।
ଦୀଘୀ-ବି. (ଦୀର୍ଘିକାଶବ୍ଦଜ) ଦୀର୍ଘ ଜଳାଶୟ ।
ଦୀଧିତି-ବି. (ଦୀଧୀ-ତି) କିରଣ; ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଦୀନ-ବିଂ. (ଦୀ-ତ) ଦରିଦ୍ର; କାତର; ନମ୍ର ।
ଦୀନତା-ବି. ଦାରିଦ୍ର୍ୟ; କାତରତା; ନମ୍ରତା ।
ଦୀନାର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଦୀପ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅ) ପ୍ରଦୀପ ।
ଦୀପକ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ; ପ୍ରକାଶକ; ବି. ସଙ୍ଗୀତର ରାଗବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ଦୀପଦଣ୍ଡି-ବି. ପୁଷ୍କରିଣୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଳ-

ଦୀପନ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ; ବିଂ. ଉତ୍ତେ- [ଜକ ।
ଦୀପବୃକ୍ଷ-ବି. ଦୀପାଧାର ।
ଦୀପଶଳାକା-ବି. ଦିଅଶଲାଇ ।
ଦୀପାଳୀ-ବି. (ଦୀପ-ଅଳୀ) ଦୀପମାଳା; ଦୀପାଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ।
ଦୀପିକା-ବିଂ. ପ୍ରକାଶିକା; ବି. ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।
ଦୀପିତ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ ।
ଦୀପ୍ତ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।
ଦୀପ୍ତି ବି. (ଦୀପ୍-ତି) ପ୍ରଭା; ଦ୍ୟୁତି । [ମାନ୍ ।
ଦୀପ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦୀପ୍ତି-ମତ୍) ପ୍ରଭାବିଶିଷ୍ଟ; ଦ୍ୟୁତି-
ଦୀପ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦୀପ୍ତି ପାଉଅଛି ।
ଦୀପ୍ର-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ର) ଦୀପ୍ତିଶାଳୀ ।
ଦୀୟମାନ-ବିଂ. (ଦା-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦିଆଯାଉଅଛି । [ଦ୍ୱିମାତ୍ରାଯୁକ୍ତ (ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ) ।
ଦୀର୍ଘ-ବିଂ. (ଦ୍ରାଘ୍-ଅ) ଲମ୍ବା; ଅଧିକ; ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ;
ଦୀର୍ଘଜିହ୍ୱ-ବିଂ. ଦୀର୍ଘ ଜିହ୍ୱା ଯାହାର; ବି. ସର୍ପ ।
ଦୀର୍ଘଜୀବୀ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚେ । [କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ।
ଦୀର୍ଘସୂତ୍ର-ବି. ଲମ୍ବାସୂତା; ବିଂ. ଅତିବିଲମ୍ବରେ
ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରତା-ବି. ବିଳମ୍ବଶୀଳତା ।
ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରୀ-ବିଂ. ଯେ ଅତିବିଲମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।
ଦୀର୍ଘାୟୁଃ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଆୟୁସ୍) ଚିରଜୀବୀ ।
ଦୀର୍ଘିକା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-କ-ଅ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଦୃ-ତ) ବିଦାରିତ; ଭଗ୍ନ ।
ଦୁଇ-୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦୁଃଖ–ବି. (ଦୁଃଖ୍-ଅ) କ୍ଲେଶ; ଖେଦ; ମନସ୍ତାପ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ବି ଭର ।

ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ–ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ଅର୍ତ୍ତ) ଦୁଃଖରେ

ଦୁଃଖିତ–ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ଇତ) ଦୁଃଖଯୁକ୍ତ ।

ଦୁଃଖୀ–ବିଂ. (ଦୁଃଖ-ଇନ୍) ଦୁଃଖିତ; ଦରିଦ୍ର ।

ଦୁଃଶାସନ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶାସ୍-ଅନ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତ । ବି. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ମଧ୍ୟମ ଭ୍ରାତା ।

ଦୁଃଶୀଳ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶୀଳ) ମନ୍ଦସ୍ୱଭାବ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦୁଃଶ୍ରାବ୍ୟ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଶ୍ରୁ-ଅ) ଅଶ୍ରାବ୍ୟ ।

ଦୁଃସମୟ–ବି. (ଦୁର୍-ସମୟ) ମନ୍ଦ ସମୟ; ଅକାଳ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ । [ଦାୟକ ।

ଦୁଃସହ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ସହ୍-ଅ) ଅତି କ୍ଲେଶ-

ଦୁଃସାଧ୍ୟ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ସାଧ୍-ଯ) ଦୁଷ୍କର; ଅତି-କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । [ସାହସ ।

ଦୁଃସାହସ–ବି. (ଦୁର୍-ସାହସ) ଅନୁଚିତ

ଦୁଃସାହସିକ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ସାହସ-ଇକ) ଅସୀମ-ସାହସିକ । [ପନ୍ନ ।

ଦୁଃସ୍ଥ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ଅ) ଦରିଦ୍ର; ଦୁରବସ୍ଥା-

ଦୁଃସ୍ଥିତ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

ଦୁଃସ୍ଥିତ–ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ–ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ୱପ୍ନ) ଅଶୁଭ ସ୍ୱପ୍ନ ।

ଦୁକ୍‌ଦୁକ୍–କ୍ରି. ବିଂ. ହୃତ୍‌ପିଣ୍ଡର କମ୍ପନ ।

ଦୁକୂଳ–ବି. ରେଶମୀ ଲୁଗା; ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ।

ଦୁଗ୍ଧ–ବି. (ଦୁହ୍-ତ) ଦୁଧ ।

ଦୁଗ୍ଧ-ପୋଷ୍ୟ–ବିଂ. ଶିଶୁ ।

ଦୁଣ୍ଡୁଭ–ବି. (ଦ୍ରୁ-ଉଭ) ଧଣ୍ଡସାପ ।

ଦୁଦୁରା–ବି. ଧୁତୁରା ।

ଦୁଧ–ବି. (ଦୁଗ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ପୟଃ, କ୍ଷୀର ।

ଦୁନ୍ଦୁଭି–ବି. (ଦୁନ୍ଦୁ-ଭ-ଇ) ବୃହତ୍ ଢକ୍କା ।

ଦୁବ–ବି. (ଦୂର୍ବାଶବ୍ଦଜ) ଘାସବିଶେଷ ।

ଦୁରତିକ୍ରମ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଯାହା ଲଙ୍ଘିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ ।

ଦୁରଦୃଷ୍ଟ–ବି. (ଦୁର୍-ଅଦୃଷ୍ଟ) ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁରନ୍ତ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅନ୍ତ) ପରିଣାମରେ କ୍ଲେଶକର ।

ଦୁରପନେୟ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅପ-ନୀ-ଯ) ଯାହା ଅପନୟନ କରିବା କଠିନ ।

ଦୁରବଗାହ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ୍ୟ, ଜଟିଳ ।

ଦୁରବସ୍ଥ–ବିଂ. (ଦୁର-ଅବସ୍ଥା) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପନ୍ନ ।

ଦୁରବସ୍ଥା–ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦୁରାକାଙ୍କ୍ଷା–ବି.(ଦୁର୍-ଆକାଙ୍କ୍ଷା) ଦୁଷ୍ଟ ଆକାଙ୍କ୍ଷା; ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଭିଳାଷ ।

ଦୁରାଗ୍ରହ–ବି. (ଦୁର୍-ଆଗ୍ରହ) ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟା ।

ଦୁରାଚାର–ବି. (ଦୁର-ଆଚାର) କୁବ୍ୟବହାର । ବିଂ. ଦୁର୍ବୃତ୍ତ । [ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ଦୁରାତ୍ମା–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆତ୍ମନ୍) ଦୁଷ୍ଟ; ପାପାତ୍ମା;

ଦୁରାଧର୍ଷ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷଣୀୟ ।

ଦୁରାରୋହ–ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟେ ଆରୋହଣୀୟ; ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ।

ଦୁରାଶୟ–ବିଂ. (ଦୁର-ଆଶୟ) ଯାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଦୁଷ୍ଟ ।

ଦୁରାଶା–ବି. (ଦୁର୍-ଆଶା) ଅନୁଚିତ ଆଶା ।

ଦୁରାସଦ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ଦୁର୍ଲଭ ।

ଦୁରିତ-ବ. (ଦୁର୍-ଇତ) ପାପ; ଅନିଷ୍ଟ ।

ଦୁରୁକ୍ତି-ବ. (ଦୁର୍-ଉକ୍ତି) ଦୁର୍ବାକ୍ୟ ।

ଦୁରୂହ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଉହ୍-ଅ) ଦୁର୍ବୋଧ ।

ଦୁରୋଦର-ବ. (ଦୁର୍-ଆ-ଉଦର) ଦ୍ୟୂତକ୍ରୀଡା ।

ଦୁର୍ଗ-ବ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଗଡ ।

ଦୁର୍ଗତ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଗତ) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ; ଦରିଦ୍ର ।

ଦୁର୍ଗତି-ବ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ତି) ଦୁରବସ୍ଥା; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ବଂ. ମନ୍ଦ ଗନ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦୁର୍ଗନ୍ଧ-ବ. (ଦୁର୍-ଗନ୍ଧ) ମନ୍ଦଗନ୍ଧ; ପୂତିଗନ୍ଧ ।

ଦୁର୍ଗମ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଗମନୀୟ; କଠିନ; କଷ୍ଟକର ।

ଦୁର୍ଗା-ବ. (ଦୁର୍ ଗମ୍-ଅ-ଆ) ଶିବପତ୍ନୀ ।

ଦୁର୍ଗ୍ରହ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଗ୍ରହ) ଅତିକଷ୍ଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ; ବ. ମନ୍ଦଗ୍ରହ ।

ଦୁର୍ଘଟ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଘଟ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଘଟେ; ଦୁଃସାଧ୍ୟ । [ଘଟନା; ବିପଦ ।

ଦୁର୍ଘଟନା-ବ. (ଦୁର୍-ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ଅଶୁଭ

ଦୁର୍ଜ୍ଜନ-ବ. (ଦୁର୍-ଜନ) ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଜୟ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଜି-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଜିଣାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଞେୟ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଜ୍ଞା-ଯ) ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦମ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଦମନୀୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ବ. (ଦୁର୍-ଦଶା) ଦୁରବସ୍ଥା ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ତ) ଯାହାକୁ ଦମନ କରିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ; ଦୁଷ୍ଟ । [ଦୁଃସମୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ-ବ. (ଦୁର୍-ଦିନ) ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ;

ଦୁର୍ଦ୍ଦୈବ-ବ. (ଦୁର୍-ଦୈବ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ-ବଂ. (ଦୁର୍-ଧୃଷ୍-ଅ) ଅତିପ୍ରଭାବୀ; ଦୁଃସହ ।

ଦୁର୍ନୟ-ବ. (ଦୁର୍-ନୟ) ଦୁଷ୍ଟନୀତି; ଉପଦ୍ରବ ।

ଦୁର୍ନାମ-ବ. (ଦୁର୍-ନାମନ୍) ନିନ୍ଦା; ଅଖ୍ୟାତି ।

ଦୁର୍ନିମିତ୍ତ-ବ. (ଦୁର୍-ନିମିତ୍ତ) ଅମଙ୍ଗଳ ଚିହ୍ନ ।

ଦୁର୍ନିବାର-ବଂ. (ଦୁର୍-ନିବାର) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ନିରୀକ୍ଷ-ବଂ. (ଦୁର୍-ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ) ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ।

ଦୁର୍ନୀତି-ବ. (ଦୁର୍-ନୀ-ତି) ମନ୍ଦନୀତି ।

ଦୁର୍ବା-ବ. ଘାସବିଶେଷ; ଦୁବ ।

ଦୁର୍ବାର-ବଂ. (ଦୁର୍-ବୃ-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ବଳ-ବଂ. (ଦୁର୍-ବଳ) ବଳହୀନ; କ୍ଷୀଣ ।

ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି-ବଂ. (ଦୁର୍-ବୁଦ୍ଧି) ଦୁର୍ମ୍ମତି ।

ଦୁର୍ବୋଧ, ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ } ବଂ. ସହଜରେ ଅବୋଧ୍ୟ; କଠିନ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ-ବ. (ଦୁର୍-ଭାଗ୍ୟ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଭାବନା-ବ. (ଦୁର୍-ଭାବନା) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଉଦ୍ବେଗ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ-ବ. (ଦୁର୍-ଭିକ୍ଷା) ଅକାଳ; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଯୋଗୁଁ ଭିକ ନ ମିଳେ ।

ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଭିଦ୍-ଯ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଭେଦ୍ୟ। [(ଲୋକ) ।
ଦୁର୍ମତି-ବି. (ଦୁର୍-ମତି) ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି; ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧି
ଦୁର୍ମଦ-ବି. (ଦୁର୍-ମଦ) ଉନ୍ମତ୍ତ ।
ଦୁର୍ମନା-ବି. (ଦୁର୍-ମନଃ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।
ଦୁର୍ମନାୟମାନ-ବି. (ଦୁର୍-ମନ-ଅନ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।
ଦୁର୍ମୁଖ-ବି. (ଦୁର୍-ମୁଖ) କର୍କଶଭାଷୀ ।
ଦୁର୍ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ମୂଲ୍ୟ) ମହାର୍ଘ ।
ଦୁର୍ଯୋଗ-ବି.(ଦୁର୍-ଯୋଗ)ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ଦୁଃସମୟ ।
ଦୁର୍ଯୋଧନ-ବି. (ଦୁର୍-ଯୁଧ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଯୋଦ୍ଧା; ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର ।
ଦୁଲଣା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦ୍ଭୁତ (କନ୍ୟା) ।
ଦୁଲାଲ-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦ୍ଭୁତ ପୁତ୍ର । [ଗ୍ରାମ୍ୟ ।
ଦୁର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟି
ଦୁର୍ଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଲଙ୍ଘନୀୟ ।
ଦୁର୍ଲଭ-ବି.(ଦୁର୍-ଲଭ-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ; ବିରଳ ।
ଦୁର୍ଲଳିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଲଳିତ) ଅତି ଗେହ୍ଲା ।
ଦୁର୍ବହ-ବି. (ଦୁର୍-ବହ) କଷ୍ଟରେ ବହନୀୟ ।
ଦୁର୍ବାକ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ବାକ୍ୟ) କଟୁବାକ୍ୟ; ଗାଳି ।
ଦୁର୍ବିନୀତ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ନୀ-ତ) ଅହଙ୍କାରୀ, ଅଶିଷ୍ଟ । ଦୁର୍ଘଟନା ।
ଦୁର୍ବିପାକ-ବି. (ଦୁର୍-ବିପାକ) ମନ୍ଦପରିଣାମ;
ଦୁର୍ବିଷହ-ବି. (ଦୁର୍-ବି-ସହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ସହନୀୟ ।

ଦୁର୍ବୃତ୍ତ-ବି.(ଦୁର୍-ବୃତ୍-ତ)ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ ।
ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟିତ-ବି. (ଦୁର-ଚେଷ୍ଟିତ) ମନ୍ଦଚେଷ୍ଟା ।
ଦୁଷ୍କର-ବି. (ଦୁର-କୃ-ଅ) ଯାହା ଅତି କଷ୍ଟରେ କରଯାଏ; ଦୁଃଖସାଧ୍ୟ ।
ଦୁଷ୍କର୍ମ-ବି. (ଦୁର୍-କର୍ମନ୍) ମନ୍ଦକର୍ମ ।
ଦୁଷ୍କର୍ମୀ-ବି. ଦୁଷ୍କର୍ମକାରୀ ।
ଦୁଷ୍କାଳ-ବି. (ଦୁର୍-କାଳ) ମନ୍ଦକାଳ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।
ଦୁଷ୍କୁଳ-ବି. ଦୁର୍-କୁଳ) ମନ୍ଦବଂଶ ।
ଦୁଷ୍କୃତ-ବି. (ଦୁର୍-କୃତ) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।
ଦୁଷ୍କୃତି-ବି. (ଦୁର୍-କୃ-ତି) ଦୁଷ୍କର୍ମ ।
ଦୁଷ୍କୃତୀ-ବି. (ଦୁର୍-କୃତ-ଇନ୍) ଦୁଷ୍କୃତକାରୀ ।
ଦୁଷ୍ଟ-ବି. (ଦୁଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ଅଧାର୍ମିକ; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ । [ଅତି ପ୍ରତାପୀ ।
ଦୁଷ୍ପ୍ରଧର୍ଷ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ;
ଦୁଷ୍ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ବୃତ୍-ତି) ମନ୍ଦପ୍ରବୃତ୍ତି ।
ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରବେଶ) ଦୁର୍ଗମ ।
ଦୁଷ୍ପ୍ରମେୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରମେୟ) ଯାହାର ପରିମାଣ କରିବା କଠିନ ।
ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରାପ୍ୟ) ଦୁର୍ଲଭ ।
ଦୁସ୍ତର-ବି. (ଦୁର୍-ତୃ-ଅ) ଦୁରତିକ୍ରମ, ଯାହା ପାରହେବା କଠିନ ।
ଦୁସ୍ମନ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀଭାଷା) ଶତ୍ରୁ ।
ଦୁହିତା-ବି. (ଦୁହ୍-ତୃ) କନ୍ୟା । (ପୂର୍ବ କାଳରେ କନ୍ୟାମାନେ ଗୋ ଦୋହନ କରୁଥିଲେ ।)
ଦୁହିଁବା-କ୍ରି. (ଦୁହ୍ଧାତୁରୁ) ଦୋହନ କରିବା ।

ଦୁହ୍ୟମାନ–ବି. (ଦୁହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହାକୁ ଦୋହନ କରଯାଉଅଛି ।

ଦୂତ–ବି. (ଦୂ-ତ) ବାର୍ତ୍ତାବହ; ରାଜସନ୍ଦେଶବାହୀ ।

ଦୂତକା | ଦୂତୀ } ବି. ବାର୍ତ୍ତା-ବାହକା ।

ଦୂତ୍ୟ–ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟ; ଦୂତରଧର୍ମ ।

ଦୂର–ବି. ବହୁଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅନ୍ତର ।

ଦୂରଦର୍ଶୀ–ବି. (ଦୂର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଦେଖିପାରେ; ପରିଣାମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ ।

ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ–ବି. (ଦୂର-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଦୂରସ୍ଥିତ ।

ଦୂରବୀକ୍ଷଣ–ବି. (ଦୂର-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଅତିଦୂରସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଦୂରସ୍ଥ–ବି. (ଦୂର-ସ୍ଥା-ଅ) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦୂରୀକୃତ–ବି. (ଦୂର-ଈ-କୃ-ତ) ତାଡ଼ିତ; ବହିଷ୍କୃତ । [ସାରିତ ।

ଦୂରୀଭୂତ–ବି. (ଦୂର-ଭୂ-ତ) ଦୂରକୁ ଅପ-

ଦୂର୍ବା–ବି. (ଦୂର୍ବ-ଅ-ଆ) ଦୁବଘାସ ।

ଦୂଷକ–ବି. (ଦୂଷ-ଅକ) ଯେ ଦୋଷଦିଏ ।

ଦୂଷଣ–ବି. (ଦୂଷ-ଅନ) ଦୋଷ ।

ଦୂଷିତ–ବି. (ଦୂଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ନିନ୍ଦିତ ।

ଦୂଷ୍ୟ–ବି. (ଦୂଷ-ଯ) ଦୂଷଣୀୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଦୃକ୍–ବି. (ଦୃଶ୍-•) ଚକ୍ଷୁ ।

ଦୃକ୍‌ପାତ–ବି. ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ; ଦୃକ୍‌କ୍ଷେପ ।

ଦୃଢ଼–ବି. (ଦୃହ୍-ତ) କଠିନ; ସମର୍ଥ; ସ୍ଥିର ।

ଦୃଢ଼ତା–ବି. (ଦୃଢ଼-ତା) କାଠିନ୍ୟ; ସ୍ଥିରତା; ଅଚଞ୍ଚଳତ୍ୱ ।

ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚୟ–ବି. ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞ; ସ୍ଥିରସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃଢ଼ବ୍ରତ–ବି. କାର୍ଯ୍ୟସାଧନରେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃତି–ବି. (ଦୃ-ତି) ଭସ୍ତ୍ରା, ଚର୍ମ ।

ଦୃପ୍ତ–ବି. (ଦୃପ୍-ତ) ଗର୍ବିତ ।

ଦୃଷଦ–ବି. ବସ୍ତୁଘଷିଲା; ପ୍ରସ୍ତର । [ବସ୍ତୁ ।

ଦୃଶ୍ୟ–ବି. (ଦୃଶ୍-ଯ) ଦର୍ଶନୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନୀୟ-

ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ–ବି. ନାଟକ (ରଙ୍ଗଭୂମିରେ ଅଭିନୀତ ।)

ଦୃଷ୍ଟ–ବି. (ଦୃଶ୍-ତ) ଅବଲୋକିତ; ଜ୍ଞାତ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ–ବି. (ଦୃଷ୍ଟ-ଅନ୍ତ) ଉଦାହରଣ ।

ଦୃଷ୍ଟି–ବି. (ଦୃଶ୍-ତି) ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଜ୍ଞାନ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର–ବି. ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦେଖାଯାଏ । [ବିଦ୍ୟା ।

ଦୃଷ୍ଟିବିଜ୍ଞାନ–ବି. ଆଲୋକ ଓ ଦର୍ଶନବିଷୟକ

ଦେଇ–ବି. (ଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା; ଉଚ୍ଚକୁଳର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା ।

ଦେଉଳ–ବି. (ଦେବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଦେବାଳୟ ।

ଦେଉଳିଆ–ବି. ଋଣପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ; ଦେଉଳର ସେବାପୂଜାଦି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ଦେଖଣାହାରୀ–ବି. ଦେଖିବା ଲୋକ; ଦର୍ଶକ ।

ଦେଖିବା–କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦର୍ଶନ କରିବା ।

ଦେଢ଼ଶୁର–ବି. ପତିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭାଇ ।

ଦେଢ଼ଶାଶୁ–ବି. ପତ୍ନୀର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭଗିନୀ ।

ଦେଢ଼ | ଦେଢ଼ା } ବି. ସାର୍ଦ୍ଧ ଏକ ।

ଦେଣା—ବି. ଋଣ । [ମାନ ।

ଦେଦୀପ୍ୟମାନ—ବିଂ.(ଦୀପ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କାନ୍ତି-

ଦେୟ—ବିଂ. (ଦା-ଯ) ଯାହା ଦେବା ଉଚିତ ।

ଦେରି—ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବିଳମ୍ବ ।

ଦେବ—ବି. (ଦିବ୍-ଅ) ସୁର; ଦେବତା; ରଜା; ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ।

ଦେବକୀ—ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନନୀ ।

ଦେବଗୁରୁ—ବି. (ଦେବ-ଗୁରୁ) ବୃହସ୍ପତି ।

ଦେବତା—ବି. (ଦେବ-ତା) ଦେବ; ଅମର ।

ଦେବତ୍ର—ବିଂ.(ଦେବ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଦେବତାସେବା-ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ଦେବତ୍ୱ—ବି. (ଦେବ-ତ୍ୱ) ଦେବତାର ଗୁଣ ।

ଦେବ-ଦାରୁ—ବି. ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଦେବ-ଦେବ—ବି. ଦେବଶ୍ରେଷ୍ଠ; ମହାଦେବ ।

ଦେବ-ପୁରୀ—ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ; ଅମରାବତୀ ।

ଦେବଭୂତି—ବି. (ଦେବ-ଭୂତି) ମନ୍ଦାକିନୀ; ସ୍ୱର୍ଗ-

ଦେବ-ମଣି—ବି. କୌସ୍ତୁଭମଣି । [ଗଙ୍ଗା ।

ଦେବ-ମାତା—ବି. ଅଦିତି; କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ ।

ଦେବମାତୃକ—ବିଂ. (ଦେବ-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜ-ଳୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ ।

ଦେବ-ଯୋନି—ବି. ଉପଦେବତା; ଭୂତ ପ୍ରେତ ।

ଦେବର—ବି. (ଦିବ-ଅର) ପତିର କନିଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେବରାଜ—ବି. (ଦେବ-ରାଜନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଦେବର୍ଷି—ବି. (ଦେବ-ଋଷି) ଦେବତା ଅଥଚ ଋଷି; ନାରଦାଦିମୁନି ।

ଦେବଳ—ବି. ଦେବତା-ପୂଜାଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହକାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଦେବଶର୍ମା—ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତିର ଉପାଧି ।

ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ—ବି. ବିଶ୍ୱକର୍ମା । [ଧନ ।

ଦେବ-ସ୍ୱ—ବି. ଦେବସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ ବସ୍ତୁ ବା

ଦେବା—କ୍ରି. ଦାନ କରିବା ।

ଦେବାଳୟ—ବି. ଦେଉଳ; ମନ୍ଦିର ।

ଦେବୀ—ବି.(ଦିବ୍-ଅ-ଈ) ଦେବତା; ଠାକୁରାଣୀ; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଦେବୋତ୍ତର—ବିଂ. (ଦେବ-ଉତ୍ତର) ଦେବ-ସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଦେଶ—ବି. (ଦିଶ୍-ଅ) ପୃଥିବୀର ଅଂଶବିଶେଷ;

ଦେଶକାଳଜ୍ଞ—ବିଂ.(ଦେଶ-କାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଓ କାଳ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦେଶାଚାର—ବି. (ଦେଶ-ଆଚାର) ଦେଶୀୟ ରୀତି; ଦେଶର ବ୍ୟବହାର । [ଦୂରଦେଶ ।

ଦେଶାନ୍ତର—ବି. (ଦେଶ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଦେଶ;

ଦେଶୀ—ବିଂ. (ଦେଶ-ଈୟ ପରବର୍ତ୍ତେ-ଈ) ସ୍ୱଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେଶୀୟ—ବିଂ. (ଦେଶ-ଈୟ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେହ—ବି, (ଦିହ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗ; ଶରୀର ।

ଦେହଳି
ଦେହଳୀ } ବି. ଦ୍ୱାରସମୀପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ; ଦ୍ୱାରର ତଳ ବା ଉପର କାଠ ।

ଦେହୀ—ବିଂ. (ଦେହ-ଇନ୍) ଦେହଧାରୀ; ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଦୈତ୍ୟ—ବି. (ଦିତି-ଯ) ଦିତିସୁତ; ଅସୁର ।

ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ—ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦୈତ୍ୟାରି—ବି. (ଦୈତ୍ୟ-ଅରି) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ; ଦେବତା ।

ଦୈନନ୍ଦିନ-ବି. (ଦିନ-ଦିନ-ଅ) ପ୍ରତି ଦିବସୀୟ ।

ଦୈନିକ-ବି. (ଦିନ-ଇକ) ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।

ଦୈନ୍ୟ-ବି. (ଦୀନ-ଯ) ଦୀନତା ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ।

ଦୈର୍ଘ୍ୟ-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଯ) ଦୀର୍ଘତା; ଲମ୍ବପରିମାଣ ।

ଦୈବ-ବି. (ଦେବ-ଅ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି.-ଧାତୃ-ବିହିତ ; ବି. ବିଧାତା ।

ଦୈବଜ୍ଞ-ବି. (ଦୈବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଗଣକ ବି. ଯେ ଭାଗ୍ୟ ଗଣନା କରେ ।

ଦୈବ-ବାଣୀ-ବି. ଦେବତାର ବାଣୀ ।

ଦୈବ-ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. ଦୈବର ପ୍ରତିକୂଳତା ; ଭାଗ୍ୟବିଡ଼ମ୍ବନା ।

ଦୈବଯୋଗ-ବି. ଦୈବଘଟଣା ।

ଦୈବାତ୍-ଅ. (ଦୈବ-ଅତ୍) ଦୈବବଶତଃ ; ଅକସ୍ମାତ୍ ; ହଠାତ୍ । [ଅଧୀନ ।

ଦୈବାୟତ୍ତ-ବି. (ଦୈବ-ଆୟତ୍ତ) ଭାଗ୍ୟବିଧାନର

ଦୈବିକ-ବି. (ଦେବ-ଇକ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦୈବଘଟିତ । [ସାରଣୀ ।

ଦୈବୀ-ବି. (ଦେବ-ଅ-ଈ) ଭାଗ୍ୟବିଧାନର ଅନୁ-

ଦୈଶିକ-ବି. (ଦେଶ-ଇକ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦେଶଜାତ ।

ଦୈହିକ-ବି. (ଦେହ-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦୋକାନ-ବି. (ପାର୍ସୀ) ପଣ୍ୟଶାଳା ।

ଦୋଗ୍ଧା-ବି. (ଦୁହ୍-ତୃ) ଦୋହନକର୍ତ୍ତା ।

ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଯଙ-ଆନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଦୋଳାୟମାନ । [କଟେ ।

ଦୋଭାଷୀ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଭାଷା) ଦୁଇ ଭାଷା ଯେ

ଦୋରୁଅ-ବି. ଅଙ୍ଗୁରସ । [ଦଣ୍ଡ ।

ଦୋର୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ଦୋର-ଦଣ୍ଡ) ବାହୁଦଣ୍ଡ ; ଭୁଜ-

ଦୋଳ-ବି. (ଦୁଲ୍-ଅ) ଦୋଳନ ; ଦୋଳ ; ଝୁଲଣ । [ଦୋହଲୁଥିବା ।

ଦୋଳାୟମାନ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ଆନ) ଯାହା

ଦୋଳାୟିତ-ବି. (ଦୋଳ-ଯ-ତ) ଇତସ୍ତତଃ ଆନ୍ଦୋଳିତ ।

ଦୋଳି-ବି. ଝୁଲଣ ; ଡୋଲି । [କଳଙ୍କ ।

ଦୋଷ-ବି. (ଦୁଷ୍-ଅ) ଅପରାଧ ; ନିୟମଭଙ୍ଗ ;

ଦୋଷଗ୍ରାହୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଗ୍ରହ୍-ଇନ୍) ଯେ

ଦୋଷା-ବି. ରାତ୍ରି । [ଦୋଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ଦୋଷା-ତନ-ବି. ରାତ୍ରିକାଳୀନ ।

ଦୋଷାବହ-ବି (ଦୋଷ-ଆବହ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ ।

ଦୋଷୀ-ବି. ଅପରାଧୀ ।

ଦୋଷୈକଦର୍ଶୀ-ବି. (ଦୋଷ-ଏକ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଯେ କେବଳ ଦୋଷ ଦେଖେ ।

ଦୋସର-ବି. (ଦ୍ୱି-ସର) ଦ୍ୱିତୀୟ ; ସଙ୍ଗୀ ।

ଦୋସରା-ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ; ଅନ୍ୟ ।

ଦୋହ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅ) ଦୋହନ ।

ଦୋହଦ-ବି. (ଦୋହ-ଦ) ଗର୍ଭିଣୀର ଅଭି-ଲାଷ ; ଗର୍ଭଚିହ୍ନ ।

ଦୋହଦିନୀ-ବି. (ଦୋହଦ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଦୋହନ-ବି. (ଦୁହ୍-ଅନ) ଦୁହିଁବା ; ସଂଗ୍ରହ-କରଣ ।

ଦୋହରା, ଦୋହରି } ବି. ଦ୍ୱିତୀୟବାର ।

ଦୋହଲିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ହଲିବା ।

ଦୋହି
ଦୋହାଇ } ବି. ଶପଥପୂର୍ବକ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଦୌଡ଼ିବା-କ୍ରି.(ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ)ଶୀଘ୍ର ଗମନକରିବା ।

ଦୌତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କର୍ମ ।

ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ଦୁରାତ୍ମନ୍-ଯ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତପଣ, ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଦୌର୍ବଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍ବଳ-ଯ) ଦୁର୍ବଳତା ।

ଦୌର୍ହୃଦ-ବି. (ଦୁର୍-ହୃଦ୍-ଅ) ଗର୍ଭ; ଗର୍ଭିଣୀର ସ୍ପୃହା ।

ଦୌଲତ-ବି. (ଆରବୀ) ଧନ । [ପାଳ ।

ଦୌବାରିକ-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଇକ) ଦ୍ୱାରୀ; ଦ୍ୱାର-

ଦୌହିତ୍ର-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ) ଦୁହିତାର ପୁତ୍ର ; ନାତି । [କନ୍ୟା; ନାତୁଣୀ ।

ଦୌହିତ୍ରୀ-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ-ଈ) ଦୁହିତାର

ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ-ବି. (ଦ୍ୟୌ-ପୃଥିବୀ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ।

ଦ୍ୟୁ-ବି. (ଦିବ୍-କ୍ୱିପ) ସ୍ୱର୍ଗ ; ଆକାଶ ; ଦିନ ।

ଦ୍ୟୁତି-ବି. (ଦ୍ୟୁତ୍-ଇ) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ; ଶୋଭା ।

ଦ୍ୟୁତିକର-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-କୃ-ଅ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଦ୍ୟୁତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-ମତ୍) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୁମଣି-ବି ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ମ୍ନା-ଅ) ଧନ; ସୁବର୍ଣ୍ଣ; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁଲୋକ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ।

ଦ୍ୟୂତ-ବି. (ଦିବ୍-ତ) ଜୁଆଖେଳ ।

ଦ୍ୟୋତକ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ଦ୍ୟୋତନ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଦ୍ୟୋତମାନ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ-ଆନ) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୌ-ବି. ଆକାଶ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଦ୍ରଢ଼ିମା-ବି. (ଦୃଢ଼-ଇମନ୍) ଦୃଢ଼ତା ।

ଦ୍ରଢ଼ିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୃଢ଼-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଦୃଢ଼ ।

ଦ୍ରବ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅ) ତରଳ ।

ଦ୍ରବତ୍ୱ-ବି. ତରଳତ୍ୱ ।

ଦ୍ରବିଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଇନ) ଧନ ।

ଦ୍ରବୀକରଣ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଈଅଗମ-କରଣ) ଦ୍ରବ କରିବା ; ତରଳ କରିବା ।

ଦ୍ରବୀଭୂତ-ବିଂ. (ଦ୍ରବ-ଈ-ଭୂତ) ତରଳିତ ।

ଦ୍ରବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଯ) ପଦାର୍ଥ ; ସାମଗ୍ରୀ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତବ୍ୟ) ଦର୍ଶନୀୟ ; ଦର୍ଶନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତୃ) ଦର୍ଶକ ; ସାକ୍ଷୀ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷା-ବି. କସ୍‌ମିସ୍ ; ଅଙ୍ଗୁର ।

ଦ୍ରାଘିମା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଇମନ୍) ଦୈର୍ଘ୍ୟ; ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଭୟମେରୁ-ଭେଦୀ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖା ।

ଦ୍ରାଘିମାନ୍ତର-ବି. (ଦ୍ରାଘିମା-ଅନ୍ତର) ଏକ ଦ୍ରାଘିମାଂଶଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରାଘିମାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତ୍ୱ ।

ଦ୍ରାଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଦୀର୍ଘ ।

ଦ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅକ) ଦ୍ରବକାରକ ।

ଦ୍ରାବଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦ୍ରବୀକରଣ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ ; ବିଂ. ଦ୍ରାବିଡ଼ଦେଶୀୟ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଶିଡ୍-ତ) ତାଡ଼ିତ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।
ଦ୍ରାବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଯ) ତାପ ସଂଯୋଗେ ଦ୍ରବ- [ଣୀୟ ।
ଦ୍ରୁଘଣ-ବି. ଲୌହ ମୁଦ୍ଗର ।
ଦ୍ରୁତ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ତ) ଶୀଘ୍ର ।
ଦ୍ରୁମ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ମ) ବୃକ୍ଷ ।
ଦ୍ରୋଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ପରିମାଣବିଶେଷ; ବୃହତ୍ଜଳାଶୟ; ମେଘବିଶେଷ; ଘଇଣପୂଲ; ମହାଭାରତର ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ଦ୍ରୋଣି-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନି) ଜଳସେଚନୀ; ଜଳକୁଣ୍ଡ ।
ଦ୍ରୋହ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ; ହିଂସା ।
ଦ୍ରୋହୀ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ; ଦ୍ୱେଷୀ ।
ଦ୍ରୌପଦୀ-ବି. (ଦ୍ରୁପଦ-ଅ-ଈ) ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ।
ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱିଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ା; କଳହ; ଯୁଦ୍ଧ; ସମାସ ବିଶେଷ । [ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ୪୨
ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍-ବି. (ଦ୍ୱି-ତ୍ରିଂଶତ୍) ୩୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଦଶନ୍) ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାଦଶୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାପର-ବି. (ଦ୍ୱି-ପର) ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ତୃତୀୟ ଯୁଗ ।
ଦ୍ୱାର-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଅ) ଦୁଆର; କବାଟ; ଉପାୟ ।
ଦ୍ୱାରକା } ବି. (ଦ୍ୱାର-କ-ଅ) ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ
ଦ୍ୱାରକ୍ୟା } ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱାର-ପାଳ-ବି. ଦୌବାରିକ; ଦ୍ୱାରରକ୍ଷକ ।
ଦ୍ୱାରା-ଅ. (ଦ୍ୱାର-ଆ) କର୍ତ୍ତୃକ; ସାହାଯ୍ୟରେ ।
ଦ୍ୱାବିଂଶତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ବିଂଶତି) ୨୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ୱାଷଷ୍ଟି-ବି. (ଦ୍ୱି-ଷଷ୍ଟି) ୬୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱାସପ୍ତତି-ବି. (ଦ୍ୱି-ସପ୍ତତି) ୭୨ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱି ବି. ଦୁଇ ସଂଖ୍ୟା ।
ଦ୍ୱି ଗର୍ଭ-ବି. ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁର ଦେହରେ ଅପତ୍ୟ ଜନିତ ଦୁଇଟି ଗର୍ଭ ବା ଆଧାର ଥାଏ; ଯଥା, କାଙ୍ଗାରୁ ।
ଦ୍ୱିଗୁ ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ସମାସ ବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱିଜ ବି. (ଦ୍ୱି-ଜା-ଅ) ଦେହର ଜନ୍ମ ଓ ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜନ୍ମ, ଉଭୟ ଯାହାର ଅଛି; ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରି ଓ ବୈଶ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ; ଦନ୍ତ ।
ଦ୍ୱିଜରାଜ-ବି. (ଦ୍ୱିଜ-ରାଜନ୍) ଚନ୍ଦ୍ର; ଗରୁଡ଼ ।
ଦ୍ୱିଜିହ୍ୱ-ବି. (ଦ୍ୱି-ଜିହ୍ୱା) ସର୍ପ ।
ଦ୍ୱିତୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୟ) ଯୁଗ୍ମ; ଦ୍ୱୟ ।
ଦ୍ୱିତଳ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତଳ) ଦୋମହଲା ।
ଦ୍ୱିତୀୟ-ବି. (ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ୨ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।
ଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଦ୍ୱି ଦଳ-ବି. ଦ୍ୱିଦଳବିଶିଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ (ମୁଗପ୍ରଭୃତି) ।
ଦ୍ୱିଧା-କ୍ରି. ବି. ଅ. (ଦ୍ୱି-ଧା) ଦୁଇ ପ୍ରକାର; ବି·
ଦ୍ୱିପ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପା-ଅ) ହସ୍ତୀ । [ସନ୍ଦେହ ।
ଦ୍ୱିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ଦୁଇ ଅଧିକ ପଞ୍ଚାଶତ୍, ୫୨ ।
ଦ୍ୱିପଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ପଦ) ମନୁଷ୍ୟ; ପକ୍ଷୀ; ବି. ପଦ-
ଦ୍ୱିରଦ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରଦ) ହସ୍ତୀ । [ଦ୍ୱୟ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତ-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତ) ଦୁଇବାର କଥିତ ।
ଦ୍ୱିରୁକ୍ତି-ବି. (ଦ୍ୱିଃ-ଉକ୍ତି) ଦୁଇଥର କଥିତକଥା ।
ଦ୍ୱିରେଫ-ବି. (ଦ୍ୱି-ରେଫ) ଭ୍ରମର; ମଧୁକର ।
ଦ୍ୱିବଚନ-ବି. ବ୍ୟାକରଣର ଦ୍ୱିତ୍ୱ ବୋଧକ ବିଭକ୍ତି ।

ଦ୍ୱିବିଧ ବିଂ. (ଦ୍ୱି-ବିଧ) ଦୁଇପ୍ରକାର ।

ଦ୍ୱିଷନ୍ତ-ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍ ଅନ୍ତ) ଶତ୍ରୁ ।

ଦ୍ୱୀପ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅପ୍-ଅ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ-ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ଥଳ ; ବ୍ୟାଘ୍ରଚର୍ମ ।

ଦ୍ୱୀପୀ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଇନ୍) ବ୍ୟାଘ୍ର ।

ଦ୍ୱେଷ ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା; ଈର୍ଷା ।

ଦ୍ୱେଷୀ-ବିଂ. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ୍) ଦ୍ୱେଷଯୁକ୍ତ ।

ଦ୍ୱେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦ୍ୱିଷ-ତୃ) ଦ୍ୱେଷକର୍ତ୍ତା ।

ଦ୍ୱୈତବାଦ ବି. (ଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଅ) ଯେ ମତରେ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା ଭିନ୍ନ ।

ଦ୍ୱୈଧ-ବି. (ଦ୍ୱିଧ-ଅ) ଦ୍ୱିଧାର ଭାବ; ମତଭେଦ ; ସନ୍ଦେହ ।

ଦ୍ୱୈପାୟନ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଅୟନ) ଦ୍ୱୀପ ଯାହାର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ; ବ୍ୟାସଦେବ ।

ଦ୍ୱୈମାତୁର-ବି. (ଦ୍ୱିମାତୃ-ଅ) ଦୁଇ ମାତାର ସନ୍ତାନ ; ଗଣେଶ ।

ଦ୍ୱୈମାତୃକ ବି. (ଦ୍ୱି-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଓ ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ସମଷ୍ଟି ।

ଦ୍ୱ୍ୟଣୁକ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅଣୁ-କ) ଦୁଇ ପରମାଣୁର

ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ଦ୍ୱି-ଅର୍ଥ) ଦ୍ୱିବିଧ ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଧ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧଇଁ-ବି. ବାଣବେଗ ବିଶେଷ ।

ଧକ୍‌ଧକ୍-ବି. ବେଦନା-ବିଶେଷ ।

ଧକ୍କା-ବି. ଠେଲା ; ଅଘାତ ।

ଧକାଇବା-କ୍ରି. ଶରଣାର୍ଥ ପଳାଇବା ।

ଧଟୀ-ବି. ଲୁଗାଧଡ଼ି ।

ଧଡ଼ ବି. ଶରୀର ।

ଧଡ଼ପଡ଼-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଧଡ଼ା ବି. (ଧଟଶବ୍ଦଜ) ତଦ୍ଦୁ ; ଅର୍ଗଳକାଠ ।

ଧଡ଼ୀ-ବି. (ଧଟୀଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରର ଭିନ୍ନ ସ୍ୱ ।

ଧଡ଼ିଆ-ବିଂ. କୃଶ ।

ଧଣ୍ଡ-ବି. (ଡୁଣ୍ଡୁଭଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଧଣ୍ଡା-ବି. ପୁଷ୍ପର ବଡମାଳା ।

ଧନ-ବି. (ଧନ୍-ଅ) ସମ୍ପତ୍ତି; ସ୍ନେହାଦରପାତ୍ର ।

ଧନଞ୍ଜୟ-ବି. (ଧନ-ଜି-ଅ) ଯେ ଧନ ଜୟ କରେ; ମଧ୍ୟମ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ । [କୁବେର ।

ଧନଦ-ବିଂ. (ଧନ-ଦା-ଅ) ଧନଦାତା ; ବି.

ଧନବାନ୍-ବିଂ. (ଧନ-ବତ୍) ବିତ୍ତଶାଳୀ ।

ଧନାଗମ-ବି. (ଧନ-ଆଗମ) ଅର୍ଥାଗମ; ଆୟ ।

ଧନିଆ-ବି. (ଧନ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) କୋଥମିର ଫଳ ।

ଧନିକ-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।

ଧନିଷ୍ଠା-ବି. (ଧନ-ଇଷ୍ଠ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଧନୀ-ବିଂ. (ଧନ-ଇନ୍) ଧନଶାଳୀ ।

ଧନୀ-ବି. ଯୁବତୀ ।

ଧନୁ } ବି. (ଧନ-ଉ, ଉସ୍) କାର୍ମ୍ମୁକ; ଚାରିହସ୍ତ

ଧନୁଃ } ପରିମାଣ; ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବିଶେଷ ।

ଧନୁର୍ଗୁଣ-ବି. (ଧନୁଃ-ଗୁଣ) ଧନୁର ଜ୍ୟା ।

ଧନୁର୍ଦ୍ଧର-ବିଂ. (ଧନୁଃ-ଧୃ-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ଧନ୍ୱୀ ।

ଧନୁର୍ବେଦ-ବି. (ଧନୁଃ-ବେଦ) ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ।

ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର-ବି. (ଧନୁଃ-ଟଙ୍କାର) ଧନୁଃଶବ୍ଦ; ଶବ୍ଦବିଶେଷ।

ଧନୁଷ୍ପାଣି-ବିଂ. (ଧନୁଃ-ପାଣି) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର।

ଧନେଶ-ବିଂ. (ଧନ-ଈଶ) ଧନସ୍ୱାମୀ; ବି. କୁବେର।

ଧନ୍ଦା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ।

ଧନ୍ଦାକଳହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା।

ଧନ୍ଦହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା।

ଧନ୍ୟ-ବିଂ. (ଧନ-ଯ) କୃତାର୍ଥ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ।

ଧନ୍ୟବାଦ-ବି. ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା; ସାଧୁବାଦ।

ଧନ୍ୱନ୍ତରି-ବି. ଦେବଚିକିତ୍ସକ।

ଧନ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଧନ୍ୱ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ।

ଧପା-ବି. ଭଣ୍ଡାଇବା; ଠକିବା।

ଧମକ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅକ) ଭସ୍ତ୍ରାଚାଳକ କମାର।

ଧମକ-ବି. ଭୟ-ପ୍ରଦର୍ଶନ।

ଧମକାଇବା-କ୍ରି. ଭୟ ଦେଖାଇବା।

ଧମନୀ-ବି. (ଧ୍ମା-ଅନ-ଈ) ନାଡ଼ୀ; ଶିରା।

ଧମ୍ମିଲ-ବି. ଅଳଙ୍କୃତ କେଶପାଶ।

ଧର-ବିଂ. (ଧୃ-ଅ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ)।

ଧରଣ-ବି. (ଧୃ-ଅନ) ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦ୍ଧତି; ଧାରଣ।

ଧରଣା-ବି. ଅଧ୍ୟାପଡ଼ିବା।

ଧରଣୀ-ବି. (ଧୃ-ଅନ-ଈ) ପୃଥିବୀ।

ଧରଣୀ-ଧର-ବି. ପର୍ବତ; ପରମେଶ।

ଧରା-ବି. (ଧୃ-ଅ) ପୃଥିବୀ।

ଧରାତଳ-ବି. ପୃଥିବୀର ଉପରଭାଗ।

ଧରାଧର-ବି. (ଧରା-ଧର) ପର୍ବତ।

ଧରିତ୍ରୀ-ବି. (ଧୃ-ଇତ୍ର-ଈ) ପୃଥିବୀ।

ଧରିବା-କ୍ରି. (ଧୃ-ଧାତୁଜ) ଧାରଣ କରିବା; ଘେନିବା।

ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଧୃ-ତବ୍ୟ) ଧରିବାଯୋଗ୍ୟ; ବିବେଚ୍ୟ।

ଧର୍ମ-ବି. (ଧୃ-ମ) ଯେ ଜଗଧାରଣ ବା ରକ୍ଷା କରେ; ଜୀବାତ୍ମାର ଈଶ୍ୱର-ବିଶ୍ୱାସ; ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୂଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ; ନ୍ୟାୟ; ପୁଣ୍ୟ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ, ଗୁଣ।

ଧର୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ତୀର୍ଥ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର।

ଧର୍ମ-ଘଟ-ବି. ବୈଶାଖ ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଦାତବ୍ୟ ଶୀତଳପାନୀୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ; ସମବେତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା।

ଧର୍ମ-ଚାରିଣୀ-ବିଂ. ସାଧ୍ୱୀ; ଧାର୍ମିକା।

ଧର୍ମତଃ-ଅ. (ଧର୍ମ-ତସ୍) ଧର୍ମାନୁସାରେ।

ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜ-ଇନ୍) ଯେ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଧାର୍ମିକ ନୁହେ।

ଧର୍ମନିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ନିଷ୍ଠା) ଧର୍ମପରାୟଣ।

ଧର୍ମ-ନୀତି-ବି. କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିଷୟକ ବୁଦ୍ଧି।

ଧର୍ମ-ପତ୍ନୀ-ବି. ସହଧର୍ମିଣୀ; ଭାର୍ଯ୍ୟା।

ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର-ବି. (ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର) ଯୁଧିଷ୍ଠିର; ଧର୍ମାନୁସାରେ କୃତ ପୁତ୍ର।

ଧର୍ମ-ବକ-ବି. କପଟଧାର୍ମିକ ଲୋକ।

ଧର୍ମ-ଭୟ-ବି. ଅଧର୍ମ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଶ୍ୱାସ।

ଧର୍ମ-ରାଜ-ବି. (ଧର୍ମ-ରାଜା) ଯମ; ଯୁଧିଷ୍ଠିର ।

ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷଣ-ବି. ଧୃତି, କ୍ଷମା, ଦମ, ଅସ୍ତେୟ, ଶୌଚ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ, ଧୀ, ବିଦ୍ୟା, ସତ୍ୟ, ଅକ୍ରୋଧ ଏହି ଦଶ ଧର୍ମଲକ୍ଷଣ ।

ଧର୍ମ-ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଧର୍ମ ଶାଳା-ବି. ଧର୍ମାର୍ଥ ଗୃହ ।

ଧର୍ମ-ଶୀଳ-ବିଂ. ଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମାଧିକରଣ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧି-କୃ-ଅନ) ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟର ବିଚାରସ୍ଥଳ; ଅଦାଲତ; ବିଚାରକ ।

ଧର୍ମାଧିକାରୀ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧିକାରୀ) ଯାହା ହାତରେ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ।

ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ବିଚାରପତି ।

ଧର୍ମାବତାର-ବି. (ଧର୍ମ-ଅବତାର) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ଧର୍ମ ।

ଧର୍ମାବହ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଅବହ) ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ ।

ଧର୍ମାସନ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅସନ) ବିଚାରାସନ ।

ଧର୍ମିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇଷ୍ଠ ଅତିଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇନ୍) ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ।

ଧର୍ମ୍ୟ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଯ) ଧର୍ମର ଅନୁଯାୟୀ ।

ଧର୍ଷ, ଧର୍ଷଣ-ବି. (ଧୃଷ୍-ଅ, ଅନ) ସନ୍ତାପନ; ପରାଭବ; ଅବମାନନା ।

ଧର୍ଷିତ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅବମାନିତ; ପରାଭବପ୍ରାପ୍ତ ।

ଧଳା-ବିଂ. (ଧବଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱେତ, ଶୁଭ୍ର ।

ଧବ-ବି. (ଧୂ-ଅ) ପତି; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧବଳ-ବିଂ. (ଧବ-ଅଳ) ଶୁକ୍ଲ ବି. ଶ୍ୱେତକୁଷ୍ଠ ।

ଧବଳିତ-ବିଂ. (ଧବଳ-ଇତ) ଶୁକ୍ଲୀକୃତ ।

ଧବଳିମା-ବି. (ଧବଳ-ଇମନ୍) ଶୁକ୍ଲତା ।

ଧାଇଁବା-କ୍ରି. (ଧାବ୍ଧାତୁଜ) ଦୌଡ଼ିବା; ଧାବମାନ ହେବା ।

ଧାଈ-ବି. (ଧାତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ଉପମାତା; ଦାଈ ।

ଧାଡ଼ି-ବି. (ଧାଟିଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଧାତକୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧାତା-ବି. (ଧା-ତୃ) ବିଧାତା; ବିଂ. ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ଧାତୁ-ବି. (ଧା-ତୁ) ଦେହ ଧାରକବସ୍ତୁ; ଯଥା ବାତ, ପିତ୍ତ, କଫ, ଶୋଣିତ, ମାଂସ, ମେଦଃ, ମଜ୍ଜା, ଅସ୍ଥି, ଶୁକ୍ର ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ରୌପ୍ୟ, କାଂସ୍ୟ, ତାମ୍ର, ସୀସା, ରଙ୍ଗ, ଲୌହ ଏହି ଅଷ୍ଟବିଧ ତୈଜସ ପଦାର୍ଥ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଭୂ, କୃ ପ୍ରଭୃତି କ୍ରିୟାବାଚକ ପ୍ରକୃତି; ସ୍ୱଭାବ; ଉପାଦାନ ।

ଧାତୁ-ଦ୍ରାବକ-ବି. ସୋହାଗା ।

ଧାତୁ-ମୟ-ବିଂ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଧାତ୍ରୀ-ବି. (ଧା-ତୃ-ଈ) ମାତା ନ ହୋଇ ଯେ ସ୍ତନ୍ୟ ପିଆଏ; ଅଁଳା ।

ଧାନ-ବି. (ଧାନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟ ।

ଧାମ-ବି. (ଧା-ମନ୍-ଇ) ଆଧାର; ସ୍ଥାନ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଧାନୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଧନୁଷ୍-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧାନ୍ୟ-ବି. (ଧା-ଅନ୍-ଯ) ଧାନ; ଓଷଧିବିଶେଷ ।

ଧାନ୍ୟକ-ବି. ଧନିଆ; ଧଣିଆ ।

ଧାମ–ବି. (ଧା-ମନ୍) ଗୃହ ; ଆଧାର ; ତେଜ ; ଶରୀର; ଅଷ୍ଟପଦ । [ରଶ୍ମି ଅଂଶ ।

ଧାର–ବି. (ଧୃ-ଅ) ଋଣ ; ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ; ଅସ୍ତ୍ରର

ଧାରକ–ବିଂ. (ଧୃ-ଅକ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ଝାଡ଼ା ବନ୍ଧକାରକ । [ସଂବରଣ ।

ଧାରଣ–ବି. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ; ପରିଧାନ;

ଧାରଣା–ବି. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ଧାରା–ବି. (ଧୃ-ଆ) ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିରନ୍ତର କ୍ଷରଣ; ଜଳବର୍ଷଣ; ଶ୍ରେଣୀ; ନିୟମ; ଅସ୍ତ୍ରର ତୀକ୍ଷ୍ଣଭାଗ । [ଯନ୍ତ୍ର ଗୃହ ।

ଧାରା-ଗୃହ–ବି. ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତୋଳିତ ଜଳଧାରା-

ଧାରା ଧର–ବି. ମେଘ । [ହୁଏ ।

ଧାରା ଯନ୍ତ୍ର–ବିଂ. ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଜଳଧାରା ନିର୍ଗତ

ଧାରାବାହିକ } ବିଂ. (ଧାରା-ବହ-ଇକ, ଇନ୍)
ଧାରାବାହୀ } ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଚଳେ ଅସ୍ପୃଷ୍ଟ, ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ଧାରା-ସମ୍ପାତ–ବି. ବେଗରେ ଜଳବର୍ଷଣ ।

ଧାରୀ–ବିଂ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ

ଧାରୁଆ–ବିଂ. ଋଣୀ । [ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଧାର୍ମିକ–ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇକ) ଧର୍ମଶୀଳ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟ–ବିଂ. (ଧୃ-ଯ) ଅବଧାରଣୀୟ; ନିଶ୍ଚିତକୃତ ।

ଧାବକ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ଅକ) ଦ୍ରୁତଗାମୀ; ବି. ରଜକ, ଧୋବା । [ଡ଼ିବା ।

ଧାବନ–ବି. (ଧାବ୍-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ଦୌ-

ଧାବମାନ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ଅନ) ଯେ ଦୌଡ଼ୁଅଛି ।

ଧାବିତ–ବିଂ. (ଧାବ୍-ତ) ଦ୍ରୁତ-ଚଳିତ ।

ଧାସ–ବି. (ଧର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତାପ ।

ଧିକ୍–ଅଂ. ଭର୍ତ୍ସନା । [ବୋଲିବା ।

ଧିକ୍କାର–ବି. (ଧିକ୍-କାର) ଭର୍ତ୍ସନା; ଧିକ୍

ଧିକ୍କୃତ–ବିଂ. (ଧିକ୍-କୃ-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।

ଧିଠ–ବିଂ. (ଧୃଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଧତ; ନିର୍ଲ୍ଲଜ ।

ଧିମା–ବିଂ. ମନ୍ଥର; ବିଳମ୍ବଶୀଳ ।

ଧିଷଣା–ବି. ବୁଦ୍ଧି ।

ଧୀ–ବି. (ଧ୍ୟୈ-କ୍ୱିପ୍) ବୁଦ୍ଧି; ମତି ।

ଧୀମାନ୍–ବିଂ. (ଧୀ-ମତ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ; ଜ୍ଞାନୀ ।

ଧୀର–ବିଂ (ଧୀ-ରା-ଅ) ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ; ଗମ୍ଭୀରସ୍ୱଭାବ ।

ଧୀରତା } ବି. (ଧୀର-ତା, ତ୍ୱ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ;
ଧୀରତ୍ୱ } ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ।

ଧୀବର–ବି. (ଧୀ-ବର) କେଉଟ ।

ଧୁକେଇବା–କ୍ରି. ଧୁକ୍‌ଧୁକ୍ ହେବା ।

ଧୁର୍ } ବି. ଭାର; ଶଗଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗ; ଧୁରୀ ।
ଧୁରା }

ଧୁରନ୍ଧର }
ଧୁରୀଣ } ବିଂ. (ଧୁର୍-ଧର, ଧୁର୍-ଈନ, ଧୁର୍-ଯ,
ଧୁର୍ଯ୍ୟ } ଧୁର୍-ବହ-ଅ) ଭାରବାହକ ;
ଧୁର୍ବହ } କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ଅଗ୍ରଣୀ ।

ଧୁରୀୟ–ବିଂ. (ଧୁର୍-ଈୟ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ।

ଧୁବନ–ବିଂ. (ଧୂ-ଅନ) ପରିଚାଳକ; ବି. ଅଗ୍ନି; କମ୍ପନ ।

ଧୁଆଁ–ବି. (ଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଧୂମ ।

ଧୂଅଁପଥ-ବି. (ଧୂମପଥ) ଭମାଗୁ ପଥ ।
ଧୂତ ବିଂ. (ଧୂ-ତ) କମ୍ପିତ ।
ଧୂନକ-ବି. (ଧୂନ୍-ଅକ) ଧୁଣା ।
ଧୂନନ-ବି. (ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।
ଧୂପ-ବି. (ଧୂପ୍-ଅ) ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷର ଧୂମ ।
ଧୂପିତ ବିଂ. (ଧୂପ୍-ତ) ଧୂପଦ୍ୱାରା ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ।
ଧୂମ-ବି. (ଧୂ-ମ) ଧୂଅଁ ।
ଧୂମ-କେତୁ-ବି. ଲଞ୍ଜାତାରା ।
ଧୂମପ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଅ) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମପାୟୀ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଇନ୍) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମଳ-ବିଂ. (ଧୂମ-ଲ) ଧୂମଯୁକ୍ତ; କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ।
ଧୂମିକା-ବି. (ଧୂମ-ଇକ-ଆ) କୁଜ୍ଝଟିକା; କୁହୁଡ଼ି ।
ଧୂମ୍ର-ବିଂ. (ଧୂମ-ର-ଅ) କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂର୍ଜଟି-ବି. (ଧୂର-ଜଟ୍-ଇ) ଶିବ ।
ଧୂର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଧୂର୍-ତ) ଶଠ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।
ଧୂଳି-ବି. ଶୁଷ୍କରେଣୁ ।
ଧୂଳି-ପଟଳ-ବି. ଧୂଳିରାଶି । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂସର-ବିଂ. (ଧୂ-ସର) ଧୂଳିଆବର୍ଣ୍ଣ; ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁ-
ଧୂସରିତ-ବିଂ. (ଧୂସର-ଇତ) ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ-
ବିଶିଷ୍ଟ । [ରୁକ୍ଷ ।
ଧୃତ-ବିଂ. (ଧୃ-ତ) ଗୃହୀତ; ଅବଲମ୍ବିତ; ସ୍ଥାପିତ;
ଧୃତ-ରାଷ୍ଟ୍ର-ବି. ମହାଭାରତୋକ୍ତ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ରାଜା ।
ଧୃତି-ବି. (ଧୃ-ତି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ।
ଧୃତିମାନ୍ ବିଂ. (ଧୃତି-ମତ୍) ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।
ଧୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ତ) ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଉଦ୍ଧତ ।
ଧୃଷ୍ଟ-ତା-ବି. ଉଦ୍ଧତଭାବ ।
ଧେଡ଼-ବିଂ. ମାଛଜାତିବିଶେଷ ।
ଧେଣ୍ଡୁରା-ବି. ଢାଗର ବାଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।
ଧେନୁ ବି. (ଧେ-ନୁ) ସବତ୍ସା ଗୋ ।
ଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଧୀର-ଯ) ଧୀରତା; ସହିଷ୍ଣୁତା ।
ଧୈବତ-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ଧୋଇବା-କ୍ରି. (ଧୂଧାତୁରୁ) ଧୌତ କରିବା ।
ଧୋକା-ବି. ସନ୍ଦେହ; ସଂଶୟ ।
ଧୋତି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ର ।
ଧୋବ-ବିଂ. ଶୁଭ୍ର; ଧବଳ । [ଧୋବଣୀ ।
ଧୋବା-ବି. (ଧାବ୍-ଧାତୁଜ) ରଜକ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ଧୌତ-ବି. (ଧାବ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; କ୍ଷାଳିତ ।
ଧୌରେୟ-ବିଂ. (ଧୁର-ଏୟ) ଭାରବାହୀ;
ଧ୍ମାତ-ବି. (ଧ୍ମା-ତ) ଶବ୍ଦିତ । [ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତ) ଗମ୍ଭୀରରୂପେ ଚିନ୍ତିତ ।
ଧ୍ୟାତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତବ୍ୟ) ଗମ୍ଭୀରରୂପେ
ଚିନ୍ତନୀୟ ।
ଧ୍ୟାନ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ଅନ) ଗମ୍ଭୀର ଚିନ୍ତନ ।
ଧ୍ୟେୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ଯ) ଧ୍ୟାନର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଧ୍ରୁବ-ବିଂ. (ଧ୍ରୁ-ଅ) ସ୍ଥିର; ନିଶ୍ଚିତ, ବି. ଧ୍ରୁବ-
ତାରା; ଥୁଣ୍ଟାଗଛ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ବାଳକ ତପସ୍ୱୀ
ବିଶେଷ ।
ଧ୍ରୁବ-ପଦ, ଧ୍ରୁପଦ — ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗମ୍ଭୀର ସଂଗୀତ; ଗାନର ପୁନଃ ପୁନଃ ଗେୟ ଅଂଶ ।
ଧ୍ରୁବରେଖା-ବି. ବିଷୁବରେଖା ।

ଧ୍ରୁବ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ-ବିଶେଷ ।
ଧ୍ୱଂସ ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅ) ନାଶ ; କ୍ଷୟ ।
ଧ୍ୱଂସନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅନ) ନାଶ; କ୍ଷୟ; ପତନ ।
ଧ୍ୱଜ-ବି. (ଧ୍ୱଜ-ଅ) ପତାକା ; ଚିହ୍ନ ।
ଧ୍ୱଜ-ଭଙ୍ଗ-ବି. କ୍ଲୀବତ୍ୱଜନକ ରୋଗବିଶେଷ ।
ଧ୍ୱଜା-ବି. (ଧ୍ୱଜ୍-ଅ) କେତନ ; ପତାକା ।
ଧ୍ୱନି-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଇ) ଶବ୍ଦ ; ବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ।
ଧ୍ୱନିତ ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ନାଦିତ; ଶବ୍ଦିତ ।
ଧ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।
ଧ୍ୱାନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ ।
ଧ୍ୱାନ୍ତ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍-ତ) ଅନ୍ଧକାର ।
ଧ୍ୱାନ୍ତାରି-ବି. (ଧ୍ୱାନ୍ତ-ଅରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ଅଗ୍ନି ।

ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ. ଅ. ନିଷେଧ ବୋଧକ ବା ଅଭାବ ବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନଅର-ବି. (ନଗର ଶବ୍ଦଜ) ରାଜାର ଉଆସ ; ରାଜଭବନ ।
ନଇଁବା କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତହେବା ।
ନଈ-ବି. (ନଦୀଶବ୍ଦଜ) ନଦୀ ।
ନଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ବାଡ଼ି ।
ନଉତି ବି. ପରିମାପକ ବିଶେଷ ; ବଡ଼ ହାଣ୍ଡି ।
ନଉରୁଣି-ବି. (ନଖରଞ୍ଜନୀ) ନଖକାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
ନକଲ-ବି. ପ୍ରତିଲିପି; ଅନୁକରଣ; କୌତୁକ ।
ନକ୍ସା-ବି. ଅଙ୍କିତ ରେଖା-ଚିତ୍ର ।
ନକୁଳ-ବି. ନେଉଳ ।
ନକ୍ତ-ବି. (ନଜ=ଲଜ୍ଜିତ ହେବା=ତ) ରାତ୍ରି ।
ନକ୍ତଚର-ବି. (ନକ୍ତ-ଚର୍-ଅ) ନିଶାଚର ; ରାକ୍ଷସ ।
ନକ୍ତମାଲ-ବି. (ନକ୍ତ-ଆ-ଅଲ୍-ଅ) କରଞ୍ଜବୃକ୍ଷ ।
ନକ୍ର-ବି. (ନ-କ୍ରମ୍-ଅ) କୁମ୍ଭୀର ।
ନକ୍ଷତ୍ର ବି. (ନ-କ୍ଷି-ଅତ୍ର) ତାରା ; ଅଶ୍ୱିନ୍ୟାଦି ସପ୍ତବିଂଶତି ତାରା । [ବିଶେଷ ।
ନଖ-ବି. (ନ-ଖନ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗୁଳିର ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି-
ନଖର-ବି. (ନଖ-ରା-ଅ) ନଖ; ପଶୁର ନଖ ।
ନଖରାୟୁଧ-ବି. (ନଖର-ଆୟୁଧ) ସିଂହ, ବ୍ୟାଘ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁମାନେ ନଖଦ୍ୱାରା ଅସ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।
ନଖୀ-ବିଂ. (ନଖ-ଇନ୍) ନଖବିଶିଷ୍ଟ ; ସେତାର ପ୍ରଭୃତି ବଜାଇବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଡ଼ା ତାର ।
ନଗ-ବି. (ନ-ଗମ୍-ଅ) ପର୍ବତ ।
ନଗଦ୍-ବିଂ. କ୍ରୟକ୍ଷଣେ ମୂଲ୍ୟଦାନ ।
ନଗ-ପତି-ବି. ହିମାଳୟ ।
ନଗର } ନଗରୀ } ବି. (ନଗ-ର,ଈ) ଅଟ୍ଟାଳିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ; ବଡ଼ସହର ।
ନଗର-ପାଳ-ବି. ନଗର ରକ୍ଷକ ; କୋଟୁଆଳ ।
ନଗ୍ନ-ବିଂ. (ନଜ୍-ତ) ବିବସ୍ତ୍ର; ଲଙ୍ଗଳା ।
ନଗ୍ନକ-ବିଂ. (ନଗ୍ନ-କ) ବିବସ୍ତ୍ର ।

ନଗ୍ନିକା—ବି. (ନଗ୍ନ-କ-ଆ) ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ନାରୀ; ବିବସ୍ତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଚେତ୍—ଅ. (ନ-ଚେତ୍) ନତୁବା ।

ନଜର—ବି. (ଆରବୀ) ଦୃଷ୍ଟି; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ; ଉପହାର ।

ନଜୀର—ବି. (ଆରବୀ) ଉଦାହରଣ ।

ନଟ—ବି. (ନଟ୍-ଅ) ନର୍ତ୍ତକ; ଅଭିନୟକାରୀ ।

ନଟନ—ବି. (ନଟ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ ।

ନଟୀ—ବି. (ନଟ୍-ଈ) ନର୍ତ୍ତକୀ; ଅଭିନୟକାରିଣୀ ।

ନଡ଼ା—ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ତୃଣ ।

ନଡ଼ିଆ—ବି. (ନାରିକେଳଶବ୍ଦଜ) ନାରିକେଳ ।

ନଣନ୍ଦ—ବି. (ନନାନ୍ଦୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭଗିନୀ ।

ନଣନ୍ଦୋଇ—ବି. ନଣନ୍ଦର ପତି ।

ନଣ୍ଡା—ବିଂ. ଶିଖାଶୂନ୍ୟ ।

ନତ—ବିଂ. (ନମ୍-ତ) ପ୍ରଣତ; ନମ୍ର ।

ନତି—ବି. (ନମ୍-ତି) ନମସ୍କାର; ନଇଁବା ।

ନତୁବା—ଅ. (ନ-ତୁ-ବା) ନଚେତ୍; ଅଥବା ।

ନଥ—ବି. (ନସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ନାକର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ନଥା—ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବା କାଗଜର ଭାଲି ।

ନଥି—ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଏକତ୍ର ଗୁନ୍ଥା କାଗଜ ।

ନଦ—ବି. (ନଦ୍-ଅ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜଳ ପ୍ରବାହ ।

ନଦୀ—ବି. (ନଦ୍-ଈ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଜଳସ୍ରୋତ; ତଟିନୀ; ସରିତ୍ ।

ନଦୀକୂଳବନ୍ଧି—ବି. ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ନଦୀଜ—ବିଂ. (ନଦୀ-ଜ) ନଦୀରୁ ଜାତ ।

ନଦୀମାତୃକ—ବିଂ. (ନଦୀ-ମାତୃ-କ) ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟରେ ପାଳିତ (ଦେଶ) ।

ନଦ୍ଧ—ବିଂ. (ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ନନ୍ଦ—ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ; କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଳକ ପିତା; ନୃପନନ୍ଦ ।

ନନ୍ଦକ—ବିଂ. (ନନ୍ଦ୍-ଅକ) ଆନନ୍ଦଜନକ

ନନ୍ଦନ—ବି. (ନନ୍ଦ-ଅନ) ପୁତ୍ର ।

ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ—ବି. କୃଷ୍ଣ ।

ନନ୍ଦା—ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଆ) ଜଳାଧାର; ପ୍ରତିପଦ, ଷଷ୍ଠୀ ଓ ଏକାଦଶୀ ଏହି ତିନ ତିଥି ।

ନନ୍ଦଆ—ବି. ବଡ଼ ଜଳକୁଣ୍ଡ ।

ନନ୍ଦିଘୋଷ—ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନଙ୍କର ରଥ; ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଜଗ-ନ୍ନାଥରଥ ।

ନନ୍ଦିତ—ବିଂ. (ନନ୍ଦ-ତ) ଆନନ୍ଦିତ; ତୋଷିତ ।

ନନ୍ଦିନୀ—ବି. (ନନ୍ଦନ୍-ଈ) କନ୍ୟା; ଧେନୁବିଶେଷ ।

ନନ୍ଦୀ—ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଶିବଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅନୁଚର ।

ନପୁଂସକ—ବି. (ନ-ପୁଂସ୍-କ) କ୍ଲୀବ ।

ନପ୍ତା—ବି. (ନ-ପତ୍-ତୃ) ନାତି; ପୁଅ ବା କନ୍ୟାର ପୁତ୍ର ।

ନପ୍ତ୍ରୀ—ବି. (ନପତ୍-ତୃ-ଈ) ନାତୁଣୀ; ପୌତ୍ରୀ; ଦୌହିତ୍ରୀ ।

ନବିସିନ୍ଦା—ବି. ଲେଖକ ।

ନଭ, ନଭଃ—ବି. ଆକାଶ ।

ନଭଶ୍ଚର—ବିଂ. (ନଭସ୍-ଚର-ଅ) ଆକାଶ-ବିହାରୀ; ବାୟୁ; ପକ୍ଷୀ; ମେଘ ।

ନଭସ୍ଥଳ—ବି. (ନଭସ୍-ସ୍ଥଳ) ଆକାଶଦେଶ ।

ନଭୋମଣି-ବି. (ନଭସ୍-ମଣି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ନଭୋମଣ୍ଡଳ-ବି. (ନଭସ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଆକାଶ-
ମଣ୍ଡଳ ।

ନମଃ-ଅ. (ନମ୍-ଅସ୍) ନମସ୍କାର ।

ନମନ-ବି. (ନମ୍-ଅନ) ନତ ହେବା; ପ୍ରଣାମ ।

ନମନୀୟ-ବିଂ. (ନମ୍-ଅନୀୟ) ନମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନମସ୍କାର-ବି. (ନମଃ-କୃ-ଅ) ଉକ୍ତିପୂର୍ବକ ମସ୍ତ-
କର ନମନ । [ସ୍କାର କରାଯାଇଅଛି ।

ନମସ୍କୃତ-ବିଂ. (ନମସ୍-କୃ-ତ) ଯାହାକୁ ନମ-

ନମସ୍ୟ-ବିଂ. (ନମସ୍-ଯ) ପ୍ରଣମ୍ୟ ; ନମସ୍କାର-
ଯୋଗ୍ୟ । [ଈଶ୍ୱରଚନା ।

ନମାଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର

ନମିତ-ବିଂ. (ନମି-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମସ୍କୃତ ।

ନମୁଚି-ବି. (ନ-ମୁଚ-ଇ) ଅସୁରବିଶେଷ ।

ନମୁଚି-ସୂଦନ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ନମୁନା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଆଦର୍ଶ ।

ନମେରୁ-ବି. ପୁନ୍ନାଗବୃକ୍ଷ ।

ନମ୍ୟ-ବିଂ. (ନମ୍-ଯ) ନମନୀୟ ।

ନମ୍ର-ବିଂ. (ନମ୍-ର) ବିନୀତ; ଅବନତ ।

ନମ୍ରତା-ବି. (ନମ୍ର-ତା) ବିନୀତଭାବ ।

ନୟ-ବି. (ନୀ-ଅ) ଉପଦେଶ; ନୀତି; ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର;
କ୍ରୀଡ଼ାବିଶେଷ ।

ନୟନ-ବି. (ନୀ-ଅନ) ଚକ୍ଷୁଃ; ପ୍ରାପଣ ।

ନୟବିଦ୍-ବିଂ. (ନୟ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ ।

ନର-ବି. (ନୃ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ପୁରୁଷ; ଅବତାର-
ବିଶେଷ ।

ନରକ-ବି. (ନୃ-ଅକ) ପରଲୋକରେ ପାପୀର
ଦୁଃଖଭୋଗର ସ୍ଥାନ; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ ।

ନରକାନ୍ତକ-ବି. (ନରକ-ଅନ୍ତକ) ବିଷ୍ଣୁ;
ନାରାୟଣ । [ଶ୍ରେଷ୍ଠପୁରୁଷ ।

ନରଦେବ-ବି. (ନର-ଦେବ) ନରମଧ୍ୟରେ

ନର-ପତି-ବି. ରାଜା ।

ନର-ପୁଙ୍ଗବ-ବି. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ନରମ-ବିଂ. (ନମ୍ରଶବ୍ଦଜ ?) କୋମଳ ।

ନରଲୋକ-ବି. (ନର-ଲୋକ) ମନୁଷ୍ୟଲୋକ;
ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ । [ବିଦ୍ୟମାନ ଯାନ ।

ନରବାହନ-ବି. (ନର-ବାହନ) ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା

ନର-ସିଂହ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନର-ହରି-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନରାଧମ-ବି. (ନର-ଅଧମ) ମନୁଷ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଅତି
ହେୟ ।

ନରୋତ୍ତମ-ବି. (ନର-ଉତ୍ତମ) ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ନର୍ତ୍ତକ-ବି. (ନୃତ୍-ଅକ) ନଟ; ନୃତ୍ୟକାରକ ।

ନର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନୃତ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ; ନାଚ ।

ନର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନୃତ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ନର୍ଦ୍ଦମା-ବି. ପାଣି ବହିଯିବାର ନଳା ।

ନର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ନର୍ଦ୍ଦ-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ନର୍ମ୍ମ-ବି. (ନୃ-ମନ) କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।

ନର୍ମ୍ମଦ-ବି. (ନର୍ମ୍ମନ୍-ଦା-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ାସହଚର ।

ନର୍ମ୍ମଦା-ବି. (ନର୍ମ୍ମ୍ୟ-ଦା-ଅ-ଆ) ବିନ୍ଧ୍ୟାଚଳରୁ
ନିର୍ଗତ ନଦୀବିଶେଷ ।

ନଳ-ବି. (ନଲ୍-ଅ) ନଳୀ; ଉଦ୍ଭିଦ-ବିଶେଷ;
ମାପ-ପଦ୍ଧତି; ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ନଳା-ବି. (ନାଳଶବ୍ଦଜ) ନର୍ଦ୍ଦମା ; ପ୍ରଣାଳୀ ।

ନଳିକା-ବି. (ନଳି-କ-ଅ) ନଳ; ଚୁଙ୍ଗା; ତୂଣ ।

ନଳିତା-ବି. (ନଳ-ତ-ଅ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନଳିତା ପତ୍ର; ଏ ଗଛରୁ ଝୋଟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ନଳିନ-ବି. (ନଳ-ଇନ୍) ପଦ୍ମ ।

ନଳିନୀ ବି. (ନଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ କମଳସମୂହ । [ସରୁ ।

ନଳୀ-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ନଳ; ବନ୍ଧୁକ; ବିଂ.

ନବ-ବିଂ. (ନୂ-ଅ) ନୂଆ, ନୂତନ ।

ନବ-ବିଂ. (ନବନ୍ଶବ୍ଦଜ) ୯ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଗ୍ରହ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ, ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଶନି, ରାହୁ, କେତୁ ଏହି ନବଗ୍ରହ ।

ନବତି-ବିଂ. (ନବନ୍-ତି) ୯୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଦଳ-ବି. ନୂତନପତ୍ର ।

ନବ-ଦ୍ୱାର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ, ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ, ନାସାଦ୍ୱୟ, ମୁଖ, ପାୟୁ ଓ ଉପସ୍ଥ, ଶରୀରର ଏହି ନଅଦ୍ୱାର ।

ନବଧା-କ୍ରି.ବିଂ. (ନବନ୍-ଧା) ନଅପ୍ରକାର ।

ନବ-ନବତି-ବିଂ. ୯୯, ସଂଖ୍ୟା ।

ନବନୀତ-ବି. ଲହୁଣୀ; ଲବଣୀ ।

ନବ-ବଧୂ-ବି. ନୂତନ ବିବାହିତାସ୍ତ୍ରୀ ।

ନବମ-ବିଂ. (ନବନ୍-ମ) ୯ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣ ।

ନବ-ମଲ୍ଲିକା
ନବ-ମାଲିକା } ବି. ନଅଲୀ ଫୁଲ ।

ନବମୀ-ବିଂ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ନବର-ବି. ପ୍ରଜାର ଉତ୍ସବ ।

ନବ-ରଙ୍ଗ-ବି. ନାନା ଭଙ୍ଗୀ ବା ଛନ୍ଦ ।

ନବରତ୍ନ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମାଣିକ୍ୟ, ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦ, ହୀରକ ବିଦ୍ରୁମ, ପଦ୍ମରାଗ, ମରକତ, ନୀଳକାନ୍ତ ଏହି ନବରତ୍ନ । ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ରାଜାଙ୍କର ନଅଜଣ ସଭାପଣ୍ଡିତ ଯଥା ;—ଧନ୍ୱନ୍ତରି, କ୍ଷପଣକ, ଅମରସିଂହ, ଶଙ୍କୁ, ବେତାଳଭଟ୍ଟ, ଘଟକର୍ପର, କାଳିଦାସ, ବରାହମିହିର, ବରରୁଚି ।

ନବରସ-ବି. ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ରର ନବବିଧରସ, ଯଥା ;—ଶୃଙ୍ଗାର, ବୀର, କରୁଣ, ଅଦ୍ଭୁତ, ହାସ୍ୟ, ଭୟାନକ, ବୀଭତ୍ସ, ରୌଦ୍ର, ଶାନ୍ତ ଏହି ନବରସ ।

ନବାତ-ବି. ବନ ।

ନବାନ୍ନ-ବି. (ନବ-ଅନ୍ନ) ନୂତନ ଅନ୍ନ ।

ନବାବ-ବି. କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜଦତ୍ତ ଉପାଧି ବିଶେଷ ।

ନବୀକରଣ-ବି. (ନବ-ଈ-କରଣ) ପୁନର୍ବାର ନୂତନ କରିବା ।

ନବୀନ-ବିଂ. (ନବ-ଈନ) ନୂତନ, ତରୁଣ ।

ନବୀଭୂତ-ବିଂ. (ନବ-ଈ-ଭୂ-ତ) ନୂତନତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ।

ନବୋଢ଼ା-ବି. (ନବ-ଊଢ଼ା) ନୂତନ ବିବାହିତା

ନବ୍ୟ-ବିଂ. (ନବ-ଯ) ନୂତନ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ନଶ୍-ବର) ନାଶଶୀଳ; ଅନିତ୍ୟ; ଅସ୍ଥାୟୀ । [ତୁଚ୍ଛ ।

ନଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନଶ-ତ) ନାଶପ୍ରାପ୍ତ; ପଳାୟିତ ;

ନଷ୍ଟ-ଚେତନ-ବିଂ. ହତଚେତନ; ଅଚେତନ ;

ନଷ୍ଟା-ବି. ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର ।
ନସିବ୍-ବି. (ଆରବୀ) ଅଦୃଷ୍ଟ ।
ନସ୍ୟ-ବି. (ନସ=ନାସା-ଯ) ନାସ (ନାସାରେ ଗୃହୀତ ତମାଖୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ) ।
ନସ୍ୟଧାନୀ-ବି. ନସ୍ୟାଧାର ।
ନହୁଣି-ବି. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲବଣୀ ।
ନହୁଷ-ବି. ଯଯାତିଙ୍କର ପିତା ।
ନା-ଅ. ନିଷେଧବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ନାକ-ବି. (ନ-ଅକ) ସ୍ୱର୍ଗ; (ନାସିକାଶବ୍ଦଜ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ନାକଚଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ନାକଗ୍ରା-ବି. ମନ୍ଦ । [ବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
ନାକୁଆସୀ-ବି. ନାକରୁ ବାଳ ବାହାର କରି-
ନାକ୍ଷତ୍ରିକ-ବି. (ନକ୍ଷତ୍ର-ଇକ) ନକ୍ଷତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନାଗ-ବି. ସର୍ପ; ହସ୍ତୀ । [ଶର ବୃକ୍ଷ ।
ନାଗ କେଶର-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନାଗେ-
ନାଗ-ଚୂଡ଼-ବି. (ନାଗ-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।
ନାଗ-ଦନ୍ତ-ବି. କାନ୍ଥରେ ପୋତା କିଲା ।
ନାଗ-ପାଶ-ବି. ବରୁଣଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର; ସର୍ପରୂପ ପାଶ; ଦୁର୍ମୋଚ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ନାଗର-ବି. (ନଗର-ଅ) ନଗରଜାତ; ବି. ରସିକ; ଦେବନାଗର ଅକ୍ଷର ।
ନାଗରଙ୍ଗ-ବି. ନାରଙ୍ଗୀ ।
ନାଗରାଜ-ବି. (ନାଗ-ରାଜନ) ଅନନ୍ତ; ସର୍ପରାଜ; ଐରାବତ ହସ୍ତୀ ।
ନାଗରିକ-ବି. (ନଗର-ଇକ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାଗରୀ-ବି. ରସିକା; କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ନାଗବଲ୍ଲୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଲଲତା; ପାନଗଛ ।
ନାଗ-ଲୋକ-ବି. ପାତାଳ ।
ନାଗା-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀବିଶେଷ; ପାର୍ବତୀୟ ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ । [ସିଂହ ।
ନାଗାନ୍ତକ-ବି. (ନାଗ-ଅନ୍ତକ) ଗରୁଡ଼; ମୟୂର
ନାଗେଶ୍ୱର-ବି. (ନାଗ-ଈଶ୍ୱର) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ନାଚ-ବି. (ନୃତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ନର୍ତ୍ତନ ।
ନାଚାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅସହାୟ, ନିରୁପାୟ ।
ନାଛିବା-କ୍ରି. (ଲକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ।
ନାଟ-ବି. (ନଟ୍-ଧାତୁରୁ) ନୃତ୍ୟ, ଅଭିନୟ ।
ନାଟକ-ବି. (ନଟ୍-ଅକ) ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ ।
ନାଟକୀୟ-ବି. (ନାଟକ-ଈୟ) ନାଟକସଂକ୍ରାନ୍ତ ।
ନାଟମନ୍ଦିର-ବି. ଦେବମନ୍ଦିରସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାସାଦ ।
ନାଟିକା-ବି. (ନଟ୍-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଟକ-ବିଶେଷ । [ତ୍ରିତୟ; ନୃତ୍ୟକ୍ରିୟା ।
ନାଟ୍ୟ-ବି. (ନଟ୍-ଯ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ ଏହି
ନାଟ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ନାଟଘର, ନାଟମନ୍ଦିର; ରଙ୍ଗଭୂମି ।
ନାଡ଼ୀ-ବି. (ନଡ଼୍-ଇ) ରକ୍ତଧମନୀ ।
ନାଡ଼ୀନକ୍ଷତ୍ର-ବି. (ନାଡ଼ୀ-ନକ୍ଷତ୍ର) ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ।
ନାଡ଼ୀ-ବ୍ରଣ-ବି. ନାଳୀଘା ।
ନାତ-ବି. ଗୋଡ଼ରେ ପ୍ରହାର ।
ନାତି-ବି. (ନପ୍ତୃଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ପୁତ୍ର ।
ନାତୁଣୀ-ବି. (ନପ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ଝିଅ ।

ନାଥ-ବି. (ନାଥ୍-ଅ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାଦ-ବି. (ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନାଦିତ-ବିଂ. (ନାଦ-ଇତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନାଦୀ-ବିଂ. (ନଦ୍-ଇନ୍) ଯେ ଶବ୍ଦ କରେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ନାଦେୟ-ବିଂ. (ନଦୀ-ଏୟ) ନଦୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାନା-ଅଂ. ବହୁବିଧ ।

ନାନୀ-ବି. ବଡ଼ଭଉଣୀ ।

ନାନ୍ଦୀ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇ) ନାଟକାଦି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦେବତାଦିଙ୍କର ସ୍ତୁତି ବା ବନ୍ଦନା; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ନାନ୍ଦୀ-ମୁଖ-ବି. ବିବାହାଦି ଶୁଭକର୍ମରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ।

ନାପିତ-ବି. ଜାତିବିଶେଷ; ଭଣ୍ଡାରି ।

ନାଭି-ବି. (ନହ୍-ଇ) ଉଦରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ନାହି । [ବ୍ରହ୍ମା ।

ନାଭିଜନ୍ମା-ବି. (ନାଭି-ଜନ୍ମନ୍) ପଦ୍ମଯୋନି;

ନାଭିସ୍ଥଳ-ବି. ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ।

ନାମ-ବି. ଆଖ୍ୟା; ଯଶ ।

ନାମକରଣ-ବି. (ନାମନ୍-କୃ-ଅନ) ବିଧିପୂର୍ବକ ସନ୍ତାନର ନାମଦେବା । [ଆଖ୍ୟା ।

ନାମଧେୟ-ବି. (ନାମନ୍-ଧେୟ) ନାମ; ସଂଜ୍ଞା;

ନାମ-ମୁଦ୍ରିକା-ବି. ନାମାଙ୍କିତ ମୁଦି ।

ନାମାବଳୀ-ବି. (ନାମ-ଅବଳୀ) ଦେବତା-ନାମାଙ୍କିତ ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନାୟକ-ବି. (ନୀ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି; ସେନାପତି; ପ୍ରଣୟୀପୁରୁଷ; ନେତା ।

ନାୟିକା-ବି. (ନୀ-ଅକ ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ପ୍ରଣୟିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାୟେବ-ବି. (ଆରବୀ) ଜମୀଦାରର ପ୍ରତିନିଧି ।

ନାରକୀ-ବିଂ. (ନରକ-ଇନ୍) ନରକଭୋଗୀ; ପାପିଷ୍ଠ ।

ନାରଖାର-ବି. ଛାରଖାର; ନଷ୍ଟ ।

ନାରଙ୍ଗ-ବି. ନାଗରଙ୍ଗ ଲେମ୍ବୁ ।

ନାରଦ-ବି. ଦେବର୍ଷିବିଶେଷ ।

ନାରାଚ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ; ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ; ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ନାରାୟଣ-ବି. (ନାର=ନରସମୂହ-ଅୟନ=ଆଶ୍ରୟ) ପରମେଶ୍ୱର; ବିଷ୍ଣୁ ।

ନାରିକେଳ-ବି. ନଡ଼ିଆ ।

ନାରୀ-ବି. (ନର-ଅ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ।

ନାଲ-ବି. (ନଲ୍-ଅ) ମୃଣାଳ; ଜଳନିର୍ଗମ ପଥ; (ଘଣ୍ଟଶବ୍ଦ) ମୁଖନିଃସୃତଜଳ ।

ନାଲି-ବି. ପଇଡର କୋମଳ ଶସ ।

ନାଲିଶ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅଭିଯୋଗ ।

ନାଲୀ-ବି. ପାଣି ଯିବାର ମାର୍ଗ ।

ନାଲୀକ-ବି. (ନାଲୀ-କୈ-ଅ) ଶର; ଶଲ୍ୟାସ୍ତ୍ର ।

ନାବ-ବି. (ନୌ-ଅ) ନୌକା ।

ନାବିକ ବି. (ନୌ-ଇକ) ନୌକାଚାଳକ; ମାଝି ।

ନାବୀ-ବି. ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ନୌକା; ଜାହାଜପ୍ରଭୃତି ।

ନାବ୍ୟ-ବିଂ. (ନୌ-ଯ) ନୌକାଦ୍ୱାରା ଗମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନାଶ-ବି. (ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ମୃତ୍ୟୁ ।

ନାଶକ-ବି. (ନଶ୍-ଅକ) ନାଶକର୍ତ୍ତା ।

ନାଶନ-ବି. (ନଶ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦନ; ବିଲୋପନ ।

ନାଶିତ-ବି. (ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିନାଶିତ; ନଷ୍ଟ ।

ନାସ-ବି. (ନସ୍ୟ-ଶବ୍ଦଜ) ଧୂଁଆପତ୍ର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ନାସତ୍ୟ-ବି. ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଦ୍ୱୟ ।

ନାସା } ବି. ନାକ; ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ନାସିକା }

ନାସ୍ତି-ଅ. (ନ-ଅସ୍ତି) ନାହିଁ ।

ନାସ୍ତିକ-ବି. (ନାସ୍ତି-କ) ଯେଉଁ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ କିମ୍ବା ପରଲୋକ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ।

ନାସ୍ତିକତା } ବି. (ନାସ୍ତିକ-ତା, ଯ) ଈଶ୍ୱର ବା ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ।
ନାସ୍ତିକ୍ୟ }

ନାହା-ବି. (ନାଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାହା-ବି. (ନାବଶବ୍ଦଜ) ନୌକା ।

ନାହିଁ-ଅ. (ନିଷେଧାର୍ଥକ) ନାସ୍ତି ।

ନି-(ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅନ୍ତର୍ଭାବ; ଆଶ୍ରୟ; ଅଧୋଭାଗ; ନିବେଶ; ନିଷେଧ-ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।

ନିର୍ } (ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅଭାବ; ନିଷେଧ; ନିତାନ୍ତ; ବହିଷ୍କରଣ ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।
ନିଃ }

ନିଃକ୍ଷତ୍ରିୟ-ବି. (ନିର୍-କ୍ଷତ୍ରିୟ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ରହିତ ।

ନିଃଶଙ୍କ-ବି. (ନିର୍-ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ନିଃଶବ୍ଦ ବି. (ନିର୍-ଶବ୍ଦ) ନୀରବ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ନିଃଶେଷ-ବି. (ନିର୍-ଶେଷ) ଶେଷରହିତ;

ନିଃଶେଷିତ-ବି. (ନିଃଶେଷ-ଇତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟୟିତ ବା ସମାପିତ ।

ନିଃଶ୍ରେଣୀ-ବି. (ନିଃ-ଶ୍ରେଣୀ) ନିଶୁଣୀ; ସିଡ଼ି ।

ନିଃଶ୍ୱସନ } ବି. (ନିର୍-ଶ୍ୱସ୍-ଅନ, ଅ) ପ୍ରାଣ ବାୟୁର ନିଃସରଣ ।
ନିଶ୍ୱାସ }

ନିଃସଙ୍ଗ-ବି. (ନିର୍ ସଙ୍ଗ) ସଙ୍ଗରହିତ; ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।

ନିଃସନ୍ଧି-ବି. (ନିର୍-ସନ୍ଧି) ସନ୍ଧିରହିତ ।

ନିଃ-ସମ୍ବଳ-ବି. ସଙ୍ଗ [illegible] [ଷ୍କରଣ ।

ନିଃସାରଣ-ବି. (ନିର୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ବହିଂ

ନିଃସାରିତ-ବି. (ନିର୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିଃସୀମ-ବି. ସୀମାରହିତ ।

ନିଃସୃତ-ବି. (ନିର୍-ସୃ-ତ) ନିର୍ଗତ; ବହିର୍ଗତ ।

ନିଃସ୍ପୃହ-ବି. ସ୍ପୃହାରହିତ; ନିଷ୍କାମ ।

ନିଃସ୍ରବ-ବି. (ନିର୍-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଗମନ ।

ନିଃସ୍ୱ-ବି. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ଦରିଦ୍ର; ଅସହାୟ ।

ନିଅଁ-ବି. ଅଗ୍ନି ।

ନିଅଁାଳୀ-ବି. (ନବମାଳିକାଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ନିଉଁଛାଇବା-କ୍ରି. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାଇବା,

ନିଉଁଛାଳି-ବି. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାପନା

ନିକ-ବି. ଭଲ; ପରିଷ୍କାର । [କରିବା ।

ନିକଟ-ବି. (ନି-କଟ୍-ଅ) ସମୀପ; ଅଦୂର ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ-ବି. (ନିକଟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମୀପସ୍ଥିତ । [କ୍ଷିପ୍ତ ।

ନିକର-ବି. (ନି-କୃ-ଅ) ସମୂହ; ରାଶି; ବି.

ନିକଷ ବ. (ନି-କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର ।
ନିକଷଣ-ବ. (ନି-କଷ୍ ଅନ)ଘର୍ଷଣ; ଉଲ୍ଲେଖନ ।
ନିକଷା-ବ. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।
ନିକଷାତ୍ମଜ-ବ. (ନିକଷା-ଆତ୍ମଜ) ରାବଣ ।
ନିକା ବ. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଭୁକ୍ତା ବା ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ବିବାହ ।
ନିକାଯ୍ୟ-ବ. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ; ଆଳୟ ।
ନିକାର ବ. (ନି-କୃ-ଅ) ପରାଭବ; ଅପମାନ ।
ନିକାଶ-ବ. (ନି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ ।
ନିକାଷ-ବ. (ନି-କଷ-ଅ) କର୍ଷଣ; ଘର୍ଷଣ ।
ନିକାସ ବ (ଫାର୍ସୀ) ହିସାବ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ; ଜଳନିର୍ଗମନ । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ନିକ୍ତି-ବ. ସୁନା ରୂପା ପ୍ରଭୃତି ଓଜନ କରିବାର
ନିକୁଞ୍ଜ-ବ. ଲତାମଣ୍ଡପ; ଲତାଗୃହ ।
ନିକୁମ୍ଭ ବ. କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ରାକ୍ଷସର ପୁତ୍ର ।
ନିକୁରମ୍ବ-ବ. ନିଚୟ; ସମୂହ ।
ନିକୃତ-ବ. (ନି-କୃ-ତ) ତିରସ୍କାର; ଅପକାର ।
ନିକୃତ୍ତ-ବଂ. (ନି-କୃତ-ତ) ଛିନ୍ନ; ଖଣ୍ଡିତ ।
ନିକୃଷ୍ଟ-ବଂ. (ନି-କୃଷ୍-ତ) ଅପକୃଷ୍ଟ; ନୀଚ ।
ନିକେତ } ବ. (ନି-କିତ୍-ଅ, ଅନ) ଗୃହ;
ନିକେତନ } ଆଳୟ ।
ନିକ୍ୱଣ-ବ. (ନି-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।
ନିକ୍ଷିପ୍ତ-ବଂ. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଫୋପଡ଼ା ଭ୍ୟକ୍ତ; ନ୍ୟସ୍ତ । [ତ୍ୟାଗ ।
ନିକ୍ଷେପ-ବ. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) କ୍ଷେପଣ; ନ୍ୟାସ;
ନିଖ-ବ. (ଲିକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ର କେଶକୀଟ ।
ନିଖଟୁ-ବଂ. ଯେ ଖଟେ ନାହିଁ; ଅଳସୁଆ ।
ନିଖର୍ବ-ବଂ. ବାମନ । ବ. ଦଶସହସ୍ରକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ନିଖାତ-ବଂ. (ନି-ଖନ୍-ତ) ଖନିତ; ପ୍ରୋଥିତ ।
ନିଖିଳ-ବ. (ନି-ଖିଲ) ସମସ୍ତ; ଅଖଣ୍ଡ ।
ନିଖୁଣ-ବଂ. ନାହିଁ ଖୁଣ ଯାହାର; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।
ନିଗଡ଼-ବ. (ନି-ଗଡ଼-ଅ) ବେଡ଼ି; ଲୌହ-
ନିଗଡ଼ିତ-ବଂ. ଶୃଙ୍ଖଲ-ବଦ୍ଧ । [ଶୃଙ୍ଖଳ ।
ନିଗଦିତ-ବଂ. (ନି-ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ଉକ୍ତ ।
ନିଗମ-ବ. (ନି-ଗମ୍-ଅ) ବେଦ; ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।
ନିଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ନି-ଗଲ୍-ଣିଚ୍=ନିଗାଳି) ଗାଳିବା, ନିଗାଡ଼ିବା ।
ନିଗୂଢ଼-ବଂ. (ନି-ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଅପ୍ରକାଶିତ ।
ନିଗୃହୀତ-ବଂ. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ; ଉତ୍ପୀଡ଼ିତ ।
ନିଗ୍ରହ-ବ. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଅନୁଗ୍ରହର ବିପରୀତ; ତାଡ଼ନା; ପୀଡ଼ନ; ତିରସ୍କାର; ଦଣ୍ଡ ।
ନିଚୟ-ବ. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।
ନିଚୁଳ-ବ. ବେତଗଛ ।
ନିଚୋଳ-ବ. (ନି-ଚୁଲ୍-ଅ) କଞ୍ଚୁକ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଘଘରା ।
ନିଛଟିଆ-ବଂ. ନିର୍ଲ୍ଲଜ ।
ନିଜ-ବଂ. (ନି-ଜନ୍-ଅ) ଆପଣାର ।
ନିଠ୍-ବ. ନିଷ୍ଠୁର ।
ନିଠଳ-ବ. କପାଳ ।
ନିଠେଇବା-କ୍ରି. ମଠେଇବା ।

ନିତମ୍ବ-ବି. (ନି-ତମ୍-ବ) ପିଛ; କଟି; ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱଦେଶ । [ମ୍ବବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ନିତମ୍ବିନୀ-ବି. (ନିତମ୍ବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତ ନିତ-
ନିତଳ-ବି. (ନି-ତଳ) ପାତାଳବିଶେଷ ।
ନିତାନ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ତମ୍-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅତିଶୟ ।
ନିତି-କ୍ରି. ବିଂ. (ନିତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିଦିନ ।
ନିତ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ତ୍ୟ) ସର୍ବଦା ବର୍ତ୍ତମାନ, ଶାଶ୍ୱତ; କ୍ରି. ବି. ପ୍ରତିଦିନ ।
ନିଦ-ବି. (ନିଦ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ନିଦ୍ରା ।
ନିଦର୍ଶନ-ବି. (ନି-ଦୃଶ୍-ଅନ) ଉଦାହରଣ; ଚିହ୍ନ; ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।
ନିଦା-ବିଂ. ଦୃଢ଼; ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ।
ନିଦାଘ-ବି. (ନି-ଦହ୍-ଅ) ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଉତ୍ତାପ ।
ନିଦାନ-ବି. (ନି-ଦା-ଅନ) ମୂଳକାରଣ; ଅନ୍ତ ।
ନିଦାରୁଣ-ବିଂ. (ନି-ଦାରୁଣ) ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ନିଦିଧ୍ୟାସନ-ବି. (ନି-ଧ୍ୟୈ-ସନ୍-ଅନ) ପ୍ରଗାଢ଼ ଧ୍ୟାନ । [ସମୀପ ।
ନିଦେଶ-ବି. (ନି-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅନୁମତି;
ନିଦେଶ-ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଆଜ୍ଞାବହ ।
ନିଦ୍ରା-ବି. (ନି-ଦ୍ରା-ଅ) ନିଦ; ଅଚେତନଭାବ ।
ନିଦ୍ରାଳୁ-ବିଂ. (ନିଦ୍ରା-ଆଳୁ) ନିଦ୍ରାଶୀଳ;
ନିଦ୍ରିତ-ବିଂ. ସୁପ୍ତ; ଅଚେତନ । [ଅଳସ ।
ନିଧନ-ବି. (ନି-ଧନ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ବିନାଶ ।
ନିଧାନ-ବି. (ନି-ଧାନ୍-ଅ) ଆଧାର; ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ରତ୍ନାଦି ।
ନିଧି-ବି. (ନି-ଧା-ଇ) ଆଧାର; ରତ୍ନ ।
ନିଧୁବନ-ବି. (ନି-ଧୂ-ଅନ) କମ୍ପନ; ରମଣ; କ୍ରୀଡ଼ାକୌତୁକ ।
ନିନାଦ-ବି. (ନି-ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।
ନିନାଦିତ-ବିଂ. (ନି-ନଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।
ନିନୀଷା-ବି. (ନୀ-ସନ୍-ଅ) ନେବାର ଇଚ୍ଛା ।
ନିନ୍ଦକ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ-ଅକ) ନିନ୍ଦାକାରୀ ।
ନିନ୍ଦା-ବି. (ନିନ୍ଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; କୁତ୍ସା ।
ନିନ୍ଦନୀୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ନିନ୍ଦା-ଯୋଗ୍ୟ; ଦୂଷଣୀୟ ।
ନିନ୍ଦିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦ୍-ତ) ଦୂଷିତ; ଗର୍ହିତ ।
ନିନ୍ଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ନିନ୍ଦନୀୟ ।
ନିପଟେ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ନିପତିତ-ବିଂ. (ନି-ପତ୍-ତ) ଅଧଃପତିତ ।
ନିପାତ-ବି, (ନି-ପତ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ନିଧନ; ଅଧଃପତନ ।
ନିପାତନ-ବି.(ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ)ତଳେକ୍ଷେପଣ; ବିନାଶନ; ବ୍ୟାକରଣ-ବିଧିବିରୁଦ୍ଧ ପଦସାଧନ ।
ନିପାତିତ-(ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିନାଶିତ । [କୁଣ୍ଡ ।
ନିପାନ-(ନି-ପା-ଅନ) କୂପାଦର ନିକଟସ୍ଥ ଜଳ-
ନିପୀଡ଼ନ-(ନି-ପୀଡ଼୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; କ୍ଲେଶଦାନ ।
ନିପୀଡ଼ିତ-(ନି-ପୀଡ଼୍-ତ) ନିଗୃହୀତ; ମର୍ଦ୍ଦିତ ।
ନିପୁଣ-ବିଂ. (ନି-ପୁଣ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ସମର୍ଥ ।
ନିବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ; ବଦ୍ଧ; ନିବେଶିତ ।
ନିବନ୍ଧ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ନିବନ୍ଧନ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅନ) କାରଣ; ହେତୁ; ଅବଲମ୍ବନ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦ; ବଧ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିଭ୍-ବିଂ. (ନି-ଭା-ଅ) ସଦୃଶ; ତୁଲ୍ୟ ।

ନିଭୃତ-ବିଂ. (ନି-ଭୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ, ନିର୍ଜନ ।

ନିମ ବି. (ନିମ୍ବଶବ୍ଦଜ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।

ନିମକ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଲବଣ ।

ନିମକ୍-ହାରାମ-ବିଂ. କୃତଘ୍ନ ।

ନିମଗ୍ନ-ବିଂ. (ନି-ମସ୍ଜ୍-ତ) ବୁଡ଼ିରହିଥିବା; ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଅବସ୍ଥ ।

ନିମଜ୍ଜନ-ବି.(ନି-ମସ୍ଜ୍-ଅନ)ଜଳରେ ବୁଡିବା ; ଅବଗାହନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ବି. (ନି-ମନ୍ତ୍ର୍-ଅନ) ସାଦର ଆହ୍ୱାନ; ଭୋଜନାର୍ଥ ଆହ୍ୱାନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ମନ୍ତ୍ର୍-ତ) ସାଦରେ ଆହୂତ ।

ନିମିତ୍ତ-ବି. (ନି-ମିଦ୍-ତ) କାରଣ ; ପ୍ରୟୋଜନ: ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମିଷ / ନିମେଷ } ବି.- { ନି-ମିଷ୍-ଅ / ନି-ମିଷ୍-ଘଞ୍ } ପଲକ;ପକ୍ଷ୍ମପାତ ।

ନିମୀଳନ-ବି. (ନି-ମୀଲ୍-ଅନ) ଆଖିବୁଜିବା; ସଙ୍କୋଚକରଣ ।

ନିମ୍ନ-ବିଂ. ନୀଚ; ଅଧଃସ୍ଥିତ ।

ନିମ୍ନ-ଗା-ବି. ନଦୀ ।

ନିମ୍ବ-ବି. ନିମ୍ବଗଛ । [ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିୟତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ ; ସ୍ଥିର । କ୍ରି.

ନିୟତି-ବି. (ନି-ଯମ୍-ତି) ଐଶିକ ନିୟମ; ଭାଗ୍ୟ ।

ନିୟନ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତୃ) ଚାଳକ; ଶାସକ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ଯନ୍ତ୍ର୍-ତ) ଦମିତ ।

ନିୟମ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅ) ବନ୍ଧ; ବ୍ରତାଦି; ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ ।

ନିୟମ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ନିୟମାଧୀନ ।

ନିୟମନ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅନ) ନିୟମଦ୍ୱାରା ଶାସନ । [ଶାସିତ ।

ନିୟମିତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ନିୟମ-ବଦ୍ଧ ;

ନିୟାମକ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ଅକ) ଯେ ନିୟମ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ; ନିୟମକର୍ତ୍ତା; ନିୟନ୍ତା ।

ନିୟୁକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତ) କର୍ମ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଆଦିଷ୍ଟ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିୟୁତ-ବି. (ନି-ଯୁ-ତ) ଦଶଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ।

ନିୟୋକ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ନିୟୋଗ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅ) ଶାସନ; ଆଜ୍ଞା; ଭାରାର୍ପଣ । [କର୍ତ୍ତା ।

ନିୟୋଜକ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅକ) ନିୟୋଗ-

ନିୟୋଜନ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ।

ନିୟୋଜିତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଇ-ତ) ବ୍ୟାପାରିତ;

ନିୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଯ) ନିୟୁକ୍ତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ନିରଂଶ-ବିଂ. (ନିଃ-ଅଂଶ) ଅଂଶରହିତ, ଭାଗାଧିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିରକ୍ଷରେଖା, ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତ } ବି. (ନିଃ-ଅକ୍ଷ) ବିଷୁବରେଖା; ଯେଉଁ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତରାର୍ଦ୍ଧ ଓ ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ନିରଙ୍କୁଶ ବିଂ. (ନିର୍-ଅଙ୍କୁଶ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ; ଦଣ୍ଡ-ଭୟ-ରହିତ ।

ନିରଖ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ।

ନିରଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅଞ୍ଜନ) ନିର୍ମଳ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ ।

ନିରତ-ବିଂ. (ନି-ରମ୍-କ୍ତ) ଆସକ୍ତ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିରତେ-କ୍ରି. ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିରତିଶୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅତିଶୟ) ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନାହିଁ; ଅତ୍ୟଧିକ ।

ନିରନ୍ତର-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ତର) ନିବିଡ଼; ଘନ; କ୍ରି.ବିଂ. ଅନବରତ; ସର୍ବଦା ।

ନିରନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ନ) ଅନ୍ନାଭାବେ କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ନିରନ୍ୱୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ୱୟ) ନିଃସମ୍ପର୍କ; ନିର୍ବଂଶ ।

ନିରପତ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ୟ) ନିଃସନ୍ତାନ ।

ନିରପତ୍ରପ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ରପା) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।

ନିରପରାଧ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପରାଧ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । [ରହିତ; ସ୍ୱାଧୀନ ।

ନିରପେକ୍ଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷା

ନିରମ୍ବୁ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅମ୍ବୁ) ନିର୍ଜଳ ।

ନିରୟ-ବି. (ନିର୍-ଅୟ) ନରକ ।

ନିରର୍ଥକ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅର୍ଥ-କ) ବ୍ୟର୍ଥ; ବିଫଳ; ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ।

ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବ-ଛିଦ୍-କ୍ତ) ଅନବଚ୍ଛିନ୍ନ; ନିରନ୍ତର; କେବଳ ।

ନିରବଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବଧି) ନିରନ୍ତର; ଅସୀମ । [ଶୂନ୍ୟ; ନିରାକାର ।

ନିରବୟବ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବୟବ) ଅବୟବ-

ନିରଶନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅଶନ) ଭୋଜନ-ରହିତ ।

ନିରସନ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅନ) ନିରାକରଣ ।

ନିରସ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-କ୍ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ନିରାକୃତ; ନିବୃତ୍ତ ।

ନିରାକରଣ-ବି. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ଅନ) ନିବାରଣ; ଦୂରୀକରଣ; ଖଣ୍ଡନ । [ରହିତ ।

ନିରାକାଙ୍କ୍ଷ ବିଂ. (ନିର୍-ଆକାଙ୍କ୍ଷା) ଆକାଙ୍କ୍ଷା-

ନିରାକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ କୃ-ଅ) ଆକାରଶୂନ୍ୟ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ଆକାଶ । [ଅତ୍ୟାକୁଳ ।

ନିରାକୁଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆକୁଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଳ;

ନିରାକୃତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ-କୃ-କ୍ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ନିରାଟ-ବିଂ. ନିଦା; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ନିରାତଙ୍କ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆତଙ୍କ) ନିର୍ଭୟ ।

ନିରାନନ୍ଦ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆନନ୍ଦ) ଆନନ୍ଦ ରହିତ ।

ନିରାପଦ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆପଦ) ଆପଦ୍ ରହିତ; ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ନିରାମୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମୟ) ନୀରୋଗ; ସୁସ୍ଥ ।

ନିରାମିଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମିଷ) ମାଂସାଦି ଆମିଷ ରହିତ ।

ନିରାଲମ୍ବ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆଲମ୍ବ) ଅବଲମ୍ବନଶୂନ୍ୟ ।

ନିରାଶ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆଶା) ଆଶାରହିତ ।

ନିରାଶ୍ରୟ-ବି. (ନିର୍-ଆଶ୍ରୟ) ଅସହାୟ; ଅଶରଣ ।

ନିରାସ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅ) ନିରସନ; ନିରାକରଣ ।

ନିରାହାର-ବି. (ନିର୍-ଆହାର) ଆହାରରହିତ ।

ନିରୀକ୍ଷକ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ଦର୍ଶକ; ଯେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ ।

ନିରୀକ୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ନିରୀକ୍ଷିତ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଦୃଷ୍ଟ; ଅବଲୋକିତ ।

ନିରୀଶ୍ୱର-ବି. (ନିର୍-ଈଶ୍ୱର) ନାସ୍ତିକ ।

ନିରୀହ ବି. (ନିର୍-ଈହ) ନିଃସ୍ପୃହ; ଯେ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ ନାହିଁ ।

ନିରୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତ) ବେଦାଙ୍ଗଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ । [ମୀମାଂସା ।

ନିରୁକ୍ତି-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତି) ନିଃଶେଷ କଥନ;

ନିରୁତ୍ତର-ବି. (ନିର୍-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦାନରେ ଅସମର୍ଥ ।

ନିରୁଦ୍ଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ତ) ନିବାରିତ; ସ୍ତମ୍ଭିତ ।

ନିରୁପମ-ବି. (ନିର୍-ଉପମା) ଅତୁଲ୍ୟ ।

ନିରୂପଣ ବି. (ନି-ରୂପ୍-ଅନ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।

ନିରେଖିବା-କ୍ରି. (ନିଃ-ଈକ୍ଷ୍ ଧାତୁରୁ) ଦେଖିବା; ଅନାଇବା ।

ନିରୋଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ; ନିଗ୍ରହ ।

ନିରୋଧକ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅକ) ନିରୋଧକାରୀ ।

ନିରୋଲା-ବି. ନିର୍ମଳ; ନିର୍ଜନ ।

ନିଋତି ବି. ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣର ପୂସବଣେନ୍ଦ୍ର ଅଧିପତି ।

ନିର୍ଗତ-ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ; ନିଃସୃତ ।

ନିର୍ଗମ, ନିର୍ଗମନ ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ଅ, ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିର୍ଗୁଣ-ବି. (ନିର୍-ଗୁଣ) ଗୁଣହୀନ; ବି. ସତ୍ତ୍ୱରଜସ୍ତମୋଗୁଣରହିତ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ନିର୍ଘଣ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଘଣ୍ଟ୍-ଅ) ସୂଚୀପତ୍ର; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ନିରୂପଣ; ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ନିର୍ଘାତ-ବି. (ନିର୍-ହନ୍-ଅ) ବାୟୁଦ୍ୱୟର ଅଭିଘାତ ଶବ୍ଦ; ବି. ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିର୍ଘୃଣ-ବି. (ନିର୍ ଘୃଣା) ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଘୃଣାରହିତ

ନିର୍ଘୋଷ ବି. (ନିର୍-ଘୁଷ୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର ଧ୍ୱନି ।

ନିର୍ଜନ-ବି. (ନିର୍-ଜନ) ଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ଜର-ବି. (ନିର୍ ଜରା) ଦେବତା; ତ୍ରିଦଶ ।

ନିର୍ଜିତ-ବି. (ନିର୍-ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ନିର୍ଜୀବ-ବି. (ନିର୍-ଜୀବ) ଜୀବନଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ ।

ନିର୍ଝର-ବି. (ନିର୍-ଝର) ଝରଣା, ବାଉପବ ହୃ ।

ନିର୍ଝରିଣୀ-ବି. (ନିର୍-ଝର୍-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ; ଗିରିନଦୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅ) ନିରୂପଣ; ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତକାରୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ନିଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବି. (ନିର୍-ନୀ-ତ) ନିରୂପିତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣେୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଯ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୟ-ବି. (ନିର୍-ଦୟା) ନିଷ୍ଠୁର ।
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅବଧାରଣ।
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-ବି. (ନିର୍-ଦୋଷ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ଧନ-ବି. (ନିର୍-ଧନ) ଦରିଦ୍ର ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରକ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । [ମୀମାଂସା ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅନ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ ;
ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ତ) ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ନିର୍ଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଯ) ନିରୂପଣୀୟ ।
ନିର୍ଦ୍ଧୂତ-ବି. (ନିର୍-ଧୂ-ତ) ଦୂରୀକୃତ; ବର୍ଜିତ ।
ନିର୍ବନ୍ଧ-ବି. (ନିର୍-ବନ୍ଧ-ଅ) ନିୟମ; ଆଗ୍ରହ ।
ନିର୍ବଳ-ବି. (ନିର୍-ବଳ) ବଳହୀନ, କ୍ଷୀଣ ।
ନିର୍ଭର-ବି. (ନିର୍-ଭୃ-ଅ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ; ଭରସା; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ । [ରହିତ ।
ନିର୍ଭୀକ-ବି. (ନିର୍-ଭୀ-କ) ନିର୍ଭୟ; ଭୟ-
ନିର୍ମକ୍ଷିକ-ବି. (ନିର୍-ମକ୍ଷିକା) ମକ୍ଷିକାଶୂନ୍ୟ; ନିଭୃତ । [ଜନାପନ୍ନ ।
ନିର୍ମନ୍ଥନ-ବି. (ନିର୍-ମନ୍ଥ-ଅନ) ମନ୍ଥନ;
ନିର୍ମତ୍ସର ବି. (ନିର୍-ମତ୍ସର) ଦ୍ୱେଷଶୂନ୍ୟ ନିରହଂକାର ।
ନିର୍ମମ-ବି. (ନିର୍-ମମ) ମମତାଶୂନ୍ୟ; ବାସନାରହିତ; ସ୍ନେହଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ନିର୍ମଳ ବି. (ନିର୍-ମଳ) ଶୁଦ୍ଧ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ନିର୍ମାକ୍ଷୀ-ବି. (ନିର୍ଲକ୍ଷଣବାଚକ) ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ନିର୍ମାଣ-ବି. (ନିର୍-ମା-ଅନ) ଗଠନ; ରଚନା; ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
ନିର୍ମାତା-ବି. (ନିର୍-ମା-ତୃ) ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ।
ନିର୍ମାଲ୍ୟ-ବି. (ନିର୍ମଳ-ଯ, ଅଥବା ନିର୍-ମାଲ୍ୟ) ନିର୍ମଳତା; ଦେବନିବେଦିତ ପୁଷ୍ପାଦି; ଦେବତାର ଭୋଗ ।
ନିର୍ମିତ-ବି. (ନିର୍-ମା-ତ) ରଚିତ; ଗଠିତ ।
ନିର୍ମୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ତ) କାତିଛଡ଼ା ସାପ ; ବି. ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳ-ବି. (ନିର୍ ମୂଳ) ଛିନ୍ନମୂଳ; ବିଲୁପ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳିତ-ବି. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ନିର୍ମୃଷ୍ଟ-ବି. (ନିର୍-ମୃଜ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ନିର୍ମୋକ-ବି. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ଅ) ସାପକାତି ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତ-ବି. (ନିର୍-ଯା-ତ) ନିଃସୃତ; ନିର୍ଗତ ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. (ନିର୍ ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରତିହିଂସା
ନିର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ନିର୍-ଯସ୍-ଅ) ନିସ୍ୟନ୍ଦ; ଅଠା ; ସାରକଥା ।
ନିର୍ଲଜ୍ଜ-ବି. (ନିର୍-ଲଜ୍ଜା) ଲଜ୍ଜାହୀନ ।
ନିର୍ଲିପ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଲିପ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ବପଣ-ବି. (ନିର୍-ବପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଦାନ; ପିଣ୍ଡାଦି ପରିବେଷଣ ।
ନିର୍ବହଣ-ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ ।
ନିର୍ବାଚନ-ବି. (ନିର୍-ବାଚି-ଅନ) ବାଛି ସ୍ଥିର କରିବା । [ଦ୍ୱାର ନିର୍ବନ୍ଧ ।
ନିର୍ବାଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଅନ) ନିଭିଯିବା; ବାସ୍ତ-
ନିର୍ବାତ-ବି. (ନିର୍-ବା-ତ) ବାୟୁଶୂନ୍ୟ; ସ୍ଥିର ।
ନିର୍ବାପଣ-ବି. (ନିର୍-ବା-ଣିଚ୍-ତ) ନିଭାଇବା ।
ନିର୍ବାପିତ-ବି. (ନିର୍-ବାପି-ତ) ନିର୍ବାଣପ୍ରାପିତ ।

ନିର୍ବାସନ-ବି. (ନିର୍-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କରଣ ।

ନିର୍ବାସିତ-ବିଂ. ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିର୍ବାହ ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅ) ସମ୍ପାଦନ; ଜୀବନ-ସମ୍ପାଦନ ।

ନିର୍ବାହିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବାହି-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ନିର୍ବିକଳ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକଳ୍ପ) ବିକଳ୍ପରହିତ; ନିଃସଂଶୟ ।

ନିର୍ବିକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକାର) ବିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିଘ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଘ୍ନ) ବିଘ୍ନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିବେକ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିବେକ) ଅବିବେକୀ ।

ନିର୍ବିଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶେଷ) ଭେଦରହିତ; ଅଭିନ୍ନ । [ଭୁକ୍ତ ।

ନିର୍ବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଅନୁଭୂତ;

ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୀର୍ଯ୍ୟ) ବୀର୍ଯ୍ୟହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ବୁଦ୍ଧି) ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୋଧ; ବୋକା ।

ନିର୍ବୃତି-ବି (ନିର୍-ବୃ-ତି) ମୁକ୍ତି; ଶାନ୍ତି ।

ନିର୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୃତ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିର୍ବେଦ-ବି. (ନିର୍-ବିଦ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଔଦାସୀନ୍ୟ ।

ନିର୍ବେଶ-ବି. (ନିର୍-ବିଶ୍-ଅ) ବେତନ; ଭୋଗ ।

ନିର୍ବ୍ୟୂଢ଼-ବିଂ. (ନିର୍-ବି-ବହ୍-ତ) ନିଷ୍ଠିତ; ସମାପ୍ତ ।

ନିର୍ହ୍ରାଦ-ବି. (ନିର୍-ହ୍ରାଦ୍-ଅ) ନିନାଦ; ଧ୍ୱନି ।

ନିଳୟ-ବି. (ନି-ଲୀ-ଅ) ଆଳୟ; ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିଲାମ-ବି. (ପୋର୍ତ୍ତୁଗୀଜ ଭାଷା) ଯେ ବେଶି ଦାମ୍ ଡାକେ, ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ ।

ନିଲୀନ-ବିଂ. (ନି-ଲୀ-ତ) ନିମଗ୍ନ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ନିବର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଅ) ନିବୃତ୍ତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ଅନ) ନିବାରଣ; ଲେଉଟିବା ।

ନିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ବିନାଶ; ଉଚ୍ଛେଦ ।

ନିବର୍ହିତ-ବିଂ. (ନି-ବର୍ହ୍-ତ) ବିନାଶିତ ।

ନିବସଥ ବି. (ନି-ବସ୍-ଅଥ) ଜନପଦ; ଗ୍ରାମ ।

ନିବହ-ବି. (ନି-ବହ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ନିବାଡ଼-ବିଂ. (ନିବଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଦୃଢ଼; ମଜବୁତ ।

ନିବାତ-ବିଂ. (ନି-ବାତ) ନିର୍ବାତ; ବାତଶୂନ୍ୟ ।

ନିବାପ-ବି. (ନି-ବପ୍-ଅ) ପିତୃଲୋକ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଦାନ । [ବାରଣ ।

ନିବାରଣ-ବି. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଷେଧ;

ନିବାରିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷିଦ୍ଧ ।

ନିବାସ-ବି. (ନି-ବସ୍-ଅ) ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିବାସୀ-ବିଂ. (ନି-ବସ-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. (ନି-ବିଡ଼) ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିର୍ବେଦ-ବି. (ନି-ବିଦ୍) ବେଦ ଅପେକ୍ଷା ପୃଥକ ବାକ୍ୟ । [ଯୋଗୀ ।

ନିବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ବିଶ୍-ତ) ଅଭିନିବିଷ୍ଟ; ମନୋ-

ନିବୀତ-ବି. (ନି-ବ୍ୟେ-ତ) ଗଳାରେ ମାଳାପରି ପରିହିତ ପଇତା; ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ତ) ବିରତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବୃତ୍ତି-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ତି) ବିରତି; ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିପରୀତ ।

ନିବେଦନ-ବି. (ନି-ବଦ୍-ଅନ) ସମର୍ପଣ; ଆବେଦନ ।

ନିବେଦିତ-ବିଂ. (ନି-ବେଦ-ତ) ସମର୍ପିତ; କ୍ଷିପିତ । [ଣୀୟ ।

ନିବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ବଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞାପନୀୟ; ସମର୍ପ-

ନିବେଶ-ବି. (ନି-ବଶ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାପନ; ଶିବିର । [ବିନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିବେଶିତ ବିଂ. (ନି-ବଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;

ନିଶ ବି. ମୁଛ ।

ନିଶା-ବି. (ନିଶ୍-ଆ) ରାତି ।

ନିଶାକର-ବି. (ନିଶା-କୃ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର; ହରିଦ୍ରା ।

ନିଶାଚର-ବି. (ନିଶା-ଚର) ରାତ୍ରିଚର, ପିଶାଚ;

ନିଶାଣ-ବି. ପତାକା; ଚିହ୍ନ । [ରାକ୍ଷସ ।

ନିଶାନ୍ତ ବି. (ନିଶା-ଅନ୍ତ) ରାତ୍ରିଶେଷ; ପ୍ରାତଃ-

ନିଶା-ପତି ବି. ଚନ୍ଦ୍ର । [କାଳ ।

ନିଶାମନ-ବି. (ନି-ଶମ୍-ଅନ) ଶ୍ରବଣ; ଅବଲୋ-

ନିଶି-ବି. (ନିଶ୍ ଧାତୁରୁ) ରାତି । [କନ ।

ନିଶିତ-ବିଂ. (ନି-ଶୋ-ତ) ଶାଣିତ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ନିଶୀଥ-ବି. (ନି-ଶୀ-ଥ) ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର; ରାତି ।

ନିଶୀଥିନୀ-ବି. (ନିଶୀଥ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ର; ରଜନୀ ।

ନିଶୁଣୀ-ବି. (ନିଃଶ୍ରେଣୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠ ବା ବାଂଶ ନିର୍ମିତ ସିଢି ।

ନିଶ୍ଚୟ-ବି. (ନିର୍-ଚି-ଅ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ସଂଶୟଶୂନ୍ୟଜ୍ଞାନ ।

ନିଶ୍ଚଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚଳ୍-ଅ) ସ୍ଥିର ।

ନିଶ୍ଚାୟକ-ବି (ନିଃ-ଚି-ଅକ) ନିଶ୍ଚୟକାରକ ।

ନିଶ୍ଚିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚି-ତ) ନିଃସଂଶୟ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚିନ୍ତା) ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟାରହିତ; ଅଳସ ।

ନିଶ୍ୱସିତ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ନିଶ୍ୱାସ ।

ନିଶ୍ୱାସ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନାଶାଦ୍ୱାରା ଭିତରକୁ ବାୟୁକୁ ଟାଣିବା ।

ନିଷକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ସଂଯୁକ୍ତ ।

ନିଷଙ୍ଗ-ବିଂ. (ନି-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) ବାଣାଧାର, ତୂଣୀର ।

ନିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ନି-ସଦ୍-ତ) ଉପବିଷ୍ଟ; ସ୍ଥିତ ।

ନିଷାଦ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଅ) ଚଣ୍ଡାଳ; ବ୍ୟାଧ ।

ନିଷାଦୀ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଇନ୍) ଗଜାରୋହୀ; ମାହୁନ୍ତ ।

ନିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ସିଚ-ତ) ସିକ୍ତ; କ୍ଷରିତ ।

ନିଷିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ସିଧ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିଷେକ-ବି. (ନି-ସିଚ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିଷେଧ-ବି. (ନି-ସିଧ୍-ଅ) ନିବାରଣ; ମନା ।

ନିଷେଧକ-ବିଂ. ନିବାରକ ।

ନିଷେବିତ-ବିଂ. (ନି-ସେବ୍-ତ) ସେବିତ; ଅନୁସୃତ ।

ନିଷ୍କ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା; ମୋହର ।

ନିଷ୍କର୍ମା-ବି. (ନିର୍-କର୍ମନ୍) ନିକମା ।

ନିଷ୍କଣ୍ଟକ-ବିଂ. (ନିର୍-କଣ୍ଟକ) କଣ୍ଟକରହିତ; ନିରାପଦ ।

ନିଷ୍କମ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-କମ୍ପ) ନିଶ୍ଚଳ; ସ୍ଥିର ।

ନିଷ୍କରୁଣ-ବିଂ. (ନିର୍-କରୁଣା) ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିଷ୍କର୍ଷ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ-ଅ) ସାର ।

ନିଷ୍କର୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ କରିବା; ଉଦ୍ଧରଣ ।

ନିଷ୍କଳ-ବିଂ. (ନିର୍-କଳା) କଳାଶୂନ୍ୟ; ନିରଂଶ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ । [ନିଃସ୍ପୃହ ।

ନିଷ୍କାମ ବିଂ. (ନିର୍-କାମ) କାମନାରହିତ;

ନିଷ୍କାସନ-ବି. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ)ବହିଷ୍କରଣ;

ନିଷ୍କାସିତ-ବିଂ. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ, ତାଡ଼ିତ ।

ନିଷ୍କୃତି-ବି. (ନିର୍-କୃ-ତି) ଉଦ୍ଧାର; ପ୍ରତିଶୋଧ ।

ନିଷ୍କୋଷଣ-ବି. (ନିଃ-କୁଷ୍-ଅନ) କୋଷରୁ ନିଃସାରଣ ।

ନିଷ୍କୋଷିତ ବିଂ. କୋଷରୁ ନିଃସାରିତ ।

ନିଷ୍କ୍ରମଣ-ବି. (ନିଃ କ୍ରମ୍-ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିଷ୍କ୍ରୟ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରୀ-ଅ) ମୂଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଶୋଧ; ବିକ୍ରୟ ।

ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରିୟା) କ୍ରିୟାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଠା-ବି. (ନିର୍-ସ୍ଥା) ନିଶ୍ଚିତସ୍ଥିତି, ପ୍ରଗାଢ଼ଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ନିଷ୍ଠିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ଠାଯୁକ୍ତ ।

ନିଷ୍ଠୀବନ ବି. (ନି-ଷ୍ଠିବ୍-ଅନ) କ୍ଷେପ ।

ନିଷ୍ଠୁର-ବିଂ. (ନି-ସ୍ଥା-ଉର) କ୍ରୂର; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଷ୍ଣାତ ବିଂ. (ନି ସ୍ନା-ତ) ପ୍ରବୀଣ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ବି. (ନିର୍ ପଦ୍-ତି) ଅବଧାରଣ; ମୀମାଂସା । [ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ନ ବିଂ. (ନିର୍-ପଦ୍-ତ) ସିଦ୍ଧ; ସମାପ୍ତ;

ନିଷ୍ପାଦନ-ବି. (ନିର୍-ପାଦ-ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତିକରଣ ।

ନିଷ୍ପାଦିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ପାଦ-ତ) ସମାପିତ; ନିର୍ବାହିତ । (ଚିପୁଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପୀଡନ-ବି. (ନିର୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ନିଗିଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପେଷଣ-ବି. (ନିର୍-ପିଷ୍-ଅନ) ପେଷଣ; ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ନିଷ୍ପ୍ରଭ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ରଭା) ପ୍ରଭାଶୂନ୍ୟ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରୟୋଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଫଳ-ବିଂ. (ନିର ଫଳ) ଫଳଶୂନ୍ୟ; ନିରର୍ଥକ ।

ନିଃ-(ଉପସର୍ଗ) ନିଷେଧ, ନିଶ୍ଚୟ, ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅଭାବ ପ୍ରଭୃତି-ବୋଧକ ।

ନିସର୍ଗ-ବି. (ନି-ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ପ୍ରକୃତି ।

ନିସାପ-ବି. ବଲ୍ଲର । [ବିନାଶକାରୀ ।

ନିସୂଦନ-ବି. (ନି-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶନ; ବିଂ.

ନିସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ସୃଜ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିସ୍ତବ୍ଧ ବିଂ. (ନି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ସ୍ତମ୍ଭିତ, ବିସ୍ମୟରେ ଜଡ଼ୀଭୂତ । [ପାରିବା ।

ନିସ୍ତରିବା-କ୍ରି. (ନିର୍-ତୃ-ଧାତୁରୁ) ଉଦ୍ଧାର

ନିସ୍ତଳ-ବିଂ. (ନିଃ-ତଲ୍ ଅ) ବର୍ତ୍ତୁଳ ।

ନିସ୍ତାର-ବି. (ନିର-ତୃ-ଅ) ଉଦ୍ଧାର ।

ନିସ୍ତାରଣ-ବି. (ନିର୍-ତୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର, ମୁକ୍ତି ।

ନିସ୍ତେଜ ବିଂ. (ନିର୍-ତେଜ୍-ଅ) ତେଜୋହୀନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ଦ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ) ସ୍ପନ୍ଦନରହିତ; ସ୍ଥିର ।

ନିସ୍ପୃହ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପୃହା) ଆକାଙ୍କ୍ଷାରହିତ ।

ନିସ୍ୟନ୍ଦ-ବି. (ନି-ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିସ୍ୟନ୍ଦିତ-ବି°. କ୍ଷରିତ ।

ନିସ୍ରବ-ବି. (ନି-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; କ୍ଷରିତରସ ।

ନିଃସ୍ୱ ବି°. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।

ନିସ୍ୱନ-ବି. (ନି-ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିହତ-ବି°. (ନି-ହନ୍-ତ) ହତ; ବିନାଶିତ ।

ନିହାଣି ବି. ବଢେଇ ବା ପଥୁରିଆର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ନିହାତି-ବି°. ନିତାନ୍ତ (ମନ୍ଦ ଅର୍ଥରେ) ।

ନିହିତ-ବି°. (ନି-ଧା-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଅର୍ପିତ ।

ନିହ୍ନବ } ବି. (ନି-ହ୍ନୁ-ଅ, ତ) ଅପହ୍ନବ; ପ୍ରତାରଣା ।
ନିହ୍ନୁତ }

ନୀଚ-ବି°. ନମ୍ର; ନିକୃଷ୍ଟ ।

ନୀଚତା-ବି. ଅଧମତା; ଅପକୃଷ୍ଟତା ।

ନୀଚାଶୟ-ବି°. (ନୀଚ-ଆଶୟ) ନୀଚମନା ।

ନୀଚୈଃ-ଅ°. ନୀଚ ।

ନୀଡ଼-ବି. (ନି-ଇଡ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ବସା; କୁଲାୟ ।

ନୀତ-ବି°. (ନୀ-ତ) ସ୍ଥାପିତ ।

ନୀତି ବି. (ନୀ-ତି) ଉଚିତାନୁଚିତ ବିଷୟ; ସୁପଥ; ବିଷୟଅନୁଯାୟୀ-କର୍ମ ।

ନୀତିଜ୍ଞ ବି°. (ନୀତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିତ୍ ।

ନୀପ ବି. (ନୀ-ପ) କଦମ୍ବଗଛ ।

ନୀବାର-ବି. ତୃଣଧାନ୍ୟ; ବାଳୁଙ୍ଗାଧାନ ।

ନୀବି-ବି. (ନୀବ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କଟୀବନ୍ଧନ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀୟମାନ-ବି°. (ନୀ-ଅନ) ଗୃହ୍ୟମାଣ ।

ନୀର-ବି. (ନୀ-ର) ଜଳ, ରସ ।

ନୀରକ୍ଷ-ବି°. (ନିଃ-ରକ୍ଷା) ଅରକ୍ଷ, ଅନାଥ ।

ନୀରଜ-ବି. (ନୀର-ଜନ୍-ଅ) ଜଳଜ; ପଦ୍ମ ।

ନୀରଦ-ବି. (ନୀର୍-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ନୀରନ୍ଧ୍ର-ବି°. (ନିର୍-ରନ୍ଧ୍ର) ଘନ; ନିବିଡ ।

ନୀରବ-ବି°. (ନିର୍-ରବ) ଶବ୍ଦଶୂନ୍ୟ; ବାକ୍ୟରହିତ ।

ନୀରସ-ବି°. (ନିର୍-ରସ) ରସହୀନ; ଶୁଷ୍କ ।

ନୀରାଜନା-ବି. (ନୀର୍-ଅଜ୍-ଅନ୍-ଆ) ଆରତି ।

ନୀବେଗ ବି°. (ନିର୍-ବେଗ) ବେଗଶୂନ୍ୟ; ଦୃଢ଼ ।

ନୀଳ-ବି. ବର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ; ବି°. ନୀଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ନୀଳ-କଣ୍ଠ-ବି. ଶିବ; ମୟୂର ।

ନୀଳ-କାନ୍ତ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି ।

ନୀଳା-ବି. ନୀଳକାନ୍ତମଣି ।

ନୀଳାଚଳ-ବି. (ନୀଳ-ଅଚଳ) ନୀଳଗିରି; ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ।

ନୀଳାମ୍ବୁ-ବି. (ନୀଳ-ଅମ୍ବୁ-ଯାହାର) ସମୁଦ୍ର ।

ନୀଳିମା-ବି. (ନୀଳ-ଇମନ୍) ନୀଳତ୍ୱ; ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ-ବି. (ନୀଳ-ଉତ୍ପଳ) ନୀଳକଇଁ; ଇନ୍ଦୀବର ।

ନୀଶାର-ବି. ହିମନିବାରକ ଆବରଣ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀହାର-ବି. ହିମ ।

ନୀହାରିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ନକ୍ଷତ୍ରବୃନ୍ଦ ।

ନୁଆଁଇବା-କ୍ରି. (ନମ୍-ଧାତୁଜ) ନତ କରିବା ।

ନୁଲକ୍ଷୁଣା-ବି°. (ନିଃ-ଲକ୍ଷଣ) ସୁଲକ୍ଷଣହୀନ; ଲକ୍ଷ୍ମୀଛଡ଼ା ।

ନୁଖୁରା-ବିଂ. ମାଂସର; ଅତିକୃଶ ।
ନୁଣ୍ଡା-ବି. ଜଳନ୍ତା ତୃଣପିଣ୍ଡ ।
ନୁତି-ବି. (ନୁ-ତି) ସ୍ତୁତି, ପ୍ରଣାମ ।
ନୂଆ-ବିଂ. (ନୂତନଶବ୍ଦଜ) ନୂତନ ।
ନୂତନ-ବିଂ. (ନୂ-ତନ) ନବୀନ; ନୂଆ ।
ନୂପୁର-ବି. (ନୂ-ପୁ-ଅ) ପଦଭୂଷଣ; ନେପୁର ।
ନୃ-ବି. (ନୀ-ଋ) ନର; ପୁରୁଷ । [ନାଚ ।
ନୃତ୍ୟ-ବି. (ନୃତ୍-ଯ) ସବିଳାସ ଅଙ୍ଗବିକ୍ଷେପ;
ନୃପ, ନୃପତି } ବି. (ନୃ-ପା-ଅ; ନୃ-ପତି) ରାଜା; ନରପତି ।
ନୃଶଂସ-ବିଂ. (ନୃ-ଶନ୍ସ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ହିଂସ୍ରକ; ନିଷ୍ଠୁର । [ବିଶେଷ ।
ନୃସିଂହ-ବି. (ନୃ-ସିଂହ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର-
ନେଉଟିଆ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।
ନେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ୍ ଧାତୁଜ) ଫେରିବା ।
ନେଉଳ-ବି. (ନକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ତୁବିଶେଷ;
ନେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଲେଣ୍ଡା । [ସର୍ପ ଶିଶୁ ।
ନେଡ଼ି-ବି. କରତଳ ।
ନେତ-ବି. (ନେତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପତାକା ।
ନେତା-ବି. (ନୀ-ତୃ) ନାୟକ; ଦଳପତି; ପ୍ରଭୁ ।
ନେତୃତ୍ୱ-ବି. (ନୀ-ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ।
ନେଞ୍ଜର୍ଲି-ବି. ଅଳିଆ; ଆଖିର ମଇଳା ।
ନେତ୍ର-ବି. (ନୀ-ତ୍ର) ଚକ୍ଷୁ; ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ନେତ୍ରାମ୍ବୁ-ବି. (ନେତ୍ର-ଅମ୍ବୁ) ଅଶ୍ରୁ ।

ନେଦିଷ୍ଠ ବିଂ. (ଅନ୍ତିକ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିନିକଟ ।
ନେପଥ୍ୟ-ବି. ସଜ୍ଜାଗୃହ; ବେଶ; ଅଳଙ୍କାର ।
ନେପୁର-ବି. (ନୂପୁରଶବ୍ଦଜ) ପାଦଭୂଷଣ-
ନେଫଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ନେମି-ବି. (ନୀ-ମି) ଚକ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଚକ୍ରଧାର ।
ନେଳୀ-ବି. (ନୀଳଶବ୍ଦଜ) ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।
ନେବା-କ୍ରି.ବି. (ନୀଧାତୁଜ) ଘେନିବାର ।
ନେସିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା ।
ନୈକଟ୍ୟ-ବି. (ନିକଟ-ଯ) ସାମୀପ୍ୟ; ନିକଟତ୍ୱ ।
ନୈପୁଣ୍ୟ-ବି. (ନିପୁଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା; ନିପୁଣତା ।
ନୈମିତ୍ତିକ-ବିଂ. (ନିମିତ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରୟୋଜନାର୍ଥକ ।
ନୈମିଷ-ବି. ନୈମିଷ ଅରଣ୍ୟ ନାମକ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ ।
ନୈୟାୟିକ-ବିଂ. (ନ୍ୟାୟ-ଇକ) ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ତାର୍କିକ ।
ନୈରାଶ୍ୟ-ବି. (ନିରାଶ-ଯ) ଆଶାଶୂନ୍ୟତା ।
ନୈର୍ଋତ-ବି. (ନିର୍ଋତି-ଅ) ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣ, ରାକ୍ଷସ । [ନିବେଦନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ନୈବେଦ୍ୟ-ବି. (ନିବେଦ-ଯ) ଦେବୋଦ୍ଦେଶ
ନୈଶ-ବିଂ. (ନିଶା-ଅ) ରାତ୍ରିକାଳୀନ; ରାତ୍ରି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ନୈଷ୍ଠିକ-ବିଂ. (ନିଷ୍ଠା-ଇକ) ନିଷ୍ଠାପର ।
ନୈଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିଷ୍ଠୁର-ଯ) ନିଷ୍ଠୁରତା ।
ନୈସର୍ଗିକ-ବିଂ. (ନିସର୍ଗ-ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରାକୃତିକ ।

ନୋ-ଅ°. ନା; ନାହିଁ; ନିଷେଧ ।

ନୋଠା-ବି. ପିତ୍ତଳ ଥାଳି ।

ନୋଦନ-ବି. (ନୁଦ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ନିବାରଣ ।

ନୋଳି-ବି. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

ନୋହିଲେ-ଅ°. ନଚେତ୍ ।

ନୌ / ନୌକା } ବି. (ନୁଦ୍ ଔ; କ-ଅ) ତରଣୀ; ଜଳଯାନ ।

ନୌ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ନାବିକ-ବିଦ୍ୟା ।

ନ୍ୟକ୍କାର-ବି. (ନ୍ୟକ୍-କାର) ଘୃଣା ।

ନ୍ୟଗ୍ରୋଧ-ବି. (ନ୍ୟକ୍-ରୋଧ) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ନ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ନି-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ତ୍ୟକ୍ତ ; ଅର୍ପିତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।

ନ୍ୟାୟ-ବି. (ନି-ଇ-ଅ) ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ; ଯୁକ୍ତି; ତର୍କ-

ନ୍ୟାୟ-ପର-ବି°. ନ୍ୟାୟବାନ୍ ।

ନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଯ) ଯଥାର୍ଥ; ଉଚିତ ।

ନ୍ୟାୟୀ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଇନ୍) ନ୍ୟାୟବାନ୍; ନ୍ୟାୟ-ପରାୟଣ ।

ନ୍ୟାସ-ବି. (ନି-ଅସ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ; ଅର୍ପଣ । ତ୍ୟାଗ; ଗଚ୍ଛିତ ବସ୍ତୁ; ନାସିକାକୁ ଧରି ନିଶ୍ୱାସର ଗ୍ରହଣ ଓ ତ୍ୟାଗ ସହିତ ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରୟୋଗ ।

ନ୍ୟୁବ୍ଜ-ବି°. (ନି-ଉବ୍ଜ) ବକ୍ର; ବୃହତ୍‌ଖଣ୍ଡ ବା ଧନୁର ଉତରଅଡ଼; ଉପସ୍କାର ।

ନ୍ୟୁନ-ବି°. (ନି-ଊନ) ଅଳ୍ପ; ଊଣା ।

ନ୍ୟୂନତା-ବି. (ନ୍ୟୂନ-ତା) ଅଳ୍ପତା; କ୍ଷୁଦ୍ରତା ।

ପ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ-(ପା-ଅ) ପାନକାରୀ; ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପଁଅରି-ବି. ଛାଞ୍ଚୁଣୀ ।

ପଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର କାଳୀ ।

ପଇଁଛି-ବି. ହସ୍ତାଭରଣ ବିଶେଷ ।

ପଇଠାଇବା-କ୍ରି. ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ; ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ପଇଠ-ବି. (ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବେଶ କରାଇବା; କିସ୍ତିବନ୍ଦୀ ଅନୁସାରେ ଦେବା ।

ପଇଡ଼ା-ବି. (ପ୍ରୟୋଦଶବ୍ଦଜ) କଷି ନଡ଼ିଆ ।

ପଇତା-ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପଇତି-ବି. ରମ୍ଭାତାଳି ।

ପଇଁତ୍ରିଂଶି-ବି°. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ୩୫ ।

ପଇସା-ବି. ତାମ୍ରମୁଦ୍ରା ।

ପକାଇବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା । [ଗଢ଼ା ।

ପକ୍କା-ବି°. (ପକ୍ୱଶବ୍ଦଜ,ଦୃଢ; ପଥର ବା ଇଟାରେ

ପକ୍ତା-ବି. (ପଚ୍-ତୃ) ଯେ ପାକ କରେ; ପାଚକ ।

ପକ୍ୱ-ବି°. (ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ପାଚିଲା ।

ପକ୍ଷ-ବି. (ପକ୍ଷ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ; ବାଣର ପୁଙ୍ଖ; ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ପରିମିତ କାଳ ; ପ୍ରତିପଦଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ; ପ୍ରତିପଦ୍‌ଠାରୁ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ଦ୍ୱାର-ବି. ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱାର; ଖିଡ଼କୀଦ୍ୱାର ।

ପକ୍ଷପାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ପାତ) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ।

ପକ୍ଷପାତିତା-ବି. (ପକ୍ଷପାତିନ୍-ତା) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ । [ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

ପକ୍ଷପାତୀ ବି°. (ପକ୍ଷ-ପତ୍-ଇନ୍) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି

ପକ୍ଷାଘାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଆଘାତ) ରୋଗବିଶେଷ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତର-ବି. (ପକ୍ଷ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷିଣୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍-ଈ) ବିହଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷିରାଜ ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ରାଜନ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍) ଖେଚର; ବିହଙ୍ଗ ।

ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଗରୁଡ଼; ଖଗେଶ୍ୱର ।

ପକ୍ଷ୍ମ-ବି. ନେତ୍ରଲୋମ ।

ପଖା-ବି. (ପକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଡେଣା; ଚୁଲ୍ଲୀର ଝିଙ୍କ ।

ପଖାଳ ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଳ୍ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ଭାତ ।

ପଖାଳିବା-କ୍ରି. (କ୍ଷାଳ୍ଧାତୁରୁ) ଧୋଇବା ।

ପଖିଆ-ବି. ତାଳପତ୍ରର ଆଚ୍ଛାଦନୀବିଶେଷ ।

ପଖୁଆଜ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ପଗଡ଼ି-ବି. ଉଷ୍ଣୀଷ ।

ପଗାର-ବି. ପୋସ୍ତାସହିତ ବାଡ଼ାବନ୍ଦ ।

ପଘା-ବି. ଗୋରୁ ଓ ବାଛୁର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ପଙ୍କ-ବି. (ପନ୍ଚ୍-ଅ) କର୍ଦ୍ଦମ; ପାପ । [ଜାତ ।

ପଙ୍କଜ-ବି. (ପଙ୍କ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ; ବି°. ପଙ୍କରୁ

ପଙ୍କଜିନୀ-ବି. (ପଙ୍କଜ-ଇନ୍ ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପଙ୍କିଳ-ବି°. (ପଙ୍କ-ଇଲ) ପଙ୍କଯୁକ୍ତ; କର୍ଦ୍ଦମଯୁକ୍ତ ।

ପଂକ୍ତି-ବି. (ପନ୍ଚ୍ ତି) ଶ୍ରେଣୀ, ପଙ୍କ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।

ପଙ୍ଗତ-ବି. (ପଂକ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଂକ୍ତିରେ ବସି ଆହାର ।

ପଙ୍ଗୁ-ବି°. ବିକଳପାଦ, ଖୋଟା ।

ପଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଅନ) ପାକ; ରନ୍ଧନ ।

ପଚା-ବି°. (ପଚ୍ଧାତୁରୁ) ସଢ଼ା ।

ପଚାରିବା-କ୍ରି. ପୁଚ୍ଛିବା; ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ।

ପଚାଶ-ବି°. ପଞ୍ଚବିଂଶତି; ୨୫ ।

ପଚେଳିମ-ବି°. (ପଚ୍-କେଳିମ) ସ୍ୱୟଂ ପକ୍ୱ ।

ପଛ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍ଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠଦେଶ ।

ପଛାଇବା-କ୍ରି. ଦାତକରିବା ।

ପଝୁଁ ବି. (ଗ୍ରା) ରୋମନ୍ଥ; ପାକୁଳି କରିବା; ଚର୍ବିତ ଚର୍ବଣ ।

ପଞ୍ଚ-ବି°. (ପନ୍ଚ୍-ଅ) ପାଞ୍ଚ; ୫ ।

ପଞ୍ଚକ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-କ) ପଞ୍ଚର ସମୂହ; କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶେଷ ପାଞ୍ଚଦିନ ।

ପଞ୍ଚକୋଷ-ବି. ବେଦାନ୍ତ ମତରେ ଅନ୍ନମୟ, ପ୍ରାଣମୟ, ମନୋମୟ, ବିଜ୍ଞାନମୟ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ, ଏଗୁର ଏହି ପଞ୍ଚକୋଷ ।

ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ-ବି. ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଗୋମୟ ଏବଂ ଗୋମୂତ୍ର ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚ-ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. ସାଂଖ୍ୟମତରେ କ୍ଷିତି, ତେଜ, ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ଆକାଶ ଏହି ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ।

ପଞ୍ଚ-ତନ୍ମାତ୍ର-ବି. ଶବ୍ଦ, ସ୍ପର୍ଶ, ରୂପ, ରସ ଓ ଗନ୍ଧ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚତା, ପଞ୍ଚତ୍ୱ } ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ତା, ତ୍ୱ) ଶରୀରର ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱର ପୃଥିବ୍ୟାଦି ପଞ୍ଚଭୂତ ସଙ୍ଗେ ମିଳନ; ମରଣ ।

ପଞ୍ଚଦଶ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଦଶନ୍-ଅ) ପନର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ । [ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

ପଞ୍ଚଦଶୀ-ବି. (ପଞ୍ଚଦଶ-ଈ) ଅମାବାସ୍ୟା ;

ପଞ୍ଚଧା-କ୍ରି. ବିଂ. (ପଞ୍ଚନ୍-ଧା) ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର ।

ପଞ୍ଚନଦ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନଦୀ) ଶତଦ୍ରୁ, ବିପାଶା, ଇରାବତୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଓ ବିତସ୍ତା ଏହି ପଞ୍ଚନଦୀ-ଯୁକ୍ତ ଦେଶ; ପଞ୍ଜାବ ।

ପଞ୍ଚନିମ୍ବ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନିମ୍ବ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷର ପତ୍ର, ତ୍ୱକ୍, ପୁଷ୍ପ, ଫଳ ଓ ମୂଳ ।

ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ-ବି. ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାନ, ଉଦାନ ଓ ବ୍ୟାନ, ଶରୀରସ୍ଥ ଏହି ପଞ୍ଚବାୟୁ ।

ପଞ୍ଚଭୂତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଭୂତ) କ୍ଷିତି, ଜଳ, ତେଜଃ, ମରୁତ୍ ଓ ବ୍ୟୋମ ଏହି ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତ ।

ପଞ୍ଚମ-ବିଂ. (ପଞ୍ଚନ୍-ମ) ପାଞ୍ଚର ପୂରଣ; ବି. ସ୍ୱର-ବିଶେଷ; କୋକିଳର ରବ ।

ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ-ବି. ମନୁସଂହିତା ମତରେ ଦେବ-ଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଓ ନୃଯଜ୍ଞ ଗୃହସ୍ଥର ଏହି ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ ବା ନିତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ।

ପଞ୍ଚମୀ-ବି. (ପଞ୍ଚମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମୁଖ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍ ମୁଖ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଯଜ୍ଞ) ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ, ନୃଯଜ୍ଞ, ଦୈବଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ ।

ପଞ୍ଚରତ୍ନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ରତ୍ନ) କନକ, ହୀରକ, ମୁକ୍ତା, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚଲୌହ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଲୌହ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ରଜତ, ତାମ୍ର, ରଙ୍ଗ ଓ ସୀସକ ଏହି ପଞ୍ଚ-ଧାତୁ ।

ପଞ୍ଚବଟୀ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟସ୍ଥ ବନବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚବାଣ / ପଞ୍ଚଶର — ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ବାଣ, ଶର) କନ୍ଦର୍ପର ପଞ୍ଚବାଣ ଯଥା, ଅଶୋକ, ଅର-ବିନ୍ଦ, ଚୂତ, ନବମାଲିକା, ନୀଳୋତ୍ପଳ ।

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-ବି. (ପଞ୍ଚନ-ଅଙ୍ଗ) ତିଥି, ବାର, ନକ୍ଷତ୍ର, ଯୋଗ ଓ କରଣ, ଜ୍ୟୋତିଷିକକାଳର ଏହି ପାଞ୍ଚଅଙ୍ଗ; ପଞ୍ଜିକା ।

ପଞ୍ଚାନନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଆନନ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚାମୃତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଅମୃତ) ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ମଧୁ ଓ ଶର୍କରା ଏହି ପାଞ୍ଚ । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାୟତ-ବି. କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା-ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କର ସଭା । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାଲ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଦେଶ-

ପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ପଚାଶ ସଂଖ୍ୟା, ୫୦ ।

ପଞ୍ଚାଶୀତି-ବିଂ. (ପଞ୍ଚ-ଅଶୀତି) ୮୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ନାସିକା, ତ୍ୱକ୍ ଓ ଜିହ୍ୱା ଏହି ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ପଞ୍ଚେଷୁ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇଷୁ) ପଞ୍ଚଶର; କନ୍ଦର୍ପ ।

ପଞ୍ଜର-ବି. (ପନ୍ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜର; କଙ୍କାଳ ।

ପଞ୍ଜିକା / ପଞ୍ଜୀ — ବି. ପାଞ୍ଜି; ତିଥିନକ୍ଷତ୍ରାଦି କାଳଜ୍ଞାପକ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ପଞ୍ଜୀକାର-ବି. ଯେ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ପଞ୍ଜୁର-ବି. (ପଞ୍ଜରଶବ୍ଦଜ) ପଞ୍ଜର ।

ପଞ୍ଝା-ବି. ଦଳ ; ସମୂହ ।

ପଟ-ବି. (ପଟ୍-ଅ) ବସ୍ତ୍ର ; ଚିତ୍ରପଟ; ଯବନିକା ।

ପଟ-ବି. ଯୋଡାକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଡା ।

ପଟକା-ବ. ବାରୁଦ-ପୂରିତ ତାଳପତ୍ର-ବନ୍ଧ ।

ପଟଣା-ବ. (ପଟ୍ଟନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମପୁଞ୍ଜ ।

ପଟ-ମଣ୍ଡପ-ବ. ତମ୍ବୁ ।

ପଟଳ-ବ. (ପଟ୍-ଅଳ) ଚାଲ; ସମୂହ; ଚକ୍ଷୁ-ରୋଗବିଶେଷ ।

ପଟହ-ବ. (ପଟ-ହ୍ନା-ଅ) ନାଗରା; ରଣଢକ୍କା ।

ପଟା-ବ. ତକ୍ତା ।

ପଟାନ୍ତର-ବ. (ପଟ-ଅନ୍ତର) ତୁଳନା; ଉପମା ।

ପଟିକା, ପଟୀ } ବ. ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପଲ୍ଲୀ; ଖଜୁରିପତ୍ରର ଚଟାଇ; କ୍ଷେତ୍ରବିଭାଜନ ବନ୍ଧ ।

ପଟିମା-ବ. (ପଟୁ-ଇମନ୍) ପଟୁତା; ଦକ୍ଷତା ।

ପଟୁ-ବଂ. ନିପୁଣ; ଚତୁର ।

ପଟୁଆର-ବ. ଜମି ମାପିବାର କର୍ମଚାରୀ ।

ପଟୋଳ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ପଟ୍ଟ-ବ. (ପଟ୍-ତ) ସିଂହାସନ; ଫଳକ; ପଟ, ପାଟଲୁଗା; ବଂ. ପ୍ରଧାନ ।

ପଟ୍ଟ-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ; ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ ।

ପଟ୍ଟଦେବୀ, ପଟ୍ଟମହିଷୀ } ବ. ପାଟ-ରାଣୀ ; ରାଜାର ପ୍ରଧାନ ମହିଷୀ ।

ପଟ୍ଟା-ବ. ଜମି ଭୋଗ କରିବାର ଅନୁମତି-ପତ୍ର ।

ପଟ୍ଟିଶ-ବ. ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ପଠନ-ବ. (ପଠ୍-ଅନ) ପାଠ; ଅଧ୍ୟୟନ ।

ପଠନୀୟ-ବଂ. (ପଠ୍-ଅନୀୟ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।

ପଠା-ବ. ପୃଷ୍ଠବ୍ରଣ; ଗ୍ରାମମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୋଚରସ୍ଥାନ ।

ପଠାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରେରଣ କରିବା ।

ପଠାଣ-ବ. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକବର୍ଗ ।

ପଠିତ-ବଂ. (ପଠ୍-ତ) ଅଧୀତ; ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ପଠ୍ୟମାନ-ବଂ. (ପଠ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ପଢା-ଯାଉଅଛି ।

ପଡା-ବ. ସାହି; ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଅଂଶ ।

ପଡି-ବ. କୌଣସି ଲୋକର ଭରଣପୋଷଣାର୍ଥ ଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ । [ଭୂମି ।

ପଡିଆ-ବ. (ପତିତଶବ୍ଦଜ) ଅକୃଷ୍ଟ ଭୂମି; ପଦା-

ପଡିବା-କ୍ରି. (ପତ୍‌ଧାତୁରୁ) ପତିତହେବା ।

ପଡିହାରୀ-ବଂ. (ପ୍ରତିହାରୀଶବ୍ଦଜ) ଦ୍ୱାରପାଳ; ଦେବପୂଜକ ବିଶେଷ ।

ପଡୋଶୀ-ବ. (ପ୍ରତିବାସୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିବାସୀ ।

ପଢା-ବଂ. ପଠିତ ।

ପଢିବା-କ୍ରି. (ପଠ୍-ଧାତୁରୁ) ପାଠ କରିବା; ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ।

ପଢୁଆ-ବ. (ପଠଧାତୁରୁ) ଛାତ୍ର; ପାଠକ ।

ପଣ-ବ. (ପଣ୍-ଅ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ବାଜିମାରିବା; ମୂଲ୍ୟ; ୨୦ ଗଣ୍ଡା ପରିମାଣ । [ବ୍ୟବହୃତ ।

ପଣ-ବ. ଭାବ, ଅବସ୍ଥା (ଓଡିଆ ପ୍ରତ୍ୟୟରୂପେ

ପଣକିଆ-ବ. କାହାଣ ପଣଯୁକ୍ତ ଗୁଣମାଳା ।

ପଣନ୍ତ-ବ. ଶାଢୀର ନାମ ।

ପଣବ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ପଣସ-ବ. ଫଳବିଶେଷ ।

ପଣା-ବ. (ପ୍ରପାନକଶବ୍ଦଜ) ଶର୍କରାମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।

ପଣାଙ୍ଗନା-ବ. (ପଣ-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।

ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବ. ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ପଣୀତ-ବଂ. (ପଣ୍-ତ) ବଣୀତ; ସ୍ତୀତ ।

ପଣ୍ଡ-ବ. (ପଣ୍ଡ-ଅ) କ୍ଲୀବ; ନପୁଂସକ ।

ପଣ୍ଡା-ବ. (ପଣ୍ଡ-ଆ) ତାତ୍ତ୍ୱବୁଦ୍ଧି; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-ପଦବୀବିଶେଷ ।

ପଣ୍ଡା-ବ. ଅଗ୍ନିସମ୍ପୃକ୍ତ ।

ପଣ୍ଡିତ-ବଂ. (ପଣ୍ଡା-ଇତ) ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ବିଦ୍ୱାନ; ନିପୁଣ; ଦକ୍ଷ; ମେଧାବୀ ।

ପଣ୍ଡିତମ୍ମନ୍ୟ-ବଂ. ଯେ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ଅଭିମାନ କରେ ।

ପଣ୍ୟ-ବଂ. (ପଣ-ଯ) ବିକ୍ରେୟ; ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ।

ପଣ୍ୟ-ବୀଥି-ବ. ବିପଣି; ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଦୋକାନ ।

ପଣ୍ୟ-ଶାଳା-ବ. ଦୋକାନ; ହାଟ ।

ପଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ-ବ. ବେଶ୍ୟା ।

ପତଙ୍ଗ / ପତଙ୍ଗମ } ବ. (ପତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଶଲଭ; ଝିଣ୍ଟିକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପକ୍ଷୀ ।

ପତତ୍ର-ବ. (ପତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ପତତ୍ରୀ-ବ. (ପତତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ ।

ପତନ-ବ. (ପତ୍-ଅନ) ପଡ଼ିବା; ସ୍ଖଳନ; ପାପ ।

ପତମୀ-ବଂ. ସବୁ; ଯଥା, ପତମୀଶାଢୀ ।

ପତରଶଉରୁଣୀ ବ. ପ କାଶୀଯ୍ ସ୍ତ୍ରୀଜାତିବିଶେଷ ।

ପତାକା-ବ. (ପତ୍-ଅକ-ଆ) ବାନା; ଧ୍ୱଜପଟ ।

ପତାକୀ-ବଂ. (ପତାକା-ଇନ୍) ପତାକାଧାରୀ; ପତାକ ।

ପତି-ବ. (ପା-ଅତି) ଭର୍ତ୍ତା; ପ୍ରଭୁ ।

ପତି-ବ. (ପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ପତ୍ରର ପତର ପତ୍ର ।

ପତିତ-ବଂ. (ପତ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପାପୀ ।

ପତି-ଦେବତା-ବ. ପତି ଦେବତା ଯାହାର; ସତୀ ।

ପତିତ-ପାବନ-ବ. ପତିତର ତ୍ରାଣକାରୀ ।

ପତି-ପ୍ରାଣା-ବ. ପତିପ୍ରାଣ ଯାହାର; ସତୀ ।

ପତିମ୍ବରା-ବ. (ପତି-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂମ୍ବରା ।

ପତିବ୍ରତା-ବ. ପତି ବ୍ରତ ଯାହାର; ପତି-ପରାୟଣା ।

ପତ୍ତନ ବ. (ପତ୍-ତନ) ପଟଣା; ନଗର ।

ପତ୍ନୀ-ବ. (ପତି-ଈ) ପରିଣୀତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପତ୍ର-ବ. (ପତ୍-ତ୍ର) ପତର; ପର୍ଣ୍ଣ; ପୁସ୍ତକାଦିର ପୃଷ୍ଠା; ଚିଠାଉ; ପକ୍ଷ ।

ପତ୍ରିକା / ପତ୍ରୀ } ବ. (ପତ୍ର-କ-ଆ; ପତ୍ର-ଇନ୍) ଲିପି; ଚିଠି ।

ପତ୍ରୀ-ବ. (ପତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ; ବାଣ; ବଂ. ପତ୍ର-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ପଥ-ବ. (ପଥ-ଅ) ରାସ୍ତା; ମାର୍ଗ; ବାଟ, [ଉପାୟ ।

ପଥର-ବ. (ପ୍ରସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପାଷାଣ ।

ପଥି-ବ. (ପଥ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରୋଗୀର ବିହିତ ଆହାର ।

ପଥିକ-ବ. (ପଥିନ୍-କ) ବାଟୋଇ; ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପଥୁକୀ-ବ. ପଥିକ ।

ପଥୁରି-ବ. ପଥର-ଚାଟିଆ ।

ପଥୁରିଆ-ବ. ପଥରକାମ ଯେ କରେ ।

ପଥ୍ୟ-ବଂ. (ପଥି-ଯ) ହିତଜନକ; ବ. ରୋଗୀର ଯୋଗ୍ୟ ଆହାର ।

ପଥ୍ୟାଶୀ-ବିଂ. (ପଥ୍ୟ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ପଥ୍ୟଭୋଜୀ ।

ପଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ; ଚରଣଚିହ୍ନ ; ବାଚକଶବ୍ଦ; ସ୍ଥାନ; ପଦବୀ; ପଦ୍ୟାଂଶ ।

ପଦକ-ବି. (ପଦ-କ) କଣ୍ଠଭୂଷଣ ।

ପଦବୀ-ବି. (ପଦ୍-ଅବ୍-ଈ) ପଥ ; ଉପାଧି; [ବ୍ୟବସାୟ ।

ପଦା-ବି. ପଡିଆ ।

ପଦାଙ୍କ-ବି. (ପଦ-ଅଙ୍କ) ପଦଚିହ୍ନ ।

ପଦାତି / ପଦାତିକ } ବି. (ପଦ-ଅତ୍-ଇ-କ) ପାଦଗୃଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟ; ପାଇକ ।

ପଦାରବିନ୍ଦ-ବି. (ପଦ-ଅରବିନ୍ଦ) ପାଦପଦ୍ମ ।

ପଦାର୍ଥ-ବି. (ପଦ-ଅର୍ଥ) ପଦର ଅର୍ଥ; ବସ୍ତୁ ।

ପର୍ଦ୍ଦିକା-ବି. ଭୂମିପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ।

ପଦ୍ଧତି-ବି. (ପଦ୍-ହନ୍-ତି) ପଥ; ରୀତି; ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦବୀ ।

ପଦ୍ମ-ବି. (ପଦ୍-ମ) କମଳ; ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମକ-ବି. ଗଜ ଦେହରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ [ଚିହ୍ନ ।

ପଦ୍ମନାଭ-ବି. (ପଦ୍ମ-ନାଭି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ପଦ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଭ୍ରମର ।

ପଦ୍ମଭୂ / ପଦ୍ମଯୋନି } ବି. (ପଦ୍ମ-ଭୂ, ଯୋନି) ବ୍ରହ୍ମା ।

ପଦ୍ମ-ରାଗ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ । [ଶୟ ।

ପଦ୍ମାକର-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆକର) ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳା-

ପଦ୍ମାଲୟା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆଲୟ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାସନ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆସନ) ବାମ ପାଦକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦୋପରି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦକୁ ବାମ ପାଦୋପରି ନ୍ୟାସପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଇନ୍-ଈ) କମଳିନୀ; ପଦ୍ମସମୂହ; ସୁଲକ୍ଷଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପଦ୍ୟ-ବି. (ପଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧ ପଦ ।

ପଧାନ-ବି. (ପ୍ରଧାନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି; ଉପାଧିବିଶେଷ ।

ପନସ-ବି.(ପଣ୍-ଅସ) ପଣସଗଛ; ପଣସଫଳ ।

ପନି-ବି. ଚିଙ୍କରର ପଦାର୍ଥବିଶେଷ ।

ପନ୍ଥା-ବି. (ପଥିନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ଉପାୟ ।

ପନାରି-ବି. ଓଳି ।

ପନ୍ନଗ-ବି. (ପଦ୍-ନ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ; ଭୁଜଙ୍ଗ ।

ପନ୍ନଗାରି / ପନ୍ନଗାଶନ } ବି. (ପନ୍ନଗ-ଅରି, ଅଶନ) ଗରୁଡ଼ ।

ପୟଃ-ବି. (ପା-ଅସ୍) ଦୁଗ୍ଧ; ଜଳ ।

ପୟସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. (ପୟସ୍-ବିନ୍-ଈ) ଦୁଗ୍ଧବତୀ ।

ପୟୋଦ-ବି. (ପୟସ୍-ଦା-ଅ) ମେଘ; ନାରି-କେଳ ।

ପୟୋଧର-ବି. ପୟସ୍-ଧୃ-ଅ) ମେଘ; ସ୍ତନ ।

ପୟୋଧି / ପୟୋନିଧି } ବି. ପୟସ୍-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।

ପର-ବିଂ. (ପୃ-ଅ) ଅପର; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅନ୍ୟ; ପଶ୍ଚାତ୍; ଅଧିକ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ପର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ।

ପର-କାଳ-ବ. ଉତ୍ତରକାଳ ; ଇହଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ।

ପରକୀୟ-ବଂ. (ପର-କ-ଈୟ) ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପରଖ-ବ. (ପରୀକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷା ।

ପରଗଣା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ପରଚ-ବ. (ପରିଚୟଶବ୍ଦଜ) ପରିଚୟ; ଚିହ୍ନା ।

ପରଚ୍ଛନ୍ଦାନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବଂ. (ପର-ଛନ୍ଦ-ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ) ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଅଭିଳାଷର ଅଧୀନ ।

ପର-ତନ୍ତ୍ର-ବଂ. ପରାଧୀନ ।

ପରତେ-ବ.(ପ୍ରତ୍ୟୟଶବ୍ଦଜ)ପ୍ରତ୍ୟୟ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ପରତ୍ର-ଅ. (ପର-ତ୍ର) ପରକାଳରେ ।

ପରଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଯବନିକା; ଆବରଣ ।

ପରଦା-ନଶିନ୍-ବ.(ଫାର୍ଶୀ) ଅବରୋଧବାସିନୀ ।

ପର-ଦାର-ବ. ପରସ୍ତ୍ରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗମନ ।

ପରନ୍ତପ-ବଂ. (ପରଂ-ତପ) ଶତ୍ରୁର ପୀଡ଼ାଦାୟକ ।

ପରନ୍ତୁ-ଅ. (ପରମ୍-ତୁ) କିନ୍ତୁ; ଅଧିକନ୍ତୁ ।

ପର-ପୁଷ୍ଟ-ବ. କୋକିଳ; ବଂ. ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ଅନ୍ୟପତି ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ପର-ପୂର୍ବା-ବ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବପତି ତ୍ୟାଗ କରି

ପର-ବଶ-ବଂ. ପରାଧୀନ ।

ପର-ବ୍ରହ୍ମ ବ. ପରମେଶ୍ୱର; ପରମ ପୁରୁଷ ।

ପରବାନା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ତଲବ୍ ଚିଠି ।

ପରଭାଗ୍ୟୋପଜୀବୀ-ବଂ. (ପର-ଭାଗ୍ୟ-ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ପରଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ ।

ପରମ-ବଂ. (ପର-ମା-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଶେଷ ।

ପରମ-ପଦ-ବ. ମୁକ୍ତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ରୟ ।

ପରମ ହଂସ-ବ.ମହାଯୋଗୀ; ଶ୍ରେଷ୍ଠସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପରମାଣୁ-ବ. (ପରମ-ଅଣୁ) ପଦାର୍ଥର କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଂଶ ।

ପରମାତ୍ମା-ବ. (ପରମ-ଆତ୍ମନ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।

ପରମାୟୁଃ-ବ. (ପରମ-ଆୟୁଃ) ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତକାଳ ।

ପରମାର୍ଥ-ବ. (ପରମ-ଅର୍ଥ) ଧର୍ମ; ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ୱ ।

ପରମେଶ୍ୱର-ବ. (ପରମ-ଈଶ୍ୱର) ପରମାତ୍ମା ।

ପରମେଷ୍ଠୀ-ବ. (ପରମ-ସ୍ଥା-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମା; ପରମେଶ୍ୱର । [ଅନୁକ୍ରମ; ବଂଶ ।

ପରମ୍ପରା-ବ. (ପର-ପର-ଅ) ଧାରା; ଶ୍ରେଣୀ;

ପରଳ-ବ. ନେତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ । [ମୃତ୍ୟୁ ।

ପର-ଲୋକ-ବ. ଇହଲୋକର ଅତୀତ ଲୋକ;

ପରବାନ୍-ବଂ. (ପର-ବତ୍) ପରାଧୀନ ।

ପରଶ-ପଥର-ବ. (ସ୍ପର୍ଶପ୍ରସ୍ତର) ସ୍ପର୍ଶମଣି; ଯାହାର ସ୍ପର୍ଶରେ ଲୁହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।

ପରଶୁ-ବ. (ପର-ଶୃ-ଉ) କୁଠାର; କୁରାଢ଼ୀ ।

ପରଶୁ-ରାମ-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଶତ୍ରୁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣବୀର । ସେ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମାତୃହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟଶୂନ୍ୟ କରିଥିଲେ । [ତାହାର ପରଦିନ; ପରଦିନ ।

ପରଶ୍ୱଃ-ଅ. (ପର-ଶ୍ୱଃ=ଆସନ୍ତାକାଲି)

ପରସ୍ପର-ବଂ. ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ; ଏକକୁ ଅନେକ ।

ପରଚ୍ଛଦ-ବି. ପ୍ରାଚୀର କାନ୍ଥ ।

ପରା-ବିଂ. (ପର-ଆ) ଶ୍ରେଷ୍ଠା ।

ପରା-ଅଂ. ଉପସର୍ଗ (ପୃ-ଅ) ଧର୍ଷଣ, ତିରସ୍କାର, କ୍ଷତି, ଗତି, ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।

ପରା-ଅଂ. (ପ୍ରାଚୀନ ଶବ୍ଦ) ବିକଳ୍ପସୂଚକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବ୍ୟବହୃତ । [କିମ୍ବା ।

ପରାକ୍-ଅଂ. (ପର-ଅଞ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) କୁଟିଳ; ନିବୃତ୍ତ;

ପରା-କାଷ୍ଠା-ବି. ଏକଦେଶ ।

ପରାକ୍ରମ-ବି. (ପରା-କ୍ରମ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ବଳ ।

ପରାକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରା କ୍ରମ୍-ତ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ପରାଗ ବି. (ପରା-ଗ) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ ।

ପରାଙ୍ମୁଖ-ବିଂ. (ପରାକ୍-ମୁଖ) ବିମୁଖ ; ନିବୃତ୍ତ-ମୁଖ ।

ପରାଜୟ-ବି. (ପରା-ଜି-ଅ) ପରାଭବ ।

ପରାଜିତ-ବିଂ. (ପରା-ଜି-ତ) ବିଜିତ; ପରାଭୂତ ।

ପରାଧୀନ ବିଂ. (ପର-ଅଧୀନ) ପରବଶ ।

ପରାଭବ-ବି. (ପରା-ଭୂ-ଅ) ପରାଜୟ; ତିରସ୍କାର ।

ପରାମର୍ଶ-ବି. (ପରା-ମୃଶ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣା; ବିଚାର ।

ପରାୟଣ-ବିଂ. (ପର-ଅୟନ) ତତ୍ପର; ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଲମ୍ବନ ।

ପରାର୍ଥ ବି. (ପର-ଅର୍ଥ) ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ।

ପରାର୍ଦ୍ଧ ବିଂ. (ପରା-ଅର୍ଦ୍ଧ)୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ୦୦୦୦୦ ଏହି ସଂଖ୍ୟା । [ବର୍ତ୍ତିତ ।

ପରାବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରତ୍ୟା-

ପରାବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଅ) ପ୍ରତ୍ୟାବୃତ୍ତ ।

ପରାଶର-ବି. ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ଋଷିବିଶେଷ ।

ପରାସ୍କନ୍ଦୀ-ବି. (ପର-ଆ-ସ୍କନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଚୋର ।

ପରାସ୍ତ ବିଂ. (ପରା-ଅସ୍-ତ) ପରାଜିତ ।

ପରାହତ-ବିଂ. (ପରା-ହନ୍-ତ) ପରାଭୂତ; ବ୍ୟାହତ । [ଠେଲି ।

ପରାହ୍ନ-ବି. (ପର-ଅହନ୍-ଅ) ଅପରାହ୍ନ; ଉପର-

ପରି-ଅଂ. ଉପସର୍ଗ, ସର୍ବତଃ, ଅତିଶୟ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା, ବ୍ୟାପ୍ତି; ପ୍ରଭୃତି ଭାବବୋଧକ ।

ପରି-ଅଂ. ତୁଲ୍ୟ ।

ପରିକର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) କଟିବନ୍ଧ, ପରିଚର ।

ପରି-କର୍ମ-ବି. ପ୍ରସାଧନ; ଅଳଙ୍କାରଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜୀକରଣ । [ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରଚିତ ।

ପରିକଳ୍ପିତ-ବିଂ (ପରି-କ୍ଳୃପ୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ;

ପରିକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-କୀର୍ତ୍ତିତ) ପ୍ରଶଂସିତ ।

ପରିକ୍ରମଣ-ବି. (ପରି-କ୍ରମ୍-ଅନ) ଗମନ; ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା । [ବେଷ୍ଟନ; ସଂସ୍କରଣ ।

ପରିକ୍ରିୟା-ବି. (ପରି-କ୍ରିୟା) ପରିଖାଦ୍ୱାରା

ପରିଖା-ବି. (ପରି-ଖନ୍-ଅ) ଗଡ଼ଖାଇ; ଖାତ-

ପରିଗତ-ବିଂ. ବେଷ୍ଟିତ । [ଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିଗ୍ରହ-ବି. (ପରି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ପତ୍ନୀ; ପରିଜନ; ଦାନଗ୍ରହଣ ।

ପରିଘ-ବି. (ପରି-ହନ୍-ଅ) ଲୌହମୁଦ୍ଗର ।

ପରିଚୟ-ବି. (ପରି-ଚି-ଅ) ଚିହ୍ନିବା; ଆଳାପ ।

ପରିଚର-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅ) ରକ୍ଷୀ ସୈନ୍ୟ; ଅନୁଚର । [ଉପାସନା ।

ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଯ-ଅ) ସେବା

ପରିଚାରକ-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ୍) ଦାସ; ସେବକ।

ପରିଚାଳକ-ବି. (ପରି-ଚଲ୍-ଅକ) ଚାଳନାକାରୀ।

ପରିଚାରିକା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ-ଆ) ଦାସୀ; ପରିଚାରିଣୀ।

ପରିଚିତ-ବିଂ. (ପରି-ଚି-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଚିହ୍ନିତ।

ପରିଚ୍ଛଦ-ବି. (ପରି-ଛଦ୍-ଅ) ବେଶ; ପୋଷାକ।

ପରିଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛଦ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ଭୂଷିତ, ଆଚ୍ଛାଦିତ।

ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ; ବିଭକ୍ତ। [ଧାରକ।

ପରିଛ-ବି. (ପରୀକ୍ଷକ ଶବ୍ଦଜ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତତ୍ତ୍ୱାବ-

ପରିଚ୍ଛେଦ-ବି. (ପରି-ଛିଦ୍-ଅ) ଭାଗ; ସୀମା; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ପୁସ୍ତକର ବିଭାଗ।

ପରିଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ଯ) ବିଭାଜ୍ୟ; ନିର୍ଣ୍ଣେୟ। [ବର୍ଗ; ପରିଚାରକ।

ପରିଜନ-ବି. (ପରି-ଜନ) ପରିବାର; ପୋଷ୍ୟ-

ପରିଡ଼ା-ବି. ଶୂଦ୍ର ଜାତି ବିଶେଷର ଉପାଧିବିଶେଷ।

ପରିଣତ-ବିଂ. (ପରି ନମ୍-ତ) ପକ୍ୱ; ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ। [ସ୍ଥାନର ପ୍ରାପ୍ତି; ଶେଷ।

ପରିଣତି-ବି. (ପରି-ନମ୍-ତି) ପରିପାକ; ଅବ-

ପରିଣଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ପରିହିତ।

ପରିଣୟ-ବି. (ପରି-ନୀ-ଅ) ବିବାହ।

ପରିଣାମ-ବି. (ପରି-ନମ୍-ଅ) ଶେଷ; ପରିପକ୍ୱତା ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି। [ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ।

ପରିଣାମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପରିଣାମ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍)

ପରିଣାହ-ବି. (ପରି-ନହ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଔସାର।

ପରିଣୀତ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ତ) ବିବାହିତ।

ପରିଣେତା-ବି. (ପରି-ନୀ-ତୃ) ବିବାହକର୍ତ୍ତା।

ପରିଣେୟ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ଯ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ।

ପରିତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପରି-ତସ୍) ଚାରିଆଡ଼େ; ସର୍ବତୋଭାବରେ।

ପରିତାପ-ବି. (ପରି-ତପ୍-ଅ) ମନସ୍ତାପ।

ପରିତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ।

ପରିତୋଷ-ବି. (ପରି-ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି। [ତ୍ୟକ୍ତ।

ପରିତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ,

ପରିତ୍ୟାଗ-ବି.(ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ, ତ୍ୟାଗ।

ପରିତ୍ରାଣ-ବି.(ପରି ତ୍ରୈ-ଅନ)ରକ୍ଷା; ଉଦ୍ଧାର।

ପରିତ୍ରାତା-ବି. (ପରି-ତ୍ରୈ-ତୃ) ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା।

ପରିଦେବନ-ବି. (ପରି-ଦେବ-ଅନ) ବିଳାପ; ଅନୁତାପ। [ପିନ୍ଧିବା।

ପରିଧାନ-ବି. (ପରି-ଧା-ଅନ) ପରିଧେୟବସ୍ତ୍ର

ପରିଧି-ବି. (ପରି-ଧା-ଇ) ବୃତ୍ତର ବେଡ଼; ପରି-ବେଷ୍ଟନ। [ଯୁକ୍ତ; ପିନ୍ଧିବାଯୋଗ୍ୟ।

ପରିଧେୟ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ଯ) ପିନ୍ଧିବାର ଉପ-

ପରିପକ୍ୱ-ବିଂ. (ପରି-ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ସୁଜୀର୍ଣ୍ଣ; ପକ୍ୱ; ବହୁଦର୍ଶୀ।

ପରିପାକ-ବି. (ପରି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; ପକ୍ୱତା।

ପରିପାଟୀ-ବିଂ. (ପରି-ପଟ୍-ଇନ୍) ଶୃଙ୍ଖଳା; ଅନୁକ୍ରମ।

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପରି-ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ ତ) ବସ୍ତୁ ଚକ୍ଷୁକୁ ଯେପରି ଦିଶେ, ଛବିରେ ତାହାର ସେହିପ୍ରକାର ବିନ୍ୟାସ-ନିୟମାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟା ।
ପରିପ୍ଳବ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଳୁ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।
ପରିପ୍ଳୁତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଳୁ-ତ) ସିକ୍ତ; ପ୍ଲାବିତ ।
ପରିବର୍ହ-ବି. (ପରି-ବର୍ହ୍-ଅ) ପରିଚ୍ଛଦ; ଉପକରଣ ।
ପରିଭବ-ବି. (ପରି-ଭୂ-ଅ) ପରାଭବ; ଅବଜ୍ଞା ।
ପରିଭାଷା-ବି. (ପରି-ଭାଷ-ଆ) ଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭିନ୍ନ ସଙ୍କେତ ବା ସଂଜ୍ଞା । [ଅବଜ୍ଞାତ ।
ପରିଭୂତ-ବିଂ. (ପରି-ଭୂ-ତ) ପରାଭୂତ ;
ପରିମଳ-ବି. (ପରି-ମଳ) ସୁଗନ୍ଧ ।
ପରିମାଣ-ବି. (ପରି-ମା-ଅନ) ମାପ, ଓଜନ ; ସଂଖ୍ୟାକରଣ । [ପରିମାଣଯୁକ୍ତ ।
ପରିମିତ-ବିଂ. (ପରି-ମା-ତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ
ପରିମିତି-ବି. (ପରି-ମା-ତି' ପରିମାଣ ।
ପରିମେୟ- ବିଂ. (ପରି-ମା-ଯ) ପରିମାଣଯୋଗ୍ୟ; ପରିମିତ ।
ପରିରବ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ରଭ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।
ପରିରମ୍ଭ-ବି. (ପରି-ରଭ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।
ପରିବର୍ତ୍ତ, ପରିବର୍ତ୍ତନ } ବି. (ପରି-ବୃତ୍-ଅ, ଅନ) ବଦଳ; ବିନିମୟ ।
ପରିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-ବର୍ତ୍ତି-ତ) ଯାହା ବଦଳ କରା ହୋଇଅଛି ।
ପରିବା-ବି. କଞ୍ଚା ତରକାରି ।
ପରିବାଦ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; ନିନ୍ଦା ।
ପରିବାଦିନୀ-ବି.(ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍-ଈ) ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ବୀଣା । [ବାଦକ ।
ପରିବାଦୀ-ବିଂ. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍) ନିନ୍ଦୁକ; ଅପ-
ପରିବାର-ବି. (ପରି-ବୃ-ଅ) ପରିଜନ ପୋଷ୍ୟ ।
ପରିବାରିତ-ବିଂ. (ପରି-ବାରି-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।
ପରିବାହ-ବି. (ପରି-ବହ୍-ଅ) ଜଳପ୍ରବାହ ; ମୁହାଣ ।
ପରିବୃତ-ବି. (ପରି-ବୃ-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।
ପରିବେଶ-ବି. (ପରି-ବିଶ୍-ଅ) ପରିଧି; ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଣ୍ଡଳ । [ବିଭାଗପୂର୍ବକ ଅର୍ପଣ ।
ପରିବେଷଣ-ବି. (ପରି-ବିଷ୍-ଅନ୍) ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁର
ପରିବେଷ୍ଟନ-ବି. (ପରି-ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚାରି-ଆଡରେ ବେଷ୍ଟନ । [ଭ୍ରମଣକାରୀ ।
ପରିବ୍ରାଜକ-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ;
ପରିବ୍ରାଜିକା-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ; ଭ୍ରମଣକାରିଣୀ ।
ପରିଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ଶିଷ୍-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ; ଗ୍ରନ୍ଥସମାପ୍ତିପରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଂଶ । [ପରିଷ୍କୃତ ।
ପରିଶୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଧ୍-ତ) ସଂଶୋଧିତ ;
ପରିଶୁଷ୍କ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଶୁଷ୍କ ।
ପରିଶେଷ-ବି. (ପରି-ଶିଷ୍-ଅ) ଅବଶେଷ ।
ପରିଶୋଧ-ବି. (ପରି-ଶୁଧ୍-ଅ) ଋଣଶୋଧ ।
ପରିଶ୍ରମ-ବି. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଅଭ୍ୟାସ; କର୍ମର ଶ୍ରମ ।
ପରିଶ୍ରମୀ-ବିଂ. (ପରିଶ୍ରମ ଇନ) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।
ପରିଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଳାନ୍ତ ।
ପରିଷଦ୍-ବି. (ପରି-ସଦ୍-•) ସଭା ସମାଜ ।

ପରିଷ୍କାର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱଚ୍ଛତା; ଶୋଧନ; ନିର୍ମଳୀକରଣ । [ଭୂଷିତ ।

ପରିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ପରି-କୃ-ତ) ନିର୍ମଳ ଶୋଧିତ;

ପରିଷ୍ୱଙ୍ଗ-ବି. (ପରି-ସ୍ୱଞ୍ଜ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିସର-ବି. (ପରି-ସୃ-ଅ) ପ୍ରଦେଶ; ଓସାର; ବିସ୍ତାର ।

ପରିସୀମା-ବି. (ପରି-ସୀମନ୍) ଇୟତ୍ତା ।

ପରିସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ପରି-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଚ୍ୟାବିତ ।

ପରିହାର-ବି. (ପରି-ହୃ-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଉପେକ୍ଷା ।

ପରିହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହୃ-ଯ) ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ ।

ପରିହାସ-ବି. (ପରି-ହସ୍-ଅ) କୌତୁକ ଥଟ୍ଟା ।

ପରିହାସ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହସ୍-ଯ) ପରିହାସ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିହିତ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ସ୍ଥାପିତ ।

ପରୀକ୍ଷକ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ପରୀକ୍ଷାକାରକ ।

ପରୀକ୍ଷା-ବି. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନା; ବସ୍ତୁର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ।

ପରୀକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରା ହୋଇଅଛି; ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ନାତି, ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପରୁଷ-ବିଂ. (ପୃ-ଉଷନ୍) କର୍କଶ; କଠୋର ।

ପରେ-ଅ. ଉତ୍ତରେ; ଶେଷରେ ।

ପରେତ-ବିଂ. (ପରା-ଇ-ତ) ମୃତ; ପ୍ରେତ ।

ପରୋକ୍ଷ-ବିଂ. (ପରସ୍-ଅକ୍ଷି-ଅ) ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ;

ପରୋଷ୍ଣୀ-ବି. ଅସ୍ରୁପା । [ଅସାକ୍ଷାତ ।

ପର୍କଟୀ-ବି. ପଣ୍ଡୁ ବୃକ୍ଷ ।

ପର୍ଜନ୍ୟ-ବି. (ପୃଷ୍-ଅନ୍ୟ) ଶବ୍ଦକାରୀ ମେଘ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପର୍ଣ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପକ୍ଷ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ଶାଳା-ବି. ପର୍ଣ୍ଣକୁଟୀର; ପତ୍ରକୁଡ଼ିଆ ।

ପର୍ଣ୍ଣୀ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ; ବିଂ. ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ପର୍ଣ୍ଣୋଟଜ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଉଟଜ) ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ପର୍ଦ୍ଦା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଯବନିକା ।

ପର୍ପଟ-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କ-ବି. (ପରି-ଅଙ୍କ୍-ଅ) ପଲଙ୍କ; ଖଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟକ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-ବି. (ପରି-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତ; ନିକଟ; ଶେଷସୀମା । [ପନ ।

ପର୍ଯ୍ୟବସାନ-ବି. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ଅନ) ସମା-

ପର୍ଯ୍ୟବସିତ-ବିଂ. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ; ନିଃଶେଷିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ-ବି. (ପରି-ଅବ-ଈକ୍ଷ-ଅନ) ମନୋନିବେଶପୂର୍ବକ ଦର୍ଶନ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ।

ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ପ୍ରସାରିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଣ-ବି. (ପରି-ଯା-ଅନ) ପଲାଣ; ପଶୁପୃଷ୍ଠାସନ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଆପ୍-ତ) ପ୍ରଚୁର; ଯଥେଷ୍ଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତି-ବି. (ପରି ଆପ୍-ତି) ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ତି ।

ପର୍ଯ୍ୟାୟ-ବି. (ପରି-ଇ-ଅ) ଅନୁକ୍ରମ; ପାଳି; ସମାନାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା-ବି. (ପରି-ଆ-ଲୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅନୁଶୀଲନ; ସମାଲୋଚନା ।

ପର୍ଯ୍ୟୁଦସ୍ତ-ବି. (ପରି-ଉଦ୍-ଅସ୍-ତ) ପରିଭୂତ ।
ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ-ବି. (ପରି-ବସ୍-ତ) ପୂର୍ବଦିବସୀୟ; ବାସି ।
ପର୍ବ-ବି. (ପୃ-ବନ୍) ପବ; ଉତ୍ସବ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପର୍ବତ-ବି. (ପର୍ବନ୍-ତ) ଗିରି; ଶୈଳ ।
ପର୍ବତାରି-ବି. (ପର୍ବତ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପର୍ଶୁ-ବି. (ପର-ଶୃ-ଉ) ପରଶୁ; କୁଠାର ।
ପର୍ଷିବା-କ୍ରି. ପରିବେଷଣ କରିବା ।
ପଲ-ବି. (ପଲ୍-ଅ) ଓଜନବିଶେଷ; ସୂକ୍ଷ୍ମକାଳ; [ମାଂସ ।
ପଲ୍-ବି. ସମୂହ; ଦଳ ।
ପଲକ-ବି. ଅକ୍ଷିପତ୍ର ।
ପଲଙ୍କ-ବି. ଖଟ ।
ପଲ୍ଟନ-ବି. ସେନାଦଳ ।
ପଲଲ-ବି. ମାଂସ; ପଙ୍କ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପଲସ୍ତରା-(ଇଂ. plaster ଶବ୍ଦରୁ) ଲେପନୀୟ
ପଲମ-ବି. ମାଟିନିର୍ମିତ କରେଇ ।
ପଲା-ବି. ତୈଳାଦିଉଦ୍ଧରଣାର୍ଥ ଲୌହଦର୍ବୀ ।
ପଲାଇବା-କ୍ରି. ବି. (ପଲାୟନଶବ୍ଦଜ) ପଲାୟନ କରିବା । [ପେଁଠିର ଗଦ ।
ପଲାଣ ବି. (ପର୍ଯ୍ୟାଣଶବ୍ଦଜ) ଘୋଡ଼ା କଲଦ-
ପଲାଣ୍ଡୁ-ବି. ପିଆଜ । [ପଲଉ ।
ପଲାନ୍ନ-ବି. (ପଲ-ଅନ୍ନ) ମାଂସଯୁକ୍ତ ଅନ୍ନ;
ପଲାୟନ-ବି. (ପରା-ଅୟ୍-ଅନ)ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
ପଲାୟମାନ-ବି. ଯେ ପଲାଉଅଛି ।
ପଲାୟିତ-ବି. ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥିତ ।

ପଲାଲ-ବି. ପାଳ; ପୁଆଳ; ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ପଲାଶ-ବି. ପତ୍ର; କିଂଶୁକ ବୃକ୍ଷ ।
ପଲିତ ବି. (ପଲ୍-ତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ-କେଶ ।
ପଲ୍ଲବ ବି. (ପଲ୍-ଲୂ-ଅ)ନୂତନପତ୍ର; କିଶଳୟ ।
ପଲ୍ଲବଗ୍ରାହୀ ବି. ଯେ ନାନା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଲଭିଅଛି । [ବିସ୍ତାରୀକୃତ ।
ପଲ୍ଲବିତ-ବି. (ପଲ୍ଲବ-ଇତ) ପଲ୍ଲବଯୁକ୍ତ;
ପଲ୍ଲୀ-ବି. (ପଲ୍ଲ-ଇ-ଈ)ଗ୍ରାମ; ପଡ଼ା; ଝିଟିପିଟୀ ।
ପଲ୍ୱଲ-ବି.(ପଲ୍-ବଲ) କ୍ଷୁଦ୍ରଜଳାଶୟ;ଗାଡ଼ିଆ ।
ପବ-ବି. (ପର୍ବଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଠି ।
ପବନ-ବି. (ପୂ-ଅନ) ବାୟୁ ।
ପବନ-ନନ୍ଦନ-ବି. ଭୀମ; ହନୁମାନ୍ ।
ପବମାନ-ବି. (ପ-ଅନ) ବାୟୁ; ପବନ ।
ପବନାଶନ-ବି. (ପବନ-ଅଶନ) ସର୍ପ ।
ପବାକା-ବି. (ପୂ-ଅକ-ଆ) ବାତ୍ୟା; ଚକ୍ରବାତ ।
ପବି-ବି. (ପୂ-ଇ) ଅଶନି; ବଜ୍ର ।
ପବିତା-ବି. (ପୂ-ତ) ଯେ ପବିତ୍ର କରେ ।
ପବିତ୍ର-ବି. (ପୂ-ଇତ୍ର) ପୂତ; ବିଶୁଦ୍ଧ; ବି. କୁଶ; ପଇତା । [ପରିଷ୍କୃତ ।
ପବିତ୍ରିତ-ବି. (ପବିତ୍ର-ଇତ) ସଂଶୋଧିତ;
ପଶମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଉର୍ଣ୍ଣା; ଲୋମ ।
ପଶା-ବି. (ପାଶକଶବ୍ଦଜ) ଅକ୍ଷ; ଚଉପାର ।
ପଶୁ-ବି. (ପଶ୍-ଉ) ଲାଙ୍ଗୁଳବିଶିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦ-ଜନ୍ତୁ; ମୂର୍ଖ ।
ପଶୁ-ପତି-ବି. ଶିବ । [ରଖୁଆଳ ।
ପଶୁପାଳ-ବି. (ପଶୁ-ପାଳ) ପଶୁରକ୍ଷକ;

ପଶୁ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ; ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ।
ପଶ୍ଚ-ବି. ପଛ ।
ପଶ୍ଚାତ୍-ଅ. ପଛେ; ପରେ ।
ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ତାପ) ଅନୁତାପ ।
ପଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଅପରାର୍ଦ୍ଧ; ପାଦଠାରୁ ଜାନୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ପଶ୍ଚିମ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଇମ) ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଗମନର ଦିଗ, ପଶ୍ଚିମ; ବିଂ. ଚରମ ।
ପସନ୍ଦ-ବି. ଅନୁମାନ; ଅନୁମୋଦନ ।
ପସରା-ବି. ବିକ୍ରେୟ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହର ପାତ୍ର ।
ପସାରୀ-ବି. ଦୋକାନୀ; ବିକ୍ରୟକାରୀ ।
ପସାରୁଣୀ-ବି. (ପ୍ରସାରଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ-ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲତାବିଶେଷ ।
ପସୁରୀ-ବି. (ପଞ୍ଚ-ସୂରୀ) ପାଞ୍ଚସେର ।
ପହଣ୍ଡ-ବି. ପଦ-କ୍ଷେପ ।
ପହଣ୍ଡି-ବି. ଧୀରଗମନ ।
ପହଲି-ବି. (ପ୍ରହେଳିଶବ୍ଦଜ) ଠଗ ।
ପହି-ବି. ବଡ଼ ହିଡ଼ ।
ପହିଆ-ବି. ଶଗଡ଼ ଚକ ।
ପହିଲା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ପ୍ରଥମ; ଆଦ୍ୟ ।
ପହୁଡ଼-ବି. ଶୋଇବା ।
ପହଁରା-ବି. ସନ୍ତରଣୀ; ସନ୍ତରଣ । [କରିବା ।
ପହଁରିବା-କ୍ରି.ବି. ପରିଷ୍କାର କରିବା; ସନ୍ତରଣ
ପଣ୍ଡା-ବି. ଗବାଦି ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ପାଇକ-ବି.(ପାଦିକଶବ୍ଦଜ) ପଦାତିକ; ସୈନିକ ।
ପାଇଖାନା-ବି. ମଳ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ପାଇଜାମା-ବି. ନିମ୍ନାଙ୍ଗର ପରିଚ୍ଛଦବିଶେଷ ।
ପାଇଟି-ବି. ଗୃହାଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ପାଉଣା-ବି. (ପ୍ରାପଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ପାଉଛି-ବି. (ପ୍ରାପ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାରପତ୍ର, ରସିଦ । [ଧୂଳି; ପାପ ।
ପାଉଁଶ-ବି. (ପାଂଶୁଶବ୍ଦଜ) ପାଂଶୁ; ଭସ୍ମ;
ପାଏଡ଼ା-ବି. ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦପ୍ରକ୍ଷେପ ନିମିତ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ।
ପାଂଶୁଳ-ବିଂ. (ପାଂଶୁ-ଲ) ଧୂଳିଯୁକ୍ତ; ପାପିଷ୍ଠ ।
ପାଂଶୁଳା-ବି. (ପାଂଶୁଳ-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ପାକ-ବି.(ପଚ୍-ଅ) ରନ୍ଧନ, ପରିପାକ; ପରିଣତି ।
ପାକଳ-ବିଂ. (ପାକ-ଲ) ପରିଣତି-ପ୍ରାପ୍ତ ।
ପାକଲା-ବିଂ. ପାଚିଲା; ପରିପକ୍ୱ ।
ପାକ-ଶାଳା-ବି. ରନ୍ଧନକାର୍ଯ୍ୟଘର । [ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପାକ-ଶାସନ-ବି. ପାକନାମକ ଅସୁରର ହନ୍ତା;
ପାକ-ଶାସନି-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ର; ଜୟନ୍ତ ।
ପାକସ୍ଥଳୀ-ବି. (ପାକ-ସ୍ଥଳୀ) ଉଦରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଭୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।
ପାକୁଆ-ବିଂ. ଦନ୍ତହୀନ ।
ପାକୁଳି-ବି. ହେମନ୍ତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାକ୍ଷିକ-ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ଇକ) ପକ୍ଷ ବା ଅର୍ଦ୍ଧମାସ-
ପାଖ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ନିକଟ; ସମୀପ ।
ପାଖରା-ବିଂ. ନିର୍ଲ୍ଲଜ; ଦୁଷ୍ଟ ।
ପାଖୁଡ଼ା-ବି. ପୁଷ୍ପର ଅଂଶ ।
ପାଖେଇବା-କ୍ରି. ଏକ ପାଖକୁ ଯିବା ।
ପାଗ-ବି. ପଗଡ଼ି, ଗବ; ମେଘ ଓ ପବନର ଅବସ୍ଥା ।

ପାଗଳ-ବି°. ବାତୁଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ପାଙ୍କ୍ତେୟ-ବି°. (ପଙ୍କ୍ତି-ଏୟ) ଏକ ପଙ୍କ୍ତିରେ ଭୋଜନାର୍ହ । [ବର୍ଜ୍ଜି ।

ପାଚକ-ବି°. (ପଚ୍-ଅକ) ଜୀର୍ଣ୍ଣିକାରକ; ପାକ-

ପାଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟର କ୍ୱାଥ ।

ପାଚେରି-ବି. (ପ୍ରାଚୀରଶବ୍ଦଜ) ବେଢ଼ାକାନ୍ଥ ।

ପାଛୁଡ଼ା-ବି. (ପୃଷ୍ଠଦଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ।

ପାଛୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. କୁଣ୍ଠରେ ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ପାଛେଉଠିବା-ବି. ଅଗବଢ଼ି ଆଣିବା ।

ପାଞ୍ଚ-ବି°. ୫ ସଂଖ୍ୟା; ବି. ବଗର, ଆଲୋଚନା ।

ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ-ବି. (ପଞ୍ଚଜନ-ଯ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଶଙ୍ଖ; ଅଗ୍ନି । [ଦଣ୍ଡୀ ।

ପାଞ୍ଚଣ-ବି. (ପ୍ରାଜନଶବ୍ଦଜ) ଗବାଦି-ତାଡ଼ନ-

ପାଞ୍ଚାଳ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ-ଅ) ଦେଶବିଶେଷ ।

ପାଞ୍ଚାଳୀ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ; କାଷ୍ଠାଦିର ପୁତ୍ତଳିକା ।

ପାଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ବିଚାର କରିବା ।

ପାଞ୍ଜି-ବି. (ପଞ୍ଜୀଶବ୍ଦଜ) ଦିନାଦିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପୁସ୍ତକ; ହିସାବଖାତା ।

ପାଟ-ବି. (ପଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ରେଶମ ଲୁଗା ।

ପାଟ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତର; ଯଥା, ବେଣାପାଟ ।

ପାଟକି-ବି. ଜାତିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଳ ।

ପାଟନ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଛେଦକ ।

ପାଟମହାଦେଈ-ବି. (ପଟ୍ଟମହାଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟରା-ବି. ସୂତ୍ରବ୍ୟବସାୟୀ; କାପେଡ଼ି ।

ପାଟରାଣୀ-ବି. (ପାଟର-ଅଣୀ) ପାଟରର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ପାଟ-ରାଣୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ରାଜ୍ଞୀ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।

ପାଟଳ-ବି°. (ପାଟଳା-ଅ) ଶ୍ୱେତରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ପାଟଳି ବି (ପାଟଳା-ଇ) ପାଟଳୀବୃକ୍ଷ ।

ପାଟଳିତ-ବି°. ପାଟଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ପାଟବ ବି. (ପଟୁ-ଅ) ପଟୁତା, ନୈପୁଣ୍ୟ ।

ପାଟ-ହାତୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ହସ୍ତୀ) ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ [ହସ୍ତୀ ।

ପାଟି-ବି. ତୁଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ପାଟିତ-ବି°. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭଗ୍ନ; ଛେଦିତ ।

ପାଟୀ-ବି. (ପାଟି-ଈ) ଶୃଙ୍ଖଳା, ପଙ୍କ୍ତିଶ୍ରେଣୀ ।

ପାଟୀ-ଗଣିତ-ବି. ଅଙ୍କବିଦ୍ୟା ।

ପାଠ-ବି. (ପଠ୍-ଅ) ଅଭ୍ୟାସ, ଅଧ୍ୟୟନ ।

ପାଠକ-ବି°. (ପଠ୍-ଅକ) ପାଠକର୍ତ୍ତା, ଛାତ୍ର; (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଅଧ୍ୟାପକ ।

ପାଠନା-ବି. (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅଧ୍ୟାପନା ।

ପାଠିତ-ବି°. ଅଧ୍ୟାପିତ ।

ପାଠୀ-ବି°. (ପଠ୍-ଇନ୍) ପାଠକ ।

ପାଠ୍ୟ-ବି°. (ପଠ୍-ଯ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।

ପାଡ଼ି-ବି. ଗୃହ୍ୟପବନ । [ହାଣ୍ଡି ।

ପାଡ଼ୁଆ-ବି°. ଯେ ଧାର ନେଇ ପରିଶୋଧ କରେ

ପାଣ-ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ବି. (ପଣ୍-ଇ) ହସ୍ତ ।

ପାଣି-ବି. (ପାନୀୟଶବ୍ଦଜ) ଜଳ ।

ପାଣିଆ-ବି°. ଜଳୀୟ ।

ପାଣିଗ୍ରହଣ } ବି. (ପାଣି-ଗ୍ରହଣ, ପୀଡନ)
ପାଣିପୀଡନ } ବିବାହ ।

ପାଣିନି-ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସୂତ୍ରକର୍ତ୍ତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ଫୋଟକା-ବି. ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ପାର୍ଷ୍ଣି ବି. ଜମାପୁଞ୍ଜି । [ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡର-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅର) ପୀତ-ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ;

ପାଣ୍ଡବ-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅ) ପାଣ୍ଡୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ-ବି. (ପଣ୍ଡିତ-ଯ) ପଣ୍ଡିତର ଭାବ ; ବିଦ୍ବତ୍ତ୍ୱ । [ଙ୍କର ପିତା ।

ପାଣ୍ଡୁ-ବିଂ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ; ଫିକା; ବି. ପାଣ୍ଡବମାନ-

ପାଣ୍ଡୁର-ବିଂ. (ପାଣ୍ଡୁ-ଉର) ଶୁକ୍ଳପୀତ; ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁଲିପି } ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଲିପି, ଲେଖ୍ୟ) ଖସଡ଼ା
ପାଣ୍ଡୁଲେଖା } ଅଥବା ଚିଠା ।

ପାଣ୍ଡୋଇ-ବି. (ଉପାନହ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜୋତା ।

ପାତ-ବି. (ପତ୍-ଅ) ପତନ; ଭ୍ରଂଶ ।

ପାତକ-ବି. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯାହା ଲୋକକୁ ପତିତ ବା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଏ; ପାପ ।

ପାତକୀ-ବିଂ. (ପାତକ-ଇନ୍) ପାପୀ ।

ପାତଞ୍ଜଳ-ବି. ପାତଞ୍ଜଳିପ୍ରଣୀତ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ପାତନ ବି. (ପାତି-ଅନ) ଅଧଃକ୍ଷେପଣ; ବନ୍ୟାସ,

ପାତଳ-ବିଂ. ସରୁ ; କ୍ଷୀଣ । [ବିସ୍ତାରଣ ।

ପାତା-ବିଂ. (ପା-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ପାତାଳ-ବି. (ପତ୍-ଆଳ) ଅଧୋଭୁବନ; ତଳ, ଅତଳ, ବିତଳ, ସୁତଳ, ତଳାତଳ, ମହାତଳ ଓ ରସାତଳ ଏହି ସପ୍ତପାତାଳ ।

ପାତାଳ-ଫୁଟ-ବିଂ. ପାତାଳଭେଦୀ ।

ପାତି-ବି. ବାନରବିଶେଷ । [ଗୃହସ୍ଥ ।

ପାତିଆ-ବି. ସୁନା ରୂପାର ସରୁପଟ; ବାଉଁଶର

ପାତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ କ୍ଷିପ୍ତ ।

ପାତିବ୍ରତ୍ୟ-ବି. (ପତିବ୍ରତା-ଯ) ସତୀତ୍ୱ ।

ପାତ୍ର-ବି. (ପା-ତ୍ର) ଆଧାର ; ବର ; ଯୋଗ୍ୟ-

ପାତ୍ରତା-ବି. ଯୋଗ୍ୟତା । [ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପାତ୍ରୀ-ବି. (ପା-ତ୍ର-ଈ) କନ୍ୟା; ଯୋଗ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାଥଃ-ବି. ଜଳ । [ବାଟଖର୍ଚ୍ଚ ।

ପାଥେୟ-ବି. (ପଥିନ୍-ଏୟ) ପଥର ସମ୍ବଳ,

ପାଥୋନିଧି-ବି. (ପାଥଃ-ନିଧି) ସମୁଦ୍ର ।

ପାଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ, ରଶ୍ମି ; ବୃକ୍ଷମୂଳ ; ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

ପାଦ-ଚର-ବିଂ ପାଦଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମଣ ।

ପାଦପ-ବି. (ପାଦ-ପା-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ପାଦ-ପୀଠ-ବି. ପାଦସ୍ଥାପନାର୍ଥ ଆସନ ।

ପାଦ-ଶୈଳ-ବି. ପର୍ବତର ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷୁଦ୍ରଶୈଳ ।

ପାଦୁକ-ବି. (ପାଦୋଦକଶବ୍ଦଜ) ପାଦୋଦକ ।

ପାଦୁକା-ବି.(ପାଦ-ଉକ-ଆ)କଠାଉ; ଯୋତା ।

ପାଦ୍ୟ-ବି. (ପାଦ-ଯ) ପାଦପ୍ରକ୍ଷାଳନାର୍ଥ ଜଳ ।

ପାନ-ବି. (ପା-ଅନ) ପିଇବା ।

ପାନ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତାମ୍ବୁଲ ।

ପାନସୀ-ବି. ତାମ୍ବୁଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ପାନ-ବଟା-ବି. ତାମ୍ବୁଲାଧାର ।

ପାନିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେଇବାର କଙ୍କତିକା ।

ପାନୀୟ-ବି. (ପା-ଅନୀୟ) ଜଳ; ବିଂ. ପାନକର

ପାନ୍ଥ-ବି. (ପଥିନ୍-ଅ) ପଥିକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ପାନ୍ଥନିବାସ-ବି. (ପାନ୍ଥ-ନିବାସ) ପଥିକମାନଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନ ।

ପାପ-ବି. (ପା-ପ) ଅଧର୍ମ, ଦୁଷ୍କୃତ ।

ପାପଘ୍ନ-ବିଂ. (ପାପ-ହନ୍-ଅ) ପାପନାଶକ ।

ପାପଡ଼-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ପାପାତ୍ମା-ବିଂ. (ପାପ-ଆତ୍ମନ) ପାପୀ ।

ପାପିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପାପ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପାପୀ ।

ପାପୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଇନ୍) ପାପଯୁକ୍ତ, ପାତକୀ ।

ପାପୀୟସୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍-ଈ) ପାପିଷ୍ଠା ।

ପାପୀୟାନ୍ ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍) ପାପିଷ୍ଠ ।

ପାମ୍ଭଲ-ବି. ହାତରଙ୍କ ।

ପାମର-ବିଂ. ଅଧମ ; ନୀଚ ; ମୂର୍ଖ ।

ପାୟସ-ବି. (ପୟସ୍-ଅ) କ୍ଷୀର ।

ପାୟା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଚୌକିର ଗୋଡ଼ ।

ପାୟୁ ବି. (ପା-ଉ) ମଳଦ୍ୱାର । [ପ୍ରାନ୍ତ ।

ପାର-ବି. (ପର-ଅ) ନଦୀର ପରତୀର; ଉଦ୍ଧାର;

ପାରଗ-ବିଂ. (ପାର-ଗମ୍-ଅ) ପାରଗାମୀ ; ସମର୍ଥ । [ପ୍ରଥମ ଭୋଜନ ।

ପାରଣା-ବି. (ପାର-ଅନ-ଆ) ଉପବାସ ପରେ

ପାରତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବି. (ପରତନ୍ତ୍ର-ଯ) ପରାଧୀନତା ।

ପାରତ୍ରିକ-ବି . (ପରତ୍ର-ଇକ) ପାରଲୌକିକ ; ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବିଶେଷ ।

ପାରଦ-ବି. (ପାର-ଦା-ଅ) ପାରା, ଧାତୁ-

ପାରଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପାର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ପରିଣାମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ । [ଗାମୀ ।

ପାରଦାରିକ-ବିଂ. (ପରଦାର-ଇକ) ପରସ୍ତ୍ରୀ-

ପାରମାର୍ଥିକ-ବିଂ. (ପରମାର୍ଥ-ଇକ) ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବାହକ ।

ପାରମ୍ପରୀଣ-ବିଂ. (ପରମ୍ପର-ଈନ) ଧାର-

ପାରମ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପରମ୍ପର-ଯ) ପରମ୍ପରାଗତ ; ଅନୁକ୍ରମ । [ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରଲୌକିକ-ବିଂ. (ପରଲୋକ-ଇକ) ପର-

ପାରଶୀକ } ପାରସୀକ } ବି. ପାରସ୍ୟଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରା ବି. (ପାରାବତଶବ୍ଦଜ) ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରା ବି. (ପାରଦଶବ୍ଦଜ) ପାରାଧାତୁ ।

ପାରାବତ-ବି. ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରାବାର-ବି. (ପାର-ଅବାର) ସମୁଦ୍ର ।

ପାରାୟଣ-ବି. (ପାର-ଅୟନ) ସମାପ୍ତି; ଶାସ୍ତ୍ରର

ପାରି-ବି. ପାର; ଜଳୀଭଟ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପାଠ ।

ପାରିଜାତ } ପାରିଜାତକ } ବି. (ପାରି-ଜାତ-କ) ପୁଷ୍ପଶୋଭିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତରୁ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ପାରିତୋଷିକ-ବି. (ପରିତୋଷ-ଇକ) ପରିତୋଷ-ଜନକ ପୁରସ୍କାର ।

ପାରିଧି-ବି. ମୃଗୟା; ଶିକାର ।

ପାରିପାଟ୍ୟ-ବି. (ପରିପାଟୀ-ଯ) ସୁଶୃଙ୍ଖଳା ।

ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ-ବିଂ. (ପରି-ପାର୍ଶ୍ୱ-ଇକ)ପାରିଷଦ; ଉପଗତ ।

ପାରିପ୍ଳବ-ବିଂ. (ପରିପ୍ଳବ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପାରିବା କ୍ରି. ସମର୍ଥ ହେବା ।

ପାରିବା କ୍ରି. ପାଡିବା; ବାହାରିବା ।

ପାରିଭାଷିକ-ବି. (ପରିଭାଷା-ଇକ) ପରିଭାଷା-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରିଷଦ-ବି. (ପରିଷଦ-ଅ) ସଭାସଦ୍ ।

ପାରିନ୍ଦ୍ର-ବି. ସିଂହ ।

ପାରୁଷ୍ୟ-ବି. (ପରୁଷ-ଯ) କର୍କଶତା ।

ପାର୍ଥ-ବି. (ପୃଥା-ଅ) ପୃଥା-ପୁତ୍ର, ଅର୍ଜୁନ ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବି. (ପୃଥକ୍-ଯ) ପୃଥକତ୍ୱ, ବିଭିନ୍ନତା ।

ପାର୍ଥିବ-ବିଂ. (ପୃଥିବୀ-ଅ) ପୃଥିବୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ବଣ ବିଂ. (ପର୍ବନ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟାଦି ପର୍ବରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପାର୍ବତୀ-ବି. (ପର୍ବତ-ଅ-ଈ) ଉମା, ଦୁର୍ଗା ।

ପାର୍ବତୀୟ-ବିଂ. (ପର୍ବତ-ଈୟ) ପର୍ବତ ସମ୍-

ପାର୍ଶ୍ୱ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତ, ଏକଦେଶ, ପାଖ । [ବ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ଷ୍ଣି-ବି. ଗୋଇଠି ।

ପାଲ-ବିଂ. (ପାଲ୍-ଅ) ରକ୍ଷକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପାଲ-ବି. ପୁଅଳ, କୁଡ଼ା ।

ପାଲ-ବି. ନୌକାର ଅଞ୍ଚଳ ।

ପାଳକ-ବିଂ. (ପାଳି-ଅକ) ରକ୍ଷକ ।

ପାଲଙ୍ଗ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।

ପାଲଟ-ବିଂ. (ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ପାଲଟିବା-କ୍ରି. ବଦଳିବା ।

ପାଳନ-ବି. (ପାଲ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ, ପୋଷଣ ।

ପାଳୟିତା-ବି. (ପାଲ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

ପାଲା-ବି. ପୌରାଣିକ କଥାର ଗାୟନାଦି ।

ପାଳି }
ପାଳୀ } ବି. (ପାଲ-ଇ-ଈ) ବାର, ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ପଂକ୍ତି ।

ପାଲି-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ମାଗଧୀଭାଷା ।

ପାଳିତ-ବିଂ. (ପାଳି-ତ) ରକ୍ଷିତ, ପୋଷିତ ।

ପାଳୁଅ-ବି. ସ୍ୱନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ, ଯହିଁରେ
ପାୟସ ହୁଏ ।

ପାଲୁଣୀ-ବି. ପାଣ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାବକ-ବି. (ପୂ-ଅକ) ଅଗ୍ନି ।

ପାବନ-ବିଂ. (ପୂ ଅନ) ପବିତ୍ରକାରୀ ।

ପାବନି-ବି. (ପବନ-ଇ) ପବନପୁତ୍ର, ହନୁମାନ୍ ।

ପାବନୀ-ବିଂ. (ପୂ-ଣିଚ-ଅନ୍-ଈ) ପବିତ୍ରକାରିଣୀ;
ବି. ଗଙ୍ଗା । [(କେଶଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶ-ବି. (ପାଶି-ଅ) ରଜ୍ଜୁନିର୍ମିତ ଫାନ୍ଦ; ଚୂଳ

ପାଶ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ପାର୍ଶ୍ୱ (ତଉଶବ୍ଦର
ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶକ-ବିଂ. (ପାଶି-ଅକ) ପଶା, ଚଉପାର ।

ପାଶବ-ବିଂ. ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାଶୀ-ବି. (ପାଶ-ଇନ୍) ବରୁଣ; ବ୍ୟାଧ ।

ପାଶୁପତ-ବି. (ପଶୁପତି-ଅ) ପଶୁପତିର ଉପା-
ସକ; ପଶୁପତିର ଅସ୍ତ୍ର । [କର୍ମ ।

ପାଶୁପାଲ୍ୟ-ବି. (ପଶୁପାଲ-ଯ) ପଶୁପାଳନ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଂ. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଯ) ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ।

ପାଷଣ୍ଡ-ବି. ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ; ପାମର ।

ପାଷାଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତର; ଶିଳା ।

ପାସୋର-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମରଣ ।

ପାସୋରିବା-କ୍ରି. ଭୁଲିଯିବା, ବିସ୍ମୃତ ହେବା ।

ପାହାଚ-ବ. (ପାବକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ସୋପାନ ।
ପାହାଡ଼ ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପର୍ବତ ।
ପାହାଡ଼ିଆ-ବଂ. ପାର୍ବତୀୟ ।
ପାହାର-ବ. (ପ୍ରହାରଶବ୍ଦଜ) ମାଡ଼, ଅଘାତ ।
ପାହି-ବ. ପାହୁଲା; ପଇସା ।
ପାହି-ବଂ. ଅସ୍ଥାୟୀ (ରଇତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।
ପାହୁଡ଼-ବ. ପାଦର ଅଳଙ୍କାର ।
ପାହୁଲା-ବ. ପଇସାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ; ପାହି ।
ପିଅର-ବ. (ପିତୃ=ପିତର) ପିତା, ତାତ ।
ପିଆଜ-ବ. ପଳାଣ୍ଡୁ ।
ପିଅଶାଳ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର କାଠ ।
ପିଇବା-କ୍ରି. (ପାଧାତୁ=ପିବ୍) ପାନ କରିବା ।
ପିଉସା-ବ. ପିଉସୀର ପତି ।
ପିଉସୀ-ବ. (ପିତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ପିତାର ଭଉଣୀ ।
ପିକ-ବ. କୋକିଳ ।
ପିକ-ବ. ତାମ୍ବୂଳଚର୍ବଣଜନିତ ଛେପ ।
ପିକଦାନୀ-ବ. ପିକ ପକାଇବାର ପାତ୍ର ।
ପିକା, ପିକ୍କା-ବ. ଧୂମପାନାର୍ଥ ଧୂଆଁପତ୍ରର ବତି ।
ପିଙ୍ଗ, ପିଙ୍ଗଳ-ବ. (ପିଜିଜ-ଅ,ଲ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ; ନୀଳ-ପୀତମିଶ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଫିଗ୍ମ୍-ବ. (ଷ୍ଟିରଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମଦେଶ ।
ପିଗ୍ମଶୁଣୀ-ବ. (ପିଶାଚମୀଶବ୍ଦଜ) ଡାହାଣୀ ।
ପିଚୁମର୍ଦ୍ଦ-ବ. ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।
ପିଚ୍ଛ-ବ. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ମୟୂରପୁଚ୍ଛ; ଚଣା; ଲାଙ୍ଗୁଳ ।
ପିଚ୍ଛିଳ-ବଂ. ଖସଖସ ।
ପିଚ୍ଛିଲ୍-ବଂ. ପଙ୍କସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପିଞ୍ଜର-ବ. (ପିନ୍ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜରା ।
ପିଞ୍ଜା-ବ. ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା (ତୁଳା) ।
ପିଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ତୁଳାର ମଞ୍ଜି ଛଡ଼ାଇବା ।
ପିଠକ-ବ. (ପିଠ୍-ଅକ) ପେଟରା ।
ପିଠା-ବ. ମାଡ଼ ।
ପିଠିବା-କ୍ରି. ମାରିବା ।
ପିଠା-ବ. (ପିଷ୍ଟକଶବ୍ଦଜ) ପୂପ ।
ପିଠି-ବ. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠ ।
ପିଠୋଉ-ବ. ପିଠା ନିମନ୍ତେ ବଟା ବ୍ରୀହି ଓ ଚାଉଳ ।
ପିଢ଼ି-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) ବେଦୀ; ଚଉତରା ।
ପିଢ଼ା-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ଘରର ସ୍ଥଳ ।
ପିଣ୍ଡ-ବ. (ପିନ୍ଡ୍-ଅ) ଗୋଲବସ୍ତୁ; ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁ; ଶରୀର ।
ପିଣ୍ଡଦ-ବ. (ପିଣ୍ଡ-ଦା-ଅ) ଯେ ପିଣ୍ଡ ଦିଏ; ଅନ୍ନ-ଦାତା ।
ପିଣ୍ଡା-ବ. ପାଭାଗ; ବାରଣ୍ଡା ।
ପିଣ୍ଡିକା-ବ. ପିଣ୍ଡ ।
ପିତା-ବ. (ପା-ତୃ) ବାପ; ପିତୃତୁଲ୍ୟ ଗୁରୁ ।
ପିତା-ବଂ. (ତିକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତିକ୍ତ ।
ପିତାମହ-ବ. (ପିତା-ଆମହ) ପିତାର ପିତା ।
ପିତାମହୀ-ବଂ. (ପିତୃମହ-ଈ) ପିତାର ମାତା ।
ପିତୁଳା-ବ. (ପୁତ୍ତଳିଶବ୍ଦଜ) ମୂର୍ତ୍ତି; ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।
ପିତୃ-ପକ୍ଷ-ବ. ପିତୃଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିବାର ପକ୍ଷ; ଆଶ୍ୱିନ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।
ପିତୃ-ପତି-ବ. ଯମ ।

ପିତୃବ୍ୟ-ବ. (ପିତୃ-ବ୍ୟ) ପିତାର ଭ୍ରାତା ।

ପିତୃଷ୍ୱସା-ବ. (ପିତୃ-ସ୍ୱସା) ପିଉସୀ, ପିତାର ଭଗିନୀ । [ସ୍ୱସ୍ତ୍ରୀ ।

ପିତୃଷ୍ୱସୀୟ-ବ. (ପିତୃ-ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ପିଉସୀର

ପିତ୍ତ ବ.(ଅପି-ଦୋ-ତ)ଶରୀରସ୍ଥ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ତଳ ବ. (ପିତ୍ତ-ଲା-ଅ) ତାମ୍ର ଓ ସୀସକ-ମିଶ୍ରିତ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ର୍ୟ ବିଂ. (ପିତୃ-ଯ) ପିତୃସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପିଦୁଡ଼ି } ବ. ଘରଜିଆ, ପିଜୁଳି ।
ପିଜୁଳି }

ପିଧାନ-ବ. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ,ଆବରଣ ।

ପିନଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅପି-ନହ୍-ତ) ପରିହିତ; ଆବୃତ ।

ପିନାକ-ବ. (ପା-ଅକ) ଶିବଙ୍କର ଧନୁ ଓ ବାଦ୍ୟ-

ପିନାକୀ-ବ. (ପିନାକ-ଇନ୍) ଶିବ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ପିପାସା-ବ. (ପା-ସନ୍-ଅ) ପିଇବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପିପାସିତ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ତ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷିତ ।

ପିପାସୁ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ଉ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷାର୍ତ୍ତ ।

ପିପୀଲିକା-ବ. ପିମ୍ପୁଡ଼ି ।

ପିପ୍ପଳ-ବ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ ।

ପିପ୍ପଳୀ-ବ. ପିମ୍ପୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ପିଲା-ବ. ବାଳକ ।

ପିଲସଜ-ବ. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ପିଶଙ୍ଗ-ବ. (ପିଶ୍-ଅଙ୍ଗ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପିଶାଚ-ବ. (ପିଶିତ-ଅଶ୍-ଅ)ଏକପ୍ରକାର ଭୂତ ।

ପିଶିତ-ବ. (ପିଶ୍-ତ) ମାଂସ ।

ପିଶୁନ-ବିଂ. (ପିଶ୍-ଉନ) ଖଳ; କ୍ରୂର ।

ପିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପିଷ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପିଷ୍ଟକ-ବ. (ପିଷ୍ଟ-କ) ପିଠା ।

ପିଷ୍ଟପ-ବ. ଭୁବନ ।

ପିହିତ-ବିଂ.(ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଅବରୁଦ୍ଧ ।

ପୀଠ-ବ. (ପିଠ୍-ଅ) ବସିବାର ଚୌକି ବା ପିଡ଼ା । [ନାଦେବା ।

ପୀଡ଼ନ-ବ. (ପୀଡ୍-ଅନ) ଦୁଃଖଦେବା ଯାତ-

ପୀଡ଼ା-ବ. (ପୀଡ୍-ଅ) ବ୍ୟଥା, ଦୁଃଖ, ରୋଗ; ଯନ୍ତ୍ରଣା । [ରୋଗୀ ।

ପୀଡ଼ିତ-ବିଂ. (ପୀଡା-ଇତ) ବ୍ୟଥିତ; ଦୁଃଖିତ;

ପୀତ-ବ. (ପା-ତ) ହରିଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ, ହଳଦିଆବର୍ଣ୍ଣ; ବିଂ. ଯାହା ପାନ କରାଯାଇଅଛି ।

ପୀତା-ବ. (ପୀତ-ଅ)ହରିଦ୍ରା; ଗୋରୋଚନା ।

ପୀତାମ୍ବର-ବ. (ପୀତ-ଅମ୍ବର) କୃଷ୍ଣ ।

ପୀନ-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ; ମୋଟା ।

ପୀନସ-ବ. ନାସିକାର ରୋଗବିଶେଷ ।

ପୀନୋଧ୍ନୀ-ବ. (ପୀନ-ଉଧସ୍-ଈ) ସ୍ଥୂଳସ୍ତନୀ-

ପୀୟୂଷ-ବ. (ପୀୟୂ-ଉଷ) ଅମୃତ । [ଗାଭୀ ।

ପୀବର-ବିଂ. (ପ୍ୟାୟ୍-ବର) ସ୍ଥୂଳ; ବଳିଷ୍ଠ ।

ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ବ. (ପୁମସ୍-ଲିନ୍ଗ୍-ଅ) ପୁରୁଷବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ବେଶ୍ୟା ।

ପୁଂଶ୍ଚଳୀ-ବ. (ପୁମସ୍ ଚଲ୍-ଈ) ଭ୍ରଷ୍ଟା; ଅସତୀ,

ପୁଂସବନ-ବ. (ପୁମସ୍-ସୂ-ଅନ) ଗର୍ଭାଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂସ୍କାର । [କୋକିଲ ।

ପୁଂସ୍କୋକିଲ-ବ. (ପୁମସ୍-କୋକିଲ) ପୁରୁଷ

ପୁଂସ୍ତ୍ୱ-ବି. (ପୁମସ୍-ତ୍ୱ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ଶୁକ୍ର ।

ପୁଅ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତନୟ, ନନ୍ଦନ ।

ପୁଆ-ବି. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ ।

ପୁଙ୍ଖ-ବି. (ପୁମସ୍-ଖନ୍-ଅ) ବାଣର ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ; ଶର । [ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ-ବିଂ. (ପୁଙ୍ଖ-ଅନୁପୁଙ୍ଖ) ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁ-

ପୁଙ୍ଗ ବି. (ପୁମସ-ଗମ୍-ଅ) ରାଶି, ସମୂହ ।

ପୁଙ୍ଗବ-ବି. (ପୁମସ୍-ଗୋ-ଅ) ବୃଷ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପୁଚ୍ଛ-ବି. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ଲାଙ୍ଗୁଳ; ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଭାଗ ।

ପୁଞ୍ଜ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ ।

ପୁଞ୍ଜି-ବି. ପାଣ୍ଠି, ମୂଳଧନ ।

ପୁଞ୍ଜିତ-ବିଂ. ରାଶୀକୃତ ।

ପୁଟ-ବି. (ପୁଟ୍-ଅ) ଆବରଣ; ଅଞ୍ଜଳି; ପାତ୍ର ।

ପୁଟୁଳି-ବି. ପୁଡ଼ିଆ ।

ପୁଡ଼ା ବି. (ପୁଟଶବ୍ଦଜ) ପୋଟଳା ।

ପୁଡ଼ା-ବି. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୁସ୍ତକର ପତ୍ର ।

ପୁଣି-ଅଂ. (ପୁନର୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପୁନର୍ବାର ।

ପୁଣ୍ଡରୀକ-ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍ର-ଅଲୀକ) ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।

ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ-ବି. (ପୁଣ୍ଡରୀକ-ଅକ୍ଷି) ପଦ୍ମନେତ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ ।

ପୁଣ୍ଡ୍ର / ପୁଣ୍ଡ୍ରକ } ବି. (ପୁଣ୍ଡ୍-ର-କ) ଚିହ୍ନ; ତିଳକ ।

ପୁଣ୍ୟ-ବି. (ପୁଣ୍-ଯ) ଧର୍ମ, ସୁକୃତ; ବିଂ. ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ପୁଣ୍ୟ-ବତ୍) ଧାର୍ମିକ ।

ପୁଣ୍ୟ-ଶ୍ଲୋକ-ବିଂ. ପବିତ୍ରଯଶା; ପବିତ୍ରଚରିତ୍ର ।

ପୁତୁରା-ବି. ଝିଅର ପୁଅ ।

ପୁତ୍ତଳି- / ପୁତ୍ତଳିକା } ବି. ପିତୁଳା ।

ପୁତ୍ତିକା-ବି. ଉଇପୋକ ।

ପୁତ୍ର / ପୁତ୍ର } ବି. (ପୁତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) (ପୁ-ତ୍ର) ସୁତ, ତନୟ ।

ପୁତ୍ରୀ / ପୁତ୍ରିକା } ବି କନ୍ୟା ।

ପୁନଃ-ଅଂ. ପୁଣି ।

ପୁନଃ-ପୁନଃ-ଅଂ. (ପୁନର୍-ପୁନର୍) ବାରମ୍ବାର ।

ପୁନରୁକ୍ତି-ବି. (ପୁନଃ-ଉକ୍ତି) ଉକ୍ତିର ପୁନଃକଥନ ।

ପୁନର୍ଜନ୍ମ-ବି. (ପୁନଃ-ଜନ୍ମନ୍) ପୁନର୍ବାର ସଂସାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ ।

ପୁନର୍ବସୁ ବି. (ପୁନର୍-ବସୁ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୁନର୍ଭୂ-ବି. ବିଧବା ହୋଇ ବିବାହିତା ।

ପୁନଶ୍ଚ-ଅଂ. ପୁଣି; ପୁନର୍ବାର ।

ପୁନ୍ନାଗ-ବି. ପୋଲଙ୍ଗ ଗଛ ।

ପୁମାନ୍-ବି. ପୁଂସ; ପୁରୁଷ ।

ପୁର-ବି. (ପୃ-ଅ) ଗୃହ; ନଗର ।

ପୁରଃ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖେ; ପୂର୍ବେ ।

ପୁରଃସର-ବି. (ପୁରସ୍-ସୃ-ଅ) ପୂର୍ବକ; ଅଗ୍ରସର ।

ପୁରତଃ-ଅଂ. (ପୁର-ତସ୍) ଅଗ୍ରେ; ସମ୍ମୁଖେ, ଅଭିମୁଖରେ ।

ପୁରନ୍ଦର-ବି. (ପୁର ଦୃ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପୁରନ୍ଧ୍ରୀ-ବି. (ପୁର-ଧୃ-ଅ-ଈ) ପତି-ପୁତ୍ରବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ,
ପୁର-ପାଳ-ବି. ନଗରରକ୍ଷକ । [ଗୃହିଣୀ ।
ପୁରଶ୍ଚରଣ-ବି. (ପୁରଃ-ଚରଣ) ମନ୍ତ୍ର, ଜପ,
ହୋମ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଦେବତାର ପୂଜା ।
ପୁରସ୍କାର-ବି. (ପୁରସ୍-କୃ-ଅ) ସମାଦର ;
ପାରିତୋଷିକଦାନ । [ସମ୍ମାନିତ ।
ପୁରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ପୁରସ୍-କୃ-ତ) ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ;
ପୁରା-ଅ. (ପୃ-ଆ) ପୂର୍ବକାଳରେ ।
ପୁରାଣ-ବିଂ. (ପୁରା-ନ) ପ୍ରାଚୀନ; ବି, ପ୍ରାଚୀନ
କାଳର ନାନା ଚରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ୍ମ-ଗ୍ରନ୍ଥ । ପୁରାଣ
ଅଷ୍ଟାଦଶ; ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ, ପଦ୍ମ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ,
ଭାଗବତ, ନାରଦ, ମାର୍କଣ୍ଡ ଅଗ୍ନି, ଭବିଷ୍ୟ,
ବ୍ରହ୍ମ-ବୈବର୍ତ୍ତ, ଲିଙ୍ଗ, ବରାହ, ସ୍କନ୍ଦ, ବାମନ,
କୂର୍ମ, ମତ୍ସ୍ୟ, ଗରୁଡ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପୁରାଣ ।
ପୁରାଣ-ପୁରୁଷ-ବି. ଆଦିପୁରୁଷ, ପରମେଶ ।
ପୁରା-ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ତଥ୍ୟ ।
ପୁରାତନ-ବିଂ. (ପୁରା-ତନ) ପ୍ରାଚୀନ ।
ପୁରାବୃତ୍ତ-ବି. (ପୁରା-ବୃତ୍-ତ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ,
ଇତିହାସ ।
ପୁରାସାହ-ବି. (ପୁରା-ସହ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପୁରି-ବି. ଗହମପିଠା ଓ ଘିଅରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଷ୍ଟକ-
ବିଶେଷ । [ତୀର୍ଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।
ପୁରୀ-ବି. (ପୁର-ଈ) ନଗରୀ ; ଭବନ ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ-
ପୁରୀଷ-ବି. (ପୃ-ଈଷ) ବିଷ୍ଠା, ମଳ ।
ପୁରୁ-ବିଂ. (ପୃ-ଉ) ପ୍ରଚୁର; ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର
ନୃପବିଶେଷ ।

ପୁରୁଖା-ବିଂ. ପ୍ରବୀଣ ।
ପୁରୁଣା-ବିଂ. (ପୁରାଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାଚୀନ, ପୁରାତନ ।
ପୁରୁଣି-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।
ପୁରୁଷ-ବି. (ପୃ-ଉଷ) ପୁମାନ୍, ମନୁଷ୍ୟ; ଆତ୍ମା ।
ପୁରୁଷ-କାର-ବି. ପୌରୁଷ; ଉଦ୍ୟମ ।
ପୁରୁଷତ୍ୱ-ବି. (ପୁରୁଷ-ତ୍ୱ) ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ, ପୌରୁଷ;
ବୀର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ସାହ ।
ପୁରୁଷର୍ଷଭ-ବିଂ. (ପୁରୁଷ-ଋଷଭ) ପୁରୁଷଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁରୁଷ-ସିଂହ-ବିଂ. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁରୁଷାର୍ଥ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଅର୍ଥ) ପୁରୁଷର ଧର୍ମ୍ମ,
ଅର୍ଥ, କାମ ମୋକ୍ଷରୂପ ପ୍ରୟୋଜନ; ମୁକ୍ତି ।
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଉତ୍ତମ) ପରମାତ୍ମା;
ପୁରୀତୀର୍ଥ ।
ପୁରୁହୂତ-ବି. (ପୁରୁ-ହ୍ୱେ-ତ) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଗାମୀ ।
ପୁରୋଗାମୀ-ବିଂ. (ପୁରଃ ଗମ୍-ଇନ୍) ଅଗ୍ର-
ପୁରୋଧା-ବି. (ପୁରସ୍-ଧା-ଅସ୍) ପୁରୋହିତ ।
ପୁରୋହିତ-ବି. (ପୁରସ୍-ଧା-ତ) ଶାନ୍ତ୍ୟାଦିକର୍ମ୍ମ
କରିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ପୁଲକ-ବି. (ପୁଲ୍-ଅକ) ରୋମାଞ୍ଚ; ହର୍ଷ ।
ପୁଲକିତ-ବିଂ. (ପୁଲକ-ଇତ) ହୃଷ୍ଟ; ରୋମା-
ଞ୍ଚିତ । [ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଋଷି ।
ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁଲ-ସ୍ତି-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ
ପୁଲହ-ବି. (ପୁଲ-ହା-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପୁଳାଏ-କ୍ରି. ବି. ମେଞ୍ଚାଏ । [ଏକ ଋଷି ।
ପୁଳି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପିଠା ।
ପୁଳିନ-ବି. (ପୁଲ୍-ଇନ) ତଟ ।

ପୁଳିନ୍ଦ-ବ. ଶବର ।

ପୁଳିନ୍ଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଲଫାଫା ।

ପୁଲୋମଜା-ବ. (ପୁଲୋମନ୍-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ଶଚୀ, ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।

ପୁଷ୍କର-ବ. (ପୁଷ-କର) ପଦ୍ମ; ଜଳ ।

ପୁଷ୍କରିଣୀ ବ. (ପୁଷ୍କର-ଇନ୍-ଈ) ପୋଖରୀ, ପଦ୍ମିନୀ ।

ପୁଷ୍କଳ-ବି. (ପୁଷ୍-କଲ) ବହୁ; ପ୍ରଚୁର ।

ପୁଷ୍ଟ ବି. (ପୁଷ-ତ) ପ୍ରତିପାଳିତ; ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ପୁଷ୍ଟି-ବ. (ପୁଷ୍-ତି) ପୋଷଣ; ବୃଦ୍ଧି ।

ପୁଷ୍ଟିକର-ବି. (ପୁଷ୍ଟି-କର) ବୃଦ୍ଧିକାରକ, ବଳକାରକ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ଫୁଲ, କୁସୁମ ।

ପୁଷ୍ପକ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-କ) କୁବେର-ରଥ ।

ପୁଷ୍ପଧନ୍ୱା-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଧନୁଃ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ପୁଷ୍ପମାସ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।

ପୁଷ୍ପରସ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ରସ) ଫୁଲର ମଧୁ ।

ପୁଷ୍ପ-ରାଗ-ବ. ପୋଖରାଜ ନାମକ ମଣିବିଶେଷ ।

ପୁଷ୍ପ-ବାଟିକା-ବ. ଫୁଲବଗିଚ୍ଚ ।

ପୁଷ୍ପିତ-ବି. (ପୁଷ୍ପ-ଇତ) କୁସୁମିତ ପ୍ରକାଶିତ ।

ପୁଷ୍ପେଷୁ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ପୁଷ୍ୟା-ବ. (ପୁଷ୍-ଯ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୁସ୍ତକ-ବ. (ପୁସ୍ତ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ପୋଥି ।

ପୁସ୍ତକାଗାର-ବ.(ପୁସ୍ତକ-ଅଗାର) ପୁସ୍ତକାଳୟ ।

ପୁହାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରଭାତ କରାଇବା ।

ପୂଗ-ବ. (ପୂ-ଗ) ଗୁବାକ, ଗୁଆ ।

ପୂଜକ-ବ. (ପୂଜ-ଅକ) ଉପାସକ, ସେବକ ।

ପୂଜନ-ବ. (ପୂଜ-ଅନ) ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ପୂଜନୀୟ-ବି. (ପୂଜ-ଅନୀୟ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ, ପୂଜ୍ୟ ।

ପୂଜା-ବ. (ପୂଜ୍-ଅ) ଅର୍ଚ୍ଚନା, ଉପାସନା, [ସେବା; ସ୍ତୁତି ।

ପୂଜାର୍ହ-ବି. (ପୂଜା-ଅର୍ହ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପୂଜାହାରୀ-ବ. (ପୂଜା-ଅହାରୀ) ଦେବପୂଜକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ପୂଜିତ-ବି. (ପୂଜ୍-ତ) ଅର୍ଚ୍ଚିତ, ସେବିତ ।

ପୂଜ୍ୟ-ବି. (ପୂଜ୍-ଯ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପୂଜ୍ୟମାନ-ବ. ସେବ୍ୟମାନ ।

ପୂତ-ବି. (ପୂ-ତ) ନିର୍ମଳ, ପବିତ୍ର ।

ପୂତନା-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ପୂତି-ବ. (ପୂୟ୍-ତି) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।

ପୂତିକା-ବ. (ପୂୟ୍-ତି-କ-ଆ) ପୋଇଶାଗ ।

ପୂତିଗନ୍ଧ-ବ. (ପୂତି-ଗନ୍ଧ) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।

ପୂପ-ବ. (ପୂ-ପକ୍) ପିଷ୍ଟକ, ପିଠା ।

ପୂୟ-ବ. (ପୂୟ୍-ଅ) ବିକୃତରକ୍ତ, ପୂଜ ।

ପୂର-ବ. (ପୂର୍-ଅ) ଜଳରାଶି; ପ୍ରବାହ; ପିଠାଭିତରେ ପୂରିତ ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ପୂରଣ-ବ.(ପୂର୍-ଅନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବା କରିବା ।

ପୂରୟିତା-ବି. (ପୂର୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସୀ } ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ମା, ମାସୀ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ—ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଆୟୁ) ଶତବର୍ଷପରିମିତ ଜୀବିତକାଳ । [ଦଶୀ ତିଥି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା—ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଇମ-ଆ) ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ପଞ୍ଚ-

ପୂର୍ତ୍ତ—ବ. (ପୂ-ତ) ସାଧାରଣର ଉପକାରାର୍ଥ ଜଳାଶୟାଦି ଖନନ ।

ପୂର୍ତ୍ତି—ବ. (ପୂର-ତି) ପୂରଣ । [ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୂର୍ବ—ବ. (ପୂର୍ବ-ଅ) ଆଦି; ପ୍ରାଗ୍ଦିକ୍; ବିଂ.

ପୂର୍ବ-ପୁରୁଷ—ବ. ପିତୃ ପିତାମହାଦି ।

ପୂର୍ବଫାଲ୍ଗୁନୀ—ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ଭାଦ୍ରପଦ—ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ରାଗ—ବ. ନାୟକ ନାୟିକାର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରଥମାନୁରାଗ ।

ପୂର୍ବାଷାଢ଼ା—ବ.(ପୂର୍ବ-ଆଷାଢ଼ା) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବାହ୍ନ—ବ. (ପୂର୍ବ-ଅହନ୍) ଦିବସର ପ୍ରଥମ-ଭାଗ ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ—ବିଂ. (ପୂର୍ବ-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବକଥିତ ।

ପୂଷା—ବ. (ପୂଷ୍-ଅନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପୃକ୍ତ—ବିଂ. (ପୃଚ୍-ତ) ମିଶ୍ରିତ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ପୃଚ୍ଛା—ବ. (ପୃଚ୍ଛ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ, ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପୃତନା—ବ. ସେନା, ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ପୃଥକ୍—ଅଂ. (ପୃଥ୍-ଅକ୍) ଭିନ୍ନ । [ପତ୍ନୀ ।

ପୃଥା—ବ. (ପୃଥ୍-ଅ-ଆ) କୁନ୍ତୀ, ପାଣ୍ଡୁରାଜାଙ୍କ

ପୃଥିବୀ, ପୃଥ୍ୱୀ—ବ. (ପ୍ରଥ୍-ଇବୀ,) ଭୂମି, ଧରା ।

ପୃଥୁ—ବିଂ. (ପ୍ରଥ୍-ଉ) ବିସ୍ତୃତ ; ବିଶାଳ ; ସ୍ଥୂଳ; ବ. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୃଥୁକ—ବ. ଚୂଡ଼ା ।

ପୃଥୁଳ—ବିଂ. (ପୃଥୁ-ଲ) ବୃହତ୍, ବିସ୍ତୃତ; ସ୍ଥୂଳ ।

ପୃଷତ୍—ବ. ପୃଷ୍-ଅତ୍) ଜଳବିନ୍ଦୁ ।

ପୃଷୋଦର—ବ. (ପୃଷତ୍-ଉଦର) ବାୟୁ ।

ପୃଷ୍ଟ—ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତ) ଜିଜ୍ଞାସିତ ।

ପୃଷ୍ଠ—ବ. (ପୃଷ୍-ଥ) ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ, ପିଠି; ପଦା-ର୍ଥର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବଂଶ—ବ. ପିଠିର ମଝିହାଡ଼ ।

ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ—ବ. (ପୃଷ୍ଠ-ଭନ୍ଜ୍-ଅ) ପଳାୟନ, ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରି ପଳାଇବା ।

ପେଚ—ବ. କଳ ।

ପେଚକ—ବ. (ପେଚ୍-ଅକ) ପେଚା ।

ପେଜ—ବ. ଭାତର ମଣ୍ଡଜଳ ।

ପେଟ—ବ. ଉଦର,ଗର୍ଭ ।

ପେଟକ—ବ. ପେଟରା ।

ପେଟିକା—ବ. ପେଟରା ।

ପେଟରି—ବ. ପେଡ଼ି ।

ପେଟୁ—ବିଂ. ଉଦରମ୍ଭରି ।

ପେଠୀ—ବ. ବାଘର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପେଡ଼ା—ବ. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ; ପେଟରା ।

ପେଡ଼ି—ବ. (ପେଟୀଶବ୍ଦଜ) ପେଟରାବିଶେଷ ।

ପେଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ପୀଡ୍ଧାତୁରୁ) ରସ ବା ତେଲ ବାହାର କରିବା ।

ପେଣ୍ଡୁ—ବ. ଗଞ୍ଜ, ହାଟ ।

ପେଣ୍ଢୀ-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳା ଓ ବାଗଣ୍ଡ ।

ପେଣ୍ଡ୍ରା-ବି. ଗଚ୍ଛ, କାଣ୍ଡ ।

ପେୟ-ବିଂ. (ପା-ଯ) ପାନୀୟ, ପାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପେଲ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ ।

ପେଲବ-ବିଂ. କୋମଲ, ମୃଦୁ ।

ପେଲିବା-କ୍ରି. ଠେଲିବା ।

ପେଶକସ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସାମନ୍ତନୃପ-ପ୍ରଦତ୍ତ-କର ।

ପେଶକାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ।

ପେଶଲ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର; କୋମଲ ।

ପେଶା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।

ପେଶୀ-ବି. ମାଂସପିଣ୍ଡ ।

ପେଷଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ପେଷଣୀ-ବି. ପେଷଣଯନ୍ତ୍ର ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପିଷ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପ୍ର-ଇଷ୍ଧାତୁରୁ) ପ୍ରେରଣ କରିବା (ପଦ୍ୟେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

ପୈତା-ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପୈତୃକ-ବିଂ. (ପିତୃ-କ) ପିତୃପିତାମହାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପୈଶାଚ, ପୈଶାଚିକ-ବିଂ.(ପିଶାଚ-ଅ, ଇକ) ପିଶାଚ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଅସୁରିକ ।

ପୋଇ-ବି. ପୁଇବା ଶାକ ।

ପୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ ।

ପୋକ-ବି. କୀଟ ।

ପୋକଖିଆ-ବିଂ. ପୋକ-ଖିଆ ।

ପୋଖତ-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ପକ୍ୱ; ଦୃଢ଼ ।

ପୋଖତି-ବି. (ପ୍ରସୂତଶବ୍ଦଜ) ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପୋଖରୀ-ବି. (ପୁଷ୍କରିଣୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପୋଗଣ୍ଡ-ବି. ଅପୋଗଣ୍ଡ ବାଳକ ।

ପୋଛିବା-କ୍ରି.(ପ୍ର-ଉଞ୍ଛ୍ଧାତୁରୁ) ମାର୍ଜନ କରିବା, ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ପୋଡ଼ା-ବିଂ. ଦଗ୍ଧ ।

ପୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ।

ପୋଢ଼ୁଆଁ-ବିଂ. (ପ୍ରଥମଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଥମଜାତ ।

ପୋତ-ବି. ଶାବକ; ଜାହାଜ ।

ପୋତକ-ବିଂ. ଗ୍ରାମବିଶେଷ ।

ପୋତା-ବିଂ. ପ୍ରୋଥିତ ।

ପୋତାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ପୋତ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ଜାହାଜାଦିର କାପ୍ତାନ, ଜାହାଜରକ୍ଷକ ।

ପୋତାଶ୍ରୟ-ବି. (ପୋତ-ଆଶ୍ରୟ) ଜାହାଜର ନିରାପଦସ୍ଥାନ ।

ପୋତିବା-କ୍ରି. ପ୍ରୋଥିତ କରିବା ।

ପୋତ୍ର-ବି. ଶୂକରର ମୁଖାଗ୍ର ।

ପୋଥି-ବି. (ପୁସ୍ତକଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ପୁସ୍ତକ ।

ପୋଦ୍ଦାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଟଙ୍କା ପରୀକ୍ଷକ ।

ପୋପଚି-ବିଂ. ପୋକଖିଆ, ଘୁଣଖିଆ ।

ପୋବାର-ବି. (ପାବରଶବ୍ଦଜ) ପଶାର ଏକପ୍ରକାର ପତନ ।

ପୋଇଆଁ-ବିଂ. ଅତି ପୁରୁଣା, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପୋଲ-ବି. ସେତୁ; ଶୂନ୍ୟ-ମଧ୍ୟ ।

ପୋଲି-ବିଂ. ମାଗଣା; ଫମ୍ପା ।

ପୋଷ-ବି. ଅଧଅଞ୍ଜଳି ।

ପୋଷଣ-ବି. (ପୁଷ୍-ଅନ) ପାଳନ ।

ପୋଷା-ବଂ. (ପୁଷ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଳିତ ।
ପୋଷାକ-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ପରିଚ୍ଛଦ ।
ପୋଷ୍ଟା-ବଂ. (ପୁଷ୍-ତୃ) ପୋଷଣକର୍ତ୍ତା ।
ପୋଷ୍ୟ-ବଂ. (ପୁଷ୍-ଯ) ପୋଷଣୀୟ, ପ୍ରତି
ପୋଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର-ବ. ଦତ୍ତକପୁତ୍ର । [ପାଳନୀୟ ।
ପୋସ୍ତ-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଅଫିମ ଫଳ ।
ପୋହଳା-ବ. (ପ୍ରବାଳଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବାଳ ।
ପୌଗଣ୍ଡ-ବ. (ପୋଗଣ୍ଡ-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
ପୌତ୍ତଳିକ-ବଂ. (ପୁତ୍ତଳି-କ) ପ୍ରତିମାପୂଜକ ।
ପୌତ୍ର-ବ. (ପୁତ୍ର-ଅ) ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର, ନାତି ।
ପୌତ୍ରୀ-ବ. (ପୁତ୍ର-ଅ-ଈ) ପୁତ୍ରର କନ୍ୟା, ନାତୁଣୀ । [ପୁନଃ ଜାତ ।
ପୌନଃପୁନିକ-ବଂ. (ପୁନଃପୁନଃ-ଇକ) ପୁନଃ-
ପୌର-ବଂ. (ପୁର-ଅ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବ. ନଗରବାସୀ ।
ପୌରବ-ବଂ. (ପୁରୁ-ଅ) ପୁରୁବଂଶୀୟ (ରାଜା) ।
ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବଂ. (ପୁରସ୍-ତ୍ୟ) ପ୍ରାଚ୍ୟ; ପ୍ରାଥମିକ
ପୌରାଣିକ-ବଂ. (ପୁରାଣ-ଇକ) ପୁରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବ. ପୁରାଣଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଣ୍ଡିତ ।
ପୌରୁଷ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଅ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ପରାକ୍ରମ; ତେଜଃ । [ମନୁଷ୍ୟରଚିତ ।
ପୌରୁଷେୟ-ବଂ. (ପୁରୁଷ-ଏୟ) ପୁରୁଷକୃତ,
ପୌରୋହିତ୍ୟ-ବ. (ପୁରୋହିତ-ଯ) ପୁରୋହିତର କର୍ମ ।
ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ-ବ.(ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ-ଅ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।
ପୌର୍ବାପର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପୂର୍ବାପର-ଯ) ପୂର୍ବାପରତ୍ୱ, ଅନୁକ୍ରମ ।

ପୌଲସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ଅ) ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କୁବେର; ରାବଣ । [ଶଚୀ ।
ପୌଲୋମୀ-ବ. (ପୁଲୋମନ୍-ଅ-ଈ) ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ,
ପୌଷ-ବ. (ପୁଷ୍ୟା-ଅ) ଯେଉଁ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର ହୁଏ ।
ପୌଷ୍ଟିକ-ବଂ. (ପୁଷ୍ଟି-କ) ପୁଷ୍ଟିକାରକ ।
ପ୍ର-ଉପସର୍ଗ, ଅଂ. ଆରମ୍ଭ, ଉତ୍କର୍ଷ, ଖ୍ୟାତି, ଆଧିକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।
ପ୍ରକଟ-ବଂ. ବ୍ୟକ୍ତ ।
ପ୍ରକଟନ-ବ. (ପ୍ର-କଟ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।
ପ୍ରକଟିତ-ବଂ. (ପ୍ର-କଟ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।
ପ୍ରକର-ବ. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ସମୂହ, ପୁଷ୍ପାଦିର ସ୍ତବକ ।
ପ୍ରକରଣ-ବ. (ପ୍ର-କୃ-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତାବ; ପ୍ରସଙ୍ଗ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପ୍ରକର୍ଷ ବ. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ, ଆଧିକ୍ୟ ।
ପ୍ରକାଣ୍ଡ-ବଂ. (ପ୍ର-କାଣ୍ଡ) ଅତି ବୃହତ୍ ।
ପ୍ରକାର-ବ. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ଜାତି; ଶ୍ରେଣୀ; ରୀତି ।
ପ୍ରକାରାନ୍ତର-ବ. (ପ୍ରକାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ-ପ୍ରକାର । [ପ୍ରକଟ; ବିକସିତ, ସ୍ପଷ୍ଟ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ବଂ. ପ୍ରସନ୍ନ ;
ପ୍ରକାଶକ-ବଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକାରୀ ।
ପ୍ରକାଶନ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅନ) ପ୍ରକଟନ ।
ପ୍ରକାଶିତ-ବଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ତ) ପ୍ରକଟିତ ; ଦୀପିତ ; ବିଜ୍ଞାତ ।
ପ୍ରକାଶ୍ୟ-ବଂ. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଯ) ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃତ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରକୁପିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୁପ୍-ତ) ଅତିଶୟ କ୍ରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ଯଥାର୍ଥ; ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ପ୍ରକୃତି-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ତି) ସୃଷ୍ଟି; ସ୍ୱଭାବ ; ପ୍ରଜା ; ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବା ଧାତୁ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି-ସ୍ଥା-ଅ) ନିଜ ଭାବାପନ୍ନ;

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଶସ୍ତ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । [ବେଗର ଉତ୍କଣ୍ଠିତା ।

ପ୍ରକୋପ-ବି. (ପ୍ର-କୁପ୍-ଅ) ଅତିଶୟ କୋପ;

ପ୍ରକୋଷ୍ଠ-ବି. (ପ୍ର-କୁଶ୍-ଠ) କୋଠରୀ; କହୁଣି-ଠାରୁ ମଣିବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହୁ-ଭାଗ ।

ପ୍ରକ୍ରମ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ରମ-ଅ) ପ୍ରଥମାରମ୍ଭ; ଉପକ୍ରମ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଯ-ଆ) ବିଶିଷ୍ଟକ୍ରିୟା; ପ୍ରୟୋଗ ।

ପ୍ରକ୍ୱଣ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ବୀଣାଧ୍ୱନି; ଧ୍ୱନି ।

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଳି-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ ।

ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ନିବେଶିତ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ ।

ପ୍ରକ୍ଷ୍ୱେଡ଼ନ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ ।

ପ୍ରଖର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ତୀବ୍ର ।

ପ୍ରଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଗତ-ବି. (ପ୍ର-ଗମ୍-ତ) ପୃଥଗ୍‌ଗତ; ଉନ୍ନତ ।

ପ୍ରଗଳ୍ଭ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗଲ୍ଭ୍-ଅ) ଉଦ୍ଧତ; ଲଜ୍ଜାଶୂନ୍ୟ; ସାହସୀ । [ନିବିଡ଼; ଗଭୀର ।

ପ୍ରଗାଢ଼-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗାହ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼,

ପ୍ରଗ୍ରହ-ବି. ଲଗାମ ।

ପ୍ରଚକ୍ଷୁ-ବି. ଚସମା ।

ପ୍ରଚଣ୍ଡ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଣ୍ଡ) ପ୍ରଖର, ଦୁଃସହ; ଭୀଷଣ ।

ପ୍ରଚଳନ-ବି. (ପ୍ର-ଚଳ୍-ଅନ) ପ୍ରଚାର, ଚଳନ ।

ପ୍ରଚଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଲ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ଯାହା ଚଳୁଅଛି । [ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଚାର-ବି. (ପ୍ର-ଚର୍-ଅ) ଚଳନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ;

ପ୍ରଚାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯେ ପ୍ରଚାର କରେ । [ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଚାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର-ଣିଚ୍-ତ) ବିଜ୍ଞାପିତ,

ପ୍ରଚୁର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁର୍-ଅ) ପ୍ରଭୂତ, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଚେତାଃ-ବି. (ପ୍ର-ଚେତସ୍) ବରୁଣ; ମୁନି-ବିଶେଷ । [ନିଯୋଜିତ ।

ପ୍ରଚୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ;

ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର ଛଦ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଗୁପ୍ତ ।

ପ୍ରଚ୍ଛର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ପ୍ର ଛର୍ଦ୍-ଅନ) ବମନ ।

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ପ୍ରଜା-ବି. (ପ୍ର-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ସନ୍ତାନ, ରାଜାର ଅଧୀନସ୍ଥ ଜନ ।

ପ୍ରଜାଗର-ବି. (ପ୍ର-ଜାଗୃ-ଅ) ଜାଗରଣ ।

ପ୍ରଜା-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ । [ପାଙ୍କଡ଼-ପତଙ୍ଗ ।

ପ୍ରଜାପତି-ବି. (ପ୍ରଜା-ପତି) ବ୍ରହ୍ମା ; ରାଜା ;

ପ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ); ଜ୍ଞାନୀ, ବିଚକ୍ଷଣ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଆ) ବୁଦ୍ଧି; ସୂକ୍ଷ୍ମମତି ।

ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ୱଲ୍-ତ) ଜ୍ୱଳନଯୁକ୍ତ ; ଜ୍ୱଳନ୍ତ ।

ପ୍ରଣତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନମ୍-ତ) କୃତପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣତି-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୟ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅ) ପ୍ରୀତି; ପରିଚୟ ।

ପ୍ରଣୟନ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅନ) ନିର୍ମାଣ; ରଚନା ।

ପ୍ରଣୟୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍) ଅନୁରକ୍ତ ନାୟକ ।

ପ୍ରଣୟିନୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍-ଈ) ଅନୁରକ୍ତା ନାୟିକା । [ଓଁକାର ।

ପ୍ରଣବ-ବି. (ପ୍ର-ନୁ-ଅ) ବେଦର ଆଦ୍ୟବୀଜ;

ପ୍ରଣାମ-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ଅ) ପ୍ରଣତି; ନମସ୍କାର ।

ପ୍ରଣାଳୀ-ବି. (ପ୍ର-ନାଳୀ) ଜଳ ନିର୍ଗମ ପଥ, ରୀତି, ଧାରା । [ନିବେଶ ।

ପ୍ରଣିଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ; ମନୋ-

ପ୍ରଣିଧି-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଇ) ଦୂତ ।

ପ୍ରଣିପାତ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ପତ୍-ଅ) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତ) ରଚିତ ।

ପ୍ରଣେତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତୃ) ରଚୟିତା ।

ପ୍ରଣୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ଚାଳିତ ।

ପ୍ର-ତନୁ-ବିଂ. ସରୁ, କୃଶ । [ତନ୍ତୁ ।

ପ୍ରତାନ-ବି. (ପ୍ର-ତନ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଲତାର

ପ୍ରତାପ-ବି. (ପ୍ର-ତପ୍-ଅ) ପ୍ରଭାବ; ତେଜଃ ।

ପ୍ରତାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଅକ) ବଞ୍ଚକ ।

ପ୍ରତାରଣା-ବି. (ପ୍ର-ତୃ-ଅନ-ଆ) ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ପ୍ରତାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ।

ପ୍ରତି-ଅ. ଉପସର୍ଗ-ପ୍ରତିନିଧି, ବିପରୀତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଲକ୍ଷ୍ୟ, ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଭୃତିଭାବର ବୋଧକ ।

ପ୍ରତିକାର, ପ୍ରତୀକାର-ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ଅ) ପ୍ରତିବିଧାନ; ଉପାୟାନୁଷ୍ଠାନ; ଚିକିତ୍ସା ।

ପ୍ରତିକୂଳ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-କୂଳ) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ବିରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରତିକୃତି-ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ତି) ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ରତି-କ୍ରିୟା) ପ୍ରତୀକାର; କ୍ରିୟାର ପ୍ରତିଯୋଗରେ କ୍ରିୟା ।

ପ୍ରତିକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପ୍ରତି-କ୍ଷଣ) କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ।

ପ୍ରତିଗ୍ରହ-ବି. (ପ୍ରତି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଦାନଗ୍ରହଣ; ଦେୟବସ୍ତୁ ।

ପ୍ରତିଘାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ଅ) ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥକୁ ଆଘାତ କଲେ ଆହତ ପଦାର୍ଥ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଯେ ଆଘାତ କରେ ।

ପ୍ରତି-ଜିହ୍ୱା-ବି. ଜିହ୍ୱା ମୂଳରେ ଥିବା ଘଣ୍ଟିକା ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ରତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ସଂକଳ୍ପ, ଅଙ୍ଗୀକାର;

ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ପଣ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପ୍ରତିଦାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଦା-ଅନ) ବିନିମୟ ।

ପ୍ରତିଦିନ-କ୍ରି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟହ । [ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି ଦ୍ୱନ୍ଦ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ,

ପ୍ରତି-ଧ୍ୱନି, ପ୍ରତି-ଧ୍ୱାନ-ବି. ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିନିଧି-ବି. (ପ୍ରତି-ନି-ଧା-ଇ) ଜଣକର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ପ୍ରତି-ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ବି. (ପ୍ରତି-ପକ୍ଷ) ବିପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିପତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତି) ସମ୍ମାନ; ସୁଖ୍ୟାତି, ପଦପ୍ରାପ୍ତି ।

ପ୍ରତିପଦ୍-ବି. ଶୁକ୍ଳ ବା କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିଥି ।

ପ୍ରତିପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତ) ଉପଲବ୍ଧ; ପ୍ରମାଣିତ । [ବୋଧକ; ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ।

ପ୍ରତିପାଦକ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ-ଅକ)

ପ୍ରତିପାଦନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଷ୍ପାଦନ; ଜ୍ଞାପନ; ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ।

ପ୍ରତିପାଳକ-ବିଂ. ରକ୍ଷକ । [ପୋଷଣ ।

ପ୍ରତିପାଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପାଳ-ଅନ) ରକ୍ଷଣ,

ପ୍ରତି ଫଳ ବି. ପ୍ରତିଶୋଧ; ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର; ପ୍ରତ୍ୟପକାର ।

ପ୍ରତିଫଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଫଳ-ଅନ) ପ୍ରତିବିମ୍ବନ ।

ପ୍ରତିଫଳିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ବି. (ପ୍ରତି-ବନ୍ଧ୍-ଅକ) ବାଧା ; ବିଘ୍ନ, ବ୍ୟାଘାତ । [ଧୀଶକ୍ତି ।

ପ୍ରତିଭା-ବି. (ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ଅସାଧାରଣ

ପ୍ରତିଭାତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭା-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ପ୍ରଗତ ।

ପ୍ରତିଭାସିତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭାସ୍-ତ) ପ୍ରଦୀପ୍ତ , ଶୋଭିତ ।

ପ୍ରତିଭୂ-ବି. (ପ୍ରତି-ଭୂ-•) ପ୍ରତିନିଧି ।

ପ୍ରତିମ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ) ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରତିମା ବି. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ-ଆ) ସାଦୃଶ୍ୟ; ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ।

ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ମୂର୍ତ୍ତି) ପ୍ରତିମା, ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିଯୋଗୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ।

ପ୍ରତିରୂପ-ବି. ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିରୋଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ।

ପ୍ରତିଲୋମ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ ।

ପ୍ରତିବାଦ-ବି. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା, ଆପତ୍ତି । [ଆସାମୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ ;

ପ୍ରତିବାସୀ ବି. (ପ୍ରତି-ବସ୍-ଇନ୍) ପଡୋଶୀ ।

ପ୍ରତିବିଧାନ ବି. ପ୍ରତିକାର ।

ପ୍ରତିବିଧିତ୍ସା-ବି. (ପ୍ରତି-ବି-ଧା-ସନ୍-ଅ) ପ୍ରତିକାର

ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବି. ପ୍ରତିଚ୍ଛାୟା । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ପ୍ରତିବେଶୀ ବି. (ପ୍ରତି-ବିଶ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିବାସୀ ।

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ-ବି. ପ୍ରତିଧ୍ୱନି; ତୁଲ୍ୟାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ବି. ଅଙ୍ଗୀକାର ।

ପ୍ରତିଷେଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ସିଧ୍-ଅ) ନିଷେଧ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ-ବିଂ. ନିଷେଧକ; ନିବାରକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ବାଧା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ଅ) ସୁଖ୍ୟାତି; ସ୍ଥାପନା ; ନୂତନ ଗୃହାଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାପିତ ଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରତିସୂର୍ଯ୍ୟ ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ ; ବହୁରୂପୀ ଏଣ୍ଡୁଅ ।

ପ୍ରତିହତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାହତ ।

ପ୍ରତିହାରୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ହୃ-ଅ-ଇନ୍) ଦ୍ୱାରପାଳ ।

ପ୍ରତି-ହିଂସା-ବି. ବୈରସାଧନ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷା-ବି. (ପ୍ରତି-ଈକ୍ଷ-ଅ) ଅପେକ୍ଷା ।

ପ୍ରତୀଚୀ-ବି. ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ।

ପ୍ରତୀଚୀନ, ପ୍ରତୀଚ୍ୟ } ବିଂ. ପଶ୍ଚିମଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପ୍ରତୀତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଇ-ତ) ଜ୍ଞାତ; ପ୍ରତିଭାତ ।

ପ୍ରତୀତି-ବି. (ପ୍ରତି-ଇ-ତି) ଜ୍ଞାନ, ବିଶ୍ୱାସ ।

ପ୍ରତୀପ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଅପ୍-ଅ) ପ୍ରତିକୂଳ, ବିପରୀତ ।

ପ୍ରତୀୟମାନ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଇ-ଅନ) ଜ୍ଞାୟମାନ; ଯାହା ଜଣାଯାଉଅଛି ।

ପ୍ରତୋଦ-ବି. (ପ୍ର-ତୁଦ୍-ଅ) ଚାବୁକ; ପାଞ୍ଚଣ ।

ପ୍ରତ୍ନ-ବିଂ. ପୁରାତନ । [ଗୋଚର ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଅକ୍ଷ) ଚକ୍ଷୁର୍ଗୋଚର; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-

ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ର-ବି. ସଦ୍ୟୋଜାତ, ନୂତନ ।

ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ-ବି ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ ।

ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥିତ । [ଜ୍ଞାନ; ଚିହ୍ନିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟଭିଜ୍ଞାନ-ବି. 'ଏହି ସେହି' ଇତ୍ୟାକାର-

ପ୍ରତ୍ୟୟ-ବି ବିଶ୍ୱାସ; ଜ୍ଞାନ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ପରେ ବିଭକ୍ତି । [ବାଦୀ ।

ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ପ୍ରତି-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ-ବି. (ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ) ପ୍ରତିଦାନ; ଫେରାଇ-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଦତ୍ତ । [ଦେବା ।

ପ୍ରତ୍ୟବାୟ-ବି. (ପ୍ରତି-ଅବ-ଇ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ; ପାପ; ବିପରୀତ ଆଚରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟହ-ବି. (ପ୍ରତି-ଅହ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) ଅସ୍ୱୀକୃତ, ନିରାକୃତ । [କରଣ ଦୂରୀକରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ନିରା-

ପ୍ରତ୍ୟାଗତ-ବିଂ. ପ୍ରତିନିବୃତ୍ତ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ-ବି. ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବି. ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ; ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ବି (ପ୍ରତି-ଆଶା) ଭରସା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ-ବି. (ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ଇନ୍) ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତି-ବି. (ପ୍ରତି-ବଚ୍-ତି) ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଉତ୍ପନ୍ନ) ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ; କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉଦିତ । [ବୁଦ୍ଧି ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ମତି-ବିଂ. କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ

ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଗମନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଉତ୍-ଗମ୍-ଅନ) ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଆସିଲେ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାଛୋଟି ଆଣିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର-ବି. (ପ୍ରତି-ଉପକାର) ଉପକାରର ପ୍ରତି ଉପକାର ।

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ, ପ୍ରତ୍ୟୂଷ } ବି. (ପ୍ରତି-ଉଷ, ଊଷ) ପ୍ରାତଃ, ପ୍ରାତଃକାଳ ।

ପ୍ରତ୍ୟୂହ-ବି. (ପ୍ରତି ଉହ-ଅ) ବିଘ୍ନ, ବାଧା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଏକ) ଏକ ଏକ କରି ସମୁଦାୟ ।

ପ୍ରଥମ-ବିଂ. (ପ୍ରଥ୍-ଅମ) ଆଦ୍ୟ; ମୁଖ୍ୟ ।

ପ୍ରଥମତଃ-ଅ. (ପ୍ରଥମ-ତସ) ପ୍ରଥମେ; ଅଗ୍ରେ ।

ପ୍ରଥା-ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଅ-ଆ) ରୀତି; ଧାରା ।

ପ୍ରଥିତ-ବିଂ. (ପ୍ରଥ-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଥିମ -ବି (ପୃଥୁ-ଇମନ୍) ସ୍ଥୂଳତା; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରଦ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଦାନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-ବି. (ପ୍ର-ଦକ୍ଷିଣ) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଘେରିଅଡ଼େ ବୁଲିବା; ବନ୍ଦନା ।

ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଦା-ତ) ସମର୍ପିତ, ଯାହା ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ପ୍ରଦର-ବି. (ପ୍ର ଦୃ-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗବିଶେଷ ।

ପ୍ରଦର୍ଶକ-ବିଂ.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅକ)ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ।

ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବି.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଖାଇବା ।

ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଯାହା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ପ୍ରଦାନ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ, ବିତରଣ ।

ପ୍ରଦୀପ-ବି. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ଅ) ଦୀପ; ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ।

ପ୍ରଦୀପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ପ୍ରଦେୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଦା-ଯ) ପ୍ରଦାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରଦେଶ ବି. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସ୍ଥାନ; ଦେଶ; ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ପ୍ରଦୋଷ-ବି. (ପ୍ର-ଦୋଷ) ସାୟଂକାଳ ।

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ପ୍ର-ଦ୍ୟୁମ୍ନ) କନ୍ଦର୍ପ । [ଦୀପ୍ତି ।

ପ୍ରଦ୍ୟୋତ-ବି. (ପ୍ର ଦ୍ୟୁତ-ଅ) ଆଲୋକ;

ପ୍ରଦ୍ୟୋତିତ-ବିଂ. ପ୍ରଦୀପ୍ତ ।

ପ୍ରଧନ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ଜୟନ । [ମେଣ୍ଢର ।

ପ୍ରଧାନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ବି. ପର-

ପ୍ରଧ୍ମାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଧ୍ମା-ତ ଶବ୍ଦିତ । [ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ପ୍ରପଞ୍ଚ-ବି. (ପ୍ର-ପଚ୍-ଅ) ସଂସାର; ମାୟା ;

ପ୍ରପଦ-ବି. ପାଦାଗ୍ର; ଚରଣପ୍ରାନ୍ତ ।

ପ୍ରପନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ପଦ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ; ଶରଣାଗତ ।

ପ୍ରପା }
ପ୍ରପାନ } ବି. (ପ୍ର-ପା, ଅନ) ପାନୀୟଶାଳା ; ଜଳଛତ୍ର ।

ପ୍ରପାତ-ବି. (ପ୍ର-ପତ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଝର-ପତନ । [ପିତା ।

ପ୍ରପିତାମହ-ବି. (ପ୍ର-ପିତାମହ) ପିତାମହର

ପ୍ରପୌତ୍ର-ବି. (ପ୍ର-ପୌତ୍ର) ପୌତ୍ରର ସନ୍ତାନ, ଅଣନାତି ।

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଫୁଲ୍ଲ) ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ; ପ୍ରସନ୍ନ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ-ବି. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା ; ପରସ୍ପରସମ୍ବନ୍ଧ ବାକ୍ୟାବଳୀ ।

ପ୍ରବଳ ବିଂ. (ପ୍ର-ବଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ପ୍ରବାଳ-ବି. (ପ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ପୋହଳା, ବିଦ୍ରୁମ ।

ପ୍ରବୋଧ-ବି. (ପ୍ର-ବୁଧ୍-ଅ) ଜାଗରଣ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ପ୍ରବୋଧନ-ବି. (ପ୍ର-ବୋଧି-ଅନ) ଜାଗରିତ କରିବା; ସାନ୍ତ୍ୱନା କରିବା । [ବାୟୁ ।

ପ୍ରଭଞ୍ଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ବାୟୁ, ବିଂ. ଭଞ୍ଜନ-

ପ୍ରଭବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଇଷ୍ଣୁ) ପ୍ରଭୁ ।

ପ୍ରଭା-ବି. (ପ୍ର-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ତେଜଃ; ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଭାକର-ବି. (ପ୍ରଭା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରଭାତ-ବି. (ପ୍ର-ଭା-ତ) ପ୍ରାତଃକାଳ, ପ୍ରତ୍ୟୂଷ ।

ପ୍ରଭାବ-ବି (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; କାରଣ ।

ପ୍ରଭାବ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ତେଜଃ; ପ୍ରତାପ; ମହିମା; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଉ) ସ୍ୱାମୀ; ରାଜା, ବିଷ୍ଣୁ ।

ପ୍ରଭୁତା }
ପ୍ରଭୁତ୍ୱ } ବି. (ପ୍ରଭୁ-ତା, ତ୍ୱ) ଆଧିପତ୍ୟ; ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୂତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୂ-ତ) ପ୍ରଚୁର, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଭୃତି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ଇତ୍ୟାଦି (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପ୍ରଭେଦ-ବି. (ପ୍ର-ଭିଦ୍-ଅ) ପ୍ରକାର; ବିଭିନ୍ନତା ।

ପ୍ରମତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଦ୍-ତ) ପ୍ରମାଦଯୁକ୍ତ; ଅତି-ମତ୍ତ; ଅସାବଧାନ ।

ପ୍ରମଥ-ବି. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଅ) ଶିବାନୁଚର ।

ପ୍ରମଥାଧିପ-ବି. ପ୍ରମଥମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଶିବ ।

ପ୍ରମଦା-ବି. (ପ୍ର-ମଦ-ଅ) ରୂପ-ଗର୍ବିତା ନାରୀ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ପ୍ରମା-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅ-ଆ) ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ବୋଧ ।

ପ୍ରମାଣ-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟର ହେତୁ; ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

ପ୍ରମାଣୀକୃତ-ବିଂ. ପ୍ରମାଣରୂପେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପ୍ରମାଥୀ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଇନ୍) ପୀଡ଼ାଦାୟକ ।

ପ୍ରମାଦ-ବି. (ପ୍ର-ମଦ୍-ଅ) ଅନବଧାନତା, ଭ୍ରମ ।

ପ୍ରମାୟୁକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ଉକ) ମରଣଶୀଳ ।

ପ୍ରମିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମା-ତ) ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।

ପ୍ରମିତି-ବି. (ପ୍ର-ମା-ତି) ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ।

ପ୍ରମୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ତ) ହତ, ମୃତ ।

ପ୍ରମୁଖ-ବିଂ. ପ୍ରଥମ; ପ୍ରଧାନ ।

ପ୍ରମୁଖାତ୍-ବି. ମୁଖରୁ ।

ପ୍ରମୁଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରମେୟ-ବିଂ. ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରମେହ-ବି. ମୂତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ ।

ପ୍ରମୋଦ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।

ପ୍ରମୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆମୋଦିତ ।

ପ୍ରଯତ୍ନ-ବି. ପ୍ରୟାସ, ଉଦ୍ୟୋଗ ।

ପ୍ରୟାଗ-ବି. ଗଙ୍ଗାଯମୁନାର ସଙ୍ଗମସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଯା-ଅନ) ଗମନ, ପ୍ରସ୍ଥାନ ।

ପ୍ରୟାସ-ବି. (ପ୍ର-ଯସ୍-ଅ) ଶ୍ରମ, ଯତ୍ନ ।

ପ୍ରଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; ଉଦାହୃତ; ପ୍ରେରିତ; ହେତୁଯୁକ୍ତ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ପ୍ରଯୋକ୍ତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତୃ) ପ୍ରୟୋଗକର୍ତ୍ତା;

ପ୍ରୟୋଗ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ; ଲଗାଇବା; ଅଭିନୟ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ପ୍ରୟୋଜକ-ବିଂ. ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ; ପ୍ରେରକ ।

ପ୍ରୟୋଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ହେତୁ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ଫଳ; ଆବଶ୍ୟକତା ।

ପ୍ରୟୋଜନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନୀୟ) ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟୋପଯୋଗୀ । [ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।

ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଯ) ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ;

ପ୍ରରୋଚନା-ବି. (ପ୍ର-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ।

ପ୍ରରୋହ-ବି. (ପ୍ର-ରୁହ୍-ଅ) ଅଙ୍କୁର; ବରଗଛର ଓହଳ ।

ପ୍ରଲମ୍ବ-ବିଂ. ଦୀର୍ଘ; ବି. ଅଙ୍କୁର; ହାର ।

ପ୍ରଳୟ-ବି. (ପ୍ର-ଲୀ-ଅ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବିନାଶ; ବିନାଶ । [ଭିନ୍ନହେବାର କଥା ।

ପ୍ରଳାପ-ବି. (ପ୍ର-ଲପ୍-ଅ) ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ;

ପ୍ରଲେପ-ବି. (ପ୍ର-ଲିପ୍-ଅ) ଔଷଧୀୟ ଲେପନ ।

ପ୍ରଲୋଭନ-ବି. (ପ୍ର-ଲୁଭ୍-ଅନ) ଲୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରବଚନ-ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବଚନ; ଶାସ୍ତ୍ରବଚନ ।
ପ୍ରବଞ୍ଚକ-ବି. (ପ୍ର-ବଞ୍ଚ-ଅକ) ପ୍ରତାରକ ।
ପ୍ରବଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ । [ଉତ୍କଣ୍ଠ ।
ପ୍ରବଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବନ୍-ଅ) ନତ; କ୍ରମନିମ୍ନ;
ପ୍ରବର-ବି. (ପ୍ର-ବର) ଗୋତ୍ର; ସନ୍ତତି; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ପ୍ରଯୋକ୍ତା ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅକ) ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାୟକ;
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ) ଆରମ୍ଭ; ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାନ । [ପ୍ରେରଣ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା;
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଚଳିତ; ଆରବ୍ଧ ।
ପ୍ରବହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁବିଶେଷ ।
ପ୍ରବାତ-ବିଂ. ବାତଯୁକ୍ତ, ବାୟୁଯୁକ୍ତ ।
ପ୍ରବାଦ-ବି. (ପ୍ର-ବଦ୍-ଅ) ଜନରବ; ପରମ୍ପରାଗତ ବାକ୍ୟ ।
ପ୍ରବାର-ବି. (ପ୍ର-ବୃ-ଅ) ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।
ପ୍ରବାସ-ବି. (ପ୍ର-ବସ୍-ଅ) ବିଦେଶରେ ବାସ ।
ପ୍ରବାସୀ-ବିଂ. (ପ୍ରବାସ-ଇନ) ବିଦେଶବାସୀ ।
ପ୍ରବାହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ସ୍ରୋତ; କ୍ରମାଗତ ଚଳନ । [ଚଳିତ ।
ପ୍ରବାହିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ରୋତରୂପେ
ପ୍ରବାହିନୀ-ବି.(ପ୍ରବାହ-ଇନ୍-ଈ)ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ ନଦୀ।
ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତ) ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ; ଉପସ୍ଥିତ ।
ପ୍ରବୀଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୀଣା-ଅ) ବିଜ୍ଞ; ନିପୁଣ ।
ପ୍ରବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ତ) ରତ; ଉଦ୍ୟତ; ନିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ତି) ଇଚ୍ଛା; ବାର୍ତ୍ତା; ଗତି ।
ପ୍ରବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃଧ-ତ) ଅତି ବୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ।
ପ୍ରବେଶ-ବି. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ଅ) ଅନ୍ତର୍ନିବେଶ; ଭିତରକୁ ଯିବାର ।
ପ୍ରବେଶିକା-ବିଂ. ପ୍ରବେଶ-କାରିକା ।
ପ୍ରବେଶ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରବେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତୃ) ପ୍ରବେଶକାରୀ ।
ପ୍ରବ୍ରଜିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ତ) ଗୃହତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଗତ; ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ପ୍ରବ୍ରଜ୍ୟା-ବି. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ।
ପ୍ରଶଂସନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶନ୍ସ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରଶଂସା-ବି. (ପ୍ର-ଶନ୍ସ୍-ଅ) ସ୍ତୁତି; ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ।
ପ୍ରଶଂସିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶନ୍ସ୍-ତ) ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ।
ପ୍ରଶମନ-ବି. (ପ୍ର-ଶମ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତ କରିବା; ନିବାରଣ ।
ପ୍ରଶମିତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମି-ତ) ନିବାରିତ ।
ପ୍ରଶସ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର ଶନ୍ସ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ବୃହତ୍ ଓ ସୁନ୍ଦର ।
ପ୍ରଶସ୍ତି-ବି. (ପ୍ର ଶନ୍ସ୍-ତି ପ୍ରଶଂସା ।
ପ୍ରଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର; ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ ।
ପ୍ରଶିଷ୍ୟ ବି. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ।
ପ୍ରଶ୍ନ-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍ ନ) ପୃଚ୍ଛା; ଜିଜ୍ଞାସା ।
ପ୍ରଶ୍ରୟ-ବି. (ପ୍ର-ଶ୍ରି ଅ) ସ୍ନେହ; ବିନୟ; ଆଦର ।
ପ୍ରଶ୍ୱାସ-ବିଂ (ପ୍ର-ଶ୍ୱସ୍ ଅ) ବାହିରାଗତ ବାୟୁର ନିର୍ଗମନ ।

ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ—ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତବ୍ୟ) ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ।

ପ୍ରଷ୍ଟା—ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତୃ) ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରସଂଖ୍ୟାନ—ବି. (ପ୍ର-ସମ୍ ଖ୍ୟା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ—ବି. (ପ୍ର-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପ୍ରସନ୍ନ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସଦ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।

ପ୍ରସନ୍ନତା—ବି. (ପ୍ରସନ୍ନ-ତା) ଅନୁଗ୍ରହ; ସନ୍ତୋଷ; ନିର୍ମଳତା ।

ପ୍ରସର—ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ଗତି ।

ପ୍ରସରଣ—ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅନ) ଗମନ; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସବ—ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ଅ) ଉତ୍ପାଦନ; ଜନ୍ମ ।

ପ୍ରସବିତା—ବି. (ପ୍ର ସୂ-ତୃ) ଜନକ ।

ପ୍ରସବିତ୍ରୀ—ବି. ଜନନୀ ।

ପ୍ରସାଦ—ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଅ) ପ୍ରସନ୍ନତା; ଅନୁଗ୍ରହ; ରଚନାର ସୁବୋଧ୍ୟତା; ଦେବତାଙ୍କ ନିବେଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁରୁଜନଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ।

ପ୍ରସାଦନ—ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରସନ୍ନତା-ସମ୍ପାଦନ । [ସଜାଇବା ।

ପ୍ରସାଧନ—ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ) ଅଳଙ୍କରଣ;

ପ୍ରସାଧନୀ—ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ-ଈ) ପାନିଆ, କଙ୍କତିକା ।

ପ୍ରସାଧିତ—ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ; ସଜ୍ଜିତ ।

ପ୍ରସାର—ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସାରଣ—ବି. (ପ୍ର-ସୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ବିସ୍ତାରକରଣ ।

ପ୍ରସାରିତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସାରି-ତ) ବିସ୍ତାରିତ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧି—ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତି) ଖ୍ୟାତି; ପ୍ରତିପତ୍ତି ।

ପ୍ରସୁପ୍ତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍ ତ) ଗାଢ଼ନିଦ୍ରାଭିଭୂତ ।

ପ୍ରସୂ—ବି. (ପ୍ର-ସୂ-କ୍ୱିପ୍) ମାତା ।

ପ୍ରସୂତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଜାତ ।

ପ୍ରସୂତି—ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତି) ନବପ୍ରସୂତା ନାରୀ; ମାତା ।

ପ୍ରସୂନ—ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ପୁଷ୍ପ; ମୁକୁଳ ।

ପ୍ରସେକ—ବି. (ପ୍ର-ସିଚ୍-ଅ) ସିଞ୍ଚନ; କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ତର—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୃ-ଅ) ପାଷାଣ, ପଥର ।

ପ୍ରସ୍ତାବ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ; ପ୍ରକରଣ ।

ପ୍ରସ୍ତାବନା—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆରମ୍ଭ; ନାଟକର ଆରମ୍ଭ କଥା । [ସ୍ଥାପିତ ।

ପ୍ରସ୍ତାବିତ—ବିଂ. (ପ୍ରସ୍ତାବ-ଇତ) ବିଚାରାର୍ଥ ଉପ-

ପ୍ରସ୍ତୁତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ; ନିର୍ମିତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ପ୍ରସ୍ଥ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ଅ) ପର୍ବତର ସାନୁ; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସ୍ଥାନ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା ଅନ) ଗମନ; ଯାତ୍ରା ।

ପ୍ରସ୍ଥିତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ତ) ଗତ; ପ୍ରୟାତ ।

ପ୍ରସ୍ନବ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ନୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ଫୁଟ } ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ } ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ,ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ବିକଶିତ ।

ପ୍ରସ୍ରବ—ବି. (ପ୍ର ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ରବଣ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅନ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।

ପ୍ରସ୍ରାବ—ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅ) ମୂତ୍ର ।

ପ୍ରସ୍ରୁତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।

ପ୍ରସ୍ୱାପନ—ବିଂ. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଦ୍ରାଜନକ ।

ପ୍ରହତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ହନ୍-ତ) ଆହତ; ତାଡ଼ିତ, ଧୃତ ।

ପ୍ରହର-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଦିବାରାତ୍ରିର ଅଷ୍ଟମଭାଗ ।

ପ୍ରହରଣ-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅନ) ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରହାର ।

ପ୍ରହରୀ-ବି. (ପ୍ରହର-ଇନ୍) ଚୌକିଦାର ।

ପ୍ରହର୍ତ୍ତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତୃ) ପ୍ରହାରକର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରହସନ-ବି. (ପ୍ର-ହସ-ଅନ) ଅତିରିକ୍ତ ହାସ୍ୟ; ହାସ୍ୟରସପ୍ରଧାନ ନାଟକ ।

ପ୍ରହାର-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଆଘାତ; ଯୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରହୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃ-ତ) ପ୍ରହାରପ୍ରାପ୍ତ ; ଆଘାତ-ପ୍ରାପ୍ତ ।

ପ୍ରହୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହୃଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ହୃଷ୍ଟ ।

ପ୍ରହେଳିକା } ବି. (ପ୍ର-ହେଳ୍-ଇକ-ଆ) କୂଟପ୍ରଶ୍ନ;
ପ୍ରହେଳୀ } ପହେଳି ।

ପ୍ରହ୍ଲାଦ-ବି. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ; ହିରଣ୍ୟ-କଶିପୁର ପୁତ୍ର । [ବି. ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ପ୍ରହ୍ଲାଦନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅନ) ଆନନ୍ଦଜନକ;

ପ୍ରାଂଶୁ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚ; ଡେଙ୍ଗା । [ପ୍ରଥମେ ।

ପ୍ରାକ୍-ଅଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବେ; ଅଗ୍ରେ;

ପ୍ରାକାର-ବି. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ଅ) ପ୍ରାଚୀର; ବେଢ଼ା ।

ପ୍ରାକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-କୃ-ତ) ସାଧାରଣ, ସାମାନ୍ୟ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂସ୍କୃତଭାଷାରୁ ସମ୍ଭୂତ ଭାଷା ।

ପ୍ରାକୃତିକ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ଅଦୃଷ୍ଟ, ଭାଗ୍ୟ ।

ପ୍ରାକ୍ତନ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ତନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ; ବି.

ପ୍ରାଖର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଖର-ଯ) ପ୍ରଖରତା, ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ।

ପ୍ରାଗଲ୍ଭ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ଯ) ପ୍ରଗଲ୍ଭତା ।

ପ୍ରାଗୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ରାକ୍-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବୋକ୍ତ ।

ପ୍ରାଗ୍ଜ୍ୟୋତିଷ-ବି. ଆସାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଦେଶ ବିଶେଷ ।

ପ୍ରାଙ୍ଗଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଅଗଣା ।

ପ୍ରାଙ୍ମୁଖ-ବି. (ପ୍ରାକ୍-ମୁଖ ପୂର୍ବମୁଖ ।

ପ୍ରାଚୀ-ବି. (ପ୍ରାଚ୍-ଈ) ପୂର୍ବଦିଗ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଈନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ, ପୁରାତନ, ବୃଦ୍ଧ ।

ପ୍ରାଚୀର-ବି. (ପ୍ର-ଆ-ଚୀ-ର) ପାଚେରି ।

ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଚୁର-ଯ) ପ୍ରଚୁରତା, ଆଧିକ୍ୟ ।

ପ୍ରାଚ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ରାଚ୍-ଯ) ପୂର୍ବଦିଗ୍‌ଦେଶୀୟ ।

ପ୍ରାଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଅଜ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପାଞ୍ଚଣ; ଗବାଦିତାଡ଼ନ-ଦଣ୍ଡ ।

ପ୍ରାଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଜ୍ଞ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରାଜ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରଭୂତ, ପ୍ରଚୁର ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅନ୍ଜ୍-ଅଳ) ସରଳ; ସୁଖ-ବୋଧ୍ୟ; ନିର୍ମଳ ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଜଳି) କୃତାଞ୍ଜଳି ।

ପ୍ରାଡ୍ବିବାକ-ବି. (ପ୍ରାଟ୍-ବିବାକ୍-ଅ) ପ୍ରଧାନ ବିଚାରକ ।

ପ୍ରାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍-ଅ) ହୃଦୟସ୍ଥବାୟୁ ; ଜୀବନ ।

ପ୍ରାଣ-ଯାତ୍ରା-ବି. ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ।

ପ୍ରାଣାୟାମ-ବି. ନିଶ୍ୱାସର ଆକର୍ଷଣ-ରୋଧ-ବିସ-ର୍ଜନାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।

ପ୍ରାଣୀ-ବି. (ପ୍ରାଣ-ଇନ୍) ଜୀବଜନ୍ତୁ । [ଧର୍ମକର୍ମ ।

ପ୍ରାତଃକୃତ୍ୟ-ବିଂ (ପ୍ରାତର୍-କୃତ୍ୟ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ

ପ୍ରାତଃ-ଅ• (ପ୍ର-ଅତ୍-ଅର୍) ପ୍ରଭାତ ।

ପ୍ରାତରାଶ-ବି. (ପ୍ରାତର୍-ଅଶ୍-ଅ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭୋଜନ;

ପ୍ରାତିକୂଲ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରତିକୂଳ-ଯ) ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବ ।

ପ୍ରାଥମିକ-ବି•. (ପ୍ରଥମ-ଇକ) ଆଦ୍ୟ; ପ୍ରଥମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ପ୍ରବଳପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ-ବି. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ଅ) ଆବିର୍ଭାବ;

ପ୍ରାଦୁର୍ଭୂତ-ବି•. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଆବିର୍ଭୂତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରାଦେଶିକ-ବି•. (ପ୍ରଦେଶ-ଇକ) ପ୍ରଦେଶ-

ପ୍ରାଧାନ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଧାନ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ; ପ୍ରଧାନତ୍ୱ ।

ପ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; ଶେଷସୀମା ।

ପ୍ରାନ୍ତର-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତର) ଦୂରବିସ୍ତୃତ ପଡ଼ିଆ ।

ପ୍ରାପିତ-ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅଧିଗମିତ, ଗ୍ରାହିତ ।

ପ୍ରାପ୍ତ-ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଉପସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରାପ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତି) ଲାଭ; ପାଇବା; ଉପସ୍ଥିତି ।

ପ୍ରାପ୍ୟ-ବି•. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରାବଲ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରବଳ-ଯ) ପ୍ରବଳତା ।

ପ୍ରାଭାତିକ-ବି•. (ପ୍ରଭାତ-ଇକ) ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ।

ପ୍ରାମାଣିକ ବି•. (ପ୍ରମାଣ-ଇକ) ପ୍ରମାଣଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରାୟ-ବି. (ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଅନଶନ-ମୃତ୍ୟୁ; ବି•. ସଦୃଶ, ତୁଲ୍ୟ, ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟଶଃ-ଅ•. (ପ୍ରାୟ-ଶସ୍) ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ବି. (ପ୍ରାୟସ୍-ଚିତ୍-ତ) ପାପକ୍ଷୟାର୍ଥ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ପ୍ରାୟଃ-ବି. (ପ୍ର-ଅୟ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା; ଅ•. ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟୋଦ୍ୱୀପ-ବି. (ପ୍ରାୟଃ-ଦ୍ୱୀପ) ଯେଉଁ ଭୂଖଣ୍ଡର ପ୍ରାୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ ।

ପ୍ରାୟୋପବେଶନ-ବି. (ପ୍ରାୟ-ଉପବେଶନ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ-ଅନଶନମରଣାର୍ଥ ବସିରହିବା ।

ପ୍ରାରବ୍ଧ-ବି•. (ପ୍ର-ଆ-ରଭ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ବି. ଅଦୃଷ୍ଟ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭ-ବି•. (ପ୍ର-ଆରମ୍ଭ) ଉପକ୍ରମ, ଆରମ୍ଭ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା-ବି. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ଅନ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା; ମାଗୁଣି ।

ପ୍ରାର୍ଥିତ-ବି•. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ତ) ଯାଚିତ; ଅଭିଲଷିତ ।

ପ୍ରାଲେୟ-ବି. (ପ୍ରଲୟ-ଅ) ହିମ, ଶିଶିର ।

ପ୍ରାବରଣ, ପ୍ରାବାର } ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃ ଅନ, ଅ) ଆବରଣ-ବସ୍ତ୍ର ।

ପ୍ରାବୀଣ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରବୀଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା ।

ପ୍ରାବୃଟ୍-ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃଷ୍-•-କ୍ୱିପ୍) ବର୍ଷାକାଳ ।

ପ୍ରାଶନ-ବି. (ପ୍ର-ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ, ଆହାର ।

ପ୍ରାସ, ପ୍ରବାସ } ବି. ବ୍ୟଥା ।

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ-ବି•. (ପ୍ରସଙ୍ଗ-ଇକ) ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଉତ୍ଥିତ ।

ପ୍ରାସାଦ-ବି. (ପ୍ର-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ବୃହତ୍ ଅଟ୍ଟାଳିକା ।

ପ୍ରାହ୍ଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅହନ୍) ପୂର୍ବାହ୍ନ; ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗ । [ପ୍ରତି ।

ପ୍ରିୟ-ବି•. (ପ୍ରୀ-ଅ) ପ୍ରୀତିର ପାତ୍ର, ରମ୍ୟ; ବି.

ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ—ବି. ଲତାବିଶେଷ ।
ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ—ବି୦. ସୁଦୃଶ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର ।
ପ୍ରିୟମ୍ବଦ—ବି୦. (ପ୍ରିୟମ୍-ବଦ) ଯେ ପ୍ରିୟବାକ୍ୟ
ପ୍ରିୟା—ବି. (ପ୍ରୀ-ଅ-ଆ) ପତ୍ନୀ । [କହେ ।
ପ୍ରୀଣନ—ବି. (ପ୍ରୀ ଣିଚ୍-ଅନ) ତୋଷଣ ।
ପ୍ରୀତ—ବି୦. (ପ୍ରୀ-ତ) ତୃପ୍ତ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଅହ୍ଲାଦିତ ।
ପ୍ରୀତି—ବି. (ପ୍ରୀ-ତି) ପ୍ରେମ; ଅନୁରାଗ; ସନ୍ତୋଷ ।
ପ୍ରେକ୍ଷଣ—ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ପ୍ରେକ୍ଷା—ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଜ୍ଞା; ଦୃଷ୍ଟି ।
ପ୍ରେତ—ବି. (ପ୍ର-ଇ-ତ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା; ବି୦. ମୃତ ।
ପ୍ରେତପତି, ପ୍ରେତରାଜ—ବି. (ପ୍ରେତ-ପତି, ରାଜା) ଯମ ।
ପ୍ରେତପୁର—ବି. ଯମାଳୟ । [ଇଚ୍ଛୁକ ।
ପ୍ରେପ୍ସୁ—ବି୦. (ପ୍ର-ଆପ୍-ସ-ଉ) ପାଇବାକୁ
ପ୍ରେମ—ବି. (ପ୍ରିୟ-ଇମନ୍) ଅନୁରାଗ; ପ୍ରୀତି ।
ପ୍ରେମିକ—ବି୦. (ପ୍ରେମନ୍-ଇକ) ପ୍ରଣୟୀ; ସ୍ନେହୀ ।
ପ୍ରେମୀ—ବି୦. (ପ୍ରେମନ୍-ଇନ୍) ପ୍ରଣୟୀ; ଅନୁରକ୍ତ ।
ପ୍ରେୟସୀ—ବି୦. (ପ୍ରିୟ-ଈୟସ୍-ଈ) ପ୍ରିୟତମା ।
ପ୍ରେୟାନ୍—ବି୦. (ପ୍ରିୟ-ଈୟସ୍=ପ୍ରେୟସ୍) ପ୍ରିୟତମ ।
ପ୍ରେରଣ, ପ୍ରେରଣା—ବି. (ପ୍ର-ଈର୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରେଷଣ, ପଠାଇବା; ପ୍ରଣୋଦନ ।
ପ୍ରେରିତ—ବି୦. ପ୍ରେଷିତ; ପ୍ରଣୋଦିତ ।

ପ୍ରେଷ୍ୟ—ବି୦. (ପ୍ର-ଇଷ୍-ଯ) ଭୃତ୍ୟ ।
ପ୍ରେଷ୍ଠ—ବି୦. (ପ୍ରିୟ-ଇଷ୍ଠ) ପ୍ରିୟତମ ।
ପ୍ରୋକ୍ତ—ବି୦. (ପ୍ର-ବଚ୍-ତ) ପ୍ରକୃଷ୍ଟରୂପେ କଥିତ ।
ପ୍ରୋକ୍ଷଣ—ବି. (ପ୍ର-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧିନିମିତ୍ତ ଜଳସେଚନ । [ବିସ୍ତୃତ; ଗ୍ରଥିତ ।
ପ୍ରୋତ—ବି. (ପ୍ର-ବେ-ତ) ସ୍ୟୂତ; ଲମ୍ବଭାବରେ
ପ୍ରୋଥିତ—ବି୦. (ପ୍ରୋଥ୍-ତ) ଭୂଗର୍ଭନିହିତ, ପୋତା । [ଗତ ।
ପ୍ରୋଷିତ—ବି୦. (ପ୍ର-ବସ୍-ତ) ବିଦେଶସ୍ଥ, ବିଦେଶ-
ପ୍ରୋଷିତଭର୍ତ୍ତୃକା—ବି. (ପ୍ରୋଷିତ-ଭର୍ତ୍ତୃ) ଯେ ନାୟିକାର ସ୍ୱାମୀ ବିଦେଶସ୍ଥ । [ବୟସ୍କ ।
ପ୍ରୌଢ଼—ବି୦. (ପ୍ର-ଊଢ଼) ବିବାହିତ; ପରିଣତ-
ପ୍ରୌଢ଼ି—ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ଉଦ୍ଧତ ।
ପ୍ଲକ୍ଷ—ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ । [ରଣ; ଭେଳା ।
ପ୍ଲବ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ଅ) କୁଦ କୁଦ ଚାଲିବା; ସନ୍ତ-
ପ୍ଲବଗ, ପ୍ଲବଙ୍ଗମ—ବି. (ପ୍ଲବ-ଗମ୍-ଅ) ବାନର; ଭେକ ।
ପ୍ଲବମାନ—ବି୦. (ପ୍ଲୁ-ଅନ) ଭାସମାନ ।
ପ୍ଲାବନ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତି; ବନ୍ୟା ।
ପ୍ଲାବିତ—ବି୦. (ପ୍ଲାବ-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ।
ପ୍ଲୀହା—ବି. ଉଦରମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପିଲେହି ।
ପ୍ଲୁତ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ତ) ଲମ୍ଫ, ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ;
ପ୍ଲୁଷ୍ଟ—ବି୦. (ପ୍ଲୁଷ୍-ତ) ଦଗ୍ଧ । [ତ୍ରିମାତ୍ରସ୍ୱର ।

ଫ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକା ।
ଫିକା । } ବିଂ. ପାଣ୍ଡୁର ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକାସୀ—ବ. ଦମ୍ ।

ଫକ୍କିକା—ବ. କୂଟ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଫକୀର—ବ. ମୁସଲମାନ୍ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭିକ୍ଷୁକ ।

ଫଗୁ—ବ. (ଫଲ୍ଗୁ ଶବ୍ଦର—ଅପଭ୍ରଂଶ) ଅବିର ।

ଫଗୁଣ—ବ. (ଫାଲ୍ଗୁନର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଫାଲ୍ଗୁନମାସ ।

ଫଟକା—ବ. ଅଗ୍ନିବାଣ ।

ଫଟା—ବିଂ. ଫାଟଯୁକ୍ତ; ଭଗ୍ନ ।

ଫଟାଇବା—କ୍ରି. ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଫଡ଼୍ଫଡ଼୍—ଅଂ. ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଫଡ଼କା—ବ. ପଢାକା ।

ଫଡ଼ା—ବ. କାଷ୍ଠ ଚିରିବାର ଖଣ୍ଡ; ବିଂ. ଚିରା ।

ଫଡ଼ିଆ
ଫଇଆ } ବ. ଅଶ୍ୱାଦିର କଟିଠାରୁ ସମସ୍ତ ଚରଣ; ଘୋଡାର ସମ୍ମୁଖାଂଶ ।

ଫଣ
ଫଣା } ବ. (ଫଣ୍-ଅ, ଆ) ସର୍ପର ବିସ୍ତାରିତ ମସ୍ତକ ।

ଫଣଫଣା—ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଫଣୀ—ବ. (ଫଣିନ୍) ସର୍ପ; ଫଣାଧର ସର୍ପ ।

ଫଣୀନ୍ଦ୍ର—ବ. (ଫଣିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ସର୍ପରାଜ; ବାସୁକି ।

ଫତେ—ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଜୟ ।

ଫନ୍ଦ—ବ. ପାଶାଦିର ପାଲ୍ଟିବାଗ ।

ଫନ୍ଦା—ବ. ଆଶ୍ରୟ, ଅବଲମ୍ବନ, ଜୀବିକା ।

ଫନ୍ଦୀ—ବ. ଫିକିର, ଉପାୟ ।

ଫମ୍ପା—ବିଂ. ଫୋମ୍ପା; ଅନ୍ତଃସାର-ଶୂନ୍ୟ ।

ଫଇସଲା—ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି-ପତ୍ର । [ବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫର୍ଫର—ବିଂ ଅତିଚଞ୍ଚଳ; ଅଂ. ପତାକାଦି ଉଡି-

ଫରମାଣ—ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଆଦେଶ ।

ଫରି—ବ. ଫଳକ, ଚର୍ମ ଆଚ୍ଛାଦନୀ ।

ଫରୁଆ—ବ. ସଂପୁଟକ, ସିନ୍ଦୁର ପଛଡ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଫର୍ଚ୍ଛା—ବିଂ. ଫୌଜ୍ଜା; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଫର୍ଦ୍ଦ—ବ. କାଗଜଖଣ୍ଡ; ହିସାବ କାଗଜ ।

ଫଳ—ବ. (ଫଲ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷଲତାରୁ ଜାତ ଶସ୍ୟ; ଉତ୍ପନ୍ନ ବସ୍ତୁ; କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି; କର୍ମର ପରିଣାମ ।

ଫଳକ—ବ. (ଫଲ୍-ଅକ) ଢାଲ; ପଟ୍ଟ ।

ଫଳତଃ—ଅଂ. (ଫଲ-ତସ୍) ଏହି ହେତୁରୁ; ବସ୍ତୁତଃ ।

ଫଳନ୍ତ
ଫଳନ୍ତି } ବିଂ. ଫଳବିଶିଷ୍ଟ, ଯାହା ଫଳୁଅଛି ।

ଫଳପାକାନ୍ତ—ବ. ଫଳ ପାଚିଲେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷମାନ ମରିଯାଏ । [ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଫଳପ୍ରଦ—ବିଂ. (ଫଲ-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଯେ ଫଳ

ଫଳଶ୍ରୁତି—ବ. (ଫଲ-ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ମର ଫଳଶ୍ରବଣ ।

ଫଳାଫଳ—ବ. (ଫଲ-ଅଫଲ) ଦ୍ୱାନ୍ଦ୍ୱଭାବ ।

ଫଳିତ—ବିଂ. (ଫଲ-ଇତ) ଫଳଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।

ଫଳୋପଧାୟକ-ବି. (ଫଳ-ଉପ-ଧା-ଅକ) ଫଳଦାୟକ ।

[ର୍ଥକ ।

ଫଲ୍ଗୁ-ବି. (ଫଲ୍‌ଗୁ) ଫଗୁ ; ବି. ଅସାର; ନିର-

ଫଲ୍ଗୁନ } ବି. ଫାଲ୍ଗୁନ ମାସ ।
ଫାଲ୍ଗୁନ }

ଫସଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୃଷି, କୃଷିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ।

ଫସ୍କା-ବି. ହାଲୁକା, ଯେ ଠାଣ ବା ଶକ୍ତ ନୁହେ ।

ଫାଉ-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍‌ଧାତୁଜ) ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ।

ଫାଙ୍କ-ବି. ଛିଦ୍ର; ଅନ୍ତର ।

ଫାଟ-ବି. (ସ୍ଫାଟ୍‌ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର ।

ଫାଟକ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର ।

ଫାଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫାଂଟ୍ ଧାତୁରୁ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ।

ଫାଟିଆ-ବି. ଗୋମେଷାଦିର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଫାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଚିରିବା; ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା ।

ଫାଣ୍ଟ-ବି. ଉଷ୍ଣଜଳରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଔଷଧର କଷାୟ ।

ଫାଣ୍ଡି-ବି. ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଫାନସ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କାଗଜରେ ନିର୍ମିତ ଦୀପ;

ଫାନ୍ଦ-ବି. ଫାଶ । [ଜାଳିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଫାଳ-ବି. ଲଙ୍ଗଳଲୁହା; ଦୁଇଭାଗର ଏକଭାଗ ।

ଫାଳିଆ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଭ; ବି. ଖଣ୍ଡ ।

ଫାଲ୍ଗୁନ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁନ-ଅ) ଫଗୁଣ ମାସ ।

ଫାଶ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ପାଶ, ରଜ୍ଜୁ ।

ଫାଶୀ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ; ଗଳାରେ ଫାଶ ଦେଇ ପ୍ରାଣନାଶନ । [ବିଶେଷ ।

ଫାସିଆ-ବି. କର୍ଣ୍ଣ ଓ ନାସିକାର ଆଭରଣ-

ଫିକର-ବି. କୌଶଳ ।

ଫିଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫିଟାଇବା-କ୍ରି. ମୋଚନ କରିବା ।

ଫିତା-ବି. ସରୁବସ୍ତ୍ର-ପଟୀ । [ପଥ ।

ଫୁକାର-ବି. ଜଳ ଓ ବାୟୁ ଯିବାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ

ଫୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. (ଫୁତ୍କାରଶବ୍ଦଜ) ଫୁ ଶବ୍ଦପୂର୍ବକ ମୁଖରୁ ବାୟୁ ନିର୍ଗତ କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ଝାଡିବା ।

ଫୁଟ୍-ବି. (ଇଂରେଜି) ୧୨ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମାଣ ।

ଫୁଟା-ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଟି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଫୁଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୁଟ୍‌ଧାତୁଜ) ବିକଶିତ ହେବା ।

ଫୁଟୁକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟିକ ଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା କୃତ ଶବ୍ଦ ।

ଫୁତ୍କାର-ବି. (ଫୁତ୍-କାର) ଫୁ ଫୁ କରିବା ।

ଫୁରୁଣା-ବି. ଆନନ୍ଦ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ଫୁଲ୍-ବି. (ଫୁଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପ ।

ଫୁଲଖଡ଼ି-ବି. ଦୁଧଖଡି ।

ଫୁଲଗୁଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଫୁଲା-ବି. ରକ୍ତଃ ରୋଗବିଶେଷ; ଶୋଥ ରୋଗ ।

ଫୁଲାଇବା-କ୍ରି. ସ୍ଫୀତ କରାଇବା ।

ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଫୁଲ୍-ତ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ଫୁଲ୍ଲୀ-ବି. (ଫୁଲଶବ୍ଦଜ) ସୁବର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ପୁଷ୍ପାକାର ଗୁଚ୍ଛବିଶେଷ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. କାନରେ ଲୁଚିକରି କହିବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. ଶରୀରସ୍ଥ ଶ୍ୱାସଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୁସଲାଇବା–କ୍ରି. ଭୁଲାଇବା ।

ଫେଂଟା–ବି. ଧୋତି ।

ଫେଡ଼ାଙ୍କ–ବି. ବ୍ୟବକଲନ, ବିୟୋଗ ।

ଫେଡ଼ିବା } କ୍ରି. ଫିଟାଇବା ; ମୋଚନ କରିବା;
ଫେଇବା } ବ୍ୟବକଲନ କରିବା ।

ଫେଣ } ବି. ଜଳାଦି ଉପରେ ଭାସୁଥିବା
ଫେନ } ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍‌ ।

ଫେଣା–ବି. ବତାସା ନାମକ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଫେଣ୍ଟିବା–କ୍ରି. (ଫାଣ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଫେଣେଇବା ।

ଫେନିଲ–ବିଂ. ଫେନଯୁକ୍ତ ।

ଫେର–ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବେଷ୍ଟନ; ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

ଫେରଫାର–ବି. ବଦଲାବଦଲି ।

ଫେରବ }
ଫେରଣ୍ଡ } ବି. ଶୃଗାଳ ।
ଫେରୁ }

ଫେରବା–ବି. ଲେଉଟିବା । [ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍‌ ।

ଫୋଟକା–ବି. (ସ୍ଫୋଟକଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଫୋଟକ;

ଫୋଡ–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ରନ୍ଧ୍ର ।

ଫୋଡଣୀ–ବି. ଫୋଡ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୋଡ଼ିବା–କ୍ରି. (ସ୍ଫୋଟଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର କରିବା ।

ଫୋପାଡ଼ିବା–କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।

ଫୌଜ } ବି. (ଆରବୀ) ସେନା ।
ଫଉଜ }

ଫୌଜଦାରୀ–ବି. ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗ-ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ

(ବର୍ଗୀୟ ବ) ସପ୍ତୋବିଂଶ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଉଳ–ବି. (ବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ବକୁଳ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଫୁଲ; ଆମ୍ରମୁକୁଳ ।

ବଉଳିବା–କ୍ରି. ମୁକୁଳିତ ହେବା ।

ବକ–ବି, ବଗ (ପକ୍ଷୀ) ।

ବକ-ଯନ୍ତ୍ର–ବି. ଅରକ-କାଢିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ମଦ୍ୟା-

ବକୁଳି–ବି. ବଉଳ । [ଦିର ନିଷ୍କର୍ଷ-ଫଳ ।

ବଟୁ–ବି. ବାଳକ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ।

ବଡବାଗ୍ନି–ବି. ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ।

ବଡ଼ିଶ–ବି. ମାଛ ଧରିବା କଣ୍ଟା, ବନ୍ସିକଣ୍ଟା ।

ବଡ଼ୁ–ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ ସଂସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଳକ ।

ବଦର } ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ବଦରୀ }

ବଦ୍ଧ–ବିଂ. (ବନ୍ଧ-ତ) ବନ୍ଧା; ଯୁକ୍ତ; ଏକତ୍ରିତ; ନିବଦ୍ଧ; ରୁଦ୍ଧ । [କୃତାଞ୍ଜଳି ।

ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି–ବିଂ. (ବଦ୍ଧ-ଅଞ୍ଜଳି) ଯୁକ୍ତାଞ୍ଜଳି,

ବଦ୍ଧ-ପରିକର–ବିଂ. ପରିଧାନ-କଟିବନ୍ଧ; କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରସର ।

ବଦ୍ଧ-ମୁଷ୍ଟି–ବିଂ. ଦୃଢମୁଷ୍ଟି; କୃପଣ ।

ବଦ୍ଧ-ମୂଳ–ବିଂ. ଦୃଢରୂପେ ନିବଦ୍ଧମୂଳ ଯାହାର ।

ବଧିର–ବିଂ. ବହିରା, କାଲ ।

ବଧିରିତ–ବିଂ. ବଧିରୀକୃତ; ଘୋରଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା କାନ ଅବଶ ଯାହାର ।

ବନ୍ଦୀ–ବି. କଏଦୀ, କାରାରୁଦ୍ଧ ଲୋକ ।

ବନ୍ଧ ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ବନ୍ଧନ; ରୋଧ; ବିନ୍ୟାସ; ରଚନାବିଶେଷ; ଆସକ୍ତି ।

ବନ୍ଧକ-ବି. ଋଣନିମିତ୍ତ ରକ୍ଷିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧନ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା; ଅବରୋଧ; ବନ୍ଧନାର୍ଥ ରଜ୍ଜୁ ବା ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବନ୍ଧନୀ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ-ଈ) ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ବା ରଜ୍ଜୁ; ଗଣିତରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାର ଯୁକ୍ତ ଚିହ୍ନ ।

ବନ୍ଧୁ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଉ) ଯେ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନ କରେ; ମିତ୍ର; ଜ୍ଞାତି ।

ବନ୍ଧୁଜୀବ, ବନ୍ଧୁଳି } ବି. ବଧୁଳି ଗଛ ଓ ତାହାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ।

ବନ୍ଧୁତା, ବନ୍ଧୁତ୍ୱ } ବି. ବନ୍ଧୁ-ପଣ, ମିତ୍ରତା ।

ବନ୍ଧୁର-ବିଂ. (ବନ୍ଧ-ଉର) ଉନ୍ନତାନତ ।

ବନ୍ଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବନ୍ଧ୍-ଯ) ଫଳ-ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ, (ବାଁଝ ।

ବଭ୍ରୁ-ବିଂ. ପିଙ୍ଗଳ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ବର୍ବଟୀ-ବି. ବରଗୁଡ଼ି ଶସ୍ୟ ।

ବର୍ବର-ବିଂ. ମ୍ଳେଚ୍ଛ; ମୂର୍ଖ ।

ବର୍ବୁର-ବି. ବବୁରଗଛ ।

ବର୍ହ-ବି. ମୟୂରପିଚ୍ଛ; ପତ୍ର ।

ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର ।

ବଲ-ବି. (ବଲ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଲକ୍ଷ-ବିଂ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଲଦେବ, ବଲଭଦ୍ର, ବଲରାମ } ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ।

ବଲବାନ୍-ବିଂ. (ବଲ-ବତ୍) ବଳଶାଳୀ, ସମର୍ଥ ।

ବଲାକା-ବି. ବକ-ଶ୍ରେଣୀ ।

ବଲାତ୍କାର-ବି. (ବଲାତ୍-କାର) ଜୋର ଦ୍ୱାରା କରିବା; ଅତ୍ୟାଚାର ।

ବଲାବଲ-ବି. (ବଲ-ଅବଲ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଲାହକ-ବି. ମେଘ ।

ବଲି-ବି. ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ; ଦେବତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ; ଭୂତଯଜ୍ଞ ବା ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟଦାନ ।

ବଲିଷ୍ଠ, ବଲୀୟାନ୍ } ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ବଲି-ସଦ୍ମ-ବି. ବଳି ନାମକ ଦୈତ୍ୟର ଗୃହ; ପାତାଳ ।

ବଲୀ-ବିଂ. (ବଲ-ଇନ୍) ବଳଶାଳୀ ।

ବଲୀବର୍ଦ୍ଦ-ବି. ବୃଷ; ବଳଦ ।

ବଲ୍ଲବ-ବି. ଗୋପାଳ, ଗଉଡ଼ ।

ବଲ୍ଲବୀ-ବି. ଗଉଡୁଣୀ ।

ବବ-କରଣ-ବି. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ପ୍ରଥମ ବିଭାଗ ।

ବହଳ-ବିଂ. ଘନ; ସାନ୍ଦ୍ର; ଦୃଢ଼ ।

ବହିଃ-ଅ. ବାହାରେ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବିଂ. ନିଷ୍କାସିତ ।

ବହିର୍ଗତ-ବିଂ. ନିର୍ଗତ; ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ।

ବହିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବି. ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଉପାନ୍ତ ।

ବହୁ-ବିଂ. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁତ-ବିଂ. ଅନେକ; ଅଧିକ ।

ବହୁଧା-କ୍ରି. ବିଂ. ନ ନାପ୍ରକାର ।

ବହୁମୂତ୍ର-ବି. ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ରାବ-ରୂପ ରୋଗ ।

ବହୁମୂଲ୍ୟ-ବିଂ. ମହାର୍ଘ; ବି. ଅଧିକମୂଲ୍ୟ ।

ବହୁବିଧ-ବିଂ. ନାନାପ୍ରକାର । [ବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ବହୁରୂପୀ-ବିଂ. ନାନାରୂପଧାରୀ; ନାନାବର୍ଣ୍ଣଧାରୀ

ବହୁଳ-ବିଂ. ଅନେକ, ଅଧିକ; ବି. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ବହୁଳତା-ବି. ବାହୁଲ୍ୟ, ଆଧିକ୍ୟ ।

ବହୁଳୀକୃତ-ବିଂ. (ବହୁଲ-ଇ-କୃତ) ବିସ୍ତାରିତ ।

ବହୁବ୍ରୀହି-ବିଂ. ବହୁଧାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ; ବି. ବ୍ୟାକ-
ରଣ ସମାସବିଶେଷ । [ସମୟରେ ।

ବହୁଶଃ-କ୍ରି. ବିଂ. ବହୁଲଭାବରେ ; ଅନେକ

ବାଡବ-ବି. ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଗ୍ନି ।

ବାଡଗିଣୀ-ବି. ବାଇଗଣ, ବାର୍ତ୍ତାକୀ ।

ବାଣ-ବି. ଶର; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ; ୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାଣ-ସିଦ୍ଧି-ବି. ବାଣଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କର-
ବାରେ ସିଦ୍ଧତା ।

ବାଦରାୟଣ-ବି. ବ୍ୟାସମୁନି ।

ବାଦରାୟଣି-ବି. ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶୁକ ।

ବାଧକ ବିଂ. (ବାଧ୍-ଅକ) ବାଧାଜନକ ;
ନିବାରକ ।

ବାଧା-ବି. (ବାଧ୍-ଅ) ବ୍ୟଥା; ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ।

ବାଧିତ-ବି. (ବାଧ୍-ତ) ପୀଡିତ; ନିବାରିତ;

ବାଧିବା-କ୍ରି. ପୀଡ଼ା ଦେବା । [ବଶୀଭୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଧିକ୍ୟ-ବି. (ବର୍ଦ୍ଧକ ଯ) ବର୍ଦ୍ଧକତା ।

ବାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବାଧ୍-ଯ) ନିବାରଣଯୋଗ୍ୟ; ବଶ୍ୟ ।

ବାନ୍ଧବ-ବି. (ବନ୍ଧୁ ଅ-ସ୍ୱାର୍ଥେ) ବନ୍ଧୁ; ଆତ୍ମୀୟ ।

ବାଳ-ବିଂ. (ବଲ୍-ଅ) ଅଳ୍ପବୟସ୍କ; ନୂତନ;
ଅଜ୍ଞାନ; ବି. କେଶ; ବାଳକ ।

ବାଳକ-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ପୁତ୍ର ।

ବାଳକ-ବି. ଅବସର ଜ୍ୟୋତିଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟବିଭାଗ ।

ବାଳା-ବି. ତରୁଣୀନାରୀ ।

ବାଳିକା-ବି. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କା କନ୍ୟା ।

ବାଳିଶ-ବିଂ. ମୂର୍ଖ ।

ବାଳିଶ-ବି. (ବାଲ-ଇନ୍-ଶୀ-ଅ) ଉପାଧାନ ।

ବାଲୁକା-ବି. ସିକତା, ବାଲି ।

ବାଲୁକାମୟ-ବିଂ. ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବାଲୁକା-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଔଷଧ-ପାକାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର-
ବିଶେଷ । [ନିଃସାରଣ ।

ବାଲୁକା-ସ୍ୱେଦ-ବି. ତପ୍ତବାଲୁକା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଦ

ବାଲେୟ-ବିଂ. (ବଲି-ଏୟ) ବଳି ବା ପ୍ରକାର-

ବାଲ୍ୟ-ବିଂ.ବାଳକ-ଅବସ୍ଥା । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବାଷ୍ପ-ବି. ଅଶ୍ରୁ; ବାମ୍ଫ ।

ବାଷ୍ପ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଧୂଆଁକଳ ।

ବାହା-ବି. ଭୁଜ ।

ବାହୁ-ବି. ଭୁଜ; ତ୍ରିକୋଣକ୍ଷେତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ୱରେଖା ।

ବାହୁ-ବଳ-ବି. ଭୁଜରବଳ; ଦୈହିକବଳ ।

ବାହୁ-ମୂଳ-ବି. କାଖ ।

ବାହୁ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ହାତକୁ ହାତ ଯୁଝିବା; ମଲ୍ଲ-

ବାହୁଲ୍ୟ-ବି. (ବହୁଲ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ । [ଯୁଦ୍ଧ ।

ବାହ୍ୟ-ବିଂ. (ବହିସ୍-ଯ) ବହିଃସ୍ଥିତ ।

ବିଡ଼ାଳ-ବି. ବିଲେଇ ।

ବିନ୍ଦୁ-ବି. ଟୋପା ; ଅନୁସ୍ୱାର; କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିହ୍ନ ।

ବିମ୍ବ-ବି. ପ୍ରତିବିମ୍ବ; ମଣ୍ଡଳ ; ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ ; କଣ୍ଟି-

ବିମ୍ବିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ । [କାକୁଡ଼ି ଫଳ ।

ବିଲ-ବି. ଗର୍ତ୍ତ । [ଶଶକ ।

ବିଲେଶୟ-ବି. (ବିଲେ-ଶୀ-ଅ) ସର୍ପ ; ମୂଷିକ;

ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।

ବିସ ବି. ମୃଣାଳ ।

ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି; କାରଣ; ଶୁକ୍ର ।

ବୀଜକ-ବି. ଲେମ୍ବୁ ଗଛ ।

ବୀଜ-କୋଷ-ବି. ବୀଜ-ଧାରକ ଛୁଇଁ ବା ପାଟ ।

ବୀଜାଙ୍କୁର-ବି. (ବୀଜ-ଅଙ୍କୁର) ବୀଜର ପ୍ରଥମ ଅଙ୍କୁର । [ଘୃଣ୍ୟ ।

ବୀଭତ୍ସ-ବିଂ. (ବଧ୍-ସନ୍-ଅ) କଦର୍ଯ୍ୟ, ଜଘନ୍ୟ;

ବୁକ୍କ-ବି. ବୁକୁ, ବକ୍ଷ ; ହୃତ ।

ବୁଦ୍‌ବୁଦ-ବି. ପାଣିଫୋଟକା ।

ବୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ତ) ଜ୍ଞାନ-ପ୍ରାପ୍ତ ; ଜାଗ୍ରତ; ବି. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ବୁଦ୍ଧି-ବି. (ବୁଧ୍-ତି) ବୁଝିବା ଶକ୍ତି; ବିଚାରଶକ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ } ବିଂ. (ବୁଦ୍ଧି-ମତ୍) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି ।

ବୁଦ୍ଧିମତୀ-ବି. (ବୁଦ୍ଧିମତ୍-ଈ) ଧୀମତୀ ।

ବୁଧ-ବି. ପଣ୍ଡିତ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।

ବୁଭୁକ୍ଷା-ବି. (ଭୁଜ୍-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଭୋଜନେଚ୍ଛା;

ବୁଭୁକ୍ଷିତ-ବିଂ. କ୍ଷୁଧିତ । [କ୍ଷୁଧା ।

ବୁଭୁକ୍ଷୁ-ବିଂ. ଭୋଗେଚ୍ଛୁ ।

ବୃହତ୍-ବିଂ. ବଡ଼, ପ୍ରକାଣ୍ଡ ।

ବୃହଦ୍‌ଭାନୁ ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବୃହସ୍ପତି-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦେବଗୁରୁ ।

ବୈଜିକ-ବିଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।

ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ । [ଜ୍ଞାନପ୍ରଦ ।

ବୋଧକ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ, ସୂଚକ ;

ବୋଧନ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାପନ ; ଜାଗରଣ ।

ବୋଧି-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ; ବୋଦ୍ଧା ।

ବୋଧିତ-ବିଂ. ଜ୍ଞାପିତ; ଜାଗରିତ ।

ବୌଧିସତ୍ତ୍ୱ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ତପସ୍ୱୀ ।

ବୌଦ୍ଧ-ବି. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ; ବିଂ. ବୁଦ୍ଧି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବି. ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ; ବେଦ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଚାରୀର ବ୍ରତ ।

ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଚର୍-ଇନ୍) ଉପନୟନ ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଗୁରୁଗୃହରେ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା କରେ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ତାଳୁ-ବି. ମନୁଷ୍ୟ ମସ୍ତକର-ବ୍ରହ୍ମରନ୍ଧ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମଦୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରେତବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର-ବି. ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ ନଦ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବ୍ରହ୍ମ ଯଜ୍ଞ-ବି. ବେଦାଧ୍ୟୟନ ।

ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଋଷି ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରନିକଟସ୍ଥ

ବ୍ରହ୍ମ-ବର୍ଚସ-ବି. ବ୍ରହ୍ମତେଜ । [ପ୍ରଦେଶ ।

ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ-ବ. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରାହ୍ମ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବିଦ୍ୟା-ବ. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ସୂତ୍ର-ବ. ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ବ୍ରହ୍ମା-ବ. ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା; ଋତ୍ୱିକ୍ ବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ବ. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅଣ୍ଡ) ଜଗତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-ବ. ହସ୍ତିନାପୁର-ନିକଟସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶ-ବିଶେଷ । [ଅସ୍ତ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର-ବ. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅସ୍ତ୍ର) ଦୈବ ଅସ୍ତ୍ର; ଅମୋଘ

ବ୍ରହ୍ମୋତ୍ତର-ବଂ. ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଦତ୍ତ (ଭୂମି) ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବଂ. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ପବିତ୍ର; ବ. ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅଣ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ; ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣିତ ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତି; ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ । [ପତ୍ନୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-

ବ୍ରାହ୍ମ-ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବ. ଶେଷ ରାତ୍ରିର ଦୁଇଦଣ୍ଡ ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିବାହ-ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଷ୍ଟପ୍ରକାର ବିବାହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାର ।

ଭ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଭଅଁର-ବ. (ଭ୍ରମରଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭଉଁରିଆ- ବ. ଭ୍ରମିସଂକ୍ରାନ୍ତ ବାଳକବିଶେଷ ।

ଭଉଁରି-ବ. (ଭ୍ରମରୀଶବ୍ଦଜ) ଜଳଭଉଁରି, ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭଉଣୀ-ବ. (ଭଗିନୀଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ, ସ୍ୱସା ।

ଭକୁଆ-ବଂ. ଓଲୁ । [ଉପାସକ; ଭୃତ୍ୟ ।

ଭକ୍ତ-ବଂ. (ଭଜ୍-ତ) ବିଭକ୍ତ; ବ. ଅନୁରକ୍ତ

ଭକ୍ତ-ବତ୍ସଳ-ବଂ. ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ତି-ବ. (ଭଜ୍-ତି) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ; ବିଭକ୍ତି; ରଚନା ।

ଭକ୍ତିମାନ୍-ବଂ. (ଭକ୍ତି-ମତ୍) ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ଷକ-ବଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷଣକାରୀ ।

ଭକ୍ଷଣ-ବ. (ଭକ୍ଷ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଭକ୍ଷ୍ୟ-ବଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ, ଭକ୍ଷଣ-

ଭକ୍ଷିତ-ବଂ. (ଭକ୍ଷ-ତ) ଖାଦିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭଗ-ବ. (ଭଜ୍-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ସର୍ବଶକ୍ତିମତ୍ତା; ସୌଭାଗ୍ୟ ; ଯୋନି ; ଗୁହ୍ୟଦେଶ ।

ଭଗନ୍ଦର-ବ. (ଭଗ-ଦୃ-ଅ) ଗୁହ୍ୟବ୍ରଣ ।

ଭଗବତୀ-ବଂ. (ଭଗ-ବତ୍-ଈ) ପୂଜ୍ୟା ; ବ. ଦୁର୍ଗା । [ମେଶ୍ୱର ।

ଭଗବାନ୍-ବଂ. (ଭଗ-ବତ୍) ପୂଜ୍ୟ; ବ. ପର-

ଭଗାରି-ବ. (ଭଗ-ଅରି) ସୌଭାଗ୍ୟ-ଦ୍ୱେଷୀ,

ଭଗାରୁଣୀ-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦ । [ବୈରୀ ।

ଭଗିନୀ / ଭଗ୍ନୀ } ବ. (ଭଗ-ଇନ୍-ଈ) ଭଉଣୀ, ସହୋଦରା ।

ଭଗୀରଥ-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭଗ୍ନ-ବଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ତ) ଭଙ୍ଗା ; ପରାସ୍ତ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭଗ୍ନାଂଶ-ବ. (ଭଗ୍ନ-ଅଂଶ) ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଏକର ଅଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଭଙ୍କୁରା-ବଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଘୁର) ଭଙ୍ଗଶୀଳ ।

ଭଙ୍ଗ-ବି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡନ; ଭଗ୍ନ ହେବା, ଲଙ୍ଘନ।

ଭଙ୍ଗ-ପ୍ରବଣ-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ।

ଭଙ୍ଗା-ବିଂ. (ଭଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଭଗ୍ନ, ତୁଟା।

ଭଙ୍ଗିମା-ବି. (ଭଙ୍ଗ-ଇମନ) ଭଙ୍ଗୀ; ବକ୍ରଭାବ।

ଭଙ୍ଗୀ-ବି. (ଭଞ୍ଜ-ଇ) ଚତୁରତା; ଶୋଭା।

ଭଙ୍ଗୁର ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ, ବକ୍ର।

ଭ-ଚକ୍ର-ବି. ରାଶିଚକ୍ର।

ଭଜନ-ବି. (ଭଜ୍-ଅନ) ସେବା,ସାଧନା; ଭକ୍ତି-

ଭଜନା-ବି. ପୂଜା। [ସଂଗୀତ।

ଭଜା-ବି. ଭୃଷ୍ଟବ୍ୟଞ୍ଜନ।

ଭଜିବା-କ୍ରି. ପୂଜା କରିବା। [ଯେ ଭାଙ୍ଗେ।

ଭଞ୍ଜନ ବି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଖଣ୍ଡନ; ଭାଙ୍ଗିବା; ବିଂ.

ଭଟ-ବି (ଭଟ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା।

ଭଟଭଟ-ଅ. ବକ୍‌ବକ୍।

ଭଟା-ବି କୂଅର ଛାଡ଼ସିବା।

ଭଟ୍ଟ-ବି. ପଣ୍ଡିତ; ଭାଟ, ସ୍ତୁତି-ପାଠକ।

ଭଟ୍ଟାରକ-ବି. ପୂଜ୍ୟ ଜନ।

ଭଟ୍ଟାରିକା-ବି. ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭଡ଼ା-ବି. (ଭାଟକଶବ୍ଦଜ) ପରର ଗୃହାଦିପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେୟ ମୂଲ୍ୟ।

ଭଡୁଆ-ବି. ବେଶ୍ୟା-ନୃତ୍ୟର ସହାୟ ବାଦକ।

ଭଣଜା-ବି. (ଭଗ୍ନୀ-ଜ) ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର।

ଭଣଭଣ-ବି. ମାଛି ପ୍ରଭୃତିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ।

ଭଣିତ ବିଂ. (ଭଣ୍-ତ) କଥିତ; ରଚିତ।

ଭଣିତା-ବି. ଗ୍ରନ୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଲେଖକର ନାମପ୍ରକାଶ।

ଭଣିବା-କ୍ରି. (ଭଣ୍‌ଧାତୁରୁ) ରଚିବା; କହିବା।

ଭଣ୍ଡ-ବି. (ଭଣ୍ଡ୍-ଅ) ମସ୍ଖରା, ଭାଣ୍ଡ; କପଟାଚାରୀ।

ଭଣ୍ଡତପସ୍ୱୀ-ବି. (ଭଣ୍ଡ-ତପସ୍ୱୀ) କପଟତପସ୍ୱୀ, ବକଧର୍ମ।

ଭଣ୍ଡା-ବି. ଗୋଡର ପେଣ୍ଡା; କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା।

ଭଣ୍ଡାଇବା-କ୍ରି. ଠକିବା।

ଭଣ୍ଡାର-ବି. (ଭାଣ୍ଡାରଶବ୍ଦଜ) କୋଷ।

ଭଣ୍ଡାରି-ବି. ବାରିକ, ନାପିତ; କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ।

ଭଣ୍ଡାରୁଣୀ-ବି. ନାପିତ ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭଣ୍ଡୁର
ଭଣ୍ଡୋର } ବି. ଖସପ, ନାଶ।

ଭଦଭଦଳିଆ-ବି. ଭରଦ୍ୱାଜ ପକ୍ଷୀ।

ଭଦ୍ର-ବିଂ. (ଭନ୍ଦ୍-ର) ମଙ୍ଗଳଜନକ; ସାଧୁ; ବି.

ଭଦ୍ରା-ବି. ମଙ୍ଗଳଯୁକ୍ତା; ସୁଭଦ୍ରା। [ମଙ୍ଗଳ।

ଭଦ୍ରାସନ-ବି. (ଭଦ୍ର-ଆସନ) ସିଂହାସନ;

ଭମ୍ବରାଳୀ ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ମକ୍ଷିକା। [ଯୋଗାସନ।

ଭୟ-ବି. (ଭୀ-ଅ) ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା; ଭୟହେତୁ।

ଭୟଙ୍କର-ବିଂ. (ଭୟ-କୃ-ଅ) ଭୀଷଣ।

ଭୟାନକ-ବିଂ. (ଭୀ-ଆନକ) ଭୟଙ୍କର।

ଭୟାଳୁ-ବିଂ. (ଭୟ-ଆଳୁ) ଭୀରୁ, ହୀନସାହସ।

ଭୟାବହ-ବିଂ. (ଭୟ-ଆ-ବହ-ଅ) ଭୟଜନକ।

ଭର-ବି. (ଭୃ-ଅ) ଅତିଶୟ; ଭାର।

ଭରଣ-ବି. (ଭୃ-ଅନ) ପୂରଣ; ପୋଷଣ; ଧାରଣ ; ବେତନ; ୮° ଘୌଣି ।

ଭରଣୀ ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭରତ-ବି. (ଭୃ-ଅତ) ନାଟ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ର-ପ୍ରଣେତା ମୁନି; ନୃପବିଶେଷ, ଯାହାଙ୍କର ନାମରୁ ଦେଶର ନାମ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

ଭରତଅ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭରଦ୍ୱାଜ ବି. (ଭର-ଦ୍ୱା-ଜ) ମୁନିବିଶେଷ ; ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଭଦଭଦଳିଆ ଚଢେଇ ।

ଭରସା-ବି. ଆଶା; ବିଶ୍ୱାସ; ସାହସ ।

ଭରା-ବି. (ଭୃଧାତୁଜ) ଭାର, ଠେସ ; ବି°. ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଭରଣ୍ଡି-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି କୁଟିବାର ଗର୍ତ୍ତ ।

ଭରି-ବି. (ଭୃଧାତୁଜ) ଦଶମସା ଓଜନ ।

ଭରିତ-ବି°. (ଭୃ-ଇତ) ପୂରିତ ।

ଭରିବା-କ୍ରି. (ଭୃଧାତୁଜ) ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଭର୍ଗ-ବି. (ଭ୍ରସ୍ଜ-ଅ) ଈଶ ତେଜଃ ।

ଭର୍ଜନ ବି. (ଭ୍ରଜ୍-ଅନ) ଭାଜିବା ।

ଭର୍ଜିତ-ବି°. (ଭ୍ରଜ୍-ଣିଚ-ତ) ଭଜା ।

ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି°. (ଭୃ-ତବ୍ୟ) ପୋଷଣୀୟ ।

ଭର୍ତ୍ତା-ବି. (ଭୃ-ତୃ) ପତି ; ରାଜା ; ବି°. ପାଳକ

ଭର୍ତ୍ତି ବି. (ଭର୍ତ୍ତାତୁଜ) ପ୍ରବେଶ । [କର୍ତ୍ତା ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରକ-ବି. (ଭର୍ତ୍ତୃ-ଦାରକ) ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ସ୍ୱପୁତ୍ର ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରିକା-ବି. ରାଜକନ୍ୟା ।

ଭର୍ତ୍ତ୍ରୀ ବି°. ପାଳନକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ଭର୍ତ୍ସନା-ବି. (ଭର୍ତ୍ସ୍-ଅନ-ଆ) ନିନ୍ଦା; ତିରସ୍କାର ।

ଭର୍ତ୍ସିତ-ବି°. (ଭର୍ତ୍ସ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ଭଲ-ବି°. (ଭଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା, ବ-

ଭଲା-କ୍ରି.ବି°. ଅଚ୍ଛା (ବିରକ୍ତିରେ) । [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଳି-ବି. ପ୍ରକାର ।

ଭଳେ-କ୍ରି.ବି°. ସହଜେ ।

ଭଲ୍ଲ-ବି, (ଭଲ୍ଲ-ଅ) ଭାଲୁ ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

ଭଲ୍ଲାତକ-ବି. ଭାଲିଅଗଛ ।

ଭଲ୍ଲୁକ
ଭଲ୍ଲୂକ } ବି. ଭାଲୁ ।

ଭବ-ବି. (ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; ସଂସାର; ଶିବ ।

ଭବଦୀୟ-ବି°. (ଭବତ୍-ଈୟ) ଆପଣଙ୍କର ।

ଭବନ-ବି. (ଭୂ-ଅନ) ଆଳୟ; ଗୃହ ।

ଭବ-ଭୂତି-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ କବି ।

ଭବାଦୃଶ-ବି°. (ଭବତ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଆପଣଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ।

ଭବାନ୍-ବି°. (ଭବତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଆପଣ ।

ଭବାନୀ-ବି. (ଭବ-ଆନୀ) ଶିବଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ପାର୍ବତୀ ।

ଭବାବ୍ଧି-ବି. (ଭବ-ଅବ୍ଧି) ସଂସାରରୂପ ସମୁଦ୍ର ।

ଭବିତବ୍ୟ-ବି°. (ଭୂ-ତବ୍ୟ) ଭାବୀ;ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବ ।

ଭବିତବ୍ୟତା ବି. ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବିତା ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍
ଭବିଷ୍ୟ } ବି°. ଯାହାପରେ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ-ବି. (ଭବିଷ୍ୟତ୍-ବାଣୀ) ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ତଦ୍ବିଷୟକରେ ବାଣୀ ।

ଭବ୍ୟ-ବି. (ଭୂ-ଯ) ଶୁଭଯୁକ୍ତ; ଶିଷ୍ଟ, ସାଧୁ ; [ଭବିଷ୍ୟ ।

ଭସ୍ମ-ବି. (ଭସ୍-ମନ୍) ପାଉଁଶ ।

ଭସ୍ମସାତ୍-ଅ. (ଭସ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଭସ୍ମରୂପରେ ପରିଣତ । [ପରିଣତ ।

ଭସ୍ମୀଭୂତ-ବି. (ଭସ୍ମ-ଈ-ଭୂ-ତ) ଭସ୍ମରୂପେ

ଭା-ବି. (ଭା-ଅ) ପ୍ରଭା ।

ଭାଇ-ବି. (ଭ୍ରାତୃଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରାତା ।

ଭାଇବୋହୂ-ବି. (ଭ୍ରାତୃବଧୂଶବ୍ଦଜ) ସାନ ଭାଇର [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାଉ-ବି. ଦର, ମୂଲ୍ୟ ।

ଭାଉଜ-ବି.।(ଭ୍ରାତୃଜାୟାଶବ୍ଦଜ) ବଡ଼ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭାକ୍-ବି. (ଭଜ୍ଧାତୁରୁ) ଅଂଶୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାକୁର-ବି. (ଭକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଖଣ୍ଡ, ଭାଗ୍ୟ, ପ୍ରଦେଶ । [ଭାଗ୍ୟ ।

ଭାଗଧେୟ-ବି. (ଭାଗ-ଧେୟ) ରାଜସ୍ବ, ଅଂଶ,

ଭାଗବତ-ବି. (ଭଗବତ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରାଣ-ବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ହାର-ବି. ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଭାଗିନେୟ-ବି (ଭଗିନୀ-ଏୟ) ଭଗିନୀର ପୁତ୍ର ।

ଭାଗୀ-ବି. (ଭାଗ-ଇନ୍) ଅଂଶୀ ।

ଭାଗୀରଥୀ-ବି. (ଭଗୀରଥ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା, ଭଗୀରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନୀତ ନଦୀ (ପୁରାଣ-କଥା)।

ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଭଜ୍-ଯ) ଅଦୃଷ୍ଟ । [ଶାଳୀ ।

ଭାଗ୍ୟବାନ୍-ବି. (ଭାଗ୍ୟ-ବତ୍) ସୌଭାଗ୍ୟ-

ଭାଙ୍ଗ-ବି. (ଭଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଙ୍ଗ ; ଗଞ୍ଜେଇପତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦିତ ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।

ଭାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଧାତୁରୁ) ଭଗ୍ନ କରିବା ।

ଭାଜକ-ବି. (ଭଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭାଗକାରକ; ଯେଉଁ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ।

ଭାଜନ-ବି. (ଭାଜ୍-ଅନ) ଆଧାର ; ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ।

ଭାଜିତ-ବି. ବିଭକ୍ତ । [କରାଯାଏ ।

ଭାଜ୍ୟ-ବି. (ଭଜ୍-ଯ) ଭାଗାର୍ହ, ଯାହା ଭାଗ

ଭାଟ-ବି. (ଭଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ; ସ୍ତୁତି-

ଭାଟକ-ବି. ଭଡ଼ା, ମୂଲ୍ୟ । [ପାଠକ ।

ଭାଟୀ-ବି. ଇଟା ପୋଡିବାର ସ୍ଥାନ; ମଦ୍ୟ ଚୁଆଇବାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଭାଡ଼ି-ବି. କାଷ୍ଠାଦି ରଖିବାର ମଞ୍ଚ ।

ଭାଣ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟକ ।

ଭାଣିଜୀ-ବି. (ଭଗ୍ନୀ-ଜା) ଭଗିନୀର କନ୍ୟା ।

ଭାଣ୍ଡ-ବି. (ଭଣ୍-ଡ) ପାତ୍ର; ହାଣ୍ଡି; ଧନ ।

ଭାଣ୍ଡାଗାର-ବି. (ଭାଣ୍ଡ-ଅଗାର) ଭଣ୍ଡାର ।

ଭାଣ୍ଡୀର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଭାତ-ବି. (ଭକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧା ତଣ୍ଡୁଳ, ଅନ୍ନ ।

ଭାତ-ବି. (ଭା-ତ) ଦୀପ୍ତ; ପ୍ରକାଶ ।

ଭାତୁଆ-ବି. ଅନ୍ନଦାସ ।

ଭାତୁଡ଼ି-ବି. ବ୍ରଣାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ।

ଭାଦ୍ର-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଭାଦ୍ରପଦ-ବି. (ଭଦ୍ର-ପଦ) ଭାଦ୍ରମାସ ।

ଭାନ-ବ. (ଭା-ଅନ) ବହିଃପ୍ରକାଶ; ଦୀପ୍ତି; ବୋଧ ।
ଭାନୁ-ବ. (ଭା-ନୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ; କିରଣ ।
ଭାମିନୀ-ବ.(ଭାମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ; କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭାର-ବ. (ଭୃ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ, ବୋଝ, କାର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାସ ।
ଭାରକେନ୍ଦ୍ର-ବ. ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଭାରର ସମତା ହୁଏ ।
ଭାରତ-ବ. (ଭରତ-ଅ) ଭାରତବର୍ଷ; ମହାଭାରତ ।
ଭାରତବର୍ଷ-ବ. (ଭାରତ-ବର୍ଷ)ଦେଶବିଶେଷ ।
ଭାରତୀ-ବ. ବାଣୀ; ସରସ୍ୱତୀ ।
ଭାରଦ୍ୱାଜ-ବ. (ଭରଦ୍ୱାଜ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ, ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଭାରି-ବି°. (ଭାରଶବ୍ଦଜ) ଗୁରୁ; ବଡ଼ ।
ଭାରୁଆ-ବି°. ଭାରବାହକ ।
ଭାର୍ଗବ-ବ. (ଭୃଗୁ-ଅ) ଶୁକ୍ର; ପରଶୁରାମ ।
ଭାର୍ଯ୍ୟା-ବ. (ଭୃ-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ, ଜାୟା ।
ଭାଲ-ବ. (ଭା-ଲ) ଲଲାଟ ।
ଭାଳିବା-କ୍ରି. ଭାବିବା ।
ଭାଲୁ-ବ. (ଭଲ୍ଲୁକଶବ୍ଦଜ) ଭାଲୁକ, ଋକ୍ଷ ।
ଭାବ-ବ. (ଭୂ-ଅ) ସ୍ଥିତି; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଅନୁରାଗ; କଥାର ମର୍ମ ।
ଭାବକ-ବି°. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଉତ୍ପାଦକ ।
ଭାବନା-ବ. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଚିନ୍ତା; ଧ୍ୟାନ; ଉତ୍କଣ୍ଠା । [ସିକ୍ତ ।
ଭାବିତ-ବି°. (ଭାବ-ତ) ଚିନ୍ତିତ, ମିଶ୍ରିତ; ବାସିତ;

ଭାବିନୀ-ବ. (ଭାବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତଚରିତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭାବୀ-ବି°. (ଭୂ-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ୍; ସଦ୍ଭାବସମ୍ପନ୍ନ ।
ଭାବୁକ-ବି°. (ଭୂ-ଉକ) ଭାବନାଶୀଳ; ଭାବ-
ଭାବ୍ୟ-ବି°. ଭବିତବ୍ୟ । [ଗ୍ରାହକ ।
ଭାଷଣ-ବ. (ଭାଷ୍-ଅନ) କଥନ, କହିବା ।
ଭାଷା-ବ.(ଭାଷ୍-ଅ-ଆ)ଉକ୍ତି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବୋଲି ।
ଭାଷାନ୍ତର ବ. (ଭାଷା-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଭାଷା; ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ।
ଭାଷାନ୍ତରିତ-ବି°. ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ।
ଭାଷିତ-ବି°. (ଭାଷ୍-ତ) କଥିତ; ବ. ବଚନ ।
ଭାଷୀ-ବି°. (ଭାଷ୍-ଇନ୍) କଥକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଭାଷ୍ୟ-ବ. (ଭାଷ୍-ଯ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ; ବି°. କଥନୀୟ ।
ଭାସମାନ-ବି°. ପ୍ଲବମାନ । [ହେବା ।
ଭାସିବା-କ୍ରି. (ଭାସ୍ଧାତୁଜ) ଜଳରେ ପ୍ଲବମାନ
ଭାସୁର-ବି°. (ଭାସ୍-ଉର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍; ବ.
ଭାସ୍କର-ବ. (ଭାସ୍-କର) ସୂର୍ଯ୍ୟ । [ସ୍ଫଟିକ ।
ଭାସ୍ୱର-ବି°. (ଭାସ୍-ବର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।
ଭାସ୍ୱାନ୍-ବ. (ଭାସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦୀପ୍ତି ।
ଭିଆଣ-ବ. (ବିଧାନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ; ଜମିଦାରୀର ଜମାବନ୍ଦୀ କାଗଜ । [ପ୍ରାର୍ଥିତ ବସ୍ତୁ ।
ଭିକ୍ଷା-ବ. (ଭିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା, ପ୍ରାର୍ଥନା;
ଭିକ୍ଷୁ-ବ. (ଭିକ୍ଷ୍-ଉ) ପରିବ୍ରାଜକ, ଭିକ୍ଷୋପଜୀବୀ, ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମୀ ।
ଭିକ୍ଷୁକ-ବି°. (ଭିକ୍ଷୁ-କ) ଯାଚକ, ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭଙ୍କେଇବା-କ୍ରି. ଅର୍ଦ୍ଧ କରିବା, — ଦଳଯୁକ୍ତ [କରିବା ।

ଭଡ଼-ବି. ଲୋକସମୂହ, ଜନତା ।

ଭଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃଥାରୂପେ ଟାଣିବା; ଛନ୍ଦିବା ।

ଭଣିବା-କ୍ରି. ପିଞ୍ଜିବା, ବଦାଇବା ।

ଭଣୋଇ-ବି. ଭଗିନୀପତି । [ମଧ୍ୟ ।

ଭିତର-ବି. (ଅଭ୍ୟନ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର;

ଭିତ୍ତି-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ତି) କାନ୍ଥ ।

ଭିଦ୍-ବି. (ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଦାରଣ, ଭେଦନ; ଛେଦନକର୍ତ୍ତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭିଦୁର-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଉର) ଭେଦଶୀଳ, ଭଙ୍ଗୁର ।

ଭିନ୍ଦିପାଳ-ବି. କ୍ଷେପଣୀୟ ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭିନ୍ନ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍; ଅନ୍ୟ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭିଲ୍ଲ-ବି. ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ, ଭିଲ ।

ଭିଷକ୍-ବି. (ଭିଷ୍-ଅକ୍) ବୈଦ୍ୟ, ଚିକିତ୍ସକ ।

ଭୀ, ଭୀତି — ବି. (ଭୀ-ତି) ଭୟ, ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା ।

ଭୀତ-ବିଂ. (ଭୀ-ତ) ଭୟଯୁକ୍ତ, ଶଙ୍କିତ; ବି. ଭୟ ।

ଭୀମ ବିଂ. (ଭୀ-ମ) ଭୀଷଣ; ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ।

ଭୀରୁ-ବିଂ. (ଭୀ-ରୁ) ଭୀତସ୍ୱଭାବ ।

ଭୀଷଣ-ବିଂ. (ଭୀ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭୟଙ୍କର ।

ଭୀଷ୍ମ-ବିଂ. (ଭୀ-ମ) ଭୟଙ୍କର; ବି. ମହାଭାରତର [ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୀର ।

ଭୁଆ-ବି. ଅଣ୍ଡିର ବସନ୍ତ ।

ଭୁଆସୁଣୀ-ବି. କୁଳବଧୂ । [(ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭୁକ୍-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ଭୋକ୍ତା, ଯେ ଭୋଜନ କରେ

ଭୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ; ଉପଭୁକ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭୁକ୍ତଭୋଗୀ-ବିଂ. ବାରମ୍ବାର ଅନୁଭବକାରୀ ।

ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଭୁକ୍ତ-ଅବଶିଷ୍ଟ) ଅଇଁଠା ।

ଭୁକ୍ତି-ବି. (ଭୁଜ୍-ତି) ଭୋଜନ; ଭୋଗ ।

ଭୁଜ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ବାହୁ; ହସ୍ତ; ଭୂର୍ଜପତ୍ର; ତ୍ରିକୋଣର ରେଖା ।

ଭୁଜ-କୋଠରି-ବି. କାଖ ।

ଭୁଜଗ, ଭୁଜଙ୍ଗ, ଭୁଜଙ୍ଗମ — ବି. (ଭୁଜ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।

ଭୁଜା-ବି. ଚୁଡ଼ା ମୁଢ଼ି ପ୍ରଭୃତି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଭୁଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. (ଭୁଜ୍ଧାତୁରୁ) ଭୋଗ କରିବା; [ଭୋଜନ କରିବା ।

ଭୁଡଙ୍ଗ-ବି. ଗୁମ୍ଫ ।

ଭୁଣ୍ଡି-ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଭୁନି ବି. ବାଧବାର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁଲ-ବି. (ହ୍ୱଲ୍ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମୃତ, ଭ୍ରମ ।

ଭୁଲତା-ବି. (ଭ୍ରୂ-ଲତା) ଭୁରୁ ।

ଭୁଲିବା-କ୍ରି. ଭୁଲ କରିବା; ପାସୋରିବା ।

ଭୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଯୁକ୍ତ କରାଇବା ।

ଭୁବନ-ବି. (ଭୂ-ଅନ୍-ନିପାତନ) ଜଗତ୍ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-ବି. (ଭୁବନ-ଈଶ୍ୱର) ଜଗଦୀଶ୍ୱର; ପୁରୀଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ଶିବକ୍ଷେତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁବଃ-ବି. (ଭୂ-ଅସ୍) ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ।

ଭୁବର୍ଲୋକ-ବି. (ଭୁବସ୍ ଲୋକ) ପୃଥିବୀ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ।

ଭୁସିବା–କ୍ରି. ବକ୍ଷିବା, ବେଖୁବା । [ପଡ଼ିବା ।
ଭୁସୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ହଠାତ୍ ବସାଣ୍ଡି ହେବା ବା ଧସି-
ଭୁସୀ–ବି. ଯବ ଗୋଧୂମାଦିର ଚୋପା ।
ଭୂ–ବି. (ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ, ଭୂମି ।
ଭୂଇଁ–ବି. (ଭୂମିଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ଭୂ-ଗର୍ଭ–ବି. ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।
ଭୂଗୋଳ–ବି. (ଭୂ-ଗୋଳ) ଭୂମଣ୍ଡଳ ।
ଭୂଚର–ବିଂ. (ଭୂ-ଚର) ସ୍ଥଳଚର ।
ଭୂତ–ବିଂ. (ଭୂ-ତ) ଅତୀତ ; ସତ୍ୟ ; ସ୍ୱରୂପ ; ବି. ମୂଳ ପଦାର୍ଥ ; ପ୍ରାଣ ।
ଭୂତ-ଧାତ୍ରୀ–ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଭୂତ-ପତି–ନ୍ନ. ଶିବ ।
ଭୂତପୂର୍ବ–ବିଂ. ଯାହା ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ।
ଭୂତଭାବନ–ବି. (ଭୂ-ତ-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ଭୂତି–ବି. (ଭୂ-ତି) ବିଭୂତି ; ମହିମା ।
ଭୂ-ଦେବ–ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଭୂଧର–ବି. (ଭୂ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ; ବାସୁକି ।
ଭୂପ, ଭୂପତି, ଭୂପାଳ } ବି. (ଭୂ-ପା, ପତି, ପାଳ) ରାଜା ।
ଭୂମା–ବିଂ. (ବହୁ-ଇମନ୍) ମହାନ୍ ; ଭୂୟିଷ୍ଠ ; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।
ଭୂମି–ବି. (ଭୂ-ମି) ପୃଥିବୀ ; ଜମି ।
ଭୂମିକା–ବି. (ଭୂମି-କ-ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ମୁଖବନ୍ଧ ; ବକ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟର ସୂଚନା ।

ଭୂମିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ଭୂମି-ସ୍ଥା-ଅ-) ଭୂମିରେ ପତିତ, ଜାତ ; ପ୍ରଣତ ।
ଭୂୟଃ–ବିଂ. (ବହୁ-ଇୟସ୍) ଅଧିକ ।
ଭୂୟିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ବହୁ-ଇଷ୍ଠ) ବହୁଳ ; ଅଧିକ ।
ଭୂୟୋଭୂୟଃ–ଅଂ. (ଭୂୟଃ-ଭୂୟଃ) ପୁନଃ-
ଭୂରି–ଅଂ. ଅଧିକ ; ଅନେକ । [ପୁନଃ ।
ଭୂରୁହ–ବି. (ଭୂ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ, ଗଛ ।
ଭୂଷଣ, ଭୂଷା } ବି. (ଭୂଷ୍-ଅନ, ଅ) ଅଳଙ୍କାର ; ଶୋଭା ।
ଭୂଷିତ–ବିଂ. (ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ ; ଶୋଭିତ ।
ଭୂସ୍ୱାମୀ–ବି. (ଭୂ-ସ୍ୱାମିନ୍) ରାଜା ; ଜମିଦାର ।
ଭୃଗୁ–ବି. ମୁନିବିଶେଷ ; ସାନୁ ; ପର୍ବତାଦିର ତାଳୁ ପ୍ରଦେଶ ।
ଭୃଙ୍ଗ–ବି. (ଭୃ-ଗ) ଭ୍ରମର ।
ଭୃଙ୍ଗାର–ବି. ଜଳପାତ୍ର । [(ପଦାନ୍ତେ) ।
ଭୃତ୍–ବିଂ. (ଭୃ-କ୍ୱିପ୍) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଧାରଣକର୍ତ୍ତା
ଭୃତ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ) ପାଳିତ ; ପୁଷ୍ଟ ।
ଭୃତକ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ-କ) ବେତନଗ୍ରାହୀ, ଭୃତ୍ୟ ।
ଭୃତି–ବି. ବେତନ ।
ଭୃତ୍ୟ–ବି. (ଭୃ-ଯ) ଦାସ ।
ଭୃଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଭ୍ରସ୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ଜିତ, ଭଜା ।
ଭେକ–ବି. (ଭୀ-କ) ମଣ୍ଡୂକ, ବେଙ୍ଗ ।
ଭେଖ–ବି. ବେଶ ; ବୈଷ୍ଣବ ପରିଚ୍ଛଦର କୌପୀ-
ଭେଟ–ବି. ସାକ୍ଷାତ୍, ଦେଖା । [ନାଦି ।

ଭେଟିବା-କ୍ରି. ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ।

ଭେଟୀ-ବି. ଉପଢୌକନ ।

ଭେଢ଼ା-ବି. ମେଣ୍ଢା, ଗାରଡ଼, ପଡ଼ିଆ ଭୂମି ।

ଭେଣ୍ଡା-ବି. ଯୁବାପୁରୁଷ ।

ଭେଣ୍ଡି-ବି. ପରିବା-ଫଳବିଶେଷ ।

ଭେଦ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅ) ବେଧନ, ବିଦ୍ଧ କରିବା; ଅନୈକ୍ୟ; ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ; ଭଙ୍ଗ; ରେଚନ ।

ଭେଦକ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଅକ) ବିଦାରକ; ପୃଥକ୍-କାରକ ।

ଭେଦନ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବେଧନ ।

ଭେଦା-ବି. ରନ୍ଧ୍ର । [ପୃଥକ୍କୃତ ।

ଭେଦିତ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ;

ଭେଦୀ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଇନ୍) ଭେଦକାରୀ ।

ଭେଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଭିଦ୍-ଯ)ଭେଦଯୋଗ୍ୟ;ବେଧନୀୟ ।

ଭେରଣ୍ଡା-ବି. ଗବଗଛ ।

ଭେରୀ-ବି. ଢକ୍କା, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭେଲକି-ବି. କୁହୁକ । [ଯନ୍ତ୍ର; ଉଡ଼ପ ।

ଭେଳା-ବି.(ଭେଳକଶବ୍ଦଜ) ପାଣିରେ ଭାସିବାର

ଭେଷଜ-ବି. (ଭେଷ-ଜ-ଅ) ଔଷଧ ।

ଭେଷଢ଼ା-ବିଂ. କଦର୍ଯ୍ୟ ।

ଭୈକ୍ଷ-ବି: (ଭିକ୍ଷା-ଅ) ଭିକ୍ଷାଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।

ଭୈକ୍ଷାଶୀ-ବିଂ.(ଭୈକ୍ଷ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭୈରବ-ବିଂ. (ଭୀରୁ-ଅ) ଭୀଷଣ; ବି. ସଂଗୀତର ରାଗବିଶେଷ; ରୁଦ୍ରମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବ ।

ଭୈରବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା, ରୁଦ୍ରରୂପ-ଶିବ-ପୂଜକା ।

ଭୈଷଜ୍ୟ-ବି. (ଭେଷଜ-ଯ) ଔଷଧ ।

ଭୋ-ଅ. ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ।

ଭୋଇ-ବି. ଗ୍ରାମର ଜମିଜମା ପ୍ରଭୃତିର କାଗଜାଦି ଯାହାଠାରେ ଥାଏ; ବାହକ ।

ଭୋକ-ବି. (ବୁଭୁକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଧା ।

ଭୋକଲା
ଭୋକୀ } ବିଂ. କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ।

ଭୋକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତବ୍ୟ) ଭୋଜନଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତୃ) ଭୋଜନକର୍ତ୍ତା; ଭୋଗୀ ।

ଭୋଗ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖ ଦୁଃଖାନୁଭବ; ସର୍ପ-ଫଣା । [ଗଙ୍ଗା ।

ଭୋଗବତୀ-ବି. (ଭୋଗ-ବତୁ-ଈ) ପାତାଳ-

ଭୋଗୀ-ବିଂ. (ଭୋଗ-ଇନ୍) ସୁଖଭୋଗକାରୀ; ବି. ସର୍ପ ।

ଭୋଗେଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରପାଚିଆ ।

ଭୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭୋଗର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋଜ-ବି. ପୂର୍ବକାଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭୋଜନ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅନ) ଭକ୍ଷଣ ।

ଭୋଜବିଦ୍ୟା-ବି. ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ବିଦ୍ୟା; ଭେଲ୍କି ।

ଭୋଜ୍ୟ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ; ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁରୂପେ ଦେୟ ।

ଭୋପା-ବି. ଦେଉଳର ପୂଜକବିଶେଷ, ବିଂ. ନିର୍ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକଶୂନ୍ୟ ।

ଭୋଳ-ବିଂ. (ବିହ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ବିହ୍ୱଳ; ଭ୍ରାନ୍ତ ।

ଭୌତିକ-ବିଂ. (ଭୂତ-ଇକ) ଭୂତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବହିର୍ଜଗତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ।

ଭୌମ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଅ) ଭୂମିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି.

ଭୌମିକ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଇକ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।
ଭ୍ରଂଶ-ବି. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ଅ) ପତନ, ଚ୍ୟୁତ, ନାଶ ।
ଭ୍ରମ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ; ଭ୍ରାନ୍ତି; ଭ୍ରମଣ ।
ଭ୍ରମଣ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୁଲିବା ।
ଭ୍ରମମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ଯେ ବା ଯାହା ବୁଲୁଅଛି ।
ଭ୍ରମର-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅର) ଭଅଁର, ଭୃଙ୍ଗ ।
ଭ୍ରମି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଇ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିଜଳ, ଆବର୍ତ୍ତ ।
ଭ୍ରଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଅଧଃପତିତ; [ଅଧାର୍ମିକ ।
ଭ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।
ଭ୍ରାଜକ ବିଂ. (ଭ୍ରାଜ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।
ଭ୍ରାତା-ବି. (ଭ୍ରାଜ୍-ତୃ) ଭାଇ ।
ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର-ବି. (ଭ୍ରାତୁଃ-ପୁତ୍ର) ଭ୍ରାତାର ପୁତ୍ର ।
ଭ୍ରାତୃ-ଜାୟା-ବି. ଭାଉଜ ।
ଭ୍ରାତୃବ୍ୟ-ବି. ଭ୍ରାତୁଷ୍ପୁତ୍ର, ପୁତୁରା ।
ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ, ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଭ୍ରାନ୍ତି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ତି) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ, ଭ୍ରମ ।
ଭ୍ରାନ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭ୍ରାନ୍ତି-ମତ୍) ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଭ୍ରାମକ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଜନକ ।
ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଣିଚ-ଅନ) ଯାହା ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଅଛି । [ଲୋମ ପଙ୍କ୍ତି ।
ଭ୍ରୂ-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଲଲାଟର ନିମ୍ନସ୍ଥିତ
ଭ୍ରୂକୁଟି, ଭ୍ରୁକୁଟି } ବି. (ଭ୍ରୂ-କୁଟ୍-ଇ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ, କ୍ରୋଧାଦି ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୂର ବକ୍ରତା ।
ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ-ବି. (ଭ୍ରୂ-କ୍ଷେପ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଚାଳନ ।
ଭ୍ରୂଣ-ବି. (ଭ୍ରୂଣ୍-ଅ) ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ।
ଭ୍ରୂଣହତ୍ୟା-ବି. ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନର ବିନାଶ ।
ଭ୍ରୂ-ବିଳାସ-ବି. ଭ୍ରୂର ନର୍ତ୍ତନ ।
ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ } ବି. ଭ୍ରୂକୁଟି ।
ଭ୍ରୂଲତା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଉପରିସ୍ଥ ଲୋମ ଶ୍ରେଣୀ, ଭୂଲତା ।

ମ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇ-ବି. କ୍ଷେତର ଢେଲା ଭାଙ୍ଗିବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ କାଠ ବା ବାଉଁଶ ନିର୍ମିତ ସିଢି ।
ମଇଦା-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଗୋଧୂମ-ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ମଇନା-ବି. ଶାରିପକ୍ଷୀ ।
ମଇଲା-ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ । [ପଶୁବିଶେଷ ।
ମଇଁଷି-ବି. (ମହିଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଗୋଜାତୀୟ
ମଉଡ଼, ମହୁଡ଼-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ ।
ମଉନି-ବିଂ. (ମୌନଶବ୍ଦଜ) ତୁନି ।
ମଉଳା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାତୁଳ, ମାମୁ ।
ମଉଳିବା-କ୍ରି. (ମ୍ଳୈ ଧାତୁରୁ) ଝାଉଁଳିବା ।
ମଉସା-ବି. ମାଉସୀର ପତି ।
ମକର-ବି. (ମ-କୃ-ଅ) ମଗରମାଛ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶିବିଶେଷ ।
ମକର-କୁଣ୍ଡଳ-ବି. ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ ।

ମକରକେତନ
ମକରକେତୁ } ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ମକରଧ୍ୱଜ

ମକରକ୍ରାନ୍ତି-ବି. ନିରକ୍ଷରେଖାର ୨୩½ ଅଂଶ ଦକ୍ଷିଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ରେଖା ।
ମକଚିବା-କ୍ରି. ଦଳିବା ।
ମକଦମ-ବି. (ଆରବୀ) ଏକପ୍ରକାର ଭୂସ୍ୱାମୀ ।
ମକଦ୍ଦମା-ବି. (ଆରବୀ) ବିଚାରାଳୟରେ ଅଭି- [ଯୋଗ ।
ମକରନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧୁ ।
ମକରାଳୟ-ବି. (ମକର-ଆଳୟ) ସମୁଦ୍ର ।
ମକା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ମକୁଟ-ବି. (ମକ୍-ଉଟ) ମୁକୁଟ, ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ମକୁଟା-ବି. ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମକ୍ଷିକା-ବି. (ମକ୍ଷ୍-ଇକ-ଆ) କୀଟବିଶେଷ, ମାଛି ।
ମଖ-ବି. (ମଖ୍-ଅ) ଯାଗ, ଯଜ୍ଞ ।
ମଖନ-ବି. ଦୁଗ୍ଧଜ ନବନୀତ ।
ମଖମଲ୍-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ।
ମଗଜ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମସ୍ତିଷ୍କ ।
ମଗଧ-ବି. ବିହାର ପ୍ରଦେଶ ।
ମଗର-ବି. (ମକରଶବ୍ଦଜ) ମକର, ଜଳଜନ୍ତୁ [ବିଶେଷ ।
ମଗରା-ବିଂ. ଅବାଧ୍ୟ ।
ମଗ୍ନ-ବିଂ. (ମସ୍ଜ୍-ତ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବିଷ୍ଟ, ବୁଡିଯାଇଥିବା ।
ମଘବା-ବି. (ମହ୍-ବନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ମଘା-ବି. (ମହ୍-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ମଙ୍ଗ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅ) ନୌକାର ଶିରୋଭାଗ ।

ମଙ୍ଗନ-ବି. (ମଙ୍ଗଳଶବ୍ଦଜ) ବିବାହର ପୂର୍ବଦିବସ ।
ମଙ୍ଗଳ-ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅଳ) ଶୁଭ, କୁଶଳ; ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ; ବିଂ. ଶୁଭଜନକ ।
ମଙ୍ଗଳବାର-ବି. ଭୂମିସୁତବାର, ଭୌମବାସର ।
ମଙ୍ଗଳା-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆ) ଦେବୀବିଶେଷ ।
ମଙ୍ଗଳାଚରଣ-ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆଚରଣ) କର୍ମ-ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଭଜନକ କ୍ରିୟା ।
ମଙ୍ଗଳ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ଶୁଭଜନକ, ସୁନ୍ଦର, [ସୁଖଦ ।
ମଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ବି. ସମ୍ମତ ହେବା ।
ମଚକିବା-କ୍ରି. ବି. ମୋଡି ହୋଇଯିବା, ଈଷତ୍ [ଭାଙ୍ଗିବା ।
ମଚଲା-ବି. କଣ୍ଠରୋଗ ବିଶେଷ ।
ମଚ୍ଛ-ବି. (ମଦ୍-ଶ) ମତ୍ସ୍ୟ, ମାଛ ।
ମଜଲିସ-ବି. ସମାରୋହ, ସଭା ।
ମଜା-ବି. ଆମୋଦ; ତାମାସା ।
ମଜୁରି-ବି. ପରିଶୋଧ ।
ମଜୁରୀ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ।
ମଜ୍ଜନ-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଅବଗାହନ, ବୁଡିଯିବା ।
ମଜ୍ଜା-ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଆ) ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ନେହବିଶେଷ; ବୃକ୍ଷର ସାର ।
ମଝି-ବି. (ମଧ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମଧ୍ୟଭାଗ ।
ମଞ୍ଚ-ବି. (ମନ୍ଚ୍-ଅ) ଉନ୍ନତ ମଣ୍ଡପ, ବେଦି, [ମଞ୍ଚା ।
ମଞ୍ଜି-ବି. (ମଜ୍ଜାଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷାଦିର ଓ କାଷ୍ଠାଦିର [ସାରଭାଗ ।
ମଞ୍ଜରିତ-ବିଂ. ମୁକୁଳିତ ।
ମଞ୍ଜରୀ-ବି. ମୁକୁଳ ।
ମଞ୍ଜା-ବି. କଦଳୀ ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜ ।

ମଞ୍ଜାର-ବି. (ମାର୍ଜାରଶବ୍ଦଜ) ବିରାଡ଼ି, ମାର୍ଜାର ।
ମଞ୍ଜି
ମଞ୍ଜୀ } ବି. (ମଜ୍ଜ୍-ଇ) ବୀଜ ।
ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଲତାବିଶେଷ ।
ମଞ୍ଜୀର-ବି. ନୂପୁର ।
ମଞ୍ଜୁ-ବିଂ. (ମଜ୍ଜ୍-ଉ) ମନୋହର ।
ମଞ୍ଜୁର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍ଗୀକାର, ଅନୁଜ୍ଞା ।
ମଞ୍ଜୁଳ-ବିଂ. (ମଞ୍ଜୁ-ଲ) ମନୋହର; ସୁନ୍ଦର;
ମଞ୍ଜୁଷା-ବି. ପେଡ଼ୀ; ସିନ୍ଧୁକ । [ମଧୁର ।
ମଟର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଡାଲି ।
ମଟାମ-ବି. ସମକୋଣବିଶିଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ର ।
ମଟକା-ବିଂ. ଭଙ୍ଗୁର, ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି-
ମଟାଳି-ବିଂ. କଠିନ । [ଯାଏ ।
ମଠ-ବି. (ମଠ୍-ଅ) ମନ୍ଦିର; ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର
ମଠ-ବି. କଳମ୍ବ; ଅଳସ୍ୟ । [ଆଶ୍ରମ ।
ମଠା-ବି. ତସର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମଠୁଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ ।
ମଡ଼କ-ବି. (ମରକଶବ୍ଦଜ) ମାରୀଭୟ ।
ମଡ଼ା-ବି. (ମୃତଶବ୍ଦଜ) ମନୁଷ୍ୟର ମୃତଦେହ,
ମଡ଼ି-ବି. ପଶୁର ମୃତଦେହ । [ଶବ ।
ମଡୁଆଣାଙ୍କୁଳି-ବି. ପାଠଶାଳୀରେ ଅବାଧ୍ୟ ଛାତ୍ର-
ମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ତାଳପତ୍ର-ନିର୍ମିତ ବନ୍ଧନ ।
ମଣ-ବି. ଅଭ୍ୟାସ । [ବିଶେଷ ।
ମଣାଇବା-କ୍ରି. (ମଣ୍‌ଧାତୁଜ) ବୁଝାଇବା ।
ମଣି-ବି. ରତ୍ନ (ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୁକ୍ତା) ।

ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ; କାଶୀସ୍ଥ ତୀର୍ଥ-
ବିଶେଷ । [ମଣିପରୀକ୍ଷକ ।
ମଣିକାର-ବି. (ମଣି-କୃ-ଅ) ମଣିପରିଷ୍କାରକ;
ମଣିବନ୍ଧ-ବି. (ମଣି-ବନ୍ଧ) ହାତର କବ୍ଜା ।
ମଣିବା-କ୍ରି. (ମନ୍‌ଧାତୁଜ) ମନେ କରିବା, ବୋଧ
କରିବା । [ସମ୍ବୋଧନ ପଦ ।
ମଣିମା-ବି. ରଜା ଓ ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ
ମଣୋହି-ବି. ରଜାଙ୍କର ଭୋଜନ ।
ମଣ୍ଡ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅ) ଫେନ; ସାର ।
ମଣ୍ଡଣି-ବି. (ମଣ୍ଡ୍‌ଧାତୁଜ) ସଜ୍ଜା, ଭୂଷଣ ।
ମଣ୍ଡନ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଭୂଷଣ, ଅଳଙ୍କାର ।
ମଣ୍ଡପ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ପା-ଅ) ମେଳ ବୈଠକଘର;
ଦେବୋଦ୍ଦେଶେ ବା ସଭାନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେଳ
ଘର ।
ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅଲ) ବୃତ୍ତ; ବିମ୍ବ; ଚକ୍ରାକାର
ବେଷ୍ଟନ; ସମୂହ; ଦେଶ; ପ୍ରଦେଶ ।
ମଣ୍ଡଳୀ-ବି. ସମୂହ; ସର୍ପ । [ସମ୍ରାଟ୍ ।
ମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର-ବି, (ମଣ୍ଡଳ-ଈଶ୍ୱର) ରଜା;
ମଣ୍ଡା-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ମଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ମଣ୍ଡ୍-ତ) ଭୂଷିତ, ସଜ୍ଜିତ ।
ମଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଡ୍‌ଧାତୁଜ) ଭୂଷିତ କରିବା ।
ମଣ୍ଡୁକ
ମଣ୍ଡୂକ } ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଉକ, ଊକ) ଭେକ, ବେଙ୍ଗ ।
ମଣ୍ଡୁରି-ବି. ଲୁହାର ଗୁଣ୍ଡି ।
ମତ-ବିଂ. (ମନ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ, ସମ୍ମତ; ବି.
ସମ୍ମତି; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତଙ୍ଗଜ—ବି. ମାତଙ୍ଗ, ହସ୍ତୀ ।
ମତି—ବି. (ମନ୍-ତି) ବୁଦ୍ଧି; ମନଃ; ଅନ୍ତଃକରଣ; ପ୍ରବୃତ୍ତି ; ଇଚ୍ଛା ।
ମତିମାନ୍—ବିଂ. (ମତି-ମତ୍) ସୁଧୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
ମତୁଆଲା—ବିଂ. ପ୍ରମତ୍ତ ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।
ମତୁ—ସଂ. ମୋହର (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦସଙ୍ଗେ) ।
ମତ୍କୁଣ—ବି. ଛାରପୋକ ।
ମତ୍ତ—ବିଂ. (ମଦ୍-ତ) ବିହ୍ୱଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ । ସ୍ତ୍ରୀ ।
ମତ୍ତକାଶିନୀ—ବି. (ମତ୍ତ-କାଶ୍-ଇନ୍-ଈ) ଉତ୍ତମା-
ମତ୍‌ଲବ—ବି. (ଆରବୀ) ଅଭିପ୍ରାୟ ।
ମତ୍ସ, ମତ୍ସ୍ୟ—ବି. (ମଦ୍-ସ, ସ୍ୟ) ମାଛ ।
ମତ୍ସର—ବି. (ମଦ୍-ସର) ଦ୍ୱେଷ; ଈର୍ଷା; ବିଂ. ପରଶ୍ରୀକାତର ।
ମତ୍ସ୍ୟ-ଜୀବୀ—ବି. ଧୀବର, କେଉଟ ।
ମତ୍ସ୍ୟ-ରାଜ—ବି. ରୋହିମାଛ ।
ମତ୍ସ୍ୟବେଧନୀ—ବି. (ମତ୍ସ୍ୟ-ବିଧ୍-ଅନ-ଈ) ବଡଶ, ବଡ଼ଶୀ । [ମୋହିଁବା ।
ମଥନ—ବି. (ମଥ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ବିନାଶନ ;
ମଥା—ବି. (ମସ୍ତକଶବ୍ଦଜ) ମସ୍ତକ, ମୁଣ୍ଡ ।
ମଥିତ—ବିଂ. (ମଥ୍-ତ) ବିଲୋଡିତ; ବିନାଶିତ ।
ମଥୁରା—ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରୀବିଶେଷ ।
ମଥ୍ୟମାନ—ବିଂ. (ମଥ୍-ଯ-ଅନ) ଆଲୋଡ଼୍ୟମାନ ।
ମଦ—ବି. (ମଦ-ଅ) ମତ୍ତତା ; ଗର୍ବ ; ମୋହ ; ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡ-ସ୍ଥଳରୁ କ୍ଷରିତ ଜଳ, ମଦ୍ୟ ।
ମଦ-କଳ—ବିଂ. ମତ୍ତତାବଶରେ ଅସ୍ଫୁଟ ଶବ୍ଦକାରୀ ।
ମଦରି—ବି. ମାଦକ-ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
ମଦନ—ବି. (ମଦ୍-ଅନ) କନ୍ଦର୍ପ ; ବସନ୍ତକାଳ ।
ମଦନ-ମୋହନ—ବି. (ମଦନ-ମୋହନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. ଅତି ସୁନ୍ଦର ।
ମଦନ-ଲେଖ—ବି. ପ୍ରଣୟ-ପତ୍ରିକା ।
ମଦାନ୍ଧ—ବିଂ. (ମଦ-ଅନ୍ଧ) ମତ୍ତତାଯୋଗୁଁ ହିତା-ହିତ-ବୋଧଶୂନ୍ୟ ।
ମଦାଲସା—ବି. କାମୁକୀ ।
ମଦିର—ବିଂ. (ମଦ୍-ଇର) ମତ୍ତ ।
ମଦିରା—ବି. (ମଦ୍-ଇର-ଆ) ସୁରା ।
ମଦିରାକ୍ଷୀ—ବିଂ. (ମଦିର-ଅକ୍ଷି) ମତ୍ତଲୋଚନା ।
ମଦୀୟ—ବିଂ. (ଅସ୍ମଦ୍-ଈୟ) ମତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ମୋହର ।
ମଦୁଆ—ବିଂ. ମଦ୍ୟପାୟୀ, ମଦୁଅଳ ।
ମଦୋତ୍କଟ—ବିଂ. (ମଦ-ଉତ୍କଟ) ମଦ ମତ୍ତ ;
ମଦ୍ଗୁର—ବି. ମାଗୁର ମାଛ । [ମଦୋଦ୍ଧତ ।
ମଦ୍ୟ—ବି. (ମଦ୍-ଯ) ସୁରା, ମଦିରା ।
ମଦ୍ୟପ—ବିଂ. (ମଦ୍ୟ-ପା-ଅ) ସୁରାପାୟୀ, ଯେ ମଦ୍ୟ ପାନ କରେ ।
ମଦ୍ର—ବି. ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଦେଶ ।
ମଧୁ—ବି. (ମଦ୍-ଉ) ମହୁ; ପୁଷ୍ପରସ ; ମଧୁରରସ; ସୁରା ; ବସନ୍ତକାଳ ; ଚୈତ୍ରମାସ ; ବିଂ. ସ୍ୱାଦୁ,
ମଧୁକ—ବି. ମହୁଲ ଗଛ । [ମଧୁର ।
ମଧୁ-କଣ୍ଠ—ବି. କୋକିଳ ।
ମଧୁକର—ବି. ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ମଧୁକୋଷ-ବି. ମହୁଫେଣା ।
ମଧୁ-କ୍ରମ-ବି. ମହୁଫେଣା ।
ମଧୁପ-ବି. (ମଧୁ-ପା-ଅ) ଭ୍ରମର, ମଧୁକର ।
ମଧୁପଟଳ-ବି. ମହୁଫେଣା ।
ମଧୁପର୍କ-ବି. (ମଧୁ-ପୃଚ୍-ଅ) ଘୃତ, ଶର୍କରା, ଜଳ, ଦଧି ଓ ମଧୁଯୁକ୍ତ ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶେଷ ।
ମଧୁମୟ-ବିଂ. ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ।
ମଧୁମାନ୍-ବିଂ. (ମଧୁ-ମତ୍) ମାଧୁର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ।
ମଧୁର-ବି. (ମଧୁ-ର-ଅ) ମିଷ୍ଟରସ; ବିଂ. ମିଷ୍ଟରସ-ଯୁକ୍ତ; ମନୋହର ।
ମଧୁସୂଦନ-ବି. (ମଧୁ-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିଷ୍ଣୁ ।
ମଧୂତ୍ଥ-ବି, (ମଧୁ-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ମହମ ।
ମଧ୍ୟ-ବିଂ. ମଝି; କଟିଦେଶ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।
ମଧ୍ୟଦେଶ-ବି. ପ୍ରୟାଗର ପଶ୍ଚିମସ୍ଥ ଦେଶ ।
ମଧ୍ୟନ୍ଦିନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଦିନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ; ମଧ୍ୟାହ୍ନ । [ତର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ମଧ୍ୟମ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ମ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ବି. ସଂଗୀ-
ମଧ୍ୟମ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପାତାଳର ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ।
ମଧ୍ୟ-ଖଣ୍ଡ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧଖଣ୍ଡ । [ସ୍ଥିତ ।
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ମଧ୍ୟରେ-
ମଧ୍ୟ-ବିତ୍ତ-ବିଂ. ଯେ ଧନୀ ବା ଦରିଦ୍ର ନୁହେ ।
ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ; ଯେ କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ନୁହେ; ଉଦାସୀନ ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଅହ୍ନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ ।

ମନଃ-ବି. (ମନ୍-ଅସ୍) ଚିତ୍ତ, ଅନ୍ତଃକରଣ; ଅଭିଳାଷ । [ବିଶେଷ ।
ମନଃଶିଳା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପାଷାଣମୟ ଧାତୁ-
ମନଃସ୍ଥ-ବିଂ. ମନରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅଭିପ୍ରାୟ ।
ମନନ-ବି. (ମନ୍-ଅନ) ଚିନ୍ତନ ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତନ ।
ମନସିଜ-ବି. (ମନସି-ଜନ୍-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ ।
ମନସ୍କାମ-ବି. ମନର ଅଭିଳାଷ ।
ମନସ୍ତାପ-ବି. ମନର କ୍ଲେଶ; ଅନୁତାପ ।
ମନସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. ମନସ୍ୱୀ ପଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ।
ମନସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମନସ୍-ବିନ୍) ପ୍ରଶସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ-ବିଶିଷ୍ଟ, ମହାମନା ।
ମନା-ବି. ନିଷେଧ, ବାରଣ ।
ମନାଇବା-କ୍ରି. ଯୋଡାଇବା; ସମ୍ମତ କରାଇବା ।
ମନାସ-ବି. (ମାନସଶବ୍ଦଜ) ବାଞ୍ଛା, ଇଚ୍ଛା,
ମନାସିବା-କ୍ରି. ବାଞ୍ଛା କରିବା । [ମନୋରଥ ।
ମନୀଷା-ବି. (ମନସ୍-ଈଷା) ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରଜ୍ଞା ।
ମନୀଷୀ-ବିଂ. (ମନୀଷା-ଇନ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ମନୁ-ବି. (ମନ୍-ଉ) ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।
ମନୁଜ, ମନୁଷ୍ୟ } ବି. (ମନୁ-ଜ,ଷ୍ୟ) ମନୁର ଅପତ୍ୟ; ନର, ମାନବ ।
ମନୁଷ୍ୟତା, ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ } ବି. ମନୁଷ୍ୟର ଭାବ; ମନୁଷ୍ୟୋଚିତ ସଦ୍ଗୁଣ ।
ମନୋଗତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ଗମ୍-ତ) ମନରେ ସ୍ଥିତ ।

ମନୋଜ-ବି. (ମନସ୍-ଜ) କନ୍ଦର୍ପ; ବିଂ. ମନୋ-ଜାତ ।

ମନୋଜ୍ଞ-ବିଂ. (ମନଃ-ଜ୍ଞା-ଅ) ମନୋହର ।

ମନୋନୀତ-ବିଂ. (ମନସ୍-ନୀ-ତ) ମନୋମତ, ମନର ଅଭିଲଷିତ, ପସନ୍ଦ ।

ମନୋରଞ୍ଜନ-ବି. ଚିତ୍ତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା-ବିଧାନ ।

ମନୋରଥ-ବି. (ମନଃ-ରଥ) ବାଞ୍ଛା, କାମନା ।

ମନୋରମ-ବିଂ. (ମନଃ-ରମ୍-ଅ) ମନୋହର, ସୁନ୍ଦର ।

ମନୋବୃତ୍ତି-ବି. (ମନସ୍-ବୃତ୍ତି) ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ।

ମନୋହର-ବିଂ. (ମନଃ-ହୃ-ଅ) ସୁନ୍ଦର, ରମଣୀୟ ।   [ବି. ବିଷୟାନୁଗତ ମତ ।

ମନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ମନ୍-ତବ୍ୟ) ଚିନ୍ତନୀୟ, ବିଚାର୍ଯ୍ୟ;

ମନ୍ତା-ବି. (ମନ୍-ତୃ) ମନନକର୍ତ୍ତା ।

ମନ୍ତ୍ର-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ; ପୂଜାର ବାକ୍ୟ ବା ଶ୍ଳୋକ; ଗୁରୁଦତ୍ତ ଦୀକ୍ଷା-ପଦ; ମନ୍ତ୍ରଣା ।

ମନ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ମନ୍ତ୍ରଣା-ବି.(ମନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଗୋପନରେ ବିଚାର ।

ମନ୍ତ୍ର-ଦାତା-ବି. ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ; ବିଂ. ପରାମର୍ଶଦାତା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଅମାତ୍ୟ, ସଚିବ; ବିଂ. ପରାମର୍ଶ ଦାତା ।

ମନ୍ଥ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅ) ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ; ମନ୍ଥନ

ମନ୍ଥନ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅନ) ବିଲୋଡନ; ମୋହିଁବା ।

ମନ୍ଥର-ବିଂ. (ମନ୍ଥ୍-ଅର) ମନ୍ଦଗାମୀ; ଅଳସ;   [ଜଡ ।

ମନ୍ଥାନ-ବି. ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ ।

ମନ୍ଦ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ଅ) ଖରାପ; ଖଳ; ଅପଟୁ; ଅପଲକ୍ଷ୍ମୀ; ଜଡ; ମନ୍ଥର; ମୃଦୁ; ଅଳ୍ପ ।

ମନ୍ଦଗାମୀ-ବିଂ. ମୃଦୁ ଗମନଶୀଳ ।

ମନ୍ଦର-ବି. ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ କରି ଦେବାସୁରମାନେ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ କରିଥିଲେ (ପୌରାଣିକ କଥା) ।

ମନ୍ଦା-ବି. ମଲା ।

ମନ୍ଦାଏ-ବିଂ. ଅଳ୍ପ-ପରିମାଣ (ପାଣି) ।

ମନ୍ଦାକିନୀ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ-ଇନ୍-ଈ) ସ୍ୱର୍ଗଗଙ୍ଗା ।

ମନ୍ଦାକ୍ଷ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ୍ଷି) ଲଜ୍ଜା, ତ୍ରପା ।

ମନ୍ଦାଗ୍ନି-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅଗ୍ନି) କ୍ଷୁଧାର ଅତ୍ୟଳ୍ପତା ।

ମନ୍ଦାର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଆର) କଳ୍ପିତ ସ୍ୱର୍ଗପୁଷ୍ପ; ଜବା-ପୁଷ୍ପ ।

ମନ୍ଦିର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଇର) ଗୃହ; ଦେବାଳୟ ।

ମନ୍ଦିରା-ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମନ୍ଦୀଭୂତ-ବିଂ. (ମନ୍ଦ-ଈ (ଚ୍ୱି) ଅପମ-ଭୂ-ତ) ଅଳ୍ପୀଭୂତ, କମ୍ ହୋଇଯିବା; ଜଡୀଭୂତ ।

ମନ୍ଦୁରା-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଉର-ଆ) ଅଶ୍ୱଶାଳା ।

ମନ୍ଦୁରି-ବି. ହେଁସ ।

ମନ୍ଦୋଦରୀ-ବି.(ମନ୍ଦ-ଉଦର-ଈ) ରାବଣର ସ୍ତ୍ରୀ; କ୍ଷୀଣୋଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।   [ବିଶେଷ ।

ମନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ମନ୍ଦ୍-ର) ଗମ୍ଭୀର; ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-

ମନ୍ମଥ-ବି. (ମନସ୍-ମଥ୍-ଅ) କାମଦେବ, କନ୍ଦର୍ପ, ମଦନ ।

ମନ୍ୟୁ-ବି. (ମନ୍-ଯୁ) ଶୋକ; କ୍ରୋଧ; ଯଜ୍ଞ ।

ମନ୍ୱନ୍ତର-ବି. (ମନୁ-ଅନ୍ତର) ମନୁଙ୍କର ସର୍ବ୍ବା-ଶାସନ କାଳ ।

ମମ-ସ୍ୱଂ. (ଅସ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଆମ୍ଭର, ମୋହର ।

ମମତା } ବି. (ମମ-ତା, ତ୍ୱ) ମାୟା; ଅହଙ୍କାର;
ମମତ୍ୱ } ସ୍ନେହ ।

ମୟ-ବି. ଦାନବମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପୀ; ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରତ୍ୟୟ ବିଶେଷ ।

ମୟୂଖ-ବି. (ମା-ଉଖ) କିରଣ; ଦୀପ୍ତି ।

ମୟୂଖ-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମୟୂର-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଶିଖୀ ।

ମର-ବି. (ମୃ-ଅ) ମରଣ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମରକ-ବି. (ମୃ-ଅକ) ମାରୀ, ମଡ଼କ ।

ମରକତ-ବି. ହରିଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ମରଣ-ବି. (ମୃ-ଅନ) ମୃତ୍ୟୁ ।

ମରନ୍ଦ-ବି. ମକରନ୍ଦ ।

ମରାମର-ବି. (ମର-ଅମର) ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦେବତା ।

ମରାଳ-ବି. ରାଜହଂସ ।

ମରିଚ } ବି. ଗୋଲମରିଚ ।
ମରୀଚ }

ମରୀଚି-ବି. କିରଣ, ରଶ୍ମି; ମୁନିବିଶେଷ ।

ମରୀଚିକା-ବି. (ମରୀଚି-କନ୍-ଆ) ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣୋଦ୍ଭାସିତ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ ।

ମରୀଚି-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମରୁ-ବି. (ମୃ-ଉ) ଜଳ-ତୃଣାଦି-ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ମରୁଆ-ବି. ସୁଗନ୍ଧି ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ମରୁଡ଼ି-ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ମରୁତ } ବି. ବାୟୁ; ଦେବତା ।
ମରୁତ୍ }

ମରୁତ୍ୱାନ୍-ବି. (ମରୁତ୍-ବତ୍) ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ ।

ମରୁତ୍ସଖ-ବି. (ମରୁତ୍-ସଖା) ବାୟୁସଖ, ଅଗ୍ନି ।

ମରୁଭୂ } ବି. (ମରୁ-ଭୂ, ଭୂମି) ଜଳ-ତୃଣାଦି-
ମରୁଭୂମି } ବର୍ଜିତ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ।

ମରେଇ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ମର୍କଟ-ବି. (ମର୍କ-ଅଟ୍-ଅ) ବାନର, ମାଙ୍କଡ଼ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ବି. (ମୃ-ତ-ଯ) ପୃଥିବୀ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଲୋକ-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ମର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ମୃଦ୍-ଅନ) ପେଷଣ, ଦଳନ, ଚୂର୍ଣ୍ଣନ, ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ ।

ମର୍ଦ୍ଦଳ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ, ମାଦଳ ।

ମର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦଳିତ ।

ମର୍ମ-ବି. (ମୃ-ମନ୍) ଶରୀର-ସନ୍ଧିସ୍ଥାନ; ହୃଦୟର ଅନ୍ତସ୍ତଳ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଗୂଢ଼କଥା ।

ମର୍ମଭେଦୀ-ବିଂ. ଅନ୍ତରକୁ ବ୍ୟଥାଦାୟକ ।

ମର୍ମର-ବି. (ମୃ-ଅର) ଶୁଷ୍କ ପତ୍ରାଦିର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ମର୍ମାନ୍ତକ-ବିଂ. (ମର୍ମ-ଅନ୍ତକ) ଅନ୍ତୁଦକ ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ବି. ସୀମା; ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ।

ମର୍ଶଣ-ବି. (ମୃଶ୍-ଅନ) ପରାମର୍ଶଦାନ ।

ମର୍ଷଣ-ବି. (ମୃଷ୍-ଅନ) କ୍ଷମା; ସହନ; ନାଶନ ।

ମଳ-ବି. (ମଲ୍-ଅ) ବିଷ୍ଠା, ମୂତ୍ର, ଶ୍ଳେଷ୍ମା, ରକ୍ତ, ପୂଯପ୍ରଭୃତି ଶରୀରର ମଇଳା; ପାପ, କଳଙ୍କ ।

ମଲମ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଲେପନୀୟ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ମଲମାସ-ବି. ଅଧିମାସ, ମାସ ବୃଦ୍ଧି ।

ମଲମ୍ବା-ବି. ତାମ୍ର ଉପରେ ଗିଲ୍‌ଟି ।

ମଳୟ-ବ. (ମଳ-ଇ-ଅ) ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ମାଳଗିରି ପର୍ବତ ଓ ତତ୍ସନ୍ନିହିତ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଳୟଜ-ବ. ଚନ୍ଦନ ।

ମଳୟାନିଳ-ବ. (ମଳୟ-ଅନିଳ) ମଳୟଦେଶରୁ ପ୍ରବାହିତ ବସନ୍ତକାଳୀନ ବାୟୁ ।

ମଳା-ବ. ମଳ ।

ମଳି-ବ. (ମଳଶବ୍ଦଜ) ମଇଳା ।

ମଳିନ-ବ॰. (ମଳ-ଇନ) ମଳଯୁକ୍ତ ; ମ୍ଳାନ ।

ମଳିନିମା-ବ. (ମଳିନ-ଇମନ୍) ମଳିନତା ।

ମଲ୍ଲ-ବ. (ମଲ୍ଲ-ଅ) ବାହୁଯୋଦ୍ଧା, ମାଲ ।

ମଲ୍ଲ-ଯୁଦ୍ଧ-ବ. ବାହୁଯୁଦ୍ଧ ।

ମଲ୍ଲାର-ବ. ସଂଗୀତର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ମଲ୍ଲିକା-ବ. ମଲ୍ଲୀଫୁଲ ।

ମଶକ-ବ. ମଶା ।

ମଶହରୀ-ବ. ମଶାରି, ମଶକନିବାରକ ବସ୍ତ୍ରାବରଣ ।

ମଶାଣି-ବ. (ଶ୍ମଶାନଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ମଶାନ, ଶବଦାହସ୍ଥାନ ।

ମଶାଲ-ବ. ଦଳୁଡ଼ି ।

ମସଲା-ବ. ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରବ୍ୟ ; ଉପକରଣ ।

ମସି
ମସୀ } ବ. ଲେଖିବାର କାଳୀ ।

ମସି-ଜୀବୀ-ବ. ଯେ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରେ ।

ମସିଣା-ବ. ଚଟେଇ ।

ମସୁର-ବ. ଡାଲିବିଶେଷ ।

ମସୂରିକା-ବ. ବସନ୍ତରୋଗ ।

ମସୃଣ-ବ॰. (ମସ୍-ଋଣ) କୋମଳ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ମସ୍କରା-ବ. ପରିହାସକ, ଭଣ୍ଡ ।

ମସ୍କା-ବ॰. ମଠକା, ଯାହା ଅଳ୍ପ ଅଘାତରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।

ମସ୍ତକ-ବ. (ମସ୍ତ-କ) ଶିରଃ, ମୁଣ୍ଡ ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମସ୍ତିଷ୍କ-ବ. (ମସ୍-ତି-ଷ) ମସ୍ତକର ଘିଅ, ମଗଜ ।

ମସ୍ତୁ-ବ. ଦଧି ପ୍ରଭୃତିର ଜଳୀୟ ଅଂଶ ।

ମହ
ମହଃ } ବ. (ମହ୍-ଅ, ଅସ୍) ଉତ୍ସବ ; ଯଜ୍ଞ ; ତେଜଃ ।

ମହକ-ବ. ବହୁସ୍ଥାନବ୍ୟାପୀ ସୁଗନ୍ଧ ।

ମହଣ-ବ. ଓଜନର ପରିମାଣବିଶେଷ, ଚାଳିଶ ସେର ; ମନ୍ଥନ ।

ମହତ୍-ବ॰. (ମହ୍-ଅତ୍) ବୃହତ୍, ବଡ଼, ପ୍ରଧାନ; ଉଦାର ।

ମହତ୍ତତ୍ତ୍ୱ-ବ. (ମହତ୍-ତତ୍ତ୍ୱ) ବୁଦ୍ଧି (ସାଂଖ୍ୟମତରେ) ।

ମହତ୍ତ୍ୱ-ବ. (ମହତ୍-ତ୍ୱ) ବୃହତ୍ତ୍ୱ ; ଉଦାରତା ।

ମହନୀୟ-ବ॰. (ମହ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ, ମାନ୍ୟ ।

ମହନ୍ତ-ବ. ମଠାଧିପତି ।

ମହର୍ଲୋକ-ବ. (ମହଃ-ଲୋକ) କଳ୍ପିତ ସପ୍ତଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଲୋକ ।

ମହର୍ଷି-ବ. (ମହା-ଋଷି) ପ୍ରଧାନ ଋଷି ।

ମହଲ-ବ. ଘର; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।

ମହଲତି-ବ. ଅବକାଶ ।

ମହଲ୍ଲା-ବ. ତଳ (ଏକ ବା ଦୁଇମହଲା) ।

ମହା-ବ॰. ବଡ଼ ।

ମହାକାଳ-ବ. (ମହତ୍-କାଳ) ରୁଦ୍ର, ଶିବ, ଅନ୍ତକାଳ ।

ମହାକାବ୍ୟ-ବ. କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାୟକ ବା ବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃହତ୍ କାବ୍ୟ ।

ମହାଗ୍ରୀବ-ବି. (ମହତ୍‌-ଗ୍ରୀବା) ଉଷ୍ଟ୍ର ।
ମହାଛାୟ-ବି. (ମହତ୍‌-ଛାୟା) ବଟବୃକ୍ଷ ।
ମହାଜନ-ବି. (ମହତ୍‌-ଜନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ; ବଣିକ୍ ; ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ ।
ମହାଜନୀ-ବି. ଟଙ୍କା କରଜ ଦେବା କାରବାର ।
ମହାତ୍ମା-ବି. (ମହତ୍‌-ଆତ୍ମନ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।
୨ମହାଦେଈ-ବି. (ମହାଦେବୀଶବ୍ଦରୁ) ପାଟରାଣୀ ।
ମହାଦେବ-ବି. ଶିବ ; ପରମେଶ୍ୱର ।
ମହାଦେବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ; ପଟ୍ଟରାଜ୍ଞୀ ।
ମହାଦେଶ-ବି. ଅନେକ ଦେଶଯୁକ୍ତ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ [ଭୂଭାଗ ।
ମହାଧାତୁ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ମହାନଦୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ବୃହତ୍ତମ ନଦୀ ।
ମହାନସ ବି. (ମହତ୍‌-ଅନସ) ରନ୍ଧନଗୃହ ।
ମହାନିଦ୍ରା-ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।
ମହାନୁଭବ } ବି. (ମହତ୍‌-ଅନୁଭବ, ଅନୁଭାବ)
ମହାନୁଭାବ } ଉଦାରସ୍ୱଭାବ ।
ମହାପଦ୍ମ-ବି. ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ମହାପୁରୁଷ ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।
ମହାଭାଗ-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ଭାଗ) ଅତିଶୟ ସୌଭାଗ୍ୟ-ଶାଳୀ; ମହାଶୟ ।
ମହାଭାରତ-ବି. (ମହତ୍‌-ଭାରତ) ଭାରତର ଇତିହାସାତ୍ମକ ମହାକାବ୍ୟ । [ଶାଳୀ ।
ମହାଭୁଜ-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ଭୁଜ) ପ୍ରତୁଳ ପରାକ୍ରମ
ମହାଭୂତ-ବି. ପଞ୍ଚଭୂତ (କ୍ଷିତ୍ୟପ୍‌ତେଜୋମରୁଦ୍‌ବ୍ୟୋମ) ।
ମହାମନା-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ମନସ୍) ଉଦାରଚିତ୍ତ ।
ମହାମହିମ-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ମହିମନ) ଅତି ମହିମା- [ନ୍ୱିତ ।
ମହାମାଂସ-ବି. ନରମାଂସ ।
ମହାମାତ୍ର-ବି. (ମହତ୍‌-ମାତ୍ରା) ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ।
ମହାମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ମହାମାରୀ-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଡ଼କ ।
ମହାରଥ-ବି. (ମହତ୍‌-ରଥ) ମହାଯୋଦ୍ଧା ।
ମହାରାଜ-ବି. (ମହତ୍‌-ରାଜନ୍) ପ୍ରଧାନ ରାଜା ।
ମହାରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ମହାରାଜା-ଅଧିରାଜ) ସର୍ବପ୍ରଧାନ ରାଜା ।
ମହାର୍ଘ-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ଅର୍ଘ) ମହାମୂଲ୍ୟ ।
ମହାଳୟା-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ପିତୃପକ୍ଷର ଅମାବାସ୍ୟା ।
ମହାବାହୁ-ବିଂ. ପରାକ୍ରାନ୍ତ; ବଳୀୟାନ୍‌ଭୁଜ ; ଜଗଦୀଶ ।
ମହାବିଦ୍ୟା-ବି. କାଳୀ ପ୍ରଭୃତି ଦଶଗୋଟି [ଦେବୀ ।
ମହାବିଷୁବ-ବି. ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।
ମହାବୀର-ବି. ପ୍ରଧାନ ବୀର; ହନୁମାନ୍ ।
ମହାବ୍ୟାଧି-ବି. କୁଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ।
ମହାବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. ପତିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ମହାଶଙ୍ଖ-ବି. ଲଲାଟର ଅସ୍ଥି; ଦଶ ନିଖର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ।
ମହାଶୟ-ବିଂ. (ମହତ୍‌-ଆଶୟ) ମହାମନା ।
ମହାଶ୍ୱେତା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।
ମହାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ଅଷ୍ଟମୀ ।
ମହା-ସାନ୍ତପନ-ବି. ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ବ୍ରତବିଶେଷ ।
ମହାସେନ-ବି. (ମହତ୍‌-ସେନା) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ମହିତ-ବି. (ମହ୍-ତ-ପୂଜିତ) ।

ମହିମା-ବି. (ମହତ୍-ଇମନ୍) ଗୌରବ; ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ମହିଳା-ବି. (ମହ୍-ଇଲ-ଅ) ମାନନୀୟା ନାରୀ ।

ମହିଷ-ବି. (ମହ୍-ଇଷ) ପଶୁବିଶେଷ ; ଅସୁର- [ବିଶେଷ ।

ମହିଷ-ବାହନ-ବି. ଯମ ।

ମହିଷ-ମର୍ଦ୍ଦିନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମହିଷୀ-ବି. (ମହିଷ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀ ମହିଷ ; ରାଣୀ ।

ମହିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷ୍ଠ) ଅତିମହତ୍ ।

ମହୀ ବି. (ମହ-ଈ) ପୃଥିବୀ, ଯଜ୍ଞ ।

ମହୀଧର-ବି. (ମହୀ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ।

ମହୀ-ପତି
ମହୀ-ପାଳ } ବି. ରାଜା, ଭୂପତି ।

ମହୀୟସୀ-ବିଂ. (ମହୀୟସ୍-ଈ) ଅତିମହତୀ ।

ମହୀୟାନ୍-ବିଂ. (ମହତ୍-ଈୟସ୍) ଅତିମହତ୍, ମହାତ୍ମା, ଉତ୍ତମ ।

ମହୀରୁହ-ବି. (ମହୀ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ମହୀଲତା-ବି. ଜିଆ । [ଗିରେଦେଶ ।

ମହୁଡ଼ି-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ, ଚୂଡ଼ା ;

ମହୁରି-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମହୁରି ବି. ପେଁ-କାହାଳି, ଭୁରି ।

ମହୁଲ ବି. ମଧୁକ ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ମିଷ୍ଟ ଫଳ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମହତ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଇନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜା; ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମହେଶ
ମହେଶ୍ୱର } ବି. (ମହତ୍ ଈଶ, ଈଶ୍ୱର) ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହେଷ୍ୱାସ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷୁ-ଅସ) ମହାଧନୁ- ର୍ଦ୍ଧର; ବି. ବୃହତ୍ ଧନୁ ।

ମହୋକ୍ଷ-ବି. (ମହତ୍-ଉକ୍ଷନ୍) ବୃହତ୍ ବୃଷ ।

ମହୋତ୍ସବ-ବି. (ମହତ୍-ଉତ୍ସବ) ମହାଆନନ୍ଦ- ଜନକ ବ୍ୟାପାର । [ସମୁଦ୍ର ।

ମହୋଦଧି-ବି. (ମହତ୍-ଉଦଧି) ସମୁଦ୍ର, ମହା-

ମହୋଦୟ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଉଦୟ) ମହାମହିମ, [ମହାଶୟ ।

ମା-ବି. ମାତା ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ମାଇକିନିଆ-ବି. ନାରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ମାଇପ-ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟ) ।

ମାଇଁ-ବି. ମାମୁଁର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ମାଈ-ବିଂ. ସ୍ତ୍ରୀଜାତୀୟା ।

ମାଉଁସ-ବି. ମାଂସ ।

ମାଉସୀ-ବି. (ମାତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ମାତାର ଭଗିନୀ ।

ମାଂସ-ବି. (ମନ୍-ସ) ଦେହର ମାଉଁସ ।

ମାଂସ-ପେଶୀ-ବି. ଯେଉଁ ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାମାତ୍ର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୁଏ ।

ମାଂସଳ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଲ) ମାଂସଯୋଗୁଁ ସ୍ଥୂଳ ।

ମାଂସାଶୀ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ମାଂସ- ଭକ୍ଷକ ।

ମାକଡ଼
ମାଙ୍କଡ଼ } ବି. (ମର୍କଟଶବ୍ଦଜ) ବାନର, କପି ।

ମାକଡ଼ସା-ବି. ଲୂତା, ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ ।

ମାକନ୍ଦ-ବି. ଆମ୍ରଗଛ ; ଆମ୍ବ ।

ମାଖୁରୀ-ବିଂ. ନୃଶଂସ ।

ମାଖୁନା-ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁଗୁମ୍ଫ ଶୂନ୍ୟ-ମୁଖବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ।

ମାଗଣ-ବି. ଭେଦା ; ଘୃଣା ।

ମାଗଣା-ବିଂ. ଯୋଗ୍ଯ ।

ମାଗଧ-ବି. (ମଗଧ-ଅ) ସ୍ତୁତିପାଠକ, ଭାଟ ।

ମାଗିଖିଆ-ବିଂ. ଯୋଗଖିଆ ।

ମାଗିବା-କ୍ରି. ଭିକ୍ଷାକରିବା ।

ମାଗୁଣି ବି. ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମାଗୁର-ବି. (ମଦ୍ଗୁରଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ମାଘ ବି. (ମଘା-ଅ) ଦଶମ ମାସ ।

ମାଙ୍ଗ-ବି. ସୀମାନ୍ତ ।

ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ମଙ୍ଗଳଜନକ ।

ମାଛ-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମୀନ, ମତ୍ସ୍ୟ ।

ମାଛରଙ୍କା-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟରଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ମାଛି-ବି. (ମକ୍ଷିକାଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।

ମାଜଣା-ବି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ସ୍ନାନ ।

ମାଜିବା-କ୍ରି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ଘଷିବା; ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ମାଝି-ବି. ନାଉରିଆ, ନାବିକ ।

ମାଟି ବି. (ମୃତ୍ତିକାଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।

ମାଟିଆ-ବିଂ. ମୃତ୍ତିକାବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ।

ମାଠ-ବି. ଅତି ମୋଟା ଚଦର ।

ମାଠିଆ-ବି. ଘଟ, ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ବିଶେଷ ।

ମାଠିବା-କ୍ରି. ତିକ୍ଷଣ କରିବା ।

ମାଡ଼-ବି. (ମାରଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରହାର ।

ମାଡିବା କ୍ରି. (ମୃଦ୍‌ଧାତୁରୁ) ଚିପିବା; ଦାବିବା; ଲଙ୍ଘିବା ।

ମାଡୁଆ-ବିଂ. ମାଡ଼ ଖାଇବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ।

ମାଢ଼ି-ବି. ପରିମାଣ ବିଶେଷ, ଦଶଗଣ୍ଡା ।

ମାଣ-ବି. କୁଞ୍ଚା; ୨୫ ଗୁଣ୍ଠ ଭୂମି । [ବାଳକ ।

ମାଣବକ-ବି. (ମନୁ-ଅ-କ) ବାଳକ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ

ମାଣିକ୍ୟ-ବି. (ମଣି-କୈ-ଯ) ମାଣିକ; ରତ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ମାଣି-ବି. ଚକପିଢ଼ାଣି ଉପରେ ପଡ଼ିବା କାଠ ।

ମାଣ୍ଡବୀ-ବି. କୁଶଧ୍ୱଜଙ୍କ କନ୍ୟା, ଭରତଙ୍କର

ମାଣ୍ଡି-ବି. ଭଣ୍ଡିଆ । [ପତ୍ନୀ ।

ମାଣ୍ଡିଆ-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ । [ଲୌହାଦି ।

ମାଣ୍ଡୁ-ବି. (ହସ୍ତରେ ଧରି ନିୟମ କରିବାର ବସ୍ତୁ

ମାଣ୍ଡୁଅ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ମାତଙ୍ଗ-ବି. (ମତଙ୍ଗ-ଅ) ହସ୍ତୀ ; ଚଣ୍ଡାଳ ।

ମାତଙ୍ଗୀ-ବି. ହସ୍ତିନୀ ।

ମାତରିଶ୍ୱା-ବି. (ମାତରି-ଶ୍ୱି-ଅନ୍) ବାୟୁ ।

ମାତଳି-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ସାରଥି ।

ମାତବ୍ବର-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀ) ପ୍ରଧାନ ।

ମାତା-ବି. (ମା-ତୃ) ଜନନୀ ; ପୃଥିବୀ ।

ମାତାମହ-ବି. (ମାତୃ-ଆମହ) ମାତାର ପିତା, ଅଜା । [ଅଈ ।

ମାତାମହୀ-ବି. (ମାତାମହ-ଈ) ମାତାର ମାତା,

ମାତିବା-କ୍ରି. ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବା । [ମାମୁଁ ।

ମାତୁଳ-ବି. (ମାତୃ-ଉଲ) ମାତାର ଭ୍ରାତା ;

ମାତୁଳାନୀ }
ମାତୁଳୀ } ବି. ମାତୁଳର ସ୍ତ୍ରୀ, ମାଇଁ ।

ମାତୁଳୁଙ୍ଗ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ; ଏକପ୍ରକାର ଲେମ୍ବୁ ।
ମାତୃକା-ବି. (ମାତୃ-କ-ଅ) ମାତା, ଧାତ୍ରୀ ।
ମାତୃସ୍ୱସା-ବି. (ମାତୃ-ସ୍ୱସା) ମାତାର ଭଗିନୀ,
ମାଉସୀ ।
ମାତ୍ର-ଅ. (ମା-ତ୍ର) କେବଳ; କିନ୍ତୁ; ପୁଣି ।
ମାତ୍ରା-ବି. (ମା-ତ୍ର-ଅ) ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ; ବର୍ଣ୍ଣର
ଉଚ୍ଚାରଣକାଳ; ଅକ୍ଷରର ଉପରରେଖା ।
ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମତ୍ସର-ଯ) ପରଶ୍ରୀକାତରତା ।
ମାଦକ-ବିଂ. (ମଦ୍-ଅକ) ମତ୍ତତାଜନକ ; ବି.
ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମାଦଳ-ବି. (ମର୍ଦ୍ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦଙ୍ଗବିଶେଷ ;
ହସ୍ତପଦ-ରହିତ ଗାବର ଶରୀର ।
ମାଦୃଶ-ବିଂ. (ଅସ୍ମଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ)ମତ୍ତୁଲ୍ୟ, ମୋପରି ।
ମାଧବ-ବି. (ମା-ଧବ) ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି, କୃଷ୍ଣ ।
ମାଧବ-ବି. (ମଧୁ-ଅ) ବସନ୍ତକାଳ ; ବୈଶାଖ-
ମାଧବୀ-ବି. ଲତାବିଶେଷ । [ମାସ ।
ମାଧୁକରୀ-ବି. (ମଧୁକର-ଅ-ଈ) ଭିକ୍ଷା-ଆହରଣ
ବୃତ୍ତି । [ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ମାଧୁରୀ-ବି. (ମଧୁର-ଅ-ଈ) ମଧୁରତା ;
ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମଧୁର-ଯ) ମଧୁରତା ; ହୃଦୟ-
ଗ୍ରାହିତା । [ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ମାଧ୍ୟସ୍ଥ୍ୟ-(ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ଯ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା; ଔଦା-
ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ-ବି. କେନ୍ଦ୍ର ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ କର-
ବାର ଶକ୍ତି ।
ମାଧ୍ୱୀ-ବି. (ମଧୁ-ଅ-ଈ) ମଧୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରା ।
ମାନ-ବି. (ମା-ଅନ) ପରିମାଣ, ମାପ ।

ମାନ-ବି. (ମନ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଅଭିମାନ ।
ମାନତ-ବି. ମାନସିକ ବ୍ରତ ।
ମାନଦ-ବିଂ. (ମାନ-ଦା-ଅ) ସମ୍ମାନ-ପ୍ରଦ ।
ମାନ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ, ମାପକାଠି ।
ମାନନା-ବି. (ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ସମ୍ମାନକରଣ ।
ମାନନୀୟ-ବିଂ. (ମାନ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ ;
ମାନ୍ୟ ।
ମାନ-ମନ୍ଦିର-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରା-
ଦିର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଏ ।
ମାନବ-ବି. (ମନୁ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ, ପୁରୁଷ ।
ମାନସ-ବି. (ମନସ୍-ଅ) ମନଃ; ଅଭିପ୍ରାୟ ।
ମାନସିକ-ବିଂ. (ମନସ୍-ଇକ) ଅନ୍ତରିକ, ମନୋ-
ଗତ । [ମାନଯୁକ୍ତା ।
ମାନିନୀ-ବିଂ. (ମାନ-ଇନ୍-ଈ) ମାନବତୀ, ଅଭି-
ମାନିବା-କ୍ରି. ସମ୍ମାନ କରିବା; ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ।
ମାନୀ-ବିଂ. (ମାନ-ଇନ୍) ଅଭିମାନୀ ।
ମାନୁଷ-ବି. (ମନୁ-ଷ) ମନୁଷ୍ୟ ।
ମାନୁଷିକ-ବିଂ. ମନୁଷ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମାନୁଷୀ-ବି. ନାରୀ ।
ମାନ୍ଦ୍ୟ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଯ) ମନ୍ଦତା; ଜଡତା;
ଅଳସତା ।
ମାନାତା-ବି. ଅତି ପୁରାତନ ନୃପତିବିଶେଷ ।
ମାନ୍ୟ-ବିଂ. (ମାନ୍-ଯ) ମାନନୀୟ; ଆଦରଣୀୟ ।
ମାପ-ବି. (ମାଧାତୁଜ) ପରିମାଣ ।
ମାପୁଣି-ବି. ପରିମାପକ, ପରିମାଣବାଡ଼ି ।

ମାଫ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କ୍ଷମା ।

ମାମଲ୍‌-ବି. ମୋକଦ୍ଦମା ।

ମାମୁ-ବି. ମାତାର ଭାଇ ।

ମାମୁଲି-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀ) ଚିରପ୍ରଚଳିତ ।

ମାୟା-ବି. (ମା-ଯ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ମୋହ; ଚାତୁରୀ; ଛଦ୍ମବେଶ; ସ୍ନେହ; ଦୟା ।

ମାୟାବୀ, ମାୟୀ } ବିଂ. (ମାୟା-ବିନ୍, ଇନ୍) କପଟୀ-ଲୋକ; ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।

ମାର-ବି. (ମୃ-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; କନ୍ଦର୍ପ; ବିନାଶ ।

ମାରକ-ବିଂ. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିନାଶକ; ବିଂ. ଅଶୁଭ ଗ୍ରହ ।

ମାରଣ-ବି. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହନନ, ବଧ ।

ମାରଣା-ବି. ହତ୍ୟାକାରୀ ଶସ୍ତ୍ର; ବର୍ଣ୍ଣସଂଯୋଜକ ।

ମାରଫତ-ଅ. (ଫାର୍ଶୀ) ଜମା, ଜବତ ।

ମାରାତ୍ମକ-ବିଂ. (ମାର-ଆତ୍ମନ୍-କ) ସାଂଘାତିକ, ପ୍ରାଣନାଶକ ।

ମାରିବା-କ୍ରି. (ମୃଧାତୁଜ) ପ୍ରହାର କରିବା; ଆଘାତ କରିବା ।

ମାରିଷ-ବି. (ମୃଷ-ଅ) ନାଟ୍ୟୋକ୍ତିରେ ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମାରୀ-ବି. (ମାର-ଈ) ମଢ଼କ, ଜନକ୍ଷୟ ।

ମାରୁ-ବିଂ. କଷ୍ଟ; ଅପବାଦ ।

ମାରୁତ-ବି. (ମରୁତ୍-ଅ) ପବନ, ବାୟୁ ।

ମାରୁତି-ବି. (ମରୁତ୍-ଇ) ହନୁମାନ୍; ଭୀମ ।

ମାର୍କଣ୍ଡ, ମାର୍କଣ୍ଡେୟ } ବି.(ମୃକଣ୍ଡୁ-ଅ, ଏୟ)ମୁନିବିଶେଷ ।

ମାର୍ଗ-ବି. (ମାର୍ଗ୍-ଅ) ପଥ ।

ମାର୍ଗଣ-ବି. (ମାର୍ଗ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ; ବାଣ, ଶର ।

ମାର୍ଗଶିର, ମାର୍ଗଶୀର୍ଷ } ବି. ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସ ।

ମାର୍ଜନ, ମାର୍ଜନା } ବି. (ମୃଜ୍ ଅନ-ଅ) ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରକ୍ଷାଳନ; କ୍ଷମା ।

ମାର୍ଜନୀ-ବି. (ମୃଜ୍-ଅନ-ଈ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଜନା କରଯାଏ: (ଝାମ୍ପୁଣି ପ୍ରଭୃତି) ।

ମାର୍ଜନୀୟ-ବିଂ. (ମୃଜ୍-ଅନୀୟ) କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ।

ମାର୍ଜାର-ବି. ବିରାଡ଼ି ।

ମାର୍ଜିତ-ବିଂ. (ମୃଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ।

ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ-ବି. (ମୃତଣ୍ଡ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମାର୍ଦ୍ଦଙ୍ଗିକ-ବିଂ. (ମୃଦଙ୍ଗ-ଇକ) ମୃଦଙ୍ଗବାଦକ ।

ମାର୍ଦ୍ଦବ-ବି. (ମୃଦୁ-ଅ) ମୃଦୁଭାବ, କୋମଳତା ।

ମାଳ-ବି. ଉନ୍ନତ ଭୂମି ।

ମାଲ୍-ବି. (ଆରବୀ) ସମ୍ପତ୍ତି, ଧନ, ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ

ମାଲ-ବି. (ମଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ମାଲଖାନା-ବି. ଗଚ୍ଛିତଶାଳା ।

ମାଳତୀ-ବି. ମାଳତୀଲତା ଓ ପୁଷ୍ପ ।

ମାଲପା-ବି. ତେଲ, ମଥାଦଣ୍ଡ ।

ମାଳା, ମାଳିକା } ବି. ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ; ହାର; ଶ୍ରେଣୀ । ସମୂହ ।

ମାଳି-ବି. ମାଳା ।

ମାଲିକ-ବି. (ଆରବୀ) ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱାମୀ ।

ମାଲିକାନା-ବି. (ଆରବୀ) ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ।

ମାଳିନ୍ୟ—ବ. (ମଳିନ-ଯ) ମଳିନତା ।
ମାଳୀ—ବ. ମାଳାକାର; ଉଦ୍ୟାନପାଳ ।
ମାଲୁଣୀ—ବ. ମାଳିକାଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ମାଲ୍ୟ—ବ. ପୁଷ୍ପମାଳା ।
ମାଶୁଲ—ବ. (ଅଂରଜୀ) ଶୁଳ୍କ; କର ।
ମାଷ—ବ. ବ୍ରୀହି ।
ମାଷକ—ବ. ଏକ ମଷା (ଓଜନ) ।
ମାସ—ବ. (ମା-ଅସ୍-ଅ) ବର୍ଷର ବାର ଭାଗର ଏକ ଭାଗ; ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଦ୍ୱିପକ୍ଷାତ୍ମକ କାଳ; ସୌର-ମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିମିତ କାଳ ।
ମାସାନ୍ତ—ବ. (ମାସ ଅନ୍ତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ।
ମାସିକ—ବି. ମାସେ ମାସେ ଦେୟ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ମାସ୍ତୁଲ—ବ. (ଇଉରୋପୀୟ ଭାଷାରୁ) ଜାହା-ଜର ଉପରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ । [ମହିମା ।
ମାହାତ୍ମ୍ୟ—ବ. (ମହାତ୍ମନ୍-ଯ) ପ୍ରଭାବ; ଗୌରବ;
ମାହାନ୍ତି—ବ. ଦେବାଳୟର କର୍ତ୍ତା ।
ମାହାଲି—ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ମାହାଳିଆ—ବି. ଅକାରଣ; ଫୋକଟ ।
ମାହୁନ୍ତ—ବ. ହସ୍ତୀର ଚାଳକ ।
ମାହେନ୍ଦ୍ର-କ୍ଷଣ—ବ. ଶୁଭକ୍ଷଣ ।
ମାହେଶ୍ୱର ବ. (ମହେଶ୍ୱର-ଅ) ଶୈବୋପାସକ ।
ମିଛ—ବ. (ମିଥ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଅସତ୍ୟ ।
ମିଛୁଆ—ବି. ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।
ମିଟାଇବା—କ୍ରି. ଶେଷ କରିବା; ନଷ୍ଟ କରିବା ।
ମିଠା—ବି. (ମିଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମିଷ୍ଟ, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମଧୁର ।
ମିଠାଇ—ବ. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ; ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମିଣିପ—ବ. ପୁରୁଷ ।
ମିତ—ବ. (ମିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର, ବନ୍ଧୁ ।
ମିତ—ବି. (ମା-ତ) ପରିମିତ; ଅଳ୍ପ ।
ମିତ-ଭାଷୀ—ବି. ଅଳ୍ପଭାଷୀ ।
ମିତ-ବ୍ୟୟୀ—ବି. ଅଳ୍ପ-ବ୍ୟୟୀ ।
ମିତି—ବ. ପରିମାଣ ।
ମିତ୍ର—ବ. (ମିଦ୍-ତ୍ର) ବନ୍ଧୁ, ସଖା ।
ମିତ୍ରତା—ବ. ବନ୍ଧୁତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।
ମିତ୍ରାକ୍ଷର—ବ. ପଦ୍ୟର ଚରଣେ ଚରଣେ ଶେଷା-କ୍ଷରର ମେଳ ।
ମିଥୁନ—ବ. (ମିଥ୍-ଉନ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ଯୁଗଳ; ଜ୍ୟୋତିଷରେ ରାଶିବିଶେଷ ।
ମିଥ୍ୟା—ଅ. (ମିଥ୍-ଯ-ଆ) ମିଛ, ଅସତ୍ୟ; ନିର-
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ—ବି. ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ । [ର୍ଥକ ।
ମିନତି—ବ. (ବିନତିଶବ୍ଦଜ) ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମିଳନ—ବ. (ମିଲ୍-ଅନ) ମିଶ୍ରଣ, ସଂଯୋଗ; ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ମିଳାଇବା—କ୍ରି. (ମିଲ୍ଧାତୁ) ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।
ମିଳିତ—ବି. (ମିଲ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ, ମିଶ୍ରିତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ମିଳିନ୍ଦ—ବ. ଭ୍ରମର ।
ମିଳିମିଳା—ବ. ରୋଗବିଶେଷ ।
ମିଳିବା—କ୍ରି. ଏକତ୍ର ହେବା; ପହୁଞ୍ଚିବା ।
ମିଶା—ବି. (ମିଶ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିଶ୍ର ।
ମିଶାଣ—ବ. (ମିଶ୍ରଣଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ରୀକରଣ ।
ମିଶିବା—କ୍ରି. (ମିଶ୍ରଧାତୁରୁ) ଏକତ୍ର ହେବା ।

ମିଶ୍ର-ବି. (ମିଶ୍ର-ଅ) ମିଳିତ; ମିଶା; ବି. ଉପାଧିବିଶେଷ ।
ମିଶ୍ରଣ ବି. ମିଳନ, ଯୋଗ ।
ମିଶ୍ରିତ ବି. (ମିଶ୍ର-ତ) ମିଳିତ, ଯୁକ୍ତ ।
ମିଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ଛଳ । [ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।
ମିଷ୍ଟ-ବି. (ମିଷ୍-ତ) ମଧୁର, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ସୁମଧୁର;
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବି. (ମିଷ୍ଟ-ଅନ୍ନ) ମଧୁର ଖାଦ୍ୟ; ମିଠେଇ ।
ମିସଲ-ବି. (ଆରବୀ) ମକଦ୍ଦମା ନଥିପତ୍ର ।
ମିସି-ବି. ଦନ୍ତମାର୍ଜନାର୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
ମିସ୍ରି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପରିଷ୍କୃତ ଶର୍କରା ।
ମିହିର-ବି. (ମିହ୍-ଇର) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମୀନ-ବି. (ମୀ-ନ) ମତ୍ସ୍ୟ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶି-
ମୀନ-କେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ । [ବିଶେଷ ।
ମୀମାଂସା-ବି. (ମାନ୍-ସନ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ନିଷ୍ପତ୍ତି; ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମୀଲନ-ବି. ଚକ୍ଷୁ ବୁଜିବା ବା ସଂକୋଚନ ।
ମୀଳିତ-ବି. (ମୀଲ୍-ତ) ମୁଦ୍ରିତ, ଅବକୁଞ୍ଚିତ ।
ମୁଁ-ସ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଭେ, ମୁହିଁ ।
ମୁଁଆ-ବି. ଗୁଡ଼ କିମ୍ବା ମୁଢ଼ିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।
ମୁକୁଟ-ବି. (ମକ୍-ଉଟ) କିରୀଟ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ମୁକୁନ୍ଦ-ବି. (ମୁକୁ-ଦ) ମୁକ୍ତିଦାତା ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ମୁକୁର-ବି. (ମକ୍-ଉର) ଦର୍ପଣ, ଆର୍ଶୀ ।
ମୁକୁଳ-ବି. (ମୁକ୍-ଉଲ) କଳିକା, କଢ଼ି ।
ମୁକୁଳା-ବି. ମେଲା, ଖୋଲା ।
ମୁକୁଳିତ-ବି. ଈଷତ୍ ବିକଶିତ ।

ମୁକ୍ତ-ବି. (ମୁଚ୍-ତ) ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ; ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ; ତ୍ୟକ୍ତ
ମୁକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱର
ମୁକ୍ତ-ହସ୍ତ-ବି. ଦାନଶୀଳ
ମୁକ୍ତା-ବି. ମୌକ୍ତିକ, ମୋତି
ମୁକ୍ତା-ଫଳ-ବି. ମୋତି
ମୁକ୍ତି-ବି. (ମୁଚ୍-ତି) ସଂସାର-ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧାର;
ମୁଖ ବି. ଆନନ, ବଦନ
ମୁଖର-ବି. (ମୁଖ-ର) ବାଚାଳ; ଶବ୍ଦିତ ।
ମୁଖରିତ-ବି. (ମୁଖର-ଇତ) ଶବ୍ଦାୟମାନ, ଧ୍ୱନିତ
ମୁଖ-ଚୋରା-ବି. କଥା କହିବାରେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ମୁଖାଗ୍ନି-ବି. (ମୁଖ-ଅଗ୍ନି) ଶବମୁଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଗ୍ନି ।
ମୁଖାପେକ୍ଷା-ବି. (ମୁଖ-ଅପେକ୍ଷା) ପକ୍ଷପାତ ।
ମୁଖ୍ୟ-ବି. (ମୁଖ-ଯ) ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ମୁଗ-ବି. (ମୁଦ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଡାଲିବିଶେଷ ।
ମୁଗୁନି-ବି. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତରବିଶେଷ ।
ମୁଗୁର-ବି. (ମୁଦ୍ଗରଶବ୍ଦଜ) କହାଣ ବାଡ଼େଇବାର ମୁଦ୍ଗରାକାର କାଷ୍ଠଯନ୍ତ୍ର ।
ମୁଗ୍ଧ-ବି. (ମୁହ୍-ତ) ମୂଢ଼; ସୁନ୍ଦର; ମୋହିତ ।
ମୁଗ୍ଧା-ବି. ସରଳସ୍ୱଭାବା ନାୟିକା; ନବୋଢ଼ା ।
ମୁଚୁଳିକା-ବି. ଏକରାର-ପତ୍ର ।
ମୁଚୁଳା-ବି. ମାଣ୍ଡି, ତଣ୍ଡଅ ।
ମୁଠା-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କୁଞ୍ଚିତ କରତଳ; ଖଡ୍ଗାଦିର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଠି-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ; ଜାପି-ତର କୁସୁଦ ରଖିବାର ଥଳୀ ।

ମୁଠୁଣି-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କହୁଣୀଠାରୁ ମୁଠା-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ମୁଡ଼ି-ବି. ଭୃଷ୍ଟତଣ୍ଡୁଳ, ଭଜାଚାଉଳ ।

ମୁଣି-ବି. ଥଳୀ ।

ମୁଣ୍ଡୁହି-ଅ°. ଠେଲେ, ଅବେଧୀ ।

ମୁଣ୍ଡ-ବି. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅ) ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ମୁଣ୍ଡନ-ବି. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅନ) ମସ୍ତକ ଖଣ୍ଡା କରିବା ।

ମୁଣ୍ଡା-ବି. ଗୋଲକୃତ ମୂଳ ।

ମୁଣ୍ଡି-ବି. କାଷ୍ଠଗଣ୍ଡି ।

ମୁଣ୍ଡିତ-ବି°. କେଶ-ଶୂନ୍ୟକୃତ ।

ମୁଥ-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟି, ଗଦା ।

ମୁଥା-(ମୁସ୍ତାଶବ୍ଦଜ) ଘାସମୂଳବିଶେଷ ।

ମୁଦ-ବି. (ମୁଦ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ହର୍ଷ ।

ମୁଦ-ବି. (ମୁଦ୍ଧାତୁରୁ) ମୁଦ୍ରଣ, ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦି-ବି. ମୁଦ୍ରିକା, ଅଙ୍ଗୁରୀୟକ ।

ମୁଦିତ-ବି°. (ମୁଦ୍-ତ) ହୃଷ୍ଟ, ପ୍ରୀତ, ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ମୁଦିବା-କ୍ରି. ବନ୍ଦ କରିବା ।

ମୁଦିର-ବି. (ମୁଦ୍-ଇର) ମେଘ ।

ମୁଦ୍ଗ-ବି. (ମୁଦ୍-ଗ) ମୁଗ ।

ମୁଦ୍ଗର-ବି. (ମୁଦ୍-ଗୃ-ଅ) ଗଦା, ମୁଗୁର ।

ମୁଦ୍ରଣ-ବି. (ମୁଦ୍ର୍-ଅନ) ମୁଦ୍ରିତକରଣ ; ଅଙ୍ଗୁଳି-ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦ୍ରା-ବି. (ମୁଦ୍-ର-ଆ) ମୋହର ; ଛାପା ; ମୋହର ଟଙ୍କା ପଇସା ପ୍ରଭୃତି; ପୂଜାଦି ସମୟରେ ହସ୍ତ ମୁଖାଦିର ଭଙ୍ଗୀ ।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-ବି. (ମୁଦ୍ରା-ଅଙ୍କନ) ଛାପା କରିବା ।

ମୁଦ୍ରା-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଦ୍ରା କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ; ଛାପା କରିବାର କଳ । [ୟକ; ମୁଦ୍ରିତ ଲିପି ।

ମୁଦ୍ରିକା-ବି. ମୁଦି; ଖୋଦିତ ଲିପିଯୁକ୍ତ ଅଙ୍ଗୁରୀ-

ମୁଦ୍ରିତ-ବି°. ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ; ଛାପା; ନିମୀଳିତ ।

ମୁନି-ବି. ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁଁନଫା-ବି. (ଆରବୀ) ଲାଭ ।

ମୁନି-ବି. (ମନ୍-ଇ) ଋଷି, ତପସ୍ୱୀ ; ମୌନବ୍ରତୀ ।

ମୁନି-ପୁଙ୍ଗବ-ବି. ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ଇଚ୍ଛା ।

ମୁମୁକ୍ଷା-ବି. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି ପାଇବାର

ମୁମୁକ୍ଷୁ-ବି°. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଉ) ମୋକ୍ଷେଚ୍ଛୁ; ବି. ଯତି, ଭିକ୍ଷୁ ।

ମୁମୂର୍ଷା-ବି. (ମୃ-ସନ୍-ଅ) ମରଣେଚ୍ଛା ।

ମୁମୂର୍ଷୁ-ବି°. (ମୃ-ସନ୍-ଉ) ଆସନ୍ନମୃତ୍ୟୁ, ମର-

ମୁରଜ-ବି. ମୃଦଙ୍ଗ । [ଣେଚ୍ଛୁ ।

ମୁରଲୀ-ବି. (ମୁର୍-ଲା-ଅ-ଈ) ବଂଶୀ, ବେଣୁ ।

ମୁରାରି-ବି. (ମୁର-ଅରି) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ମୁରୁଜି-ବି. ଚାଉଳ ଓ ଶଙ୍ଖମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁର୍ମୁରି-ବି. ତୁଷାନଳ । [ଦର କରିବା ।

ମୁଲାଇବା-କ୍ରି. (ମୂଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଭାଉ କରିବା,

ମୁଷଳ-ବି. ଚିଙ୍କିପାହାର ; ମୁଦ୍ଗର ।

ମୁଷଳୀ-ବି. (ମୁଷଳ-ଇନ୍) କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ମୁଷିତ–ବି. (ମୁଷ୍-ତ) ଚୋରିତ, ଅପହୃତ ; ବଞ୍ଚିତ ।

ମୁଷ୍କ–ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ । [ନ୍ଦର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି–ବି. (ମୁଷ୍-ତି) କୁଞ୍ଚିତ ହସ୍ତ, ମୁଠା ; ଶଙ୍ଖା-

ମୁଷ୍ଟିମେୟ–ବି. (ମୁଷ୍ଟି-ମେୟ) ମୁଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ପରିମେୟ, ଅଳ୍ପପରିମାଣ, ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ।

ମୁସଲମାନ–ବି. ମହମ୍ମଦୀୟ-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ମୁସାଫେର୍–ବି. (ଆରବୀ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ମୁସ୍କିଲ୍–ବି. (ଆରବୀ) କଷ୍ଟଜନକ ।

ମୁହଁ–ବି. (ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ମୁଖ ।

ମୁହିଁ–ସଂ (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ମୁଁ ।

ମୁହୁଃ–ଅ. ପୁନଃପୁନଃ, ବାରମ୍ବାର ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ–ବି. କ୍ଷଣକାଳ ; ଦିବାରାତ୍ରିର ୩୦ ଭାଗର ଏକ ଭାଗ ।

ମୁହ୍ୟମାନ–ବି. (ମୁହ୍-ଯ-ଆନ) ବିକଳଚିତ୍ତ ।

ମୂକ–ବି. (ମୂ-କ) ବାକ୍‌ଶକ୍ତିରହିତ, ବୋବା ।

ମୂକତା–ବି. ବାକ୍‌ଶକ୍ତିହୀନତା ।

ମୂଢ଼–ବି. (ମୁହ୍-ତ) ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞାନ ।

ମୂଢ଼-ଗର୍ଭ–ବି. ମୃତ ଭ୍ରୂଣ, ଗର୍ଭରେ ମୃତ ଶିଶୁ ।

ମୂଢ଼–ବି. ମୂତ୍ର ।

ମୂତ୍ର–ବି. (ମୂ-ତ୍ର) ପ୍ରସ୍ରାବ । [ସ୍ଥାନ ।

ମୂତ୍ରାଶୟ–ବି. (ମୂତ୍ର-ଆଶୟ) ତଳପେଟ, ମୂତ୍ର-

ମୂର୍ଖ–ବି. (ମୁହ୍-ଖ) ଅଜ୍ଞ, ମୂଢ଼ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛନା–ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଅନ-ଆ) ମୂର୍ଚ୍ଛା ; ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରର ଆରୋହ ଓ ଅବରୋହ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛା–ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଅ) ମୋହ, ଅଚୈତନ୍ୟ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିତ–ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ । [ଘଟିବା ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିବା–କ୍ରି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍‌ଧାତୁଜ) ସ୍ନେହ ଜନ୍ମା ମାୟା

ମୂର୍ତ୍ତ–ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତ) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ମୂର୍ତ୍ତି–ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତି) ଆକୃତି; ପ୍ରତିମା ; ଶରୀର ।

ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍–ବି. (ମୂର୍ତ୍ତି-ମତ୍) ମୂର୍ତ୍ତି, ଶରୀରଧାରୀ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧଜ–ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଜ) କେଶ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍ୟ–ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଯ) ମୂର୍ଦ୍ଧାରୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧା–ବି. ମସ୍ତକ ।

ମୂର୍ବା–ବି. (ମୂର୍ବ୍-ଅ-ଆ) ମୁରୁବାଗଛ ।

ମୂଳ–ବି. (ମୂଳ୍-ଅ) ଗଛର ଚେର; ଆଦିକାରଣ;

ମୂଳକ–ବି. (ମୂଳ-କ) ମୂଳା । [ଅସଲ ।

ମୂଳୀଭୂତ–ବି.(ମୂଳ-ଭୂତ) ହେତୁଭୂତ, ପ୍ରଧାନ,

ମୂଲ୍ୟ–ବି. (ମୂଳ-ଯ) ଦାମ, ଭାଉ । [ସ୍ୱରୂପ ।

ମୂଷା–ବି. (ମୂଷିକଶବ୍ଦଜ) ଇନ୍ଦୁର ।

ମୂଷା–ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଦ୍ରବ କରିବାର ପାତ୍ର, କୋଇ ।

ମୂଷିକ–ବି. ମୂଷା, ଇନ୍ଦୁର ।

ମୃଗ–ବି. (ମୃଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ପଶୁ ।

ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ମୃଗତୃଷ୍ଣିକା } ବି. ମରୀଚିକା, ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ; ତୃଷାର୍ତ୍ତ ମୃଗମାନଙ୍କର ଜଳଭ୍ରାନ୍ତି ।

ମୃଗନାଭି–ବି. (ମୃଗ-ନାଭି) ମୃଗମଦ, କସ୍ତୁରୀ

ମୃଗୟା–ବି. (ମୃଗ-ଯ-ଅ) ବନ ପର୍ଯ୍ୟଟନପୂର୍ବକ ମୃଗବଧ; ପଶୁ-ଶିକାର ।

ମୃଗ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ ।
ମୃଗ-ବାହନ-ବି. ପବନ ।
ମୃଗଶିରାଃ } ବି. (ମୃଗ-ଶିରସ୍, ଶୀର୍ଷ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ମୃଗଶୀର୍ଷ } ବିଶେଷ ।
ମୃଗାଙ୍କ-ବି. (ମୃଗ-ଅଙ୍କ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ମୃଗାଦନ-ବି. (ମୃଗ-ଅଦ୍-ଅନ) ତରକ୍ଷୁ, ଚିତା-[ବାଘ ।
ମୃଗେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମୃଗ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପଶୁରାଜ ।
ମୃଗ୍ୟ-ବିଂ. (ମୃଗ୍-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ମୃଡ଼-ବି. (ମୃଡ୍-ଅ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ମୃଡ଼ାନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ମୃଣାଳ-ବି. (ମୃଣ୍-ଅଳ) ପଦ୍ମନାଡ଼ ।
ମୃଣାଳିନୀ-ବି. (ମୃଣାଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ ।
ମୃଣ୍ମୟ-ବିଂ. (ମୃତ୍-ମୟ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ।
ମୃତ-ବିଂ. (ମୃ-ତ) ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ, ଗତପ୍ରାଣ ।
ମୃତକ-ବି. ମରଣାଶୌଚ ।
ମୃତ-କଳ୍ପ-ବିଂ. ମୃତପ୍ରାୟ ।
ମୃତ-ବତ୍ସା-ବିଂ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ ।
ମୃତି-ବି. (ମୃ-ତି) ମୃତ୍ୟୁ ।
ମୃତ୍ତିକା-ବି. (ମୃଦ୍-ତିକ-ଆ) ମାଟି; ଭୂମି ।
ମୃତ୍ୟୁ-ବି. (ମୃ-ତ୍ୟୁ) ପ୍ରାଣବିୟୋଗ, ମରଣ ।
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ-ବି. (ମୃତ୍ୟୁ-ଜି-ଅ) ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜିଣେ, ପରମେଶ୍ୱର ।
ମୃଦଙ୍ଗ-ବି. (ମୃଦୁ-ଅଙ୍ଗ) ମୁରଜ; ପଖାଉଜ ।
ମୃଦଙ୍ଗାର-ବି.(ମୃଦୁ-ଅଙ୍ଗାର) ପଥରକୋଇଲା ।
ମୃଦୁ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଉ) କୋମଳ, ନରମ; ମନ୍ଦ ।
ମୃଦୁଳ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଲ) କୋମଳ, ନରମ ।
ମୃଦ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମୃଦୁ-ଈ) କୋମଳାଙ୍ଗୀ ।
ମୃଷା-ଅଂ. ମିଥ୍ୟା ।
ମୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ମୃଷ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ମେକଲ-କନ୍ୟକା-ବି. ନର୍ମଦା ନଦୀ ।
ମେକାପ-ବି. ରାଜଗୃହରେ ବସ୍ତ୍ର-ରକ୍ଷାବାକ୍ସ ।
ମେଖଳା-ବି. (ମି-ଖଲ୍-ଅ) କଟିସୂତ୍ର, କଟି-ଭୂଷଣ ।
ମେଘ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ବାଦଲ, ପୟୋଦ ।
ମେଘ-ନାଦ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି ; ରାବଣପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର-ଜିତ ।
ମେଘାଗମ-ବି. (ମେଘ-ଆଗମ) ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ।
ମେଘୁଆ-ବିଂ. ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ।
ମେଚକ-ବିଂ.(ମେଚ୍-ଅକ) ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ୟାମଳ ।
ମେଜ-ବି. (ଆରବୀ) ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବାର କାଷ୍ଠୋ-[ପକରଣ ।
ମେଞ୍ଚା-ବି. ପୁଳା ।
ମେଢ଼-ବି. ପ୍ରତିମା ରଖିବାର ସଜ୍ଜିତ ସ୍ଥାନ ।
ମେଣ୍ଟା, ମେଣ୍ଟି-ବି. ତମାଖୁର ବଡ଼ା ; ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଧାନ-କେଣ୍ଡାର ସମଷ୍ଟି ।
ମେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଖଣ୍ଡିତ ହେବା; ମୀମାଂସିତ ହେବା ।
ମେଣ୍ଢା-ବି. (ମେଢ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମେଷ, ପଶୁବିଶେଷ ।
ମେଥି } ବି. ମେଥିଶାଗ, ମେଥିଫଳ ।
ମେଥିକା }
ମେଦ } ବି. (ମିଦ୍-ଅ,-ଅସ୍) ଅସ୍ଥିର ମଜ୍ଜା ;
ମେଦଃ } ବସା, ଚର୍ବି ।

ମେଦିନୀ-ବି. (ମେଦ-ଇନ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ମେଦୁର-ବିଂ. (ମିଦ୍-ଉର) ଚିକ୍କଣ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ; ଶ୍ୟାମଳ ।

ମେଧ-ବି. (ମେଧ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ଯାଗ । [ଶକ୍ତି ।

ମେଧା-ବି. (ମେଧ୍-ଆ) ଧାରଣାବତୀ ବୁଦ୍ଧି; ସ୍ମୃତି-

ମେଧାବୀ-ବିଂ. (ମେଧା-ବିନ୍) ମେଧାବିଶିଷ୍ଟ ; ଧୀମାନ୍ ।

ମେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ମେଧ-ଯ) ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ; ଯଜ୍ଞୀୟ ।

ମେନକା } ବି. ହିମାଳୟପତ୍ନୀ ; ସ୍ୱର୍ବେଶ୍ୟା-
ମେନା } ବିଶେଷ ।

ମେୟ-ବିଂ. (ମା-ଯ) ପରିମେୟ; ଅନୁମେୟ ।

ମେରିଆ-ବି. ନର-ବଳି ।

ମେରୁ-ବି. (ମି-ରୁ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ; ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତ; ପୃଷ୍ଠବଂଶ ; ଜପମାଳାର ଉପରସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ବୀଜ ।

ମେରୁ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପିଠିର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି; ଭୂଗୋଳରେ କେନ୍ଦ୍ରଭେଦୀ ସରଳରେଖା ।

ମେଳ-ବି.(ମିଳ୍-ଅ) ଐକ୍ୟ, ମିଳନ । [ମିଶିବା ।

ମେଳନ-ବି. (ମିଳ୍-ଅନ) ଏକତ୍ର ହେବା;

ମେଳା-ବି. ଉତ୍ସବ ବା ବାଣିଜ୍ୟାର୍ଥ ଲୋକ-ସମାଗମ ।

ମେଲ୍ଲ-ବି, ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନ ; କାନ୍ଥ ନ ଥିବା ଘର ;

ମେଲାଣି-ବି. ବିଦାୟ । [ବିଂ. ଖୋଲା ।

ମେଳିଆ-ବିଂ. ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳାଇ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେଲିବା-କ୍ରି. ପ୍ରକାଶ କରିବା; ବିସ୍ତାର କରିବା ।

ମେଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ମେଣ୍ଢା; ଜ୍ୟୋତିଷର ରାଶିବିଶେଷ ; ଲଗ୍ନବିଶେଷ ।

ମେହ-ବି. (ମିହ୍-ଅ) ଶୁକ୍ରକ୍ଷୟ ରୋଗବିଶେଷ ।

ମେହନତି-ବି. (ଆରବୀ) ପରିଶ୍ରମ ।

ମେହନ୍ତର-ବି. (ଆରବୀ) ମାହାର ; ଯେ ମଇଳା ସଫା କରେ ।

ମେହେରବି-ବି. ତୋରଣ, ଖିଲାଣ ।

ମୈତ୍ର-ବି. (ମିତ୍ର-ଅ) ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।

ମୈତ୍ରୀ }
ମୈତ୍ର୍ୟ } ବି.(ମିତ୍ର-ଅ-ଈ,ଯ)ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ

ମୈଥିଳୀ-ବି. (ମିଥିଳା-ଅ-ଈ) ସୀତା, ଜାନକୀ ।

ମୈଥୁନ-ବି. (ମିଥୁନ-ଅ) ରତିକ୍ରିୟା ।

ମୈଦାନ-ବି. ପଡ଼ିଆ, ବିଲ; ମଳତ୍ୟାଗ ।

ମୈନା-ବି. ଶାରୀ ।

ମୈନାକ-ବି. (ମେନକା-ଅ) ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମୈରଚିରିଆ-ବି. ଗୁଡ଼ିଆ ।

ମୈଳା-ବି. କଷ୍ଟା ; ବିଂ. ମଳିଆ । [କର୍ତ୍ତା ।

ମୋକ୍ତା-ବିଂ. (ମୁଚ୍-ତୃ) ମୋଚନକର୍ତ୍ତା ; ତ୍ରାଣ-

ମୋକ୍ତାର-ବି. ବାଦୀ ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷର ଜବାବ ଦେବା ଲୋକ ।

ମୋକ୍ଷ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି । [କରଣ ।

ମୋକ୍ଷଣ-ବି. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅନ) ମୋଚନ, ଉଦ୍ଧାର-

ମୋଗଲ-ବି. ମୁସଲମାନ ଜାତିବିଶେଷ ।

ମୋଘ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ଅ) ବ୍ୟର୍ଥ ।

ମୋଚ-ବି. କଦଳୀତଣ୍ଡା ।

ମୋଚନ-ବି. (ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି, ପରିତ୍ରାଣ ।

ମୋଚ-ବି. ଯୁଭା-ନର୍ମିତା ।
ମୋଚ୍ୟ-ବିଂ. ମୋଚନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ମୋଟ-ବି. ସମୁଦାୟ; ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ।
ମୋଟକ-ବି. (ମୁଟ୍-ଅକ) ଶାବ୍ଦରେ ପ୍ରୟୋ-
ମୋଟା-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ । [ଜନୀୟ ଭଗ୍ନ କୃଶଦ୍ୱୟ ।
ମୋଡ଼-ବି. ବାଙ୍କ । [ବିଶେଷ; ଘଷା ।
ମୋଡ଼ା-ବି. ବାଂଶ ଓ ବେତ ନିର୍ମିତ ଅସନ-
ମୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବକ୍ର କରିବା ।
ମୋଦ-ବି. (ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।
ମୋଦକ-ବି. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଷ୍ଟ ଔଷଧ-
ବିଶେଷ ।
ମୋଦିତ-ବିଂ. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ମୋଦୀ-ବି. ଚାଉଳ ଡାଲି ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ମୋଷ, ମୋଷଣ } ବି. (ମୁଷ୍-ଅ, ଅନ) ଅପହରଣ ।
ମୋହ-ବି. (ମୁହ୍-ଅ) ମୂର୍ଚ୍ଛା, ଅଜ୍ଞାନ, ମୂଢତା ।
ମୋହନ-ବି. (ମୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୁଗ୍ଧକରଣ;
ବିଂ. ମୁଗ୍ଧକାରୀ; ମୋହଜନକ ।
ମୋହର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା । [ମୁଗ୍ଧ ।
ମୋହିତ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇତ) ମୋହପ୍ରାପ୍ତ ;
ମୋହିନୀ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇନ୍-ଈ) ମୁଗ୍ଧକାରିଣୀ ।
ମୋହିବା-କ୍ରି. ମୋହିତ କରିବା ।
ମୌକୁଳି-ବି. ବାୟସ, କାକ ।
ମୌକ୍ତିକ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମୋତି । [ବାଚ୍ୟ ।
ମୌଖିକ-ବିଂ. (ମୁଖ-ଇକ) ମୁଖସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;

ମୌଜ-ବି. ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
ମୌଜା-ବି. (ଆରବୀ) ଗ୍ରାମ ।
ମୌଞ୍ଜୀ-ବି. (ମୁଞ୍ଜ-ଅ-ଈ) ମୁଞ୍ଜତୃଣର ମେଖଳା ।
ମୌଢ୍ୟ-ବି. (ମୂଢ଼-ଯ) ମୂଢତା, ମୂର୍ଖତା ।
ମୌନ-ବି. (ମୁନି-ଅ) ତୁଷ୍ଣୀମ୍ଭାବ, ନୀରବତା ।
ମୌନୀ-ବିଂ. (ମୌନ-ଇନ୍) ମୌନବ୍ରତଧାରୀ ।
ମୌରସୀ-ବିଂ. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଦଖଲ ।
ମୌର୍ବୀ-ବି. (ମୂର୍ବା-ଅ-ଈ) ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ମୌଲବୀ-ବି, ମୁସଲମାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ।
ମୌଲା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାମୁଁ ।
ମୌଳି-ବି. ଶିଖା, ଚୂଡ଼ା; ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକ ।
ମୌଳିକ-ବିଂ. (ମୂଳ-ଇକ) ମୂଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମୌଳିବା-କ୍ରି. ଝାଉଁଳିବା, ମ୍ଳାନ ହେବା ।
ମ୍ରକ୍ଷଣ-ବି. (ମ୍ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ଲେପନ ।
ମ୍ରଦିମା-ବି. (ମୃଦୁ-ଇମନ୍) ମୃଦୁତା ।
ମ୍ରିୟମାଣ-ବିଂ. (ମୃ-ଅନ) ମୃତପ୍ରାୟ; ଅବସନ୍ନ ।
ମ୍ଳାନ-ବିଂ. (ମ୍ଳୈ-ତ) ମଳିନ; ବିଷଣ୍ଣ ।
ମ୍ଳାନି-ବି. (ମ୍ଳୈ-ତି) ବିଷାଦ; ମାଳିନ୍ୟ ।
ମ୍ଳେଚ୍ଛ-ବି. (ମ୍ଳେଚ୍ଛ୍-ଅ) ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ।

ଯ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷଡ଼୍‌ବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯକୃତ-ବି. (ଯ-କୃ-•-କ୍ୱିପ୍) ପିତ୍ତାଶୟ ।
ଯକ୍ଷ-ବି.(ଯକ୍ଷ୍-ଅ)କୁବେରଦେବତାର ଅନୁଚର ।

ଯକ୍ଷ୍ମା–ବି. (ଯକ୍ଷ-ମନ୍) କ୍ଷୟରୋଗ, ମାରାତ୍ମକ କାସରୋଗ ।

ଯଜନ–ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକରଣ, ପୂଜନ ।

ଯଜମାନ–ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକାରକ; ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ କର୍ମ କରାଏ ।

ଯଜୁଃ–ବି. (ଯଜ୍-ଉସ୍) ଯଜୁର୍ବେଦ ।

ଯଜୁର୍ବେଦୀ–ବି.ଯଜୁର୍ବେଦଅନୁସାରେ କର୍ମକାରୀ ।

ଯଜ୍ଞ–ବି. (ଯଜ୍-ନ) ଯାଗ, କ୍ରତୁ; ହୋମ ।

ଯଜ୍ଞ-ପଶୁ–ବି. ଯଜ୍ଞରେ ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ଅଶ୍ୱ ବା

ଯଜ୍ଞ-କାଠ–ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି । [ଛାଗ ।

ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର–ବି.(ଯଜ୍ଞ-ସୂତ୍ର)ଯଜ୍ଞୋପବୀତ, ପଇତା ।

ଯଜ୍ଞାରି–ବି. (ଯଜ୍ଞ-ଅରି) ରାକ୍ଷସ ।

ଯଜ୍ୱା–ବି. (ଯଜ୍-ବନ୍) ବିଧିପୂର୍ବକ ଯାଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯତ–ବି°, (ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ବଦ୍ଧ; ନିୟମିତ; ନିଗୃହୀତ ।

ଯତମାନ–ବି°. (ଯତ୍-ଅନ) ଯତ୍ନକାରୀ ।

ଯତାତ୍ମା–ବି°. (ଯତ-ଆତ୍ମା) ସଂଯତଚିତ୍ତ ।

ଯତି–ବି. (ଯତ୍-ଇ) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଶ୍ଳୋକାଦିର ସ୍ୱରବିଚ୍ଛେଦ-ସ୍ଥାନ । [ମାଣ; ଅଳ୍ପ ।

ଯତ୍କିଞ୍ଚିତ୍–ଅ°. (ଯତ୍-କିଞ୍ଚିତ୍) କିଛି ପରି-

ଯତ୍ନ–ବି. (ଯତ୍-ନ) ଆଗ୍ରହ; ପରିଶ୍ରମ; ଉଦ୍ୟମ ।

ଯତ୍ର–ଅ°. (ଯଦ୍-ତ୍ର) ଯେଉଁଠାରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ । [ଯୋଗ୍ୟତା ।

ଯଥା–ଅ°. (ଯଦ୍-ଥା) ଯେଉଁପରି, ସାଦୃଶ୍ୟ;

ଯଥାକଥଞ୍ଚିତ୍–ଅ°. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ।

ଯଥାକ୍ରମ–କ୍ରି. ବି°. (ଯଥା-କ୍ରମ) କ୍ରମାନୁରୂପେ ।

ଯଥାତଥ–ବି°. (ଯଥା-ତଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥ ।

ଯଥାଯଥ–ବି°. (ଯଥା-ଯଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ।

ଯଥାର୍ଥ–ବି°. (ଯଥା-ଅର୍ଥ) ସତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ।

ଯଥା-ବିଧି–କ୍ରି. ବି°. ବିଧିଅନୁସାରେ ।

ଯଥା-ଶକ୍ତି–କ୍ରି. ବି°. ଶକ୍ତିଅନୁସାରେ, ଯଥା-ସାଧ୍ୟ । [ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାର ।

ଯଥେଚ୍ଛାଚାର–ବି. (ଯଥା-ଇଚ୍ଛା-ଆଚାର)

ଯଥେଷ୍ଟ–କ୍ରି. ବି°. (ଯଥା-ଇଷ୍ଟ) ଯଥାଭିଳଷିତ, ଇଚ୍ଛାନୁରୂପ; ପ୍ରଚୁର । [ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ।

ଯଥୋଚିତ–ବି°.(ଯଥା-ଉଚିତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ;

ଯଦା–ଅ°. (ଯଦ୍-ଦା) ଯେତେବେଳେ ।

ଯଦି–ଅ°. ସମ୍ଭାବନା ବା ସଂଶୟ-ସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଯଦିବା–ଅ°. ଯଦିଚ, ଯଦ୍ୟପି ।

ଯଦୁ–ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯଦୁ-ନାଥ–ବି. ଯଦୁବଂଶର ନାଥ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଯଦୃଚ୍ଛା–ବି. (ଯତ୍-ଋଚ୍ଛ୍-ଅ) ସ୍ୱେଚ୍ଛା ।

ଯଦ୍ୟପି–ଅ°. (ଯଦି-ଅପି) ଯଦିଚ ।

ଯନ୍ତା–ବି. (ଯମ୍-ତୃ)ସାରଥି; ବି°. ଦମନକାରକ ।

ଯନ୍ତ୍ର–ବି. (ଯନ୍ତ୍-ଅ) କଳ, କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନାର୍ଥ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଉପାୟ ।

ଯନ୍ତ୍ରଣା–ବି. (ଯନ୍ତ୍-ଅନ-ଆ) ଯାତନା, କ୍ଲେଶ ।

ଯନ୍ତ୍ରିତ–ବି°. (ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଶାସିତ, ଦମିତ ।

ଯନ୍ତ୍ରୀ–ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶିଳ୍ପକାରୀ; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ।

ଯମ–ବି. (ଯମ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁଦେବତା, କୃତାନ୍ତ, ଶମନ; ଚିତ୍ତବୃତ୍ତିର ନିରୋଧ ।

ଯମକ-ବି. (ଯମ-କ) ଶବ୍ଦାଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଯମଜ-ବିଂ. (ଯମ-ଜ) ଯୁଗ୍ମଜାତ, ଯାଁଆଳା, ଏକ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସମୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନଦ୍ୱୟ ।

ଯମ-ଦ୍ରୁମ-ବି. ଶାଲ୍ମଳୀବୃକ୍ଷ, ଶିମିଳୀଗଛ ।

ଯମଦ୍ୱିତୀୟା-ବି. କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟା; ଭ୍ରାତୃ ଦ୍ୱିତୀୟା ।

ଯମନ-ବି. (ଯମ୍-ଅନ) ସଂଯମନ; ବନ୍ଧନ ।

ଯମରାଟ୍-ବି. (ଯମ-ରାଜ୍-ଃ-କ୍ୱିପ୍) ଶମନ, କୃତାନ୍ତ ।

ଯମଳ-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଆଳା ।

ଯମାନୀ-ବି. ଯୁଆଣି ।

ଯମୀ-ବିଂ. (ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଯମୁନା-ବି. (ଯମ୍-ଉନ୍-ଆ) କାଳିନ୍ଦୀନଦୀ; ଯମଭଗିନୀ ।

ଯଯାତି-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯବ-ବି. (ଯୁ-ଅ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ; ଷଡ଼ଧାନ୍ୟ ପରିମାଣ; ଅଙ୍ଗୁଳିସ୍ଥ ଯବରେଖା ।

ଯବକ୍ଷାର-(ଯବ-କ୍ଷାର) ଯବଖାର ।

ଯବନ-ବି. (ଯୁ-ଅନ୍) ଆରବ, ତୁରସ୍କ ଓ ଗ୍ରୀସ୍ ଦେଶର ଲୋକ; ମୁସଲମାନ ।

ଯବନିକା-ବି. (ଯବନ-କ-ଆ) ତିରସ୍କରଣୀ; ପର୍ଦ୍ଦା ।

ଯବାଗୁ-ବି. (ଯୁ-ଆଗୁ) ଯବମଣ୍ଡ; ଯାଉ ।

ଯବିଷ୍ଠ, ଯବୀୟାନ୍ } ବିଂ. (ଯୁବନ-ଇଷ୍ଠ, ଇୟସ୍) ଅତି-ଯୁବା; କନିଷ୍ଠ ।

ଯଶଃ-ବି. ସୁଖ୍ୟାତି, କୀର୍ତ୍ତି ।

ଯଶଦ-ବି. ଦସ୍ତାଧାତୁ ।

ଯଶସ୍କର-ବିଂ. (ଯଶଃ-କୃ-ଅ) ଖ୍ୟାତିଜନକ ।

ଯଶସ୍ୱାନ୍-ବିଂ. (ଯଶସ୍-ବତ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ଯଶସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଯଶସ୍-ବିନ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍, ବିଖ୍ୟାତ ।

ଯଶୋଧନ-ବିଂ. (ଯଶଃ-ଧନ) ଯଶସ୍ୱୀ ।

ଯଷ୍ଟା-ବି. (ଯଜ୍-ତୃ) ଯାଗକର୍ତ୍ତା, ପୁରୋହିତ ।

ଯଷ୍ଟି-ବି. ବାଡ଼ି, ଧ୍ୱଜାଦି ଦଣ୍ଡ ।

ଯଷ୍ଟି-ମଧୁ-ବି. ମେଷ୍ଟି ମୂଳବିଶେଷ ।

ଯା-ବି. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାଁଆଳା-ବିଂ. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯମଜ, ଯୁଗ୍ମଜାତ ।

ଯାଉ-ବି. (ଯବାଗୁଶବ୍ଦଜ) ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ ଯବ ଓ ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଯାଉଁଳି-ବି. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ୍ମ ।

ଯାକ-ବି. ସମୁଦାୟ, ବିଂ. ଇତ୍ର ।

ଯାକିବା-କ୍ରି. ଚିପି ଧରିବା ।

ଯାଗ-ବି. (ଯଜ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।

ଯାଚକ-ବି. (ଯାଚ୍-ଅକ) ଭିକ୍ଷୁ, ଯାଚଞ୍ଜାକାଙ୍କ୍ଷୀ, ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଯାଚନା, ଯାଚଞ୍ଜା } ବି. (ଯାଚ୍-ଅନ୍-ଆ, ନ-ଆ) ଭିକ୍ଷା, ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଯାଚନୀୟ-ବିଂ. (ଯାଚ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ ।

ଯାଚିତ-ବିଂ. (ଯାଚ୍-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଯାଜକ-ବି. (ଯଜ୍-ଅକ) ପୁରୋହିତ ।

ଯାଜନ-ବି. (ଯାଜ-ଅନ) ଯାଗ କରାଇବା ।

ଯାଜୀ-ବି. (ଯଜ୍-ଇନ୍) ଯାଜକ ।

ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ବଲ୍କ-ଯ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର-ପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ଯାଜ୍ଞସେନୀ-ବ. (ଯଜ୍ଞସେନ-ଅ-ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ ।

ଯାଜ୍ଞିକ-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ଇକ) ଯଜ୍ଞକର୍ତ୍ତା; ପୁରୋହିତ ।

ଯାତ-ବି. (ଯା-ତ) ଗତ ।

ଯାତ-ବ. (ଯାତ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ଯାତ୍ରା, ପର୍ବ ।

ଯାତନା-ବ. (ଯତ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ତୀବ୍ରବେଦନା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ।

ଯାତା-ବ. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ଯା, ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାତାୟାତ-ବ. (ଯାତ-ଆୟାତ) ଗମନାଗମନ ।

ଯାତୁଧାନ-ବ. (ଯା-ତୁ-ଧା-ଅନ) ରାକ୍ଷସ, ନିଶାଚର ।

ଯାତ୍ରା-ବ. (ଯା-ତ୍ର-ଆ) ପ୍ରସ୍ଥାନ, ଗମନ; ପର୍ବ ।

ଯାତ୍ରୀ-ବି. (ଯାତ୍ରା-ଇନ୍) ଯାତ୍ରାକାରୀ ।

ଯାଥାତଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥା-ତଥା-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା, ସତ୍ୟତା । [ସତ୍ୟତା ।

ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥାର୍ଥ-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା,

ଯାଦଃ-ବ. (ଯା-ଅସ୍-ଦ, ଆଗମ) ଜଳଚର ଜନ୍ତୁ ।

ଯାଦଃପତି-ବ. (ଯାଦସ୍-ପତି) ସମୁଦ୍ର; ବରୁଣ ।

ଯାଦବ-ବ. (ଯଦୁ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଯଦୁନନ୍ଦନ; ବି. ଯଦୁବଂଶୀୟ ।

ଯାଦୁ-ବ. ବଶୀକରଣବିଦ୍ୟା; ଭେଳିକବାଜି ।

ଯାଦୃଚ୍ଛିକ-ବି. (ଯଦୃଚ୍ଛା-ଇକ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ।

ଯାଦୃଶ-ବି. (ଯଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯେପରି, ଯେରୂପ ।

ଯାନ-ବ. (ଯା-ଅନ) ବାହନ; ଶକଟ, ନୌକାଦି ।

ଯାପନ-ବ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) କାଳକ୍ଷେପଣ ।

ଯାପିତ-ବି. (ଯା-ଣିଚ୍-ତ) ଅତିବାହିତ ।

ଯାପ୍ୟ-ବି. (ଯା-ଣିଚ୍-ଯ) ଯାପନୀୟ ।

ଯାମ-ବ. (ଯା-ମ, କିମ୍ବା ଯମ୍-ଅ) ପ୍ରହର ।

ଯାମଘୋଷ-ବ. କୁକ୍କୁଟ; ଶୃଗାଳ ।

ଯାମଳ-ବ. (ଯମଳ-ଅ) ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଅଳା ।

ଯାମାତା-ବ. (ଜାୟା-ମା-ତୃ) ଦୁହିତୃପତି, ଜାମାତା, ଜୁଆଁଇ ।

ଯାମି-ବ. ଭଗିନୀ; ଦୁହିତା; କୁଳବଧୂ ।

ଯାମିନୀ-ବ. (ଯାମ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।

ଯାମୀ-ବ. (ଯାମ-ଅ-ଈ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଯାମ୍ୟ-ବି. (ଯାମୀ-ଯ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯାଯାବର-ବି. (ଯା-ଯଙ୍-ବର) ସଦାଭ୍ରମଣ-

ଯାବ-ବ. ଏକଜ ବୃକ୍ଷଭେଦ । [କାରୀ ।

ଯାବକ-ବ. (ଯୁ-ଅ-କ) ଅଲକ୍ତକ, ଅଳତା ।

ଯାବଜ୍ଜୀବନ-ବ. (ଯାବତ୍-ଜୀବନ) ଜୀବିତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । [ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଯାବତ୍-ଅ. (ଯଦ୍-ବତୁ) ଯେତେ ପରିମାଣ;

ଯାବତୀୟ-ବି. (ଯାବତ୍-ଈୟ) ସମୁଦାୟ; ଯେତେ ଅଛି ।

ଯିୟକ୍ଷୁ-ବି. (ଯଜ୍-ସନ୍-ଉ) ଯଜ୍ଞକରଣେଚ୍ଛୁ ।

ଯିୟାସୁ-ବି. (ଯା-ସନ୍-ଉ) ଗମନେଚ୍ଛୁ ।

ଯୁଆନ-ବି. (ଯୁବନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଯୁବା ।

ଯୁଆଳି-ବ. (ଯୁଗଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ, ଶକଟ ବା ଲଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭୃତିର ଅଙ୍ଗ ।

ଯୁକ୍ତ-ବି. (ଯୁଜ୍-ତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ, ସଂଲଗ୍ନ । [କାରଣ ।

ଯୁକ୍ତି-ବ. (ଯୁଜ୍-ତି) ନ୍ୟାୟ; ବିଚାର; ମନ୍ତ୍ରଣା;

ଯୁଗ–ବି. (ଯୁଜ୍-ଅ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡା ; ଯୁଅଳି ; ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳି ଏହି ଚାରିକାଳ ।

ଯୁଗପତ୍–ଅ. (ଯୁଗ-ପଦ୍) ଏକଦା, ଏକ ସମୟରେ ।

ଯୁଗଳ–ବି. (ଯୁଗ-ଲ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗାନ୍ତ–ବି. (ଯୁଗ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଳୟକାଳ, ୪ଯୁଗର ଅବସାନ ।

ଯୁଗ୍ମ–ବି. (ଯୁଜ୍-ମ) ଯୁଗଳ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗ୍ୟ–ବି. (ଯୁଗ-ଯ) ଯାନବାହୀ (ପଶୁ) ।

ଯୁତ–ବି. (ଯୁ-ତ) ଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।

ଯୁତି–ବି. (ଯୁ-ତି) ଯୋଗ, ମିଳନ ।

ଯୁଦ୍ଧ–ବି. (ଯୁଧ୍-ତ) ସଂଗ୍ରାମ, ରଣ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର–ବି. (ଯୁଧି-ସ୍ଥିର) ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଧର୍ମପୁତ୍ର ।

ଯୁଧ୍ୟମାନ–ବି. (ଯୁଧ୍-ଅନ) ଯୁଝୁଥିବା ।

ଯୁଯୁଧାନ–ବି. ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୁର୍–ବି. ନଷ୍ଟ; ଲୁଣ୍ଠିତ ।

ଯୁବକ–ବି. (ଯୁବନ୍-କ) ଯୁବା, ତରୁଣ, ପ୍ରାପ୍ତ- [ଯୌବନ ।

ଯୁବଜାନି–ବି. (ଯୁବତୀ-ଜାୟା) ଯୁବତୀ ଯାହାର ଜାୟା, ଯୁବତୀ ପତି ।

ଯୁବତ / ଯୁବତୀ } ବି. (ଯୁବନ୍-ତ, ଈ) ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନା, ତରୁଣୀ ।

ଯୁବରାଜ–ବି. (ଯୁବନ୍-ରାଜା) ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜପୁତ୍ର ।

ଯୁବା–ବି. (ଯୁ-ଅନ୍) ତରୁଣ, ୧୬ ଠାରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ୍କ ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍–ସ. (ଯୁଷ୍-ମଦ୍) ତୁମ୍ଭେ, ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ଯୁଷ୍ମଦୀୟ–ବି. (ଯୁଷ୍ମଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯୂଇ–ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ଫୁଲବିଶେଷ ।

ଯୂକ–ବି. କେଶକୀଟ ।

ଯୂଥ–ବି. (ଯୁ-ଥ) ବନ୍ୟ ପଶୁର ଦଳ ।

ଯୂଥ-ପତି–ବି. ବନ୍ୟ-ଗଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ।

ଯୂଥିକା / ଯୂଥୀ } ବି. ଯୂଇଫୁଲ ।

ଯୂନୀ–ବି. (ଯୁବନ୍-ଈ) ତରୁଣୀ, ଯୁବତୀ ।

ଯୂପ–ବି. (ଯୁ-ପ) ଯଜ୍ଞୀୟ-ପଶୁବନ୍ଧନାର୍ଥ କାଷ୍ଠ- [ସ୍ତମ୍ଭ ।

ଯୂଷ–ବି. ଝୋଲ, ଯଣ, ରସ ।

ଯେ / ଯେଉଁ } ସ. (ଯଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ବିଶିଷ୍ଟରୂପେବୋଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ।

ଯେଉଠେ–ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଯେଉଁଠାରେ–କ୍ରି. ବି. ଯେ ସ୍ଥାନରେ ।

ଯେଡ଼େ–କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ପରି- [ମାଣରେ ।

ଯେଣିକି–ଅ. ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ।

ଯେତେ–ବି. ଯତପରିମାଣ, ଯତସଂଖ୍ୟକ ।

ଯେତେବେଳେ–କ୍ରି. ବି. ଯେଉଁ ସମୟରେ ।

ଯେମନ୍ତ–କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଯେପରି, ଯେ [ପ୍ରକାର ।

ଯେବଣି–ଅ. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ।

ଯେବେ–ଅ. ଯଦି । କ୍ରି. ବି. ଯେତେବେଳେ ।

ଯେସନ–ଅ. ଯେପରି ।

ଯେହୁ–ସ. ଯେଉଁ ।

ଯେଯେନେ-ଅ°. ଯେମନ୍ତେ ।

ଯୋକ-ବ. ଜଳୌକା ।

ଯୋକ୍ତା-ବ°. (ଯୁଜ୍-ତୃ) ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯୋକ୍ତ୍ର-ବ. (ଯୁଜ୍-ତ୍ର) ହଳବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ

ଯୋଖିବା-କ୍ରି. ଯୋଡିଦେବା । [ଦଉଡ଼ ।

ଯୋଗ-ବ. (ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ଧ୍ୟାନ; ଶୁଭ କାଳ; ଜୀବାତ୍ମ ଓ ପରମଆତ୍ମର ସଂଯୋଗ ; ଉପାୟ ।

ଯୋଗ-ଆକର୍ଷଣ-ବ. ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣ ହେତୁରୁ ପରମାଣୁ ସବୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଯୋଗ-କ୍ଷେମ ବ. ଅଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ଲାଭ ଓ ଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ରକ୍ଷା । [ନିଦ୍ରା ।

ଯୋଗ-ନିଦ୍ରା-ବ. ଚିତ୍ତର ବିଷୟ-ନିବୃତ୍ତିରୂପ

ଯୋଗମାୟା-ବ. ଦୁର୍ଗା; ସଂସାର ମାୟା ।

ଯୋଗ-ରୂଢ଼ି ବ°. ବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଯୋଗ-ବାହ-ବ. ଅନୁସ୍ୱାର ଓ ବିସର୍ଗ ।

ଯୋଗାଡ଼-ବ. (ଯୋଗଶବ୍ଦଜ) କର୍ମନିର୍ବାହର ଉପାୟ ।

ଯୋଗାସନ-ବ. (ଯୋଗ-ଆସନ) ଧ୍ୟାନର ଆସନ । [ସଂଖ୍ୟାକ ଦେବୀବିଶେଷ ।

ଯୋଗିନୀ-ବ. ଯୋଗକାରିଣୀ ନାରୀ; ୬୪

ଯୋଗୀ-ବ. (ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ବ°. (ଯୁଜ୍-ଯ) ସମର୍ଥ; ଉପଯୁକ୍ତ; ନିପୁଣ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ତା-ବ. ଉପଯୁକ୍ତତା; କ୍ଷମତା ।

ଯୋଜକ-ବ. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଳନକାରକ; ଦୁଇ ବୃହତ ଭୂଖଣ୍ଡର ମିଳନକାରକ ।

ଯୋଜନ-ବ.(ଯୁଜ୍-ଅନ) ଚାରିକୋଶ ପରିମାଣ ।

ଯୋଜନା-ବ. (ଯୁଜ୍-ଅନ-ଆ) ଏକତ୍ରକରଣ; ସଂଘଟନ ।

ଯୋଜିତ-ବ°. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମିଳିତ ; ବଦ୍ଧ ।

ଯୋଡ଼-ବ. ଯୁଗ୍ମ, ମିଳନ ।

ଯୋଡ଼ା-ବ. ଯୁଗ୍ମ, ଦୁଇ ।

ଯୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର କରିବା ।

ଯୋତ-ବ. (ଯୋକ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗାଦି ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ ଦଉଡ଼ି ।

ଯୋତା-ବ. ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଯୋଦ୍ଧା-ବ°. (ଯୁଧ୍-ତୃ) ଯୁଦ୍ଧକାରକ; ବୀର ।

ଯୋଧ-ବ. (ଯୁଧ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୋନି-ବ. (ଯୁ-ନି) ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥାନ ; କାରଣ । ସ୍ତ୍ରୀ ଚିହ୍ନ ।

ଯୋଷା } ଯୋଷିତ୍ } ବ. (ଯୁଷ୍-ଅ,ଇତ) ନାରୀ ।

ଯୌକ୍ତିକ-ବ°. (ଯୁକ୍ତି-ଇକ) ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଯୌଗିକ-ବ°. (ଯୋଗ-ଇକ) ଯୋଗଜାତ ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ-ବାଚକ । [ଧନ ।

ଯୌତୁକ-(ଯୁ-ତୁ-କ) ବିବାହକାଳରେ ଲବ୍ଧ

ଯୌନ-ବ. (ଯୋନି-ଅ) ଯୋନିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବିବାହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବୟସ ।

ଯୌବନ-ବ. (ଯୁବନ୍-ଅ) ତାରୁଣ୍ୟ, ତରୁଣା-

ଯୌବରାଜ୍ୟ-ବ. (ଯୁବରାଜ-ଯ) ଯୁବରାଜର ପଦ ।

ର ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଂହଃ-ବି. (ରମ୍-ଅସ୍) ବେଗ, ଶୀଘ୍ରତା ।

ରକମ-ବି. (ଆରବୀ) ପ୍ରକାର ।

ରକା-ବି. ବାଉଁଶରୋଗବିଶେଷ ।

ରକ୍ତ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ତ) ଶୋଣିତ, କୁଙ୍କୁମ; ବିଂ. ରଞ୍ଜିତ; ଲୋହିତ; ମଧୁର ।

ରକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ମଧୁରସ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।

ରକ୍ତ-ଚନ୍ଦନ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନବୃକ୍ଷ ଓ କାଷ୍ଠ ।

ରକ୍ତପିତ୍ତ-ବି. ରକ୍ତବମନ-ବିଶିଷ୍ଟ ରୋଗ ।

ରକ୍ତ-ବୀଜ-ବି. ରାକ୍ଷସବିଶେଷ ।

ରକ୍ତାକ୍ତ-ବିଂ. (ରକ୍ତ-ଅକ୍ତ) ଶୋଣିତ-ଲିପ୍ତ ।

ରକ୍ତିମା-ବି. (ରକ୍ତ-ଇମନ୍) ଶୋଣିତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲ ରଙ୍ଗ । [କର୍ତ୍ତା ।

ରକ୍ଷକ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅକ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ପାଳନ-

ରକ୍ଷଣ-ବି. (ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ପାଳନ, ପରିତ୍ରାଣ ।

ରକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅନୀୟ) ରକ୍ଷା କରିବାର [ଯୋଗ୍ୟ ।

ରକ୍ଷଃ-ବି. (ରକ୍ଷ-ଅସ୍) ରାକ୍ଷସ ।

ରକ୍ଷା-ବି. (ରକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପାଳନ ।

ରକ୍ଷିତ-ବିଂ. ପାଳିତ ।

ରକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଇନ୍) ରକ୍ଷାକାରୀ ।

ରଖିବା-କ୍ରି. (ରକ୍ଷ୍ଧାତୁରୁ) ଥୋଇବା; ରକ୍ଷା କରିବା ।

ରଗ-ବି. କପାଳ ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱୟର ଶିର ।

ରଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶିଳ ବା ଚକଦ୍ୱାରା ଦଳିବା ।

ରଘୁ-ବି. (ରଙ୍ଘ୍-ଉ) ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ଦିଲୀପ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ରଘୁ-ନାଥ }
ରଘୁପତି } ବି. ଦଶରଥ ପୁତ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ରଙ୍କ-ବିଂ. (ରଙ୍କ୍-ଅ) କୃପଣ; ଦରିଦ୍ର; ଲୋଭୀ ।

ରଙ୍କୁ-ବି. (ରମ୍-ଉ) ମୃଗବିଶେଷ । [ଦ୍ରା ଣୀ ।

ରଙ୍କୁଣୀ-ବି. (ରଙ୍କ୍-ଉଣୀ) କୃପଣା ସ୍ତ୍ରୀ; ଦରି-

ରଙ୍ଗ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ଧାତୁବିଶେଷ; ବର୍ଣ୍ଣ; ନାଟ୍ୟଶାଳା; ଅଭିନୟ; ବିଳାସ ।

ରଙ୍ଗଣୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ; ଭଲୁକାୟ ଜାତି-

ରଙ୍ଗ-ଭୂମି-ବି. ନାଟ୍ୟଶାଳା । [ବିଶେଷ ।

ରଙ୍ଗା-ବିଂ. ଲାଲ; ରଞ୍ଜିତ ।

ରଙ୍ଗାଜୀବ-ବି. (ରଙ୍ଗ-ଆଜୀବ) ଚିତ୍ରକାର; ନାଟ୍ୟକାରକ ।

ରଙ୍ଗିଣୀ-ବିଂ. (ରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ବିଳାସିନୀ ।

ରଙ୍ଗିଆ-ବିଂ. ନାନାବିଧ ଅଭିନୟକାରୀ ।

ରଚକ-ବିଂ (ରଚ୍-ଅକ) ରଚନାକାରକ, ରଚ-ୟିତା । [ବାକ୍ୟବିନ୍ୟାସ; ଗୁନ୍ଥିବା ।

ରଚନା-ବି. (ରଚ୍-ଅନ-ଆ) ନିର୍ମାଣ; ବିନ୍ୟାସ,

ରଚୟିତା-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ରଚନାକର୍ତ୍ତା; ନିର୍ମାତା ।

ରଚୟିତ୍ରୀ-ବି. (ରଚୟିତୃ-ଈ) ରଚନାକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ରଚିତ-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) କୃତ; ନିର୍ମିତ; ଗଠିତ ।

ରଜ }
ରଜଃ } ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅ, ଅସ୍) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଋତୁ; ଅହଙ୍କାରାଦି-ଜନକ ଗୁଣବିଶେଷ ।

ରଜକ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ଧୋବା ।
ରଜକୀ-ବ. (ରଜକ-ଈ) ଧୋବଣୀ । [ବର୍ଣ ।
ରଜତ-କ୍ଲୀ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅତ) ରୌପ୍ୟ; ବି. ଶୁଭ୍ର-
ରଜନ } ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ, ଅନୀ) ନିଶା, ରାତ୍ରି;
ରଜନୀ } ହରିଦ୍ରା ।
ରଜନୀ-ଗନ୍ଧା-ବ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ରଜନୀ-ମୁଖ-ବ. ପ୍ରଦୋଷ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ରଜସ୍ୱଳା-ବି. (ରଜସ୍-ବଲ୍-ଆ) ଋତୁମତୀ ।
ରଜ୍ଜୁ-ବ. ବନ୍ଧନୀ; ଦଉଡ଼ି । [କାରକ ।
ରଞ୍ଜକ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ରଙ୍ଗକାରକ; ପ୍ରୀତି-
ରଞ୍ଜନ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ) ରଙ୍ଗ କରିବା; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରଣ; ବି. ପ୍ରୀତିଜନକ । ସନ୍ତୋଷିତ ।
ରଞ୍ଜିତ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ତ) ରଙ୍ଗା, ରଙ୍ଗଦିଆ;
ରଟନ } ବ.(ରଟ୍-ଅନ-ଆ) ଘୋଷଣା, ପ୍ରଚାର,
ରଟନା } କଥନ ।
ରଟିତ-ବି. ଘୋଷିତ ।
ରଟିବା-କ୍ରି. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ୍ୟାଦିଶବ୍ଦ କରିବା ।
ରଡ଼-ବି. ଜ୍ୱଳନ୍ତ, ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ରଡ଼ି-ବ. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ଡାକ । [କରିବା ।
ରଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଶବ୍ଦ
ରଣ-ବ. (ରଣ୍-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ, ସମର ।
ରଣପା-ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି ଚାଲିବାର କାଷ୍ଠ-ବିଶେଷ ।
ରଣ-ଭଙ୍ଗ-ବ. ରଣରେ ପରାଭବ ଓ ପଳାୟନ ।
ରଣାଙ୍ଗନ-ବ. (ରଣ-ଅଙ୍ଗନ) ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ।

ରଣିତ-ବି. ଶବ୍ଦିତ ।
ରଣ୍ଡା-ବ. ବିଧବା; ବେଶ୍ୟା ।
ରତ-ବି. (ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବ. ରମଣ ।
ରତି-ବ. (ରମ୍-ତି) କାମପତ୍ନୀ ; ଆସକ୍ତି; କ୍ରୀଡ଼ା; ରମଣ; ପ୍ରୀତି; ୪ ଧାନ ପରିମାଣ ।
ରତ୍ନ-ବ. (ରମ୍-ନ) ମଣିମୁକ୍ତା ପ୍ରବାଳାଦି ବହୁ-ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ । [ବତୀ ନାରୀ ।
ରତ୍ନଗର୍ଭା-ବ (ରତ୍ନ-ଗର୍ଭ-ଆ) ପୃଥିବୀ; ସୁପୁତ୍ର-
ରତ୍ନାକର ବ. (ରତ୍ନ-ଆକର) ସମୁଦ୍ର; ରତ୍ନ-ଖଣି ।
ରତ୍ନାବଳୀ-ବ. (ରତ୍ନ-ଅବଳୀ) ରତ୍ନର ହାର ।
ରଥ-ବ. (ରମ୍-ଥ) ସ୍ୟନ୍ଦନ, ଶକଟାଦିବାହନ ।
ରଥ-ଯାତ୍ରା-ବ. ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ । [ପକ୍ଷୀ ।
ରଥାଙ୍ଗ-ବ. (ରଥ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରବାକ
ରଥୀ-ବ. (ରଥ-ଇନ୍) ରଥାରୂଢ଼ବ୍ୟକ୍ତି; ରଥସ୍ଥ
ରଥ୍ୟା-ବ. ପଥ, ବର୍ତ୍ମ । [ଯୋଦ୍ଧା ।
ରଦ } ବ. (ରଦ୍-ଅ-ଅନ) ଦନ୍ତ, ଦାନ୍ତ ;
ରଦନ } ଖନନ ।
ରଦ୍ଦ-ବି. ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିକ୍ଷିପ୍ତ ବା ନିସ୍କୃତ ।
ରନ୍ଧନ-ବ. (ରଧ୍-ଅନ) ପାକ, ରନ୍ଧଣା ।
ରନ୍ଧ୍ର-ବ. (ରମ୍-ଧ୍ର-ଅ) ଛିଦ୍ର । [ଚାଲାଣ ।
ରପ୍ତାନି-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ବିଦେଶକୁ ଜିନିଷର
ରଫା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ଆପୋଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
ରଭସ-ବ. (ରଭ୍-ଅସ) ବେଗ; ହର୍ଷ ।

ରମ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ରମଠ-ବି. ହିଙ୍ଗୁ ।

ରମଣ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପତି; ବି. ପ୍ରିୟ ।

ରମଣୀ-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ରମଣୀୟ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋରମ ।

ରମା-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ରମା-ଧବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ରମ୍ଭା-ବି. କଦଳୀ; ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ରମ୍ୟ-ବି. (ରମ୍-ଯ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋହର ।

ରୟ-ବି. (ରୟ୍-ଅ) ବେଗ; ସ୍ରୋତଃ ।

ରବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।

ରବାବ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୀଣା ।

ରବି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟି ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟତାପ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଦ୍ଧିତ ଶସ୍ୟ; ଶୀତକାଳର ଶସ୍ୟ ।

ରବିଜ-ବି. (ରବି-ଜନ୍-ଅ) ଯମ; ଶନି ।

ରବି-ବାର-ଆଦିତ୍ୟବାର, ଆଦିତ୍ୟ-ବାସର ।

ରଶନା-ବି. (ରଶ୍-ଅନ୍-ଆ) ନାରୀର କଟିଭୂଷଣ; ମେଖଳା ।

ରଶ୍ମି-ବି. କିରଣ; ରଜ୍ଜୁ; ଲଗାମ ।

ରସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ ; ଆସ୍ୱାଦ; ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦ; ଅନୁରାଗ; ଯୂଷ ; ଦ୍ରବବସ୍ତୁ ; ପାରଦ ।

ରସଜ୍ଞ-ବି. (ରସ-ଜ୍ଞା-ଅ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରାହୀ; ରସିକ; ଭାବୁକ ।

ରସନା-ବି. (ରସ-ଅନ-ଆ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ରସନା-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସ-ମୟ-ବି. ରସପୂର୍ଣ୍ଣ; ରସାତ୍ମକ ।

ରସା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ରସାଞ୍ଜନ-ବି. ଏକପ୍ରକାର କଜ୍ଜଳ, ସୁର୍ମା ।

ରସାଣିବା-କ୍ରି. ମାର୍ଜନା ଦ୍ୱାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ।

ରସା-ତଳ-ବି. ପାତାଳ ।

ରସାୟନ-ବି. (ରସ-ଅୟନ) ଜରାନାଶକ ଦୀର୍ଘ-ଜୀବନ-ପ୍ରଦ ଔଷଧ; ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପତ୍ତିତ ପଦାର୍ଥର ଗୁଣାନ୍ତର ବା ରସାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି । ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ରସାୟନ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଲବ୍ଧ ହୁଏ, ତାହାକୁ ରସାୟନ-ବିଦ୍ୟା ବୋଲାଯାଏ ।

ରସାଳ-ବି. ଆମ୍ର, ବି. ରସଯୁକ୍ତ ।

ରସିକ-ବି. (ରସ-ଇକ) ରସଜ୍ଞ, ଲମ୍ପଟ; ସ୍ତ୍ରୀ-ରସିକା ।

ରସିକତା-ବି. ରସବୋଧ ।

ରସିତ-ବି. (ରସ୍-ତ) ସ୍ୱାଦିତ; ଗର୍ଜିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ରସୁନ, ରସୋନ-ବି. ରସୁଣ ।

ରସେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ରସ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପାରଦ ।

ରହଃ-ବି. ଗୁପ୍ତଭାବ ।

ରହସ୍ୟ-ବି. (ରହସ୍-ଯ) ଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ; ବି. ଗୁପ୍ତ-ବିଷୟ ।

ରହିତ-ବି. (ରହ-ତ) ବର୍ଜିତ, ବଞ୍ଚିତ ।

ରହିବା-କ୍ରି. ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ।

ରାଉବା-କ୍ରି. ଡାକିବା ।

ରାକା-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ।

ରାକ୍ଷସ-ବି. ଅସୁର, ନିଶାଚର ।

ରାକ୍ଷସ-ବିବାହ-ବି. ବଳପୂର୍ବକ ବିବାହ ।

ରାକ୍ଷସୀ-ବି. ଅସୁରୀ ।
ରାକ୍ଷା-ବି. ଲାକ୍ଷା ।   [ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।
ରାଗ-ବି. ଅନୁରାଗ; କ୍ରୋଧ ; ସଂଗୀତରେ ଛଅ-
ରାଗିଣୀ-ବି. ସଂଗୀତରେ ୩୬ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।
ରାଗୀ-ବି. (ରାଗ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧୀ ।
ରାଘବ-ବି. (ରଘୁ-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।
ରାଙ୍କବ-ବିଂ. (ରଙ୍କୁ-ଅ) ମୃଗରୋମ-ନିର୍ମିତ ।
ରାଜକ-ବି. (ରାଜନ୍-କ) ରାଜସମୂହ ।
ରାଜକୀୟ-ବିଂ. (ରାଜନ୍-ଈୟ) ରାଜ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରାଜତ-ବିଂ. (ରଜତ-ଅ) ରୌପ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରାଜ-ତ୍ୱ-ବି. ରାଜପଦ, ରାଜ-ପଣ ।
ରାଜ-ଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. ରାଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହ-
ରାଜ-ଧର୍ମ-ବି. ପ୍ରଜାପାଳନ-କର୍ମ ।   [କାରୀ ।
ରାଜ-ଧାନୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଧା-ଅନ-ଈ) ରାଜାର
ପ୍ରଧାନ ନଗରୀ ।
ରାଜ-ନୀତି-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ।
ରାଜନ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜପୁତ୍ର; ସାମନ୍ତ-
ନୃପତି ।
ରାଜ-ପଥ-ବି, ରାଜମାର୍ଗ; ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗ ।
ରାଜ-ପୁରୁଷ-ବି. ରାଜ-କର୍ମଚାରୀ ।
ରାଜ-ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. ମହାକ୍ଷୟରୋଗ ।
ରାଜର୍ଷି-ବି. (ରାଜନ୍-ଋଷି) ରାଜା ଅଥଚ ଋଷି ।
ରାଜସ, ରାଜସିକ-ବିଂ. (ରଜସ୍-ଅ, ଇକ)
ରଜୋଗୁଣପ୍ରଧାନ ।   [ଯଜ୍ଞ-ବିଶେଷ ।
ରାଜସୂୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ସୂ-ଯ) ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସମ୍ପାଦ୍ୟ
ରାଜସ୍ୱ-ବି. ରାଜ-ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନ ; ରାଜ-କର ।

ରାଜ-ହଂସ-ବି. ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହଂସବିଶେଷ; ଜଳ-
ରାଜା-ବି. (ରାଜ୍-ଅନ) ନୃପତି ।   [ହଂସ ।
ରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ରାଜନ୍-ଅଧିରାଜ) ସମ୍ରାଟ୍ ।
ରାଜି ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।
ରାଜି-ବିଂ. (ଅରବୀ) ସମ୍ମତ ।
ରାଜିତ-ବିଂ. (ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ ।
ରାଜିଲ-ବି. ଧଣ୍ଡସାପ ।
ରାଜୀବ-ବି. ପଦ୍ମ ।
ରାଜ୍ଞୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଈ) ରାଣୀ, ରାଜ-ପତ୍ନୀ ।
ରାଜ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜ-ଶାସିତ ଦେଶ ।
ରାଜ୍ୟ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।
ରାଜ୍ୟାଙ୍ଗ-ବି. (ରାଜ୍ୟ-ଅଙ୍ଗ) ରାଜା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ମିତ୍ର,
ଧନ, ଦେଶ, ଦୁର୍ଗ, ସୈନ୍ୟ, ପ୍ରଜା ଏହି ଆଠ
ଅଙ୍ଗ ।
ରାଡ଼ି-ବିଂ. କୃପଣ ।
ରାଡ଼ି-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କୈବର୍ତ୍ତ ।
ରାଣ-ବି. ଶପଥ ।
ରାଣା-ବି. (ରାଜନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରାଜା ।
ରାଣୀ-ବି. (ରାଜ୍ଞୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜମହିଷୀ ।
ରାଣ୍ଡି-ବି. (ରଣ୍ଡାଶବ୍ଦଜ) ବିଧବା ।
ରାତି-ବି. (ରାତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ରାତ୍ରି, ନିଶା ।
ରାତ୍ରି-ବି. ରାତ, ନିଶା ।
ରାଧା, ରାଧିକା-ବି. (ରାଧ୍-ଅ, ଇକ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ବିଶେଷ; ଗୋପୀବିଶେଷ ।
ରାଧେୟ-ବି. ରାଧାନାମ୍ନୀ ନାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ
କର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ବୀର ।

ରାଜିବା–କ୍ରି. ରଞ୍ଜନ କରିବା ।

ରାମ–ବି॰. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ବି. ଦାଶରଥି ରାମଚନ୍ଦ୍ର; ପରଶୁରାମ; କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ରାମଣୀୟକ–ବି. (ରମଣୀୟ-କ) ଶୋଭା ।

ରାମା–ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ରାମାୟଣ–ବି. (ରାମ–ଅୟନ) ବାଲ୍ମୀକିପ୍ରଣୀତ ରାମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାକାବ୍ୟ ।

ରାମ୍ପିବା–କ୍ରି. କଦାଇବା ।

ରାଳ–ବି. ଝୁଣା; ଅଲକାତରା ।

ରାବ–ବି. (ରୁ-ଅ) ରବ, ଧ୍ୱନି ।

ରାବଣ–ବି. ରାମଶତ୍ରୁ ଲଙ୍କାପତି ।

ରାବଣି–ବି. (ରାବଣ-ଇ) ରାବଣ-ପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍ ।

ରାଶ୍–ବି. (ରଶ୍ମି ଶବ୍ଦଜ) ଲଗାମ ।

ରାଶି–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ; ସ୍ତୂପ ।

ରାଶି–ବି. ଖସା, ଛଲ ।

ରାଶି-ଚକ୍ର–ବି. ମେଷାଦି ଦ୍ୱାଦଶ ରାଶିଯୁକ୍ତ ବୃତ୍ତ ।

ରାଶୀକୃତ–ବି॰. ସ୍ତୂପୀକୃତ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର–ବି. (ରାଜ୍-ତ୍ର) ରାଜ୍ୟ; ଜନ-ପଦ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର-ବିପ୍ଳବ–ବି. ରାଜ-ବିଦ୍ରୋହ; ରାଜ୍ୟଶାସନର ପରିବର୍ତ୍ତନ । [ବିଶେଷ ।

ରାସ–ବି. (ରସ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପଙ୍କ-

ରାସଭ–ବି. ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଗଧ ।

ରାସାୟନିକ–ବି॰. (ରସାୟନ-ଇକ) ରସାୟନ

ରାସ୍ତା–ବି. ମାର୍ଗ । [ବିଦ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାସ୍ନା–ବି. ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟ-ବିଶେଷ, ରାସଣା ।

ରାହା–ବି. (ପାର୍ଶୀ) ମାର୍ଗ ।

ରାହାଜାନୀ–ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଡକାଇତି ।

ରାହୁ–ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟାବରକ ଛାୟା (ଅଷ୍ଟମ ଗ୍ରହ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥିତ) ।

ରାହୁ-ଗ୍ରାସ–ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ।

ରିକ୍ତ–ବି॰. (ରିଚ୍-ତ) ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ରିକ୍ତା–ବି. ଚତୁର୍ଥୀ, ନବମୀ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ତିଥି ।

ରିକ୍ଥ–ବି. ଧନ । [ବିଶେଷ ।

ରିଠା–ବି. ବସ୍ତ୍ର-ପରିଷ୍କରଣାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ଫଳ-

ରିପୁ–ବି. ଶତ୍ରୁ; କାମ-କ୍ରୋଧ-ଲୋଭ ମୋହ-ମଦ-ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଷଡ଼ରିପୁ ।

ରିଷ୍ଟ–ବି. ଅଶୁଭ; ଶୁଭ ।

ରୀତି–ବି. (ରୀ-ତି) ଧାରା; ପଦ୍ଧତି; ଅଗ୍ର-

ରୁକ୍ମ–ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବ୍ୟବହାର ।

ରୁକ୍ମିଣୀ–ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପତ୍ନୀ ।

ରୁକ୍ଷ–ବି॰. କର୍କଶ; ତୀବ୍ର; କଠୋର ।

ରୁଗ୍ଣ–ବି॰. (ରୁଜ୍-ତ) ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ; ପୀଡ଼ିତ ।

ରୁଚି–ବି. (ରୁଚ୍-ଇ) ପ୍ରୀତି; ଅଭିଳାଷ; ଦୀପ୍ତି ।

ରୁଚିର–ବି॰. (ରୁଚ୍-ଇର) ସୁନ୍ଦର; ମଧୁର; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ରୁଚିବା–କ୍ରି. ସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବା; ପ୍ରୀତିକର ହେବା ।

ରୁଚ୍ୟ–ବି॰. (ରୁଚ୍-ଯ) ରୁଚିକାରକ ।

ରୁଟି, ରୋଟି–ବି. (ରୋଟିକା ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଧୂମାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ରୁଣ୍ଡ–ବି॰. ଏକତ୍ରିତ ।

ରୁତ–ବି. (ରୁ-ତ) ପଶୁ ପକ୍ଷୀର ଶବ୍ଦ; ରବ ।

ରୁଦିତ–ବି. (ରୁଦ୍-ତ) ରୋଦନ; କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୁଦ୍ଧ-ବଂ. (ରୁଧ୍-ତ) ବେଷ୍ଟିତ; ବାଧିତ; ପ୍ରତିବନ୍ଧ । [ଦେବତା; ବଂ. ଭୟାନକ ।
ରୁଦ୍ର-ବ. (ରୁଦ୍-ର) ଶିବ; ଏକାଦଶ ଗଣ-
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ-ବ. (ରୁଦ୍ର-ଅକ୍ଷି) ବୃକ୍ଷବିଶେଷର ଫଳ, ଏହି ଫଳରେ ଜପମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।
ରୁଦ୍ରାଣୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା ।
ରୁଧିର-ବ. (ରୁଧ୍-ଇର) ରକ୍ତ, ଶୋଣିତ ।
ରୁମାଲ୍-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ମୁଖମାର୍ଜନ ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ ।
ରୁରୁ-ବ. କୃଷ୍ଣସାର; ମୃଗବିଶେଷ ।
ରୁଷିତ, ରୁଷ୍ଟ-ବଂ. (ରୁଷ୍-ତ) କୁପିତ ।
ରୁଷିବା-କ୍ରି. କୋପ କରିବା; ଅଭିମାନ କରିବା ।
ରୁଷ୍ଟି-ବ. (ରୁଷ୍-ତି) ରୋଷ, କ୍ରୋଧ ।
ରୂଢ଼-ବଂ. (ରୁହ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ଧାତୁ ପ୍ରତ୍ୟୟର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଅନ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରକାଶକ ।
ରୂଢ଼ମୂଳ-ବଂ. ବଦ୍ଧମୂଳ ।
ରୂଢ଼ବାକ୍ୟ-ବ. କର୍କଶ କଥା ।
ରୂଢ଼ି-ବ. ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।
ରୂପ-ବ. (ରୂପ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ଆକୃତି; ପ୍ରକାର; ଚେହେରା ।
ରୂପକ-ବ. ବାକ୍ୟର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ, ଯଥା- ଉପମାନ ସହିତ ଉପମେୟର ଅଭେଦବୋଧ ।
ରୂପବତୀ-ବଂ. ସୁନ୍ଦରୀ ।
ରୂପବାନ୍-ବଂ. (ରୂପ-ବତ୍) ସୁନ୍ଦର ।
ରୂପାଜୀବା-ବ. (ରୂପ-ଆଜୀବ) ବେଶ୍ୟା ।
ରୂପାନ୍ତର-ବ. (ରୂପ-ଅନ୍ତର) ଭିନ୍ନ ରୂପ; ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ରୂପାସ୍ତ୍ର-ବ. (ରୂପ-ଅସ୍ତ୍ର) କନ୍ଦର୍ପ ।
ରୂପ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ-ବ. ରଜତ, ରୂପା ।
ରେ-ଅ. ନୀଚ ସମ୍ବୋଧନ । [ଶ୍ରେଣୀ ।
ରେଖା-ବ. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ଧାର; ଅଳ୍ପମାତ୍ର;
ରେଖା-ଗଣିତ-ବ. କ୍ଷେତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ।
ରେଚକ-ବଂ. (ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭେଦକାରକ; ନିଃସାରକ ।
ରେଚନ-ବ. ବିରେଚନ, ଭେଦ ।
ରେଜକି-ବ. ସୂକି ଅଧୁଲି ପ୍ରଭୃତି ।
ରେଣୁ-ବ. ଧୂଳି; ପରାଗ ।
ରେଣୁକା-ବ. ପରଶୁରାମଙ୍କର ମାତା ।
ରେତଃ-ବ. ଶୁକ୍ର, ବୀର୍ଯ୍ୟ ।
ରେଫ- ବ.ର, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ।
ରେବତୀ-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ରେବା-ବ. ନର୍ମଦାନଦୀ ।
ରେସମ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) କୌଶେୟ ବସ୍ତ୍ର ।
ରୈଖିକ-ବଂ. (ରେଖା-ଇକ) ରେଖାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରୋଇବା-କ୍ରି. (ରୋପଧାତୁରୁ) ରୋପଣ କରିବା, କ୍ଷେତ୍ରେ ଗଛ ପୋତିବା ।
ରୋକଡ଼-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ଜମା ଖରଚ ।
ରୋଗ-ବ. (ରୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟାଧି ।
ରୋଗଘ୍ନ-ବଂ. (ରୋଗ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗନାଶକ ।
ରୋଗୀ-ବ. (ରୋଗ-ଇନ୍) ପୀଡିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ମଲୁ ।
ରୋଚକ-ବଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ରୁଚିକାରକ ।
ରୋଚନ-ବଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରୁଚିକାରକ;
ରୋଚନା-ବ. ଗୋରୋଚନା । [କାନ୍ତିପ୍ରଦ ।

ରୋଚିଷ୍ମ-ବିଂ. କାନ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ।

ରୋଜଗାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାର୍ଜନ ।

ରୋଟେ-ବିଂ. ମୋଟ ।

ରୋଦନ-ବି. (ରୁଦ୍-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ରୁଧ୍-ତୃ) ରୋଧକର୍ତ୍ତା ।

ରୋଧଃ-ବି. ତଟ, କୂଳ ।

ରୋଧ-ବି. (ରୁଧ୍-ଅ) ବାଧା; ଅବରୋଧ ।

ରୋପଣ-ବି. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃକ୍ଷ ପୋତିବା; ସ୍ଥାପନ; ଅର୍ପଣ ।

ରୋପିତ-ବିଂ. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;
[ଅର୍ପିତ ।

ରୋମ-ବି. ଲୋମ, ରୁମ ।

ରୋମ-କୂପ-ବି. ଲୋମମୂଳ ।

ରୋମନ୍ଥ, ରୋମନ୍ଥନ-ବି. ପାକୁଳି ।

ରୋମନ୍ଥକ-ବିଂ. ରୋମନ୍ଥକାରୀ ।

ରୋମଶ-ବିଂ. ଅଧିକ ଲୋମଯୁକ୍ତ ।

ରୋମ-ହର୍ଷଣ-ବି. ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ; ବିଂ. ଲୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।

ରୋମାଞ୍ଚ-ବି. ପୁଲକ, ହର୍ଷରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ।

ରୋମାଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପୁଲକିତ, ଲୋମାଞ୍ଚଯୁକ୍ତ ।

ରୋମୋଦ୍ଗମ-ବି. (ଲୋମ-ଉଦ୍ଗମ) ଲୋମାଞ୍ଚ ।

ରୋରୁଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ରୁଦ୍-ଯଙ୍-ଆନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ

ରୋଲ-ବି. ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।   [ରୋଦନଶୀଳ ।

ରୋଲମ୍ବ-ବି. ଭ୍ରମର ।

ରୋଶନି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଆଲୁଅ ।

ରୋଷ-ବି. (ରୁଷ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।

ରୋଷେଇ-ବି. ରନ୍ଧନ ।   [କନ୍ୟା ।

ରୋହିଣୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ; ନବବର୍ଷବୟସ୍କା

ରୋହିଣୀ-ପତି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ରୋହିତ-ବି. ରୋହିମାଛ ।

ରୌଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅ) ଆତପ; ବିଂ. ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୂପା ।

ରୌରବ-ବି. ନରକ-ବିଶେଷ; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର ।

ଳ, ଲ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ । ଳ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ ବସେ ନାହିଁ ।

ଲଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଯଷ୍ଟି ।

ଲକ୍ଷ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅ) ଶତସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟା ।

ଲକ୍ଷକ-ତ୍ରିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଅକ) ଲକ୍ଷଣା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ପରିଚୟ ।

ଲକ୍ଷଣା-ବି. ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟାର୍ଥବୋଧନୀ ଶକ୍ତି ।

ଲକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. ଦର୍ଶନୀୟ ; ଅନୁଭବନୀୟ ।

ଲକ୍ଷିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ; ଅନୁଭୂତ ।

ଲକ୍ଷ୍ମ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ମନ୍) ଚିହ୍ନ ।   [ଭ୍ରାତା ।

ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ବିଂ. ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ; ବି. ରାମ-

ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଈ) ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ; ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ, ସିନ୍ଧୁସୁତା ; ଶୋଭା; ରାଜଶ୍ରୀ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ବି. ବେଧନାର୍ଥ ଲକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁ; ଚିହ୍ନ ।

ଲଗାଇବା-କ୍ରି. (ଲଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଂଲଗ୍ନ କରିବା;
ପିନ୍ଧିବା; କ୍ଷେପଣ କରିବା । [ବୃକ୍ଷ ।

ଲଗାଣ-ବି. ଏକ; ଏକାଧିକ ଧନ ଅନବରତ

ଲଗାମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଘୋଡାର ବାଗ ।

ଲଗୀ-ବି. ଜଗୀ, ଅଙ୍କୁଡି ।

ଲଗୁଡ଼-ବି. ଯଷ୍ଟି ।

ଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ଲଗ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ; ବି. ମେଷାଦି ରାଶିର ଉଦୟକାଳ ; ବିବାହର ଶୁଭକାଳ ।

ଲଘିମା-ବି. (ଲଘୁ-ଇମନ୍) ଲଘୁତା, ହାଲୁକା-ପଣ; ଅଗୌରବ ।

ଲଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଇଷ୍ଠ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଈୟସ୍) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୁ-ବିଂ. ହାଲୁକା ; ଅଳ୍ପ ; ସାମାନ୍ୟ ; ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ । [ବସ୍ତ; ହାଲୁକାପଣ ।

ଲଘୁତା, ଲଘୁତ୍ୱ, ଲାଘବ-ବି. ଅଳ୍ପ ଭାର-

ଲଘୁ-ହସ୍ତ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରହସ୍ତ ।

ଲଘୁକରଣ-ବି. ଗଣିତରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ରାଶିକୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରେ ଓ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀସ୍ଥ ରାଶିକୁ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଲଙ୍କା-ବି. ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପ ।

ଲଙ୍ଗଳ-ବି. ଲାଙ୍ଗଳ, ହଳ ।

ଲଙ୍ଗଳା-ବିଂ. (ନଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ନଙ୍ଗଳା ; ନଗ୍ନ ।

ଲଙ୍ଘନ-ବି. (ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମଣ; ଉପ-

ଲଙ୍ଘିତ-ବିଂ. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ । [ବାସ ।

ଲଜ୍ଜା-ବି. (ଲସ୍ଜ୍-ଅ-ଆ) ଲାଜ, ତ୍ରପା, ବ୍ରୀଡ଼ା ।

ଲଜ୍ଜାଳୁ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ଲଜ୍ଜିତ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଯୁକ୍ତ ।

ଲଞ୍ଜା-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।

ଲଟ-ବି. ପ୍ରମାଦବଚନ; ଦୋଷ ।

ଲଟକାଇବା-କ୍ରି. ଟଙ୍ଗାଇବା ।

ଲଟା-ବି. ଲତା ; ଜଙ୍ଗଲ ।

ଲଟାଇବା-କ୍ରି. ଲତାପରି ମାଡ଼ିବା ।

ଲଟୁ-ବି. ଲଟୁ, ଗୋଲାକାର ଖେଳଣାବିଶେଷ ।

ଲଡୁ-ବି. ମୋଦକକୃତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଲଢ଼ାଇ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।

ଲଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଯୁଦ୍ଧ କରାଇବା ।

ଲଣ୍ଠନ-କାଚନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ-ବିଂ. ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ, ହଇରାଣ ।

ଲଣ୍ଡା-ବିଂ. କେଶହୀନ (ମୁଣ୍ଡ) ; ଶାଖାପତ୍ରହୀନ (ବୃକ୍ଷ) ।

ଲତା-ବି. ଲଟା, ଲତିକା, ବ୍ରତତି ।

ଲଦନ-ବି. ବୋଝ; ଲଦା ହୋଇଥିବା ବୋଝ ।

ଲଦିବା-କ୍ରି. ବୋଝାଇ କରିବା, ବୋଝ ଚଢ଼ା-ଇବା ।

ଲପନ-ବି. (ଲପ୍ ଅନ) ମୁଖ, ବଦନ ।

ଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ; ଉପାର୍ଜିତ ।

ଲବ୍ଧ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ; ବିଚକ୍ଷଣ ।

ଲବ୍ଧି-ବି. (ଲଭ୍-ତି) ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଲଭିବା-କ୍ରି. (ଲଭ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଇବା ।

ଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଲମ୍ପଟ-ବି. (ରମ୍-ଅଟ) କାମୁକ ।

ଲମ୍ପା-ବି. (ଲମ୍ପ୍-ଅ) କ୍ଷୁଧା ।

ଲମ୍ବ-ବିଂ. ଲମ୍ବା, ଦୀର୍ଘ; ଦୋଳାୟମାନ; ବି. ଲମ୍ବମାନ ରେଖା ।

ଲମ୍ବନ-ବି. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଳନ; ଅବଲମ୍ବନ; [ଦ୍ୱାର ।

ଲମ୍ବମାନ-ବିଂ. (ଲମ୍ବ୍-ଆନ) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ଲମ୍ବ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ଲମ୍ବିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା; ଲମ୍ବାଇବା; ଝୁଲାଇବା; ମେଲାଇବା ।

ଲମ୍ବୋଦର-ବି. (ଲମ୍ବ-ଉଦର) ଗଣେଶ ।

ଲମ୍ଭନ-ବି. (ଲଭ୍-ଅନ) ପ୍ରାପଣ ।

ଲମ୍ଭିତ-ବିଂ. ପ୍ରାପିତ ।

ଲୟ-ବି. (ଲୀ-ଅ) ଲୀନ ହେବା; ଧ୍ୟାନ, ପ୍ରଳୟ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟାଦିର ସମାନ କାଳ ।

ଲଲତ୍-ବିଂ. (ଲଲ୍-ଅତ୍) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲଲନ-ବି. (ଲଲ୍-ଅନ) କ୍ରୀଡ଼ା; ଚଳନ ।

ଲଲନା-ବି. (ଲଲ୍-ଅ-ଅନ) ସ୍ତ୍ରୀ; ଉତ୍ତମା ନାରୀ ।

ଲଲନ୍ତିକା-ବି. ନାଭି-ଲମ୍ବିତ ହାର ।

ଲଲାଟ-ବି. କପାଳ, ଭାଲ । [ତିଳକ ।

ଲଲାଟିକା-ବି. ଲଲାଟର ଭୂଷଣ; ଲଲାଟସ୍ଥ

ଲଲାମ-ବି. ଭୂଷଣ; ଲଲାଟ-ଭୂଷଣ ।

ଲଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ-ତ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ; ବି. ବିଳାସ ।

ଲଳିତା-ବି. ଗୋପୀବିଶେଷ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ଲବ-ବି. (ଲୂ-ଅ) କଣିକା; ବିନ୍ଦୁ; ଲେଶ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲବଙ୍ଗ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ।

ଲବଣ-ବି. (ଲୂ-ଅନ) ଲୁଣ; ଦୀପ୍ତି ।

ଲବଣୀ-ବି. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲହୁଣୀ ।

ଲସା-ବି. (ରସଶବ୍ଦଜ) ଗାଢ଼ ପୂଯପାଣି ।

ଲସି-ବି. ଲାଳ, ଦେହରୁ ବାହାରିବା ରସ ।

ଲସୁନ-ବି. ରସୁଣ ।

ଲସ୍କର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସୈନ୍ୟ; ଜାହାଜ-ଖଲାସି ।

ଲହକା-ବିଂ. ସହଜରେ ନମନୀୟ, ଯାହା ସହଜରେ ନଇଁଯାଏ ।

ଲହରୀ-ବି. ଲହଡ଼ୀ, ତରଙ୍ଗ ।

ଲାଉ-ବି. (ଅଲାବୁଶବ୍ଦଜ) ଅଲାବୁ ଫଳ ।

ଲାକ୍ଷଣିକ-ବିଂ. ଲକ୍ଷଣସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଲକ୍ଷଣାଦ୍ୱାରା [ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଲାକ୍ଷା-ବି. ଲାଖ, ଜଉ ।

ଲାକ୍ଷା-ତରୁ-ବି. ପଳାଶ ବୃକ୍ଷ ।

ଲାକ୍ଷାରସ-ବି. ଅଲତା ।

ଲାଖରାଜ-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ନିଷ୍କର ।

ଲାଗି-ଅ. ନିମିତ୍ତ; ବିଂ. ଲୋଭ କରଯାଇଥିବା ।

ଲାଗିବା-କ୍ରି. ସଂଲଗ୍ନ ହେବା; ମିଳିବା; ଅନୁବନ୍ଧ ହେବା; ଶତ୍ରୁତା କରିବା ।

ଲାଘବ-ବି. (ଲଘୁ-ଅ) ଲଘୁତା; ନ୍ୟୂନତା ।

ଲାଙ୍ଗଲ-ବି. ହଳ ।

ଲାଙ୍ଗୁଲ, ଲାଙ୍ଗୂଲ-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଡ଼, ଲାଞ୍ଜ ।

ଲାଜ-ବି. ଲଜ୍ଜା; ଖଇ ।

ଲାଜା-ବି. ଲିଆ, ଖଇ ।

ଲାଞ୍ଚ-ବି. ଉତ୍କଚ, ଉତ୍କୋଚ ।

ଲାଞ୍ଛନ-ବି. (ଲାଞ୍ଛ-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ଧ୍ୱଜ ।

ଲାଞ୍ଛିତ-ବିଂ. ଚିହ୍ନିତ ।

ଲାଞ୍ଜି ବ. ଲାଙ୍ଗଳ, ପୁଚ୍ଛ ।
ଲାଟ-ବିଂ. ପୂର୍ଣ୍ଣିତଜ; ମଳିନ । [ହାକିମ ।
ଲାଟ୍-ବ. (ଇଂରାଜୀ ଲର୍ଡ଼ଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଭୁ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଭ-ବ. (ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରାପ୍ତି; ଉପସ୍ଵତ୍ୱ; ଧନ ।
ଲାମ୍ପଟ୍ୟ-ବ. ଲମ୍ପଟତା ।
ଲାଳ-ବ. ଲାଳା, ମୁଖଜାତ ଜଳ ।
ଲାଳନ-ବ. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ସସ୍ନେହ ପାଳନ ।
ଲାଳସା-ବ. (ଲସ୍-ଯଙ୍-ଅ) ବାସନା; ସ୍ପୃହା ।
ଲାଲ୍-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ । [ପାଳିତ ।
ଲାଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅତି ସ୍ନେହେ
ଲାଳିତ୍ୟ-ବ. (ଲଳିତ-ଯ) କୋମଳତା; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାବଣ୍ୟ-ବ. (ଲବଣ-ଯ) ଲବଣତ୍ୱ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାସ-ବ. (ଲସ୍-ଅ) ନୃତ୍ୟ ।
ଲାସକ-ବ. (ଲସ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ନର୍ତ୍ତକ ।
ଲାସିକା-ବ. (ଲସ୍-ଣିଚ୍-ଅକ-ଆ) ନର୍ତ୍ତକୀ ।
ଲାସ୍ୟ-ବ. (ଲସ୍-ଯ) ସ୍ତ୍ରୀନୃତ୍ୟ ।
ଲିଆ-ବ. (ଲାଜାଶବ୍ଦଜ) ଖଇ ।
ଲିଖନ-ବ. (ଲିଖ୍-ଅନ) ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ ।
ଲିଖିତ-ବ. (ଲିଖ୍-ତ) ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲେଖା ହୋଇଥିବା । [ଶିବଲିଙ୍ଗ ।
ଲିଙ୍ଗ-ବ. (ଲିଙ୍ଗ-ଅ) ଚିହ୍ନ; ପୁରୁଷ ଚିହ୍ନ;
ଲିଙ୍ଗ-ବୃତ୍ତି-ବ. ଶିବକାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମ-ଚିହ୍ନଧାରୀ ।
ଲିପି-ବ. (ଲିପି-ଇ) ଅକ୍ଷର; ପତ୍ର ।
ଲିପି-କାର-ବ. ଲେଖକ ।

ଲିପି-ବଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲିଖିତ ।
ଲିପିବା, ଲେପିବା-କ୍ରି. ଲେପନ କରିବା ।
ଲିପ୍ତ-ବିଂ. (ଲିପ୍-ତ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲିପ୍ସା-ବ. (ଲଭ୍-ସନ୍-ଆ) ଲାଭେଚ୍ଛା, ସ୍ପୃହା ।
ଲିପ୍ସୁ-ବିଂ. ଲାଭେଚ୍ଛୁ ।
ଲିହିବା-କ୍ରି. (ଲିହଧାତୁରୁ) ଲେହିବା ।
ଲୀଢ଼-ବିଂ. (ଲିହ୍-ତ) ଚାଟିବା ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ୱାଦିତ ।
ଲୀନ-ବିଂ. (ଲୀ-ତ) ଲୟ-ପ୍ରାପ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲୀଳା-ବ. (ଲୀ-ଲା) ବିଳାସ; କ୍ରୀଡ଼ା; ଦୈବ-ବିଧାନ ।
ଲୁକ୍କାୟିତ-ବିଂ. ଗୋପନେ ରକ୍ଷିତ; ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ଲୁଗା-ବ. ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୁଚାଇବା-କ୍ରି. ଗୁପ୍ତ ରଖିବା; ଘୋଡ଼ାଇବା ।
ଲୁଚ୍ଏ-ବ. ଗୁଡ଼ାଏ ।
ଲୁଚିବା-କ୍ରି. ଛପି ରହିବା । [କରିବା ।
ଲୁଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଣ୍ଟ୍ଧାତୁରୁ) ବଳପୂର୍ବକ ହରଣ
ଲୁଣ-ବ. ଲବଣ ।
ଲୁଣିଆ-ବିଂ. ଲବଣ ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ।
ଲୁଣ୍ଟନ-ବ. (ଲୁନ୍ଟ୍-ଅନ) ଅପହରଣ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବ. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ଅନ) ଭୂମିରେ ଲୋଟିବା; ପରଦ୍ରବ୍ୟହରଣ । [ଗଡ଼ାଗଡ଼ି; ଅପହୃତ ।
ଲୁଣ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ତ) ଭୂମିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ବା
ଲୁଣ୍ଠା-ବ. ଲୁଣ୍ଠାବଣ୍ଡା । ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ଲୁପ୍ତ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ତ) ଲୋପ-ପ୍ରାପ୍ତ; ନଷ୍ଟ;
ଲୁଳିତ-ବିଂ. ଦୋଳିତ ।

ଲୁବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲୁଭ୍-ତ) ଲୋଭୀ ।
ଲୁବ୍ଧକ-ବି. ବ୍ୟାଧ ।
ଲୁହ-ବି. ଅଶ୍ରୁ, ଲୋତକ ।
ଲୁହା-ବି. ଲୌହ ।
ଲୂତା-ବି. ମାକଡ଼ସା
ଲୂତା-ତନ୍ତୁ-ବି. ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ।
ଲୂନ-ବିଂ. (ଲୂ-ତ) ଛିନ୍ନ । [ବାହୁଡ଼ିବା ।
ଲେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ-ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା,
ଲେଖକ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅକ) ଲିପିକର; ରଚକ ।
ଲେଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖିବାର ଲୁହାକଲମ; ଲେଖିବା ।
ଲେଖନୀ-ବି. କଲମ । [ଲିଖିତ ରଚନା ।
ଲେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ରେଖା; ଲିଖନ;
ଲେଖ୍ୟ-ବିଂ. ଲିଖନ-ଯୋଗ୍ୟ ; ବି. ଲିଖିତ ପତ୍ରାଦି ; ଦଲିଲ ଦସ୍ତାବିଜ ।
ଲେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଛୋଟା ।
ଲେଞ୍ଜିରି-ବି. ଅଳିଅ; ଚକ୍ଷୁର କ୍ଳେଦ ।
ଲେପ-ବି. (ଲିପ୍-ଅ) ଲେପନ-ସାମଗ୍ରୀ ; ପ୍ରଲେପ ; ତୂଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ।
ଲେପନ-ବି. (ଲିପ୍-ଅନ) ଲେପିବା ।
ଲେମ୍ବୁ-ବି. ନାରଙ୍ଗ, ଟଭା, କାଗଜପ୍ରଭୃତି ଫଳ ।
ଲେଲିହାନ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ବାରମ୍ବାର ଲେହନକାରୀ ।
ଲେଶ-ବି କଣା, କଣ୍; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।
ଲେହ-ବି. (ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଲେହନ-ବି. (ଲିହ୍-ଅନ) ଚାଟିବା ।
ଲେହି-ବି. ମଣ୍ଡପଠା ।
ଲେହ୍ୟ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯ) ଚାଟିବାଯୋଗ୍ୟ ।
ଲୋକ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ଭୁବନ ।
ଲୋକ-ଚକ୍ଷୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଲୋକନ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ଲୋକ-ପାଳ-ବି. ପୂର୍ବଦେଶାଦି ଅଷ୍ଟ ଦିକ୍ପାଳ ।
ଲୋକାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ପରଲୋକଗତ, ମୃତ ।
ଲୋକାରଣ୍ୟ-ବି.(ଲୋକ-ଅରଣ୍ୟ)ବହୁଜନତା ।
ଲୋକୋତ୍ତର-ବିଂ. (ଲୋକ-ଉତ୍ତର) ଅଲୌକିକ; ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଲୋଚନ-ବି. (ଲୋଚ୍-ଅନ) ନୟନ, ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଆଲୋଚନା ।
ଲୋଛା-ବିଂ. ଲମ୍ପଟ ।
ଲୋଟା-ବି. ଢାଳ ।
ଲୋଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଠ୍ ଧାତୁରୁ) ଗଡ଼ିବା ।
ଲୋଡ଼ା-ବିଂ. ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।
ଲୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଖୋଜିବା ।
ଲୋତକ-ବି. ଅଶ୍ରୁ ।
ଲୋପ-ବି. (ଲୁପ୍-ଅ) ତିରୋଧାନ; ନାଶ ।
ଲୋଭ-ବି. (ଲୁଭ୍-ଅ) ଲାଳସା; ଆକାଂକ୍ଷା ।
ଲୋଭନ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ ।
ଲୋଭନୀୟ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ; ସ୍ପୃହଣୀୟ ।
ଲୋଭୀ-ବିଂ. ଲୋଲୁପ, ଲୁବ୍ଧ ।
ଲୋମ-ବି. ଦେହର ରୋମ ।
ଲୋମଶ-ବିଂ. ବହୁଲୋମବିଶିଷ୍ଟ ।

ଲୋମ-ହର୍ଷଣ-ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।

ଲୋମାଞ୍ଚ-ବି. ରୋମାଞ୍ଚ ।

ଲୋଲ-ବିଂ. ଚଞ୍ଚଳ; ଶିଥିଳ; ସତୃଷ୍ଣ ।

ଲୋଲୁପ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅତି ଲୋଭୀ ।

ଲୋଷ୍ଟ, ଲୋଷ୍ଟ୍ରୁ-ବି. ଢେଲା ।

ଲୋହ-ବି. ଲୌହ; ଶୋଣିତ ।

ଲୋହ-କାର-ବି. କମାର ।

ଲୋହି-ବି. ଲୋମ-ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।

ଲୋହିତ-ବିଂ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲଯୁକ୍ତ ।

ଲୌକିକ-ବିଂ. (ଲୋକ-ଇକ) ଲୋକସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସାଂସାରିକ; ଲୋକ-ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ ।

ଲୌଲ୍ୟ-ବି. (ଲୋଲ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ଲୋଭ ।

ଲୌହ-ବି. ଲୁହା । [ନଦ ।

ଲୌହିତ୍ୟ-ବି. (ଲୋହିତ-ଯ) ଲାଲ; ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର

ବ (ଅନ୍ତଃସ୍ଥ)

ବ-ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନତ୍ରିଂଶ ଅକ୍ଷର ।

ବଂଶ-ବି. କୁଳ; ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।

ବଂଶ-ଧର-ବିଂ. (ବଂଶ-ଧୃ-ଅ) କୁଳରକ୍ଷକ ।

ବଂଶ-ଲୋଚନ-ବି. ବଂଶର ପବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ବଂଶାନୁକ୍ରମ-ବି. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମ ।

ବଂଶାନୁଚରିତ-ବି. ବଂଶର ବିବରଣ ।

ବଂଶାବଳୀ-ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ନାମାବଳୀ ।

ବଂଶୀ-ବି. ବେଣୁ, ମୁରଲୀ ।

ବଂଶୀ-ଧର-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବକ-ବି. ବଗପକ୍ଷୀ ।

ବକ-ବୃତ୍ତି-ବିଂ. ବକପରି କପଟଭାବରେ ଯେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ; ବଞ୍ଚକ ।

ବକମ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କାଠ ।

ବକରା-ବି. ଛାଗ ।

ବକରୀ-ବି. ଛାଗୀ ।

ବକଲ-ବି. (ବଲ୍କଲଶବ୍ଦଜ) ଗଛର ଛାଲ ।

ବକବା-କ୍ରି. ଅନର୍ଥକ କହିବା ।

ବକୁଆ-ବିଂ. ବାଚାଳ ।

ବକୁଳ-ବି. ବଉଳଗଛ ।

ବକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବଚ୍-ତବ୍ୟ) କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ବକ୍ତା-ବି. (ବଚ୍-ତୃ) ବାକ୍‌ପଟୁ ଲୋକ ।

ବକ୍ତୃତା-ବି. (ବକ୍ତୃ-ତା) ଭାଷଣ; ମୌଖିକ

ବକ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଖ, ବଦନ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।

ବକ୍ର-ବିଂ. (ବଙ୍କ୍-ର) ବଙ୍କା, କୁଟିଳ ।

ବକ୍ରୋକ୍ତି-ବି. (ବକ୍ର-ଉକ୍ତି) ଶ୍ଳେଷବାକ୍ୟ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।

ବକସିସ୍-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପାରିତୋଷିକ ।

ବକ୍ଷଃ-ବି. ଉରଃସ୍ଥଳ ।

ବକ୍ଷୋଜ-ବି. (ବକ୍ଷଃ-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତନ ।

ବକ୍ଷ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ବଚ୍-ସ୍ୟମାନ) ଯାହା ବୋଲି-

ବଖରା-ବି. ବାଣ୍ଟ; କୋଠରୀ । [ଯିବ ।

ବଖାଣିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା; ପ୍ରଶଂସା

ବଗଡ଼-ବିଂ. ଜାରଜ; ଅଶ୍ଳୀଲ । [କରିବା ।

ବଗଡ଼ା—ଦେ. ମୋଟା (ସ୍ଥୂଳ ବା ସ୍ୱର) ।
ବଗଳା—ବି. ଦେବୀବିଶେଷ ।
ବଗିଚ୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଭୋଟା, ଉଦ୍ୟାନ ।
ବଗୀ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଘୋଡାଗାଡି ।
ବଗୁଲି—ବି. ମାଈବଗ ।
ବଘାର—ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଘୃତ ମସଲାଦି ନିକ୍ଷେପ ।
ବଙ୍କା—ଦେ. ବକ୍ର ।
ବଙ୍କ୍ଷଣ—ବି. ଉରୁସନ୍ଧି ।
ବଙ୍ଗ—ବି. ବଙ୍ଗଳାପ୍ରଦେଶ; ରଙ୍ଗନାମକ ଧାତୁ ।
ବଙ୍ଗଳା—ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ; ଏକପ୍ରକାର ଘର ।
ବଚ—ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଚନ, ବଚଃ—ବି. କଥା, ଉକ୍ତି । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ବଚସ୍ୟ—ବିଂ. (ବଚ-ଅସ୍ୟ) କଥ୍ୟାସ୍ଥ; ନିନ୍ଦ-
ବଚସ୍କର—ବିଂ. (ବଚଃ-କୃ-ଅ) ଆଜ୍ଞାବହ ।
ବଛା—ବିଂ. ବାଛିବା ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ।
ବଜରା—ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ ନୌକା ।
ବଜାର—ବି. ପଣ୍ୟ-ବିକ୍ରୟ-ସ୍ଥାନ ।
ବଜାରୀ—ବିଂ. ଅଶିଷ୍ଟ, ଅଭଦ୍ର । [କଠିନ ।
ବଜ୍ର—ବି. (ବଜ୍-ର) କୁଳିଶ; ହୀରା; ବିଂ. ଅତି
ବଜ୍ରୀ—ବି. (ବଜ୍ର-ଇନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର । [ଶୃଗାଳ ।
ବଞ୍ଚକ—ବିଂ. (ବନ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ; ବି.
ବଞ୍ଚନା—ବି. (ବନ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।
ବଞ୍ଚିତ—ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ ।
ବଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ଜୀଇବା ।
ବଞ୍ଜୁଳ—ବି. ଅଶୋକବୃକ୍ଷ; ବେତଗଛ ।

ବଟ—ବି. ବରଗଛ । [ଖଣ୍ଡାଦି ।
ବଟଖରା—ବି. ତୌଲର ପରିମାପକ ପ୍ରସ୍ତର-
ବଟା—ବି. ଟଙ୍କା ପ୍ରଭୃତି ଭଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ଦେୟ ପଇସା; କଳଙ୍କ; ପାନବଟା ।
ବଟାଇବା—କ୍ରି. ପଠାଇବା ।
ବଟାଳି—ବି. ବଢେଇଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବଟିକା, ବଟୀ—ବି. ଔଷଧ-ବଡ଼ୀ ।
ବଟୁ—ବି. ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବାଳକ ।
ବଟୁଆ—ବି. ପାନ ଗୁଆ ପ୍ରଭୃତି ରଖିବାର ଲୁଗାଥଳୀ । [ଲୋଟା ।
ବର୍ତ୍ତୁଳ—ବି. (ବର୍ତ୍ତୁଳଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଦାର୍ଥ
ବଡ଼—ଦେ. ବୃହତ୍, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ବଡ଼ବା—ବି. ଘୋଟକୀ; ସମୁଦ୍ରଘୋଟକୀ ।
ବଡ଼ଭି—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା ।
ବଡ଼ା—ବି. ପୋଡିବାର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ବଡ଼ାଇ—ବି. ବଡ଼ପଣ; ଗର୍ବ ।
ବଡ଼ି—ବି. (ବଟୀ-ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲି ।
ବଡ଼ିଶ—ବି. ବନଶୀ । [ବ୍ରତକର୍ମ ।
ବଡ଼ୁ—ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାର,
ବଢ଼ା—ବି. ମୁଣ୍ଡିବା ପାଦ-ବିଶେଷ ।
ବଢ଼ି—ବି. ଜଳ-ପ୍ଲାବନ, ବନ୍ୟା ।
ବଢ଼ିବା—କ୍ରି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା; ସମୃଦ୍ଧ ହେବା ।
ବଣ—ଦେ. ଅରଣ୍ୟ ।
ବଣା—ଦେ. ବନ୍ୟ; ବି. ଗୁଡ ରଖିବାର ମାଠିଆ ।
ବଣି—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ବଣୁଆ-ବିଂ. ବନବାସୀ ।

ବଣ୍ଟନ-ବି. (ବଣ୍ଟ୍-ଅନ) ବାଣ୍ଟିବାକାର୍ଯ୍ୟ; ବିଭାଗ ।

ବତକ-ବି. କୁଳହଂସ ।

ବତା-ବି. ଚିକ୍କଣ ବାଉଁଶ ।

ବତାଇବା-କ୍ରି. ଶିଖାଇଦେବା; କହିଦେବା ।

ବତାସ-ବି. (ବାତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଳ ପବନ ।

ବତି-ବି. (ବର୍ତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ସଳିତା; ମହମବତି ।

ବତିଶ-ବିଂ. ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍ ସଂଖ୍ୟା ।

ବତୁରିବା-କ୍ରି. ଜଳସିକ୍ତ ହେବା ।

ବତ୍-ଅ. ତୁଲ୍ୟ, ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ।

ବତ୍ସ-ବି. ସନ୍ତାନ (ସ୍ନେହସୂଚକ); ବାଛୁରି ।

ବତ୍ସ-ତରୀ-ବି. ବାଛୁରୀ ।

ବତ୍ସର-ବି. (ବସ୍-ସର) ବାରମାସ, ବର୍ଷ ।

ବତ୍ସଳ-ବିଂ. (ବତ୍ସ-ଳ) ସ୍ନେହ-ଯୁକ୍ତ ।

ବଥ-ବି. ବ୍ରଣ-ବିଶେଷ ।

ବଥା-ବି. (ବ୍ୟଥାଶବ୍ଦଜ) ପୀଡ଼ା, ବେଦନା ।

ବଦ୍-ବିଂ. (ଫାର୍ସୀ) ମନ୍ଦ ।

ବଦନ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ) ମୁଖ ।

ବଦର-ବି. ବରକୋଳି ।

ବଦଳ-ବି. (ଆରବୀରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ପରିବର୍ତ୍ତେ ।

ବଦଳାଇବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବା ।

ବଦଳି-ବି. ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ବଦଳିବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ।

ବଦାନ୍ୟ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଅନ୍ୟ) ଦାନଶୀଳ ।

ବଦି-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅପବାଦ ।

ବଧ-ବି. (ବଧ୍-ଅ) ନାଶ, ଘାତ, ହନନ ।

ବଧାଇ / ବଧେଇ } ବି. ପାରିତୋଷିକ ।

ବଧୂ-ବି. (ବହ୍-ଊ) ନବବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ; [ପୁତ୍ରବଧୂ ।

ବଧୂଟୀ-ବି. ବାଳିକା ବଧୂ ।

ବଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବଧ୍-ଯ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।

ବନ-ବି. (ବନ୍-ଅ) ଅରଣ୍ୟ; କୁଞ୍ଜ ।

ବନ-ଚର-ବିଂ. ବନବାସୀ, ଅରଣ୍ୟସ୍ଥ ।

ବନଜ-ବିଂ. (ବନ-ଜନ୍-ଅ) ବନଜାତ ।

ବନ-ଦେବତା-ବି. ବନର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବତା ।

ବନ-ମାଳା-ବି. ଆଜାନୁଲମ୍ବିତ ମାଳା ।

ବନମାଳୀ-ବି. (ବନ-ମାଳା-ଇନ୍) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବନସ୍ତ-ବି. ବନ, ଅରଣ୍ୟ ।

ବନସ୍ପତି-ବି. (ବନ-ପତି) ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷ ।

ବନା / ବନାନ } ବି. (ବର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ଶୃଙ୍ଖଳରୂପେ କହିବା; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର ଯୋଗ ।

ବନାଇବା-କ୍ରି. ନିର୍ମାଣ କରିବା. ଗଢ଼ିବା ବାନ୍ଧିବା ।

ବନାତ-ବି. ଊର୍ଣ୍ଣାନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ବନିତା-ବି. ନାରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ବନିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟଞ୍ଜନ ର ସ୍ୱର ଯୋଗ କରିବା । [ପାଠିଆସିବା ।

ବନୀ-ବି. ବନ ।

ବନ୍ଦ-ବିଂ. ଅଟକ; ମୁଦା ।

ବନ୍ଦନ / ବନ୍ଦନା } ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରଣାମ; ସ୍ତୁତି-ଗାନ; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ବନ୍ଦନୀୟ-ବଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ସ୍ତବନୀୟ, ପୂଜ-
ନୀୟ ।

ବନ୍ଦର-ବ. ସମୁଦ୍ରକୂଳସ୍ଥ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ; ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟ କରି-ବାର ସ୍ଥାନ । [କରିବା ।

ବନ୍ଦାଇବା-କ୍ରି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁରୁ) ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

ବନ୍ଦାପନା-ବ. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁଜ) ମଙ୍ଗଳାର୍ଚ୍ଚନା ।

ବନ୍ଦାରୁ-ବ. (ବନ୍ଦ୍-ଆରୁ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।

ବନ୍ଦୀ-ବ. (ବନ୍ଦ୍-ଇ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ; କଏଦୀ ।

ବନ୍ଦୀ-ଶାଳା-ବ. କାରାଗାର ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବନ୍ଦ୍ୟ-ବଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଯ) ବନ୍ଦନୀୟ । [ଶୟ ।

ବନ୍ଧ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସେତୁ; ବନ୍ଧହୁଡ଼; ଜଳା-

ବନ୍ଧନ-ବ. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା ।

ବନ୍ଧା }
ବନ୍ଧକ } ବ. ଋଣାର୍ଥ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁକ-ବ. ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର, କମାଣ ।

ବନ୍ୟ-ବଂ. (ବନ-ଯ) ଜଙ୍ଗଲି ; ଆରଣ୍ୟ ।

ବନ୍ୟା-ବ. (ବନ-ଯ-ଆ) ନଦୀବଢ଼ି; ଜଳପ୍ଳାବନ ।

ବପନ-ବ. (ବପ୍-ଅନ) ବୀଜବୁଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ; କ୍ଷୌରକାର୍ଯ୍ୟ ; ବିସ୍ତାର ବା ଲୁଗାବୁଣିବା ।

ବପୁ-ବ. ଦେହର ବଳ ।

ବପୁଃ-ବ. (ବପ୍-ଉସ୍) ଶରୀର ; ପ୍ରଶସ୍ତ ଆକୃତି ।

ବପୁଷ୍ମାନ୍-ବଂ. (ବପୁଃ-ମତ୍) ପ୍ରଶସ୍ତଶରୀର ।

ବପ୍ତା-ବ. (ବପ୍-ତୃ) ବପନକାରୀ, ବପ୍ତା; କୃଷକ ।

ବପ୍ର-ବ. (ବପ୍-ର) କ୍ଷେତ୍ର ; ତଟ ; ସାନୁ ; ପ୍ରାଚୀର । [ମୃତ୍ତିକା ଖନନ ।

ବପ୍ର-କ୍ରୀଡ଼ା-ବ. ବୃଷଭାଦିଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାଦି ଦ୍ୱାରା

ବମନ-ବ. (ବମ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଗିରଣ, ବାନ୍ତି ।

ବମନୀୟ-ବଂ. (ବମ୍-ଅନୀୟ) ବମନଯୋଗ୍ୟ ।

ବୟଃ-ବ. ବୟସ, ଗତଜୀବନକାଳ; ଯୌବନ;

ବୟଃ-ସନ୍ଧି-ବ. ଯୌବନାବସ୍ଥା । [ପକ୍ଷୀ ।

ବୟସ୍ୟ-ବ. (ବୟସ୍-ଯ) ସମବୟସ୍କ; ସଖା ।

ବୟସ୍ୟା-ବ. ସଖୀ ।

ବର-ବ. (ବୃ-ଅ) ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଇଷ୍ଟ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା; ପତି; ବଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଖାସ୍ତ-ବଂ. ପଦଚ୍ୟୁତ । [କାଠ ।

ବରଗା-ବ. କୋଠା ଘରର ଛଡ଼ିମଧ୍ୟସ୍ଥ ସରୁ-

ବରଗିବା-କ୍ରି. ପଠାଇବା; ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ବରଜ-ବ. ପାନ କ୍ଷେତ ।

ବରଜୀ-ବ. ତାମ୍ବୂଲ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବରଟ-ବ. ରାଜହଂସ ।

ବରଟା-ବ. ରାଜହଂସୀ ।

ବରଡ଼ା-ତାଳ-ବାହୁଙ୍ଗା । [ବେଷ୍ଟନ ।

ବରଣ-ବ. (ବୃ-ଅନ) ବିବାହନିମିତ୍ତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା;

ବରଣୀୟ-ବଂ. (ବୃ-ଅନୀୟ) ବରଣଯୋଗ୍ୟ ; ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଣ୍ଡ-ବ. (ବୃ-ଅଣ୍ଡନ୍) ବରଣ୍ଡା । [ପ୍ରଦ ।

ବରଦ-ବଂ. (ବର-ଦା-ଅ) ବରପ୍ରଦ, ଅଭୀଷ୍ଟ-

ବରଦା-ବଂ. ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାୟିନୀ ।

ବରଫ-ବି. ତୁଷାର ; ଶୀତରେ ଘନୀଭୂତ ଜଳ ।

ବରବର୍ଣ୍ଣିନୀ-ବି°. (ବର-ବର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍-ଈ) ସୁନ୍ଦରୀ ।

ବରଷ-ବି. ବର୍ଷ ।

ବରାକ-ବି°. ଦରିଦ୍ର, ଦୀନ ।

ବରାଟକ, ବରାଟିକା-ବି. କଉଡ଼ି ।

ବରାତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମାନର ବୃତ୍ତି; କର୍ମଫଳ-ଭୋଗ ।

ବରାରୋହା-ବି. (ବର-ଆରୋହ-ଆ) ସୁନ୍ଦରସ୍ତ୍ରୀ ।

ବରାହ-ବି. ବାରହା; ବନ୍ୟଶୂକର ।

ବରିଷ୍ଠ-ବି°. (ଉରୁ-ଇଷ୍ଠ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ବରୀୟାନ୍-ବି°. (ଉରୁ-ଈୟସ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ।

ବରୁଣ-ବି. (ବୃ-ଉନ) ଜଳରାଶିର ଅଧିଦେବତା; ପଶ୍ଚିମଦିକ୍ପାଳ ।

ବରୁଣାନୀ-ବି. ବରୁଣ-ପତ୍ନୀ ।

ବରୁଥ-ବି. (ବୃ-ଉଥ) ବର୍ମ, ସାଞ୍ଜୁ ।

ବରୁଥିନୀ-ବି. (ବରୁଥ-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ।

ବରେଣ୍ୟ-ବି°. (ବୃ-ଏନ୍ୟ) ବରଣୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍କର-ବି. ବକରା, ଛାଗଳ ।

ବର୍ଗ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ; ସଜାତୀୟ ଦଳ; ଗଣ; ପ୍ରକରଣ; ଦୁଇ ସମରାଶିର ଗୁଣଫଳ ।

ବର୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ସମାନ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ।

ବର୍ଗମୂଳ-ବି. ଆପଣାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିତ ରାଶିର ମୂଳ ବା ସେହି ରାଶି । " × " ର ବର୍ଗମୂଳ " ।

ବର୍ଗୀୟ-ବି°. ବର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବର୍ଚ୍ଚଃ-ବି. ତେଜଃ ; ବାନ୍ତ ।

ବର୍ଚ୍ଛା-ବି. ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ; ଫାର୍ସୀ ।

ବର୍ଜନ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ବର୍ଜନୀୟ-ବି°. (ବୃଜ୍-ଅନୀୟ) ତ୍ୟାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବର୍ଜିତ-ବି°. (ବୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ରହିତ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ୍-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଜାତି; ରଙ୍ଗ; ରୂପ; ଯଶଃ; ଅକ୍ଷର ।

ବର୍ଣ୍ଣକ-ବି. ଅଙ୍ଗରାଗ ।

ବର୍ଣ୍ଣନ, ବର୍ଣ୍ଣନା-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ୍-ଅନ, ଆ) ବିବରଣ; ଗୁଣକଥନ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ମାଳା-ବି. କ୍ରମିକ ଅକ୍ଷର-ସମୂହ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ସଙ୍କର-ବି. ମିଶ୍ରଜାତି; ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିବାହ ବା ସଙ୍ଗମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜାତି ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ-ବି°. ବିବୃତ, ବାଖ୍ୟାତ ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବୃତ୍-ଅନ) ବୃତ୍ତି, ଜୀବିକା; ସ୍ଥିତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ-ବି°. (ବୃତ୍-ଆନ) ବିଦ୍ୟମାନ; ଉପ-[ସ୍ଥିତ ।

ବର୍ତ୍ତି-ବି, ବତି, ସଳିତା ।

ବର୍ତ୍ତିତ-ବି°. (ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଣୁ-ବି°. (ବୃତ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ସ୍ଥିତିଶୀଳ ।

ବର୍ତ୍ତୀ-ବି°. ବିଦ୍ୟମାନ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବର୍ତ୍ତୁଳ-ବି°. ଗୋଲାକାର, ବୃତ୍ତ ।

ବର୍ତ୍ମ-ବି. ପଥ, ମାର୍ଗ ।

ବର୍ଦ୍ଧକ-ବି°. (ବୃଧ୍-ଅକ) ବୃଦ୍ଧିକାରକ ।

ବର୍ଦ୍ଧକି-ବି. (ବର୍ଦ୍ଧ-କି) ବଢ଼େଇ, ସୂତ୍ରଧର ।

ବର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧି ; ଉନ୍ନତି ; ବି°. ବର୍ଦ୍ଧକ ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ।

ବର୍ଦ୍ଧିତ-ବି. (ବୃଧ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧପ୍ରାପିତ ; ପୋଷିତ ।

ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବୃଧ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ବର୍ଦ୍ଧନ-ଶୀଳ ।

ବର୍ମ-ବି. (ବୃ-ମନ୍) କବଚ, ସାଞ୍ଜୁ ; କ୍ଷତ୍ରିୟର ଉପାଧି ।

ବର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୃ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍ବର-ବି. ଅତି ଅସଭ୍ୟ ଲୋକ; ନୀଚଜାତି ।

ବର୍ବୁର-ବି. ବବୁର ଗଛ ।

ବର୍ଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ବତ୍ସର; ଦେଶ; ବୃଷ୍ଟି ।

ବର୍ଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ବୃଷ୍ଟି ।

ବର୍ଷା-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ-ଆ) ବୃଷ୍ଟି କାଳ, ପ୍ରାବୃଟ ।

ବର୍ଷାଭୂ-ବି. (ବର୍ଷା-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ଭେକ ।

ବର୍ଷିଷ୍ଠ, ବର୍ଷୀୟାନ୍-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଅତି ବୃଦ୍ଧ ।

ବର୍ଷୋପଳ-ବି. (ବର୍ଷ-ଉପଳ) କରକା, କୁଆପଥର ।

ବର୍ହ-ବି. (ବର୍ହ୍-ଅ) ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛ ।

ବର୍ହି-ବାହନ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର, ଶିଖୀ ।

ବଳ-ବି. (ବଳ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଳକ୍ଷ-ବି. ଶୁକ୍ଳ, ଶ୍ୱେତ ।

ବଳକା-ବି. ପ୍ରୟୋଜନାତିରିକ୍ତ, ଅତିରିକ୍ତ, ଫାଜିଲ ।

ବଳଦ-ବି. ବୃଷ, ଦାମୁଡ଼ି ।

ବଳଭଦ୍ର-ବି. ବଳରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଭ୍ରାତା ।

ବଳଭି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା, ଗୃହ-ଉପରସ୍ଥ ଘର ।

ବଳମ-ବି. ବର୍ଚ୍ଛା, ଶୂଳ ।

ବଳୟ-ବି. ହାତବଳା, କଙ୍କଣ; ମଣ୍ଡଳ ।

ବଳୟିତ-ବି. ବେଷ୍ଟିତ ।

ବଳବତ୍ତା-ବି. (ବଳ-ବତ୍-ତା) ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଳବାନ୍-ବି. (ବଳ-ବତ୍) ସମର୍ଥ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ବଳା-ବି. ବଳୟ ।

ବଳାଇ-ବି. ବିପଦ୍; ଅଶୁଭ ।

ବଳାଇବା-କ୍ରି. ବଳପୂର୍ବକ ସମ୍ମତ କରାଇବା ।

ବଳାକା-ବି. ବକଶ୍ରେଣୀ ।

ବଳାହକ-ବି. ମେଘ; ପର୍ବତ ।

ବଳି-(ବର୍ଗ୍ୟ ବ ଦେଖ) ।

ବଳିବା-କ୍ରି. ଅଧିକ ହେବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ବଳିଶ-ବି. ବଡ଼ିଶ, ବନ୍ଶୀ ।

ବଳିଷ୍ଠ-ବି. ଅତି ବଳବାନ୍ ।

ବଳୀ-ବି. (ବଳ-ଇନ୍) ବଳବାନ୍ ।

ବଳୀକ-ବି. ଘରର ଓଳି ।

ବଳ୍କ, ବଳ୍କଳ-ବି. ବକଳ, ବୃକ୍ଷଛାଲ ।

ବଲ୍ଗନ-ବି. (ବଲ୍ଗ୍-ଅନ) ପ୍ଲୁତଗମନ, ଡେଇଁ ଡେଇଁ ଯିବା ।

ବଲ୍ଗା-ବି. ଲଗାମ; ରଶି ।

ବଲ୍ଗିତ-ବି. ଅଶ୍ୱର ପ୍ଲୁତଗତି ।

ବଲ୍ଗୁ-ବି. ସୁନ୍ଦର ।

ବଲ୍ମୀକ-ବି. ଉଇହୁଙ୍କା ।

ବଲ୍ଲକୀ-ବି. ବୀଣା ।

ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ବଲ୍ଲ-ଅଭ) ପ୍ରିୟ, ଦୟିତ; ବି. ପତି ।

ବଲ୍ଲଭା-ବି. ପ୍ରିୟା ।

ବଲ୍ଲରୀ-ବି. ଲତା; ମଞ୍ଜରୀ ।

ବଲ୍ଲବ-ବ. ଗଉଡ଼, ଗୋପାଳ ।
ବଲ୍ଲୀ-ବ. ଲତା ।
ବଲ୍ଲୁର-ବ. ଗଛତ ଭୂମି, ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁ ।
ବବ-ବ. ଜ୍ୟୋତିଷିକ କରଣବିଶେଷ ।
ବଶ-ବଂ. (ବଶ୍-ଅ) ଅଧୀନ ; ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶତଃ-ଅ. ଅଧୀନତା ହେତୁରୁ ।
ବଶତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶବର୍ତ୍ତୀ-ବଂ. ଅଧୀନ । [ବଶୀଭୂତ ।
ବଶମ୍ବଦ-ବଂ. (ବଶଂ-ବଦ୍-ଅ) ପ୍ରିୟବାଦୀ ;
ବଶିଷ୍ଠ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ, ରଘୁକୁଳ-ଗୁରୁ ।
ବଶୀ-ବଂ. (ବଶ-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ବଶୀକରଣ-ବ. ଅୟତ୍ତୀକରଣ ।
ବଶୀକୃତ-ବଂ. ଅୟତ୍ତୀକୃତ ।
ବଶୀଭୂତ-ବଂ. ଅଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ।
ବଶ୍ୟ-ବଂ. (ବଶ୍-ଯ) ଅଧୀନ ।
ବଶ୍ୟତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଷଟ୍-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତଦାନର ମନ୍ତ୍ର ।
ବଷଟ୍କାର-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତପ୍ରଦାନ ।
ବସଣୀ-ବ. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ବସତ-ବ. (ବସ-ଅତ) ବାସସ୍ଥାନ ।
ବସନ-ବ. (ବସ୍-ଅନ) ବସ୍ତ୍ର ।
ବସନ୍ତ-ବ. (ବସ୍-ଅନ୍ତ) ମଧୁଋତୁ ।
ବସନ୍ତ-ଦୂତ-ବ. କୋକିଳ ।
ବସା-ବ. ମେଦ, ଚର୍ବି । [ମନ୍ଦ ଦେବା ।
ବସାଇବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରାଇବା ; ଭୂୟରେ

ବସିବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରିବା ; ସଂସ୍ଥିତ ହେବା । [ଅଷ୍ଟଦେବତା ।
ବସୁ-ବ. (ବସ୍-ଉ) ଧନ; ରତ୍ନ; ଧ୍ରୁବ ସୋମାଦି
ବସୁଦେବ-ବ. କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ।
ବସୁଧା-ବ. (ବସୁ-ଧା-କ୍ବିପ୍) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁ-ଧାରା-ବ. ଶ୍ରାଦ୍ଧବିଶେଷରେ ଉତ୍ତରେ ଦତ୍ତ ଘୃତ-ଧାରା ।
ବସୁନ୍ଧରା-ବ. (ବସୁ-ଧୃ-ଅ-ଆ) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁମତୀ-ବ. (ବସୁ-ମତ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।
ବସ୍ତା-ବ. ଗଣ୍ଠିର; ଅଖାର ବଡ଼ ଥଳୀ ।
ବସ୍ତି-ବ. ତଳପେଟ; ଗ୍ରାମ ।
ବସ୍ତୁ-ବ. (ବସ୍-ତୁ) ପଦାର୍ଥ; ସତ୍ୟ ।
ବସ୍ତୁତଃ-ଅ. ଯଥାର୍ଥରୂପେ ।
ବସ୍ତ୍ର-ବ. (ବସ୍-ତ୍ର) ବସନ, ଲୁଗା ।
ବସ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ ।
ବହ-ବଂ. (ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବହନ-ବ. (ବହ୍-ଅନ) ବହିବା; ଧାରଣ ।
ବହନ-କ୍ରି. ବଂ. ବେଗେ, ଶୀଘ୍ର ।
ବହନି-ବ. ପ୍ରଥମ ବୟସ ।
ବହନୀୟ-ବଂ. (ବହ୍-ଅନୀୟ) ବହନଯୋଗ୍ୟ ।
ବହମାନ-ବଂ. (ବହ୍-ଆନ) ବହନ୍ତା ।
ବହଳ-ବଂ. ଗାଢ଼, ମୋଟ ।
ବହିଃ-ଅ. ବାହାରେ ।
ବହିଃସ୍ଥ-ବଂ. ବାହାରେ ସ୍ଥିତ ।
ବହି-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ପୁସ୍ତକ ।

ବହିବା-କ୍ରି. ବୋହିବା, ବାୟୁ ବା ସ୍ରୋତର ଗମନ କରିବା । [ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ବହିରିନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ବହିଃ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଭୃତି

ବହିର୍ଭୂତ-ବିଂ. (ବହିଃ-ଭୂ-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ବହିଃ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ବହୁ-ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହୁତ-ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହ୍ନି-ବି. (ବହ୍-ନି) ଅଗ୍ନି । [ପବନ ।

ବା-ଅଂ. ବିତର୍କ, ନିଶ୍ଚୟ, ବିକଳ୍ପସୂଚକ; ବି.

ବାଇ-ବି. (ବାୟୁ ଶବ୍ଦଜ) ବାୟୁବେଗ ।

ବାଇ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧା; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ନର୍ତ୍ତକୀ-ବିଶେଷ ।

ବାଇଗଣ-ବି. (ବାତିଙ୍ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବାର୍ତ୍ତାକୁ ।

ବାଇଗବା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବାଇଶ-ବିଂ. ଦ୍ୱାବିଂଶତି ।

ବାଇଶି-ବି. ଅଶ୍ଲୀଳ ଗାଳି । [ଚେଲ ।

ବାଉଳା-ବିଂ. (ବାତୁଲଶବ୍ଦଜ) ବାତୁଲ;

ବାଉଁଶ-ବି. ବେଣୁ, ବଂଶ ।

ବାଁ-ବିଂ. ବାମ, ସବ୍ୟ । [ସ୍ୱତୀ ।

ବାକ୍-ବି. (ବଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବାଣୀ; ଶବ୍ଦ; ସର-

ବାକୀ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ବାକୁଳି-ବି ଯୁଆଳି ଖେଳା ।

ବାକ୍ୟ-ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବଚନ; କର୍ତ୍ତୃକ୍ରିୟାପଦ-ଯୁକ୍ତ ପଦସମୂହ ।

ବାଖର-ବି. ମଦ୍ୟର ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ବାଗ-ବି. ଘୋଡ଼ାମୁଖର ରଜ୍ଜୁ; ଅଯୁକ୍ତବାକ ।

ବାଗୀଶ-ବିଂ. (ବାକ୍-ଈଶ) ବୃହସ୍ପତି; ଉତ୍ତମ-

ବାଗୁଡ଼ି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ । [ବକ୍ତା ।

ବାଗୁରା-ବି. ମୃଗ ଧରିବା ଜାଲ, ଫାଶ ।

ବାଗୁଲି-ବି. ରଜାଙ୍କର ତାମ୍ବୂଲ-ବାହକ ।

ବାଗ୍ଦଣ୍ଡ-ବି. (ବାକ୍-ଦଣ୍ଡ) ତିରସ୍କାର; ବଚନ-ସଂଯମ ।

ବାଗ୍ଦେବୀ-ବି. (ବାକ୍-ଦେବୀ) ସରସ୍ୱତୀ, ଭାରତୀ ।

ବାଗ୍ମୀ-ବିଂ. (ବାକ୍-ମିନ୍) ବକ୍ତା; ବାକ୍‌ପଟୁ ।

ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ-ବି. (ବାକ୍-ଯୁଦ୍ଧ) ବଚସା ।

ବାଘ-ବି. (ବ୍ୟାଘ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ।

ବାଘି-ବି. ଜଙ୍ଘଉପରସ୍ଥ ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାଘୁଣୀ-ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରୀ ।

ବାଙ୍କ-ବି. ମୋଡ଼; ବିଂ. ବକ୍ର ।

ବାଙ୍ଗର-ବିଂ. ଗେଡ଼ା । [ସାହିତ୍ୟ ।

ବାଙ୍ମୟ-ବିଂ. (ବାକ୍-ମୟ) ବାକ୍ୟମୟ; ବା

ବାଚଂଯମ-ବିଂ. (ବାଚଂ-ଯମ୍-ଅ) ମୌନଭାଷୀ ।

ବାଚକ-ବିଂ. (ବଚ୍-ଅକ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶକ; ବୋଧକ ।

ବାଚନ-ବି. (ବଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ; ପଠନ ।

ବାଚନିକ-ବିଂ. (ବଚନ-ଇକ) ବଚନନିଷ୍ପନ୍ନ । ମୌଖିକ । [ବୃହସ୍ପତି ।

ବାଚସ୍ପତି-ବି (ବାଚସ୍-ପତି) ବାଗ୍ମୀ; ଦେବଗୁରୁ;

ବାଚାଳ-ବିଂ. (ବାଚ୍-ଅଳ) ବାଚାଟ; ଯେ ବେଶୀ ବକେ; ଅସମ୍ବଦ୍ଧ ପ୍ରଳାପୀ ।

ବାଚିକ-ବିଂ. (ବାଚ୍-ଇକ) ବଚନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାଚ୍ୟ-ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ, ଧାତୁର ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଯେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସଶବ୍ଦଜ) ବାଳରୋଗବିଶେଷ; ଘୋଟକଶିଶୁ । [କରିବା ।

ବାଛିବା-କ୍ରି. ପୃଥକ୍ କରି ନେବା, ନିର୍ବାଚନ

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସତରଶବ୍ଦଜ) ଗୋବତ୍ସ ।

ବାଜ-ବି. (ବାଜ୍-ଅ) ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ ।

ବାଜଣା-ବି. ବାଜା, ବାଦ୍ୟ ।

ବାଜ-ପେୟ-ବି. ବୈଦିକ ଯାଗବିଶେଷ ।

ବାଜପେୟୀ-ବି. (ବାଜପେୟ-ଇନ୍) ବାଜପେୟ-ଯାଗକାରୀ ।

ବାଜି-ବି. ଲୁକ୍କକ; ହୁଡ଼ା ।

ବାଜିବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦିତ ହେବା ।

ବାଜୀ-ବି. (ବାଜ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱ ।

ବାଜୁ-ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାଜେ-ବି. ତୁଚ୍ଛ; ଇତର ।

ବାଁଜେଢିଙ୍ଗି-ଶବ୍ଦକାରୀ ଅଳଙ୍କାର ।

ବାଞ୍ଛନୀୟ-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅନୀୟ) ଅଭିଲଷଣୀୟ ।

ବାଞ୍ଛା-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅ) କାମନା, ସ୍ପୃହା ।

ବାଞ୍ଛିତ-ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ତ) ଅଭୀଷ୍ଟ, ଅଭିଲଷିତ ।

ବାଟ-ବି. (ବଟ୍-ଅ) ପଥ; ଭୂମି ।

ବାଟିବା-କ୍ରି. ଶିଳରେ ପେଷିବା ।

ବାଟିକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚା ।

ବାଟୀ-ବି. ଗୃହ; ୨୦ ମାଣ ଭୂମି ।

ବାଟୁଳି-ବି. ମାଟିର ଗୁଳି ।

ବାଟୋଇ-ବି. (ବାଟଶବ୍ଦଜ) ପଥିକ ।

ବାଡ଼-ବି. (ବୃତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷେତ୍ରରକ୍ଷାର୍ଥ ବୃକ୍ଷ-ବଲୟ । [ବାଡବାନଳ ।

ବାଡ଼ବ-ବି. (ବାଡବା-ଅ) ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି;

ବାଡ଼ି-ବି. ଯଷ୍ଟି; ଗୃହସଂଲଗ୍ନ କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚା ।

ବାଡୁଅ-ବି. ଅବିବାହିତ ।

ବାଡ଼େଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା ।

ବାଢ଼ିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପାତ୍ରରେ ଥୋଇବା; ପରଶିବା ।

ବାଣ-ବି. (ବାଣ୍-ଅ) ଶର, ତୀର ।

ବାଣି-ବି. ହେଁସବୁଣିବା ଦଉଡ଼ି । [ବାର ।

ବାଣିଜ୍ୟ-ବି. (ବଣିଜ୍-ଯ) ବଣିଗ୍‌ବୃତ୍ତି; କାର-

ବାଣୀ-ବି. (ବଣ୍-ଇ-ଈ) ବାକ୍ୟ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ବାତ-ବି. (ବା-ତ) ବାୟୁ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାତ ପ୍ରମୀ-ବି. ବାୟୁପରି ଦ୍ରୁତଗାମୀ ମୃଗ ।

ବାତାପି-ବି. ଅସୁରବିଶେଷ; ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ବାତାୟନ-ବି. (ବାତ-ଅୟନ) ଗବାକ୍ଷ, ଅଶ୍ୱ ।

ବାତୁଳ-ବି. (ବାତ ଉଳ) ପାଗଳ ।

ବାତ୍ୟା-ବି. (ବାତ-ଯ-ଆ) ବଳବାନ୍ ବାୟୁ, ତୋଫାନ । [ଗୁରୁଜନର ସ୍ନେହ ।

ବାତ୍ସଲ୍ୟ-ବି. (ବତ୍ସଳ-ଯ) ସାନ ପ୍ରତି ବଡ଼ ବା

ବାଦ-ବି. (ବଦ୍-ଅ) ତର୍କ; ବିଚାର; କଥନ; କଳହ; ଦ୍ୱେଷ । [ବକ୍ତା ।

ବାଦକ-ବି. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବାଦ୍ୟକର;

ବାଦନ-ବି. (ବାଦ-ଅନ) ବଜାଇବା ।

ବାଦରାୟଣ-ବି. ବଦରିକାଶ୍ରମର ମୁନି-ବ୍ୟାସ ।

ବାଦସା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ରାଜା ।

ବାଦାନୁବାଦ-ବି. (ବାଦ-ଅନୁବାଦ) ବାଗ୍-ବିତଣ୍ଡା ।

ବାଦାମ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ବାଦିତ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ବାଦିତ୍ର-ବି. (ବାଦ-ଇତ୍ର) ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ବାଜଣା ।

ବାଦୀ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଇନ୍) ବକ୍ତା, ଫରିୟାଦି ।

ବାଦୁଆ-ବିଂ. ଦ୍ବେଷୀ, ବିରୋଧୀ ।

ବାଦୁଡ଼ି-ବି. ଉଡ଼ନ୍ତା ପ୍ରାଣିବିଶେଷ ।

ବାଦ୍ୟ-ବି. (ବାଦ-ଯ) ବାଜଣା, ବାଜା ।

ବାନପ୍ରସ୍ଥ-ବି. (ବନ-ଅ-ପ୍ରସ୍ଥ) ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନପ୍ରସ୍ଥାନ ବ୍ରତ ।

ବାନର-ବି. (ବନ-ରମ୍-ଅ) ମର୍କଟ, ଶାଖାମୃଗ ।

ବାନା-ବି. ପତାକା ।

ବାନୀର-ବି. ବେତଗଛ ।

ବାନ୍ତ-ବିଂ. (ବମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବାନ୍ତି-ବି. (ବମ୍-ତି) ବମନ, ଉଦ୍ଗୀରଣ ।

ବାପ-ବି. (ବପ୍-ଅ) କ୍ଷୌର ; (ବପ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜନକ । [ଭ୍ରୂଣ ।

ବାପିତ-ବିଂ. (ବପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମୁଣ୍ଡିତ ; ରୁଅ,

ବାପୀ-ବି. ବାମ୍ପୀ, ବୃହତ୍ କୂପ ।

ବାବା-ବି. ପିତା । [ସମ୍ବୋଧନ ।

ବାବୁ-ବି. ଭଦ୍ରଲୋକର ଉପାଧି ; ବାତ୍ସଲ୍ୟ-

ବାମ-ବିଂ. (ବମ୍-ଅ) ବା, ଦକ୍ଷିଣେତର ; ପ୍ରତି-କୂଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ବାମ-ଦେବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବାମା-ବି. ନାରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାମନ-ବିଂ. (ବାମ-ଇ-ଅନ) ଖର୍ବ; ବି. ଖର୍ବା-କୃତି ଲୋକ; ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାରବିଶେଷ ।

ବାମେତର-ବିଂ. (ବାମ-ଇତର) ଦକ୍ଷିଣ ।

ବାମ୍ପୀ-ବି. ବାମ୍ଫି ।

ବାୟବୀୟ-ବିଂ. ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟବ୍ୟ-ବିଂ. (ବାୟୁ-ଯ) ବାୟୁକୋଣ; ବାୟୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟସ-ବି. (ବୟ୍-ଅସ) କାକ ।

ବାୟୁ-ବି. (ବା-ଉ) ବାତ, ପବନ ।

ବାୟୁ-ଭକ୍ଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ବାୟୁ-ସଖ-ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବାର-ବି. ବାସର; ସମୂହ; ପାଳି; ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାରଣ-ବି. (ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହସ୍ତୀ; ନିଷେଧ ।

ବାରନାରୀ-ବି. ବାରବିଳାସିନୀ, ବେଶ୍ୟା ।

ବାରବେଳା-ବି. ଅଶୁଭ ସମୟ ହିନ୍ଦୁଜ୍ୟୋତିଷ-

ବାରମ୍ବାର-ଅ. ପୁନଃପୁନଃ । [ମତେ ।

ବାରାଙ୍ଗନା-ବି. (ବାର-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।

ବାରାଣସୀ-ବି. (ବରଣା-ଅସୀ) କାଶୀ ।

ବାରାନ୍ତର-ବି. (ବାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ସମୟ ;

ବାରି-ବି. ଜଳ । [ଅନ୍ୟ ବାର ।

ବାରିଜ-ବି. (ବାରି-ଜନ-ଅ) ପଦ୍ମ; ଶଙ୍ଖ ।

ବାରିଦ-ବି. (ବାରି-ଦା-ଅ) ଜଳଦ, ମେଘ ।

ବାରିଧି, ବାରିନିଧି — ବି. (ବାରି-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର, ଜଳଧି ।

ବାରି-ବାହ-ବି. ମେଘ ।

ବାରିନ୍ଦ୍ର-ବି. (ବାରି-ଇନ୍ଦ୍ର) ସମୁଦ୍ର ; ବରୁଣ ।

ବାରୁଣୀ-ବି. (ବରୁଣ-ଅ-ଈ) ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ; ବରୁଣଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାରୁଦ-ବି. ସୋରାଗନ୍ଧକ ମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବି. (ବୃତ୍ତ-ଅ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ସମ୍ବାଦ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବହ-ବି. ଦୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଦଲ-ବି. ବାଦଲ; ମେଘ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଷ୍ଣ-ଯ) ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

ବାର୍ଦ୍ଧୁଷିକ-ବି. (ବୃଦ୍ଧି-ଇ-କ) କୁଷୀଦଜୀବୀ ।

ବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବାର-ଯ) ବାରଣୀୟ, ବାରଣଯୋଗ୍ୟ ।

ବାର୍ଷିକ-ବିଂ. (ବର୍ଷ-ଇକ) ବାତ୍ସରିକ ।

ବାର୍ସି-ବି. ବଢ଼େଇର କାଠ ଚାଞ୍ଛିବା ଶସ୍ତ୍ର ।

ବାଲିଶ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାଧାନ, ତକିଆ ।

ବାଲ୍ମୀକି-ବି. (ବଲ୍ମୀକ-ଇ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ବାବଦୂକ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ବାଚାଳ ।

ବାଷ୍ପ }
ବାଷ୍ପ } ବି. (ବା-ସୃକ୍-ପ) ବାମ୍ଫ ; ଅଶ୍ରୁ ।

ବାସ-ବି. (ବସ୍-ଅ) ଗୃହ; ବସ୍ତ୍ର; ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସକ-ବି. ବାସଙ୍ଗ ଗଛ ।

ବାସକ-ସଜ୍ଜା-ବି. ବେଶଭୂଷାଯୁକ୍ତା ନାୟିକା ।

ବାସନ-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍ ଅନ) ସୁଗନ୍ଧୀକରଣ ; ପାତ୍ର । [ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସନା-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଆଶା;

ବାସନ୍ତ-ବିଂ. (ବସନ୍ତ-ଅ) ବସନ୍ତ ଋତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାସନ୍ତୀ-ବି. (ବସନ୍ତ-ଅ-ଈ) ନବମଲ୍ଲିକା ; ଦୁର୍ଗା ।

ବାସର-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅର) ଦିବସ; ବିବାହ-ସନ୍ଧିର ଶୟ୍ୟାଗୃହ ।

ବାସବ-ବି. (ବସୁ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବାସି-ବିଂ. ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ । [ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ।

ବାସିତ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ;

ବାସିନ୍ଦା-ବିଂ. (ପାର୍ଶୀ) ବାସକାରୀ ।

ବାସୀ-ବିଂ. (ବସ-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବାସୁ-ବି. (ବସ୍ ଉ) ସର୍ବଭୂତବାସୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ବାସୁକି-ବି, (ବସୁ-କ-ଇ) ସର୍ପରାଜ ।

ବାସୁଙ୍ଗା-ବି. କଦଳୀ-ବାଉଙ୍ଗା ।

ବାସୁଦେବ-ବି. (ବସୁଦେବ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବାସ୍ତରି-ବିଂ. ଦ୍ୱିସପ୍ତତି ।

ବାସ୍ତବ }
ବାସ୍ତବିକ } ବିଂ. (ବସ୍ତୁ-ଅ, ଇକ) ପ୍ରକୃତ, ଯଥାର୍ଥ ।

ବାସ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତବ୍ୟ) ବାସଯୋଗ୍ୟ ।

ବାସ୍ତୁ-ବି. (ବସ-ତୁ) ଗୃହ ।

ବାସ୍ତୁରୀ-ବିଂ. ବାରବୁଲା । [ବହୁକର୍ଣ୍ଣ ।

ବାହକ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସାରଥି; ବିଂ.

ବାହନ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଯାନ; ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ନୌକା ପ୍ରଭୃତି ।

ବାହା-ବି. (ବାହୁଶବ୍ଦଜ) ଭୁଜ ।

ବାହା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।

ବାହାଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ବାହାନା–ବ. ଛଳନା ।

ବାହାପିଆ–ବ°. ଦୁଃସ୍ୱାହସୀ ।

ବାହାର–ବ°. ବହିର୍ଗତ ।

ବାହାର–ବ. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ବାହାରିବା–କ୍ରି. ବହିର୍ଗତ ହେବା । [ହିତ ।

ବାହିତ–ବ°. (ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଳିତ ; ପ୍ରବା-

ବାହିନୀ–ବ. (ବାହ୍-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ; ନଦୀ ।

ବାହିବା–କ୍ରି. ନୌକା ଚଳାଇବା ।

ବାହୁ–ବ. (ବହ୍-ଉ) ଭୁଜ ; ତ୍ରିଭୁଜର ଭୁଜ ।

ବାହୁଙ୍ଗା–ବ. ଡାଲ ଓ ନଡ଼ିଆ ଗଛ ପ୍ରଭୃତିର

ବାହୁଙ୍ଗୀ–ବ. ଭାରଦଣ୍ଡ । [ଶାଖା ।

ବାହୁଟିଆ–ବ. ଦୁରଣବିଶେଷ ।

ବାହୁଟୀ–ବ. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାହୁଡ଼ା–ବ. (ବ୍ୟାବୃତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।

ବାହୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଲେଉଟିବା ।

ବାହ୍ୟ–ବ°. (ବହ୍ ଯ) ବହନୀୟ ; ବହିଃସ୍ଥ ।

ବି– ଉପସର୍ଗ (ବା-ଇ) ବିପରୀତ, ବିଶେଷ, ପ୍ରଭେଦ, ବିରୋଧ ପ୍ରଭୃତିର ସୂଚକ ।

ବିଂଶ–ବ. (ବିଂଶତି-ଅ) ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।

ବିଂଶତି–ବ. କୋଡ଼ିଏ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ।

ବିଂଶତିତମ–ବ°. ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।

ବିଆଣ–ବ. ପ୍ରସବ ।

ବିଆଳି–ବ. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।

ବିଉଁଣି–ବ. (ବିଚଞ୍ଚିକାଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗ-

ବିକଚ–ବ. (ବି-କଚ୍-ଅ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକଟ–ବ°. (ବି-କଟ୍-ଅ) ଭୟଙ୍କର; ବିକୃତ ।

ବିକତ୍ଥନ–ବ. (ବି-କତ୍ଥ୍-ଅନ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ଳାଘା ।

ବିକର୍ତ୍ତନ–ବ. (ବି-କୃତ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ବିକଳ–ବ°. (ବି-କଳା) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ; ଅସ-ମର୍ଥ; ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବିକଳା–ବ. କଳାର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।

ବିକଳାଙ୍ଗ–ବ°. (ବିକଳ-ଅଙ୍ଗ) ହୀନାଙ୍ଗ, ଖଞ୍ଜ ପ୍ରଭୃତି । [କଳ୍ପ ।

ବିକଳ୍ପ–ବ. (ବି-କଳ୍ପ) ସନ୍ଦେହ; ଭ୍ରମ; ବିପରୀତ

ବିକଶିତ } ବ° (ବି-କଶ୍, କସ୍-ତ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ,

ବିକସିତ } ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକସ୍ୱର–ବ°. (ବି-କସ୍-ବର) ବିକାଶ-ଶୀଳ ।

ବିକା–ବ. (ବିକ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ବିକ୍ରୟ ।

ବିକାର–ବ. (ବି-କୃ-ଅ) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥା-ଭାବ, ବିକୃତ ରୋଗ ।

ବିକାଶ–ବ. (ବି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉନ୍ମେଷ ।

ବିକାଶନ–ବ. ପ୍ରସ୍ଫୁଟନ ।

ବିକିରଣ–ବ. (ବି-କୃ-ଅନ) ବିକ୍ଷେପଣ ।

ବିକୀର୍ଣ୍ଣ–ବ°. (ବି-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିସ୍ତୃତ ।

ବିକୃତ–ବ°. (ବି-କୃ-ତ) ବିକାରପ୍ରାପ୍ତ । ଘୃଣିତ ।

ବିକୃତି–ବ. (ବି-କୃ-ତି) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥାଭାବ ।

ବିକ୍ରମ–ବ. (ବି-କ୍ରମ୍-ଅ) ପରାକ୍ରମ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ଆରମ୍ଭ; ପଦକ୍ଷେପ ।

ବିକ୍ରୟ–ବ. (ବି-କ୍ରୀ-ଅ) ବିକିବା । [ଶାଳୀ ।

ବିକ୍ରାନ୍ତ–ବ°. (ବି-କ୍ରମ୍-ତ) ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିକ୍ରମ-

ବିକ୍ରେୟ୍ୟ—ବି. ବିକ୍ରାର, ବିକୃତ ।
ବିକ୍ରେତା—ବି°. (ବି-କ୍ରୀ-ତୃ) ବିକ୍ରୟ୍-କାରକ ।
ବିକ୍ରେୟ—ବି°. (ବି-କ୍ରୀ-ଯ) ବିକ୍ରୟ୍-ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିକ୍ଳବ—ବି°. (ବି-କ୍ଳବ୍-ଅ) ବିହ୍ୱଳ; କାତର ।
ବିକ୍ଷିପ୍ତ—ବି°. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ;
ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତଚିତ୍ତ ।
ବିକ୍ଷେପ—ବି. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଅନବଧାନ ନିକ୍ଷେପ;
ଦୁଃଖ; ଭୟ; ବିଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିକ୍ଷୋଭ—ବି. (ବି-କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଦୁଃଖ; ବିଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିଖ୍ୟାତ—ବି°. (ବି-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ବିଗତ—ବି°. (ବି-ଗମ୍-ତ) ଅତୀତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ବିଗମ—ବି. (ବି-ଗମ୍-ଅ) ଅପଗମ; ନିବୃତ୍ତି ।
ବିଗର୍ହଣ—ବି. (ବି-ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା, ଅପବାଦ ।
ବିଗର୍ହିତ—ବି°. (ବି-ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।
ବିଗଳିତ—ବି°. (ବି-ଗଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; କ୍ଷରିତ ।
ବିଗିଡ଼ିବା—କ୍ରି. ବିକୃତ ହେବା, ଖରାପ ହେବା ।
ବିଗୁଣ—ବି°. (ବି-ଗୁଣ) ଗୁଣରହିତ ।
ବିଗ୍ନ—ବି°. (ବିଜ୍-ତ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; କାତର ।
ବିଗ୍ରହ—ବି. (ବି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ଯୁଦ୍ଧ;
କଳହ ।
ବିଘଟନ—ବି. (ବି-ଘଟ୍-ଅନ) ବିଶ୍ଳେଷ; ବିରୋଧ ।
ବିଘଟିତ—ବି°. (ବି-ଘଟ୍-ତ) ବିଶ୍ଳେଷିତ, ବ୍ୟାହତ ।
ବିଘାତ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ; ଆଘାତ ।
ବିଘ୍ନ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବ୍ୟାଘାତ, ବାଧା ।
ବିଘ୍ନ-ନାୟକ, ବିଘ୍ନେଶ—ବି. ଗଣେଶ ।

ବିଘ୍ନିତ—ବି°. ବ୍ୟାହତ ।
ବିଚକ୍ଷଣ—ବି°. (ବି-ଚକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାନୀ; ଦକ୍ଷ;
ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିଚର୍ଚ୍ଚିକା—ବି. ବିଉଣ୍ଟିରୋଗ; କାଛୁରୋଗ ।
ବିଚଳିତ—ବି°. (ବି-ଚଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ;
ଅସ୍ଥିର । [ନିରୂପଣ ।
ବିଚାର—ବି. (ବି-ଚର୍-ଅ) ବିବେଚନା; ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-
ବିଚାରକ—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିଚାର-
କର୍ତ୍ତା; ମୀମାଂସାକାରକ ।
ବିଚାରଣୀ—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବିଚାର,
ବିବେଚନା । [ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାରଣୀୟ—ବି°. (ବି-ଚର-ଅନୀୟ) ବିଚାର୍ଯ୍ୟ,
ବିଚାରିତ—ବି°. (ବି-ଚର-ତ) ବିବେଚିତ,
ମୀମାଂସିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାର୍ଯ୍ୟ—ବି°. (ବି-ଚର-ଯ) ବିବେଚ୍ୟ; ବିଚାର-
ବିଚିତ୍ର—ବି°. (ବି-ଚିତ୍ର ଅ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ;
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ସୁନ୍ଦର ।
ବିଚିତ୍ରିତ—ବି°. (ବିଚିତ୍ର-ଇତ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ବିଚେତନ—ବି°. (ବି-ଚେତନା) ଅଚେତନ ।
ବିଚେୟ—ବି°. (ବି-ଚି-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ବିଚେଷ୍ଟିତ—ବି. (ବି-ଚେଷ୍ଟ-ତ) ଅଙ୍ଗପରିବର୍ତ୍ତନ-
ବିଚ୍ୟୁତି—ବି. ଭ୍ରଂଶ, ସ୍ଖଳନ । [କ୍ରିୟା ।
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବି°. (ବି-ଛିଦ୍-ତ) ବିଯୁକ୍ତ; ବିଭିନ୍ନ ।
ବିଚ୍ଛେଦ—ବି. (ବି-ଛିଦ୍-ଅ) ବିୟୋଗ; ବିରହ;
ବିଛା—ବି. (ବୃଶ୍ଚିକଶବ୍ଦଜ) ବୃଶ୍ଚିକ । [ପାର୍ଥକ୍ୟ ।
ବିଛୁଆତି—ବି. କଣ୍ଟ-କାଙ୍କ ଲତାବିଶେଷ ।

ବି-ଜନ-ବି°. ନିର୍ଜ୍ଜନ ।

ବିଜୟ-ବି°. (ବି-ଜି-ଅ) ଜୟ ।

ବିଜୟା-ବି. ଶିବଜିରେ; ଦୁର୍ଗା । [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିଜୟୀ-ବି°. (ବି-ଜି-ଇନ୍) ଜୟଯୁକ୍ତ, ଜୟ-

ବିଜାତୀୟ-ବି°. (ବି-ଜାତି-ଈୟ) ଭିନ୍ନଧର୍ମା-କ୍ରାନ୍ତ ।

ବିଜିତ-(ବି-ଜି-ତ) ପରାଭୂତ, ପରାଜିତ ।

ବିଜୁଳି-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତଶବ୍ଦଜ) ବିଦ୍ୟୁତ, ତଡ଼ିତ୍ ।

ବିଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ବି-ଜୃମ୍ଭ-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।

ବିଜେତା-ବି. (ବି-ଜି-ତୃ) ଜୟୀ ।

ବିଜେୟ ବି°. (ବି-ଜି-ଯ) ଜୟ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞ-ବି°. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଜ୍ଞାନୀ ।

ବିଜ୍ଞପ୍ତି-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍ ତି) ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ପଦାର୍ଥର ତତ୍ତ୍ୱନିର୍ଣ୍ଣା-ୟକ ଶାସ୍ତ୍ର, ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ।

ବିଜ୍ଞାପନ-ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିବେଦନ, ବିଶେଷରୂପେ ଜଣାଇବା ।

ବିଜ୍ଞାପିତ-ବି°. ନିବେଦିତ ।

ବିଞ୍ଚଣା-ବି. (ବ୍ୟଜନଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟଜନ, ପଙ୍ଖା ।

ବିଟ-ବି. (ବିଟ୍-ଅ) ଧୂର୍ତ୍ତ; ଲମ୍ପଟ; ଲବଣବିଶେଷ ।

ବିଟଙ୍କ-ବି. ପାରାଭାଡ଼ି ।

ବିଟପ-ବି. (ବିଟ୍-ଅପ) ଶାଖା, ଡାଳ; ଲମ୍ପଟ ।

ବିଟପୀ-ବି. (ବିଟପ-ଇନ୍) ତରୁ, ବୃକ୍ଷ; ବ୍ୟଭି-

ବିଟୋଲି-ବି°, ଦୁଷ୍ଟ । [ଚାରଣୀ ।

ବିଡ଼ଙ୍ଗ-ବି. (ବିଡ୍ ଅଙ୍ଗ) ଔଷଧବିଶେଷ ।

ବିଡ଼ମ୍ବନ, ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବି. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ଅନ, ଆ) ଅନୁକରଣ ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ; ଉପହାସଜନକ ବ୍ୟାପାର ।

ବିଡ଼ମ୍ବିତ-ବି°. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ;

ବିଡ଼ା-ବି. ଗୋଛା । [ଉପହସିତ ।

ବିଡ଼ାଳ-ବି. ବିଲେଇ ।

ବିଡ଼ିଆ-ବି. (ବାଟିକାଶବ୍ଦଜ) ପାନଖିଲ ।

ବିଡ଼ିବା-କ୍ରି ପରଖିବା ।

ବିଡ଼ୌଜାଃ-ବି. (ବିଟ୍-ଓଜସ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବିଣ୍ଡା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ବା ପାଳ ପ୍ରଭୃତିର ମେଞ୍ଚା ।

ବିତଂସ-ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବା ଜାଲ ।

ବିତଣ୍ଡା-ବି. (ବି-ତଣ୍ଡ୍-ଅ-ଆ) ବିତର୍କ ; ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ ।

ବିତତ-ବି°. (ବି-ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ବିତଥ-ବି°. (ବି-ତଥା-ଅ) ବିଫଳ; ମିଥ୍ୟା ।

ବିତରଣ-ବି. (ବି-ତୃ-ଅନ) ଦାନ; ବଣ୍ଟନ ।

ବିତର୍କ-ବି. (ବି-ତର୍କ୍-ଅ) ବାଦାନୁବାଦ; ଅନୁ-ମାନ ।

ବିତଳ-ବି. ସପ୍ତ ପାତାଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ପାତାଳ ।

ବିତସ୍ତି-ବି. ଏକ ବିଘଣ୍ଡ, ବାର ଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।

ବିତାନ-ବି. (ବି-ତନ୍-ଅ) ଚାନ୍ଦୁଆ; ପଟମଣ୍ଡପ ; ବିସ୍ତାର ।

ବିତିବା-କ୍ରି. ବିଗତ ହେବା, ଯାପିତ ହେବା ।

ବିତୃଷ୍ଣା-ବି. ଅନିଚ୍ଛା; ଅରୁଚି ।

ବିତ୍ତ-ବି. (ବିଦ୍-ତ) ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବିଦ୍-ବି°. (ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଯେ ଜାଣେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ)

ବିଦ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବାମ ବାହୁର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ । [ଚତୁର; ନିପୁଣ ।

ବିଦଗ୍ଧ ବିଂ. (ବି-ଦହ୍-ତ) ରସଜ୍ଞ; ପଣ୍ଡିତ;

ବିଦର୍ଭ-ବି. ବସର ପ୍ରଦେଶ ।

ବିଦାକ୍ଷୀ-ବି. (ଚାଷାଭାଷା) ମେଲାଣି ଧନାଦି ।

ବିଦାୟ-ବି. (ବି-ଦା-ଯ) ଗମନାନୁମତି; ମେଲାଣି ।

ବିଦାରକ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଅକ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ।

ବିଦାରଣ-ବି.(ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-କରଣ, ଭେଦନ, ମାରଣ ।

ବିଦାରିତ ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଭେଦିତ ।

ବିଦିକ୍-ବି. ଦୁଇ ଦିଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୋଣ ।

ବିଦିତ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତ) ଅବଗତ, ଜ୍ଞାତ ।

ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ତ) ଚିରା; ଭଗ୍ନ ।

ବିଦୁର-ବିଂ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ।

ବିଦୁଷୀ-ବି.(ବିଦ୍ୱସ୍-ଈ) ବିଦ୍ୟାବତୀସ୍ତ୍ରୀ, ପଣ୍ଡିତା ।

ବିଦୂଷକ-ବି. (ବି-ଦୂଷ ଅକ) ନାଟକନାୟକର ପରିହାସ-କାରୀ ସହାୟ ।

ବି-ଦେଶ-ବି. ଦେଶାନ୍ତର, ଭିନ୍ନ ଦେଶ ।

ବିଦେଶୀ, ବିଦେଶୀୟ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇନ୍, ଈୟ) ଭିନ୍ନଦେଶବାସୀ ।

ବି-ଦେହ-ବି. ମିଥିଳା; ବିଂ- ଦେହରହିତ ।

ବିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବି-ଧ୍-ତ) ଛିଦ୍ରିତ; ସମ୍ମୁଖଦୀର୍ଣ୍ଣ; ଆହତ । [ସ୍ଥିତ ।

ବିଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଅନ) ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉପ-

ବିଦ୍ୟା-ବି. (ବିଦ୍-ଯ-ଅ) ଅଧ୍ୟୟନ ଜନିତ-ଜ୍ଞାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ଧର-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବ; କିନ୍ନର ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ-ବି.(ବିଦ୍ୟା-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ଛାତ୍ର, ଶିଷ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଆଳୟ) ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ବିଦ୍ୟାବାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍ୟା-ବତ୍) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବି. (ବି-ଦ୍ୟୁତ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଜୁଳି, ସୌଦାମିନୀ ।

ବିଦ୍ୟୁଲ୍ଲତା-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଲତା) ବିଜୁଳି ।

ବିଦ୍ରଧି-ବି. (ବିଦ୍ର ଧା-ଇ) ବ୍ରଣବିଶେଷ ।

ବିଦ୍ରୁତ-ବିଂ.(ବି-ଦ୍ରୁ-ତ) ଦ୍ରବୀଭୂତ, ପଳାୟିତ; ଗଳିତ ।

ବିଦ୍ରୁମ-ବି. ପଦ୍ମରାଗ-ମଣି; ପ୍ରବାଳ, ପୋହଳା ।

ବିଦ୍ରୋହ-ବି. (ବି-ଦ୍ରୁହ-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ।

ବିଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. (ବିଦ୍ରୋହ-ଇନ) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ, ବିଦ୍ରୋହକାରୀ ।

ବିଦ୍ୱାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍-ବସ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୟାବାନ୍ ।

ବିଦ୍ୱିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ତ) ଦ୍ୱେଷ ଭାବରେ ଘୃଣିତ ।

ବିଦ୍ୱେଷ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା, ଦ୍ୱେଷ ।

ବିଦ୍ୱେଷୀ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ) ଦ୍ୱେଷକାରୀ ।

ବିଧ-ବି. (ବି-ଧା-ଅ) ପ୍ରକାର ।

ବିଧବା-ବି. (ବି-ଧବ) ପତିହୀନା, ମୃତପତିକା ।

ବିଧା-ବି. ହସ୍ତ-ମୁଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ ।

ବିଧାତା-ବି. (ବି-ଧା-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

ବିଧାନ-ବି.(ବି-ଧା-ଅନ) ନିୟମ, ବିଧି; ନିର୍ମାଣ ।

ବିଧି-ବି. (ବି-ଧା-ଇ) ବିଧାତା; ନିୟମ; ଅନୁ-

ବିଧିଜ୍ଞ-ବିଂ. ବିଧାନଜ୍ଞ; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ । [ଷ୍ଠାନ ।

ବିଧି-ପୂର୍ବକ-କ୍ରି. ବିଂ. ବିଧାନଅନୁସାରେ ।

ବିଧି-ବହି-ଅ°. ଯଥାବିଧି ।
ବିଧୁ-ବି. (ବି-ଧେ-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର; କର୍ପୂର ।
ବିଧୁନନ-ବି. (ବି-ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।
ବିଧୁନିତ-ବି°. କମ୍ପିତ ।
ବିଧୁନ୍ତୁଦ-ବି. (ବିଧୁ-ତୁଦ୍-ଅ) ସିଂହିକାସୁତ ରାହୁ ।
ବିଧୁର-ବି°. (ବି-ଧୁର୍-ଅ) ଆର୍ତ୍ତ; କାତର; ଦୁଃଖିତ ।
ବିଧୃତ-ବି°. (ବି-ଧୃ-ତ) ଧୃତ; ଅବଲମ୍ବିତ ।
ବିଧେୟ-ବି°. (ବି-ଧା-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଉଚିତ ।
ବିଧ୍ୱଂସ-ବି. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ଅ) ବିନାଶ ।
ବିଧ୍ୱସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଧ୍ୱନ୍ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।
ବିନତ ବି°. (ବି-ନମ୍-ତ) ଅବନତ; ପ୍ରଣତ ।
ବିନତା-ବି (ବି-ନମ୍-ତ-ଅ) କଶ୍ୟପ-ମୁନି-ପତ୍ନୀ, ଅରୁଣ ଓ ଗରୁଡ଼ର ମାତା ।
ବିନୟ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅ) ନମ୍ରତା, ଶିଷ୍ଟତା ।
ବିନୟନ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅନ) ଶିକ୍ଷା ।
ବିନୟୀ-ବି°. (ବି-ନୀ-ଇନ୍) ନମ୍ର, ବିନୀତ ।
ବିନଶ୍ୱର-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ବର) ଅନିତ୍ୟ, ଧ୍ୱଂସ-ଶୀଳ ।
ବିନଷ୍ଟ-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ତ) ବିଧ୍ୱସ୍ତ, ନାଶପ୍ରାପ୍ତ ।
ବିନା-ଅ°. ବ୍ୟତିରେକେ ।
ବିନାୟକ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅକ) ଗଣେଶ ।
ବିନାଶ-ବି. (ବି-ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ସଂହାର ।
ବିନାଶିତ-ବି°. (ବି ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିହତ ।
ବିନିଃସୃତ-ବି°. (ବି-ନିର୍-ସୃ-ତ) ବହିର୍ଗତ, ନିର୍ଗତ ।

ବିନିଦ୍ର-ବି°. (ବି-ନିଦ୍ରା) ଜାଗରିତ, ନିଦ୍ରାରହିତ ।
ବିନିମୟ-ବି. (ବି ନି-ମୀ-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ବଦଳ ।
ବିନୀତ-ବି°. (ବି-ନୀ-ତ) ନମ୍ର, ଶାନ୍ତ; ଶିକ୍ଷିତ; ଶାସିତ ।
ବିନୁ-ଅ°. (ବିନାଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟତିରେକେ ।
ବିନେତା-ବି°. (ବି-ନୀ-ତୃ) ଶିକ୍ଷକ, ନିୟମ-କର୍ତ୍ତା ।
ବିନେୟ-ବି°. (ବି-ନୀ ଯ) ଶିକ୍ଷଣୀୟ; ଶାସନୀୟ ।
ବିନୋଦ, ବିନୋଦନ-ବି. (ବି-ନୁଦ୍-ଅ, ଅନ) ପ୍ରବୋଧ; ଆମୋଦ । [ଅନୁସାର ।
ବିନ୍ଦୁ-ବି. (ବିନ୍ଦ୍-ଉ) ଠୋପା, ଦ୍ରବଦ୍ରବ୍ୟର କଣା;
ବିନ୍ଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର, ରନ୍ଧ୍ର ।
ବିନ୍ଧାଣି-ବି. ବାଉଁଶର । [କରିବା ।
ବିନ୍ଧିବା-କ୍ରି. ବି. ଫୋଡ଼ିବା; ଶୃଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ଆଘାତ
ବିନ୍ଧ୍ୟ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ । [କ୍ରମେ ଅର୍ପିତ ।
ବିନ୍ୟସ୍ତ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଯଥା-
ବିନ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ୍-ଅ) ସ୍ଥାପନ; ରଚନା;
ବିପକ୍ଷ-ବି. ବିରୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ । [ସଜ୍ଜା ।
ବିପକ୍ଷତା-ବି. ଶତ୍ରୁତା, ପ୍ରତିକୂଳତା ।
ବିପକ୍ଷୀ-ବି. ଶତ୍ରୁ ।
ବିପଣି-ବି. (ବି-ପଣ୍-ଇ) ଦୋକାନ; ବଜାର ।
ବିପତ୍ତି-ବି. (ବି-ପଦ୍-ତି) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।
ବିପଥ-ବି. କୁପଥ ।
ବିପଦ୍-ବି. (ବି-ପଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।
ବିପନ୍ନ-ବି°. (ବି-ପଦ୍-ତ) ଦୁରବସ୍ଥାପନ୍ନ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିରୁଦ୍ଧ; ଓଲଟା ।

ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ପରି-ଇ-ଅ) ବୈପରୀତ୍ୟ ।

ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟତିକ୍ରାନ୍ତ, ଓଲଟ ପାଲଟ ।

ବିପର୍ଯ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ଅ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ବିପଳ-ବି. କାଳର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।

ବିପଶ୍ଚିତ୍-ବି. ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିପାକ-ବି. (ବି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; କର୍ମଫଳ ।

ବିପାଟନ-ବି. (ବି-ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ ।

ବିପିନ-ବି. କାନନ, ବନ ।

ବିପୁଳ-ବିଂ. (ବି-ପୁଲ୍-ଅ) ବୃହତ୍, ମହତ୍ ।

ବିପ୍ର-ବି. (ବି-ପ୍ରା-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବିପ୍ରକର୍ଷଣ-ବି. (ବି-ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅନ) ଦୂରଗମନ ।

ବିପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ । [ରିତ ।

ବିପ୍ରଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ତ) ବଞ୍ଚିତ, ପ୍ରତା-

ବିପ୍ରଲମ୍ଭ-ବି. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରତାରଣା ; ବିବାଦ; ବିରହ ।

ବି-ପ୍ରିୟ-ବିଂ. ଅପ୍ରିୟ; ବି. ଅନିଷ୍ଟ ।

ବିପ୍ଳବ-ବି. (ବି-ପ୍ଳୁ-ଅ) ବିଦ୍ରୋହ; ଉପଦ୍ରବ ।

ବିପ୍ଳୁତ-ବିଂ. (ବି-ପ୍ଳୁ-ତ) ଆର୍ତ୍ତ; ଉପଦ୍ରୁତ ।

ବିଫଳ-ବିଂ. (ବି-ଫଳ) ନିଷ୍ଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।

ବିବନ୍ଧ-ବି. ମୂତ୍ର-ପୁରୀଷର ଅବରୋଧ ।

ବିବୁଧ-ବି. (ବି-ବୁଧ-ଅ) ଦେବତା; ପଣ୍ଡିତ ।

ବି-ବୋଧ-ବି. ଜାଗରଣ; ଜ୍ଞାନ ।

ବିଭକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ତ) ପୃଥକ୍କୃତ ।

ବିଭକ୍ତି-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ତି) ବିଭାଗ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଶବ୍ଦ ବା କ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ବିଭବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଧନ, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ବିଭା-ବି. (ବି-ଭା-ଅ-ଆ) ପ୍ରଭା, ଦୀପ୍ତି ।

ବିଭା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।

ବିଭାକର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ

ବିଭାଗ-ବି. (ବି-ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଭାଗ ।

ବିଭାଜକ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଅକ) ବିଭାଗକର୍ତ୍ତା ।

ବିଭାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଯ) ବିଭାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଭାତ-ବି. (ବି-ଭା-ତ) ପ୍ରଭାତ ।

ବିଭାବ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଶୋକ, କ୍ରୋଧ, ଉତ୍-ସାହାଦି ଭାବ । [ଚିନ୍ତନୀୟ, ଭାବ୍ୟ ।

ବିଭାବ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ବିଭାବନୀୟ,

ବିଭାବରୀ-ବି. (ବି-ଭା-ବନ୍) ରାତ୍ରି, ରଜନୀ ।

ବିଭା-ବସୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।

ବିଭାସିତ-ବିଂ. (ବି-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପିତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିଭିନ୍ନ-ବିଂ. (ବି-ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥଗ୍ଭୂତ; ଅନ୍ୟ-ବିଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଭୀତକ-ତ. ବାହାଡ଼ା ଗଛ ।

ବିଭୀଷଣ-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅନ) ରାବଣର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର । [ର୍ଶକ ।

ବିଭୀଷିକା-ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅକ-ଆ) ଭୟପ୍ରଦ-

ବିଭୁ-ବି. (ବି-ଭୂ-ଉ) ପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ୱର ।

ବିଭୂତି-ବି. (ବି-ଭୂ-ତି) ସମ୍ପତ୍ତି, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ଭସ୍ମ ।

ବିଭୂଷିତ-ବିଂ. (ବି-ଭୂଷ୍-ତ) ଅଲଙ୍କୃତ,

ବିଭେଦ-ବି. ପ୍ରଭେଦ । [ଶୋଭିତ ।

ବିଭୋଳ-ବିଂ. ବିହ୍ୱଳ, ମତ୍ତ । [ସଂଶୟ ।

ବିଭ୍ରମ-ବି. (ବି-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ବିଳାସ; ଭ୍ରମ;

ବିଭ୍ରାଟ୍—ବି. (ବି-ଭ୍ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ଶୋଭମାନ ; ବି. ଅପଦ୍ । [ମନସ୍କ ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମନାଃ, ବିମନସ୍କ—ବି. (ବି-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟ-

ବିମନାୟମାନ—ବି. (ବି-ମନଃ-ଯ-ଅନ) ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମର୍ଶ—ବି. (ବି-ମୃଶ୍-ଅ) ବିଚାର, ବିତର୍କ ।

ବିମର୍ଷ—ବି. (ବି-ମୃଷ୍-ଅ) ବିଷାଦ ।

ବିମଳ—ବି. ନିର୍ମଳ ; ଶୁଭ୍ର ।

ବିମାତା—ବି. ସାବତ ମା ।

ବିମାନ—ବି. (ବି-ମା-ଅନ) ବ୍ୟୋମଯାନ; ମଣ୍ଡପ ।

ବି-ମିଶ୍ର—ବି. ମିଶ୍ରିତ । [ତ୍ୟକ୍ତ ।

ବିମୁକ୍ତ—ବି. (ବି-ମୁଚ୍ ତ) ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ; ପରି-

ବିମୁଖ—ବି. ପରାଙ୍ମୁଖ; ଅପ୍ରସନ୍ନ ।

ବିମୂଢ଼—ବି. (ବି-ମୁହ୍-ତ) ନିର୍ବୋଧ, ମୂର୍ଖ ।

ବିମୃଶ୍ୟକାରୀ, ବିମୃଷ୍ୟକାରୀ—ବି. (ବି-ମୃଶ୍ୟ, ମୃଷ୍ୟ-କୃ-ଇନ) ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବେଚନା କରି କର୍ମ କରେ ।

ବିମୋଚନ—ବି. (ବି-ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି; ଉଦ୍ଧାର ।

ବିମୋହନ—ବି. (ବି-ମୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୋହ-ଜନକ ।

ବିମ୍ବ—ବି. (ବିମ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଛାୟା, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ; କଇଁଚିକାକୁଡ଼ ଫଳ । [ବିମ୍ବିତ ।

ବିମ୍ବିତ—ବି. (ବିମ୍ବ-ଇତ) ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତି-

ବିମ୍ବୋଷ୍ଠ—ବି. (ବିମ୍ବ-ଓଷ୍ଠ) ପକ୍ୱବିମ୍ବପରି ରକ୍ତ-

ବିୟତ୍—ବି. ଆକାଶ । [ବର୍ଣ୍ଣ ଓଷ୍ଠ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ବିଯୁକ୍ତ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ବିୟୋଗ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ ; ମୃତ୍ୟୁ ; ଗଣିତରେ ବ୍ୟବକଳନ ।

ବିୟୋଜିତ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପୃଥକ୍କୃତ ।

ବିୟୋଡ଼—ବି. ଅଯୁଗ୍ମ । [ଉଦାସୀନ ।

ବିରକ୍ତ—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ବିମୁଖ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ;

ବିରକ୍ତି—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ତି) ଅସନ୍ତୋଷ ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ବିରଞ୍ଚି, ବିରିଞ୍ଚି—ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ବିରତ—ବି. (ବି-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ, କ୍ଷାନ୍ତ ।

ବିରତି—ବି. (ବି-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରଳ—ବି. ଅନିବିଡ଼, ଛଡ଼ାଛଡ଼ା; ଅଳ୍ପ ;

ବି-ରସ—ବି. ରସହୀନ; ମଳିନ । [ନିର୍ଜନ ।

ବିରହ—ବି. (ବି-ରହ୍-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ; ଅଭାବ ।

ବିରହିତ—ବି. ବର୍ଜିତ, ରହିତ ।

ବିରହିଣୀ—ବି. ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଳେଶ ଯୁକ୍ତା ।

ବିରହୀ—ବି. ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଳେଶ-ଯୁକ୍ତ ।

ବିରାଗ—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ, ବିରକ୍ତି ।

ବିରାଗୀ—ବି. ବୈରାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶୋଭମାନ ।

ବିରାଜମାନ—ବି. (ବି-ରାଜ୍-ଅନ) ଅଧିଷ୍ଠିତ,

ବିରାଜିତ—ବି. (ବି-ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିରାଟ୍—ବି. (ବି-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ବ୍ୟାପକ; ଅତି ବୃହତ୍; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।

ବିରାମ—ବି. (ବି-ରମ୍-ଅ) ବିଶ୍ରାମ; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରୁଡ଼ି—ବି. ଦଂଶନକାରୀ ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ବିରୁତ—ବି. (ବି-ରୁ-ତ) କୂଜିତ ।

ବିରୁଦ୍ଧ—ବି. (ବି-ରୁଧ୍-ତ) ବିପରୀତ; ବିପକ୍ଷ; ପ୍ରତିକୂଳ ।

ବିରୂପ—ବି. (ବି ରୂପ) କୁରୂପ ।

ବିରୂପାକ୍ଷ-ବି. (ବିରୂପ-ଅକ୍ଷି) ଶିବ, ତ୍ରିଲୋଚନ ।
ବିରେଚନ-ବି. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମଳ-ନିଃସାରଣ । [ନିଃସାରକ ।
ବିରେଚକ-ବିଂ. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମଳ-
ବିରୋଧ-ବି. (ବି-ରୁଧ-ଅ) ବିପକ୍ଷତା; ବୈର ।
ବିରୋଧୀ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।
ବିଲ-ବି. ବିବର; ଗର୍ତ୍ତ ।
ବିଲ୍-ବି. କ୍ଷେତ ।
ବିଲକ୍ଷଣ-ବିଂ. ଅସାଧାରଣ; ଭିନ୍ନ ।
ବିଲପନ, ବିଲପିତ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅନ, ତ) ବିଳାପ ।
ବିଲପମାନ-ବିଂ. (ବି-ଲପ୍-ଆନ) ବିଳାପକାରୀ ।
ବିଲମ୍ବ-ବି. (ବି-ଲମ୍ବ-ଅ) ଡେରି; ଅଶୀଘ୍ରତା ।
ବିଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବିଲମ୍ବ-ଇତ) ଲମ୍ବମାନ, ଦୋଳାୟିତ ।
ବିଲୟ-ବି. (ବି-ଲୀ-ଅ) ବିନାଶ, ଲୟ ।
ବିଲସନ, ବିଲସିତ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅନ, ତ)
ବିଲେଇ-ବି. ବିରାଡ଼ି । [ବିଳାସଶାଳୀ ।
ବିଲାପ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅ) ଶୋକୋକ୍ତି ।
ବିଲାସ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅ) ଭାବ ପ୍ରକାଶକ-ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ; କ୍ରୀଡ଼ା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
ବିଲାସୀ ବିଂ. (ବି-ଲସ୍-ଇନ) ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ରତ ।
ବିଲିବିଲେଇବା କ୍ରି. ଦେବାଉଳାରେ ବକିବା ।
ବିଲୀନ-ବିଂ. (ବି-ଲୀ-ତ) ଲୟପ୍ରାପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ବିଲୁଆ-ବି. ଶୃଗାଳ । [ରଣ ।
ବିଲେଖନ-ବି. (ବି-ଲିଖ୍-ଅନ) ଖନନ; ବିଦା-

ବିଲୋକନ-ବି. (ବି-ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ବିଲୋଚନ-ବି. (ବି-ଲୋଚ୍-ଅନ) ଲୋଚନ, ଚକ୍ଷୁ । [ମନ୍ଥିତ ।
ବିଲୋଡ଼ିତ-ବି. (ବି-ଲୁଡ଼୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆଲୋଡ଼ିତ,
ବିଲୋପ-ବି. (ବି-ଲୁପ୍-ଅ) ନିଃସମ୍ଭବ ବିନାଶ ।
ବିଲୋମ-ବିଂ. (ବି-ଲୋମ) ବିପରୀତ ।
ବିଲୋମ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣସଙ୍କର ଜାତି ।
ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲ, ଶ୍ରୀଫଳ । [ଇଚ୍ଛା ।
ବିବକ୍ଷା-ବି. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ଅ) ବୋଲିବାର
ବିବକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ତ) ଯାହା କହି-ବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଇଅଛି ।
ବିବଦମାନ-ବିଂ. (ବି-ବଦ୍-ଆନ) ବିବାଦୀ, ବିରୋଧୀ ।
ବିବର-ବି. (ବି-ବୃ-ଅ) ଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର ।
ବିବରଣ-ବି. (ବି-ବୃ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବିବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ମଳିନ । [ପରିଣାମ ।
ବିବର୍ତ୍ତ-ବି (ବି-ବୃତ୍-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ;
ବିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବି-ବୃତ୍-ଅନ) ଘୂର୍ଣ୍ଣନ; ପାର୍ଶ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତନ; ନୃତ୍ୟ । [ବର୍ତ୍ତିତ ।
ବିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ପରି-
ବିବଶ-ବିଂ. (ବି-ବଶ୍-ଅ) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ ।
ବିବସ୍ୱାନ୍-ବି. (ବି-ବସ୍-ବତୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ବିବାକ୍-ବିଂ. ସମୁଦାୟ ।
ବିବାକ-ବି. (ବି-ବଚ୍-ଅ-କ) ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ।
ବିବାଦ-ବି. (ବି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ, କଳହ ।
ବିବାଦୀ-ବିଂ. (ବିବାଦ-ଇନ୍) ବିରୋଧୀ ।

ବିବାସନ—ବି. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାସନ; ସ୍ୱଦେଶରୁ ଦୂରୀକରଣ ।

ବିବାସିତ—ବିଂ. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିର୍ବାସିତ ।

ବିବାହ—ବି. (ବି-ବହ୍-ଅ) ପରିଣୟ ।

ବିବାହିତ—ବିଂ. (ବି-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପରିଣୀତ ।

ବିବିକ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ତ) ନିର୍ଜନ; ପୃଥକ୍‌କୃତ; ଅସଂପୃକ୍ତ ।

ବିବିଧ—ବିଂ. (ବି-ବିଧା-ଅ) ନାନାପ୍ରକାର ।

ବିବୀ—ବି. ମାନ୍ୟା ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀ; ମାନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବିବୃତ—ବିଂ. (ବି-ବୃ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିବୃତି—ବି. (ବି-ବୃ-ତି) ବ୍ୟାଖ୍ୟା । [ଚଳିତ ।

ବିବୃତ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଉର୍ଦ୍ଧିକ୍

ବିବୃଦ୍ଧ—ବିଂ. (ବି-ବୃଧ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିବେକ—ବି. (ବି-ବିଚ୍-ଅ) ଭଲମନ୍ଦ ପୃଥକ୍ କରି ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି; ସୁବିବେଚନା ।

ବିବେକୀ—ବିଂ. (ବିବେକ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚକ ।

ବିବେଚକ—ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଅକ) ସୁବିଚାରକାରୀ ।

ବିବେଚନା—ବି. (ବି-ବିଚ-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିଶେଷରୂପେ ଆଲୋଚନା ।

ବିବେଚିତ—ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଚାରିତ ।

ବିବେଚ୍ୟ—ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଯ) ବିବେଚନାଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଶଙ୍କ—ବିଂ. (ବି ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ବିଶଦ, ବିଷଦ—ବିଂ. (ବି-ଶଦ୍, ସଦ୍-ଅ) ଶୁଭ୍ର, ନିର୍ମଳ; ସ୍ପଷ୍ଟ । [ଶୂନ୍ୟ ।

ବିଶଲ୍ୟ—ବିଂ. (ବି-ଶଲ୍ୟ) ଶଲ୍ୟ-ରହିତ; ଯାତନା-

ବିଶଲ୍ୟକରଣୀ—ବି. ସଂଜୀବକ ଔଷଧ; ଔଷଧ-ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ । [ଫଳ ।

ବିଶା—ବି. ଓଜନ ବିଶେଷ; ୮, ୧୦ ବା ୧୨

ବିଶାଖା—ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଶାରଦ—ବିଂ. (ବିଶାଳ-ଦା-ଅ) ନିପୁଣ;

ବିଶାଳ—ବିଂ. (ବି-ଶାଳ) ବୃହତ୍; ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଶିଖ—ବି (ବି-ଶିଖା) ବାଣ, ଶର ।

ବିଶିଷ୍ଟ—ବିଂ (ବି-ଶିଷ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ବିଲକ୍ଷଣ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ—ବିଂ. (ବି-ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ମଳ; ପବିତ୍ର ।

ବିଶୁଦ୍ଧି—ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ତି) ନିର୍ମଳତା; ପବିତ୍ରତା ।

ବିଶୃଙ୍ଖଳ—ବିଂ. (ବି-ଶୃଙ୍ଖଳା) ଶୃଙ୍ଖଳାହୀନ, ଅନିୟମିତ । [ଆଧିକ୍ୟ; ବିଂ. ଅଧିକ ।

ବିଶେଷ—ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ପ୍ରକାର;

ବିଶେଷଜ୍ଞ—ବିଂ. ବିଜ୍ଞ ।

ବିଶେଷଣ—ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରଭେଦ କାରକ ଗୁଣକ୍ରିୟାଦି । [ରୂପେ ।

ବିଶେଷତଃ—ଅଂ. (ବିଶେଷ-ତସ୍) ବିଶେଷ-

ବିଶେଷିତ—ବିଂ. (ବି ଶିଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଭେଦିତ; ବିଶେଷଣଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ।

ବିଶେଷ୍ୟ—ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନାମବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ନିକାଶି ପାଉଡ଼ ।

ବିଶୋଧନ—ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ଅନ) ସଂଶୋଧନ;

ବିଶ୍ରବ୍ଧ—ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ତ) ବିଶ୍ୱସ୍ତ; ଧୀର ।

ବିଶ୍ରମ୍ଭ—ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ-ଅ) ବିଶ୍ୱାସ; ପ୍ରଣୟ ।

ବିଶ୍ରାନ୍ତ—ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ବିଗତଶ୍ରମ ।

ବିଶ୍ରାମ-ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଶ୍ରମରୁ ବିରାମ; ବିରାମ ।
ବି-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ଶ୍ରୀହୀନ, କୁତ୍ସିତ ।
ବିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରୁ-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ବିଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ; ଶିଥିଳ ।
ବିଶ୍ଳେଷ-ବି. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଅସଂଯୋଗ;
ବିଚ୍ଛେଦ ।
ବିଶ୍ୱ-ବି. (ବିଶ୍-ବ) ଜଗତ୍, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ; ବିଂ. ସମସ୍ତ ।
ବିଶ୍ୱ-କର୍ମା-ବି. ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ; ଜଗତ୍କର୍ତ୍ତା ।
ବିଶ୍ୱ-ଜନୀନ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱଜନ-ଈନ) ସର୍ବଲୋକର
ହିତକାରୀ; ସାର୍ବଲୌକିକ । [ବିଧାତା ।
ବିଶ୍ୱମ୍ଭର-ବି. (ବିଶ୍ୱଂ-ଭୃ-ଅ) ବିଶ୍ୱପାଳକ;
ବିଶ୍ୱମ୍ଭରା-ବି. ପୃଥିବୀ । [ତନାର ସ୍ଥଳ ।
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. ସକଳ ବିଦ୍ୟାର ଅନ୍ୱେ-
ବିଶ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର ;
ବିଶ୍ୱାସୀ । [ଶାଂଶ ।
ବିଶ୍ୱା-ବି. ଭୂମିପରିମାଣ (ଏକ ଗୁଣ୍ଠର ଷୋଡ-
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର-ବି. (ବିଶ୍ୱ-ମିତ୍ର) ମୁନିବିଶେଷ ।
ବିଶ୍ୱାସ-ବି. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଶ୍ରଦ୍ଧା; ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ବିଶ୍ୱାସୀ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱାସ-ଇନ୍) ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ;
ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଯ) ବିଶ୍ୱସନୀୟ, ବିଶ୍ୱାସ-
ବିଷ-ବି. (ବିଷ୍-ଅ) ଗରଳ ।
ବିଷଘ୍ନ-ବିଂ. (ବିଷ-ହନ୍-ଅ) ବିଷ-ନାଶକ ।
ବିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ସଦ୍-ତ) ବିଷାଦଯୁକ୍ତ; ମ୍ଳାନ ।
ବିଷ-ଧର-ବି. ସର୍ପ ।
ବିଷମ-ବିଂ. (ବି-ସମ) ଅଯୁଗ୍ମ; ଉଚ୍ଚନୀଚ;
ଦୁର୍ଗମ; କ୍ଳେଶକର ।

ବିଷୟ-ବି. (ବି-ସି-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ପଦାର୍ଥ;
ଦେଶ; ବର୍ଣ୍ଣିତ ପଦାର୍ଥ; ଧନ; ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ।
ବିଷୟୀ-ବିଂ. (ବିଷୟ-ଇନ୍) ବିଷୟାସକ୍ତ; ବି.
ଧନୀ ।
ବିଷାକ୍ତ-ବିଂ. (ବିଷ-ଅକ୍ତ) ବିଷ-ମିଶ୍ରିତ ।
ବିଷାଣ-ବି. ଶୃଙ୍ଗ; ପଶୁ-ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ।
ବିଷାଦ-ବି. (ବି-ସଦ୍-ଅ) ଖେଦ, ଦୁଃଖ ।
ବିଷୁବ-ବି. ସମରାତ୍ରିନ୍ଦିବକାଳ; ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।
ବିଷୁବରେଖା-ବି. ଉଭୟ ମେରୁର ସମଦୂର-
ବର୍ତ୍ତୀ ମଣ୍ଡଳାକାର କଳ୍ପିତ ରେଖା ।
ବିଷ୍କିର-ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିଷ୍ଟପ ବି. (ବିଶ୍-ତପ) ଭୁବନ ।
ବିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ବି-ସ୍ତମ୍ଭ-ଅ) ରୋଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।
ବିଷ୍ଟର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ଆସନ ।
ବିଷ୍ଠା-ବି. (ବି-ସ୍ଥା-ଅ) ମଳ, ପୁରୀଷ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବିଷ-ନୁ) ସର୍ବବ୍ୟାପୀଦେବତା, ନାରା-
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦ-ବି. ଆକାଶ । [ୟଣ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦୀ-ବି. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।
ବିସ-ବି. ମୃଣାଳ ।
ବିସଦୃଶ-ବିଂ. ବିପରୀତ; ବିରୁଦ୍ଧ ।
ବିସମ୍ବାଦ-ବି. (ବି-ସଂ,-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ,
ବିସମ୍ବାଦୀ-ବିଂ. ବିରୁଦ୍ଧ । [ଅମେଳ ।
ବିସର୍ଗ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ; ଃ ।
ବିସର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।
ବିସର୍ପ, ବିସର୍ପଣ-ବି. (ବି-ସୃପ୍-ଅ,-ଅନ) ପ୍ରସ-
ବିସୂଚିକା-ବି. ଓଲାଉଠା ରୋଗ । [ରଣ ।

ବିସୃଷ୍ଟ ବି°. (ବି-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ, ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ବିସ୍ତର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ବହୁସଂଖ୍ୟା ; ବିଶେଷ-ବର୍ଣ୍ଣନ ; ଅସନ୍ନ ।

ବିସ୍ତାର, ବିସ୍ତୃତି-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ,ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ; ଓସାର; ବିଶାଳତା ।

ବିସ୍ତାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରସାରିତ ।

ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି°, (ବି-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ; ବିଶାଳ ।

ବିସ୍ଫାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ଫୁର୍-ଣିଚ୍ ତ) ବିସ୍ଫୁରିତ ; ବିସ୍ତାରିତ, ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ବିସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନିକଣା । [ବ୍ରଣ, ବିଥ ।

ବିସ୍ଫୋଟ, ବିସ୍ଫୋଟକ-ବି. (ବି-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ, କ)

ବିସ୍ମୟ-ବି. (ବି-ସ୍ମି-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।

ବିସ୍ମରଣ-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ-ଅନ) ବିସ୍ମୃତି, ପାସୋର ।

ବିସ୍ମିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମି-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ।

ବିସ୍ମୃତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମୃ-ତ) ପାସୋର ଯାଇଥିବା ।

ବିସ୍ମୃତି-ବି. ବିସ୍ମରଣ ।

ବିସ୍ରସ୍ତ-ବି°. (ବି-ସ୍ରନ୍ସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ ; ପତିତ ।

ବିହଗ, ବିହଙ୍ଗ, ବିହଙ୍ଗମ-ବି. (ବିହାୟସ୍-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ବିହନ-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବୀଜ ; ମାଛଡମ୍ବ ।

ବିହାୟସ-ବି. ଆକାଶ । [ବୌଦ୍ଧ ମଠ ।

ବିହାର-ବି. (ବି-ହୃ-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ା ; ଭ୍ରମଣ ;

ବିହାରୀ-ବି°. (ବିହାର-ଇନ୍) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ବିହିତ-ବି°. (ବି-ଧା-ତ) ଉଚିତ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ବିହୀନ-ବି°. (ବି-ହା-ତ) ରହିତ ବର୍ଜ୍ଜିତ ।

ବିହ୍ୱଳ-ବି°. (ବି-ହ୍ୱଲ୍-ଅ) ଶୋକାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଭି-ଭୂତ; ବିବଶ ।

ବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ, ନିରୀକ୍ଷଣ ।

ବୀଚି-ବି. ତରଙ୍ଗ ।

ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି ; କାରଣ ; ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗଣିତ ।

ବୀଜନ, ବ୍ୟଜନ-ବି. (ବି-ଅଜ-ଅନ) ପଙ୍ଖା ; ପଙ୍ଖାର ସଞ୍ଚାଳନ ।

ବୀଟିକା-ବି. ବିଡ଼ିଆ, ପାନଖିଲ ।

ବୀଣା-ବି. ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।

ବୀଣାପାଣି-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।

ବୀତ-ବି°. (ବି-ଇ-ତ) ବିଗତ ।

ବୀତଂସ-ବି. ମୃଗାଦି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ଜାଲ ; ଫାନ୍ଦ ।

ବୀଥି, ବୀଥିକା-ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୃକ୍ଷଶ୍ରେଣୀଯୁକ୍ତ ପଥ ।

ବୀପ୍ସା-ବି. ପୁନରୁକ୍ତି ।

ବୀଭତ୍ସ-ବି°. ଅତ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଯ୍ୟ ।

ବୀର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶୂର ; କାବ୍ୟର ରସ-ବିଶେଷ ; ବି°. ବିକ୍ରମଶାଳୀ ।

ବୀରାସନ-ବି. ଉରୁ ଉପରେ ପାଦସ୍ଥାପନପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୀର-ଯ) ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ବିକ୍ରମ; ତେ[illegible]

ବୁଜା-ବି°. ମୁଦା; ପୋତା ।

ବୁଜିବା-କ୍ରି. ମୁଦିବା ।

ବୁଝିବା-କ୍ରି. ବୁଦ୍ଧିଗତ କରିବା ; ସମଝିବା ।

ବୁଟି, ବୁଣ୍ଟା-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ବୁଠା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ନକ୍ସା ବା ଚିହ୍ନ ।

ବୁଡ଼-ବି. ଜଳରେ ମଜ୍ଜନ ।
ବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଡୁବିବା ; ପାଣିରେ ମଗ୍ନ ହେବା ।
ବୁଢ଼ା-ବି. ବୃଦ୍ଧଲୋକ; ସ୍ତ୍ରୀ-ବୁଢ଼ୀ ।
ବୁଢ଼ୀଆଣି-ସ୍ତ୍ରୀ. ମାକଡ଼ସା ।
ବୁଣା-ବିଂ. ବପିତ; ତନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ବୁଣିବା-କ୍ରି. ବପନ କରିବା; ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।
ବୁଦା-ବି. ଗୁଳ୍ମ ।
ବୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରାଇବା; ଘୁରାଇବା ।
ବୁଲିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରିବା ।
ବୃଂହିତ-ବି. ହସ୍ତୀର ଶବ୍ଦ ।
ବୃକ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ବୃକୋଦର-ବି. ଭୀମନାମକ ପାଣ୍ଡବ ।
ବୃକ୍ଷ-ବି. ଗଛ, ତରୁ ।
ବୃକ୍ଷ-ବାଟିକା-ବି. ଉପବନ ।
ବୃଜିନ-ବି. ପାପ ।
ବୃତ-ବିଂ. (ବୃ-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ବୃତି-ବି. (ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ; ବାଡ଼ ।
ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ବୃତ-ତ) ଜାତ ; ଅତୀତ ; ବି. ଚରିତ୍ର; ଚକ୍ରାକାରକ୍ଷେତ୍ର; ଗୀତର ସ୍ୱର ।
ବୃତ୍ତାନ୍ତ-ବି. (ବୃତ୍ତ-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା; ବିବରଣ ।
ବୃତ୍ତି-ବି. (ବୃତ-ତି) ଜୀବିକା ; ମନୋବୃତ୍ତି ;
ବୃତ୍ର-ବି. ଅସୁର ବିଶେଷ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବୃତ୍ରାରି-ବି. (ବୃତ୍ର-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଥା-ଅ. ନିରର୍ଥକ ।
ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ତ) ବୁଢ଼ା ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରପିତାମହ-ବି. ପିତାମହର ପିତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରମାତାମହ-ବି. ମାତାମହର ମାତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧି-ବି. (ବୃଧ୍-ତି) ବର୍ଦ୍ଧନ; ଉନ୍ନତି ; ଆଧିକ୍ୟ ;
ବୃନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପୁଷ୍ପାଦିର ଡେମ୍ଫ । [କୁଷୀଦ ।
ବୃନ୍ଦ-ବି. ସମୂହ; ଦଶଅର୍ବୁଦ ସଂଖ୍ୟା ।
ବୃନ୍ଦା-ବି. ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ । [ଲୋକ ।
ବୃନ୍ଦାରକ-ବି. (ବୃନ୍ଦ-ଆର-କ) ଦେବତା; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବୃନ୍ଦା-ବନ-ବି. ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ-ବିଶେଷ ।
ବୃଶ୍ଚିକ-ବି. ବିଛା । [ବିଶେଷ ।
ବୃଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ଷଣ୍ଢ ; ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଶି-
ବୃଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ଅଣ୍ଡକୋଷ ।
ବୃଷଭ-ବି. ବୃଷ , ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବୃଷଲ-ବି. ଶୂଦ୍ର ।
ବୃଷା-ବି. (ବୃଷ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଷ୍ଟି-ବି. (ବୃଷ୍-ତି) ବର୍ଷା ।
ବୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃଷ୍-ଯ) ବୀର୍ଯ୍ୟକର, ବଳକର ।
ବୃହତ୍-ବିଂ. (ବୃହ୍-ଅତ୍) ବଡ଼, ବିପୁଳ ।
ବୃହସ୍ପତି-ବି. (ବୃହତ୍-ପତି) ଦେବଗୁରୁ ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବେଉଣ୍ଟିବା-କ୍ରି ବେଉଣ୍ଟକରିବା; ବାଣ୍ଟିଦେବା ।
ବେଉରା-ବି. ବାର୍ତ୍ତା ।
ବେଉସା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।
ବେକ-ବି. ଗଳାର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ବେଗ-ବି. (ବିଜ-ଅ) ତ୍ୱରା, ଶୀଘ୍ରତା; ମୂତ୍ରାଦିର ନିର୍ଗମପ୍ରବଣତା; ପ୍ରବାହ ।
ବେଗୁନିଆ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବେଗେ-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ।

ବେଙ୍ଗ-ବି. (ବ୍ୟଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଭେକ ।

ବେଙ୍ଗଲା-ବି. ଧାନ ଉପରେ ବଳଦ ବୁଲାଇବା ।

ବେଠି-ବି. (ବିଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପରିଶ୍ରମ ।

ବେଡ-ବି. ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବେଢ଼-ବି. (ବେଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ବେଷ୍ଟନ, ପରିଧି ।

ବେଢ଼ା-ବି. ଘରଅଗଣାର ପାଚେରି ।

ବେଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ବେଷ୍ଟଧାତୁରୁ) ଘେରିବା ।

ବେଣା-ବି. ଉଶୀର, ତୃଣବିଶେଷ ।

ବେଣୀ-ବି. କେଶପାଶ; ଜଳପ୍ରବାହ ।

ବେଣୁ-ବି. ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।

ବେଣ୍ଟ-ବି. (ବୃନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ମୁଠା ।

ବେତ-ବି. ବେନ୍ଥ, ବେତସ । [ଶ୍ରମିକ ।

ବେତନ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ; ମାସିକ ପାରି-

ବେତସ-ବି. ବେତ ।

ବେତା-ବି. ବଡ଼ ଚୋକେଇ । [ତାଳସ୍ଥଳ ।

ବେତାଳ-ବି. ଭୂତ; ପିଶାଚ; ବିଂ. ସଂଗୀତରେ

ବେତ୍ତା-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।

ବେତ୍ର-ବି. ବେତଗଛ, ବେତବାଡ଼ି ।

ବେଦ-ବି. (ବିଦ୍-ଅ) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ, ଅଥର୍ବ ଏହି ଚାରିବେଦ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର; ଚାରିସଂଖ୍ୟା ।

ବେଦନା-ବି. (ବିଦ୍-ଅନ-ଆ) କ୍ଲେଶବୋଧ; କ୍ଲେଶ; ଅନୁଭବ ।

ବେଦାଙ୍ଗ-ବି. (ବେଦ-ଅଙ୍ଗ) ଶିକ୍ଷା, କଳ୍ପ, ବ୍ୟାକରଣ, ନିରୁକ୍ତ, ଛନ୍ଦ, ଜ୍ୟୋତିଷ ବେଦର ଏହି ଛଅ ଅଙ୍ଗ । [ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଦାନ୍ତ-ବି. (ବେଦ-ଅନ୍ତ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବେଦି, ବେଦିକା-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି; ପୂଜାର୍ଥ ବା ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ନିମନ୍ତେ ଚତୁରସ୍ର ଉଚ୍ଚଭୂମି ।

ବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞେୟ ।

ବେଧ-ବି. (ବିଧ୍-ଅ) ଛିଦ୍ରକରଣ; ସ୍ଥୂଳଭାର ପରିମାଣ ।

ବେଧ-ବି. ପତ୍ନୀପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କରୁ ଜାତ ଶିଶୁ ।

ବେଧକ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଅକ) ଭେଦକ, ଯେ ବିନ୍ଧ କରେ ।

ବେଧନ-ବି. (ବିଧ-ଅନ) ଛିଦ୍ରକରଣ ।

ବେଧନୀ-ବି. ଫୋଡ଼ିବାର ଅସ୍ତ୍ର ।

ବେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଯ) ବିନ୍ଧିବାର ଯୋଗ୍ୟ, [ଶରବ୍ୟ ।

ବେନି-ବିଂ. ଦୁଇ, ଯୁଗ୍ମ ।

ବେପଥୁ-ବି. (ବେପ୍-ଅଥୁ) କମ୍ପ ।

ବେପମାନ-ବିଂ. (ବେପ୍-ଆନ) କମ୍ପମାନ ।

ବେପାର-ବି. ବ୍ୟାପାର, ବାଣିଜ୍ୟ ।

ବେପାରୀ-ବି. ବ୍ୟାପାରୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବେଭାର-ବି. ବ୍ୟବହାର; ଆଚରଣ; ମଙ୍ଗଳାଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପହାର ।

ବେଭାରୀ-ବିଂ. ବ୍ୟାପାରୀ, କାରବାରୀ ।

ବେର-ବି. ଶରୀର ।

ବେଳ-ବି. ବେଳା, ସମୟ ।

ବେଲ-ବି. ବିଲ୍ୱ, ଶ୍ରୀଫଳ ।

ବେଲଣା-ବି. (ବେଲ୍ଲନଶବ୍ଦଜ) ରୋଟି ବେଲି-ବାର ବର୍ତ୍ତୁଳକାଷ୍ଠ । [ଜୁଆର ।

ବେଳା-ବି. (ବେଲ୍-ଅ-ଆ) ସମୟ; ସମୁଦ୍ରତଟ;

ବେଲୀ-ବି. କଂସାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ବେଶ-ବି. (ବିଶ୍-ଅ) ସଜ୍ଜା ।

ବେଶ୍—ବି°. ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା ।

ବେଶର—ବି. (ବେଶବାରଶବ୍ଦଜ) ବଟା ଫୋଡ଼ଣ ।

ବେଶୀ—ବି°. (ପାର୍ଶୀ) ଅଧିକ ।

ବେଶ୍ମ—ବି. (ବିଶ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ଭବନ ।

ବେଶ୍ୟା—ବି. (ବିଶ୍-ଯ-ଆ) ବାରାଙ୍ଗନା ।

ବେଷ୍ଟନ—ବି. (ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆବରଣ; ବେଢ଼ ।

ବେଷ୍ଟିତ—ବି°. (ବେଷ୍ଟ-ତ) ଆବୃତ, ଘେରା ।

ବେସନ—ବି. ବୁଣ୍ଟ ଅଟା ।

ବେହାୟା—ବି°. (ପାର୍ଶୀରୁ) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।

ବେହେରା—ବି. ରାଉତ ପ୍ରଭୃତି ଜାତିଙ୍କର ଉପାଧି; ପ୍ରଧାନ ।

ବେହେରାଣିଆ—ବି. ରନ୍ଧିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।   [ଯନ୍ତ୍ର ।

ବେହେଲା—ବି. ତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ-

ବୈକଲ୍ୟ—ବି. (ବିକଳ-ଯ) କାତରତା; ଅଙ୍ଗ-

ବୈକୁଣ୍ଠ—ବି. (ବି-କୁଣ୍ଠା-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ । [ହୀନତା ।

ବୈଖାନସ—ବି. ବାନପ୍ରସ୍ଥ ।   [ଦୋଷ ।

ବୈଗୁଣ୍ୟ—ବି. (ବି-ଗୁଣ-ଯ) ଗୁଣହୀନତା,

ବୈଚିତ୍ର୍ୟ—ବି. (ବିଚିତ୍ର-ଯ) ଚମତ୍କାରିତ୍ୱ; ନାନାବିଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।

ବୈଜୟନ୍ତ—ବି. (ବି-ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ।

ବୈଜୟନ୍ତୀ—ବି. ପତାକା ।

ବୈଜିକ—ବି°. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ—ବି°. (ବିଜ୍ଞାନ-ଇକ) ବିଜ୍ଞାନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁପଣ୍ଡିତ ।

ବୈଠକ—ବି. ସଭା ।

ବୈଠା—ବି. ପ୍ରହାର ।

ବୈତରଣୀ—ବି. (ବିତରଣ-ଅ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।

ବୈତସ—ବି°. (ବେତସ-ଅ) ବେତସଦୃଶ ନମନୀୟ ।

ବୈତାଳିକ—ବି. (ବି-ତାଳ-ଇକ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।

ବୈଦାନ୍ତିକ—ବି°. (ବେଦାନ୍ତ-ଇକ) ବେଦାନ୍ତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଦିକ—ବି°. (ବେଦ-ଇକ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ—ବି. ଈଷତ୍ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ବୈଦେଶିକ—ବି°. (ବିଦେଶ-ଇକ) ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ।

ବୈଦ୍ୟ—ବି. ବିଦ୍ୟା-ଅ) ଚିକିତ୍ସକ ।

ବୈଦ୍ୟକ—ବି. ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।

ବୈଦ୍ୟୁତ—ବି° (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ବିଦ୍ୟୁତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈଧ—ବି°. (ବିଧି-ଅ) ବିଧି-ସିଦ୍ଧ ।

ବୈଧବ୍ୟ—ବି. (ବିଧବା-ଯ) ପତିହୀନତା ।

ବୈନତେୟ—ବି. (ବିନତା-ଏୟ) ଗରୁଡ଼; ଅରୁଣ ।

ବୈପରୀତ୍ୟ—ବି. (ବିପରୀତ-ଯ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ବୈଭବ—ବି. (ବିଭୁ-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ବିଭବ ।

ବୈମାତ୍ର, ବୈମାତ୍ରେୟ—ବି°. (ବିମାତୃ-ଅ, ଏୟ) ବିମାତାଠାରୁ ଜାତ ।   [ବେତ୍ତା ।

ବୈୟାକରଣ—ବି°. (ବ୍ୟାକରଣ-ଅ) ବ୍ୟାକରଣ-

ବୈୟାସିକ—ବି°. (ବ୍ୟାସ-ଇକ) ବ୍ୟାସମୁନି-

ବୈର—ବି. (ବୀର-ଅ) ଶତ୍ରୁତା ।   [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୈର-ନିର୍ଯ୍ୟାତନ—ବି. ବୈର-ଶୋଧନ ।

ବୈରାଗୀ-ବି. (ବିରାଗ-ଇନ୍) ସଂସାରତ୍ୟାଗୀ ।
ବୈରାଗ୍ୟ-ବି. (ବିରାଗ-ଯ) ଅନାସକ୍ତିଶୂନ୍ୟତା ; ସଂସାର ପ୍ରତି ଔଦାସ୍ୟ ।
ବୈରୀ-ବି. (ବୈର-ଇନ୍) ଶତ୍ରୁ ।
ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ-ବି. (ବିଲକ୍ଷଣ-ଯ) ପ୍ରଭେଦ ।
ବୈବାହିକ-ବିଂ. (ବିବାହ-ଇକ) ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଶାଖ-ବି. (ବିଶାଖା-ଅ) ମାସ ବିଶେଷ ।
ବୈଶ୍ୟ-ବି. (ବିଶ୍-ଯ) ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତିବିଶେଷ, ବଣିକ୍ ପ୍ରଭୃତି ।
ବୈଶ୍ରବଣ-ବି. (ବିଶ୍ରବସ୍-ଅ) ରାବଣ ; କୁବେର ।
ବୈଶ୍ୱାନର-ବି. ଅଗ୍ନି ।
ବୈଷମ୍ୟ-ବି. (ବିଷମ-ଯ) ଅସମତା ; ବିଭିନ୍ନତା ।
ବୈଷୟିକ-ବିଂ.(ବିଷୟ-ଇକ)ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଷ୍ଣବ-ବିଂ. (ବିଷ୍ଣୁ-ଅ) ବିଷ୍ଣୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି. ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ।
ବୈସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ବିସଦୃଶ-ଯ) ବୈଷମ୍ୟ ।
ବୋଇତ-ବି. (ବହିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜାହାଜ ।
ବୋକ-ବି. ଚୁମ୍ବନ ।
ବୋଝ-ବି. ଭର ; ମୁଣ୍ଡରେ ନିଅଯିବା ଭାର ।
ବୋଝିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡରେ ଭାରବାହୀ ।
ବୋଡ଼ା-ବି. ସର୍ପବିଶେଷ ।
ବୋଡ଼ି-ବି. ପାଖିଗଣ୍ଡା ।
ବୋଢ଼ା-ବି. (ବହ୍-ତୃ) ବହନକର୍ତ୍ତା ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।
ବୋତଲ୍-ବି. (ଇଂରାଜୀରୁ) ବଡ଼ସିସି ।
ବୋଦା-ବି. ଛେଳି ।
ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ ।
ବୋଧକ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ ; ସୂଚକ ।
ବୋବାଳି-ବି. ଡାକ ; କନ୍ଦନର ଉଚ୍ଚରବ ।
ବୋରଝାଞ୍ଜି-ବି. ଜଳଜ ଦଳ ।
ବୋରି-ବି. ଅଶାର ବଡ଼ଥଳି ।
ବୋଲ୍-ବି. ବଚନ ।
ବୋଳ-ବି. ଲେପ ; ତାମ୍ବୂଳ-ରସ ।
ବୋଲି-ବି. ଭାଷା ।
ବୋଲିବା-କ୍ରି. କହିବା ; ସ୍ୱରଅନୁସାରେଗାଇବା ।
ବୋଳିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା । [ସମ୍ବନ୍ଧେ) ।
ବୋବେଇବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦ କରିବା (ପଶୁପକ୍ଷି-
ବୋହୂ-ବି. (ବଧୂଶବ୍ଦଜ) ବଧୂ ; ପୁତ୍ରବଧୂ ।
ବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍‌ଜ୍-ତ) ସ୍ପଷ୍ଟ ; ପ୍ରକଟ, ପ୍ରକାଶିତ ।
ବ୍ୟକ୍ତି-ବି. (ବି-ଅନ୍‌ଜ୍-ତି) ଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।
ବ୍ୟଗ୍ର-ବିଂ. (ବି-ଅଗ୍ର) ଅଗ୍ରହବାନ୍ ; ତ୍ୱରିତ ।
ବ୍ୟଙ୍ଗ-ବିଂ. (ବି-ଅଙ୍ଗ) ବିକଳାଙ୍ଗ ; ବଙ୍କ ; ବି. ବେଙ୍ଗ ।
ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି-ବି. ବକ୍ରୋକ୍ତି ଶ୍ଳେଷ-ବାକ୍ୟ ।
ବ୍ୟଞ୍ଜକ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍‌ଜ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।
ବ୍ୟଞ୍ଜନ-ବି. (ବି-ଅନ୍‌ଜ୍-ଅନ) ହଲବର୍ଣ୍ଣ ; ତରକାରୀ ।
ବ୍ୟତିକର-ବି. (ବି-ଅତି-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ ; ସମ୍ପର୍କ ।
ବ୍ୟତିକ୍ରମ-ବି. (ବି-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) କ୍ରମବିପର୍ଯ୍ୟୟ ; ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ । [ରିକ୍ତ ।
ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ତ) ଅତି-

ବ୍ୟତିରେକ-ବି. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଅଭାବ ।

ବ୍ୟତୀତ-ବି°. (ବି-ଅତି-ଇ-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ; ଛଡ଼ା ।

ବ୍ୟଥା-ବି. (ବ୍ୟଥ୍-ଅ-ଆ) ପୀଡ଼ା, କ୍ଲେଶ ।

ବ୍ୟଥିତ-ବି°. (ବ୍ୟଥ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ଦୁଃଖିତ ।

ବ୍ୟପଦେଶ-ବି. (ବି-ଅପ-ଦିଶ୍-ଅ) ଛଳ, ବ୍ୟାଜ ।

ବ୍ୟଭିଚାର-ବି. (ବି-ଅଭି-ଚର୍-ଅ) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନ, ପରପୁରୁଷ ବା ପରସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କୁକ୍ରିୟା ।

ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ-ବି°. (ବ୍ୟଭିଚାରିନ୍-ଈ) ଅସତୀ ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀ-ବି°. (ବ୍ୟଭିଚାର-ଇନ୍) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନକାରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗାମୀ ।

ବ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ଇ-ଅ) ଖରଚ; ଅପଗମ ।

ବ୍ୟୟିତ-ବି°. ଯାହା ବ୍ୟୟ କରା ହୋଇଅଛି ।

ବ୍ୟର୍ଥ-ବି°. (ବି-ଅର୍ଥ) ବିଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।

ବ୍ୟବକଳନ-ବି. (ବି-ଅବ-କଳ୍-ଅନ) ବିୟୋଗ, ଫେଡ଼ିବା । [ଗଣିତ ।

ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ-ବି. (ବି-ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ଛେଦନ;

ବ୍ୟବଧାନ-ବି. (ବି-ଅବ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ତର, ଅନ୍ତରାଳ । [ବ୍ୟାପାର ; ବୃତ୍ତି ।

ବ୍ୟବସାୟ-ବି. (ବି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଉଦ୍ୟମ ;

ବ୍ୟବସାୟୀ-ବି°. (ବ୍ୟବସାୟ-ଇନ୍) ଉଦ୍ୟୋଗୀ; ବ୍ୟାପାରୀ । [ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା-ବି. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ-ଆ) ବନ୍ଧ; ବିଧାନ;

ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-ବି°. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ବନ୍ଧ-ଦାୟକ । [ସର୍ତ୍ତ; ମୋକଦ୍ଦମା ।

ବ୍ୟବହାର-ବି. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଅ) ଆଚରଣ ;

ବ୍ୟବହାର-ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର, ଆଇନ ।

ବ୍ୟବହାରାଜୀବ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଆଜୀବ) ମୋକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ଚଳେ; ଓକିଲ ପ୍ରଭୃତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ-ବି°. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଯ) ବ୍ୟବହାର-

ବ୍ୟବହୃତ-ବି°. (ବି-ଅବ-ହୃ-ତ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ; ଉପଭୁକ୍ତ ।

ବ୍ୟଷ୍ଟି-ବି. (ବି-ଅଶ୍-ତି) ପୃଥକ୍‌ଭାବ ।

ବ୍ୟସନ-ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅନ) ଦୁଃଖ; ମନ୍ଦ-କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସକ୍ତି ।

ବ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟାକୁଳ; ବିପସ୍ତ ।

ବ୍ୟାକରଣ-ବି. (ବି-ଆ-କୃ-ଅନ) ଶବ୍ଦବ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଶାସ୍ତ୍ର । [କାତର ।

ବ୍ୟାକୁଳ-ବି°. (ବି ଆକୁଳ) ଅତି ଉତ୍କଣ୍ଠିତ;

ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ; ଅନ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶନ; ବର୍ଣ୍ଣନ, ବକ୍ତୃତା ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବି°. ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।

ବ୍ୟାଘାତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ ।

ବ୍ୟାଘ୍ର-ବି. (ବି-ଆ-ଘ୍ରା-ଅ) ବାଘ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବ୍ୟାଜ-ବି. (ବି-ଅଜ୍-ଅ) ଛଳ; ଟଙ୍କାର ସୁଧ ।

ବ୍ୟାଦାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଦା-ଅନ) ବିସ୍ତାର, ଉଦ୍‌ଘାଟନ ।

ବ୍ୟାଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଅ) ମୃଗାଦି-ବଧ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବ୍ୟାଧି-ବି. (ବି-ଆ-ଧା-ଇ) ରୋଗ ।

ବ୍ୟାପକ-ବି°. (ବି-ଆପ୍-ଅକ) ଆଚ୍ଛାଦକ ।

ବ୍ୟାପାଦନ-ବି. (ବି-ଆ-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମାରଣ ବଧ । [କର୍ମ ।

ବ୍ୟାପାର-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ଅ) ବ୍ୟବସାୟ;

ବ୍ୟାପୀ–ବଂ. (ବି-ଅପ୍-ଇନ୍) ବ୍ୟାପକ ।

ବ୍ୟାପୃତ–ବଂ. (ବି-ଆ-ପୃ-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; କର୍ମ-ରତ । [ସର୍ବତ୍ର ସ୍ଥିତ ।

ବ୍ୟାପ୍ତ–ବଂ. (ବି-ଅପ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ବିସ୍ତାରିତ;

ବ୍ୟାପ୍ତି–ବି. (ବି–ଅପ୍–ତି) ସର୍ବତ୍ର ଅବସ୍ଥିତି; ବିସ୍ତାର ।

ବ୍ୟାୟାମ–ବି. (ବି-ଆ-ଯମ୍-ଅ) ଶରୀରକୁ ସମର୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ, ଦଣ୍ଡ, କୁସ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ।

ବ୍ୟାଳ–ବି. ସର୍ପ; ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ ବ୍ୟାଳୀ ।

ବ୍ୟାବହାରିକ–ବଂ. (ବ୍ୟବହାର୍-ଇକ) ବ୍ୟବ-ହାର-ସିଦ୍ଧ । [ବ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ।

ବ୍ୟାସ–ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅ) ବୃତ୍ତର ମଧ୍ୟରେଖା;

ବ୍ୟାହତ–ବଂ. (ବି–ଆ–ହନ୍–ତ) ନିବାରିତ; ହତାଶ ।

ବ୍ୟାହାର–ବି. (ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଉକ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି–ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି, ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ–ବଂ. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ବ୍ୟୂଢ଼–ବଂ. (ବି-ବହ୍-ତ) ବିପୁଳ; ପ୍ରଶସ୍ତ ।

ବ୍ୟୂହ–ବି. (ବି-ଊହ୍-ଅ) ସୈନ୍ୟବିନ୍ୟାସ, ସୈନ୍ୟ-ସମୂହ; ସମୂହ ।

ବ୍ୟୋମ–ବି. (ବ୍ୟେ-ମନ୍) ଆକାଶ ।

ବ୍ୟୋମ-କେଶ–ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବ୍ରଜ–ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଅ) ସମୂହ; ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋକୁଳ ।

ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର–ବି. (ବ୍ରଜ-ଇନ୍ଦ୍ର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବ୍ରଜ୍ୟା–ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ ।

ବ୍ରଣ–ବି. (ବ୍ରଣ୍-ଅ) ସ୍ଫୋଟକ; କ୍ଷତ ।

ବ୍ରତ–ବି. (ବ୍ରୃ-ଅତ) ନିୟମ; ପୁଣ୍ୟଜନକ କର୍ମ ।

ବ୍ରତତୀ–ବି. ଲତା, ବଲ୍ଲୀ ।

ବ୍ରତୀ–ବି. (ବ୍ରତ-ଇନ୍) ବ୍ରତଧାରୀ; ନିୟମସ୍ଥ ।

ବ୍ରାତ୍ୟ–ବଂ. ପତିତ ଦ୍ୱିଜ,

ବ୍ରୀଡ଼ା–ବି. (ବ୍ରୀଡ୍-ଅ-ଆ) ଲଜ୍ଜା ।

ବ୍ରୀହି–ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଶସ୍ୟ, ବରୁଢ଼ୀ ।

ଶ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶଂସିତ–ବଂ. (ଶଂସ୍-ତ) କଥିତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ଶଂସୀ–ବଂ. (ଶଂସ୍-ଇନ୍) ସୂଚକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଶଏ–ବି. (ଶତଶବ୍ଦଜ) ଏକଶତ ।

ଶକ–ବି. ଶକଦେଶୀୟ ଲୋକ; ଅବ୍ଦ-ବିଶେଷ ।

ଶକଟ–ବି. (ଶକ୍-ଅଟ) ଶଗଡ଼ ।

ଶକଳ–ବି. ଖଣ୍ଡ, ଅଂଶ । [ସମସ୍ତର ।

ଶକାବ୍ଦ–ବି. (ଶକ-ଅବ୍ଦ) ଶକ-ରାଜ-ପ୍ରଚଳିତ

ଶକାର–ବି. (ଶକ-ଅରି) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ।

ଶକୁନ–ବି. ପକ୍ଷୀ; ଶୁଭାଶୁଭ ଚିହ୍ନ ।

ଶକୁନି–ବି. ଶାଗୁଣା, ଗୃଧ୍ର ।

ଶକୁନ୍ତ–ବି. ପକ୍ଷୀ ।

ଶକୁନ୍ତଳା–ବି. ଭରତ ରଜାର ମାତା ।

ଶକ୍ତ–ବଂ. (ଶକ୍-ତ) ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ; ସମର୍ଥ ।

ଶକ୍ତି–ବି. (ଶକ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ; ଅସ୍ତ୍ର-

ଶକ୍ତୁ–ବି. ଯବାଦିଚୂର୍ଣ୍ଣ, ଛତୁ । [ବିଶେଷ ।

ଶକ୍ୟ–ବଂ. (ଶକ୍-ଯ) ଶକ୍ତି-ସାଧ୍ୟ ।

ଶକ୍ର-ବ. (ଶକ-ର) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶଗଡ଼-ବ. (ଶକଟଶବ୍ଦଜ) ଶକଟ ।
ଶଗଡ଼ିଆ-ବ. ଶଗଡ଼-ଚାଳକ ।
ଶଙ୍କର-ବ. (ଶଂ-କୃ-ଅ) ଶିବ ।
ଶଙ୍କା-ବ. (ଶଙ୍କ୍-ଅ-ଆ) ଭୟ; ସଂଶୟ ।
ଶଙ୍କିତ-ବଂ. (ଶଙ୍କ୍-ତ) ଭୀତ; ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ।
ଶଙ୍କୁ-ବ. ଶଲ୍ୟ; କୀଲ; କାଳ-ମାପକ ଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶଙ୍ଖ-ବ. କମ୍ବୁ; ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ଶଚ, ଶଚୀ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ଶଜାରୁ-ବ. ପଶୁବିଶେଷ, ଝିଙ୍କ ।
ଶଠ-ବଂ. ଧୂର୍ତ୍ତ, ଖଳ, ଠକ ।
ଶଠ-ତା-ବ. ଖଳତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।
ଶଣ-ବ. କ୍ଷଣପତ୍ର ଗଛ ।
ଶଣ୍ଢୁଆସୀ-ବ. ଚିମୁଟାବିଶେଷ ।
ଶତ-ବ. ଶହେ, ଦଶଗୁଣିତ ଦଶ । [କାବ୍ୟ ।
ଶତକ-ବ. ଶତସଂଖ୍ୟା ; ଶତଶ୍ଲୋକ-ବିଶିଷ୍ଟ
ଶତ-କ୍ରତୁ-ବ. ଶତଯାଗକାରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶତ-ଧା-ଅ. ଶତ ପ୍ରକାରେ ।
ଶତଭିଷା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶତାବରୀ-ବ. ଔଷଧୀୟ ଗଛ । [କାଳ ।
ଶତାବ୍ଦୀ-ବ. (ଶତ-ଅବ୍ଦ) ଶତବର୍ଷବ୍ୟାପୀ-
ଶତ୍ରୁ-ବ. ବୈରୀ, ବିପକ୍ଷ ।
ଶତ୍ରୁ-ତା-ବ. ବିପକ୍ଷତା, ବୈରଭାବ ।
ଶନ-ବ. ଗଛ-ବିଶେଷ ।
ଶନୈଃ-ଅଂ. ଅଳ୍ପେ, କ୍ରମେ ।
ଶପଥ-ବ. (ଶପ୍-ଅଥ) ଶପଣ, କସମ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ଶପ୍ତ-ବଂ. (ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
ଶଫ-ବ. ପଶ୍ୱାଦିର ଖୁର ।
ଶଫରୀ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶବଲ-ବଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।
ଶବ୍ଦ-ବ. (ଶବ୍ଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି ।
ଶବ୍ଦ-କୋଷ-ବ. ଅଭିଧାନ ।
ଶବ୍ଦ-ଭେଦୀ-ବଂ. ଶବ୍ଦାନୁସାରେ ବିଦ୍ଧକାରୀ ।
ଶବ୍ଦାୟମାନ-ବଂ. (ଶବ୍ଦ-ଯ-ଆନ) ଶବ୍ଦକାରୀ ।
ଶବ୍ଦିତ-ବଂ. (ଶବ୍ଦ-ତ) ଧ୍ୱନିତ ।
ଶମ-ବ. (ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ସ୍ଥିରଭାବ ।
ଶମନ-ବ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତିକରଣ; ଯମ ।
ଶମୟିତା-ବଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଶାନ୍ତିକାରକ, ଦମନକାରୀ ।
ଶମିତ-ବଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦମିତ; ନିବାରିତ ।
ଶମୀ-ବଂ. (ଶମ୍-ଇନ୍) ସଂଯମୀ ।
ଶମୀ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବର-ବ. ମୃଗବିଶେଷ; ଅସୁର-ବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବରାରି-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଶମ୍ବୁକ, ଶମ୍ବୂକ-ବ. ଶାମୁକା ।
ଶମ୍ଭୁ-ବ. (ଶଂ-ଭୂ-ଉ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ଶୟନ-ବ. (ଶୀ-ଅନ) ନିଦ୍ରା; ଶଯ୍ୟା ।
ଶୟନୀୟ-ବ. (ଶୀ-ଅନୀୟ) ଶଯ୍ୟା; ବଂ. ଶୟନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୟାନ-ବଂ. (ଶୀ-ଆନ) ନିଦ୍ରିତ ।
ଶଯ୍ୟା-ବ. (ଶୀ-ଯ-ଆ) ଶେଜ, ବିଛଣା ।

ଶର-ବି. (ଶୃ-ଅ) ବାଣ-ତୃଣ; ବାଣ, କାଣ୍ଡ ।

ଶରଣ-ବି. (ଶୃ-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ; ରକ୍ଷକ ।

ଶରଣାଗତ-ବିଂ. ଶରଣାପନ୍ନ; ଆଶ୍ରୟ-ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଶରତ୍-ବି. (ଶୃ-ଅତ୍) ଋତୁ-ବିଶେଷ (ଆଶ୍ୱିନ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ) ।

ଶରଧି-ବି. (ଶର-ଧା-ଇ) ଶରାଧାର, ତୂଣୀର ।

ଶରଭ-ବି. ମୃଗ-ବିଶେଷ; ହସ୍ତି-ଶାବକ ।

ଶରବ୍ୟ-ବି. ଶରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଶରାଳି-ବି. ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ଶରାସନ-ବି. (ଶର-ଅସ୍-ଅନ) ଧନୁ ।

ଶରୀର-ବି. (ଶୃ-ଈର) ଦେହ ।

ଶରୀରୀ-ବି. (ଶରୀର-ଇନ୍) ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଶର୍କରା-ବି. ଶାକର; ଚିନି ।

ଶର୍ମ-ବି. ମଙ୍ଗଳ ।

ଶର୍ମା-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପନାମ ।

ଶର୍ବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ଶର୍ବରୀ-ବି. ରାତ୍ରି ।

ଶର୍ବାଣୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ, ଭବାନୀ ।

ଶଲଭ-ବି. ପତଙ୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଶଲାକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରକାଠ, ଶଲାକାର କ୍ଷୁଦ୍ରଦଣ୍ଡ ।

ଶଲ୍କ-ବି. ମାଛକାତି ।

ଶଲ୍ୟ-ବି. ଶାଲକ; ବାଣ-ବିଶେଷ; କଣ୍ଟକ ।

ଶଳା-ବି. (ଶାଳକ-ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଇ ।

ଶବ-ବି. (ଶବ୍-ଅ) ମୃତଶରୀର, ମଡ଼ା ।

ଶବର-ବି. କିରାତ, ବ୍ୟାଧ; ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଜାତି-ବିଶେଷ ।

ଶଶ, ଶଶକ-ବି. ଶଶା, ଠେକୁଆ; ଚନ୍ଦ୍ରର ଲାଞ୍ଛନ ।

ଶଶ-ଧର-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶଶ-ବିଷାଣ-ବି. ଶଶକର ଶୃଙ୍ଗପରି ଅଲୀକ ବ୍ୟାପାର ।

ଶଷ୍କୁଲି-ବି. ଚକୁଳି ପିଠା ।

ଶଷ୍ପ-ବି. ତୃଣ ।

ଶସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶସ୍-ତ୍ର) ଅସ୍ତ୍ର ।

ଶସ୍ତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଶସ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ।

ଶସ୍ୟ-ବି. (ଶସ୍-ଯ) କୃଷିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଧାନ୍ୟାଦି ।

ଶହର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ନଗର ।

ଶାଉଁଳା-ବିଂ. (ଶ୍ୟାମଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୟାମଳ ।

ଶାକ-ବି. ପତ୍ରାଦି; ଶାଗ ।

ଶାକର-ବି. (ଶର୍କରାଶବ୍ଦଜ) ଚିନି, ନବାତ; ଶାକର-ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଶାକୁନିକ-ବି. (ଶକୁନ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ; ନିମିତ୍ତଜ୍ଞ ।

ଶାକୋଟକ-ବି. ଶାହାଡ଼ାଗଛ ।

ଶାକ୍ତ-ବି. (ଶକ୍ତି-ଅ) ଶକ୍ତିର ଉପାସକ, ତାନ୍ତ୍ରିକ ।

ଶାକ୍ୟମୁନି, ଶାକ୍ୟସିଂହ-ବି. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।

ଶାଖା-ବି. ବୃକ୍ଷର ଡାଳ; ଅଂଶ; ପରିଚ୍ଛେଦ ।

ଶାଖା-ମୃଗ-ବି. ବାନର ।

ଶାଖୀ-ବି. (ଶାଖା-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ ।

ଶାଗ-ବି. (ଶାକଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ବୃକ୍ଷପତ୍ରାଦି ।

ଶାଗୁଆ-ବିଂ. ଶାଗପରି ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଶାଙ୍ଖୋଳି-ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଧନ ।

ଶାଟୀ-ବି. ଶାଢ଼ୀ ।

ଶାଠ୍ୟ-ବି. (ଶଠ-ଯ) ଶଠତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।

ଶାଣ-ବି. (ଶୋ-ଣ) ଘର୍ଷଣ-ପ୍ରସ୍ତର ।
ଶାଣିତ-ବିଂ. ତୀକ୍ଷ୍ଣୀକୃତ ।
ଶାତନ-ବି. ପାତନ; ଛେଦନ ।
ଶାଦା-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ ।
ଶାଦ୍ୱଳ-ବିଂ. ତୃଣଦ୍ୱାରା ହରିଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ଥଳୀ) ।
ଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର-ଚିତ୍ତ ; ନିରୁପଦ୍ରବ ।
ଶାନ୍ତନବ-ବି. (ଶାନ୍ତନୁ-ଅ) ଭୀଷ୍ମ ।
ଶାନ୍ତନୁ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।
ଶାନ୍ତି-ବି. (ଶମ୍-ତି) ଚିତ୍ତର ସ୍ଥିରତା ।
ଶାପ-ବି. (ଶପ୍-ଅ) ଅଭିଶାପ; ପରର ଅମ-ଙ୍ଗଳ-ମନାସ ।
ଶାବଳ-ବି.(ଶବଳାଶବ୍ଦଜ) ଖନନାସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶାବ୍ଦ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦ-ଅ) ଶବ୍ଦ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବେଦ-ସମ୍ମତ ।
ଶାବ୍ଦିକ-ବି. (ଶବ୍ଦ-ଇକ) ଶବ୍ଦ-ଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ଶାମ୍ବୁକା-ବି. (ଶମ୍ବୁକଶବ୍ଦଜ) ଶୁକ୍ତି ।
ଶାମ୍ଭବ-ବିଂ. (ଶମ୍ଭୁ-ଅ) ଶମ୍ଭୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାୟକ-ବି. (ଶୋ-ଅକ) ଶର, ବାଣ ; ଖଡ୍ଗ ।
ଶାୟିତ-ବିଂ.(ଶୀ-ଣିଚ୍-ତ) ପାତିତ; ନିଦ୍ରାପିତ ।
ଶାରଦ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଅ) ଶରତ୍କାଳୀନ ; ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶାରଦା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ଶାରଦୀୟ-ବିଂ. (ଶରଦ୍-ଈୟ ଶରତ୍କାଳୀନ ।
ଶାରୀରିକ-ବିଂ. (ଶରୀର-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗ-ବି. (ଶୃଙ୍ଗ-ଅ) ଶୃଙ୍ଗନିର୍ମିତ ଧନୁ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗୀ-ବି. (ଶାର୍ଙ୍ଗ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ-ବି. ବ୍ୟାଘ୍ର ।
ଶାଳ-ବି, ସର୍ଜ୍ଜବୃକ୍ଷ ; ପ୍ରାଚୀର; ଗୃହ ।
ଶାଳ-ଗ୍ରାମ-ବି. ବିଷ୍ଣୁରୂପେ ପୂଜିତ ଶିଳା-ଖଣ୍ଡ-ବିଶେଷ ।
ଶାଳ-ଭଞ୍ଜିକା-ବି. କାଠ-ପିତୁଳା ।
ଶାଳା-ବି. ଗୃହ ।
ଶାଳି-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ଶାଳି-ବାହନ-ବି. ଶକାବ୍ଦ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନୃପ-
ଶାଳୀ-ବିଂ. (ଶାଲ୍-ଇନ୍) ବିଶିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଶାଳୀ-ବି. (ଶ୍ୟାଲୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭଗିନୀ ।
ଶାଳୀନ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ଶାଲ୍ମଳୀ-ବି. ଶିମିଳି ଗଛ ।
ଶାବ, ଶାବକ-ବି. ଛୁଆ ।
ଶାସନ-ବି. (ଶାସ୍-ଅନ) ଦମନ; ଆଜ୍ଞା; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସନ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶାସିତ-ବିଂ. (ଶାସ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ ପ୍ରତିପାଳିତ ।
ଶାସ୍ତା-ବିଂ.(ଶାସ୍-ତୃ)ଶାସନ-କର୍ତ୍ତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।
ଶାସ୍ତି-ବି. (ଶାସ୍-ତି) ଶାସନ; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶାସ୍-ତ୍ର) ଶାସନ ; ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ; ତତ୍ତ୍ୱ-ଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବିଂ. (ଶାସ୍ତ୍ର-ଈୟ) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ମତ ।
ଶିଅଳ-ବି. (ଶୃଗାଳଶବ୍ଦଜ) ବିଲୁଅ ।
ଶିଉଳି-ବି. (ଶୈବାଳଶବ୍ଦଜ) ଶୈବାଳ ।
ଶିକା-ବି. (ଶିକ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ-ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟ-
ଶିକାର-ବି. ମୃଗୟା । ଧାର

ଶିକୁଳି—ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଖଳ, ଜଞ୍ଜିର ।
ଶିକ୍ଷକ—ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଶିକ୍ଷାଦାୟକ; ବି. ଅଧ୍ୟାପକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶିକ୍ଷଣୀୟ—ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ-ଅନୀୟ) ଶିକ୍ଷା କରିବାର
ଶିକ୍ଷା—ବି. (ଶିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଅଭ୍ୟାସ; ଅଧ୍ୟୟନ; ଉପଦେଶ ।
ଶିକ୍ଷିତ—ବିଂ. (ଶିକ୍ଷ୍-ତ) ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ, କୃତବିଦ୍ୟ ।
ଶିଖଣ୍ଡ—ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛ । [କେଶ ।
ଶିଖଣ୍ଡିବାହନ—ବି. (ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବାହନ) କାର୍ତ୍ତି-
ଶିଖଣ୍ଡୀ—ବି. (ଶିଖଣ୍ଡ-ଇନ୍) ମୟୂର, ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।
ଶିଖର—ବି. (ଶିଖା-ର) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ଅଗ୍ର-
ଶିଖରୀ—ବି. ପର୍ବତ । [ଭାଗ ।
ଶିଖା—ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ମସ୍ତକର ଚୂଳ; ଅଗ୍ନିର
ଶିଖିବା—କ୍ରି. ଅଭ୍ୟାସ କରିବା । [ଜ୍ୱାଳା ।
ଶିଖୀ—ବି. (ଶିଖା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
ଶିଙ୍ଘଡ଼ା—ବି. (ଶୃଙ୍ଗାଟଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜାତ କଣ୍ଟକ-ଫଳବିଶେଷ ।
ଶିଙ୍ଗା—ବି (ଶୃଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଗ-ବାଦ୍ୟ ।
ଶିଙ୍ଗାରହାର—ବି. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ।
ଶିଜୁ—ବି. ଧଳାକ୍ଷୀରବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶିଞ୍ଜିତ—ବି. ଅଳଙ୍କାରର ଶବ୍ଦ ।
ଶିଞ୍ଜିନୀ—ବି. ନୂପୁର; ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ଶିଡ଼ି—ବି. ସୋପାନ; ନିଶ୍ରେଣୀ ।
ଶିତି-କଣ୍ଠ—ବି. ନୀଳକଣ୍ଠ, ଶିବ ।
ଶିଥିଳ—ବିଂ. (ଶ୍ଲଥ୍-ଇଲ) ଢିଲା, ଶ୍ଲଥ; ଅବ-
ଶିମ୍ବ—ବି. ଶିମଗଛ । [ସନ୍ନ; ଅଳସ ।

ଶିର—ବି. (ଶିରାଶବ୍ଦଜ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରଃ—ବି. (ଶ୍ରି-ଅସ୍) ମସ୍ତକ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଶିରପା—ବି. ମସ୍ତକାବରକ ବସ୍ତ୍ର । [ପଗଡ଼ି ।
ଶିରସ୍ତ୍ରାଣ—ବି. (ଶିରସ୍-ତ୍ରୈ-ଅନ) ଉଷ୍ଣୀଷ,
ଶିରା—ବି. (ଶୃ-ଅ-ଆ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରାଳ—ବିଂ. ଶିରାଯୁକ୍ତ ।
ଶିରୀଷ—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ଶିରୀଷ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ।
ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଶିରସ୍-ଧାର୍ଯ୍ୟ) ମସ୍ତକରେ ଧାରଣୀୟ, ଅତିମାନ୍ୟ ।
ଶିରୋମଣି—ବି. ମସ୍ତକର ରତ୍ନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପଦାନ୍ତେ) ।
ଶିଳା—ବି. (ଶିଲ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରସ୍ତର, ପଥର ।
ଶିଲୀନ୍ଧ୍ର—ବି. ଛତୁଗଛ ।
ଶିଲୀମୁଖ—ବି. (ଶିଲୀ-ମୁଖ) ଭ୍ରମର ।
ଶିଳ୍ପ—ବି. ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣାଦି କର୍ମ, କାରିଗରି ।
ଶିଳ୍ପକାର—ବି. (ଶିଳ୍ପ-କାର) ଶିଳ୍ପୀ, କାରିଗର ।
ଶିବ—ବି. (ଶିବ୍-ଅ) ମହାଦେବ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ—ବି. ଶିବପର୍ବ, ଫାଲ୍ଗୁନ କୃଷ୍ଣ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ।
ଶିବା—ବି. (ଶିବ-ଆ) ଶୃଗାଳୀ; ପାର୍ବତୀ ।
ଶିବିକା—ବି. ଯାନବିଶେଷ; ପାଲିକି ।
ଶିବିର—ବି. (ଶୀ-ଇର) ସୈନ୍ୟନିବେଶ, ଛାଉଣି ।
ଶିଶିର—ବି. ହିମ; ଶୀତ-ଋତୁ ।
ଶିଶି—ବି. କାଚନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶିଶୁ—ବି. (ଶିଶ୍-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ବାଳିକା,
ଶିଶୁମାର—ବି. ଜଳଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ପିଲା ।
ଶିଶ୍ନ—ବି. ପୁରୁଷର ଉପସ୍ଥ ।

ଶିଷା—ବି. ଧାନ୍ୟାଦିର ଶୀର୍ଷ ।

ଶିଷ୍ଟ—ବିଂ. ସୁଶୀଳ; ବିନୀତ; ଭଦ୍ର ।

ଶିଷ୍ଟତା—ବି. ବିନୟ ।

ଶିଷ୍ୟ—ବି. (ଶାସ୍-ଯ) ଛାତ୍ର ।

ଶିସୁ—ବି. ବୃକ୍ଷ-ବିଶେଷ ।

ଶୀକର—ବି. ଜଳକଣା; ସୂକ୍ଷ୍ମବୃଷ୍ଟି ।

ଶୀଘ୍ର—କ୍ରି. ବିଂ. ଅବିଳମ୍ବେ, ସତ୍ୱର ।

ଶୀତ—ବିଂ. ଶୀତଳ; ବି. ଜାଡ଼ ।

ଶୀତଳ—ବିଂ. ଶୈତ୍ୟଯୁକ୍ତ, ଥଣ୍ଡା ।

ଶୀତ୍କାର—ବି. ଶୀତେଇପଡ଼ିବା; ହାଇ ।

ଶୀର୍ଣ୍ଣ—ବିଂ. (ଶୃ-ତ) କ୍ଷୀଣ; ଶୁଷ୍କ; ପତିତ ।

ଶୀର୍ଷ—ବି. ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ଶୀର୍ଷକ—ବି. (ଶୀର୍ଷ-କ) ଟୋପି; ପଗଡ଼ି, ମସ୍ତକ ।

ଶୀଳ—ବି. (ଶୀଲ୍-ଅ) ସ୍ୱଭାବ; ସଚ୍ଚରିତ୍ର ।

ଶୀଳନ—ବି. (ଶୀଲ୍-ଅନ) ଆଲୋଚନା; ଅଭ୍ୟାସ

ଶୁକ—ବି. ଶୁଆପକ୍ଷୀ ।

ଶୁକୁଆ—ବି. ଶୁଖିଲା ମାଛ ।

ଶୁକ୍ତି—ବି. (ଶୁଚ୍-ତି) ଶାମୁକା; ଶଙ୍ଖ ।

ଶୁକ୍ତିଜ—ବି. (ଶୁକ୍ତି-ଜନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତା ।

ଶୁକ୍ର—ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ; ରେତଃ ।

ଶୁକ୍ର-ବାର—ବି. ସପ୍ତାହର ପଞ୍ଚମଦିନ ।

ଶୁକ୍ଳ—ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଲକ୍) ଶ୍ୱେତ ।

ଶୁକ୍ଳ-ପକ୍ଷ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି-ପକ୍ଷ ।

ଶୁଙ୍ଘିବା—କ୍ରି. ଆଘ୍ରାଣ କରିବା ।

ଶୁଚି—ବି. (ଶୁଚ୍-ଇ) ପବିତ୍ର; ନିର୍ମଳ; ଶୁଭ୍ର ।

ଶୁଝିବା—କ୍ରି. ପରିଶୋଧ କରିବା ।

ଶୁଣ୍ଠି—ବି. ଶୁଷ୍କ ଆର୍ଦ୍ରକ ।

ଶୁଣ୍ଡ—ବି. (ଶୁଣ୍-ଡ) ହସ୍ତି-କର ।

ଶୁଣ୍ଡୀ—ବି. ଶୁଣ୍ଡା ବା ମଦ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରକ ।

ଶୁଦ୍ଧ—ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ପବିତ୍ର ।

ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ—ବି. (ଶୁଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ଅନ୍ତଃପୁର ।

ଶୁଦ୍ଧି—ବି. (ଶୁଧ୍-ତି) ଶୋଧନ, ଶୁଦ୍ଧତା ।

ଶୁଧୁରିବା—କ୍ରି. ମନ୍ଦରୁ ଭଲ ହେବା ।

ଶୁଭ୍—ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ; ବିଂ. ମଙ୍ଗଳଜନକ ।

ଶୁଭଦ—ବିଂ. (ଶୁଭ-ଦା-ଅ) ଶୁଭକର, ଶୁଭ-ଜନକ ।

ଶୁଭିବା—କ୍ରି. ଶ୍ରୁତିଗୋଚର ହେବା ।

ଶୁଭ୍ର—ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ର) ଶୁକ୍ଳ; ନିର୍ମଳ ।

ଶୁଳ୍କ—ବି. କର, ମାସୁଲ ।

ଶୁଶ୍ରୂଷା—ବି. (ଶ୍ରୁ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଶ୍ରବଣେଚ୍ଛା; ସେବା ।

ଶୁଷ୍କ—ବିଂ, (ଶୁଷ୍-ତ) ନୀରସ, ଶୁଖିଲା ।

ଶୂକର—ବି. (ଶୂକ୍-ର) ବରାହ; ଘୁଷୁରି ।

ଶୂଦ୍ର—ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚତୁର୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂନ୍ୟ—ବି. ଆକାଶ; '୦' ଅଭାବାର୍ଥକ ଚିହ୍ନ; ବିଂ. ଖାଲି; ନିର୍ଜନ ।

ଶୂନ୍ୟ-ଗର୍ଭ—ବିଂ. ସାରଶୂନ୍ୟ ।

ଶୂର—ବି. (ଶୂର୍-ଅ) ବୀର; ସାହସୀ ।

ଶୂଳ—ବି. (ଶୂଲ୍-ଅ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଉଦର-ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶୂଳ-ପାଣି-ବି. ତ୍ରିଶୂଳଧାରୀ ଶିବ ।
ଶୃଗାଳ-ବି. ବିଲୁଆ, ଶିବା ।
ଶୃଙ୍ଖଳ-ବି. ଶିକୁଳି, ନିଗଡ଼ ।
ଶୃଙ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ଶୃଙ୍ଖଳବଦ୍ଧ ।
ଶୃଙ୍ଗ-ବି. ଶିଖର, ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶିଙ୍ଗ ।
ଶୃଙ୍ଗାଟ-ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ, ଚୌରାସ୍ତା; ଶିଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଶୃଙ୍ଗାର-ବି. ଆଦିରସ; ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷର ପ୍ରଣୟ; ସଜ୍ଜା, ବେଶ ।
ଶେଉଳ-ବି. (ଶକୁଳଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶେଖର-ବି. ଚୂଡ଼ା; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ଶେଠ-ବି. (ଶ୍ରେଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ ।
ଶେଫାଳିକା-ବି. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି, ଶଙ୍ଗାରହାର ।
ଶେଯ-ବି. (ଶଯ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଶଯ୍ୟା ।
ଶେଷ-ବି. (ଶିଷ୍-ଅ) ଅନ୍ତ; ଅବଶେଷ; ବିନାଶ; ବାସୁକି; ବିଂ. ଅବଶିଷ୍ଟ ।
ଶୈତ୍ୟ-ବି. (ଶୀତ-ଯ) ଶୀତଳତା ।
ଶୈଥିଲ୍ୟ-ବି. (ଶିଥିଳ-ଯ) ଶିଥିଳତା; ହେଳା; [ଆଳସ୍ୟ ।
ଶୈଳ-ବି. (ଶିଳା-ଅ) ପର୍ବତ ।
ଶୈଳ-ସୁତା-ବି. ପାର୍ବତୀ ।
ଶୈଳୀ-ବି. (ଶୀଳ-ଅ-ଈ) ପଦ୍ଧତି, ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶୈଳେୟ-ବିଂ. (ଶୈଳ-ଏୟ) ଶୈଳ-ଜାତ ।
ଶୈବ-ବି. (ଶିବ-ଅ) ଶିବଭକ୍ତ; ବିଂ. ଶିବ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶୈବଳ, ଶୈବାଳ-ବି. ଶିଉଳି ।
ଶୈବଳିନୀ-ବି. (ଶୈବଳ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ଶୈଶବ-ବି. (ଶିଶୁ-ଅ) ଶିଶୁତ୍ୱ, ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ।

ଶୋଇବା-କ୍ରି. (ଶୀଧାତୁରୁ) ଶୟନ କରିବା ।
ଶୋକ-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅ) ପ୍ରିୟ-ବିଯୋଗ-ଜନିତ ଦୁଃଖ ।
ଶୋଚନା-ବି. (ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଶୋକ କରିବା ।
ଶୋଚ୍ୟ, ଶୋଚନୀୟ-ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ଦୁଃଖ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୋଣ-ବିଂ. ରକ୍ତ-ବର୍ଣ୍ଣ, ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିତ-ବି. ରୁଧିର, ରକ୍ତ; ବିଂ. ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିମା-ବି. (ଶୋଣ-ଇମନ୍) ରକ୍ତିମା ।
ଶୋଥ-ବି. (ଶ୍ୱି-ଥ) ସ୍ଫୀତ ରୋଗ ।
ଶୋଧନ-ବି. (ଶୁଧ୍-ଅନ୍) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରତିଦାନ ।
ଶୋଧି-ବି. ଅଙ୍କପାଠ ବିଶେଷ ।
ଶୋଧିତ-ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ଇ-ତ) ପରିଷ୍କୃତ ।
ଶୋଧିବା-କ୍ରି. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା; ଷାଲିଦେବା ।
ଶୋଭନ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ଅନ୍) ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ।
ଶୋଭା-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଶୋଭିତ-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭୂଷିତ ।
ଶୋଷ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଅ) ଶୁଷ୍କତା, ରସାକର୍ଷଣ; ପିପାସା ।
ଶୋଷଣ-ବି. (ଶୁଷ୍-ଇ-ଅନ) ରସାକର୍ଷଣ ।
ଶୋହିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା (ପଦ୍ୟେ) ।
ଶୌଚ-ବି. (ଶୁଚି-ଅ) ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଚିତା ।
ଶୌଣ୍ଡିକ-ବି. (ଶୁଣ୍ଡା-ଇକ) ଶୁଣ୍ଡୀ ।
ଶୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଶୂର-ଯ) ବୀରତ୍ୱ ।
ଶ୍ମଶାନ-ବି. (ଶବ-ଶୟନ୍-ଶୀ-ଅନ) ମଶାଣି ।

ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ବ. ଜଣ; ଦାଢ଼ୀ ।
ଶ୍ମଶ୍ରୁଳ-ବିଂ. (ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ଲ) ଶ୍ମଶ୍ରୁବିଶିଷ୍ଟ ।
ଶ୍ୟାମ, ଶ୍ୟାମଳ-ବ. ଶାଇଁଳା; ଈଷତ୍ କୃଷ୍ଣ; ଈଷତ୍ ହରିତ୍ ।
ଶ୍ୟାଲ, ଶ୍ୟାଲକ-ବ. ପତ୍ନୀର ଭାଇ ।
ଶ୍ୟାଲୀ, ଶ୍ୟାଲିକା-ବ. ପତ୍ନୀର ଭଗିନୀ ।
ଶ୍ୟେନ-ବ. ବାଜପକ୍ଷୀ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ-ବିଂ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଅ) ଭକ୍ତି; ବିଶ୍ୱାସ; ଆଦର ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍-ବିଂ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବତ୍) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରମ-ବ. (ଶ୍ରମ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ; ଅଭ୍ୟାସ; ଶ୍ରାନ୍ତି ।
ଶ୍ରମଣ-ବ. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଶ୍ରମ-ବାରି-ବ. ଘର୍ମ ।
ଶ୍ରମୀ-ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ଇନ୍) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।
ଶ୍ରବଣ-ବ. (ଶ୍ରୁ-ଅନ) ଶୁଣିବା; କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବ. (ଶ୍ରବଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) କର୍ଣ୍ଣ, କାନ ।
ଶ୍ରାଦ୍ଧ-ବ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ଅ) ପିତୃ-ତର୍ପଣ; ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ପଣ ।
ଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଳାନ୍ତ ।
ଶ୍ରାନ୍ତି-ବ. (ଶ୍ରମ୍-ତି) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଶ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଅକ) ଶ୍ରୋତା, ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା ।
ଶ୍ରାବଣ-ବ. (ଶ୍ରବଣା-ଅ) ମାସ-ବିଶେଷ ।
ଶ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀ-ବ. (ଶ୍ରି-ଈ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶୋଭା; ସୌଭାଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ-ବ. ଶିବ ।
ଶ୍ରୀଧର-ବ. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ-ବ. ମାଘଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ।
ଶ୍ରୀଫଳ-ବ. ବେଲ ।
ଶ୍ରୀମାନ୍-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ମତ୍) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ; ଶୋଭା-ଯୁକ୍ତ; ସୁନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀ-ଯୁତ, ଶ୍ରୀ-ଯୁକ୍ତ-ବିଂ. ଶ୍ରୀମାନ୍ ।
ଶ୍ରୀଲ-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରୀଶ-ବ. (ଶ୍ରୀ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ ।
ଶ୍ରୁତ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତ) ଯାହା ଶୁଣାଯାଇଅଛି; ବ. ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଶ୍ରୁତି-ବ. (ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ଣ୍ଣ; ବେଦ ।
ଶ୍ରୁତି-ଧର-ବିଂ. ଯେ ଶୁଣିଲାକ୍ଷଣି ମନେରଖେ ।
ଶ୍ରୁବ-ବ. ହୋମରେ ଘୃତ-କ୍ଷେପଣପାତ୍ର ।
ଶ୍ରେଢୀ-ବ. ସମପରିମାଣରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ।
ଶ୍ରେଣୀ-ବ. (ଶ୍ରି-ନି) ପଂକ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।
ଶ୍ରେୟଃ-ବ. ଧର୍ମ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶ୍ରେୟସ୍କର-ବିଂ. ମଙ୍ଗଳକର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପ୍ରଶସ୍ୟ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ, ପ୍ରଧାନ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା-ବ. ପ୍ରାଧାନ୍ୟ, ଉତ୍କର୍ଷ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ-ବ. (ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ଇନ୍) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ, ଶେଠ ।
ଶ୍ରୋଣି-ବ. କଟିଦେଶ, ନିତମ୍ବ ।
ଶ୍ରୋତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତବ୍ୟ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୋତା-ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତୃ) ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଶୁଣେ ।
ଶ୍ରୋତ୍ର-ବ. (ଶ୍ରୁ-ତ୍ର) କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ-ବ. (ଶ୍ରୋତ୍ର-ଇୟ) ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଶ୍ଳଥ-ବିଂ. (ଶ୍ଳଥ୍-ଅ) ଶିଥିଳ ।
ଶ୍ଳାଘା-ବ. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶଂସା; ନିଜ-ପ୍ରଶଂସା ।
ଶ୍ଳାଘ୍ୟ, ଶ୍ଳାଘନୀୟ-ବିଂ. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଶ୍ଳେଷଯୁକ୍ତ; ସଂଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ଳୀପଦ-ବି. ଗୋଦର ।
ଶ୍ଳୀଳ-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ, ଶୋଭନ ।
ଶ୍ଳେଷ ବି. ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଯୋଗ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।
ଶ୍ଳେଷ୍ମା-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ମନ୍) କଫ । [ପଦ୍ୟ ।
ଶ୍ଳୋକ-ବି. (ଶ୍ଳୋକ୍-ଅ) ଚତୁଷ୍ଚରଣଯୁକ୍ତ ପଦ୍ୟ;
ଶ୍ୱଦନ୍ତ-ବି. (ଶ୍ୱନ-ଦନ୍ତ) କୁକୁରର ମୁନଅଦନ୍ତ ।
ଶ୍ୱପଚ-ବି. ଚଣ୍ଡାଳ ।
ଶ୍ୱଶୁର-ବି. ଶଶୁର, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ପତ୍ନୀର ପିତା ।
ଶ୍ୱଶ୍ରୂ-ବି. ଶାଶୁ, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା, ପତ୍ନୀର ମାତା ।
ଶ୍ୱସନ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅନ) ନିଶ୍ୱାସ ।
ଶ୍ୱାନ-ବି. (ଶ୍ୱନ୍-ଅ) କୁକୁର ।
ଶ୍ୱାପଦ-ବି, (ଶ୍ୱନ୍-ଅ-ପଦ୍-ଅ) ଶିକାରୀ ଜନ୍ତୁ ; ବ୍ୟାଘ୍ର ଭଲ୍ଲୁକାଦି ।
ଶ୍ୱାସ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଶ୍ୱାସ; ରୋଗବିଶେଷ ।
ଶ୍ୱିତ୍ର-ବି. ଧବଳ ରୋଗ ।
ଶ୍ୱେତ-ବି. (ଶ୍ୱିତ୍-ଅ) ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ୱେତ ରକ୍ତ-ବି. ଗୋଲମରିଚ, ପାଟଳ ।
ଶ୍ୱେତ-ସାର-ବି. ଗୋଧୂମାଦିର ଶ୍ୱେତ ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ଷ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଏକତ୍ରିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଷଟ୍-ବିଂ. ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ।
ଷଟ୍କର୍ମ-ବି. (ଷଷ୍-କର୍ମନ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣର ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଓ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ।
ଷଟ୍କୋଣ-ବି. ଷଡ଼୍‌ଭୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ।
ଷଟ୍‌ପଦ-ବି. (ଷଟ୍-ପଦ) ଭ୍ରମର ।
ଷଠିଘର-ବି. ବାଳକ ଜନ୍ମର ଷଷ୍ଠ ଦିବସର ଅନୁଷ୍ଠାନବିଶେଷ ।
ଷଡ଼ଶୀତି-ବିଂ. ଷଟ୍-ଅଶୀତି) ଛୟାଅଶୀ ।
ଷଡ଼ାନନ-ବି. (ଷଟ୍-ଆନନ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ଷଡ଼୍‌ଜ-ବି. (ଷଷ୍-ଜ) ତନ୍ତ୍ରୀକଣ୍ଠୋତ୍ଥିତ ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ଷଡ଼୍‌ଦର୍ଶନ-ବି. ପୂର୍ବମୀମାଂସା, ବେଦାନ୍ତ, ସାଂଖ୍ୟ, ପାତଞ୍ଜଳ, ନ୍ୟାୟ ଓ ବୈଶେଷିକ ।
ଷଡ଼୍‌ରସ-ବି (ଷଟ୍-ରସ) ମଧୁର, ଅମ୍ଳ, ଲବଣ, କଟୁ, କଷାୟ ଓ ତିକ୍ତ ।
ଷଡ଼୍‌ରିପୁ-ବି. କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ମଦ ଓ ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ଷଣ୍ଡ-ବି. ଷଣ୍ଢ, ବୃଷ ।
ଷଷ୍ଟି-ବିଂ. (ଷଷ-ତି) ଷାଠିଏ ।
ଷଷ୍ଟିକ-ବି. ଷଠିଅ ଧାନ ।
ଷଷ୍ଟିତମ-ବିଂ. ଷାଠିଏର ପୂରଣ ।
ଷଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଷଷ୍-ଥ) ଛଅର ପୂରଣ ।
ଷଷ୍ଠୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ; ଦେବୀ-ବିଶେଷ ।
ଷାଣ୍ମାସିକ-ବିଂ. (ଷଟ୍-ମାସ-ଇକ) ଛଅମାସରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।
ଷୋଡ଼ଶ-ବିଂ. (ଷଷ୍-ଦଶନ୍) ଷୋଳ ସଂଖ୍ୟା ।
ଷୋଡ଼ଶୀ-ବି. ଷୋଡ଼ଶବର୍ଷୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟୋବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସଇସ-ବ. (ଆରବୀ) ଅଶ୍ୱପାଳ ।

ସଉତୁଣୀ-ବ. (ସପତ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ସପତ୍ନୀ ।

ସଉଦା-ବ, (ପାର୍ଶୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ସଉଦାଗର-ବ. ବଣିକ୍ ।

ସଂକଟ-ବଂ. (ସମ୍-କଟ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ; ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ. ବିପଦ୍ ।

ସଂକର-ବ. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ [ସ୍ୱୀନ ।

ସଂକର୍ଷଣ-ବ. (ସମ୍-କୃଷ୍-ଅନ) ଆକର୍ଷଣ; ବଳ-

ସଂକଳନ-ବ. (ସମ୍-କଳ୍-ଅନ) ଯୋଗ ।

ସଂକଳିତ-ବ. (ସମ୍-କଳ୍-ତ) ସଂଗୃହୀତ ; ଏକତ୍ରିତ ।

ସଂକଳ୍ପ-ବ.(ସମ୍-କୃପ୍-ଅ)ମନୋରଥ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ସଂକଳ୍ପିତ-ବଂ. ବାଞ୍ଛିତ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ସଂକାଶ-ବଂ. (ସମ୍ କାଶ୍-ଅ) ସଦୃଶ ।

ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଅପ୍ରଶସ୍ତ ।

ସଂକୀର୍ତ୍ତନ-ବ. (ସମ୍-କୃତ୍-ଅନ) ଗୁଣାଦି କଥନ, ପ୍ରମତ୍ତଭାବେ ଦେବ-ଗୁଣ-ଗାନ ।

ସଂକୁଚିତ-ବଂ. (ସମ୍-କୁଚ୍-ତ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; କୁଣ୍ଠିତ ।

ସଂକୁଳ-ବଂ.(ସମ୍-କୁଲ୍-ଅ)ସମାକୀର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ସଂକେତ-ବ. (ସମ୍-କିତ୍-ଅ) ଇଙ୍ଗିତ, ଇସାର; ଚିହ୍ନ ।

ସଂକୋଚ-ବ. (ସମ୍-କୁଚ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ ; ଚିପିବାଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପୀକରଣ ।

ସଂକ୍ରମଣ-ବ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅନ)ଗମନ; ପ୍ରବେଶ; ସଂକ୍ରାନ୍ତି । [ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବଂ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତ)ବର୍ତ୍ତିତ; ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;

ସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତି) ସୂର୍ଯ୍ୟର ରାଶ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ । [ଭିଆଁ (ଦେଶ) ।

ସଂକ୍ରାମକ-ବଂ. (ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅକ) ପ୍ରବେଶକାରୀ;

ସଂକ୍ରାମିତ ବଂ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବେଶିତ; ସଞ୍ଚାରିତ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-ବଂ. ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଅଳ୍ପୀକୃତ ।

ସଂକ୍ଷେପ-ବ.(ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ)ଅଳ୍ପୀକରଣ; ଚମ୍ବକ୍ ।

ସଂଖ୍ୟା-ବ. (ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ) ୧, ୨ ପ୍ରଭୃତି

ସଂଖ୍ୟାତ-ବଂ. ଗଣିତ । [ଗଣନା ।

ସଂଗୃହୀତ-ବଂ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତ) ସଂକଳିତ ।

ସଂଗ୍ରହ-ବ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସଂକଳନ ; ଏକତ୍ରୀକରଣ ।

ସଂଗ୍ରହୀତା / ସଂଗ୍ରାହକ } ବ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତୃ, ଅକ) ସଂଗ୍ରହକାରୀ ।

ସଂଗ୍ରାମ-ବ. ଯୁଦ୍ଧ; ସମର ।

ସଂଘ-ବ. (ସମ୍-ହନ୍-ଅ) ସମୂହ; ଦଳ ।

ସଂଘଟନ-ବ. ସମ୍-ଘଟ୍-ଅନ) ମେଳନ; ଗଠନ; ଘଟଣା ।

ସଂଘର୍ଷ / ସଂଘର୍ଷଣ } ବ. (ସମ୍-ଘୃଷ୍-ଅ,ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ବିରୋଧ ।

ସଂଘାତ-ବ. ସମଷ୍ଟି, ଜବରଦ ସଂଯୋଗ ।

ସଂଜ୍ଞା-ବ. (ସମ୍-ଜ୍ଞା-ଅ) ଚୈତନ୍ୟ ; ଆଖ୍ୟା ; ପାରିଭାଷିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ-ସୂଚନା ।

ସଂଯତ—ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ତ) ନିୟମିତ; ଦମିତ ।

ସଂଯମନ—ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ଅନ) ବନ୍ଧନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ନିଗ୍ରହ ।

ସଂଯମୀ—ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ସଂଯୁକ୍ତ—ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ମିଶ୍ରିତ ।

ସଂଯୁଗ—ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।

ସଂଯୋଗ—ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ମିଶ୍ରଣ ।

ସଂଯୋଜନ—ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଯୋଗ-କରଣ ।

ସଂରମ୍ଭ—ବି. (ସମ୍-ରନ୍ଭ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ; ବେଗ ।

ସଂଲଗ୍ନ—ବି. (ସମ୍-ଲଗ୍-ତ) ମିଳିତ, ସଂଯୁକ୍ତ ।

ସଂଲାପ—ବି. (ସମ୍-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ ।

ସଂବତ୍—ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ-ପ୍ରଚଳିତ ଅବ୍ଦ ।

ସଂବତ୍ସର—ବି. (ସମ୍-ବସ୍-ସର) ବତ୍ସର, ବର୍ଷ ।

ସଂବଳିତ—ବି. (ସମ୍-ବଲ୍-ତ) ମିଳିତ; ସହିତ ।

ସଂବାଦ—ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-ଅ) ସମାଚାର; ବୃତ୍ତାନ୍ତ; କଥାବାର୍ତ୍ତା ।

ସଂବାହନ—ବି. (ସମ୍-ବହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ

ସଂବିତ୍—ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଅଭିଜ୍ଞାନ ।

ସଂବିଧାନ—ବି. (ସମ୍-ବି-ଧା-ଅନ) ଆୟୋଜନ; ଉପକରଣସାମଗ୍ରୀ ।

ସଂବୃତ—ବି. (ସମ୍-ବୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ ।

ସଂବେଦନ—ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-ଅନ) ଅନୁଭବ ।

ସଂବେଶ—ବି. (ସମ୍-ବିଶ୍-ଅ) ନିଦ୍ରା ।

ସଂଶୟ—ବି. (ସମ୍-ଶୀ-ଅ) ସନ୍ଦେହ ।

ସଂଶୋଧନ—ବି. (ସମ୍-ଶୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧ-କରଣ ।

ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ—ବି. (ସମ୍-ଶ୍ଲିଷ୍-ତ) ମିଳିତ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ।

ସଂସର୍ଗ—ବି. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ସହବାସ, ସମ୍ପର୍କ ।

ସଂସାର—ବି. (ସମ୍-ସୃ-ଅ) ଜଗତ; ଅନିତ୍ୟ ବ୍ୟାପାର । [ସଂସାରାସକ୍ତ ।

ସଂସାରୀ—ବି. (ସଂସାର-ଇନ୍) ସଂସାରସ୍ଥ;

ସଂସୃଷ୍ଟ—ବି. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ତ) ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସମ୍ବଦ୍ଧ ।

ସଂସ୍କାର—ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧି, ମରାମତି; ମନର ଧାରଣା; ବିବାହାଦି କର୍ମ ।

ସଂସ୍କାରକ—ବି. (ସମ୍-କୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସଂଶୋଧନକାରୀ ।

ସଂସ୍କୃତ—ବି. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଶୋଧିତ; ବି. ଭାରତୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ଆର୍ଯ୍ୟଭାଷା ।

ସଂସ୍ଥା—ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ବ୍ୟବସ୍ଥା; ସଭା; ସ୍ଥାପିତ ବିଦ୍ୟାଳୟାଦି । [ବେଶ ।

ସଂସ୍ଥାନ—ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅବୟବ-ସନ୍ନି-

ସଂସ୍ପର୍ଶ—ବି. ସମ୍ୟକ୍ ସ୍ପର୍ଶ ।

ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ—ବି. (ସମ୍-ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ସଂପୃକ୍ତ ।

ସଂସ୍ରବ—ବି. (ସମ୍-ସ୍ରୁ-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ପର୍କ ।

ସଂହତ—ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ନିବିଡ଼ ।

ସଂହତି—ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ତି) ସମୂହ; ନିବିଡ଼; [ଯୋଗ ।

ସଂହନନ—ବି. ଦେହ ।

ସଂହାର—ବି. (ସମ୍-ହୃ-ଅ) ଧ୍ୱଂସ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।

ସଂହିତା—ବି. (ସମ୍-ଧା-ତ-ଆ) ସଂଗ୍ରହ; ସ୍ମୃତି-

ସକଳ—ବି. (ସ-କଳା) ସମୁଦାୟ ।

ସକାମ-ବିଂ. କାମନା-ଯୁକ୍ତ ।
ସକାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ ।
ସକାଶ-ବି. ନିକଟ; ନିମିତ୍ତ ।
ସକ୍ତୁ-ବି. ଯବାଦିର ଛତୁ ।
ସଖା-ବି. ମିତ୍ର ।
ସଖୀ-ବି. ସହଚରୀ, ବୟସ୍ୟା ।
ସଖ୍ୟ-ବି. (ସଖି-ଯ) ମିତ୍ରତା ।
ସଗର-ବି. (ସହ-ଗର) ନୃପତିବିଶେଷ ।
ସ-ଗୋତ୍ର-ବିଂ. ଜ୍ଞାତି, ଏକ-ବଂଶୋତ୍ପନ୍ନ ।
ସଙ୍ଗା-ବି. କାଚ ଚୁଡ଼ି ।
ସଙ୍ଗାଳି-ବି. ସର୍ବସ୍ୱଧନ ।
ସଙ୍ଗୋଳିବା-କ୍ରି. ଅପଦ-ସମୟରେ ବନ୍ଧୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ।
ସଙ୍ଗ-ବି. (ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସଂସର୍ଗ; ଆସକ୍ତି ।
ସଙ୍ଗତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଗମ୍-ତ) ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।
ସଙ୍ଗତି-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ତି) ମିଳନ; ଯୌକ୍ତିକତା ।
ସଙ୍ଗମ-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ଅ) ମିଳନ ।
ସଙ୍ଗର-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଙ୍ଗାତ-ବି. (ସଂଗତଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର ।
ସଙ୍ଗିନୀ-ବି. (ସଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ସହଚାରିଣୀ ।
ସଙ୍ଗୀ-ବିଂ. (ସଙ୍ଗ୍-ଇନ୍) ସହଚର । [ବାଦ୍ୟ ।
ସଙ୍ଗୀତ-ବି. (ସମ୍-ଗୈ-ତ) ଗାନ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ-
ସଚରାଚର-ବିଂ. (ସ-ଚର-ଅଚର) ସ୍ଥାବରଜଙ୍ଗମ; ସର୍ବସାଧାରଣ ।
ସଚିବ-ବି. ଅମାତ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ସଚେତନ-ବିଂ. (ସ-ଚେତନା) ଚେତନାଯୁକ୍ତ ।
ସଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟିତ, ଉଦ୍ୟୋଗୀ ।
ସଚ୍ଚା-ବିଂ. ପ୍ରକୃତ, ଅକୃତ୍ରିମ ।
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ-ବି. (ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ) ନିତ୍ୟଜ୍ଞାନ ଆନନ୍ଦ-ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମ । [ଭିଡ଼କା ।
ସଜ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର,
ସଜନା-ବି. (ଶୋଭାଞ୍ଜନଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ସଜନୀ-ବି. (ସ୍ୱଜନୀଶବ୍ଦଜ) ସହଚାରିଣୀ; ସଖୀ ।
ସଞ୍ଚାର-ବି. (ସମ୍-ଚର୍-ଅ) ଗତି; ସଂକ୍ରମଣ; ବିସ୍ତାର ।
ସଞ୍ଚାରିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-କ୍ତ) ସଞ୍ଚାଳିତ ।
ସଞ୍ଚାରୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
ସଞ୍ଚିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚି-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସଞ୍ଜ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା । [ଦାୟିନୀ ।
ସଞ୍ଜୀବନୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଜୀବ୍-ଅନ-ଈ) ଜୀବନ-
ସଟା-ବି. ସିଂହାଦିର କେଶର ।
ସଟୀକ-ବିଂ. (ସ-ଟୀକା) ଟୀକା-ସମେତ ।
ସଡ଼କ-ବି. ପଥ, ରାସ୍ତା ।
ସଡ଼ା-ବିଂ. ପଚା ।
ସଡ଼ିବା, ସଢ଼ିବା-କ୍ରି. ପଚିବା ।
ସଢ଼େଇ-ବି. କଡ଼ିଆ-ଖୋଳପା ।
ସତତ-କ୍ରି. ବିଂ. ନିରନ୍ତର, ସର୍ବଦା ।
ସତରଞ୍ଜି-ବି. ରଞ୍ଜିତସୂତ୍ରର ଆସନ ।
ସତର୍କ-ବିଂ. ସାବଧାନ ।
ସତୀ-ବି. (ସତ୍-ଈ) ସାଧ୍ୱୀ, ପତିବ୍ରତା ।
ସତୀତ୍ୱ-ବି. ପାତିବ୍ରତ୍ୟ ।

ସ-ତୀର୍ଥ-ବ. ଏକ ଗୁରୁର ଶିଷ୍ୟ ।
ସତୃଷ୍ଣ-ବ°. (ସ-ତୃଷ୍ଣା) ସେପାସେତ; ଅକାଙ୍କ୍ଷା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସତେଜ-ବ°. (ସ-ତେଜଃ) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।
ସତ୍-ବ°. (ଅସ୍-ଅତ୍) ସତ୍ୟ; ସାଧୁ ।
ସତ୍କାର, ସତ୍କ୍ରିୟା-ବ. ସମାଦର ।
ସତ୍ତା-ବ. (ସତ୍-ତା) ସ୍ଥିତ; ସାଧୁତା ।
ସତ୍ତ୍ୱ-ବ. (ସତ୍-ତ୍ୱ) ଦୟା ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସଦ୍‌ଗୁଣ; ପ୍ରାଣୀ; ବଳ; ସାର ।
ସତ୍ୟ-ବ°. (ସତ୍-ଯ) ନିତ୍ୟଯଥାର୍ଥ; ବ. ଯଥାର୍ଥ କଥା; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସତ୍ୟସନ୍ଧ-ବ°. (ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧା) ସତ୍ୟ-ପ୍ରତିଜ୍ଞ ।
ସତ୍ର-ବ. ଯଜ୍ଞ; ସଦାବ୍ରତ ।
ସତ୍ୱର-କ୍ରି.ବ°. (ସ-ତ୍ୱର) ଶୀଘ୍ର, ଅବିଲମ୍ବେ ।
ସଦନ-ବ. (ସଦ୍-ଅନ) ନିଳୟ, ଗୃହ, ଘର ।
ସଦୟ-ବ°. (ସ-ଦୟା) ଦୟାଳୁ ।
ସଦସ୍ୟ-ବ°. (ସଦସ୍-ଯ) ସଭାସଦ୍ ।
ସଦା-ଅ°. (ସ-ଦା) ସର୍ବଦା ।
ସଦାଚାର-ବ. (ସତ୍-ଆଚାର) ଉତ୍ତମ ଆଚାର ।
ସଦା-ଶିବ-ବ. ମହାଦେବ ।
ସଦୃଶ-ବ°. (ସ-ଦୃଶ୍-ଅ) ସମାନ, ତୁଲ୍ୟ ।
ସଦ୍ଗତି-ବ. ଉତ୍ତମ ଗତି ।
ସଦ୍ଭାବ-ବ. ସାଧୁଭାବ; ବନ୍ଧୁତା ।
ସଦ୍ମ-ବ. (ସଦ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ନିକେତନ ।
ସଦ୍ୟଃ-ଅ°. (ସ-ଦ୍ୟସ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ।
ସଦ୍ୟୋଜାତ-ବ°. (ସଦ୍ୟଃ-ଜାତ) ତତ୍କ୍ଷଣେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ସଦ୍‌ବୃତ୍ତି-ବ. ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର । [ପତ୍ନୀ ।
ସଧର୍ମିଣୀ-ବ. (ସ-ଧର୍ମ-ଇନ୍-ଈ) ସହଧର୍ମିଣୀ,
ସଧବା-ବ. (ସ-ଧବ) ସଭର୍ତ୍ତୃକା ।
ସନ-ବ. ସାଲ ବର୍ଷ ।
ସନନ୍ଦ-ବ. ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଲିଖିତ ସମ୍ବାଦ ।
ସନାତନ-ବ°. ନିତ୍ୟ, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।
ସନ୍ତକ-ବ° ସ୍ୱାକ୍ଷର-ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିହ୍ନବିଶେଷର ଅଙ୍କନ । [କନ୍ୟା ।
ସନ୍ତତି-ବ. (ସମ୍-ତନ୍-ତି) ସନ୍ତାନ, ପୁତ୍ର ବା
ସନ୍ତପ୍ତ-ବ°.(ସମ୍-ତପ୍-ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ; ସନ୍ତାପଯୁକ୍ତ; କ୍ଲିଷ୍ଟ ।
ସନ୍ତରଣ-ବ. (ସମ୍-ତୃ-ଅନ) ପହଁରିବା ।
ସନ୍ତର୍ପଣ-ବ°. (ସମ୍-ତୃପ୍-ଅନ) ତୃପ୍ତିକର; ବ. ତୃପ୍ତିକରଣ ।
ସନ୍ତସନ୍ତଆ-ବ°. ଓଦା (ଭୂମି) ।
ସନ୍ତାନ-ବ. (ସମ୍-ତନ୍-ଅ) ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ଅପତ୍ୟ ।
ସନ୍ତାପ-ବ. (ସମ୍-ତପ୍-ଅ) ଉତ୍ତାପ; ମନସ୍ତାପ, ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦାହ ।
ସନ୍ତାପିତ-ବ°. ସନ୍ତାପ-ଯୁକ୍ତ ।
ସନ୍ତୁଳିବା-କ୍ରି. ଢେଙ୍କା ଚଳିବାକୁ ଅଳ୍ପ ଭଜିବା ।
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-ବ°. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ, ତୃପ୍ତ ।
ସନ୍ତୋଷ-ବ. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ଅ) ତୃପ୍ତି, ଆହ୍ଲାଦ ।
ସନ୍ଥ-ବ°. ସାଧୁ; ବୈରାଗୀ ।
ସନ୍ଦର୍ଭ-ବ. (ସମ୍-ଦୃଭ୍-ଅ) ବସ୍ତୁରପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ।
ସନ୍ଦିଗ୍ଧ-ବ°. (ସମ୍-ଦିହ୍-ତ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦିହାନ-ବ.. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଅନ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦେଶ-ବ. (ସମ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ବାର୍ତ୍ତା; ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ସନ୍ଦେହ-ବ. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଅ) ସଂଶୟ ।

ସନ୍ଦୋହ-ବ. ସମୂହ ।

ସନ୍ଧା-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଅ-ଆ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା । [ଜନ ।

ସନ୍ଧାନ-ବ. (ସମ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ; ସଂଯୋ-

ସନ୍ଧି-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଇ) ମିଳନ; ମିଳନସ୍ଥାନ; ଦୁଇ ଶବ୍ଦର ମିଳନ ।

ସନ୍ଧିତ୍ସୁ-ବ°. (ସମ୍-ଧା-ସନ୍-ଉ) ସନ୍ଧି ଚେଚ୍ଛୁ ।

ସନ୍ଧେୟ-ବ°. (ସମ୍-ଧା-ଯ) ସନ୍ଧାନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା-ବ. (ସନ୍ଧି-ଆ, ଅଥବା ସମ୍-ଧ୍ୟୈ-ଅ-ଆ) ଦିବାରାତ୍ରିର ସନ୍ଧିକାଳ; ଧ୍ୟାନ; ଉପାସନା ।

ସନ୍ନଦ୍ଧ-ବ°. (ସମ୍-ନହ୍-ତ) ଅସ୍ତ୍ର-ସଜ୍ଜିତ ।

ସନ୍ନିକର୍ଷ-ବ. (ସମ୍-ନି କୃଷ୍-ଅ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିଧାନ } ବ. (ସମ୍-ନି-ଧା-ଅନ,ଇ) ସାମୀପ୍ୟ,
ସନ୍ନିଧି } ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିପାତ-ବ. (ସମ୍-ନି-ପତ୍-ଅ) ବାତ-ପିତ୍ତ-କଫର ମିଳନ ।

ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ-ବ°. (ସମ୍-ନି-ବିଶ୍-ତ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ନିହିତ-ବ°. (ସମ୍-ନି ଧା-ତ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସମୀପସ୍ଥ । [ତ୍ୟାଗ ।

ସନ୍ନ୍ୟାସ-ବ.(ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଅ)ସଂସାର କାମନା-

ସନ୍ନ୍ୟାସୀ-ବ. (ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଇନ୍) ତ୍ୟାଗୀ, ବୈରାଗୀ ।

ସପକ୍ଷ-ବ°. ସହାୟ, ଅନୁକୂଳ ।

ସପତ୍ନ-ବ. ବୈରୀ, ଶତ୍ରୁ ।

ସପତ୍ନୀ-ବ. ସଉତୁଣୀ ।

ସପର୍ଯ୍ୟା-ବ. ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ସ-ପିଣ୍ଡ-ବ. ଜ୍ଞାତି ।

ସପ୍ତ-ବ°. ସାତସଂଖ୍ୟ ।

ସପ୍ତକ-ବ. (ସପ୍ତନ୍-କ) ସପ୍ତସଂଖ୍ୟାବିଶିଷ୍ଟ ।

ସପ୍ତଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବ. ସତଚାଳିଶ ।

ସପ୍ତତି-ବ°. (ସପ୍ତନ୍-ତି) ସତୁରି ।

ସପ୍ତଦଶ-ବ°. (ସପ୍ତନ୍-ଦଶନ୍) ସତର ସଂଖ୍ୟା ।

ସପ୍ତ-ପଦୀ-ବ. ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ବିବାହକାଳେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସପ୍ତପଦ ।

ସପ୍ତମ-ବ°. (ସପ୍ତନ୍-ମ) ସାତର ପୂରଣ ।

ସପ୍ତମୀ-ବ. (ସପ୍ତମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ସପ୍ତର୍ଷି-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଋଷି) ମରୀଚି, ଅତ୍ରି, ଅଙ୍ଗିରା, ପୁଲସ୍ତ୍ୟ, ପୁଲହ, କ୍ରତୁ, ବଶିଷ୍ଠ ଏହି ସାତଋଷି ।

ସପ୍ତସାଗର-ବ. ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା, ସର୍ପି, ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଜଳ ଏହି ସାତ ପଦାର୍ଥର କଳ୍ପିତ ସାତସମୁଦ୍ର ।

ସପ୍ତାହ-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଅହନ୍) ସାତଦିନ, ହପ୍ତା ।

ସଫରୀ-ବ. ମହୁସଲିମାଛ ।

ସଫଳ-ବ°. (ସ-ଫଳ) ଫଳବିଶିଷ୍ଟ; ସୁସିଦ୍ଧ ।

ସଫା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ନିର୍ମଳ ।

ସଭା-ବ. (ସ-ଭା-କ୍ୱିପ୍-ଆ) ସମାଜ ।

ସଭାଜନ-ବ. (ସଭାଜ୍-ଅନ) ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ସଭା-ସଦ୍-ବ. ସଭ୍ୟ, ସଭାଜନ ।

ସଭ୍ୟ-ବିଂ. (ସଭା-ଯ) ସାମାଜିକ; ଭଦ୍ର;
ବି. ସଭାସଦ୍ ।
ସମ୍-ଅ°. ସମ୍ୟକ୍, ସମୂହ, ମିଳନାଦି ବୋଧକ ।
ସମ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅ) ସମାନ; ଯୁଗ୍ମ; ଅବନ୍ଧୁର ।
ସମକକ୍ଷ-ବିଂ. ତୁଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଯୋଗୀ ।
ସମକ୍ଷ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅକ୍ଷି) ସମ୍ମୁଖ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।
ସମଗ୍ର-ବିଂ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସମୁଦାୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସମଝିବା-କ୍ରି. (ପାର୍ଶୀ) ବୁଝିବା ।
ସମଞ୍ଜସ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅଞ୍ଜସ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ;
ସଦୃଶ ।
ସମ-ତଳ-ବି. ସମଦେଶ, ସମାନଭୂମି ।
ସମତା-ବି. (ସମ-ତା) ତୁଲ୍ୟତା, ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ସମୁଧୀ-ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ପଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର
ଶ୍ୱଶୁର । [ଶାଶୁ ।
ସମୁଧୁଣୀ-ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର
ସମଧିକ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅଧିକ) ବହୁ, ପ୍ରଚୁର,
ଅତ୍ୟଧିକ । [ରୋଧ ।
ସମନ୍ୱୟ-ବି. (ସମ୍-ଅନୁ-ଇ-ଅ) ମିଳନ; ଅବି-
ସମଭିବ୍ୟାହାର-ବି. (ସମ୍-ଅଭି-ବି-ଆ-ହୃ-ଅ)
ସଙ୍ଗ ।
ସମୟ-ବି. (ସମ୍-ଇ-ଅ) କାଳ; ଅବସର ।
ସମର-ବି. (ସମ୍-ଋ-ଅ) ସଂଗ୍ରାମ, ଯୁଦ୍ଧ ।
ସମର୍ଥ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅ) ବଳବାନ୍; ଯୋଗ୍ୟ ।
ସମର୍ଥନ-ବି. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅନ) ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।
ସମର୍ପଣ-ବି. (ସମ୍-ଅର୍ପଣ) ଅର୍ପଣ; ସ୍ଥାପନ ।
ସମବାୟ-ବି. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ଅ) ନିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ;
ସମୂହ ।

ସମବେତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ତ) ମିଳିତ ।
ସମଷ୍ଟି-ବି. (ସମ୍ ଅସ୍-ତି) ସମସ୍ତତା; ଯୋଗଫଳ ।
ସମସ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଅସ୍-ତ) ସମୁଦାୟ ।
ସମସ୍ୟା-ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଯ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ ।
ସମାଗମ-ବି. (ସମ୍-ଆଗମ) ମିଳନ ।
ସମାଚାର-ବି. (ସମ-ଆଚର) ସମ୍ବାଦ ।
ସମାଜ-ବି. (ସମ୍-ଅଜ୍-ଅ) ଦଳ; ସଭା ।
ସମାଦର-ବି. (ସମ୍-ଆଦର) ସମ୍ମାନ ।
ସମାଧା } ବି.(ସମ୍-ଆ-ଧା-ଅ-ଆ,ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତି,
ସମାଧାନ } ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।
ସମାଧି-ବି. (ସମ୍-ଆ-ଧା-ଇ) ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ;
ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତ ଦେହର ନିଧାନ ।
ସମାନ-ବିଂ. (ସ-ମାନ) ତୁଲ୍ୟ, ଏକରୂପ ।
ସମାନ୍ତରାଳ-ବିଂ. ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।
ସମାପନ-ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ଅନ) ସମାପ୍ତି ।
ସମାପିକା-ବିଂ. ସମାପ୍ତି-ବିଧାୟିନୀ ।
ସମାପିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ସମାପ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଆପ୍-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସମାପ୍ତି-ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ତି) ଶେଷ ।
ସମାରୋହ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ସମାବର୍ତ୍ତନ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ-
ପ୍ରବେଶ । [ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତ ।
ସମାବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ତ) ଅଭିନିବିଷ୍ଟ,
ସମାବେଶ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଏକତ୍ର
ଅବସ୍ଥାନ । [ଏକପଦୀକରଣ ।
ସମାସ-ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ, ବହୁ ପଦର

ସମାହାର-ବ.(ସମ୍-ଆ-ହୃ-ଅ) ମିଳନ; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମାହୃତ-ବଂ. (ସମ୍-ଆ-ହୃ-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସମିତି-ବ. (ସମ୍-ଇ-ତି) ସଭା; ସଙ୍ଗ ।
ସମିଧ-ବ. (ସମ୍-ଇନ୍ଧ୍-ଅ) ହୋମକାଷ୍ଠ, ଜାଳିବା କାଠ ।
ସମୀକ୍ଷ୍ୟକାରୀ-ବଂ. (ସମ୍-ଈକ୍ଷ-ଯ-କୃ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ।
ସମୀଚୀନ-ବଂ. (ସମ୍-ଅନ୍ଚ୍-ଈନ) ଉତ୍ତମ; ଯଥାର୍ଥ ।
ସମୀପ-ବଂ. (ସମ୍-ଅପ-ଅ) ସନ୍ନିହିତ, ନିକଟ ।
ସମୀର, ସମୀରଣ-ବ. (ସମ୍-ଈର୍-ଅ, ଅନ) ବାୟୁ ।
ସମୀରିତ-ବଂ. (ସମ୍-ଈର୍-ତ) ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ସମୁଚିତ-ବଂ. (ସମ୍-ଉଚିତ) ସୁବିହିତ ।
ସମୁଚ୍ଚୟ-ବ. (ସମ୍-ଉତ୍-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।
ସମୁଦୟ, ସମୁଦାୟ-ବଂ. (ସମ୍-ଉତ୍-ଇ-ଅ)
ସମୁଦ୍ର-ବ. ସାଗର । [ସକଳ ।
ସମୂଳକ-ବଂ. (ସ-ମୂଳ-କ) ସହେତୁକ ।
ସମୂହ-ବ. (ସମ୍-ଊହ୍-ଅ) ଗଣ, ରାଶି ।
ସମୃଦ୍ଧି-ବ. (ସମ୍-ଋଧ୍-ତି) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।
ସମେତ-ବଂ. (ସମ୍-ଆ-ଇ-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପଦ-ବ. (ସମ୍-ପଦ-ତି,-କ୍ୱିପ୍) ଧନ ।
ସମ୍ପନ୍ନ-ବଂ. (ସମ୍-ପଦ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ସମ୍ପର୍କ-ବ. (ସମ୍-ପୃଚ୍-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ସମ୍ପା-ବ. ବିଦ୍ୟୁତ ।
ସମ୍ପାତ-ବ. (ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ପତନ ।
ସମ୍ପାଦକ-ବଂ. (ସମ୍-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ସମ୍ପାଦନ-ବ. (ସମ୍-ପଦ୍ ଣିଚ୍ ଅନ). ନିର୍ବାହ;
ସମ୍ପାଦିତ-ବଂ. ନିର୍ବାହିତ । [ସାଧନ ।
ସମ୍ପାଦିବା-କ୍ରି. ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ରଖିବା ।
ସମ୍ପାଦ୍ୟ-ବଂ. (ସମ୍ ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ସାଧ୍ୟ; କର-
ସମ୍ପୁଟକ-ବ. ପେଡ଼ୁଆ । [ଣୀୟ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବଂ. (ସମ୍-ପୃ-ତ) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ସମଗ୍ର ।
ସମ୍ପୃକ୍ତ-ବଂ.(ସମ୍-ପୃଚ୍-ତ) ଏକତ୍ର ଘଟିତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ପ୍ରତି-ଅ. ଅଧୁନା, ଏବେ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାନ-ବ. (ସମ-ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ; କନ୍ୟାଦାନ । [ଦଳ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବ. (ସମ୍-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଧର୍ମ-ସମାଜ,
ସମ୍ପ୍ରୀତି-ବ. (ସମ୍-ପ୍ରୀତି) ସମ୍ୟକ ପ୍ରଣୟ ।
ସମ୍ବଦ୍ଧ-ବଂ. (ସମ୍-ବନ୍ଧ-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ବନ୍ଧ-ବ. (ସମ୍-ବନ୍ଧ-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; କୁଟୁମ୍ବିତା ।
ସମ୍ବରଣ-ବ. (ସମ୍-ବୃ-ଅନ) ସଙ୍ଗୋପନ;
ସମ୍ବରାରି-ବ. କନ୍ଦର୍ପ । [ଦମନ ।
ସମ୍ବଳ-ବ. ପଥ-ଖରଚ; ସର୍ବସ୍ୱ ।
ସମ୍ବୋଧନ-ବ. (ସମ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଆହ୍ୱାନ ।
ସମ୍ଭବ-ବ. (ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ; ସମ୍ଭାବନା; ବଂ. ସମ୍ଭବପର ।
ସମ୍ଭାର-ବ. (ସମ୍-ଭୃ-ଅ) ରାଶି; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମ୍ଭାଳିବା-କ୍ରି. ସମ୍ଭାଳିବା, ଆୟତ୍ତ କରିବା ।
ସମ୍ଭାବନା-ବ.(ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା; ପୂଜା ।
ସମ୍ଭାବ୍ୟ-ବଂ. (ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ହେବା ଯୋଗ୍ୟ; ପ୍ରଶଂସ୍ୟ ।

ସମ୍ଭାଷଣ-ବି. (ସମ୍-ଭାଷ୍-ଅନ) ଆଲାପ; ଉକ୍ତି ।
ସମ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ, ଜାତ ।
ସମ୍ଭୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୃ-ତ) ସଞ୍ଚିତ ; ପାଳିତ ।
ସମ୍ଭୋଗ-ବି, (ସମ୍-ଭୋଗ) ଉପଭୋଗ; ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜିବା । [ବିସ୍ମୃତ ।
ସମ୍ଭ୍ରମ-ବି. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଭୟ-ଜନିତ
ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ତ) ମାନନୀୟ; ଭୟ-ବ୍ୟସ୍ତ ।
ସମ୍ମତ-ବିଂ. (ସମ୍-ମନ୍-ତ) ରାଜି, ସ୍ୱୀକୃତ ।
ସମ୍ମତି-ବି. (ସମ୍-ମନ୍-ତି) ଅନୁକୂଳ ମତ ; ସ୍ୱୀକାର ।
ସମ୍ମାନ-ବି. (ସମ୍-ମାନ୍-ଅ) ସମାଦର ।
ସମ୍ମାନିତ-ବିଂ. ସମାଦୃତ ।
ସମ୍ମିଳନ-ବି. (ସମ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ମିଳନ ।
ସମ୍ମୁଖ-ବିଂ. ଅଭିମୁଖ, ସମକ୍ଷ ।
ସମ୍ମୁଖୀନ-ବିଂ. (ସମ୍ମୁଖ-ଈନ) ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ।
ସମ୍ୟକ୍-ଅଂ. ଉତ୍ତମରୂପେ ।
ସମ୍ରାଟ୍-ବି. (ସମ୍-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ରାଜାଧିରାଜ ।
ସର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଦୁଗ୍ଧ ଦଧିର ସାର; ତୀର ; ସରୋବର ।
ସରଃ-ବି. (ସୃ-ଅସ୍) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ସରଘା-ବି. ମହୁମାଛି ।
ସରଣୀ-ବି. (ସୃ-ଅନ-ଈ) ପଥ ।
ସରଦାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପ୍ରଧାନ ।
ସର-ପୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ସରମ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।

ସରଳ-ବିଂ. (ସୃ-ଅଲ) ସିଧା ; ଅକପଟ ; ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ସ-ରସ-ବିଂ. ରସ-ଯୁକ୍ତ ; ମଧୁର ।
ସରସୀ-ବି. (ସୃ-ଅସ-ଈ) ସରୋବର ।
ସରସ୍ୱତୀ-ବି. (ସରସ୍-ବତୁ-ଈ) ବାଗ୍ଦେବୀ ; ବାଣୀ ।
ସରାଇ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପାନ୍ଥଶାଳା ।
ସରାବ-ବି. ସରା, ମୃତ୍ପାତ୍ର ବିଶେଷ ।
ସରି-ବିଂ. (ସଂଦୃଶଶବ୍ଦଜ)ତୁଲ୍ୟ ।
ସରିକି-ଅଂ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ସରିତ୍-ବି. (ସୃ-ଇତ୍) ନଦୀ ।
ସରୀସୃପ-ବି. (ସୃପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ବକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଘୁସୁରି ଚାଲନ୍ତି, ସର୍ପାଦି ।
ସରୁ-ବିଂ. (ସୃ-ଉ) ପତଳା; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।
ସ-ରୂପ-ବିଂ. ତୁଲ୍ୟ ।
ସରୋଜ-ବି. (ସରଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।
ସରୋଜିନୀ-ବି. ପଦ୍ମ-ବହୁଳ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ସରୋବର-ବି. (ସରଃ-ବର) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ସର୍ଗ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ଅଧ୍ୟାୟ ।
ସର୍ଜ୍ଜ-ବି. ଶାଳଗଛ ।
ସର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।
ସର୍ପ-ବି. (ସୃପ୍-ଅ) ସାପ ।
ସର୍ପଣ-ବି. (ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ ।
ସର୍ବ-ବିଂ. ସକଳ ।
ସର୍ବଂସହା-ବି. ପୃଥିବୀ ।
ସର୍ବ-ଜ୍ଞ-ବିଂ. ସକଳବିଷୟ-ଜ୍ଞାତା

ସର୍ବତୋଭାବେ-କ୍ରି. ବି. (ସର୍ବ-ତସ୍-ଭାବେ) ସକଳପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବତ୍ର-ଅ. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ।
ସର୍ବଥା-ଅ. ସର୍ବପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବଦା-ଅ. ସଦା, ସର୍ବସମୟରେ ।
ସର୍ବନାମ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଶେଷ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ।
ସର୍ବସ୍ୱ-ବି. ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ସର୍ଷପ-ବି. ସୋରିଷ ।
ସଲଖ-ବି. ସିଧା ।
ସଲିଳ-ବି. ଜଳ ।
ସବନ-ବି. (ସୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ; ସବିତା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ସବର୍ଣ୍ଣ-ବି. ସମାନ-ଜାତି ।
ସବଳ-ବି. ବଳବାନ୍ ।
ସବିତା-ବି. (ସୁ-ତୃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବି. ଜନୟିତା ।
ସବୁ-ବି. (ସର୍ବଶବ୍ଦଜ) ସମସ୍ତ ।
ସବ୍ୟ-ବି. ବାମ ।
ସବ୍ୟସାଚୀ-ବି. (ସବ୍ୟ-ସଚ୍-ଇନ୍) ବାମହସ୍ତରେ ବାଣ-କ୍ଷେପକ; ଅର୍ଜୁନ ।
ସଶଙ୍କ-ବି. (ସ-ଶଙ୍କା) ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ, ଭୀତ ।
ସସତ୍ତ୍ୱା-ବି. (ସ-ସତ୍ତ୍ୱ-ଆ) ସତ୍ତ୍ୱସହିତା; ଗର୍ଭ-
ସ-ସ୍ତ୍ରୀକ-ବି. ପତ୍ନୀ-ସହିତ । [ବତୀ ।
ସହ-ଅ. ସହିତଭାବବୋଧକ; ବି. ସହିଷ୍ଣୁ ।
ସହକାର-ବି. ସୁଗନ୍ଧ ଆମ୍ରବୃକ୍ଷ । [କାରିଣୀ ।
ସହ-କାରୀ-ବି. ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହ-
ସହ-ଚର-ବି. ସଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହଚରୀ ।

ସହଜ-ବି. (ସହ-ଜନ୍-ଅ) ସହଜାତ; ଅନା-
ସହନ-ବି. (ସହ୍-ଅନ) ସହିବା । [ୟାସସାଧ୍ୟ ।
ସହନୀୟ-ବି. (ସହ୍-ଅନୀୟ) ସହନଯୋଗ୍ୟ ।
ସହ-ମରଣ-ବି. ମୃତପତି-ସହମରଣ ।
ସହଯୋଗୀ-ବି. ସଙ୍ଗେ ଯୋଗକାରୀ ।
ସହ-ବାସ-ବି. ସଙ୍ଗ, ସଂସର୍ଗ ।
ସହସା-ଅ. ହଠାତ୍ ।
ସହସ୍ୟ-ବି. ପୌଷମାସ ।
ସହସ୍ର-ବି. ଦଶଶତ ସଂଖ୍ୟା ।
ସହସ୍ରାଂଶୁ-ବି. (ସହସ୍ର-ଅଂଶୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ [ପାଠୀ ।
ସହାଧ୍ୟାୟୀ-ବି. (ସହ-ଅଧି-ଇ-ଇନ) ସହ-
ସହାନୁଭୂତି-ବି. (ସହ-ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନ୍ୟର ସୁଖଦୁଃଖରେ ତାଦୃଶ ଅନୁଭବ ।
ସହାୟ-ବି. (ସହ-ଇ-ଅ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।
ସହିତ-ବି. ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସ-ହିତ-ବି. ହିତଯୁକ୍ତ ।
ସହିଷ୍ଣୁ-ବି. (ସହ-ଇଷ୍ଣୁ) ସହନଶୀଳ ।
ସହୃଦୟ-ବି. ଉଦାର-ଚିତ୍ତ ।
ସହୋଦର, ସୋଦର-ବି.(ସହ, ସ-ଉଦର) ଏକମାତୃ ଗର୍ଭଜାତ । ସ୍ତ୍ରୀ. ସହୋଦରା ।
ସହ୍ୟ-ବି. (ସହ-ଯ) ସହନୀୟ ।
ସାଂବତ୍ସରିକ-ବି.(ସଂବତ୍ସର-ଇକ)ବାର୍ଷିକ ।
ସାଂସାରିକ-ବି. (ସଂସାର-ଇକ) ସଂସାର-
ସାକଲ୍ୟ-ବି. (ସକଳ-ଯ) ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାକାର-ବି. (ସ-ଆକାର) ଆକୃତି-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସାକାର-ପୂଜା-ବି. ନିରାକାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଆକାରକଳ୍ପନାପୂର୍ବକ ପ୍ରତିମା-ପୂଜା ।

ସାକେତ-ବ. ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗର ।
ସାକ୍ଷାତ-ବ. ସମ୍ମୁଖ ।   [ରୂପେ ।
ସାକ୍ଷାତ୍-ଅ°. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଅତ୍ କ୍ୱିପ୍) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-
ସାକ୍ଷାତ୍କାର-ବ. ଦେଖା କରିବା ।
ସାକ୍ଷୀ-ବ. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଇନ୍) ସାକ୍ଷାତ୍‌ଦ୍ରଷ୍ଟା ।
ସାକ୍ଷ୍ୟ-ବ.(ସାକ୍ଷିନ୍-ଯ)ସାକ୍ଷୀର କର୍ମ ବା ବକ୍ତବ୍ୟ ।
ସାଗର-ବ. ସମୁଦ୍ର ।   [ସୂଚକ ।
ସାଙ୍କେତିକ-ବ°. (ସଂକେତ-ଇକ) ସଙ୍କେତ-
ସାଙ୍ଖ୍ୟ-ବ. (ସଂଖ୍ୟା-ଯ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ସାଙ୍ଗ-ବ°. (ସ-ଅଙ୍ଗ) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସାଙ୍ଘାତିକ-ବ°. (ସଙ୍ଘାତ-ଇକ) ମାରାତ୍ମକ ।
ସାଟୋପ-ବ°. (ସ-ଆଟୋପ) ସାଡ଼ମ୍ବର; ସଗର୍ବ
ସାତିଶୟ-ବ°. (ସ-ଅତିଶୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ସାତ୍ତ୍ୱିକ-ବ°.(ସତ୍ତ୍ୱ-ଇକ) ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣଯୁକ୍ତ; ପବିତ୍ର ।
ସାଦରେ-କ୍ରି. ବ°. ଆଦରସହିତ ।
ସାଦୀ-ବ. (ସଦ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱାରୋହୀ; ଗଜାରୋହୀ ।
ସାଦୃଶ୍ୟ-ବ. (ସଦୃଶ-ଯ) ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାଧକ-ବ°. (ସାଧ୍-ଅକ) ସାଧନକର୍ତ୍ତା ।
ସାଧନ, ସାଧନା-ବ. ସମ୍ପାଦନ ; ଆରାଧନା;
ଉପାୟ ।   [ନୀୟ ।
ସାଧାରଣ-ବ°. ସାମାନ୍ୟ ; ଅଧିକାଂଶ-ସମ୍ବ-
ସାଧିତ-ବ°. ନିଷ୍ପାଦିତ; ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ।
ସାଧୁ-ବ°. (ସାଧ୍-ଉ) ସତ୍; ଧାର୍ମିକ; ଭଲ;
ସାଧୁବାଦ-ବ. ପ୍ରଶଂସା ।   [ବ. ବଣିକ୍ ।
ସାଧ୍ୟ-ବ°.(ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନୀୟ; ନିଷ୍ପାଦ୍ୟ; ଶକ୍ୟ ।

ସାଧ୍ୱସ-ବ. ଭୟ ।
ସାଧ୍ୱୀ-ବ. (ସାଧୁ-ଈ) ସାଧୁଶୀଳା; ସତୀ ।
ସାନୁ-ବ. ପର୍ବତ-ପ୍ରସ୍ଥ ; ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଥ
ସମାନ ଭୂମି ।
ସାନୁନୟ-ବ°. (ସ-ଅନୁନୟ) ସବିନୟ ।
ସାନ୍ତ-ବ°. (ସ-ଅନ୍ତ) ସସୀମ ।   [ପ୍ରବୋଧ ।
ସାନ୍ତ୍ୱନ, ସାନ୍ତ୍ୱନା-ବ.(ସାନ୍ତ୍ୱ-ଅନ,ଆ) ଆଶ୍ୱାସ,
ସାନ୍ଦ୍ର-ବ°. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ସାନ୍ଧ୍ୟ-ବ°. (ସନ୍ଧ୍ୟା-ଯ) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାନ୍ନିଧ୍ୟ-ବ. (ସନ୍ନିଧି-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାନ୍ନିପାତିକ-ବ°. ସନ୍ନିପାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାପେକ୍ଷ-ବ°. (ସ-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷାଯୁକ୍ତ ।
ସାଫଲ୍ୟ-ବ. (ସଫଳ-ଯ) ସଫଳତା, ସିଦ୍ଧି ।
ସାମ-ବ. ବେଦବିଶେଷ; ସନ୍ଧି ।
ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ-ବ. (ସମଞ୍ଜସ-ଯ) ମେଳ ।
ସାମନ୍ତ-ବ. ଅଧୀନ ଭୂପତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ।
ସାମୟିକ-ବ°. (ସମୟ-ଇକ) ସମୟାନୁସାରି ।
ସାମରିକ-ବ°. ସମର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାମର୍ଥ୍ୟ-ବ. (ସମର୍ଥ-ଯ) ବଳ, ଶକ୍ତି ।
ସାମାଜିକ-ବ°. (ସମାଜ-ଇକ) ସମାଜସମ୍ବ-
ନ୍ଧୀୟ; ସଭ୍ୟଭବ୍ୟ ।
ସାମାନ୍ୟ-ବ°. (ସମାନ-ଯ) ସାଧାରଣ ।
ସାମୀପ୍ୟ-ବ. (ସମୀପ-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।
ସାମ୍ୟ-ବ. (ସମ-ଯ) ସମତା, ତୁଲ୍ୟତା ।
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ବ. (ସମ୍ରାଜ-ଯ) ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ;
ସମ୍ରାଟର ଅଧୀନ ବିସ୍ତୃତ ରାଜ୍ୟ ।

ସାୟଂକାଳ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାୟନ୍ତନ-ବିଂ. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାୟାହ୍ନ-ବି. (ସାୟ୍-ଅହନ୍) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାଯୁଜ୍ୟ-ବି. (ସ-ଯୁଜ୍-ଯ) ସହଯୋଗ; ଏକତ୍ୱ । [ବିଂ. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।
ସାର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶ; ମଜ୍ଜା;
ସାରକ-ବିଂ. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ରେଚକ ।
ସାରଙ୍ଗ-ବି. ମୃଗ; ଚାତକ; ଧନୁ ।
ସାରଥି-ବି. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅଥିନ୍) ରଥ-ଚାଳକ ।
ସାରଥ୍ୟ-ବି. ସାରଥିର କର୍ମ ।
ସାର-ଦା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ସାରମେୟ-ବି. କୁକୁର; ସ୍ତ୍ରୀ. ସାରମେୟୀ ।
ସାରଲ୍ୟ-ବି. (ସରଳ-ଯ) ସରଳତା ।
ସାରବତ୍ତା-ବି. (ସାର-ବତ୍-ତା) ସାର-ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା । [ବିଶେଷ; ପଦ୍ମ ।
ସାରସ-ବି. (ସରସ୍-ଅ) ଜଳଚର ବୃହତ୍ ପକ୍ଷୀ-
ସାରସ୍ୱତ-ବିଂ. (ସରସ୍ୱତୀ-ଅ) ସରସ୍ୱତୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିଦ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସରସ୍ୱତୀ-ନଦୀ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ।
ସାରୀ-ବି. ମଇନାପକ୍ଷୀ ।
ସାର୍ଥକ-ବିଂ. (ସ-ଅର୍ଥ-କ) ଅର୍ଥଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।
ସାର୍ଥକତା-ସମ୍ପାଦନ-ବି. ସାଫଲ୍ୟ-ସାଧନ ।
ସାର୍ଥକ-ନାମା-ବିଂ. ସତ୍କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥିତ-
ସାର୍ଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅର୍ଦ୍ଧସହିତ । [ନାମା ।
ସାର୍ବଜନୀନ-ବିଂ. (ସର୍ବଜନ-ଈନ) ସାର୍ବଲୌକିକ; ସର୍ବଜନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାର୍ବଭୌମ-ବି. (ସର୍ବଭୂମି-ଅ) ରାଜଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।
ସାଲୋକ୍ୟ-ବି. (ସ-ଲୋକ-ଯ) ସମାନଲୋକରେ ବାସ । [ମନୋଯୋଗୀ ।
ସାବଧାନ-ବିଂ. (ସ-ଅବ-ଧା-ଅନ) ସତର୍କ;
ସାବନ-ବିଂ. (ସବନ-ଅ) ଯଜ୍ଞସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସୂର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ସତ୍ତ୍ୱ ।
ସାବିତ୍ରୀ-ବି. ଗାୟତ୍ରୀ; ପୁରାଣ କଥିତ ମହା-
ସାଶ୍ରୁ-ବିଂ. (ସ-ଅଶ୍ରୁ) ଅଶ୍ରୁ-ଯୁକ୍ତ । [ସତୀ ।
ସାହଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସହଚର-ଯ) ସଙ୍ଗ; ସହା-
ସାହସ-ବି. (ସହସ୍-ଅ) ଉତ୍ସାହ; ନିର୍ଭୟଭାବ ।
ସାହସିକ, ସାହସୀ-ବିଂ. ସାହସପୂର୍ବକ କର୍ମ-କାରୀ । [କୂଲ୍ୟ ।
ସାହାଯ୍ୟ-ବି. (ସହାୟ-ଯ) ସହାୟତା; ଆନୁ-
ସାହିତ୍ୟ-ବି. (ସହିତ-ଯ) ସଂଯୋଗ; ବାଙ୍ମୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସମୁଦାୟ । [ପ୍ରବେଶତା ।
ସାହିତ୍ୟିକ-ବି. ସାହିତ୍ୟ-ସେବକ; ବାଙ୍ମୟସନ୍ଦର୍ଭ-
ସିଁଝିବା-କ୍ରି. (ସାଧ୍ ଧାତୁରୁ) ସୂଚିବ୍ୟାସ କର୍ମ କରିବା । [ସ୍ତ୍ରୀ. ସିଂହୀ ।
ସିଂହ-ବି. (ହିନ୍ସ୍-ଅ) କେଶରୀ, ମୃଗରାଜ;
ସିଂହଳ-ବି. ଲଙ୍କା । [ଦୁର୍ଗା ।
ସିଂହ-ବାହିନୀ-ବି. ସିଂହରୂପ ବାହନ-ଯୁକ୍ତା,
ସିଂହାସନ-ବି. ସିଂହ-ଚିହ୍ନିତ ଆସନ, ରାଜାସନ ।
ସିକତା-ବି. ବାଲୁକା ।
ସିକତିଲ-ବିଂ. ସିକତାମୟ ।
ସିକ୍ତ-ବିଂ. (ସିଚ୍-ତ) ଆର୍ଦ୍ରୀକୃତ ।
ସିକ୍ଥ-ବି. ମହମ; ସିଠା ।
ସିଞ୍ଚନ-ବି. (ସିଚ୍-ଅନ) ଜଳସେଚନ ।

ସିଠା-ବ. (ସିକ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଅସାର ଅଂଶ ।
ସିତ ବି. ଶୁକ୍ଳ ।
ସିତା-ବ. ଶର୍କରା ।
ସିତାଂଶୁ-ବି. (ସିତ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସିତାର-ବ. ତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ-ଯନ୍ତ୍ର ।
ସିଦ୍ଧ-ବି. (ସିଧ୍-ତ) ଫଳିତ; ମୁକ୍ତି; ସାଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-ବ. (ସିଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ମୀମାଂସା ।
ସିଦ୍ଧାର୍ଥ-ବି. ସିଦ୍ଧମନୋରଥ; ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ସିଦ୍ଧି-ବ. ସଫଳତା; ଜୟଲାଭ ।
ସିଧା-ବି. ସରଳ ।
ସିନ୍ଦୁକ-ବ. କାଷ୍ଠମଞ୍ଜୁଷା ।
ସିନ୍ଦୂର-ବ. ସୀସକ-ଘଟିତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସିନ୍ଧି-ବ. ଘର କାନ୍ଥରେ ଚୋର-ନିର୍ମିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ସିନ୍ଧୁ-ବ. ସମୁଦ୍ର; ନଦବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ସିନ୍ଧୁ-ସୁତା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ସିପାହି-ବ. ସୈନିକ । [ଇଚ୍ଛା ।
ସିସୃକ୍ଷା-ବ. (ସୃଜ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାର
ସୀତା-ବ. ଲାଙ୍ଗଲପଦ୍ଧତି; ଜାନକୀ ।
ସୀଧୁ ବ. ମଦ୍ୟ ।
ସୀମନ୍ତ-ବ. ସନ୍ଥା; କେଶବୀଥୀ ।
ସୀମନ୍ତିନୀ-ବି. (ସୀମନ୍ତ-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
ସୀମା-ବ. ଅବଧି, ଅନ୍ତ ।
ସୀମାନ୍ତ-ବ. (ସୀମା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ସୀମା ।
ସୀମାବଦ୍ଧ-ବି. ସୀମାବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୀବନ-ବ. (ସିବ୍-ଅନ) ସୂଚିକର୍ମ ।
ସୀସକ-ବ. ସୀସା, ଧାତୁ-ବିଶେଷ ।

ସୁ-ଅ. ଉତ୍ତମ; ଅତିଶୟ; ଅନାୟାସ ।
ସୁଆଗ-ବ. (ସୁଭାଗଶବ୍ଦରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହା-
ସୁ-କର-ବି. (ସୁ-କୃ-ଅ) ସୁସାଧ୍ୟ । [ଦର ।
ସୁ-କୁମାର-ବି. ଅତିକୋମଳ ।
ସୁ-କୁମାରୀ-ବି. ଅତିକୋମଳା ।
ସୁ-କୃତ-ବ. ପୁଣ୍ୟ; ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୁ-କୃତି-ବ. ସତ୍କର୍ମ । [ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ।
ସୁ-କୃତୀ-ବି. (ସୁ-କୃତ-ଇନ୍) ପୁଣ୍ୟବାନ୍,
ସୁଖ-ବ. ଆନନ୍ଦ, ହର୍ଷ ।
ସୁଖୀ-ବି. (ସୁଖ-ଇନ) ସୁଖଯୁକ୍ତ, ଆନନ୍ଦିତ ।
ସୁଗତ-ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ଗନ୍ଧ-ବି. ଉତ୍ତମ ଗନ୍ଧ; ବି. ଉତ୍ତମଗନ୍ଧ-
ସୁ-ଗନ୍ଧି ବ. ସୁରଭି ।
ସୁ-ଗମ-ବି. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ; ସହଜ ।
ସୁ-ଚାରୁ-ବି. ଅତିସୁନ୍ଦର ।
ସୁ-ଚିର-ବି. ଦୀର୍ଘକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ସୁ-ଜନ-ବ. ସଜ୍ଜନ ।
ସୁଝିବା-କ୍ରି. (ଶୁଧ୍ଧାତୁରୁ) ପରିଶୋଧ କରିବା ।
ସୁଡଙ୍ଗ-ବ. ମାଟିତଳେ ନିର୍ମିତ ପଥ ।
ସୁତ-ବ. (ସୂ-ତ) ପୁତ୍ର ।
ସୁତକ-ବ. ସନ୍ତାନଜନ୍ମ ହେତୁରୁ ଅଶୌଚ ।
ସୁତା-ବ. କନ୍ୟା ।
ସୁଦର୍ଶନ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚକ୍ର; ବି. ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ।
ସୁଧର୍ମା-ବ. ଦେବସଭା ।
ସୁଧା-ବ. (ସୁ-ଧେ-ଅ-ଆ) ଅମୃତ; ଚୂନ ।

ସୁଧାଂଶୁ-ବି. (ସୁଧା-ଅଂଶୁ) ସୁଧାକର, ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଧୀ-ବି. (ସୁ-ଧୀ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ସୁନା-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବିଶେଷ ।
ସୁନାରୀ-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ; ବୃକ୍ଷ-
ସୁନାସୀର-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁନିଆ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱାଦଶୀ; ଓଡ଼ିଶା
ରାଜାଙ୍କର ଅଙ୍କପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ।
ସୁନ୍ଦର ବିଂ. (ସୁନ୍ଦ-ଅର) ସୁରୂପ; ଶୋଭନ,
ସୁ-ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. ଗରୁଡ଼; ପକ୍ଷୀ । [ସ୍ତ୍ରୀଂ ସୁନ୍ଦରୀ ।
ସୁପ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ୱପ୍-ତ) ନିଦ୍ରିତ ।
ସୁପ୍ତି-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ତି) ନିଦ୍ରା ।
ସୁମ-ବି. କୁସୁମ, ପୁଷ୍ପ । [ସୁଯୋଗ ।
ସୁବିଧା-ବି. (ସୁ-ବିଧା) ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାର,
ସୁ ବୁଦ୍ଧି, ସୁ-ବୋଧ-ବିଂ. ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀ ।
ସୁବୋଧ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ବୋଧ୍ୟ ଅନାୟାସବୋଧ୍ୟ ।
ସୁ-ଭଗ ବିଂ. ସୁନ୍ଦର; ଭାଗ୍ୟବାନ୍; ପ୍ରିୟ ।
ସୁଭଦ୍ରା-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନପତ୍ନୀ ।
ସୁଭିକ୍ଷ-ବି. ପ୍ରଚୁର ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ କାଳ ।
ସୁ ଭ୍ରୂ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ଭ୍ରୂବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମତି-ବିଂ. ସୁନ୍ଦର ମତିଯୁକ୍ତ ; ବି. ଉତ୍ତମ ମତି ।
ସୁ-ମଧ୍ୟମା ବିଂ. ଉତ୍ତମ-କଟିବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମନ-ବି. ପୁଷ୍ପ ଦେବତା ।
ସୁମରିବା-କ୍ରି. (ସ୍ମୃ-ଧାତୁଜ) ସ୍ମରଣ କରିବା ।
ସୁ-ମେରୁ-ବି. କଳ୍ପିତ ମହାପର୍ବତବିଶେଷ; ପୃଥି-
ସୁଯୋଗ-ବି. ସୁବିଧା । [ବୀର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତ ।
ସୁର-ବି. ଦେବ; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।
ସୁର-ଗୁରୁ-ବି. ବୃହସ୍ପତି ।
ସୁ-ରତ-ବିଂ. ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ; ବି. ରମଣ ।
ସୁର-ଧୁନୀ-ବି. ଗଙ୍ଗା ।
ସୁରଭି-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧ; ବି. ଦେବଗାଭୀ ।
ସୁରଭିତ-ବିଂ. ସୁଗନ୍ଧିତ ।
ସୁ-ରସ-ବିଂ. ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମିଷ୍ଟ ।
ସୁରା-ବି. ମଦ୍ୟ, ମଦିରା ।
ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଦେବରାଜ, ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଲଭ-ବିଂ. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ।
ସୁ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ ସୁନ୍ଦରବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ; ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ସୁନା ।
ସୁ-ବାସ-ବି. ସୌରଭ; ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ।
ସୁ-ବାସିତ-ବିଂ. (ସୁବାସ-ଇତ) ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ।
ସୁ-ବାସିନୀ-ବି. ସୁବାସଯୁକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୁବେଦାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉଚ୍ଚ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ।
ସୁଶୀଳ-ବିଂ. ସତ୍‌ସ୍ୱଭାବ ।
ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ସୁ-ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରୁତିମଧୁର ।
ସୁ-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ସୁରୂପ, ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମ-ବିଂ. (ସୁ-ସମ) ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମା-ବି. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଶୋଭା ।
ସୁଷିର-ବି. ବିବର ।
ସୁଷୁପ୍ତି-ବି. (ସୁ-ସ୍ୱପ୍-ତି) ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ।
ସୁଷୁମ୍ନା-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡବାହୀ ନାଡ଼ୀ ।
ସୁ-ସଙ୍କେ-ବିଂ. ଉତ୍ତମରୂପେ ସଜ୍ଜିତ ।
ସୁ-ସାର-ବିଂ. ସହଜ; ସୁବିଧାଯୁକ୍ତ ।
ସୁସ୍ଥ-ବିଂ. (ସୁ-ସ୍ଥା-ଅ) ନୀରୋଗ; ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସୁହୃତ୍-ବି. (ସୁ-ହୃଦ୍) ସଖା, ମିତ୍ର ।

ସୂକ୍ତି-ବି. (ସୁ-ଉକ୍ତି) ଉତ୍ତମ ବଚନ । [ଅଳ୍ପ ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ସ୍ମନ୍) ସରୁ; ଖଣ୍ଡ; ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ;
ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. ସୂକ୍ଷ୍ମବିଚକ୍ଷଣ ।
ସୂଚକ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ । [ଜ୍ଞାପନ ।
ସୂଚନା-ବି. (ସୂଚ-ଅନ-ଆ) ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା
ସୂଚ, ସୂଚୀ-ବି. ଛୁଞ୍ଚ ।
ସୂଚିକ-ବି. ଦରଜି ।
ସୂଚିତ-ବିଂ. ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାପିତ ।
ସୂଚୀ-ପତ୍ର-ବି. ନିର୍ଘଣ୍ଟ ।
ସୂତ-ବିଂ. (ସୂ-ତ) ପ୍ରସୂତ, ଜାତ ।
ସୂତା-ବି. ସୂତ୍ର ।
ସୂତିକା-ବି. ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୂତିକାଗାର-ବି. ପ୍ରସବଗୃହ । [ନିୟମବାକ୍ୟ ।
ସୂତ୍ର-ବି. (ସୂତ୍ର୍-ଅ) ସୂତା; ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ସୂତ୍ରଧର, ସୂତ୍ରଧାର } ବି. (ସୂତ୍ର-ଧୃ-ଅ) ନାଟ୍ୟପ୍ରସ୍ତାବକ; ବଢ଼େଇ ।
ସୂତ୍ର-ପାତ-ବି. ସୂତାପକାଇବା; କାର୍ଯ୍ୟର ସୂଚନା ।
ସୂଦନ-ବିଂ. (ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶକ ।
ସୂନା-ବି. କସେଇଖାନା ।
ସୂନୁ-ବି. (ସୂ-ନୁ) ପୁତ୍ର ।
ସୂନୃତ-ବି. ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରିୟ-ବାକ୍ୟ ।
ସୂପ-ବି. ଝୋଳ ।
ସୂପକାର-ବି. ସୂଆର; ରନ୍ଧନକର୍ତ୍ତା, ପାଚକ ।
ସୂରି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।
ସୂରୁ-ବି. କବି; ପଣ୍ଡିତ ।
ସୂର୍ପ-ବି. କୁଲା ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୃ-ଯ) ଦିବାକର ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-କାନ୍ତ-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ମୁଖୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ସୃଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।
ସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସୃଜ୍-ତ) ନିର୍ମିତ, ରଚିତ ।
ସୃଷ୍ଟି-ବି. (ସୃଜ୍-ତି) ନିର୍ମାଣ, ରଚନା ।
ସେ-ସ. ସେହି ।
ସେକ-ବି. (ସିଚ୍-ଅ) ସେଚନ ।
ସେକିବା-କ୍ରି. ତାପ ଦେବା । [ଦବା ।
ସେଚନ-ବି (ସିଚ୍-ଅନ) ସିଞ୍ଚନ; ପାଣି ମଡ଼େଇ-
ସେଣା-ବି. କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ବହିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ସେତୁ-ବି. ଜଳବନ୍ଧ ।
ସେନା-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।
ସେନା-ନିବେଶ-ବି. ଶିବିର, ଛାଉଣୀ ।
ସେନାନୀ-ବି. ସେନାପତି । [ଛଟାକି) ।
ସେର-ବି. ଓଜନ ଓ ପରିମାଣବିଶେଷ (୧୬
ସେବକ-ବି. (ସେବ୍-ଅକ) ପରିଚାରକ ।
ସେବନ-ବି. (ସେବ୍-ଅନ) ସେବା; ଉପଭୋଗ ।
ସେବା-ବି. (ସେବ୍-ଅ-ଆ) ପରିଚର୍ଯ୍ୟା, ସେବନ ।
ସେବିତ-ବିଂ. (ସେବ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ, ଭୁକ୍ତ ।
ସେବ୍ୟ-ବିଂ. (ସେବ୍-ଯ) ସେବନୀୟ; ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-ଯୋଗ୍ୟ ।
ସୈକତ-ବି. (ସିକତା-ଅ) ବାଲୁକାମୟ ତଟ, ପୁଳିନ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୈନାପତ୍ୟ-ବି. (ସେନାପତି-ଯ) ସେନାପତିର
ସୈନିକ-ବିଂ. (ସେନା-ଇକ) ସେନାଦଳଭୁକ୍ତ ।

ସୈନ୍ଧବ-ବି. (ସିନ୍ଧୁ-ଅ) ସିନ୍ଧୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ସମୁଦ୍ରଜାତ ଲବଣ ।

ସୈନ୍ୟ-ବି. (ସେନା-ଯ) ସେନା ।

ସୈରନ୍ଧ୍ରୀ-ବି. ପରଗୃହସ୍ଥିତା ସ୍ୱାଧୀନା ଶିଳ୍ପ-[କାରିଣୀ ।

ସୋଠା-ବି. ମୋଟ ଯଷ୍ଟି ।

ସୋଡ଼ୁଅ-ବି. ପାଣି ବୋହିବାର ନୌକାକାର [ପାତ୍ର ।

ସୋପାନ-ବି. ଅବରୋହଣୀ, ସିଡ଼ି ।

ସୋମ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର; ସୋମଲତାର ରସ ।

ସୋରଷ-ବି. ସର୍ଷପ ।

ସୋହାଗା-ବି. ଟାଙ୍ଗଣ ।

ସୌକର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁକର-ଯ) ସୁସାଧ୍ୟତା ।

ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ-ବି.(ସୁକୁମାର-ଯ) କୋମଳତା ।

ସୌଖୀନ-ବିଂ. (ସୁଖ-ଇନ) ବିଳାସୀ ।

ସୌଖ୍ୟ-ବି. (ସୁଖ-ଯ) ସୁଖସମୂହ ।

ସୌଗନ୍ଧିକ-ବି. (ସୁଗନ୍ଧ-ଇକ) ନୀଳପଦ୍ମ ।

ସୌଜନ୍ୟ-ବି. (ସୁଜନ-ଯ) ସାଧୁତା, ଭଦ୍ରତା ।

ସୌଦାମିନୀ-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ ।

ସୌଧ-ବି. (ସୁଧା-ଅ) ସୁଧା-ଧବଳିତ ଗୃହ, [ପ୍ରାସାଦ ।

ସୌନିକ-ବି. (ସୂନା-ଇକ) କସାଇ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁନ୍ଦର-ଯ) ଶୋଭା ।

ସୌଭାଗ୍ୟ-ବି. (ସୁଭଗ-ଯ) ସୁ-ଦଶା; ଶୁଭ [ଭାଗ୍ୟ ।

ସୌଭ୍ରାତ୍ର-ବି. (ସୁଭ୍ରାତୃ-ଅ) ଭାଇଙ୍କର ପରସ୍ପର [ପ୍ରୀତି ।

ସୌମନ୍ତ-ବି. (ସୁମନ୍ତ୍ରା-ଇ) ଲକ୍ଷ୍ମଣ ।

ସୌମ୍ୟ-ବିଂ. (ସୋମ-ଯ) ସୁନ୍ଦର; ଶାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।

ସୌର-ବିଂ. (ସୁର-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସୌରଭ-ବି. (ସୁରଭି-ଅ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ସୌରାଜ୍ୟ-ବି. (ସୁରାଜ-ଯ୍-ଯ) ଉତ୍ତମ-ରାଜତ୍ୱ ।

ସୌଷ୍ଠବ-ବି. (ସୁଷ୍ଠୁ-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ଉତ୍କର୍ଷ ।

ସୌସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ସୁସଦୃଶ-ଯ) ଉତ୍ତମସାଦୃଶ୍ୟ ।

ସୌହାର୍ଦ୍ଦ, ସୌହୃଦ୍ୟ-ବି. (ସୁହୃଦ୍-ଅ,-ଯ) [ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରଣୟ ।

ସ୍କନ୍ଦ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ସ୍କନ୍ଧ-ବି. କାନ୍ଧ; ବୃକ୍ଷ-କାଣ୍ଡ; ସୈନ୍ୟ ।

ସ୍କନ୍ଧାବାର-ବି. ସୈନ୍ୟ-ଶିବିର ।

ସ୍ଖଳନ-ବି. (ସ୍ଖଲ୍-ଅନ) ବିଚ୍ୟୁତି; ଭ୍ରଂଶ; ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ସ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ବିଚ୍ୟୁତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ ।

ସ୍ତନ-ବି. ନାରୀର ବକ୍ଷୋଜ ।

ସ୍ତନନ୍ଧୟ-ବି. (ସ୍ତନ-ଧେ-ଅ) ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ।

ସ୍ତନୟିତ୍ନୁ-ବି. ମେଘ ।

ସ୍ତନିତ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ବି. ସ୍ତନ-ଦୁଗ୍ଧ ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ପାୟୀ-ବି. ମନୁଷ୍ୟାଦି ସ୍ତନ୍ୟପାନକାରୀ [ଜୀବ ।

ସ୍ତବ୍ଧ-ବିଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ଜଡ଼ତ୍ୱ-ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ପନ୍ଦହୀନ ।

ସ୍ତମ୍ଭ-ବି. ଜଡ଼ଭାବ; ଖମ୍ବ ।

ସ୍ତମ୍ଭିତ-ବିଂ. (ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଣିଚ-ତ) ଜଡ଼ତ୍ୱ-ପ୍ରାପିତ ।

ସ୍ତର-ବି. (ସ୍ତୃ-ଅ) ଭୂମିର ପରସ୍ତ; ଶଯ୍ୟା ।

ସ୍ତବ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅ) ସ୍ତୁତି, ପ୍ରଶଂସା ।

ସ୍ତବକ-ବି. ଗୁଚ୍ଛ, ପେଣ୍ଡା ।

ସ୍ତାବକ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅକ) ସ୍ତୁତିକାରକ; ଗୁଣଗାନ-[କାରୀ ।

ସ୍ତିମିତ-ବିଂ. ନିଶ୍ଚଳ, ସ୍ଥିର ।

ସ୍ତୁତ-ବିଂ. ପ୍ରଶଂସିତ ।

ସ୍ତୁତି-ବି. ପ୍ରଶଂସା, ସ୍ତବ ।

ସ୍ତୁତ୍ୟ–ବିଂ. (ସ୍ତୁ-ଯ) ପ୍ରଶଂସା-ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ତୁପ–ବି. ରାଶି, ଗଦା ।
ସ୍ତୂପୀକୃତ–ବିଂ. ରାଶୀକୃତ ।
ସ୍ତେୟ–ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ତୋକ–ବିଂ. ଅଳ୍ପ; ପ୍ରବୋଧଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ତୋତା–ବିଂ. (ସ୍ତୁ-ତୃ) ସ୍ତବ-କାରକ ।
ସ୍ତୋତ୍ର–ବି. (ସ୍ତୁ-ତ୍ର) ସ୍ତବ ।
ସ୍ତୋମ–ବି. ରାଶି, ସମୂହ; ସ୍ତବ ।
ସ୍ତ୍ରୀ–ବି. ନାରୀ, ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ତ୍ରୈଣ–ବି. (ସ୍ତ୍ରୀ-ଣ) ସ୍ତ୍ରୀର ବଶୀଭୂତ ପୁରୁଷ ।
ସ୍ଥ–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଅ) ସ୍ଥିତ । [ନିବର୍ତ୍ତିତ ।
ସ୍ଥଗିତ–ବିଂ. (ସ୍ଥଗ୍-ତ) କିଛିକାଳ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦ;
ସ୍ଥପତି–ବି. ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପୀ, ସୂତ୍ରଧର ।
ସ୍ଥଳ, ସ୍ଥଳୀ–ବି. ଭୂମି, ସ୍ଥାନ, ଥଳୀ ।
ସ୍ଥବିର–ବିଂ. ବୃଦ୍ଧ ।
ସ୍ଥାଣୁ–ବି. ଶିବ; ଥୁଣ୍ଟାଗଛ ।
ସ୍ଥାନ–ବି. (ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥଳ; ଆଧାର; ସ୍ଥିତ ।
ସ୍ଥାନୀୟ–ବିଂ. (ସ୍ଥାନ-ଈୟ) ସ୍ଥାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ଥାପକ–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥାପତ୍ୟ–ବି. (ସ୍ଥପତି-ଯ) ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପ ।
ସ୍ଥାପନ, ସ୍ଥାପନା–ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅନ, ଆ) ସ୍ଥିତିବିଧାନ; ଅନ୍ୱେଷଣ ।
ସ୍ଥାପିତ–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ତ) ନିବେଶିତ ।
ସ୍ଥାୟିତା–ବି. ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥାୟୀ ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଇନ୍) ସ୍ଥିତିଶୀଳ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥାଲୀ–ବି. ଥାଳୀ ।

ସ୍ଥାବର–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ବର) ଅଚଳ ।
ସ୍ଥିତ–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାନଗତ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥିତି–ବି. (ସ୍ଥା-ତି) ଅବସ୍ଥାନ ରହିବା; ଅବସ୍ଥା ।
ସ୍ଥିତି-ସ୍ଥାପକ–ବିଂ. ପୂର୍ବସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥିର–ବିଂ. (ସ୍ଥା-ଇର) ସ୍ଥାୟୀ; ନିଶ୍ଚଳ; ଦୃଢ଼ ।
ସ୍ଥିରୀକୃତ–ବିଂ. (ସ୍ଥିର-ଈ-କୃ-ତ) ଅବଧାରିତ;
ସ୍ଥୂର–ବି. ଭାରବାହକ ବୃଷ । [ଦୃଢ଼ୀକୃତ ।
ସ୍ଥୂଳ–ବିଂ. ମୋଟା; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ସ୍ଥୈର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ସ୍ଥିର-ଯ) ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥୌଲ୍ୟ–ବି. (ସ୍ଥୂଳ-ଯ) ସ୍ଥୂଳତା ।
ସ୍ନାତ–ବିଂ. (ସ୍ନା-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ।
ସ୍ନାନ–ବି. (ସ୍ନା-ଅନ) ଅବଗାହନ; ସର୍ବାଙ୍ଗକ୍ଷାଳନ ।
ସ୍ନାୟୁ–ବି. ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥିର ବନ୍ଧନୀ ଶିରା ।
ସ୍ନିଗ୍ଧ–ବିଂ. (ସ୍ନିହ୍-ତ) ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ; କୋମଳ; ଚିକ୍କଣ; ଶୀତଳ ।
ସ୍ନୁଷା–ବି. ପୁତ୍ରବଧୂ । [ଘୃତାଦି ସ୍ନିଗ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।
ସ୍ନେହ–ବି. (ସ୍ନିହ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ବାତ୍ସଲ୍ୟ; ତେଲ-
ସ୍ପନ୍ଦ, ସ୍ପନ୍ଦନ–ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ, ଅନ) ଈଷତ୍ କମ୍ପନ, ଚଳନ ।
ସ୍ପନ୍ଦିତ–ବିଂ. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ତ) ଈଷତ୍ ଚଳିତ, ସ୍ଫୁରିତ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା–ବି. (ସ୍ପର୍ଦ୍ଧ୍-ଅ-ଆ) ଗର୍ବ; ପ୍ରତିଯୋଗିତା;
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ–ବିଂ. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାଯୁକ୍ତା । [ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀ–ବିଂ. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶ–ବି. (ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ଗୁଣ; ଛୁଇଁବା ।
ସ୍ପର୍ଶ-ମଣି–ବି. ଯେଉଁ ମଣିର ସ୍ପର୍ଶ ମାତ୍ରକେ ଲୌହାଦି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ପରଶ-ପଥର ।

ସ୍ପର୍ଶୀ ବିଂ ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ତ୍ୱଗେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଂ. (ସ୍ପଶ୍-ତ) ସୁପ୍ରକାଶିତ, ବ୍ୟକ୍ତ ।
ସ୍ପୃଶ୍ୟ ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ଯ) ସ୍ପର୍ଶଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ଛୁଁଆ । [ଶ୍ଳାଘ୍ୟ ।
ସ୍ପୃହଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ପୃହ୍-ଅନୀୟ) ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ସ୍ପୃହା-ବି. (ସ୍ପୃହ୍-ଅ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଲୋଭ ।
ସ୍ଫଟିକ-ବି. ଶୁଭ୍ର ସ୍ୱଚ୍ଛ ପ୍ରସ୍ତର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ଫାଟିକ-ବିଂ. (ସ୍ଫଟିକ-ଅ) ସ୍ଫଟିକମୟ ।
ସ୍ଫୀତ ବିଂ. (ସ୍ଫାୟ୍-ତ) ଫୁଲ୍ଲ; ବର୍ଦ୍ଧିତ ।
ସ୍ଫୀତି-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍-ତି) ବୃଦ୍ଧି ; ଫୁଲିଉଠିବା ।
ସ୍ଫୁଟ-ବିଂ. (ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ) ଫୁଟା; ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ।
ସ୍ଫୁଟନ-ବି. ବିକାଶ-ପ୍ରାପ୍ତି ।
ସ୍ଫୁଟିତ-ବିଂ. ବିକଶିତ ।
ସ୍ଫୁରଣ-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ଅନ) ସ୍ପନ୍ଦନ; ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ;
ସ୍ଫୁରିତ-ବିଂ. ସ୍ପନ୍ଦିତ; ଦୀପ୍ତ ।
ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନି-କଣା ।
ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ତି) ହର୍ଷ; ବିକାଶ ।
ସ୍ଫୋଟକ-ବି. ବ୍ରଣ, ଫୋଡ଼ା ।
ସ୍ମୟ-ବି. (ସ୍ମି-ଅ) ଗର୍ବ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ । [ସ୍ମୃତି ।
ସ୍ମରଣ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅନ) ପୂର୍ବକଥା ମନେ କରିବା,
ସ୍ମରଣୀୟ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଅନୀୟ) ସ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସ୍ମରଣ-
ସ୍ମର-ପ୍ରିୟା-ବି. ରତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବୈରୀ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସ୍ମାରକ-ବିଂ. (ସ୍ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ମରଣକାରକ ।
ସ୍ମାର୍ତ୍ତ-ବି.(ସ୍ମୃତି-ଅ) ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ସ୍ମିତ-ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ; ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ-
ସ୍ମୃତ-ବିଂ. ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ । [ଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ମୃତି-ବି. ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ; ମନ୍ୱାଦିପ୍ରଣୀତ ଧର୍ମ-
ସ୍ମେର-ବିଂ. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୟନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅନ) ରଥ ।
ସ୍ୟମନ୍ତକ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭୂଷଣ ମଣି ।
ସ୍ୟୂତ-ବିଂ. (ସିବ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।
ସ୍ରକ୍-ବି. ମାଲ୍ୟ ।
ସ୍ରବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରଷ୍ଟା-ବି. (ସୃଜ୍-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ସ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ରଂସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ।
ସ୍ରାବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ସ୍ରୋତଃ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅସ୍) ଜଳପ୍ରବାହ ।
ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ-ବି. (ସ୍ରୋତସ୍-ବତ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ସ୍ୱ-ବି. ଅଜ୍ଞ; ଆପେ; ଧନ ।
ସ୍ୱକୀୟ ସ୍ୱୀୟ-ବିଂ. ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱ-ଗତ-ବିଂ. ମନୋଗତ ; ବି. ମନେ ମନେ କହିବା । [ଧାରଣକ୍ଷମ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛ-ବିଂ. (ସୁ-ଅଚ୍ଛ) ଅତି ନିର୍ମଳ ; ପ୍ରତିବିମ୍ବ-
ସ୍ୱ-ଚ୍ଛନ୍ଦ-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ; ସୁସ୍ଥ ।
ସ୍ୱ-ଜନ-ବି. ଆତ୍ମୀୟ ।
ସ୍ୱତଃ-ଅ. (ସ୍ୱ-ତସ୍) ସ୍ୱୟଂ ।
ସ୍ୱ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ସ୍ୱାଧୀନ ।

ସ୍ୱ-ତ୍ୱ-ବି. ଅଧିକାର; ଧନାଦିରେ ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।
ସ୍ୱଧା-ଅ°. ପିତୃ-ତର୍ପଣର ମନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱନ-ବି. (ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱନିତ-ବି°. ଧ୍ୱନିତ । [ଅନୁଭବ ।
ସ୍ୱପ୍ନ-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ନ) ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଅଳୀକ
ସ୍ୱ-ଭାବ-ବି. ପ୍ରକୃତି ; ସ୍ୱକୀୟ ଭାବ ।
ସ୍ୱଭାବ-ତଃ-ଅ°. ପ୍ରକୃତି-ବଶତଃ ।
ସ୍ୱୟଂ-ଅ°. ଅପେ, ନିଜେ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବର-ବି. (ସ୍ୱୟଂ-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବରା-ବି. ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ-କାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ-ବି. (ସ୍ୱୟଂ-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।
ସ୍ୱର୍-ବି ସ୍ୱର୍ଗ, ଦ୍ୟୁଲୋକ ।
ସ୍ୱର-ବି. କଣ୍ଠଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱ-ରୂପ-ବି. ପ୍ରକୃତରୂପ ; ସ୍ୱଭାବ । [ଲୋକ ।
ସ୍ୱର୍ଗ-ବି. (ସ୍ୱର୍-ଗୈ-ଅ) ଦେବଲୋକ, ଅନନ୍ତ-
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ-ବି°. ସ୍ୱର୍ଗ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ବି. ସୁନା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ସ୍ୱଳ୍ପ-ବି°. (ସୁ-ଅଳ୍ପ) ଅତିଅଳ୍ପ ।
ସ୍ୱସା-ବି. (ସ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ ।
ସ୍ୱସ୍ତି-ବି. (ସୁ-ଅସ୍ତି) ଆଶୀର୍ବାଦ ; ଶୁଭ ।
ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟୟନ-(ସ୍ୱସ୍ତି-ଅୟନ) ମଙ୍ଗଳପ୍ରାପ୍ତି ନିମିତ୍ତ
ପୂଜାନୁଷ୍ଠାନ । [ଭଗିନୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବି. (ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ଭଗିନେୟ ; ବି°
ସ୍ୱାକ୍ଷର-ବି. (ସ୍ୱ-ଅକ୍ଷର) ଦସ୍ତଖତ ।
ସ୍ୱାଗତ-ବି. (ସୁ-ଆଗତ) ଶୁଭ ଆଗମନ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ଯ) ସ୍ୱାଧୀନତା ।
ସ୍ୱାତି-ବି. ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ୱାଦ-ବି. (ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ରସ; ଆସ୍ୱାଦ ।
ସ୍ୱାଦୁ ବି°. ମଧୁର, ମିଷ୍ଟ ।
ସ୍ୱାଧୀନ-ବି°. (ସ୍ୱ-ଅଧୀନ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ବି.(ସୁ-ଆ ଅଧି-ଇ-ଅ) ବେଦ-ପାଠ ।
ସ୍ୱାଭାବିକ-ବି°. (ସ୍ୱଭାବ ଇକ) ସ୍ୱଭାବ ସିଦ୍ଧ ।
ସ୍ୱାମିତ୍ୱ-ବି (ସ୍ୱାମିନ୍ ତ୍ୱ) ସ୍ୱତ୍ୱ; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
ସ୍ୱାମୀ-ବି. ପତି; ପ୍ରଭୁ ; ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ସ୍ୱାୟତ୍ତ-ବି°. (ସ୍ୱ-ଆୟତ୍ତ) ନିଜର ଅଧୀନ ।
ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱରାଜ୍-ଯ) ସ୍ୱରାଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପର-
ମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ବି. (ସ୍ୱ-ଅର୍ଥ) ଆତ୍ମ-ପ୍ରୟୋଜନ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ପର-ବି°.ନିଜ ପ୍ରୟୋଜନ ସାଧନରେ ତତ୍-
ପର, ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା-କାରୀ ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱସ୍ଥ-ଯ) ସୁସ୍ଥତା ।
ସ୍ୱାହା-ଅ°. ହୋମ-ମନ୍ତ୍ର; ବି. ଅଗ୍ନି-ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ୱିନ୍ନ-ବି°. (ସ୍ୱିଦ୍-ତ) ସ୍ୱେଦଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ୱୀକାର-ବି.(ସ୍ୱ-ଈ-କୃ-ଅ) ଅଙ୍ଗୀକାର; ଗ୍ରହଣ ।
ସ୍ୱୀକୃତ-ବି°. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ଚାରୀ ।
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ-ବି°.(ସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା-ଚର୍-ଇନ୍)ଯଥେଚ୍ଛା-
ସ୍ୱେଦ-ବି. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅ) ଘର୍ମ, ଝାଳ ।
ସ୍ୱେଦନ-ବି. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅନ) ଘର୍ମ-ନିଃସାରଣ ।
ସ୍ୱୈର-ବି°. ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସ୍ୱୈର-ବୃତ୍ତି-ବି°. ଯଥେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
ସ୍ୱୈରିଣୀ-ବି°. ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିଣୀ, ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ହ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ।

ହଂସ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ; ଅଶ୍ୱ ; ସ୍ତ୍ରୀ. ହଂସୀ ।
ହଂସଗଲ୍ଲ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଁ, ହଇ-ଅ. ସମ୍ମତି-ସୂଚକ ଶବ୍ଦ । [କାର ।
ହକ-ବି. (ଆରବୀ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ; ବି. ନ୍ୟାଯ୍ୟ ଅଧି-
ହକରା ବି. ଡାକରା ।
ହଜମ୍-ବି. (ଆରବୀ) ପରିପାକ ।
ହଟ-ବି. କୌତୁକ; ତାମସା ।
ହଟହଟା-ବି. ବଡ଼ମନା ।
ହଟିବା-କ୍ରି. ପଛକୁ ପଳାଇବା ।
ହଟ୍ଟ-ବି. ହାଟ ।
ହଟ-ବିଳାସିନୀ-ବି. ବେଶ୍ୟା ।
ହଠ-ବି. ବଳାତ୍କାର ।
ହଠାତ୍-ଅ. ସହସା, ଅକସ୍ମାତ୍ ।
ହଣ୍ଡିକା-ବି. ହାଣ୍ଡି ।
ହତ-ବି. (ହନ୍ ତ) ବିନଷ୍ଟ; ବ୍ୟାହତ ।
ହତ-ଭାଗିନୀ-ବି. ଭାଗ୍ୟହୀନା ।
ହତ-ଭାଗ୍ୟ-ବି. ଭାଗ୍ୟହୀନ ।
ହତ-ଶ୍ରୀ-ବି. ଶ୍ରୀହୀନ ।
ହତାଶ-ବି. ଆଶାଶୂନ୍ୟ, ନିରାଶ ।
ହତିଆର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଶସ୍ତ୍ର ।
ହତ୍ୟା-ବି. (ହନ୍-ଯ-ଆ) ବଧ, ମାରଣ ।
ହନନ-ବି. (ହନ୍ ଅନ) ବଧ ।
ହନୁ-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରିଭାଗ; କପି ।
ହନୁମାନ୍-ବି.(ହନୁ-ମତ୍) କପି; ମହାକପି-ବୀର ।

ହନ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ହନ୍-ତବ୍ୟ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ହନ୍ତା-ବି. (ହନ୍-ତୃ) ଘାତକ, ବଧକାରକ ।
ହପ୍ତା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସପ୍ତାହ ।
ହମ୍ବା-ବି. ଗୋରୁର ଶବ୍ଦ ।
ହୟ-ବି, ଅଶ୍ୱ । [ଭୂଜକଅଙ୍କ ।
ହର-ବି. (ହୃ-ଅ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ; ବି. ମହାଦେବ;
ହରଣ-ବି. (ହୃ-ଅନ) ନେବା; ନାଶନ; ଭାଗ-
ହରି-ବି. (ହୃ-ଇ) ବିଷ୍ଣୁ; ସିଂହ । [କରଣ ।
ହରି-କାଠ-ବି. ମନୁଷ୍ୟବନ୍ଧନାର୍ଥ ଅର୍ଗଳ-
ହରିଣ-ବି, ମୃଗ, କୁରଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।
ହରିତ୍, ହରିତ-ବି. ସବୁଜ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିତାଳ-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।
ହରିତକୀ-ବି. ହରିଡ଼ା ।
ହରିଦର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ହରିତ୍-ଅର୍ଣ୍ଣ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିଦ୍ରା-ବି. ହଳଦୀ ।
ହର୍ତ୍ତା-ବି. (ହୃ-ତୃ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ।
ହର୍ମ୍ମ୍ୟ-ବି. ପ୍ରାସାଦ ।
ହର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ହରି-ଅକ୍ଷି-ଅ) ସିଂହ ।
ହର୍ଷ-ବି. (ହୃଷ୍-ଅ) ସୁଖ, ଆହ୍ଲାଦ ।
ହର୍ଷଣ-ବି. (ହୃଷ୍-ଅନ) ହର୍ଷଜନକ ।
ହଲ-ବି ଲଙ୍ଗଳ ।
ହଳଦୀ-ବି. ହରିଦ୍ରା ।
ହଳଦୀବସନ୍ତ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଲ-ଧର-ବି. ବଳଦେବ, କୃଷକ ।
ହଲନ୍ତ-ବି. (ହଲ୍-ଅନ୍ତ) ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।
ହଳାହଳ-ବି. କାଳକୂଟ, ବିଷ ।

ହଳଆ-ବ. ହଳ-ବର୍ଷକ; କୃଷକ । [ନୃତ୍ୟ ।
ହଲ୍ଲୀସକ-ବ. ମଣ୍ଡଳାକାରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର
ହବନ-ବ. (ହୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।
ହବିଃ ହବ୍ୟ-ବ. ହୋମାର୍ଥଘୃତ ।
ହବିଷ୍ୟ-ବ. (ହବିସ୍-ଯ) ଘୃତାନ୍ନ ।
ହସ-ବ. (ହସ୍-ଅ) ହାସ୍ୟ ।
ହସନ୍ତୀ-ବ. ଉହ୍ନେଇ ।
ହସ୍ତ-ବ. ହାତ, କର; ଶୁଣ୍ଢ ।
ହସ୍ତି-ପକ-ବ. ମାହୁନ୍ତ । [ହସ୍ତିନୀ ।
ହସ୍ତୀ-ବ (ହସ୍ତ-ଇନ୍) ହାତୀ; କଣ୍ଠ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ହାଇ-ବ. ଜୃମ୍ଭଣ ।
ହାଉଦା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ହସ୍ତିପୃଷ୍ଠର ଅମାରୀ ।
ହାଙ୍ଗର-ବ. ହିଂସ୍ର ଜଳଜନ୍ତୁ ବିଶେଷ ।
ହାଟ-ବ. ବଜାର ।
ହାଟକ-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହାଡ଼-ବ. ଅସ୍ଥି ।
ହାଡ଼ି-ବ. ମେହେନ୍ତର ।
ହାଣ୍ଡି-ବ. ମୃତ୍ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ହାତ-ବ. (ହସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତ ।
ହାତୀ-ବ. (ହସ୍ତିନ୍ଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତୀ ।
ହାନି-ବ. (ହା-ତି) କ୍ଷତି; ନାଶ ।
ହାୟ-ଅ. ଖେଦସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ହାୟନ-ବ. ବର୍ଷ ।
ହାର-ବ. ମୁକ୍ତାଦିର ମାଳା; ହରଣ ।
ହାରକ, ହାରୀ-ବି. (ହୃ-ଅକ, ଇନ୍) ହରଣ-
ହାରିବା-କ୍ରି. ପରାଜିତ ହେବା । [କର୍ତ୍ତା ।
ହାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ହୃ-ଯ) ହରଣଯୋଗ୍ୟ, ଗ୍ରହଣୀୟ ।
ହାଲୁକା-ବି. ଲଘୁ ।
ହାବ-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀବିଶେଷ ।
ହାବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ହଠାତ୍ ଭେଟିବା; ଧକ୍କାବାଜିବା
ହାବେଲି-ବ. ବାଣବିଶେଷ । [ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।
ହାସ, ହାସ୍ୟ-ବ. (ହସ୍-ଅ,ଯ) ହସ; କାବ୍ୟର
ହାହା-କାର-ବ. ଦୁଃଖରେ ହାହାଧ୍ୱନି ।
ହିଂସା-ବ. (ହିନ୍ସ୍-ଅ-ଆ) ପରର ଅନିଷ୍ଟ-ସାଧ-
ନେଚ୍ଛା । [ହିଂସ୍ର ବାଘ ।
ହିଂସ୍ର-ବି. (ହିନ୍ସ୍-ର) ହିଂସକ, ହିଂସ୍ରକ,
ହିକା-ବ. ପେଟଜନିତ ଢେକାର ।
ହିଙ୍ଗୁ-ବ. ହେଙ୍ଗୁ ।
ହିଙ୍ଗୁଳ-ବ. ହେଙ୍ଗୁଳ ।
ହିଜ୍ଜଳ-ବ. ହିଞ୍ଜଳଗଛ ।
ହିଡ଼-ବ. ବିଲର ସ୍ଥୂଳ ବନ୍ଧ ।
ହିଣ୍ଡିର-ବ. ସମୁଦ୍ରାଦିର ଫେଣ ।
ହିତ-ବି. ଉପକାରକ; ବ. ମଙ୍ଗଳ; ଉପକାର ।
ହିତୈଷଣା-ବ. ମଙ୍ଗଳସାଧନେଚ୍ଛା ।
ହିତୈଷୀ-ବି. (ହିତ-ଇଷ୍-ଇନ୍) ମଙ୍ଗଳାକାଙ୍କ୍ଷୀ ।
ହିନ୍ତାଳ-ବ. ହେନ୍ତାଳଗଛ ।
ହିନ୍ଦୁ-ବ. ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।
ହିନ୍ଦୋଳା-ବ. ଦୋଳା ।
ହିମ-ବ. ତୁଷାର; ବି. ଶୀତଳ ।
ହିମାଂଶୁ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ହିମାଦ୍ରି-ବ. ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ।
ହିମାନୀ-ବ. ହିମସଂହତି ।

ହିୟା-ବି. (ହୃଦୟ ଶବ୍ଦଜ) ହୃଦୟ

ହିରଣ୍ମୟ-ବିଂ. (ହିରଣ୍ୟ-ମୟ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ।

ହିରଣ୍ୟ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ହିରଣ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ହିଲ୍ଲୋଳ-ବି. ତରଙ୍ଗ ।

ହିସାବ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍କ-ଗଣନା ।

ହୀନ-ବିଂ. (ହା-ତ) ରହିତ; ଶୂନ୍ୟ; ଅଧମ ।

ହୀରକ-ବି. ହୀରା; ରତ୍ନବିଶେଷ ।

ହୁକୁମ-ବି. (ଆରବୀ) ଆଜ୍ଞା ।

ହୁଙ୍କା-ବି. ବଲ୍ମୀକ ।

ହୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବା ।

ହୁଡ଼ୁମ୍ବ-ବି. ଚୁଡ଼ାଭଜା ।

ହୁଣ୍ଡା-ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।

ହୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଟଙ୍କାର ବରାତ ଚିଠି ।

ହୁତାଶନ-ବି. (ହୁତ-ଅଶନ) ଅଗ୍ନି ।

ହୁଳହୁଳି-ବି. ମଙ୍ଗଳସୂଚକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ମୁଖଶବ୍ଦ ।

ହୂତ-ବିଂ. (ହ୍ୱେ-ତ) ଆହୂତ ।

ହୃତ୍-ବି. ହୃଦୟ ।

ହୃତ-ବିଂ. (ହୃ-ତ) ଅପହୃତ ।

ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହୀ-ବିଂ. ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ।

ହୃଦୟଙ୍ଗମ-ବିଂ. ହୃଦ୍‌ଗତ, ମନୋଗତ ।

ହୃଦ୍ୟ-ବିଂ. (ହୃଦ୍-ଯ) ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ।

ହୃଷୀକ-ବି. ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ହୃଷୀକେଶ-ବି. (ହୃଷୀକ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ହୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ହୃଷ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ହେ-ଅଂ. ସମ୍ବୋଧନଶବ୍ଦ ।

ହେଜିବା-କ୍ରି. ସ୍ମରଣ କରିବା; ଖଳିବା ।

ହେଠା-ବି. ଗଞ୍ଜଅବାଦ ।

ହେଡ଼ା-ବି. ହାଡ଼ଯୁକ୍ତ ମାଂସ ।

ହେତୁ-ବି. କାରଣ; ମୂଳ; ପ୍ରୟୋଜନ; ଯୁକ୍ତି ।

ହେମ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ହେମନ୍ତ-ବି. ହିମଋତୁ (କାର୍ତ୍ତିକ ଓ ମାର୍ଗଶିର- [ମାସ) ।

ହେୟ-ବିଂ. ତୁଚ୍ଛ, ତ୍ୟାଜ୍ୟ ।

ହେରିକା-ବି. ପ୍ରଣିଧି ।

ହେଳା-ବି. (ହେଳ୍-ଅ-ଆ) ଅବହେଳା, [ଅବଜ୍ଞା

ହୈମ-ବିଂ. ହିମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ହୈମବତୀ-ବି. (ହିମବତ୍-ଅ-ଈ) ପାର୍ବତୀ ।

ହୋତା-ବି. (ହୁ-ତୃ) ଯଜ୍ଞକାରୀ ।

ହୋତ୍ର-ବି. (ହୁ-ତ୍ର) ହୋମ, ଯାଗ ।

ହୋମ-ବି. (ହୁ-ମ) ମନ୍ତ୍ରପାଠପୂର୍ବକ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।

ହୋରା-ବି. ଏକଘଣ୍ଟାକାଳ ।

ହ୍ରଦ-ବି. ଅଳ୍ପବିସ୍ତ ବହୁତ ଜଳାଶୟ ।

ହ୍ରସ୍ୱ-ବିଂ. (ହ୍ରସ୍-ବ) କ୍ଷୁଦ୍ର, ଲଘୁ ।

ହ୍ରାସ-ବି. (ହ୍ରସ୍-ଅ) କ୍ଷୟ ।

ହ୍ରୀ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।

ହ୍ରେଷା-ବି. ଅଶ୍ୱଧ୍ୱନି ।

ହ୍ଲାଦିନୀ-ବିଂ. ଆହ୍ଲାଦଦାୟିନୀ ।

ORISSA MISSION PRESS,—S. F. ROBINSON, SUPT.